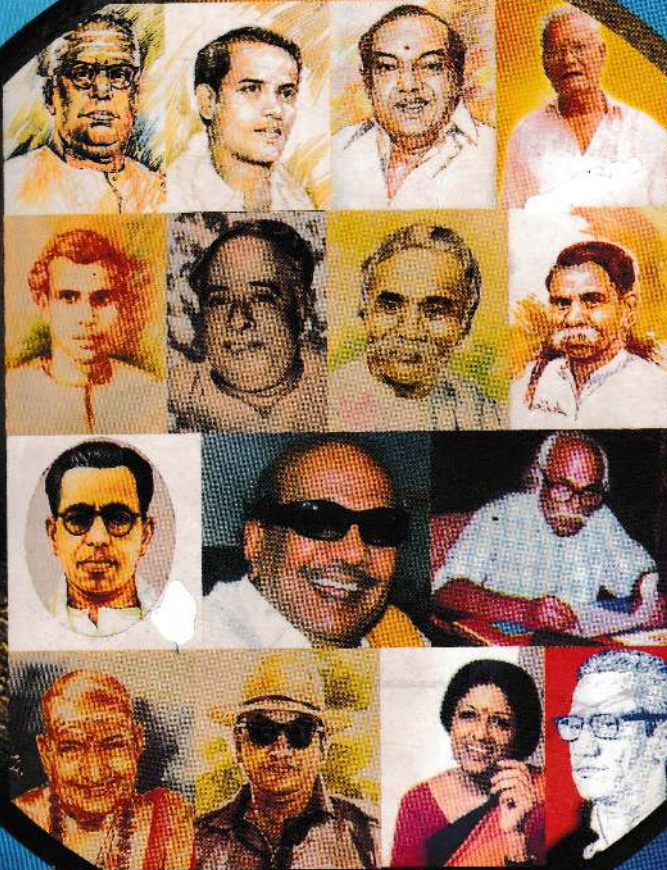

தமிழ்

இலக்கியக் களஞ்சியம்

கவிஞர் க. குரைசிங்கம்

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org

தமிழ் இலக்கியக் களஞ்சியம்

சங்ககாலம் முதல் இக்காலம் வரையான துகவல்களின் தொகுப்பாக்கம்

பாகம் 1

தொகுப்பாக்கம்:
இலக்கிய வித்தகர்,
கவிஞர் த. துரைசிங்கம் B.A. (Hons), P.G.Dip.in.Ed, S.L.E.A.S
கல்விப்பணிப்பாளர் (ஓய்வு)

உமா பதிப்பகம்,
521/1B, காலி வீதி,
கொழும்பு - 06.

நூல் விவரக் குறிப்பு

- நூல் : தமிழ் இலக்கியக் களஞ்சியம்
- ஆசிரியர் : கவிஞர் த. துரைசிங்கம்
- (c) உரிமை : நூலாசிரியருக்கு
- பதிப்பு : முதற்பதிப்பு, ஆவணி, 2008
- வெளியீடு : உமா பதிப்பகம்,
521/1B, காலி வீதி,
கொழும்பு - 6.
- விற்பனையாளர் : லங்கா புத்தகசாலை,
F.L. 1-14 டயஸ் பிளேஸ்,
குணசிங்கபுர,
கொழும்பு - 12.
இலங்கை.
T.P : 2341942
- ISBN : 995-1162-01-3
- Title of the book : Tamil Ilakkiyak Kalanchiyam
- Author : T. Thuraisingham
- Edition : First. August 2008
- Published by : Uma Pathippakam,
521/1B Galle Road,
Colombo - 6.
Sri Lanka.

அணிந்துரை

குழந்தைப் பாடல்களையும் பல தமிழ் இலக்கிய நூல்களையும் தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கு வழங்கி அரிய தமிழ்ப் பணியை அமைதியுடனும் அடக்கத்துடனும் ஆற்றிவரும் இலக்கிய வித்தகர் கவிஞர் த. துரைசிங்கம் அவர்கள் மீண்டுமொரு முக்கியமான தமிழ்ப் பணியைச் செய்துள்ளார்.

சங்ககாலம் முதல் இக்காலம் வரையிலான இலக்கியம், இலக்கியப் படைப்பாளிகள், தமிழ் அறிஞர்கள் பற்றிய தகவல்கள் அடங்கிய தமிழ் இலக்கியக் களஞ்சியம் என்னும் இந்நூல் அவருடைய தொடர்ச்சியான தமிழ்ப் பணியைச் சுட்டிக்காட்டும் ஒரு பயனுள்ள படைப்பாகும். சமூக அறிவியல், இயற்கை அறிவியல், தகவல் தொழில் நுட்பவியல் சார்ந்த அறிவு எவ்வாறு வாழ்க்கைப் பயனுடையதோ அவ்வாறே மனிதப் பண்பியல் (Humanities) துறைசார்ந்த இந்நூல் பண்பாட்டுப் பயனுள்ளது. இதனை ஒருவகையில் ஒரு சிறு தமிழ் இலக்கியக் கலைக்களஞ்சியம் அல்லது தமிழ் இலக்கிய அகராதி என்றே கூறிவிடலாம்.

இந்நூல் அகரவரிசையில் அமைந்திருப்பதும் தகவல்கள் சுருக்கமாகவும் கச்சிதமாகவும் தரப்பட்டிருப்பதும் சீரிய சிறப்பம்சங்கள் ஆகும். இந்நூலை நுணுகி நோக்குமிடத்து, நூலாசிரியர் கடுமையாக உழைத்து, ஏராளமான ஆதார நூல்களைத் தேடித் தரவுகளைப் பெற்று இந்நூலை ஆக்கியுள்ளார். உண்மையைச் சொன்னால் எனது அனுபவத்தின்படி, நூலாசிரியர் ஒரு தனியாளாகவன்றி ஒரு நிறுவனமாகச் செயற்பட்டு இவ்விலக்கியக் களஞ்சியத்தை உருவாக்கியுள்ளார். புதிய தலைமுறையினர் மட்டுமன்றி மூத்த தலைமுறையினரும் தமது தலை, இலக்கிய, பண்பாட்டு வேர்கள் பற்றிய தகவல்களைத் தெரிந்து கொள்ள இந்நூல் பெரிதும் பயன்படுமெனக் கருதுகிறேன். தேடற்கரிய தகவல்கள் பலவற்றைத் திரட்டித் தந்துள்ள கவிஞர் துரைசிங்கம் அவர்களுக்கு தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் என்றென்றும் கடமைப்பட்டுள் ளது என்பதோடு தனது வரவேற்பையும் வழங்கும் என்பது எனது நம்பிக்கை.

பீடாதிபதி

- பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன்.

கல்விப் பீடம்,

கொழும்பு பல்கலைக்கழகம், கொழும்பு.

18.07.2008.

நய்யுரை

தற்காலத் தகவற்றொடர்பு யுகத்திற்கு ஏற்றாற்போல் மொழி சார்ந்த செயற்பாடுகள் யாவும் விரிவான முறையில் மக்களைச் சென்றடைய வேண்டிய தேவை ஏற்பட்டுள்ளது. எமது தாய் மொழியாகிய தமிழும் அதற்கு விதிவிலக்கல்ல. பல்லாயிரக் கணக்கான இணையத் தளங்களைக் கொண்டதாக, புதிய மாறுதல்களின் சவால்களுக்கு முகங்கொடுப்பதாக, இணையம் என்னும் வெகுசன ஊடகத்தினூடான வளர்தமிழாக எமது தாய் மொழி நிலைத்திருப்பது கண்டு நாம் எல்லையில்லா மகிழ்ச்சி அடைகிறோம். உலகில் பேசப்படும் மொழிகளின் எண்ணிக்கையில் பதினேழாவது இடத்தில் இருந்தபோதும், நவீன மாற்றங்களுக்கு ஈடுகொடுத்து வளர்ச்சி காணாத மொழிகள் மிக விரைவில் அழிந்து போய்விடும் என்ற அபாய எச்சரிக்கை பிறப்பிக்கப்பட்ட பின்னரும் நம்பிக்கையுடனும் பற்றுதலுடனும் தமிழ் மொழியின் வளர்ச்சிக்கான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு வருகின்றன.

தமிழ்நாடு, இலங்கை முதலான தமிழர் வாழும் பிரதேசங்களை விட ஒருபடி முன்சென்று புலம்பெயர்ந்த நாடுகளில் வாழும் ஈழத்தமிழர்கள் தாய் மொழியின் வளர்ச்சிக்கான நவீன முயற்சிகளில் ஆர்வத்தோடு உழைத்து வருகின்றனர். தாங்கள் வாழும் புலம்பெயர் நாடுகளின் விஞ்ஞான தொழில்நுட்ப வளர்ச்சிக்குகந்த விதத்தில் தமிழ் மொழியினூடான பல்துறை அம்சங்களையும் வடிவத்திலும், பொருண்மையிலும், வழங்குகையிலும் புதிய பரிமாணங்கள் பெறச் செய்திருக்கிறார்கள். பழந்தமிழ் நூல்களை எல்லாம் இணையத்தளத்தில் இணைக்கின்ற வேலைகள் தமிழக அரசாலும் ஐரோப்பிய - வடஅமெரிக்க நாடுகளில் வசிக்கும் தமிழராலும் மேற்கொள்ளப்படுவது மகிழ்ச்சியளிப்பதாகும். சிங்கப்பூர், மலேசிய நாடுகளிலும் இச்செயன்முறைகள் விரிவாக்கம் பெற்றுள்ளன. உலகளாவிய

ரீதியில் இலத்திரனியல் பத்திரிகைகளும் சஞ்சிகைகளும் கூடத் தமிழில் வெளிவருகின்றன. இலங்கையில் வாழும் தமிழ் பேசுவோரைப் பொறுத்தவரையில் மிகவும் பின்தங்கிய சூழ்நிலையே காணப்படுகிறது. பல பாடசாலை மாணவர்கள் கணினியைத் தொட்டறியாத அவலமே தொடருகிறது.

இவற்றையெல்லாம் மனதிற் கொண்டு தமிழ் வழங்கும் நாடுகளில் குறிப்பாகப் புலம்பெயர் தமிழர் வாழும் நாடுகளில் தமிழ் பேசுவோரின் வாசித்தற் சிரமங்களைக் குறைக்கும் பொருட்டும் பல்வேறு நூல்களைத் தேடித் திரிந்து கற்கவேண்டிய அல்லது கண்டறிய வேண்டிய கருத்துக்களை ஒரே இடத்தில் ஒரே நூலில் அறிதற் பொருட்டும் உருவாக்கப்பட்டதாக இந்த அகர முதலி அடிப்படையிலான நூல் அமைந்துள்ளது. தேனீக்கள் எங்கும் அலைந்து திரிந்து மலர்களில் உள்ள தேனினை உறிஞ்சிக் கொண்டு வந்து திரட்டி வைத்திருக்கும் தேன்குவை போன்றதே இந்நூலினால் பெறக்கூடிய பயன்தரு இன்பமாகும்.

நிகண்டுகள், அகராதிகள், அகரமுதலிகள், கலைக்களஞ்சியங்கள், சொற்பொருள் விளக்கக் குறிப்புகள், அருஞ்சொல் விளக்க நூல்கள் என்றவாறு காலந்தோறும் தமிழ் மொழி தன்னாலியன்ற அறிவுப்பணிகளை உலகினுக்கு அளித்து வந்துள்ளது. வீரமாமுனிவர் தொடங்கி இச்செயற்பாடு தொடரும் நிலையில் புதிய தேவைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு இந்நூல் படைக்கப்பட்டிருப்பது வவேற்கக் கூடியதே. கலைக்களஞ்சியப் பண்புகளுடன் அகரமுதலியாக ஆயிரக்கணக்கான சொற்கள், சொற்றொடர்கள் போன்றவற்றிற்குப் பொருள் விளக்கத்தினை இந்த அரிய நூல் அளித்துள்ளது. தமிழ்மொழி, இந்து சமயம் ஆகியவை சார்ந்த சொற்கள் இங்கு பெரும்பான்மை பெற்றுள்ளன. தமிழர் வாழ்வியற் கோலங்களுடன் பின்னிப் பிணைந்துள்ள தமிழ் - வடமொழிச் சொற்களுக்கான பொருள்களைக் கூறுமுக்கத்தால், புலம்பெயர் தமிழர்கள் தமது பண்பாட்டுப் பெறுமானங்களை கைநழுவ விடாது கற்றுணர்ந்து கடைப்பிடிக்க வேண்டும் என்ற ஆவல் மீதூரப்பெற்றே இந்நூல் படைக்கப்பட்டிருப்பதை நாமுணரலாம். தமிழ்கூறும் நல்லுலகம் முழுவதும் பயன்பெறத்தக்க முயற்சி இதுவாகும். அறிவியல் சொற்களிலும் பார்க்க ஆன்மீகச் சொற்களுக்கும் வழக்காற்றுச் சொற்களுக்கும் இதில் அதிக

விளக்கம் கிடைக்கிறது. பழையமையின் தோள்களில் ஏறிநின்று புதுமையை வரவேற்கும் பண்பினதாக நூலாசிரியர் விளக்கமளித்துள்ளார். ஓரிரு சொற்களிலும் பொருள் விளக்கப்பட்டுள்ளது. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட பக்கங்களிலும் பொருள் விளக்கம் தரப்பட்டுள்ளது. உதாரணமாக ஆயகலைகள் அறுபத்து நான்கு, தருமம் ஆகியவற்றைக் காட்ட முடியும். தமிழ் மொழியில் தற்சமமாகவும், தற்பவமாகவும் கலந்துள்ள வட சொற்கள் ஏராளம். ஆதலால் அவை இங்கும் கணிசமான இடத்தைப் பெற்றுள்ளன. அதேபோன்று இந்து சமயம் சார்பான பல வட சொற்களும் காணப்படுகின்றன.

இந்த நூலானது எளிமை தழுவி யது. ஆனால் பொருண்மையில் தலைசிறந்து விளங்குவது. நூலாசிரியர் திரு. தம்பிராசா துரைசிங்கம் அவர்களின் அறிவுக்கும் ஆற்றலுக்கும் அனுபவத்திற்கும் சவாலாக அமைந்தது. அவர் ஐந்து ஆண்டுகள் கடுமையாக உழைத்ததன் அரிய பெறுபேறு இது. திரு. த. துரைசிங்கம் அவர்கள் ஈழத்தமிழர்களிடையே நன்கு அறியப்பட்ட புலமையாளர். சிறுவயதிலிருந்தே நூல்களைத் தேடிக் கற்கும் ஆர்வமுடையவர். ஐம்பது ஆண்டுகளாகப் பத்திரிகைத் துறையுடன் ஈடுபாடு கொண்டவர். சிறந்த எழுத்தாளர். இருபத்தைந்துக்கு மேற்பட்ட நூல்களின் ஆசிரியர். ஆசிரியராக, அதிபராக, மாவட்டக் கல்விப் பணிப்பாளராகக் கடமையாற்றிய பல்துறை அனுபவசாலி. இலங்கையின் வட பிரதேச இந்துப் பேரவையின் தலைவராகப் பலவாண்டுகள் பணியாற்றியவர். எழுத்தும் படிப்பும் அவரது இன்றியமையாத தொழில்கள். அவரது எழுத்துக்கள் இலங்கை அரசினாலும், சமூக பண்பாட்டு நிறுவனங்களாலும் பரிசில்கள் அளித்துக் கௌரவிக்கப்பட்டுள்ளன. குழந்தை இலக்கியப் படைப்புகளில் அதிக கரிசனை கொண்டு உழைத்து வருபவர் அவர். அத்தகையவரால் ஆக்கி வெளியிடப்படும் இந்த நூலில் அனுபவச் செழுமையும் அரிய விடயங்களும் அடங்கியிருப்பதில் வியப்பில்லை.

பாடப் புத்தகங்கள் எழுதியும் பத்திரிகை சஞ்சிகை போன்றவற்றில் எழுதியும் பழக்கப்பட்ட நூலாசிரியர் பன்முகப்பட்ட துறைகளிலிருந்தெல்லாம் சொற்களைத் தெரிவு செய்து அவற்றுக்கான பொருளைத் தந்துள்ளார். பாடசாலை மாணவர்

முதற்கொண்டு படைப்பிலக்கியக்காரர் வரை இந்நூலினைத் துணைக்கொள்ள முடியும். வெளிநாடுகளில் பல்வேறு மொழிகளின் ஆளுமைகள் மத்தியில் வாழுகின்ற தமிழ் மக்களுக்குத் தங்களது தாய் மொழியில் கற்கவும் சிந்திக்கவும் திரு. த. துரைசிங்கம் அவர்களது இந்நூல் அரியதொரு பொக்கிஷமாகும்.

இன்றைய அவசரமான காலகட்டத்தில் கட்டிலும் செவிப்புலனும் இணைந்த வெகுசனத் தொடர்பு சாதனங்கள் ஏற்படுத்தும் தாக்கத்தின் விளைவாக இளந்தலைமுறையினிடையே வாசிப்புப் பழக்கம் குறைந்து வருவது துரதிஷ்டமாகும். கீழைத்தேய, மேலைத்தேய நாடுகளின் பொது நிலைமை இதுவாகும். இருந்த போதிலும் அந்த அவசர உலகிற்கு ஏற்றதொரு தமிழ் நூலாக இந்த அகரமுதலி திகழும் என்பதில் ஐயமில்லை. அதனோடு தாய்மொழிக் கல்வியைத் தமிழரிடையே வளர்ப்பதற்கும் உறுதுணையாக விளங்க வல்லதுமாகும். எனவே காலமறிந்து கூவிய சேவலின் பணியினைப் போன்று இந்நூலும் காலத்தை வென்று நின்று பயன் விளைவிக்கும் என நம்புகிறேன். இதற்காக அரும்பாடு பட்ட கல்வியியலாளரும் கவிஞருமாகிய துரைசிங்கம் அவர்களது பணி என்றும் நினைவுகூரத்தக்கது. அவரது அறுவடையினைப் பக்குவமான முறையில் நூலாக அச்சேற்றித் தமிழ்த் தொண்டு செய்திருக்கும் திரு. துரைசிங்கம் அவர்களின் இளைய சகோதரரும் பிரான்ஸ் நாட்டில் வாழ்பவருமான திரு. த. இளங்கோவன் அவர்களுக்கும் தமிழுலகம் கடமைப்பட்டுள்ளது. சகோதரர் இருவரது தமிழ்ப் பணியும் என்றும் நிலை பெற்று வாழ எல்லாம் வல்ல இறைவனைப் பிரார்த்திக்கிறேன்.

- கலாநீதி, பண்டிதர் செ. திருநாவுக்கரசு MA, M.Ed., Ph.D
விரிவுரையாளர்.

கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை.

முதலாம் வட்டாரம்,

அல்லைப்பட்டி.

25.06.2008.

முன்னுரை

தமிழ்மொழி உலகில் உள்ள செம்மொழிகளில் ஒன்று. இது தொன்மையும் ஆழமும் கொண்டது. அதன் பெருமையைத் தமிழில் உள்ள இலக்கிய, இலக்கணங்கள் நன்கு விளக்குகின்றன. சங்ககாலம் முதல் இக்காலம் வரை நற்றமிழ்ப் புலவர்களால், அறிஞர்களால் படைக்கப்பட்ட இலக்கிய நூல்கள் குறித்தும் அவற்றைப் படைத்தோரின் பணிகள் குறித்தும் சுருக்கமாகக் கூறும் வகையில் இந்நூல் அமைந்துள்ளது. தமிழ் மரபுக்கமைய அவற்றைப் படைத்தோரை நன்கறிந்து கொள்ளவும் மேன்மேலும் ஆய்வுத்துறையில் ஈடுபட ஆர்வம் கொண்டோருக்கு வழிகாட்டும் வகையிலும் பல்வேறு தகவல்கள் இந்நூலில் தரப்பட்டுள்ளன.

யான் கற்ற பல்வேறு இலக்கிய நூல்களிலிருந்து திரட்டப்பட்ட தகவல்களையே இந்நூலில் தொகுத்துள்ளேன். சங்க நூல்கள் முதல் இக்காலப் புதுக்கவிதை நூல்கள் வரை அறிந்திருக்க வேண்டிய தகவல்கள் பல நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன.

இந்நூல் பொதுவாகத் தமிழார்வம் உள்ள அனைவருக்கும் குறிப்பாகத் தமிழ் கற்பிக்கும் ஆசிரியர்களுக்கும், க.பொ.த. உயர்தர, பல்கலைக்கழக மாணவர்களுக்கும் நன்கு பயன்படும் என நம்புகிறேன். இத்தகைய ஒரு நூலை வெளியிடுமாறு என்னை ஊக்கப்படுத்திய மூத்த கல்வியியலாளர் திரு. சி. காராளபிள்ளை (பாரீஸ்) அவர்களுக்கு என்னிதயபூர்வமான நன்றி. இந்நூலை வெளியிடும் உமா பதிப்பகத்தினருக்கும், அணிந்துரை நல்கிய கொழும்புப் பல்கலைக்கழக கல்வித்துறைப் பீடாதிபதி, பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன், நயவுரை நல்கிய கோப்பாய் ஆசிரிய கலாசாலை விரிவுரையாளர் கலாநிதி, பண்டிதர் செ. திருநாவுக்கரசு ஆகியோருக்கும் என் நன்றி. தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் இதை மகிழ்ச்சியோடு வரவேற்கும் என நம்புகிறேன்.

கொழும்பு
01.8.2008

த. துரைசிங்கம்

பதிப்புரை

தமிழர்கள் போற்றி வளர்த்த பெரும் செல்வங்கள் இலக்கிய, இலக்கணங்களாகும். அவற்றை மேன்மேலும் பேணிக் காத்திட வேண்டும் என்னும் ஆவலால் உருவானதே தமிழ் இலக்கியக் களஞ்சியம் என்னும் இந்நூலாகும். முதுபெரும் எழுத்தாளரும், இலக்கிய வித்தகருமான கவிஞர் த. துரைசிங்கம் இந்நூலைத் தொகுத்துள்ளார்.

சங்ககால நூல்கள் முதல் தற்கால நூல்கள் வரை, அவற்றைப் படைத்த புலவர்கள், அறிஞர்களை நன்கு அறிமுகம் செய்துள்ளார். பன்னூற்றுக் கணக்கான நூல்களைப் படித்து, அவற்றின் முக்கிய கருத்துக்களை இந்நூலில் தொகுத்துத் தந்துள்ளார்.

தமிழில் உள்ள பேரிலக்கியங்கள், சிற்றிலக்கியங்கள், பக்தியிலக்கியங்கள், நீதிநூல்கள், சிறுகதைகள், புதினங்கள், புதுக்கவிதைகள், நாடகங்கள் ஆதியாம் பல்வேறு விடயங்கள் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன. நூலாசிரியர்கள் குறித்த விபரங்களும் தரப்பட்டுள்ளன. தமிழ் இலக்கியங்களை அறிந்து கொள்ள முனைவோரை ஆற்றுப்படுத்தும் நோக்கில் அமைந்துள்ள இந்நூலை எங்கள் பதிப்பகம் வெளியிடுவது குறித்துப் பெரிதும் மகிழ்கிறோம். தமிழ்ப்பணியே தன்பணியாகக் கொண்டு செயற்படும் நூலாசிரியர், கவிஞர் த. துரைசிங்கம் அவர்களுக்கு எம் நன்றி. பழைமைக்கும் புதுமைக்கும் பாலமாக விளங்கும் இந்நூலைத் தமிழ் உலகம் நன்கு வரவேற்கும் என்பது எம் நம்பிக்கை. நூலில் பின்னிணைப்பாகத் தமிழ் நூல்கள், ஆசிரியர்கள், இந்திய சாகித்திய அகாடெமி விருது பெற்றோர், தமிழ் இணைய இதழ்கள் ஆதியாம் விபரங்களும் தரப்பட்டுள்ளன.

இந்நூலைச் சிறப்பாக வெளியிடுவதற்கு உந்துசக்தியாக விளங்கிய மூத்த கல்வியியலாளர் திரு சி. காராளபிள்ளை (பாரீஸ்) அவர்களுக்கு என இதயபூர்வமான நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

தமிழ் ஆர்வலர்களுக்கும், தமிழ் பயிற்றும் ஆசிரியர்களுக்கும், க.பொ.த. உயர்தர மாணவர்களுக்கும், பல்கலைக்கழகங்களில் தமிழைச் சிறப்புப் பாடமாகக் கொண்டு பயில்வோருக்கும், தமிழில் ஆய்வுகளை மேற்கொள்வோர்க்கும் இந்நூல் பெரிதும் பயன்படும் என நம்புகிறேன். நன்றி.

- வீ. த. இளங்கோவன்.
பதிப்பாளர்

முக்கிய குறிப்பு

இந்நூலில் இடம்பெறத் தவறிய தகவல்கள் யாவும் இதன் இரண்டாம் பாகத்தில் இடம்பெறும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

- பதிப்பாளர்

அ

அக்கப்போர்:

வீணாய்ப் பொழுது கழித்தலை அக்கப்போர் என்பர்.

அக்கசாலை:

நாணயம் அச்சடிக்கின்ற இடத்திற்கு இப்பெயர் வழங்கப்படுகிறது.

அக்காரக்கனி நச்சுமனார்:

இவர் கடைச்சங்கப் புலவர் நாற்பத்தொன்பதினமூன்று ஒருவர்.

அக்கினி புராணம்:

பதினெண் புராணங்களில் ஒன்று. ஆக்னேய புராணம் என்ற பெயரும் இதற்குண்டு. அக்கினி தேவனால் வசிட்டருக்குக் கூறப்பட்ட புராணம் இது என்பர்.

அகச் சான்று:

ஒரு கருத்தை நிறுவ ஒரு நாட்டின் மொழி, இலக்கியம் வரலாறு முதலியவற்றிலே கிடைக்கும் ஆதாரம் அகச்சான்றாகும்.

அகத்திய பக்த விலாசம்:

சிவனடியார்கள் சரிதையை வடமொழியிற் கூறும் நூல்.

அகத்தியம்:

அகத்தியரால் இயற்றப்பட்ட எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி முதலியன அடங்கிய இலக்கணத் தமிழ் நூலிது. இதனைப் பேரகத்தியம் என்றும் அழைப்பர்.

அகத்தியர்:

பண்டைய இதிகாசங்களான இராமாயணம், ஸ்காந்தம் போன்ற நூல்களில் சிறந்த கவிஞராகவும் முனிவராகவும் சிறப்பித்துக் கூறப்படும் இவர், குள்ளமான தோற்றம் கொண்டவர். குறுமுனி, குடமுனி என்றும் இவரை அழைப்பர். இவர் முருகப் பெருமானிடமிருந்து தமிழ் மொழியைக் கற்றுக் கொண்டதாகவும் கூறுவர். அகத்தியர் தமிழில் இலக்கணம், மருத்துவம், சோதிடம், வானியல் சார்ந்த பல்வேறு நூல்களை எழுதியுள்ளார். அவற்றில் பல முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லை. இவரைப்பற்றிய பல கதைகள் வழக்கிலுள்ளன. கமண்டலத்தில் இவர் வைத்திருந்த நீரைக் காக்கை ஒன்று கவிழ்த்துவிட அதுவே காவேரி ஆறாகிப் பெருகியது என்கிற கதையும் அவற்றில் ஒன்றாகும்.

அகத்தியர் தேவாரத் திரட்டு

இது சிவாலய முனிவர் பொருட்டு அகத்தியரால் தேவாரத்திலிருந்து திரட்டப்பட்ட 25 பதிகங்களையுடையது. அப்பர் சுவாமிகளது 8

பதிகங்களும் சுந்தர மூர்த்தி நாயனாரின் 7 பதிகங்களும் சம்பந்தரது 10 பதிகங்களும் இதில் உள்ளன.

அகத்தியரின் மாணவர்கள்:

அகத்தியரின் மாணவர்கள் பன்னிருவர். அவர்களின் பெயர்கள்:

1. தொல்காப்பியர், 2. பனம்பாரர், 3. அதங்கோட்டாசான், 4. அவிநயன்,
5. நத்தத்தனார், 6. காக்கை பாடினியார், 7. வாய்ப்பியன், 8. வாமனன்,
9. செம்பூட்சேய், 10. வையாபிகள், 11. துராலிங்கன், 12. கழாரம்பன்.

அகத்திணைக்குரிய பதினான்கு வகைப் பொருள்கள்:

தெய்வம், உயர்ந்தோர், தாழ்ந்தோர், புல், விலங்கு, ஊர், நீர், பூ, மரம், உணவு, பறை, யாழ், பண், தொழில் என்பன.

அகத்திணைக்குரிய முப்பொருள்கள்:

முதல் பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள். முதல் பொருள் என்பது இடமும் காலமும். இயற்கைச் சூழ்நிலை அமைப்பை அடிப்படையாகக் கொண்டது. கருப்பொருள் என்பது குறிப்பிட்ட பகுதியில் வாழும் மக்கள், பறவைகள், விலங்குகள், மரங்கள், பூக்கள், தெய்வம், இசைக் கருவிகள் போன்றவை. உரிப்பொருள் ஓர் அகப்பாடலில் இடம்பெற வேண்டுவது. இன்றியமையாதது. கருப்பொருளும் முதற்பொருளும் இடம்பெறாமலும் இருக்கலாம். உரிப்பொருள் என்பது காதலர்களின் குணநலன்களை எடுத்துரைப்பதாகும். தமிழிலக்கியம் தலைவன், தலைவி எனக் காதலர்களைக் குறிப்பிடும்.

அகநானூறு:

அகப்பொருள் குறித்த நானூறு பாக்களைக் கொண்ட தொகைநூல் அகநானூறு ஆகும். இதில்,

1 - 120 பாடல்கள் களிற்றியானை நிரை

121 - 300 (180) பாடல்கள் மணிமிடைபவளம்

301 - 400 (100) பாடல்கள் நித்திலக் கோவை என்றவாறு மூன்று பிரிவுகளாகப் பாடல்கள் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. உருத்திர சன்மன் என்பவர் பாண்டியன் உக்கிரப் பெருவழுதியின் வேண்டுகோட்கமைய இந்நூலைத் தொகுத்துள்ளார்.

அகப்பற்று:

தான் என்கிற அகங்காரம்.

அகப் பேய்ச் சித்தர்:

தமிழ்நாட்டுச் சித்தர்களுள் ஒருவர். தத்துவஞானத்தை உருவகத்தில் பாடியவர். 'அகப்பேய்ச் சித்தர் பாடல்கள்' என இவர் பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

அகப்பொருள்:

ஒத்த உள்ளங்களின் காதல் வாழ்வினைக் குறிப்பது.

அகப்பொருள் இலக்கணம் மட்டும் கூறும் நூல்கள்:

1. இறையனார் களவியல்
2. நம்பியகப்பொருள்
3. மாறனகப் பொருள்
4. களவியல் காரிகை

அகப் பொருள் பேசும் நூல்கள்:

1. நற்றிணை,
2. குறுந்தொகை,
3. அகநானூறு,
4. ஐங்குறுநூறு,
5. கலித்தொகை.

அகப் பொருள் விளக்கம்:

நாற்கவிராச நம்பி செய்த நூல். 12 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது.

அகரவரிசையில் அமைந்த ஓளவையார் நூல்கள்:

1. ஆத்திகுடி (108 தொடர்கள்),
2. கொன்றைவேந்தன் (91 தொடர்கள்).

அகராதிகளுக்கு முன்னோடியாய் அமைந்த நூல்கள்:

நிகண்டுகள். திவாகரரால் இயற்றப்பெற்ற சேந்தன் திவாகர நிகண்டு, பிங்கலர் இயற்றிய பிங்கல நிகண்டு, மண்டல புருடர் இயற்றிய சூடாமணி நிகண்டு, காங்கேயர் உருவாக்கிய உரிச்சொல் நிகண்டு, கயாதர முனிவர் எழுதிய கயாதர நிகண்டு, ஆண்டிப் புலவர் இயற்றிய ஆசிரிய நிகண்டு ஆதியன குறிப்பிடத்தக்க நிகண்டு நூல்களாகும்.

அகல்யா:

அகலிகையைப் பெருமைப்படுத்தும் வகையில் அகல்யா என்னும் பெயரில் சிறு காப்பியம் ஒன்றை ச.து.சுப்பிரமணிய யோகி படைத்துள்ளார். இவரது புனை பெயர் பால பாரதி.

அகலிகை கதையைச் சிறுகதையாக்கியோர்:

அகலிகை கதையைச் சிறுகதைகளாகப் படைத்தோரில் புதுமைப்பித்தன், ராஜாஜி, சுந்தரராசன், நாவேந்தன் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கோராவர்.

அகலிகை வெண்பா:

வெள்ளக்கால் வெ. ப. சுப்பிரமணிய முதலியார் செய்த நூல். 1857 - 1947

அகவல்:

தமிழில் நான்கு வகைச் செய்யுள்களில் ஒன்று.

அகன் ஐந்திணைக்குரிய உரிப்பொருள்கள்:

1. குறிஞ்சி - தலைவனும் தலைவியும் மகிழ்ச்சியாக இருத்தல். (கூடல்)
2. மருதம் - தலைவனுக்கும் தலைவிக்கும் இடையே மனப் பிணக்கு நிலவுதல். (ஊடல்)
3. பாலை - தலைவன் தலைவியை விட்டுப் பிரிதல். (பிரிதல்)
4. முல்லை - தலைவனுடைய பிரிவைத் தலைவி பொறுத்திருத்தல். (இருத்தல்)
5. நெய்தல் - தலைவன் பிரிவை எண்ணித் தலைவி புலம்புதல். (இரங்கல்)

அகன் ஐந்திணைக்குரிய கடவுள்:

1. முல்லை - திருமால், 2. மருதம் - இந்திரன், 3. குறிஞ்சி - முருகன்,
4. நெய்தல் - வருணன், 5. பாலை - கொற்றவை.

அகன் ஐந்திணைக்குரிய காலப் பகுப்பு:

தமிழர் ஓர் ஆண்டை ஆறு பகுதிகளாகப் பகுத்துப் பெரும் பொழுது என்றும், ஒரு நாளை ஆறு பிரிவுகளாகப் பிரித்துச் சிறு பொழுது என்றும் அமைத்தனர். அவர்கள் வகுத்த காலப்பகுப்பும் பொழுதும் வருமாறு:

1. முல்லை - மழைக்காலமும் மழை நேரமும்.
2. குறிஞ்சி - குளிர் காலம் மற்றும் முன்பனி நள்ளிரவு நேரம்.
3. பாலை - இளவேனில், முதுவேனில், நண்பகல் நேரமும் பின்பனிக் காலங்களும்.
4. மருதம் - மேற்கூறிய ஆறு பெரும் பொழுதுகளும் விடியல் காலை நேரமும்
5. நெய்தல் - மேற்கூறிய ஆறு பெரும் பொழுதுகளும் சூரியன் மறையும் நேரமும்.

அகன் ஐந்திணைக்குரிய நில அமைப்புக்கள்:

1. முல்லை - புன்செய் காட்டு நிலப்பகுதி.
2. குறிஞ்சி - மலைப்பகுதி.
3. பாலை - வளம் குன்றிய காட்டு நிலப்பகுதி.
4. மருதம் - நன்செய் வயல் நிலப்பகுதி.
5. நெய்தல் - கடற்கரைப்பகுதி.

அகஸ்தியர். எஸ்:

ஈழத்தின் முதுபெரும் எழுத்தாளராகத் திகழ்ந்த இவர் முந்நூற்றறுபதுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகளையும் பல்வேறு நாவல்களையும் எழுதியுள்ளார். இவரது பெரும்பாலான சிறுகதைகள் தொகுக்கப் பெற்று நூல்வடிவம் பெற்றுள்ளன. கிராமிய மக்களின் பேச்சுத்தமிழில் பல்வேறு சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார்.

அகிலன்:

சிறந்த நாவலாசிரியர். சித்திரப்பாவை, வேங்கையின் மைந்தன், கயல்விழி, நெஞ்சின் அலைகள், எங்கே போகிறோம்?, பெண், பால் மரக் காட்டினிலே, வெற்றித் திருநகர், பாலை விளக்கு, புதுவெள்ளம், வாழ்வு எங்கே?, பொன்மலர், சிநேகிதி, வானமா பூமியா?, அவளுக்கு இன்ப நினைவு, கொள்ளைக் காரன் முதலிய நாவல்களை எழுதியவர். இவரது சித்திரப்பாவை என்னும் நாவலுக்கு 1975இல்

ஞானபீட விருது

வழங்கப்பட்டது. தமிழில் முதலில் இவ்விருது பெற்றவர் இவரே. இவரது வேங்கையின் மைந்தன் நாவலுக்கு 1963இல் சாகித்திய அகாடமி விருது கிடைத்தது.

அகிலாண்ட நாயகி பிள்ளைத்தமிழ்:

மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை செய்த நூல். இவரது காலம் 1815 - 1875.

அகிலேசுபிள்ளை . வே

இவர் திருகோணமலையைச் சேர்ந்தவர். கோணேசர் கல்வெட்டு, திருக்கரைசைப் புராணம், திருக்கோணாசல வைபவம் முதலிய பல நூல்கள் ஏட்டு வடிவினின்றும் அச்ச வடிவு பெறுவதற்குக் காரணமாயிருந்தவர். இவர் இயற்றிய நூல்கள்: திருக்கோணநாயகர் பதிகம், விசாலாட்சியம்மை பெருங்கழி நெடில் விருத்தம்.

அங்காதி பாத சுகரணவாத உற்பாலன நூல்:

இது மானிப்பாயில் வாழ்ந்த டாக்டர் கிரீன் பாதிரியார் ஆங்கில நூலின் மொழிபெயர்ப்பாகச் செய்தது.

அங்காதி பாதம்:

நல்லூர் செகராசசேகர மன்னன் செய்வித்த மருத்துவ நூல்.

அசனா லெப்பைப் புலவர்:

இவர் யாழ்ப்பாணம் சுல்தான் முகியித்தீன் என்பவரின் புதல்வர். ஆங்கிலம், அரபு மொழிகளில் வல்லுநர், இவரது காலம்: 1870 - 1918. இவர் இயற்றிய செய்யுள் நூல்கள்: நவரத்தினத் திருப்புகழ், முகியித்தீன் ஆண்டகை அவர்கள் பேரில் ஆசிரிய விருத்தம், பதாயிசுப் பதிற்றுத் திருக்கந்தாதி, சாகுல் கமீது ஆண்டகை அவர்கள் பேரில் முனா ஜாத்து, திருநாகை நிரோட்ட யமகவந்தாதி.

அசுவமேத யாகம்:

பண்டைக் காலத்தில் பேரரசர் தம் அரசாணையைப் பிறரும் ஏற்கும் முறையில் பட்டத்துக் குதிரையை அண்டை நாடுகளுக்கு அனுப்பி அதனைப் பிடிக்க வந்தோரை வென்று, அதனைக் கொண்டுவந்து பலியிட்டுச் செய்யும் வேள்வி.

அட்ட எச்சம்:

மனித உறுப்புக்களில் இயற்கையாக ஏற்படும் குறைபாடுகளை எட்டாகப் பிரித்துள்ளனர். அவற்றை அஷ்ட எச்சம் என்று கூறுவர். அவையாவன: 1. குருடு, 2. ஊமை, 3. செவிடு, 4. கூன், 5. குள்ளம், 6. முடம், 7. உறுப்பு மயக்கம் (உறுப்புக்கள் பிறவியிலேயே இடம் மாறியிருத்தல்), 8. உறுப்பில் பிண்டம் (இயல்பான வளர்ச்சி இல்லாமல் உறுப்புகள் பிண்டம் போல இருத்தல்)

அட்டகருமங்கள்:

மந்திர சக்தியால் நிகழ்த்தப்படும் எட்டு வகையான செயல்கள் அஷ்ட

கருமங்கள் எனப்படும். அவையாவன: 1. வசியம், 2. மோகனம், 3. தம்பனம், 4. உச்சாடனம், 5. ஆஹருடணம், 6. வித்து வேடணம், 7. பேதனம், 8. மாரணம்.

1. வசியம் : ஒருவரை வசியப்படுத்தித் தன்னுடைய ஆளுகைக் குள்ளும் செல்வாக்கிற்குள்ளும் கொண்டு வருதல்.
2. மோகனம் : கவர்ச்சியை அதிகப்படுத்திக் காம இச்சைக்கு ஒருவரை உட்படுத்தல்.
3. தம்பனம் : தீ, நீர், காற்று ஆகியவற்றின் வேகத்தைத் தடுத்து நிறுத்தி ஸ்தம்பிக்கச் செய்தல். அதைப்போலவே மிருகங்களை வலியிழக்கச் செய்தல். ஆவிகள் மனிதர்கள் ஆகியோரை ஆடாமல் அசையாமல் நிறுத்துதல். பேச்சு இழக்கச் செய்தல்.
4. உச்சாடனம் : மந்திர உச்சாடனங்கள் மூலமாக பேய் பிசாசுகளை ஏவி ஒருவரைக் கெடுத்தல். அல்லது பேய் பிசாசுகளை ஓரிடத்திலிருந்தோ மனிதர்களிடத்திலிருந்தோ தூரத்துதல்.
5. ஆஹருடணம் : இல்லாதவரையோ ஆவிகளையோ அழைத்து ஓரிடத்தில் அல்லது ஒருவரின்முன் தோன்றச் செய்தல்.
6. வித்து வேடணம் : ஒருவரை வெறுக்கத் தூண்டுதல் அல்லது வெறுக்கும் படியான உணர்ச்சியை அல்லது கிளர்ச்சியைத் தோற்றுவித்தல்.
7. பேதனம் : ஒருவரையொருவர் பேதப்படுத்தித் துதல். ஒருவரிடமிருந்து ஒருவரைப் பிரித்தல் அல்லது மனவேறுபாட்டை உண்டாக்குதல்.
8. மாரணம் : மரணத்தை ஏற்படுத்துகின்ற ஏவலைச் செய்தல். மனிதர்கள் அல்லது ஆவிகளை அழித்தல்.

அட்டகிரிகள்:

தமிழ் இலக்கியத்தில் அஷ்டகிரிகள் என எட்டு மலைகள் குறிப்பிடப்படுகின்றன. அவையாவன: 1. கயிலை (வெள்ளிமலை), 2. இமயம் (பனிமலை), 3. மந்தரம், 4. விந்தியம், 5. நிஷாதம், 6. ஏமகூடம், 7. நீலகிரி, 8. கந்த மாதனம்.

அட்ட குணங்கள்:

ஒருவன் வணிகனாகத் தொழில் புரிந்து வெற்றி பெற வேண்டுமாயின் அவனிடம் பின்வரும் எட்டுக் குணங்களும் அமைந்திருத்தல் வேண்டும் எனக் கூறப்படுகிறது. அவையாவன: 1. தனியாற்றல், 2. முனிவினனாதல்,

3. இடனறிந்து ஒழுகல், 4. பொழுதோடு புணர்தல், 5. உறுவது தெரிதல், 6. சிறுவதஞ்சாமை, 7. ஈட்டம், 8. பகுத்தல்.

அட்ட குற்றங்கள்:

1. ஞானவரணியம், 2. தரிசன வரணியம், 3. வேதணியம், 4. மோகணியம், 5. ஆயு, 6. நாமம், 7. கோத்திரம், 8. அந்தராயம்.

அட்டதனம்

ஒருவரிடம் இருக்க வேண்டிய சிறப்பான எட்டு அம்சங்களை அஷ்டதனம் என்று கூறுவர். அவையாவன: 1. ரூபம் அல்லது அழகு, 2. சம்பத்து, 3. வித்தை, 4. விவேகம், 5. குணம், 6. தனம் (பொன், பொருள்), 7. குலம் (நற்குடிப்பிறப்பு), 8. வயது (இளமையாக இருந்தால் இளமைக் கவர்ச்சியும், முதுமையாக இருந்தால் முதுமை அனுபவமும் அவனுக்குச் செல்வமாகி விடுகின்றன.)

அட்டதிக்குப் பாலகர்கள்:

அஷ்டதிக்குப் பாலகர்கள் எட்டுத் திசைகளில் நின்று உலகைக் காவல் புரிவதாக ஐதீகம் உண்டு.

1. இந்திரன் : இவன் கிழக்குத் திசையின் பிரதிநிதி. இவன் இடியாக முழங்கித் தன்னை அடையாளம் காட்டுகிறான்.
2. அக்கினி : இவன் தென்கிழக்கின் பிரதிநிதி. புகையாக இருந்து தன்னை அடையாளம் காட்டுகிறான்.
3. எமன் : இவன் தென் திசையின் பிரதிநிதி. இவனுடைய சின்னம் சிங்கம்.
4. நிருதி : இவன் தென்மேற்கின் பிரதிநிதி. இவனுடைய சின்னம் நாய்.
5. வருணன் : இவன் மேற்குத் திசையின் பிரதிநிதி. இவனுடைய சின்னம் ரிஷபம்.
6. வாயு : இவன் வடமேற்குத் திசையின் பிரதிநிதி. இவனுடைய சின்னம் கழுதை.
7. குபேரன் : இவன் வடக்குத் திசையின் பிரதிநிதி. இவனுடைய சின்னம் யானை.
8. ஈசானன் : இவனுடைய திசை வடகிழக்கு. இவனுடைய சின்னம் காகம்.

அட்ட நாகங்கள்:

1. வாசுகி, 2. அனந்தன், 3. தட்சகன், 4. சங்கபாலன், 5. குளிகன், 6. பதுமன், 7. மகாபதுமன், 8. கார்த்தீகோடன். இவற்றுடன் திருமால் பாற்கடலில் பள்ளிகொள்ளும் படுக்கையாக விளங்கும் ஆதிசேடன் என்னும் நாகம் ஒன்பதாவது நாகமாகக் கூறப்படுகிறது.

அட்ட பிரமாணம்:

ஒன்றின் உண்மை நிலையை அறிதற்கு எட்டு வகை ஆதாரங்கள்

சொல்லப்படுகின்றன. அவையாவன: 1. சாட்சி, 2. அனுமானம், 3. ஆகமம், 4. அருந்தாபத்தி, 5. உவமானம், 6. அகபாவம், 7. ஐதீகம், 8. சம்பவம்.

அட்டபுஷ்பம்:

எட்டு வகையான குணங்கள் அஷ்டபுஷ்பம் என்று அழைக்கப் படுகின்றன. அவையாவன: 1. கொல்லாமை 2. பொறுமை 3. அருள் 4. அறிவு 5. தவம் 6. அன்பு 7. சத்தியம் 8. இந்திரிய நிக்கிரகம்

அட்ட போகப் பொருட்கள்:

மனிதன் அனுபவிக்கக்கூடிய எட்டு வகைப் பொருட்கள் அஷ்ட போகத்துள் அடங்கும். அவையாவன: 1. பொன், 2. ஆடை, 3. அணிகலன், 4. போஜனம், 5. தாம்பூலம், 6. வாசனைத் திரவியங்கள், 7. பாட்டு, 8. மலர்ப் படுக்கை

அட்ட மங்களப் பொருட்கள்

1. சாமரம், 2. நிறைகுடம், 3. கண்ணாடி, 4. அங்குசம், 5. முரசு, 6. விளக்கு, 7. கொடி, 8. இணைமீன்கள்

அட்ட மா சித்தி:

மனிதனுடைய சக்திக்கு அப்பாற்பட்ட எட்டு வகையான வெற்றிகளுக்கு அஷ்டமாசித்தி என்று பெயர். கடுமையான விரதங்களின் மூலமாகவும் சிவனைத் தியானித்து வழிபடுவதன் மூலமாகவும் அஷ்டமா சித்தியை ஒருவன் பெறமுடியும் என்று சாத்திரங்கள் சொல்லுகின்றன. அஷ்டமா சித்திகள் வருமாறு:-

1. அனிமா : ஒருவன் தன்னையோ வேறு பொருட்களையோ ஒரு அணுவின் அளவுக்குச் சுருக்கிக் கொள்ளுகின்ற ஆற்றலை அனிமா என்பர்.
2. மகிமா : ஒருவன் தன்னுடைய பருமனை எல்லையில்லாமல் பெருக்கிக் கொள்ளும் சக்தி.
3. இலகிமா : தன்னையோ அல்லது வேறு பொருள்களையோ எடை குறையச் செய்து இலேசாக ஆக்கி புவியீர்ப்புச் சக்தியை எதிர்த்து மேலே செல்லும்படி செய்தல்.
4. கிரிமா : உடலின் எடையை பிரமாண்டமாக அதிகரித்து யாராலும் அசைக்க முடியாத அளவுக்கு கனத்தைப் பெறுதல்.
5. பிரார்த்தி : விரும்பிய எதையும் பெறுகின்ற சக்தி இது. சந்திரனைத் தொட எண்ணினாலும் இருந்த இடத்திலிருந்தே தொட்டு விடும் ஆற்றலை இதன் மூலம் பெற்று விடலாம்.
6. பிராகாமியம் : இயற்கையில் ஏற்படும் தடைகளை எல்லாம் தாண்டி எங்கு விரும்பு கின்றோமோ அந்த இடத்திற்கு உடனே செல்லும் ஆற்றல் இது.

7. ஈசத்துவம் : உயிருள்ள, உயிரில்லாத அனைத்துப் பொருட்கள் மீதும் ஆதிக்கம் செலுத்தக்கூடிய சக்தி இது.
8. வசித்துவம்: யாரையும் வசியப்படுத்துவதோடு இயற்கையின் போக்கையே மாற்றக்கூடிய சக்தி இது. இந்த சக்தியால் விரும்பிய எந்த உருவத்தையும் மேற்கொண்டு விடலாம்.

அட்ட மூர்த்தங்கள்:

1. பூமி 2. நீர் 3. அக்கினி 4. காற்று 5. ஆகாயம் 6. சூரியன் 7. சந்திரன் 8. ஆன்மா.

அட்ட யோகங்கள்:

1. இயமம் : பசியை அடக்குவது இயமம் என்று கூறப்படும்.
2. நியமம் : சமயம் சார்ந்த சடங்குகளை அனுஷ்டிப்பது.
3. ஆசனம் : உடலைத் தன்வயப்படுத்தித் தான் விரும்பும் நிலைக்குக் கொண்டு வருவது.
4. பிராணாயாமம் : மூச்சை அடக்கி உடல் செயற்பாட்டினைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வருவது.
5. பிரத்தியாகாரம் : புலன்களை அடக்குதல்.
6. தாரணை : மனதை ஒருமுகப்படுத்தி ஒன்றில் நிலைக்கச் செய்தல்.
7. தியானம் : அமைதியான நிலையில் மனதை ஒருமுகப் படுத்திச் சிந்தனையே இல்லாத நிலையை அடையும் தன்மை இதுவாகும்.
8. சமாதி : தன்னைத் தானே ஆன்ம தரிசனம் செய்துகொள்ளும் நிலை 'சமாதி' நிலையாகும்.

அட்டலட்சுமிகள்:

1. தனலட்சுமி 2. தான்யலட்சுமி 3. தைரியலட்சுமி 4. வீரலட்சுமி 5. வித்தியாலட்சுமி 6. கீர்த்திலட்சுமி 7. விஜயலட்சுமி 8. ராஜ்யலட்சுமி

அட்ட வசுக்கள்:

தவன், துருவன், சோமன், அணிலன், அனலன், பிரபுசன், பிரபாகன், விஷ்ணு.

அட்ட விகாரங்கள்:

1. காமம், 2. குரோதம், 3. உலோபம், 4. மோகம், 5. மதம், 6. மார்ச்சர்யம், 7. இடும்பை, 8. அசூயை. மனிதனிடமுள்ள எட்டுத் தன்மைகளும் அஷ்ட விகாரங்கள் என்னும் பெயரைப் பெறுகின்றன.

அட்ட வெற்றிகள்:

1. பகை நிரை கவர்தல் 2. பகைவன் கவர்ந்த தன்னிரை மீட்டல் 3. பகைமேற் செல்லல் 4. வரும்பகை முன்னெதிரூன்றல் 5. தன்னரண்

காத்தல் 6. பொருதல் 7. போர் வெல்லல் 8. பகைவர் அரண் தன்வசமாக்கல்.

அட்டாவதானம்:

ஒரே நேரத்தில் நிகழும் எட்டுச் செயல்களைக் கவனித்து நினைவில் இருத்தும் கலைத்திறமை.

அட்டாவதானம் சபாபதி முதலியார்:

இவர் சென்னையைச் சேர்ந்த புரசைப் பாக்கத்தில் வாழ்ந்தவர். இவர் இயற்றிய நூல்கள்: திருப்போரூர் முருகன் மீது குறவஞ்சி, கலம்பகம், அலங்காரப் பஞ்சகம், யமகவந்தாதி, பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, வெண்பாமாலை, நான்மணிமாலை, திரிபந்தாதி, இருசொல் யமக வந்தாதி, சதகம், பிறவாசல சதகம், பிறவாசல வெண்பாமாலை, புரசைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, புரசை வெண்பாமாலை, புரசை இரட்டைச்சொல் யமகவந்தாதி, சிதம்பரசுவாமிகள் சரித்திரம், சிதம்பரசுவாமிகள் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, திருத்தணிகை இரட்டை மணிமாலை, திருவொற்றியூர் வடிவுடையம்மன் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி, மேற்படி தோத்திரச் சந்தமாலை, பழனி வெண்பாமாலை, அருணை வெண்பாமாலை, மயிலை வெண்பாமாலை, காஞ்சி குமரகோட்டக் கலம்பகம், சென்னைக் கந்தசுவாமி வெண்பாமாலை, மேற்படி கந்தசுவாமி புராணம் ஆகியனவாகும். இவர் இயற்றிய உரைநூல்கள்: திருப்போரூர் புராண வசனம், திருத்தணிகையாற்றுப் படை உரை, கந்தரனுபூதி விருத்தியுரை, மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ் உரை.

அடங்கன் முறை:

முதல் ஏழு திருமுறைகளின் தொகுப்பு.

அடங்காப்பற்று (வன்னி) வரலாறு:

இவ்வரலாற்று நூல் நான்கு பாகங்களைக் கொண்டுள்ளது. இலங்கையின் வட பகுதியில் உள்ள வன்னி மாவட்டத்தின் வரலாற்று உண்மைகளை ஆதாரபூர்வமாக எடுத்துக் கூறும் இந்நூலைப் பிரபல ஊடகவியலாளரும் எழுத்தாளருமான அருணா செல்லத்துரை எழுதியுள்ளார். இவரது ஏனைய நூல்கள்: வீடு (நாடகம்), நந்தியுடையார் (வரலாற்று நாடகம்), இலங்கையில் தொலைக்காட்சி, வன்னிப் பிராந்தியக் கூத்துகள், அகதி முகாம் முதலியனவாகும். இவரது நந்தி உடையார் என்னும் நூல் இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டல விருதினைப் (1996) பெற்றது. தொடர்ந்தும் பல நாடகங்களை எழுதி வருகிறார்.

அடியார்க்கு நல்லார்:

சிலப்பதிகாரத்துக்கு உரை எழுதியவர். சிறந்த உரையாசிரியர்.

அடைக்கலங்கோவை:

வட்டுக்கோட்டை அடைக்கலந் தோட்டத்திற் கோயில் கொண்டருளியிருக்கும் கந்தசுவாமி பேரில் பாடப்பெற்ற 100 செய்யுள்களைக்

கொண்ட நூல். இதனை இயற்றியவர் இ. நாகேச ஐயர் ஆவார். இவர் இயற்றிய மற்றொரு விஷவைத்திய நூல் அமுத நுணுக்கம் ஆகும்.

அண்ணல்:

ஈழத்து பெரிய கிண்ணியாவைச் சேர்ந்த இவர் ஓசைநயம் கொண்ட பாடல்களை இயற்றுவதில் வல்லவர். அண்ணல் கவிதைகள் என்னும் பெயரில் இவரது கவிதைத் தொகுப்பு ஒன்றும் வெளியாகியுள்ளது.

அண்டகோள விலாசம்:

இந்நூல் பாதாளம் முதலிய உலகங்களின் இயல்பையும் உயரம், அகலம் முதலியவற்றையும் மேரு முதலியவற்றின் இயல்புகளையும் கங்கை முதலிய ஆறுகளின் இயல்புகளையும் கூறுவது. பரமக்குடிக்கு அருகிலுள்ள வேப்பத்தூர் முத்துவேங்கட சுப்பையர் இதன் ஆசிரியர்.

அணி இலக்கணம் கூறும் நூல்கள்:

1. தண்டியலங்காரம் 2. மாறனலங்காரம் 3. உவமான சங்கிரம்

அத்துவிதக்கலி வெண்பா:

இது கண்ணுடைய வள்ளலார் செய்த 20 சாத்திரங்களில் ஒன்று. கலிவெண்பா யாப்பிலமைந்த 30 கண்ணிகளுடையது. 13ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது.

அதங்கோட்டாசிரியர்:

இவர் அகத்திய முனிவரின் மாணாக்கர் பன்னிருவருள் ஒருவர். தென்மதுரையில் இருந்த இடைச்சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர். அதங்கோடு என்னும் ஊரில் வசித்தவர் ஆதலின் ஊர்ப்பெயரால் இவர் அழைக்கப் பெற்றார் என்பர். இவரது இயற்பெயர் தெரியவில்லை. இவர் தொல்காப்பியர் காலத்தவர்.

அதிமதுரகவி:

காளமேகப் புலவர் காலத்து விளங்கிய ஒரு புலவர். 15ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

அதிரா அடிகள்:

இவர் மூத்த பிள்ளையார் திருமும்மணிக் கோவை என்னும் நூலை இயற்றியவர்.

அதிவீரராம பாண்டியன்:

நைடதம், காசிக்காண்டம், கூர்ம புராணம், இலிங்க புராணம், வெற்றி வேற்கை, திருக்கருவைப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி ஆகிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.

அந்தகக்கவி வீரராகவ முதலியார் இயற்றிய நூல்கள்:

1. சேயூர்க்கலம்பகம், 2. சேயூர் முருகன் பிள்ளைத்தமிழ், 3. திருவாரூர் திருக்குன்ற மாலை, 4. திருக்கழுக்குன்றப் புராணம், 5. சந்திரவாணன் கோவை

அந்தணர்மறை:

வடமொழி வேதத்தைக் குறிக்கும்.

அந்தனி ஜீவா:

ஈழத்து முத்த எழுத்தாளர்களுள் ஒருவரான இவர் மலையக மக்களின் உரிமைகளுக்காகக் குரல் கொடுப்பவர். மலையக மக்களின் பிரச்சினைகள் சார்ந்த பல படைப்புக்களைத் தந்துள்ளார். கொழுந்து என்னும் சஞ்சிகை ஒன்றினையும் வெளியிட்டு வருகின்றார்.

அந்தாதி:

அந்தம் + ஆதி = அந்தாதி. ஒரு பாடலின் இறுதியாயுள்ள எழுத்து, அசை, சீர், சொல், அடி ஆகியவற்றில் ஒன்று அடுத்த பாடலின் தொடக்கமாக அமையும்படி பாடுவது அந்தாதி.

அந்தாதி அமைப்புடைய பிரபந்தங்கள்:

1. ஒலியியலந்தாதி,
2. நூற்றந்தாதி,
3. பதிற்றந்தாதி,
4. பதிற்றுப் பத்தந்தாதி

அந்தாதி மாலை என்று அழைக்கப்படுவது:

பதினோராம் திருமுறையாகும். இதில் எட்டு அந்தாதி நூல்கள் உள்ளன. அவையாவன:

நூல்

ஆசிரியர்

1. அற்புதத்திருவந்தாதி	- காரைக்கால் அம்மையார்
2. கயிலைபாதி காளத்திபாதி அந்தாதி	- நக்கீர தேவநாயனார்
3. சிவபெருமான் திருவந்தாதி	- கபில தேவநாயனார்
4. சிவபெருமான் திருவந்தாதி	- பரண தேவநாயனார்
5. திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதி	- பட்டினத்தடிகள்
6. திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி	- நம்பியாண்டார் நம்பி
7. ஆளுடையபிள்ளையார் திருவந்தாதி	- நம்பியாண்டார் நம்பி
8. பொன்வண்ணத்தந்தாதி	- சேரமான் பெருமாள் நாயனார்

அந்தாதி வகைகள்:

1. இதழகல் அந்தாதி,
2. எழுத்து அந்தாதி,
3. ஒலியியல் அந்தாதி,
4. கலித்துறை அந்தாதி,
5. கலிவிருத்த அந்தாதி,
6. சிலேடை அந்தாதி,
7. திரிபந்தாதி,
8. நிரோட்டக யமக அந்தாதி,
9. நூற்றந்தாதி,
10. பதிற்றந்தாதி,
11. பதிற்றுப்பத்தந்தாதி,
12. யமக அந்தாதி,
13. வெண்பா அந்தாதி.

அந்திரயவனிபடை வெட்டு:

இந்நூல் முசிலிம் காவியத்தைச் சார்ந்தது. இது மெக்கா நகரத்திலிருக்கும்

இறகூல் என்னும் மன்னவரது ஏவலால் அன்னாரது மருமகனார் அலிநபி என்பவர் உதுமான் என்பவரைச் சேனைத் தலைவராக வைத்துக்கொண்டு றாமு நகரில் அரசு செலுத்திக் கொண்டிருந்த அந்திரியவனி என்னும் வணங்காத ஒரு அரசனைப்போர் முனையில் வெட்டி வீழ்த்திய கதையை அம்மாளை வகையில் கூறுவது. மகமதுசேன் என்பவர் பாடியது.

அந்த பாரதி ஐயங்கார்:

இவர் தஞ்சாவூரில் உமையாள்புரம் ஊரில் பிறந்தவர். 'கவிராஜசாமி' என்னும் சிறப்புப் பெயர் பெற்றவர். இவர் இயற்றிய நூல்கள்: உத்தர ராமாயணக் கீர்த்தனை, பாகவத தசமஸ்கந்த நாடகம், யானை மேலழகர் நொண்டிச் சிந்து, மருதூர் வெண்பா, பாப்பாத்திரட்டு, இடபவாகனக் கீர்த்தனை, கல்லணை வைபவக் கீர்த்தனை, திருவிடைமருதூர் நொண்டி நாடகம், வேதாந்த தேசிகர் கீர்த்தனை என்பனவாகும். இவரது காலம் 1786 - 1846.

அநுபூதி என்கிற பெயருடைய நூல்கள்:

1. கந்தர் அநுபூதி 2. அனுமார் அநுபூதி

அநு. வை. நாகராசன்:

சிறுகதை, சிறுவர் இலக்கியம், அறிவியல் ஆதியாம் துறைகளில் நூல்கள் பல படைத்தவர். இவரது காட்டில் ஒரு வாரம் என்னும் சிறுவர் நவீனம் இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டல விருதினைப் (1988) பெற்றது. இவரது ஏனைய நூல்களுள் மாணவர் நல்லுரைக்கோவை, தேடலும் பதித்தலும், அவன் பெரியவன், சிறுவர் சிந்தனைக் கதைகள், சிறுவரும் அவர்தம் அறிவுசார் சாதனங்களும், கருத்தும் எழுத்தும், ஒரு காலத்துச் சிறுகதைகள், பட்டரின் அபிராமி மான்மியம், விநாயக மகத்துவம், நல்ல தீர்ப்பு என்பன குறிப்பிடத்தக்கன.

அப்துல்காதிர் லெப்பை:

இவர் ஈழத் திருநாட்டின் இஸ்லாமியக் கவிஞர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர். இஸ்லாமியப் பண்பாட்டின் மேம்பாட்டை எடுத்துரைப்பனவாக இவரது பாடல்கள் அமைந்துள்ளன. பாரசீகக் கவிஞர் உமர்கையாமின் 'ருபையாத்' தைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்துள்ளார். 'இரகூல் சதகம்', 'இப்பால் இதயம்', 'முறையீடும் தேற்றமும்', 'செய்னம்பு நாச்சியார் மான்மியம்' முதலான நூல்களையும் பெருந் தொகையான தனிப்பாடல்களையும் இயற்றியுள்ளார்.

அப்துல்லாப் புலவர்:

யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த முகம்மது என்பவரின் புதல்வரான இவர் நல்வழி, திருநபிக்கவிதைகள் ஆகிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.

அப்துஸ் ஸமத். அ. ஸ:

ஈழத்தின் இஸ்லாமியத் தமிழ்ச் சிறுகதை வளர்ச்சிக்குப் பெருந்தொண்டாற்றிய இவர் முந்நூறுக்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். 'சீரா இன்பம்', 'சுலைமான் பல்கீஸ்', 'முற்றத்து மல்லிகை', 'இலக்கியப் பொய்கை' முதலான பத்துக்கு மேற்பட்ட நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். 'எனக்கு வயது பதின்மூன்று' என்பது இவரது சிறுகதைத் தொகுப்பாகும். 'பிறைப்பூக்கள்' என்னும் பெயரில் ஈழத்து முஸ்லீம் எழுத்தாளர்கள் 27 பேரது சிறுகதைகளைத் தொகுத்து வெளியிட்டுள்ளார்.

அப்பர் பாடிய பதிகங்கள்:

312 பதிகங்கள். 3066 பாடல்கள்.

அப்பாச்சாமி ஐயர் . கா:

இவர் நகுலகிரிப் புராணத்தை இயற்றியுள்ளார். நகுலகிரி (கீரிமலை) யின் பெருமையினை இந்நூலில் நன்கு காணலாம்.

அப்புக்குட்டிஐயர்:

இவர் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரில் வாழ்ந்த சிகிவாகன ஐயரின் புதல்வர். இவரது பிரபந்தங்கள் சூதுபுராணம், நல்லூர்ச் சுப்பிரமணியர் பிள்ளைத் தமிழ் எனும் இரண்டுமேயாகும். தனிப்பாடல்கள் பலவும் பாடியுள்ளார்.

அப்பூதி அடிகள்:

திருநாவுக்கரசரை வழிபடு கடவுளாகக் கொண்டவர். 63 நாயன்மார்களில் ஒருவர்.

அபிதான கோஷம்:

தமிழ் மொழியிலே கலைக்களஞ்சியம் என்ற அமைப்பில் தோன்றிய முதல் நூல். இதனை மானிப்பாய் ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை (1858 - 1917) தொகுத்து யாழ்ப்பாணத்திலேயே தமது நாவலர் அச்சுக் கூடத்திலே 1902 இல் பதிப்பித்து வெளியிட்டார்.

அபிதான சிந்தாமணி:

ஆ. சிங்காரவேலு முதலியார் ஆக்கிய தமிழ் அகராதி. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தினால் 1910இல் வெளியிடப்பட்டது.

அபிராமி அந்தாதி:

திருக்கடவுறிலுள்ள அபிராமித் தேவியின் மீது பட்டரால் பாடப்பெற்ற அந்தாதி ஆகும். இதில் காப்புச் செய்யுள் உட்பட 101 அந்தாதிப் பாடல்கள் உள்ளன.

அம்பலவாண கவிராயர்:

அறப்பளீச்சுர சதகம் செய்த புலவர்.

அம்பலவாண நாவலர்:

இவர் வட்டுக்கோட்டை சித்தங்கேணியைச் சேர்ந்த ஆறுமுகம்பிள்ளையின் புதல்வர். தமிழறிஞர்களான ம. க. வேற்பிள்ளை, நீர்வேலி சிவப்பிரகாச

பண்டிதர் ஆகியோரிடம் இலக்கிய, இலக்கணங்களை நன்கு கற்றவர். பிரசங்கங்கள் செய்வதில் வல்லுநர். திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தைச் சேர்ந்த அம்பலவாண தேசிகரால் 'நாவலர்' என்னும் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப் பெற்றவர். இவர் இயற்றிய செய்யுள் நூல்கள்: அருணாசல மான்மியம், திருநாவலூர் மான்மியம், வேணுவன லிங்கோற்பவம், நாவலர் சற்குரு மணிமாலை. இவரது காலம்: 1855 - 1922.

அம்பி:

ஈழத்துக் கவிஞர்களில் ஒருவர். அறிவியல், கவிதை நூல்கள் பல எழுதியுள்ளார். இவரது இயற்பெயர் இ. அம்பிகைபாகன். இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டல விருது பெற்ற பெருமைக்குரியவர்.

அம்பிகாபதி:

கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பரின் மகன். அம்பிகாபதிக் கோவையை இயற்றினார்.

அம்பிகாபதிக் கோவை:

இந்நூல் கம்பர் மகன் அம்பிகாபதி செய்தது என்பர். 1899 இல் இந்நூல் முதன் முதலாக வெளிவந்தது. அம்பிகாபதி என்ற பெயருடையவர் வேறிருவர் தமிழிலக்கியத்தில் இடம் பெறுகின்றனர். 1. தண்டியலங்கார ஆசிரியரின் தந்தை அம்பிகாபதி. 2. சௌந்தரிய லகரியைத் தமிழிற் பாடிய வீரை கவிராச பண்டிதரின் புதல்வர் வீரை அம்பிகாபதி. இவர் நெல்லை வருக்கக் கோவை பாடியவர்.

அம்மாண இலக்கிய வகை:

இது நாட்டுப்புற இலக்கிய வகையைச் சார்ந்தது. இதன் நோக்கம் வீரக் கதை கூறல். வரலாறு, புராணம், சமயம், சமுதாயம், இலக்கியம் என்னும் ஐந்து பிரிவுகளில் இதை அடக்கலாம். மாணிக்கவாசகரின் திருவம்மாண இவ்வகையைச் சேர்ந்தது.

அம்மைச்சி:

வருணகுலாதித்தன் மடல் பாடிய அம்மையார். 17ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

அமிர்தகவிராயர்:

இவர் இராமநாதபுர மன்னராயிருந்த இரகுநாதசேதுபதியின் அவைக்களப் புலவர்களில் ஒருவர். நாணிக்கண் புதைத்தல் என்னும் ஒரு துறை மேல் நானூறு கோவை பாடி, அதனை இரகுநாத சேதுபதி ஒருதுறைக் கோவை எனத் தமது அரசருக்குச் சமர்ப்பணம் செய்தவர். சொற்சுவை பொருட்சுவையாற் சிறந்த இக்கோவை நானூற்றிலும் இரகுநாத சேதுபதியின் பெயர் விளித்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

அமிர்தகௌரி. ஆ:

இவர் 'சங்க இலக்கியத்தில் உரையாடல்' என்னும் நூலை

எழுதியுள்ளார். இந்நூல் முனைவர் பட்டத்திற்கான ஆய்வேடு ஆகும். இந்நூலுக்கு கலைஞர் மு. கருணாநிதி, பேராசிரியர் க. அன்பழகன் ஆகியோர் பாராட்டுரை, அணிந்துரை வழங்கியுள்ளனர்.

அமிர்தசாகரர்:

யாப்பருங்கலம் என்னும் யாப்பிலக்கண நூலை ஆக்கியவர். இவரது மற்றொரு நூல் யாப்பருங்கலக் காரிகையாகும். 10ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்:

இதனைப் பாடியவர் மாதவச் சிவஞான யோகிகளாவார். இவர் 18ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியில் வாழ்ந்தவர். ஆறுமுகநாவலர் பதிப்பித்த நூல்களில் இதுவுமொன்றாகும்.

அர்ச். யாகப்பர் அம்மாலை:

தெல்லிப்பழையைச் சேர்ந்த பேதுருப்புலவர் என்பவரால் இயற்றப்பெற்ற பெருங் காவியம் இதுவாகும். இனிய ஓசையும் விழுமிய நடையுமுடைய இலக்கியமாக அமைந்துள்ளது.

அரங்கநாத முதலியார்:

இவரது இயற்பெயர் ராவ் பகதூர், பூண்டி அரங்கநாத முதலியார் என்பதாகும். சென்னை மாகாணக் கல்லூரியில் பேராசிரியராக இருந்தவர். கம்பராமாயணத்தையும் திருவிளையாடற்புராணத்தையும் மனப்பாடமாக ஒப்புவிக்கும் திறனுடையவர். 1892 இல் சென்னை நகர ஷெரீப்பாக நியமிக்கப்பட்டவர். கச்சிக்கலம்பகம் என்னும் செய்யுள் நூலையும் இயற்றியவர். இவரது காலம் 1837 - 1893.

அரசகேசரி:

யாழ்ப்பாணத்துத் தமிழரசர் பரம்பரையில் தோன்றிய பெரும் புலவர். காளிதாசர் இயற்றிய வடமொழியிலுள்ள இரகுவம்சத்தைத் தமிழில் பாடிய பெருமைக்குரியவர். இரகுவம்சம் 2444 செய்யுள்களையும் மூன்று காண்டங்களையும் 26 படலங்களையும் கொண்டுள்ளது.

அரசராக இருந்து இறைபணிக்கு வந்தோர்:

1. குலசேகராழ்வார், 2. திருமங்கையாழ்வார்

அரசனைப் பற்றிப் பாடப்பட்ட கலம்பக நூல்:

நந்திக் கலம்பகம்

அரசு, புலவர்:

இவர், கோப்பெருஞ்சோழன், புறநானூற்றில் ஐந்து காட்சிகள், குமணன் முதலான நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

அரிகரதாரதம்மியம்:

இந்நூல் செய்தவர் நல்லூரைச் சேர்ந்த திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை என்பவராவார். இவர் தருக்க சாத்திரத்தில் மிகவும் வல்லவர். 'தருக்க

குடார தாலுதாரி' என மக்களால் அழைக்கப்பட்டவர். இவரியற்றிய வேறு நூல்கள்: வேதாகமவாத தீபிகை, நாராயண பரத்துவ நிசனம்.

அரிச்சந்திர புராணம்:

வீர கவிராயர் இயற்றிய அரிச்சந்திரன் கதையைக் கூறும் நூல்.

அரிசிற்கிழார்:

மதுரைக் கடைச்சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர். இவர் பாடியதாகப் புறநானூற்றிலே ஏழு பாடல்களும் (146, 230, 281, 285, 300, 304, 342), பதிற்றுப் பத்திலே பத்துப் பாடல்களும் (71-80), குறுந்தொகையில் ஒரு பாடலும் (193) காணப்படுகின்றன. தகடூர் யாத்திரையில் உள்ள சில பாடல்களையும் இவர் பாடியுள்ளார் என்பர். இவர் பெருஞ்சேரல் இரும்பொறையைச் சிறப்பித்துப் பாடியுள்ளார்.

அருங்கலச்செப்பு:

அருங்கலான் வயத்தார் என்னும் சமணர் செய்த நூல். இவர் 13ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

அருந்தாபத்தி:

சொல்லிய ஒன்றைக் கொண்டு சொல்லாத ஒன்றை அறிதல்.

அருணகிரிநாதர்:

முருகன் அருள் பெற்றவர். திருப்புகழ், கந்தரலங்காரம், கந்தர் அநுபூதி, கந்தர் அந்தாதி, வேல் விருத்தம், மயில் விருத்தம், திருவகுப்பு முதலானவற்றை அருளியுள்ளார். இவர் 195 தலங்களைப் பாடியுள்ளார். இவரது பாடல்களில் 1008 சந்த வேறுபாடுகள் காணப்படுகின்றன. அருணகிரிநாதர் அருளிய நூல்களின் விபரம்:

1. திருப்புகழ்	- 1330 பாடல்கள்
2. கந்தரலங்காரம்	- 108 பாடல்கள்
3. கந்தரனுபூதி	- 52 பாடல்கள்
4. கந்தரந்தாதி	- 102 பாடல்கள்
5. வேல்விருத்தம்	- 10 பாடல்கள்
6. மயில் விருத்தம்	- 12 பாடல்கள்
7. சேவல் விருத்தம்	- 12 பாடல்கள்
8. திருவெழுசூற்றிருக்கை	- 01 பாடல்
9. திருவகுப்பு	- 18* பாடல்கள்
மொத்தம்	- 1645 பாடல்கள்

அருணந்தி சிவாச்சாரியார் அருளிய நூல்கள்:

1. சிவஞானசித்தியார்,
2. இருபா இருபத்து

அருணாசலக்கவி:

சீர்காழியைச் சேர்ந்த அருணாசலக் கவிராயர் 'இராம நாடகம்' என்னும் பெயரில் இராம நாடகக் கீர்த்தனைகளை இயற்றியுள்ளார். சீகாழி

அந்தாதி, சீகாழிக் கோவை, சீகாழித் தலபுராணம், அனுமார் பிள்ளைத் தமிழ், சேதுபர்வதவர்த்தினி பிள்ளைத்தமிழ் ஆகியவற்றையும் பாடியுள்ளார்.

அருணாசலக் கவிராயர் மு.ரா:

இவர் பாண்டி நாட்டுச் சேற்றாருக்கு அருகில் உள்ள முகவூரில் இராமலிங்கக் கவிராயரின் மகனாகப் பிறந்தவர். திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தில் சின்னப்பட்டத்தில் இருந்த நமசிவாய தேசிகரிடம் கல்வி பயின்றவர். இவர் இயற்றிய நூல்கள்: திருப்பரங்கிரிப் புராண வசனம் (1889), திருப்பரங்கிரிப்பிள்ளைத் தமிழ் (1899), திருச்செந்தூர்த் தலபுராண வசனம், திருக்குற்றாலப் புராண உரைநடை, சிவகாசிப் புராணம், குறுக்குத்துறைச் சிலேடை வெண்பா, ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம், சிவகாசிக் கலிவிருத்த அந்தாதி, சிவகாசி வெண்பா அந்தாதி.

அருணாசலம். க. பேராசிரியர்:

இலங்கைப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ப் பேராசிரியராக விளங்கும் இவர் பல்வேறு நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். அவற்றுள் தமிழில் வரலாற்று நாவலின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும், மலையகத் தமிழ் நாவல்கள் - ஓர் அறிமுகம் என்பன குறிப்பிடத்தக்கன.

அருள் செல்வநாயகம்:

கிழக்கு இலங்கையைச் சேர்ந்த இவர் சிறுகதை, நாவல்கள் பலவற்றை எழுதியுள்ளார். ஈழநாட்டு வரலாற்றுச் சிறுகதைகள், தாம்பூலராணி என்னும் இரு சிறுகதைத் தொகுதிகளையும் வாழ்முடியாதவள், மாலதியின் மனோரதம் ஆகிய நாவல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார். விபுலாநந்த அடிகள் மீது மிக்க பற்றுக் கொண்ட இவர் அவரது எழுத்துக்களைச் சேகரித்து விபுலாநந்தத்தேன், விபுலாநந்த ஆராய்வுகள், விபுலாநந்த வெள்ளம் எனப் பல தொகுப்பு நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். கலைமகள், அமுதசுரபி ஆதியாம் தென்னகப் பத்திரிகைகளிலும் இவரது சிறுகதைகள் வெளியாகியுள்ளன.

அருளம்பலவனார் பண்டிதர். சு:

காரை நகரைச் சேர்ந்த இவர் 'சங்கநூற் செல்வர்' எனப் பட்டமளித்துப் பாராட்டப் பெற்றவர். இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டல விருது பெற்றவர். பதிற்றுப் பத்து ஆராய்ச்சியுரை, திருவாசக ஆராய்ச்சியுரை, திருமுருகாற்றுப்படை ஆராய்ச்சியுரை, பெரும் பாணாற்றுப்படை ஆராய்ச்சியுரை ஆகிய நூல்களை எழுதியவர்.

அலங்காரம்:

அலங்காரம் என்ற சொல்லுக்கு அழகுபடுத்துதல் என்று பொருள்.

தமிழ் மொழியைப் பொறுத்தவரையில் மொழியை அலங்கரிக்க முற்பத்தைந்து அணிகள் அல்லது அலங்காரங்கள் உள்ளன.

அவத்தைகள்:

இதனை வடமொழியில் அவஸ்தைகள் என்று அழைப்பர். அறிவு நிலையிலோ, உடல் நிலையிலோ மனிதன் படும் துன்பங்கள் அவத்தைகள் என்றழைக்கப் படுகிறது. ஆனால் ஆன்மீக ரீதியில் ஆன்மா உடலின் எந்தப் பகுதியிலிருந்து செயற்படுகிறது என்று விளக்கும்போது அதன் ஐந்து நிலைகள் குறிக்கப்படுகின்றன. அவை வருமாறு:

1. சாக்கிரம் : முழுமையான ஆன்ம சக்தி விழிப்புணர்ச்சியுடன் நெற்றியிலிருந்து செயற்படும் நிலை இதுவாகும்.
2. சொப்பனம் : ஆன்மா கழுத்தில் அமர்ந்து முழுமையாகச் செயற்படாமல் மேலெழுந்தவாரியான கனவுத் தோற்றங்களை ஏற்படுத்தும் நிலை.
3. சுழுத்தி : எவ்வித உணர்வுமின்றி ஆன்மா நெஞ்சத்தில் அமர்ந்து மயக்கம் போன்ற நிலைகளைத் தோற்றுவித்தல்.
4. தூரியம் : இந்த நிலையில் ஆன்மா நாபிப் பகுதியில் அமர்ந்து மனிதன் தன்னை மறக்கும் நிலை அடைபடுகிறது.
5. தூரியாதீதம் : ஆன்மா உடலிலிருந்து விடைபெற்றுப் பிரியும் நிலை.

அவாய்நிலை:

ஒரு சொல் தன்னோடு சேர்ந்து பொருள் முடிதற்குரிய மூன்றொரு சொல்லை வேண்டி நிற்கும் நிலை.

அழகசந்தர தேசிகர்:

வண. பிரான்சிஸ் கிங்ஸ்பெரி என்பது இவரது இயற்பெயர். இலங்கைச் சர்வகலாசாலையில் தமிழ்ப் பேராசிரியராக விளங்கியவர். செலலரித்த நூல்கள் பலவற்றைத் தேடியெடுத்துப் பதிப்பித்த பெருந்தகை சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களின் புதல்வர். அருமையான பாடல்கள் பலவற்றை ஆக்கியவர்.

அழகர் கிள்ளைவிடு தூது:

18ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பலபட்டடைச் சொக்கநாதர் பாடியது.

அழகிரிசாமி. கு:

இந்திய சாகித்திய அக்கடமி விருது பெற்ற சிறந்த தமிழக எழுத்தாளர். அன்பளிப்பு, தெய்வம் பிறந்தது, வரப்பிரசாதம் போன்ற 106 சிறுகதை களையும் புது வீடு, புது உலகம் முதலிய 3 நாவல்களையும், 5 நாடகங்கள், 13 கட்டுரைத் தொகுப்புக்கள், 7 மொழிபெயர்ப்பு நூல்களையும் படைத்துள்ளார்

அழகு சுப்பிரமணியம்:

பரீஸ்டர் பட்டம் பெற்ற இவர் ஆங்கிலத்தில் அருமையான சிறுகதைகள் பலவற்றைப் படைத்துள்ளார். ஈழம் தந்த ஆங்கிலச் சிறுகதை எழுத்தாளராகத் திகழ்ந்த இவரது சிறுகதைத் தொகுதி ஒன்று தமிழில் 'நீதிபதியின் மகன்' என்னும் பெயரில் வெளிவந் துள்ளது. 'தினகரன்' முன்னாள் ஆசிரியர் ராஜலீகாந்தன் இதனைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

அறத்தொடு நின்றல்:

அகப் பாடல்களில் சுட்டப்படும் துறை இதுவாகும். தலைவியின் காதலைப் பெற்றோர்க்கு முறைப்படி தெரிவிப்பது அறத்தொடு நின்றல் என்னும் துறையாகும்.

அறம்:

அறம் என்றால் தர்மம். தர்மத்தின் வகைகளை முப்பத்திரண்டாகப் பிரித்துச் சொல்லியுள்ளார்கள். அவையாவன:

1. ஆதுலர்க்குச்சாலை : ஏழைகளுக்கு வீடு கட்டிக் கொடுத்தல்.
2. ஓதுவார்க்குணவு : கல் வி பயிலுகின்றவர்களுக்குக் கல்வியளித்து, அவர்களைப் பராமரித்தல்.
3. அறுசமயத்தார்க்கு உண்டி : அறுவகைச் சமயத்தாருக்கும் சமய வேறுபாடின்றி உணவளித்தல்.
4. பசுவுக்கு வாயுறை : பசுக்களுக்குத் தீனியளித்துப் பராமரித்தல்.
5. சிறைச்சோறு : சிறையிலுள்ள கைதிகள் பட்டினி கிடக்காமலிருக்க அவர்களுக்கு உணவளித்தல்.
6. ஐயம் : பிச்சைகேட்டு (யாசித்து) வருவோர்க்கு உதவியளித்தல்.
7. தின்பண்டம் நல்கல் : வழிப்போக்கர்களுக்கு உணவு முதலியவை அளித்து உபசரித்தல்.
8. அறவைச்சோறு : அநாதைகளுக்கு அன்னதானம் அளித்தல்.
9. மகப் பெறுவித்தல் : பிரசவிக்கும்போது அந்தத் தாய்க்கு உதவுதல்.
10. மகவு வளர்த்தல் : குழந்தைகளைப் பராமரித்துப் பாதுகாத்தல்.
11. மகப்பால் வார்த்தல் : பாலின்றித் தவிக்கும் குழந்தைகளுக்குப் பால் கொடுத்துதவுதல்.
12. அறவைப் பிணம் சுடுதல் : ஏழைகள் இறந்துபோனால் அவர்களது ஈமைக்கிரியைகளைச் செய்ய உதவுதல்.
13. அறவைத் தூரியம் : அநாதைகளுக்குத் துணிகள் வழங்கி அவர்களது மானம் காத்தல்.
14. சுண்ணம் : வெற்றிலை போடுபவர்களுக்குச் சுண்ணாம்பு கொடுத்து உதவுதல்.

15. நோய் மருந்து : நோயாளிகளுக்கு மருந்து கொடுத்து உதவுதல்.
16. வண்ணார் : ஏழைகள் துணி துவைத்துத் தூய்மைப் படுத்திக் கொள்ள உதவி செய்தல்.
17. நாவிதர் : ஏழைகள் முடிவெட்டிக்கொள்ள உதவுதல்.
18. கண்ணாடி : தங்களை ஒழுங்குபடுத்திக்கொள்ளக் கண்ணாடி கொடுத்து உதவுதல்.
19. காதோலை : பெண்கள் காதுகளில் அணிகலன்கள் இல்லாமல் இருந்தால், காதில் அணிந்துகொள்ள பனை ஓலைகளாலான ஆபரணங்களைக் கொடுத்து உதவுதல்.
20. கண் மருந்து : பெண்கள் கண்களை அழகுபடுத்திக் கொள்ளக் கண்மையினை அவர்களுக்குக் கொடுத்து உதவுதல்.
21. தலைக்கெண்ணெய் : தலைக்கு எண்ணெய் தடவ வழியில்லாமல் பறட்டைத் தலையுடன் இருக்கும் ஏழைகளுக்கு எண்ணெய் கொடுத்து உதவுதல்.
22. பெண் போகம் : பெண்ணிடம் இன்பம் அனுபவிக்க விரும்புகின்றவனுக்கு அதற்கேற்ற தனியிடம் கொடுத்து உதவுதல்.
23. பிறர் துயர் காத்தல் : மற்றவர்களுக்குக் காயம் ஏற்பட்டாலோ அல்லது அவர்கள் நோய் வாய்ப்பட்டாலோ அவர்களுக்கு உபாதையினைப் போக்க உதவுதல்.
24. தண்ணீர்ப்பந்தல் : தாகத்தால் கஷ்டப்படுகின்றவர்களுக்குத் தாகம் தீர்க்கத் தண்ணீர் கொடுத்து உதவுதல்.
25. மடம் : வழிப்போக்கர்கள் தங்கி இளைப்பாறச் சாலைகளில் தங்கும் விடுதிகளைக் கட்டுதல்.
26. தடம் : வழிப்போக்கர்கள் நீர் அருந்திக் களைப்பாறத் தடாகங்களை ஏற்படுத்தல்.
27. சோலை : மக்கள் தங்கி இளைப்பாறவும் பொழுது போக்கவும் மரங்கள் நிரம்பிய சோலைகளை ஏற்படுத்துதல்.
28. ஆவுரிஞ்சுதறி : பசுக்கள் உடலைத் தேய்த்து இளைப்பாற பசுக்கள் அதிகம் உள்ள இடங்களில் தட்டிகளை அமைத்துக் கொடுத்தல்.
29. விலங்கிற்குணவு : எல்லா மிருகங்களுக்கும் பசிதீர் உணவளித்தல்.

30. ஏறுவிடுதல் : பசுக்கள் சினையாவதற்காகக் காளை மாடுகளைக் கொடுத்து உதவுதல்.
31. விலை கொடுத்து உயிர் காத்தல் : ஓர் உயிரைக் காப்பாற்றுவதற்காகச் செலவு ஏற்படும் என்றால் அந்தச் செலவை ஏற்க முன்வந்து அந்த உயிரைக் காப்பாற்றுவதல்.
32. கன்னிகாதானம் : ஒரு பெண்ணுக்குத் திருமணம் நடத்தத் தேவையான உதவிகளைச் செய்தல்.

அறிஞர் அண்ணா:

15.09.1909 முதல் 02.02.1969 வரை வாழ்ந்த அண்ணா சிறந்த மேடைப் பேச்சாளர். பகுத்தறிவுப் பரப்பாளர். தந்தை பெரியார் ஈ.வே.ராவின் வழி நின்று பகுத்தறிவைப் பரப்பியவர். சிந்தனையைத் தூண்டும் நாடகங்களையும் சிறுகதைகளையும் படைத்தவர். திரைப்படத்துறையில் புதுமை புகுத்தியவர். ஓர் இரவு, வேலைக்காரி, நீதிதேவன் மயக்கம், சந்திரமோகன், நல்ல தம்பி, கலிங்கராணி, கண்ணீர்த்துளி போன்ற இவரது சமூக நாடகங்கள் புகழ் பெற்றவை. செவ்வாழை, பிடிசாம்பல் முதலிய 84 சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார். கருத்துக்களை வெளியிட்டுக் கடித வடிவில் இவர் எழுதிய நூல்கள் சிறப்பானவை. தமிழக முதல்வராகப் பணியாற்றிய வேளையில் சென்னையில் உலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டை நடத்தியதோடு தமிழ்ப் புலவர்களுக்கும் அறிஞர்களுக்கும் சிலையமைத்துச் சிறப்பித்தவர். அறிஞர் அண்ணாவின் மொழிநடை தனித்துவமானது. அடுக்குத் தொடர்கள் அலைமோதும் வகையது. தென்னாட்டு பெர்னாட்ஷா எனக் கல்கியால் போற்றப் பெற்ற பெருமைக்குரியவர்.

அறுசுவைகள்:

1. கசப்பு, 2. இனிப்பு, 3. புளிப்பு, 4. உவர்ப்பு, 5. துவர்ப்பு, 6. கார்ப்பு

அறுபடைவீடுகள்:

1. சுவாமி மலை, 2. பழநி, 3. திருப்பரங்குன்றம், 4. திருவாவினன்குடி, 5. திருத்தணிகை, 6. திருச்செந்தூர்

அறுபத்து நான்கு கலைகள்:

1. அக்கர இலக்கணம், 2. இலகிதம், 3. கணிதம், 4. வேதம், 5. புராணம், 6. வியாகரணம், 7. நீதி சாஸ்திரம், 8. சோதிட சாஸ்திரம், 9. தர்ம சாஸ்திரம், 10. யோக சாஸ்திரம், 11. மந்திர சாஸ்திரம், 12. சகுண சாஸ்திரம், 13. சிற்ப சாஸ்திரம், 14. வைத்திய சாஸ்திரம், 15. உருவ சாஸ்திரம், 16. இதிகாசம், 17. காவியம், 18. அலங்காரம், 19. நடிப்புக்கலை, 20. நாடகம், 21. நடனம், 22. சத்தப் பிரம்மம்,

23. வீணை, 24. வேணு (புல்லாங்குழல்), 25. மிருதங்கம், 26. தாளம்,
27. சத்திரப் பரீட்சை, 28. கனக பரீட்சை, 29. ரதப் பரீட்சை, 30. கஜப் பரீட்சை, 31. அசுவ பரீட்சை, 32. இரத்தினப் பரீட்சை, 33. பூமிப் பரீட்சை,
34. இராணுவக் கலை, 35. மல்யுத்தம், 36. ஆகருடணம், 37. உச்சாடணம்,
38. வித்து வேடணம், 39. மதன சாஸ்திரம், 40. வசீகரணம், 41. மோகனம்,
42. இரச வாதம், 43. காந்தர்வ வாதம், 44. பைபீல வாதம், 45. கவுத்துக வாதம்,
46. தாது வாதம், 47. காருடம், 48. நடட்டம், 49. முட்டி,
50. ஆகாயப் பிரவேசம், 51. ஆகாய கமனம், 52. பரகாய பிரவேசம்,
53. அதிரிசயம், 54. இந்திர ஜாலம், 55. மகேந்திர ஜாலம், 56. அக்னி ஸ்தம்பம்,
57. ஜலஸ்தம்பம், 58. வாயு ஸ்தம்பம், 59. திட்டிஸ்தம்பம்,
60. வாக்கு ஸ்தம்பம், 61. சுக்கில ஸ்தம்பம், 62. கன்னஸ்தம்பம்,
63. கட்கஸ்தம்பம், 64. அவஸ்தைப் பிரயோகம்.

அறுபத்து மூன்று நாயன்மார்கள்:

1. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் 2. இளையான்குடி மாறநாயனார் 3. அமர்நீதி
4. கண்ணப்பர் 5. மானக்கஞ்சாரர் 6. உருத்திர பசுபதி 7. திருநாளைப் போவார்
8. திருக்குறிப்புத் தொண்டர் 9. பெருமிழலைக் குறும்பர்
10. அப்பூதி அடிகள் 11. ஏயர்கோன் கலிக்காமர் 12. சோமாசி மாறர்
13. கழறிற்றறிவார் 14. புகழ்ச் சோழர் 15. அதிபத்தர் 16. நின்றசீர் நெடுமாறன்
17. முனையடுவார் 18. செருத்துணை 19. பூசலார் 20. கோச் செங்கட்சோழர்
21. திருநீலகண்டர் 22. இயற்பகை 23. மெய்ப் பொருள் நாயனார்
24. எறிபத்தர் 25. ஏனாதி நாதர் 26. குங்கிலியக் கலயர்
27. மூர்த்தி 28. அரிவாட்டாயர் 29. ஆனாயர் 30. முருகர் 31. கணம் புல்லர்
32. திருநாவுக்கரசர் 33. சண்டேசுரர் 34. குலச்சிறை 35. திருமுலர்
36. காரைக்காலம்மையார் 37. கலியர் 38. திருநீலநக்கர் 39. கூற்றுவர்
40. திருஞானசம்பந்தர் 41. சிறப்புலி 42. தண்டியடிகள் 43. மூர்க்கர்
44. சாக்கியர் 45. சிறுத்தொண்டர் 46. கணநாதர் 47. திலகவதியார்
48. நரசிங்கமுனையர் 49. சத்தியார் 50. கலிக்கம்பர் 51. ஐயடிகள்
52. வாயிலார் 53. காரி 54. கழற்சிங்கர் 55. இடங்கழி 56. புகழ்த்துணை
57. கோட்புலி 58. மங்கையர்க்கரசி 59. நேசர் 60. சடையர் 61. இசைஞானி
62. விறல்மிண்டர் 63. நமிநந்தியடிகள்

அறுவகை இலக்கணம்:

இது வண்ணச்சரபம் தண்டபாணி அடிகளார் எழுதிய நூலின் பெயராகும்.

அறுவகைச் சமயங்கள்:

1. சைவம், 2. வைணவம், 3. சாக்தம், 4. காணாபத்யம், 5. சௌரம்,
6. கௌமாரம்

அறுவகைச் சாத்திரங்கள்:

1. மந்திரம் 2. வியாகரணம் 3. நிருத்தம் 4. நிகண்டு 5. சந்தோபிசிதம்
6. சோதிடம்.

அறுவகைப் பொழுதுகள்

1. வைகறை, 2. காலை, 3. நண்பகல், 4. மாலை, 5. இரவு,
6. யாமம். இவை சிறுபொழுது எனப்படும்.

அறுவகை வினாக்கள்

1. அறிவினா, 2. அறியாவினா, 3. ஐயவினா, 4. கொளல் வினா,
5. கொடுத்தல் வினா, 6. ஏவும் வினா

அன்புமணி:

அன்புமணி என்னும் புனைபெயர் கொண்ட இரா. நாகலிங்கம் கிழக்கிலங்கை தந்த முதுபெரும் எழுத்தாளராவார். சிறுகதை, நாவல், நாடகம் ஆதியாம் துறைகளில் முத்திரை பொறித்தவர். மலர் சஞ்சிகையை வெளியிட்டு இலக்கிய உலகில் பெரும் பரபரப்பை ஏற்படுத்தியவர். ஒரு தந்தையின் கதை என்னும் நாவலையும் இல்லத்தரசி, ஒரு மகளின் கதை என்னும் இரு சிறுகதைத் தொகுதிகளையும் இவர் வெளியிட்டுள்ளார்.

அன்பு முகையிதீன்:

ஈழத்து இஸ்லாமியக் கவிஞர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர். மரபு சார்ந்த பல கவிதைகளைச் சுவை சொட்டப் படைத்தவர். இவரது மாதுளை முத்துக்கள், வட்ட முகம் வடிவான கருவிழிகள் கவிதைத் தொகுதிகள் பலராலும் பாராட்டப் பெற்றன.

‘அன்பே சிவம்’ என்றுரைத்தவர்:

திருமூலர்

அனிச்சம்:

இது ஒருவகை மலராகும். குழையும் தன்மையுடையது.

‘மோப்பக் குழையும் அனிச்சம் முகந் திரிந்து

நோக்கக் குழையும் முகம்’ - என்கிறது திருக்குறள்.

அனூராகமாலை:

பிரபந்த வகையுள் ஒன்று.

ஆ

ஆக்கினேய புராணம்:

பதினெண் புராணங்களில் ஒன்று.

ஆகமம்:

ஆகமங்கள் சைவ சமயத்தவர்களின் சிறப்பு நூல்களாகும். இவை புனித சாஸ்திரமாகப் போற்றப்படுகின்றன. சைவ சமயத்தில் இருபத்தெட்டு ஆகமங்கள் உள்ளன. ஆலய நிர்மாணம், வழிபாட்டு முறை போன்றவை எவ்வாறு அமைய வேண்டுமென ஆகமங்கள் எடுத்துரைக்கின்றன. இருபத்தெட்டுச் சிவாகமங்களின் பெயர்கள்

வருமாறு: 1. காமியம் 2. போசனம் 3. சிந்தியம் 4. காரணம் 5. அஸிதம்
6. தீபதம் 7. சூக்குமம் 8. சகத்திரம் 9. அஞ்சுமான் 10. சுப்பிரபேதகம்
11. விசயம் 12. நிசுவாசம் 13. சுவாயம்புவம் 14. அனலம் 15. வீரம்
16. ரௌரம் 17. மகுடம் 18. விமலம் 19. சந்திரஞானம் 20. விம்பம்
21. புரோற்கிதம் 22. இலளிதம் 23. சித்தம் 24. சந்தான சருவோத்தம்
25. பரமேச்சரம் 26. சீரணம் 27. பேதம் 28. வாதுளம்.

ஆசாரக்கோவை:

ஒழுக்கங்களைத் தொகுத்துரைப்பது ஆசாரக்கோவை. பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்களில் ஒன்று. இதில் 100 வெண்பாக்கள் உள்ளன.

ஆசிரமம்:

முனிவர்கள் தங்கி வாழ்க்கை மேற்கொள்ளும் இடங்கள்.

ஆசிரம நிலைகள்:

இந்து சமயம் ஒவ்வொரு மனிதனுக்கும் நான்கு ஆசிரம நிலைகளை வரையறுத்துக் கூறுகிறது. அவை முறையே: 1. பிரமச்சரியம், 2. கிருகஸ்தம், 3. வானப் பிரஸ்தம், 4. சந்நியாசம்.

1. பிரமச்சரியம்: இளம் வயதிலிருந்து திருமணமாகும்வரை உள்ள நிலை பிரமச்சரியம். இப்பருவத்தில் ஒருவன் குருவிடம் அமர்ந்து கல்வி கேள்விகளில் பயிற்சி பெறும் முயற்சியில் ஈடுபடுகிறான்.
2. கிருகஸ்தம்: ஒருவன் பிரமச்சரியத்தைக் கடந்து திருமணம் செய்து ஒரு குடும்பத் தலைவனின் கடமைகளையும் அது தொடர்பான சமயக் கடமைகளையும் வழுவாது செய்து விருத்தோம்பி நடத்தும் வாழ்க்கை.
3. வானப் பிரஸ்தம்: இது வாழ்க்கையின் மூன்றாவது நிலையாகக் கருதப்படுகிறது. இந்த நிலையில் ஒருவன் குடும்பத்தை விட்டு ஒதுங்கி விடுவதில்லை. குடும்பக் கடமைகளை தன்னுடைய பிள்ளைகள் போன்றோரிடம் ஒப்படைத்து விட்டு, அந்தக் கடமைகள் ஒழுங்காக நடைபெறுகின்றனவா என்று மேற்பார்வையிடும் நிலைமையில் இருக்கின்றான். இந்த நிலையில் இவன் குடும்பப் பொறுப்பில் ஈடுபடுவதாகவும் சொல்ல முடியாது. அதிலிருந்து முற்றிலும் நீங்கிவிட்டதாகவும் சொல்ல முடியாது.
4. சந்நியாசம்: குடும்பத்தின் பந்த பாசங்களை முற்றிலும் துறந்து விட்ட நிலைமை இது. இந்த நிலையில் இவன் தன்னுடைய ஆன்ம விடுதலைக் காகத் தியானத்திலும் இதர் ஆன்மீகக் கடமைகளிலும் ஈடுபடுகின்றவனாகிறான்.

ஆட்டனத்தி ஆதிமந்தி கதை:

இக்கதையைப் பாரதிதாசன், கண்ணதாசன், பெரியசாமித்தூரன் ஆகியோர் கவிதையாகப் பாடியுள்ளனர்.

ஆடவருக்குரிய பருவங்கள்:

1. பாலன்	- 5 வயதுவரை
2. காளை	- 5 வயது முதல் 16 வயது வரை
3. குமரன் அல்லது விடலை	- 16 முதல் 30 வயதுவரை
4. ஆடவன்	- 31 முதல் 38 வயதுவரை
5. மூத்தோன்	- 39 முதல் 60 வயதுவரை
6. விருத்தன்	- 60 வயதுக்கு மேல்

ஆத்திகுடி வெண்பா:

ஆத்திகுடி அடியைக் கடைசி அடிதோறும் கொண்ட வெண்பா. இராமகவி செய்தது.

ஆத்மபோதம்:

வடமொழியில் சங்கராச்சாரியாரால் இயற்றப்பட்ட ஆத்மபோதம் என்னும் அத்வைத வேதாந்த நூலின் மொழிபெயர்ப்பு. இதனைச் செய்தவர் இராமநாதபுரம் சோமசுந்தர தேசிகரின் மாணாக்கரும் இரங்கைய கவிராயரின் குமாருமாகிய இராமானுசாரியார் என்னும் பெரியார். இப்புத்தகம் 1840இல் அச்சிடப்பட்டது.

ஆதிமூலமுதலியார்:

இவர் சென்னையில் வாழ்ந்த ஒரு பண்டிதர். உவின்சிலோ அகராதி எனப்படும் திராவிட ஆங்கில அகராதி முற்றுப்பெற்றற்கு உதவியோருள் ஒருவர். இவர் செய்த நூல் கதா சிந்தாமணி என்பதாகும்.

ஆதோரண மஞ்சரி:

போரில் யானைகளை அழித்த வீரனின் சிறப்பைப் பாடும் பாட்டு.

ஆபிரகாம் பண்டிதர்:

கருணாமிர்த சாகரம் என்னும் இசைத்தமிழ் நூலை ஆராய்ச்சிக் குறிப்பு களுடன் வெளியிட்டு இசைத்தமிழ் வளர்ச்சிக்குத் தொண்டாற்றியவர்.

ஆளுடைய அடிகள்:

இவர் இயற்றிய நூல்கள் திருவாசகம், திருக்கோவையார். சமய குரவர் நால்வரில் ஒருவர். 'திருவாசகத்துக்கு உருகாதார் ஒரு வாசகத்துக்கும் உருகார்' என்பர். அதிக அளவில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட பக்தி இலக்கியம் திருவாசகமாகும்.

ஆறுமுகநாவலர்:

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரில் அவதரித்த ஆறுமுகநாவலர் ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும் தமிழ், சைவப் பணிகள் பலவற்றை மேற்கொண்டவராவர். வண்ணார்பண்ணையிலும் சிதம்பரத்திலும்

சைவப் பாடசாலைகளை நிறுவிச் சைவச் சிறார்கள் சைவச் சூழலில் சைவக் கல்வி பயில வழி செய்தார். அச்சகம் நிறுவிப் பல தமிழ் நூல்களைப் பதிப்பித்து வெளியிட்டார். பல தமிழ் நூல்களை ஆக்கி உதவினார். எளிய தமிழில் இலக்கண இலக்கியங்களை வெளியிட்டு உதவினார். தமிழ் உரைநடை வளர்ச்சிக்கு வழிகாட்டினார். ஆறுமுக நாவலருடைய அருந்தமிழ்ப் பணிகளைப் பாராட்டும் வகையில் திருவாவடுதுறை ஆதீனம் 'நாவலர்' என்னும் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவித்துள்ளது.

ஆறுமுகநாவலர் வரலாறு:

மு.ரா. அருணாசலக் கவிராயர் இயற்றிய செய்யுள் நூல். 19ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியைச் சேர்ந்தது.

ஆற்றுவரி:

ஒருவகை இசைப் பாடல்.

ஆனந்தக்களிப்பு:

மகிழ்ச்சி மிகுதியினால் பாடும் ஒருவகைப் பாட்டு.

இ

இசை ஞானியார்:

சடைய நாயனாரின் மனைவி. சுந்தரரின் தாயார்.

இடங்கழி நாயனார்:

தன் செல்வத்தையும் தானியக் கிடங்கையும் சிவனடியார் கொள்ளைகொள்ள அனுமதித்த மன்னன்.

இடை எழு வள்ளல்கள்:

1. அக்குரன், 2. அந்திமான், 3. அரிச்சந்திரன், 4. கர்ணன், 5. சந்திமான், 6. சிசுபாலன், 7. தந்தவக்கிரன்

இணுவையந்தாதி:

அம்பிகைபாகர் இயற்றிய நூல். காலம் 1884-1904.

இதோபதேசம்:

பஞ்சதந்திரக் கதைகளிலிருந்து எடுத்துத் தொகுக்கப்பெற்ற சமஸ்கிருத நூல்.

இந்தியாவில் தோன்றிய முதல் நாவல்:

துர்க்கதேச நந்தினி. இதனைப் பிரபல வங்காள எழுத்தாளர் பக்கிம் சந்திரர் எழுதியுள்ளார். 1865இல் இந்நாவல் எழுதப்பட்டது.

இந்திர காளியம்:

ஓர் இசைத்தமிழ் நூல்.

இந்திய தத்துவ ஞானம்:

இந்நூல் ஈழத்துத் தமிழ் அறிஞர்களில் ஒருவரான கி. லஷ்மண ஐயர் எழுதியதாகும். இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலப் பரிசிலைப் பெற்றது. பாரதத் தூதுவர், கம்பனது கதாபாத்திரங்கள் என்பன இவரது ஏனைய நூல்களாகும்.

இந்திரியம்:

உடலின் உறுப்புகள், குறிப்பாக புலன் உணர்வு உறுப்புகள் இந்திரியம் என்று அழைக்கப் படுகின்றன. அவை ஞானேந்திரியம், கன்மேந்திரியம், அந்தக்கரணம் என மூன்று வகைப்படும்.

ஞானேந்திரியம் - அறிவை உணர்கின்ற உறுப்புகள்

கன்மேந்திரியம் - செயல் உறுப்புகள்

அந்தக்கரணம் - மனம், புத்தி, ஆங்காரம், சித்தம் ஆகியவை.

இயற்பகையார்:

இல்லை என்று கூறாமல் தன் மனைவியைக் கூட சிவனடியாருக்குக் கொடுத்தவர்.

இரகு வம்சம்:

அரசகேசரி செய்த ஒரு தமிழ் நூல்.

இரசம்:

இரசம் என்றால் சுவை என்று பொருள். இச்சுவைகள் அறுவகையாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. 1. கைப்பு அல்லது கசப்பு, 2. இனிப்பு, 3. புளிப்பு, 4. உவர்ப்பு, 5. துவர்ப்பு, 6. கார்ப்பு. சுவைகளை அறுவகையாகப் பிரிப்பது போலவே உணர்ச்சிகளை ஒன்பது வகையாகப் பிரித்துள்ளனர். அவற்றை நவரசங்கள் என்பர். அவையாவன: 1. வீரம், 2. அச்சம், 3. அருவருப்பு, 4. வியப்பு, 5. சிருங்காரம் அல்லது காமம், 6. அவலம் அல்லது கருணை, 7. கோபம், 8. ஆனந்தம், 9. சாந்தம்.

இரசிகமணி கனக. செந்திநாதன்:

‘நடமாடும் வாசிகசாலை’யாகவும், பல்கலைக்கழக மாகவும் திகழ்ந்த இவர் சிறுகதை, நாவல், கவிதை, கட்டுரை, விமர்சனம் ஆகிய துறைகளில் முத்திரை பொறித்தவர். ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி, வெண்சங்கு, ஒருபிடி சோறு (நாடகம்), விதியின் கை (நாவல்), நீதிக் கரங்கள் (கவிதைகள்), பள்ளு இலக்கியம் முதலான பல நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவரது படைப்புக்கள் அனைத்தும் ‘பூச்சரம்’ என்னும் பெயரில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளது.

இராட்சணிய யாத்திரிகம்:

ஜோன் பனியன் எழுதிய ‘பில்கிரிம்ஸ் புரோக்ரஸ்’ என்னும் ஆங்கில நூலைத் தழுவி கிறிஸ்தவக் கம்பன் எனப் போற்றப்படும் எச். ஏ. கிருஷ்ணபிள்ள இந்நூலைப் படைத்துள்ளார். இதில் 3800 பாடல்களுள்ளன.

இரட்டைக் காப்பியங்கள்:

1. சிலப்பதிகாரம், 2. மணிமேகலை

இரட்டைப் புலவர்கள்:

முதுகுரியர் (முடவர்), இளஞ்சூரியர் (குருடர்)

இரட்டைப் புலவர்கள் பாடிய நூல்கள்:

தில்லைக் கலம்பகம், திருவாமாத்தூர்க் கலம்பகம், கச்சிக் கலம்பகம், ஏகாம்பரநாதர் உலா, தியாகேசர் பஞ்சரத்தினம்

இரட்டை மணிமாலை:

முதல் பாடலைக் கலித்துறையிலும் இரண்டாம் பாடலை வெண்பாவிலும் அமைத்து இரண்டு மணிகளைக் கோர்ப்பதுபோல் பாடுவது இரட்டை மணிமாலை. காரைக்காலம்மையாரின் 20 பாடல்களைக் கொண்ட திருவிரட்டை மணிமாலை இவ்வகையில் முதல் நூலாகும்.

இரத்தினக் கவிராயர்

புலவராற்றுப்படை இயற்றிய புலவர். 17ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

இராகங்கள்:

நிலத்தின் திணைக்கு ஏற்ப இராகங்கள் பிரிக்கப்பட்டுள்ளன. அவையாவன: 1. குறிஞ்சி, 2. பஞ்சரம், 3. சாதாரி, 4. மருதம், 5. செவ்வழி. தமிழில் பாடல் அமைந்த முறையை ஒட்டி அது பாடப்படவேண்டிய இராகமும் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. எந்தச் செய்யுள் வகைக்கு எந்த இராகம் என்றும் வரையறை செய்துள்ளார்கள். எடுத்துக்காட்டு: வெண்பா - சங்கராபரணம், அகவல் - தோடி, கலிப்பா - பந்துவராளி, கலித்துறை - பைரவி.

இராகவையங்கார். மு:

தமிழ்ப் பேரறிஞரான இவர், வேளிர் வரலாறு, சேரன்-செங்குட்டுவன், சேரவேந்தர் தாய வழக்கு ஆதியாம் நூல்களை எழுதியுள்ளதோடு; சேரவேந்தர் செய்யுட்கோவை முதலாம், இரண்டாம் தொகுதிகளையும் தொகுத்தளித்துள்ளார்.

இராச இராசேசுவரி நாடகம்:

முதலாம் இராசராசன் காலத்துச் செய்யப்பட்ட ஒரு நூலாகும்.

இராச சூயம்:

இராச சூயம் என்னும் வேள்வியைச் சோழன் பெருநற்கிள்ளி செய்தான். இராச சூயம் என்பது வெற்றி வேந்தனாற் செய்யப்படும் ஒருவகையாகும் ஆகும்.

இராசப்ப கவிராயர்:

திரிகூட இராசப்பக் கவிராயர் குற்றாலக் குறவஞ்சி, குற்றாலத் தலபுராணம் முதலியவற்றைப் பாடியவர்.

இராசமாணிக்கனார். முனைவர் மா:

ஆராய்ச்சி வல்லுநரான இவர் பல்வேறு நூல்களை எழுதியுள்ளார். அவற்றுள் நாற் பெருவள்ளல்கள், சங்க கால வள்ளல்கள், பத்துப்பாட்டுக் காட்சிகள், தமிழ்மொழி இலக்கிய வரலாறு (சங்ககாலம்), தமிழக ஆட்சி, பத்துப்பாட்டு ஆராய்ச்சி, வீரத்தமிழ், தமிழ்மொழிச் செல்வம், சைவசமயம் என்பன குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.

இராசராசன்:

சிதம்பரம் நடராசர் கோவிலுக்குப் பொன் வேய்ந்தவன். திருமுறைகளைத் தொகுப்பித்தவன். அநபாயன், இராசராசன், குலசேகரன் ஆகிய பட்டப் பெயர்களைக் கொண்ட ஆதித்த கரிகாலன் என்னும் சோழ அரசன்.

இராசாக்கண்ணனார், முத்து:

இவர் பல்வேறு நூல்களை எழுதியுள்ளார். அவற்றுள் சங்கநூற்கதைகள், சங்க இலக்கியக்கதைகள், சங்க காலத்துக் கதைகள், இன்பத்தமிழ், வான்வழிவையை, இலக்கியத்தமிழ் என்பன குறிப்பிடத்தக்கன.

இராசிகள்:

இராசிகள் பன்னிரண்டு என்று சோதிடக்கலை கூறுகின்றது. அவையாவன:

1. மேடம், 2. இடபம், 3. மிதுனம், 4. கடகம், 5. சிங்கம், 6. கன்னி, 7. துலாம், 8. விருச்சிகம், 9. தனுசு, 10. மகரம், 11. கும்பம், 12. மீனம்

இராமச்சந்திர கவிராயர்:

19ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சிறந்த நாடகாசிரியர். இவர் தாருக விலாசம், சகுந்தலை விலாசம், பாரத விலாசம் முதலிய புராண நாடகங்களை இயற்றியுள்ளார்.

இராம நாடகக் கீர்த்தனை:

18ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த அருணாசலக் கவிராயரால் இயற்றப்பட்டது.

இராமநாதன் செட்டியார், லெ, ப, கரு:

இவர் கட்டுரைக்கோவை, சங்க காலத் தமிழர் வாழ்வு, பத்துப்பாட்டு வளம், எட்டுத்தொகைச் செல்வம் ஆதியாம் நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

இராமலிங்க சுவாமிகள்:

திருவருட்பா பாடியவர். இவரை வடலூர் வள்ளலார் என அழைப்பர்.

இராஜ அரியரத்தினம்:

ஈழத்தின் சிறுகதை முன்னோடிகளில் ஒருவராகக் கருதப்பட்டவர். ஈழகேசரி, ஈழநாடு, சிந்தாமணி, முதலான பத்திரிகைகளில் ஆசிரியராக விளங்கியவர். தங்கப் பூச்சி என்னும் பெயரில் நாவல் ஒன்றினையும், கல்கி பிறந்தார் என்னும் நூலினையும் எழுதியுள்ளார்.

இராஜநாயகன். ச

ஈழத்தின் சிறந்த எழுத்தாளர்களில் ஒருவராக மிளிர்ந்தவர். 1946 இல் 'மறுமலர்ச்சி' சஞ்சிகை நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் முதற் பரிசில் பெற்றதன்மூலம் முன்னணிக்கு வந்தவர். 'ஈழநாடு' நடத்திய நாவல் போட்டியில் எழுதிய 'பிரயாணி' என்னும் நாவல் முதற் பரிசினைப் பெற்றது. சவால்களை இலக்கியமாக்கிய இப்படைப்பாளியின் சிறுகதைத் தொகுப்பாக சொந்த மண் வெளியாகியுள்ளது.

இராஜனுக்குரிய சின்னங்கள்:

1. முடி, 2. குடை, 3. கவரி, 4. தோட்டி, 5. முரசு, 6. சக்கரம், 7. யானை,
8. கொடி, 9. மதில், 10. தோரணம், 11. நீர்க்குடம், 12. பூமாலை,
13. சங்கு, 14. கடல், 15. மகரம், 16. ஆமை, 17. இணைக்கயல்,
18. சிங்கம், 19. தீபம், 20. இடபம், 21. ஆசனம்.

இருபா இருபஃது:

மாணவர் ஆசிரியரை வினவ அதற்கு அவர் விடை கூறுவதுபோல் அந்தாதித் தொடையில் அமைந்த 10 நேரிசை வெண்பாக்களும் 10 நேரிசை ஆசிரியப்பாக்களும் அமைந்த நூலாகும். அருணந்தி சிவாச்சாரியாரால் இயற்றப்பெற்றது. சித்தாந்த சாஸ்திரங்களில் ஒன்று.

இரேவண சித்தர்:

அகராதி நிகண்டு இயற்றியவர். 18ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

இலக்கணக் கொத்து:

இந்நூலை ஈசானதேசிகர் என்றழைக்கப்படும் சவாமிநாத தேசிகர் இயற்றியுள்ளார்.

இலக்கண விளக்கம்:

வைத்தியநாத தேசிகர் செய்த ஓர் இலக்கண நூல்.

இலக்கண விளக்கச் சூறாவளி:

சிவஞானமுனிவர் இயற்றிய நூல். 18ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

இலக்கியப் படைப்புக்களில் தவிர்க்கப்படவேண்டிய குற்றங்கள்:

1. குன்றக்கூறல், 2. மிகைபடக்கூறல், 3. கூறியதுகூறல், 4. மாறு கொளக் கூறல், 5. வழுஉச் சொற்புணர்த்தல், 6 மயங்கவைத்தல்,
7. வெற்றெனத் தொடுத்தல், 8. மற்றொன்று விரித்தல், 9. சென்று தேய்ந்திறுதல், 10. நின்று பயனின்மை

இலக்குவனார், முனைவர்.சி.

இவர் பழந்தமிழ், இலக்கியம் கூறும் தமிழர் வாழ்வியல் (சங்ககாலம்), நல்ல தமிழ் எழுத வேண்டுமா முதலான நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

இலங்கையர்கோன்:

ஈழத்துச் சிறுகதை முன்னோடிகளில் ஒருவராக விளங்கிய இவரது இயற்பெயர் சிவஞானசுந்தரம் என்பதாகும். இலங்கை நிருவாக சேவையைச் சேர்ந்த அதிகாரியாகப் பணியாற்றிய போதிலும் காலத்தால் அழியாத சிறந்த சிறுகதைகள் பலவற்றையும் நாடகங்களையும் படைத்துச் சாதாரண மக்கள் மத்தியில் புகழ் பெற்றவர்.

இவரது சிறுகதைத் தொகுதியாக வெள்ளிப் பாதசரம் வெளிவந்துள்ளது. ஈழகேசரி, கலைமகள், தினகரன், வீரகேசரி ஆதியாம் பத்திரிகைகளில் இவரது சிறுகதைகள் பல வெளிவந்துள்ளன.

இலம்பகம்:

லம்பகா என்னும் பிராகிருத மொழிச் சொல்லான இலம்பகம் பேறு என்னும் பொருள் கொண்டதாகும். ஒவ்வொரு இலம்பகத்திலும் சீவகன் அடைந்த ஒரு பேற்றை விளக்குவதாகும்.

இளங்கீரன் சுபைர்:

ஈழத்தின் முதுபெரும் எழுத்தாளராக, நாவலாசிரியராக விளங்கியவர். நூல்களை மட்டுமன்றி நல்ல பல நாடகங்களையும், கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். இவரது நாவல்களுள் தென்றலும் புயலும், நீதியே நீ கேள் என்பன குறிப்பிடத்தக்கன.

இளங்கோ அடிகள்:

தமிழின் முதற் காப்பியமாம் சிலப்பதிகாரத்தை இயற்றிய பெருமைக்குரியவர்.

இளங்கோவன் கதைகள்:

இந்நூல் கவிஞர் வி. ரி. இளங்கோவனால் எழுதப்பெற்ற சிறுகதைகளின் தொகுப்பாகும். பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பியின் அணிந்துரை கொண்டது. கரும்பனைகள், மண் மறவா மனிதர்கள், நல்ல மனிதத்தின் நாமம் டானியல், இது ஒரு வாக்குமூலம், சிகரம் முதலான நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

இளந்திரையம்

இளந்திரையனாற் செய்விக்கப்பட்ட நூல்.

இளம்பூரணர்:

தலைசிறந்த இலக்கண ஆசிரியர். தொல்காப்பியம் முழுமைக்கும் உரை எழுதியுள்ளார். தொல்காப்பியத்தின் முதல் உரையாசிரியர்.

இளம்பெருமானடிகள்:

சிவபெருமான் திருமும்மணிக்கோவை செய்தவர். இக்கோவை 11ஆம் திருமுறையில் உள்ளது.

இளமுருகனார்:

நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புவரின் மகனான இவரது இயற்பெயர் பாலசுப்பிரமணியன். தனித் தமிழ் இயக்க ஈடுபாடு காரணமாகத் தனது பெயரை இளமுருகன் என மாற்றிக் கொண்டவர். காரைநகர் சிவன் கோவில் என்றழைக்கப்படும் ஈழத்துச் சிதம்பரம் குறித்து ஈழத்துச் சிதம்பர புராணம் இயற்றியுள்ளார்.

இளைய அப்துல்லாஹ்:

ஈழத்து இளம் எழுத்தாளர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவராக விளங்குபவர். எழுபத்தைந்துக்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகளையும் முந்நூறுக்கு மேற்பட்ட கவிதைகளையும் படைத்துள்ள இளையர் இவராவார். இவரது கவிதைத் தொகுதியாக 'பிணம் செய்யும் தேசம்' என்னும் நூலும் துப்பாக்கிகளின் காலம் என்னும் சிறுகதைத் தொகுதியும் வெளிவந்துள்ளன. பிணம் செய்யும் தேசம் என்னும் இவரது கவிதைத் தொகுதி இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலப் பரிசினைப் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஊடகவியலாளராகப் பணியாற்றும் இவர் தொடர்ந்து எழுத்துத் துறையில் ஈடுபட்டு வருகிறார்.

இளையான்குடிமாறனார்:

சிவனடியார்களுக்கு அமுதளிக்கும் திருத்தொண்டை மேற்கொண்டவர். நள்ளிரவில் வீடு வந்த சிவனடியாருக்கு உணவளிக்க வயலில் விதைத்த நெல்லை வாரிவந்து தம்மனையாளிடம் கொடுத்து உணவு சமைப்பித்து அமுது படைத்தவர்.

இறையனார் அகப்பொருள்:

இறையனார் என்னும் புலவரால் இயற்றப்பட்ட அகப்பொருள் இலக்கண நூல். இந்நூலின் வேறுபெயர்கள்: இறையனார் களவியல், களவியல். இந்நூலுக்குரிய உரையெழுதியவர் நக்கீரர் என்னும் புலவராவார்.

இறைவன் சுந்தரரை ஆட்கொண்ட வடிவம்:

கிழ வேதியர் வடிவம்

இறைவனால் சூலை நோய் கொடுத்து ஆட்கொள்ளப்பட்டவர்:

அப்பர் (திருநாவுக்கரசர்)

இறைவியால் பால் கொடுத்து ஆட்கொள்ளப்பட்டவர்:

திருஞானசம்பந்தர். சீகாழிப்பதியில் இறைவியால் பால் கொடுத்து ஆட்கொள்ளப்பட்டார்.

இன்னா நாற்பது:

துன்பம் விளைவிக்கும் இன்னாத செய்திகளைக் கூறும் நூல். பதினெண் கீழ்க் கணக்கு நூல்களில் ஒன்று. 40 பாடல்களைக்கொண்ட இந்நூலைக் கபிலர் பாடியுள்ளார்.

இனியவை நாற்பது:

இனியவையான செய்திகளை விளக்கும் நூல். பதினெண் கீழ்க் கணக்கு நூல்களில் ஒன்று. 40 பாடல்களைக் கொண்ட இந்நூலை பூதஞ்சேந்தனார் பாடியுள்ளார்.

இஸ்லாமிய சிற்றிலக்கிய வகைகள்:

கிஸ்ஸா, நாமா, படைப்போர், மசாலா, முனாஜாத்து முதலியன.

இஸ்லாமியர் படைத்த சிறுகாப்பியங்கள்:

1. மூசாநபி புராணம் - பாடியவர் முகம்மது நூருத்தீன்
2. யூசுபு நபி கிஸ்ஸா - பாடியவர் மதாறு சாகிப்புலவர்

இஸ்லாமியர் படைத்த பெருங்காப்பியங்கள்:

1. கனகாபிஷேகமாலை - கனகவிராயர்
2. தீன் விளக்கம் - வண்ணக்களஞ்சியப்புலவர்
3. நெஞ்சில் நிறைந்த நபிமணி - சிராஜ் பாகவி

இஸ்லாமிய புராணங்கள்:

- சீறாப்புராணம் - பாடியவர் உமறுப்புலவர்
 நாகூர்ப் புராணம் - பாடியவர் வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர்
 முகைதீன் புராணம் - குலாம் காதிற்றுப் புலவர்

இஸ்லாமியப் புலவர்கள்:

1. செய்கப்துல் காதிர் நயினார் லெப்பை (சேகனாப் புலவர்),
2. காசிம் புலவர், 3. சவ்வாதுப் புலவர், 4. சையது, 5. முகயதீன் கவிராயர், 6. ஹமீது இப்ராஹீம் (வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர்),
7. குணங்குடி மஸ்தான் சாகிபு, 8. செய்குதம்பிப் பாவலர், 9. பீர் முகம்மது, 10. காரை இறையடியான், 11. யாழ்ப்பாணம் அசனா லெப்பைப் புலவர், 12. அப்துல்லாப் புலவர்

¶¶

ஈசுர பாரதியார்:

பல்பொருட் சூடாமணி நிகண்டு இயற்றியவர். 17 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

ஈரசைச்சீர்:

இரண்டசைச்சீர். அது தேமா, புளிமா, கருவிளம், கூவிளம் எனும் வாய்ப்பாட்டான் வருவது.

ஈரடிவெண்பா:

குறள்வெண்பா.

ஈரடுக்கொலி:

இரட்டையாக அடுக்கி வரும் ஒலிக்குறிப்புச் சொல்.

ஈரணி:

புனலாடும்போது மகளிர் அணிதற்குரியவை.

ஈழத்தில் சிறுகதை வளர்ச்சிக்கு உதவிய இதழ்கள்:

ஈழகேசரி, சுதந்திரன், ஈழநாடு, வீரகேசரி, தினகரன், சிந்தாமணி, தினபதி.

ஈழத்து இலக்கியமும் வரலாறும்:

இந்நூல் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் வரலாற்றுத்துறைப் பேராசிரியர் சி. பத்மநாதன் எழுதியதாகும். இலங்கைத் தமிழரின் பாரம்பரியம் பற்றிய அரிய கருவூலமாகத் திகழ்கிறது. இதிலே சமூக வரலாறு, அரசியல், சமூக வழமைகள், இலக்கிய மரபுகள், ஆலய வழமைகள், தொல் பொருட் சின்னங்கள், தமிழ்ச் சாசனங்கள், சமுதாய நிறுவனங்கள் என்பன பற்றிய விடயங்கள் அடங்கியுள்ளன. இலங்கை இந்துசமய, பண்பாட்டுத் திணைக்களத்தினால் வெளியிடப்படும் இந்து களஞ்சியத்தின் பிரதம பதிப்பாசிரியராக விளங்கும் இவர் பல்வேறு நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். அவற்றுள் ஒன்றான 'இலங்கைத் தமிழர்கள் தேச வழமைகளும் சமூக வழமைகளும்' என்னும் நூல் இலங்கை அரசின் தேசிய இலக்கிய விருதினையும் யாழ்ப்பாணம் இலக்கிய வட்டத்தின் சம்பந்தன் விருதினையும் பெற்றுள்ளது.

ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றைக் கூறும் நூல்கள்:

நூல்

ஆசிரியர்

1. ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி - இரசிகமணி கனகசெந்திநாதன்
2. ஈழத்து இலக்கியச் செல்நெறி - கலாநிதி எஸ். சிவலிங்கராசா
3. ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய வரலாறு - கவிஞர் த. துரைசிங்கம்

ஈழத்துக் கவிதைக் களஞ்சியம்:

இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலத்தினால் 1966இல் வெளியிடப்பட்ட நூல். சங்ககாலம் முதல் இருபதாம் நூற்றாண்டுவரை வாழ்ந்து மறைந்த கவிஞர்களின் கவிதைத் தொகுப்பாக இது அமைந்துள்ளது. பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம் இதனைத் தொகுத்துள்ளார். ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றை ஆய்வு செய்வார்க்குப் பெரிதும் பயன்படும் வகையில் விளங்குகிறது.

ஈழத்துச் சிதம்பர புராணம்:

ஈழத்துச் சிதம்பரம் என்றழைக்கப்படும் காரைநகர் சிவன் கோவில் குறித்து பண்டிதர் சோ. இளமுருகனாரால் பாடப்பெற்ற நூல்.

ஈழத்து சிறுகதைகளும் ஆசிரியர்களும்:

இந்நூல் இரு தொகுதிகளைக் கொண்டுள்ளது. 1962 முதல் 1998 வரையான காலப் பகுதியில் இலங்கையில் வெளிவந்த சிறுகதைத் தொகுப்புகள் தொடர்பான திறனாய்வு சார்ந்த கருத்துக்களைக் கொண்டது. ஈழத்துத் திறனாய்வாளர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவராக விளங்கும் கே. எஸ் சிவகுமாரன் இந்நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். பத்தி எழுத்தாளராக, சிறுகதையாளராக, திறனாய்வாளராகப் பல்வேறு துறைகளில் தடம் பதித்துள்ள சிவகுமாரன் தமிழ் நூல்கள் பல குறித்து ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளில் அறிமுகம் செய்யும் பணியையும் மேற்கொண்டுள்ளார். இதுவரை தமிழில் 18 நூல்களையும் ஆங்கிலத்தில் இரு நூல்களையும் இவர் எழுதியுள்ளார்.

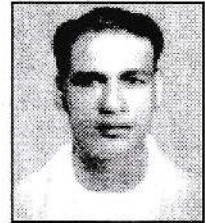

ஈழத்துப் பூதன் தேவனார்:

கடைச்சங்க காலப் புலவர். ஈழநாட்டைச் சேர்ந்தவர். அகநானூறு (3), குறுந்தொகை (3), நற்றிணை (1) ஆகிய நூல்களிலே இவரால் பாடப்பெற்ற ஏழு பாடல்கள் காணப்படு கின்றன. அவை பாலை, குறிஞ்சி ஆகிய திணைவகைகளை விளக்குவன.

ஈழத்துத் தமிழ் நூல் வரலாறு:

இந்நூல் வித்துவான். எப். எக்ஸ். எஸ். நடராசா எழுதிய நூலாகும். கிழக்கிலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தினால் இலக்கிய கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்ட பெருமைக்குரிய இவர் பல்வேறு நூல்களை எழுதியுள்ளார். இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டல விருதினையும் பெற்றவர்.

ஈழமண்டல சதகம்:

இப்பெயரில் இருவர் நூல் செய்துள்ளனர். ஒருவர் மட்டுவில் க. வேற்பிள்ளை. சிறந்த உரையாசிரியர். சிதம்பரம் நாவலர் வித்தியாசாலையில் ஆசிரியராகக் கடமையாற்றியவர். மற்றவர் அல்வாயூர் வே. கணபதிப்பிள்ளை ஆவார்.

உ

உக்கிரப் பெருவழுதி:

சங்கத்திறுதிப் பாண்டியன்.

உகாயக்குடிழார்:

சங்ககாலப் புலவர்களில் ஒருவர்.

உஞ்ச விருத்தி:

அரிசிப் பிச்சை எடுத்துச் செய்யும் சீவனம். தியாகராஜசுவாமிகள் இதனையே செய்தார் என்பர்.

உண்மை விளக்கம்:

சைவ சித்தாந்த சாஸ்திர நூல்களில் இதுவும் ஒன்று. மனவாசம் கடந்தாரால் இயற்றப்பெற்றது.

உதயணன் கதையைக் கூறும் காப்பியங்கள்:

பெருங்கதை, உதயண குமார காவியம்

உபசாரம்:

உபசாரம் பலவகைப்படும். தமிழ் மரபு அதைப் பின்வருமாறு பகுத்துக் கூறியுள்ளது.

1. மரியாதை : மற்றவர்களிடம் நாம் காட்டுகின்ற கவனம், அடக்கம், உறவு ஆகிய அனைத்தையும் உள்ளடக்கி மரியாதை என்று அழைக்கப்படும்
2. வாழ்த்து : மற்றவர்களைச் சிறப்பித்துச் சொல்லுவதும் நலன் கருதிப் பேசுவதும் வாழ்த்து ஆகும்.
3. வழிபாடு : ஒருவரிடம் நாம் காட்டுகின்ற பக்திபூர்வமான மரியாதையினை வழிபாடு என்கிறோம்.
4. உபகாரம் : மற்றவர்களின் தேவையறிந்து செய்யப்படும் காரியங்கள் உபகாரம் என்ற தலைப்பிலடங்கும்.
5. சோடசோபசாரம்: தெய்வங்களுக்கும் மகான்களுக்கும் வெளிப்படையாகச் செய்கின்ற மரியாதைகள் சோடசோபசாரமாகும். இது 16 வகைப்படும்.

உபசார வழக்கு:

ஒன்றன் தன்மையை மற்றொன்றின்மேல் ஏற்றிக் கூறுவது.

உபதேச காண்டம்:

வடமொழிக் காந்தபுராணத்தினின்று கோனேரியப்பமுதலியார் மொழிபெயர்த்துப் பாடிய தமிழ் நூல்.

உபதேச சித்தாந்தம்:

இது பதி, பசு, பாசங்களைக் குறித்து விளக்கும் சித்தாந்த நூல். பொன்னம்பலசுவாமிகளின் சீடர் காஞ்சி சரவணதேசிகரால் செய்யப்பட்டது.

உபதேசப் பஃறொடை:

தட்சிணாமூர்த்தித் தேசிகர் இயற்றிய ஒரு பண்டார சரித்திரம்.

உபநிடதங்கள்:

வேதத்தின் ஞான காண்டம். வேதங்களில் தத்துவ ஆராய்ச்சி நிறைந்த பகுதி.

உப்புராணங்கள்:

உப்புராணங்கள் பதினெட்டாகும். அவையாவன: 1. சனற்குமாரம், 2. நாரசிங்கம், 3. நந்தி, 4. தூருவாசம், 5. சிவதருமம், 6. நாரதீயம், 7. காபிலம், 8. மானவம், 9. ஓளசனம், 10. வாசித்தலைங்கம், 11. வாருணம், 12. காளிகம், 13. சாம்பேசம், 14. அங்கிரம், 15. செளரம், 16. பராசரம், 17. மாரீசம், 18. பார்க்கவம்

உபவேதங்கள்:

இவை நான்கு வகைப்படும். 1. ஆயுர்வேதம், 2. தனுர்வேதம், 3. காந்தர்வ வேதம், 4. அர்த்தவேதம்.

உபாங்கம்:

வேதாக்கமங்களுக்கு அங்கமாயுள்ள நூல்.

உபேந்திராசிரியர்:

சிறேந்திரமாலை என்னும் சோதிட நூல் செய்த சமணப் புலவர்.

உம்பற்காட்டு இளங்கண்ணனார்:

சங்ககாலப் புலவர்

உமட்டுர்க்கிழார் மகன் பரங்கொற்றனார்:

இவர் சங்ககாலப் புலவர்களில் ஒருவர்.

உமர்கய்யாம் பாடல்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தோர்:

கவிமணி. ச.து.சுப்பிரமணிய யோகியார், சாமி சிதம்பரனார்.

உமறுப் புலவர்:

சீறாப்புராணம் பாடிய இஸ்லாமியப் புலவர்.

உமாபதி சிவாச்சாரியார்:

சந்தான குரவர்களில் ஒருவர். சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினாவிடை வெண்பா, போற்றிப் ப. றொடை, நெஞ்சுவிடுதாது, கொடிக்கவி, உண்மைநெறி விளக்கம், சங்கற்ப நிராகரணம் என்னும் எட்டு நூல்களை அருளியவர். இந்த எட்டு நூல்களும் சித்தாந்தஅஷ்டகம் என அழைக்கப்படும். இவர் சேக்கிழார் புராணம், கோயிற் புராணம், திருமுறை கண்ட புராணம் என்னும் புராண நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார்.

உய்யவந்த தேவனார்:

திருக்களிற்றுப்படியார் என்னும் நூல் செய்தவர். 12ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

உயவற் பெண்டிர்:

கைமை நோன்பினால் வருந்தும் மகளிர்.

உயிருக்கு வேதனை தருவன:

1. நெருப்பு, 2. சீதம், 3. அசனி, 4. புனல், 5. வாதம், 6. ஆயுதம், 7. நஞ்சு,

8. மருந்து, 9. பசி, 10. தாகம், 11. பிணி, 12 தீய எண்ணம். இவை உயிருக்கு வேதனை தரும் விடயங்கள் எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

உயிரோட்டம்:

கதை, ஓவியம் முதலியவற்றுக்கு உணர்ச்சிதரும் அம்சம்.

உரிச்சொல் நிகண்டு:

காங்கேயர் இயற்றிய வெண்பாவினால் அமைந்த நிகண்டு நூல்.

உருத்திர சன்மன்:

சங்ககாலப் புலவர்

உருமால் (உறுமால்):

தலைப்பாகை, முண்டாசு

உருவகம்:

உவமானத்தையும் உவமேயத்தையும் வேற்றுமைப்படுத்தாமல் ஒற்றுமைப் படுத்திக் கூறும் முறை. மதிமுகம் என்பது உவமை. முகமதி என்பது உருவகம்.

உருவப்புகூறேர் இளஞ்சேட் சென்னி:

முற்காலச் சோழ அரசருள் ஒருவர். கரிகாலனின் தந்தை.

உருவொளி:

கண்ணாடி முதலியவற்றில் காணப்பெறும் நிழல்.

உரைகளால் அறியவரும் மறைந்துபோன நாடக நூல்கள்:

சயந்தம், செயிற்றியம், மதிவாணர் நாடகத்தமிழ், கூத்துநூல்.

உரையாசிரியர்கள்:

இலக்கண, இலக்கிய, தத்துவ உரையாசிரியர்களென மூவகையினர் உள்ள். உரையாசிரியர் என்று சிறப்பிக்கப்படுபவர் இளம்பூரணர் என்பவராவார். நச்சினார்க்கினியர், பேராசிரியர், சேனாவரையர், பரிமேலழகர், அடியார்க்கு நல்லார், இளம்பூரணர் என்போர் குறிப்பிடத்தக்க உரையாசிரியர்களாவர்.

உரைவடிவ இலக்கியங்கள்:

1. நாடகம், 2. நாவல், 3. சிறுகதை, 4. கட்டுரை, 5. சரிதை, 6. சுயசரிதை, 7. பயண நூல்வடிவம்.

உரைவகைகள்:

தமிழ் இலக்கணத்தில் நான்கு விதமான உரைகள் சொல்லப்படுகின்றன. அவையாவன: 1. கருத்துரை, 2. பதவுரை, 3. பொழிப்புரை, 4. விருத்தியுரை.

உலக்கைப்பாட்டு:

தானியம் குற்றும்போது மகளிர் பாடும் பாட்டு. இதனை வள்ளைப்பாட்டு என்றும் கூறுவர்.

உலகத் தமிழ் மாநாடுகள்:

தவத்திரு தனிநாயக அடிகளாரால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சிக் கழகம் என்னும் அமைப்பினால் இதுவரை எட்டு உலகத் தமிழ் மாநாடுகள் பின்வருமிடங்களில் நடைபெற்றுள்ளன.

1.	1966	கோலாலம்பூர்	1966	ஏப்பிரல்	16-23	வரை
2.	1968	சென்னை	1968	ஜனவரி	03-10	வரை
3.	1970	பாரிஸ்	1970	ஜூலை	15-18	வரை
4.	1974	யாழ்ப்பாணம்	1974	ஜனவரி	03-09	வரை
5.	1981	மதுரை	1981	ஜனவரி	04-10	வரை
6.	1987	கோலாலம்பூர்	1987	நவம்பர்	15-19	வரை
7.	1989	மொரீசியஸ்	1989	டிசம்பர்	04-08	வரை
8.	1995	தஞ்சாவூர்	1995	ஜனவரி	01-05	வரை

உலகப் பொதுமறை:

உலகப்பொதுமறை எனப் போற்றப்படும் நூல் திருக்குறள். திருவள்ளுவரால் இயற்றப்பட்ட இந்நூலில் 1330 குறட்பாக்கள் உள்ளன. அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் என மூன்று பெரும் பிரிவுகளைக் கொண்டது. அதிகாரம் ஒன்றில் 10 பாடல்கள் வீதம் 133 அதிகாரங்களில் பல்வேறு பொருள்களைக் கூறுகின்றன.

உலகம் சுற்றிய தமிழன்:

ஏ.கே.செட்டியார் எழுதிய நூலின் பெயர் இது. இவர் பயணநூல்கள் எழுதுவதில் வல்லவர்.

உலகாயதம்:

உலக இன்பமே மேலானதென்னும் நிரீச்சுரவாதம்.

உலா இலக்கியம்:

தலைவன் அல்லது இறைவன் திருவுலா வரும்போது ஏழு பருவப் பெண்களும் கண்டு காமுறுவதாகப் பாவித்துப் பாடப்படுவது உலா இலக்கியமாகும்.

உலா இலக்கியங்களில் சுட்டப்படும் பெண்களின் ஏழு பருவங்கள்:

1. பேதை (5-7 வயதுவரை),
2. பெதும்பை (8-11 வயதுவரை),
3. மங்கை (11-13 வயதுவரை),
4. மடந்தை (14-19 வயதுவரை),
5. அரிவை (20-25 வயதுவரை),
6. தெரிவை (26-31 வயதுவரை)
7. பேரிளம்பெண் (32-40 வயதுவரை)

உலா நூல்கள் சில:

1. திருக்கைலாய ஞான உலா: இதனை ஆதி உலா என்றும் கூறுவர். இது காலத்தால் முந்திய நூலாகும். சேரமான் பெருமாள் நாயனாரால் பாடப்பட்டது.
2. மூவருலா: விக் கிரமசோழன், அவரது மகன் இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழன், அவரது மகன் இரண்டாம்

இராச ராச சோழன் என்னும் மன்னர்கள் மூவர் குறித்து ஓட்டக்கூத்தர் பாடியது. இவற்றில் முறையே 342, 387, 391 கண்ணிகள் உள்ளன. ஓட்டக்கூத்தர் சங்கரசோழனுலா என்னும் உலா நூலையும் இயற்றியுள்ளார்.

உவர்க்கண்ணூர்ப் புல்லங்கீரனார், உரோடோக்கக்கவுணியன் சேந்தன்
உரோடோக்கத்து கந்தரத்தனார்
சங்ககாலப் புலவர்கள்

உவமான சங்கிரகம்:

மகளிர் உறுப்புகளுக்கு உவமை கூறும் நூல். திருவேங்கடஐயர் செய்தது.

உவின்கலோ அகராதி:

தென்னிந்தியாவில் வாழ்ந்த உவின்கலே (Winslow) என்பவர் 1862ஆம் ஆண்டு தொகுத்து அச்சிட்ட தமிழ் - தமிழ் - ஆங்கில அகராதி.

உ.வே. சாமிநாதையர்:

உத்தமதானபுரம் வேங்கடசாமிநாத ஐயர் மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையின் மாணவர். தமிழ்ப் பேராசிரியர். சிறந்த பதிப்பாசிரியர். தமிழ்த்தாத்தா எனப் போற்றப்பட்டவர்.

உழுத்திப்பாட்டு:

உழவர் செய்திகளைக் கூறும் ஒரு பிரபந்தம்.

உழுப்புலவஞ்சி:

பகைவர் நாட்டைச் சுட்டெரித்தலைக் கூறும் புறத்துறை.

உழிஞைமாலை:

பகைவர் மதிலைச் சூழ்ந்ததைக் கூறும் நூல்.

உறையூர்ப் புலவர்கள்:

உறையூர் இளம்பொன் வாணிகனார்

உறையூர் இளம்பொன் வாணிகன் சாத்தன் கொற்றன்

உறையூர் ஏணிச்சேரி முடமோசியார்

உறையூர் கதுவாய்ச் சாத்தனார்

உறையூர் சல்லியங் குமரனார்

உறையூர் சிறுகந்தனார்

உறையூர்ப் பராயனார்

உறையூர் மருத்துவன் தாமோதரனார்

உறையூர் முதுகண்ணன் சாத்தனார்

உறையூர் முதுகூத்தனார்

இவர்கள் அனைவரும் சங்ககாலப் புலவர்கள்.

உள

ஊசல் இலக்கியம்:

மகளிர் ஆடும் ஊஞ்சல் விளையாட்டுப் பாடலை ஊசல் இலக்கியம் என்பர். சங்க இலக்கியங்களிலும் பிள்ளைத்தமிழ் நூல்களிலும் திருவாசகம் போன்றவற்றிலும் ஊஞ்சற் பாடல்கள் காணப்பட்டாலும் பதினேழாம் நூற்றாண்டில் தனி இலக்கியமாகத் தோன்றியது சிதம்பர சுவாமிகள் திருப்போரூர் முருகன் மீது பாடிய முருகர் ஊசலாகும்.

ஊசல்வரி:

ஊசற்பாட்டு (ஊஞ்சற்பாட்டு)

ஊசற்பருவம்:

பெண்பாற் பிள்ளைத்தமிழ்ப் பருவங்களுள் ஒன்று

ஊசிமுறி:

இடைக்காடர் இயற்றிய ஒரு நூல்.

ஊடலுவகை:

புலவியின் பின் கூடலால் நிகழும் மகிழ்ச்சி.

ஊதற்காற்று:

பனிக்காலத்துக் குளிர் காற்று.

ஊமையெழுத்து:

பிரணவம்.

ஊர்நேரிசை:

தலைவனது ஊரை நேரிசை வெண்பாக்களால் சிறப்பிக்கும் பிரபந்த வகை.

ஊரிலிகம்பலை:

ஊர்க்கலகம்.

எ

எச்சவனுமானம்:

காரியம் கொண்டு காரணம் அறிதல். அதாவது ஆற்றில் நீர் வரக்கண்டவன் மலைக்கண் மழை உண்டென அறிதல்.

எட்டுத்தொகை நூல்கள்:

1. நற்றிணை, 2. குறுந்தொகை, 3. அகநானூறு, 4. புறநானூறு, 5. பரிபாடல், 6. பதிற்றுப் பத்து, 7. கலித்தொகை, 8. ஐங்குறுநூறு. மொத்தப் பாடல்களின் தொகை 2352.

எட்டுத்தொகை நூல்களை வகுத்துரைக்கும் வெண்பா:

நற்றிணை நல்ல குறுந்தொகை ஐங்குறுநூறு

ஒத்த பதிற்றுப்பத்து ஓங்கு பரிபாடல்
கற்றறிந்தார் ஏத்தும் கலியோடு அகம்புறம் என்று
இத்திறத்த எட்டுத் தொகை.

எட்டெழுத்து மந்திரம்:

‘ஓம் நமோ நாராயணா’ என்பதாகும்.

எண் குணங்கள்:

1. தன்வயமாதல், 2. தூய உடம்பினனாதல், 3. இயற்கை உணர்வினனாதல், 4. முற்றுமுணர்நதல், 5. இயல்பாகவே பாசங்களின் நீங்கி நின்றல், 6. பொருளுடைமை, 7. வரம்பிலா ஆற்றலுடைமை, 8. வரம்பிலாப் பலமுடைமை. இவ்வெட்டுக் குணங்களும் உடையவன் இறைவன் என்பர்.

எண் பேராயம்:

1. கணக்கர், 2. அரச ஆணை நிறைவேற்றுவோர், 3. வாயில் காப்பாளர்கள், 4. படைத்தலைவர், 5. குதிரை வீரர், 6. நகரமாந்தர், 7. யானை வீரர், 8. கருவூல அதிகாரிகள்.

எண்ணங்களின் வகைகள்:

நமது எண்ணங்களை எட்டு வகையாகப் பிரித்துள்ளனர். அவையாவன: 1. ஐயப்படாமை, 2. விருப்பமின்மை, 3. வெறுப்பின்மை, 4. குழப்ப மின்மை, 5. பழிநீக்கல், 6. அழிந்தோரை நிறுத்தல் அதாவது அழிந்துபட்டவற்றுக்கு மீண்டும் வடிவம் கொடுத்தல் அல்லது வாழ்வளித்தல், 7. அறம் விளக்கல், 8. பேரன்புடைமை.

எல்லப்ப நாவலர்:

அருணாசல புராணம் செய்த புலவர். 17ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

எழுத்தந்தாதி:

ஒரு பாட்டின் ஓரடியின் ஈற்றெழுத்து அடுத்த அடியின் முதல் எழுத்தாக வரத் தொடுப்பது.

எழுமதம்:

நூலுக்குரிய எழுவகைக் கொள்கைகள். அவை: உடன்படல், மறுத்தல், பிறர்தம் மதம்மேற்கொண்டு களைதல், தான் ஒன்றினை நாட்டி அதனை வருமிடந்தோறும் நிலைநிறுத்தல், இருவர் மாறுகோள் ஒருதலை துணிவு பிறர் நூற் குற்றங்காட்டல், பிற மதத்தைக் கொள்ளல் என்பன.

எழுவகைத் தாதுக்கள்:

இரதம், உதிரம், எலும்பு, தோல், இறைச்சி, மூளை, சுக்கிலம்.

எற்றுநூல்:

மரம் அறுக்க நேர்மை காட்டும் நூல் அடையாளம்.

என்னையினாப் புலவர்:

முக்கூடற் பள்ளைச் செய்த புலவர். 17ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

எஸ்தாக்கியார் நாடகம்:

யாழ்ப்பாணம் தம்பிமுத்துப் பிள்ளை செய்த நூல். (1890).

ஏ

ஏதுவின் முடித்தல்:

முன் காரணம் விளங்கப்பெறாததொன்றைப் பின் காரணத்தால் முடிவுசெய்தலாகிய உத்தி.

ஏர்க்கள உருவகம்:

போர்க்களத்தை ஏர்க்களமாக உருவகப்படுத்தும் புறத்துறை.

ஏர்மங்கலம்:

பொன் ஏர் பூட்டிப் பாடும் மங்கலப் பாட்டு.

ஏரெழுபது:

ஏரைப் புகழ்ந்து கம்பர் பாடிய ஒரு நூல். (ஏர் - கலப்பை, உழுவு)

ஏலப்பாட்டு:

கப்பற் பாட்டைக் குறிக்கும்.

ஏலாதி:

ஏலாதி என்ற நூலினை கணிமேதாவியார் என்பவர் இயற்றியுள்ளார். இந்நூல் பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்களில் ஒன்றாகும். ஏலம், இலவங்கப்பட்டை, நாககேசரம், மிளகு, திப்பிலி, சுக்கு ஆகிய ஆறு பொருட்களும் சேர்ந்த மருந்து ஏலாதி எனப்படும். அதைப்போல ஏலாதிப் பாடல்களில் கூறப்பட்டுள்ள செய்திகள் உதவுதலின் இந்நூலுக்கு ஏலாதி என்னும் பெயர் சூட்டப்பட்டது.

ஏழு பிறப்பினங்கள்:

1. தேவர் 2. மனிதர் 3. விலங்கு 4. பறவை 5. நீர்வாழ்வன
6. ஊர்வன 7. தாவரம்

ஐ

ஐங்குரவர்கள்:

1. மாதா, 2. பிதா, 3. குரு, 4. அரசன், 5. தமையன்.

ஐங்குறுநூறு:

ஐந்து திணைகளுக்கும் தலா நூறு பாடல்கள் வீதம் ஐந்து புலவர்கள் பாடிய 500 பாடல்களின் தொகுப்புநூல் ஐங்குறுநூறு. இதைப் பாடியவர்கள் வருமாறு: முல்லை - பேயனார், மருதம் - ஓரம்போகியார், குறிஞ்சி - கபிலர், நெய்தல் - அம்முவனார், பாலை - ஓதலாந்தை.

ஐஞ்சிறு காப்பியங்கள்:

1. சூளாமணி, 2. நாககுமாரகாவியம், 3. நீலகேசி, 4. யசோதர காவியம், 5. உதயண குமாரகாவியம்.

ஐந்தரு:

தேவவிருட்சம் ஐந்து என்பதே ஐந்தருவாகும். அவையாவன: 1. மந்தாரம், 2. பாரிஜாதம், 3. சந்தானம், 4. கல்பவிருட்சம், 5. ஹரிசந்தனம். சிதம்பர சுவாமிகள் இயற்றிய மீனாட்சியம்மை கலிவெண்பாவில் இவைபற்றிச் சொல்லப்பட்டுள்ளது.

ஐந்திணை:

அன்புடைக்காமம் பற்றிக் குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, மருதம், நெய்தல் ஆகிய ஐவகை நிலத்திலும் ஆடவார், மகளிர் ஆகிய இரு திறத்தார்க்குள்ளும் நிகழும் ஒழுக்கம்.

ஐந்திணைச் செய்யுள்:

ஐந்திணைப் பாசுபாடு கொண்டனவற்றை ஐந்திணைச் செய்யுள் என்பர்.

ஐந்திணையெழுபது:

பதினெண் கீழ்க் கணக்கு நூல்களில் ஒன்று. மூவாதியார் செய்தது. 70 பாடல்களைக் கொண்டது.

ஐந்திணையம்பது:

பதினெண் கீழ்க் கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று. மாறன் பொறையனார் செய்தது. 50 பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது.

ஐந்திரம்:

வடமொழி நூல்களில் ஒன்று.

ஐந்தெழுத்து:

பஞ்சாட்சரம் (நமசிவாய)

ஐந்தொழில்கள்:

1. சிருஷ்டி, 2. ஸ்திதி, 3. சங்காரம், 4. திரோபவம், 5. அனுக்கிரகம். இவற்றைப் படைத்தல், காத்தல், அழித்தல், அருளல், மறைத்தல் என்றுங் கூறுவர்.

ஐம்பெருங்காப்பியங்கள்:

1. சீவகசிந்தாமணி, 2. சிலப்பதிகாரம், 3. மணிமேகலை, 4. வளையா பதி, 5. குண்டலகேசி.

ஐம்பெரும் குழுக்கள்:

அமைச்சர், புரோகிதர், சேனாதிபதி, தூதர், சாரணர்.

ஐம்பொன்:

தங்கம், வெள்ளி, இரும்பு, செம்பு, ஈயம் ஆகிய ஐந்துவகை உலோகங்களால் உருவாக்கப்படுவது பஞ்சலோகம் ஆகும். இதுவே ஐம்பொன் என்றும் கூறப்படுகின்றது.

ஐயம்பெருமாள்பிள்ளை:

பாண்டி மண்டல சதகம் பாடிய புலவர்.

ஐயடிகள் காடவர் கோன்:

சேத்திரத் திருவெண்பா பாடியவர். இந்நூல் பதினொராம் திருமுறையில் அடங்கியுள்ளது. ஆட்சியைத் துறந்து சிவத்தலங்களை வழிபட்டவர்.

ஐயனாரிதனார்:

இவர் ஒன்பதாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர். புறப்பொருள் வெண்பா மாலை எனும் நூலை ஆக்கியவர். இந்நூல் புறப்பொருள் இலக்கணத்தை வெண்பா யாப்பில் ஒழுங்கு பட விரித்துரைக்கும் இலக்கண நூலாகும். பன்னிரு படலம் எனப்படும் இதன் மூலநூல் கிடைப்பதாயில்லை. அந்த வகையில் புறப்பொருள் வெண்பா மாலையிலும் 12 படலங்கள் அமைந்துள்ளன. சாமுண்டிதேவ நாயகர் இந்நூலுக்கு உரை செய்துள்ளார்.

ஐவகைச் சபைகள்:

1. கனகசபை, 2. இந்திரசபை, 3. சிற்சபை, 4. தேவசபை, 5. நிருத்தசபை.

ஐவகைத் தமிழ் இலக்கணங்கள்:

எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி.

ஐவகைத்தாயர்:

ஈன்றதாய், ஊட்டுந்தாய், முலைத்தாய், கைத்தாய், செவிலித்தாய்

ஐவகை நிலங்கள்:

1. குறிஞ்சி - மலையும் மலை சார்ந்த நிலமும்
2. முல்லை - காடும் காடு சார்ந்த நிலமும்
3. பாலை - வறண்ட நிலப்பரப்பு
4. நெய்தல் - கடலும் கடல் சார்ந்த நிலமும்
5. மருதம் - வயலும் வயல் சார்ந்த நிலமும்
(நீரும் நீர் வளமும் பொருந்திய இடம்)

இவற்றை ஐந்திணை என்றும் அழைப்பர்.

ஐவகைப் பொழுது:

சிறுபொழுது, மாலை, யாமம், வைகறை, நண்பகல் ஆகியவை ஐவகைப் பொழுது என்று சொல்லப்படுகிறது.

ஐவகை யாகம்:

கருமயாகம், தவயாகம், செயாகம், தியானயாகம், ஞானயாகம்.

ஐவகை வினாக்கள்:

அறிவினா, ஐயவினா, அறியாவினா, கொளல்வினா, கொடுத்தல்வினா.

ஓ

ஓப்பிலா மணிப் புலவர்:

சிவரகசியம் என்னும் நூலை எழுதியவர். 18ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

ஒப்புமைக் கூட்டம்:

புகழ்தலிலும் இகழ்தலிலும் ஒன்றை அதனிலும் மிக்க வேறொன்றோடு உவமிக்கும் ஓரலங்காரம்.

ஒயிற் கும்மி:

ஒயிலாட்டத்திற் பாடும் பாட்டு. நாட்டார் இலக்கியம் சார்ந்தது.

ஒரு காலத்துப் புலவர்கள்:

1. புகழேந்திப்புலவர், 2. கம்பர், 3. ஒட்டக்கூத்தர், 4. ஓளவையார்.

ஒரு சிறுபான்மைச் சமூகத்தின் பிரச்சினைகள்:

இந்நூல் நான்கு பாகங்களைக் கொண்டது. மார்க்ஸிச எழுத்தாளரும் ஆய்வாளருமான அ. முகம்மது சமீம் அவர்களால் எழுதப்பட்டது. இலங்கை கல்வி நிர்வாக சேவையாளரான இவர் கல்விப்பணிப்பாளராகப்பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றவர். விமர்சனக் கட்டுரைகள், படைப்பாளிகளும் ஆய்வாளர்களும் முதலான நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

ஒருதலை துணிபு:

ஒன்றுக்கொன்று மாறுபாடான இரண்டு கொள்கைகளில் ஒன்றை ஏற்றலாகிய உறுதி.

ஒரு தலையுள்ளுதல்:

அவத்தை பத்தினுள் ஒன்றாகிய இடைவிடா நினைவு.

ஒரு வழித்தணத்தல்:

அலரடங்குதற் பொருட்டு (பலர் அறிந்து கூறும் புறங்கூற்று) தலைவன் சில நாள் வேறிடத்துச் சென்று உறைதல்.

ஒலிமுக வாயில்:

கோயில், கோட்டைகளின் முன்புற வாயில்.

ஒழிபியல்:

நூலின்கண் முன்னியல்களில் சொல்லாதொழிந்தவற்றைக் கூறுமியல்.

ஒழிவிலொடுக்கம்:

கண்ணுடைய வள்ளலார் செய்த ஒரு சைவ நூல். 18ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது.

ஒற்றைக்குடை:

தனிஆளுகைச் சின்னமான வெண்குடை.

ஒன்பதினாயிரப்படி:

திருவாய் மொழிக்கு நஞ்சீயர் செய்த உரை.

ஓ

ஓடப்பாட்டு:

ஓடம் செலுத்துவோர் பாடும் பாட்டு.

ஓத்துமுறை வைப்பு:

இயல் முதலியவற்றை முறைப்படி அமைத்தலாகிய உத்திவகை.

ஓதலாந்தையார்:

ஐங்குறுநூற்றின் பாலைப் பகுதியின் ஆசிரியர்.

ஓமம் (ஹோமம்) செய்தல்:

திருமண வைபவம், சும்பாபிஷேகம் போன்ற மங்கல காரியங்கள் செய்யும்போது ஓமம் வளர்க்கப்படுகிறது. ஓமகுண்டம் எனப்படும் வேள்விக்குழியில் வெண்ணெய், நவதானியங்கள் இடப்படுகின்றன. எரியூட்டுவதற்காக அகிற் கட்டைகளை அடுக்கி வெண்ணெய், தானிய வகைகளை ஆகுதி செய்து, ஓமம் வளர்க்கின்றனர். இதற்கான புனிதப் பொருட்களை நெய் செய்து எரியூட்டுகின்றனர். மிகவும் உடல்நலம் குன்றியவர்கள் உடல்நலம் பெறுவதற்காகவும் ஓமம் செய்வதுண்டு. பண்டைய நாட்களில் ஓமத்தில் பிராணிகளைப் பலியிடும் வழக்கமும் இருந்தது. திருமண வைபவங்களின்போது அக்கினிக் கடவுளைத் திருப்தி செய்வதற்காக செய்யப்படும் ஓமச் சடங்குகள் ஓமசாந்தி எனப்படும்.

ஒள

ஒளசனம்:

உப்புராணம் பதினெட்டில் ஒன்று.

ஒளபசாரிகம்:

ஒன்றன் தன்மையை மற்றொன்றில் ஏற்றிக் கூறுவது.

ஒளபாசனம்:

காலை, மாலைகளில் இல்லறத்தோர் வேள்வித் தீ வளர்த்தல்.

ஒளவையார்:

சங்ககாலப் பெண் புலவருள் ஒருவர். இப்பெயருடைய இன்னொருவர் 12ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தார்.

ஒளவையார் பாடிய நீதிநூல்கள்:

1. ஆத்திகூடி (108 தொடர்கள்)
2. கொன்றைவேந்தன் (91 தொடர்கள்)
3. நல்வழி (40 பாடல்கள்)
4. மூதுரை (30 பாடல்கள்)

க

ககனசித்தர்:

ஆகாச வழியே செல்லும் சித்தர்.

கங்காதீபம்:

ஈழத்து சிறுகதை மூலவர்கள் எனப் போற்றப்படுவோரில் ஒருவரான சி. வைத்தியலிங்கம் அவர்களின் சிறுகதைத் தொகுப்பு நூல். 17 சிறுகதைகள் கொண்ட இந்நூல் ஈழத்துச் சிறுகதைகளின் சிறப்புக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாகத் திகழ்கிறது. ஈழகேசரி, ஆனந்தவிகடன், கிராம ஊழியன் ஆதியாம் இதழ்களில் அநேக கதைகளை எழுதியுள்ளார். பாற்கஞ்சி என்னும் சிறுகதை பலராலும் பாராட்டப்பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கங்கை:

இந்தியாவிலுள்ள புனித நதிகளில் ஒன்று. சந்தனுவின் மனைவி பகீரதியை இப்பெயர் குறிக்கும். கங்கையில் நீராடினால் செய்த பாவங்கள் தொலையும் என்பது இந்துக்களின் நம்பிக்கை.

கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார்:

இவர் 12ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர். முருகப்பெருமானின் வரலாற்றைக் கூறும் கந்தபுராணம் என்னும் நூலின் ஆசிரியர்.

கச்சியப்ப முனிவர்:

விநாயக புராணம், தணிகைப் புராணம் இயற்றியவர். 18ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

கசாயம்:

உடல் பிணிகளைப் போக்க மூலிகைகள், வேர்கள் ஆகியவற்றைக் கொண்டு தயாரிக்கப்படுவது கசாயம் ஆகும். சுக்கு, மிளகு, திப்பிலி ஆகிய மூன்றைக் கொண்டு தயாரிக்கப்படுவது திரிகடுகு கசாயம். அறுகம்புல் வேர், மிளகு ஆகியவற்றைக் கொண்டு தயாரிக்கப்படுவது முதண்ட கசாயம். சுக்கு, பேரத்தை, செவ்வியம், சித்ர மூலம், திப்பிலிமூலம் ஆகியவற்றால் தயாரிக்கப்படுவது பஞ்சமூல கசாயம்.

கசின் சிறுகதைகள்:

‘கசின்’ என்னும் புனைபெயர் கொண்ட க. சிவகுருநாதன் எழுதிய சிறுகதைகளின் தொகுப்பு நூல். ஈழத்தின் முன்னோடி எழுத்தாளர்களில் ஒருவராகத் திகழ்ந்த இவர் ஈழகேசரி பண்ணையில் முதிர்ந்தவர். பல்வேறு சிறுகதைகளையும் நாவல்களையும் எழுதியுள்ளார். இவரது சிறுகதை

களிலும் நாவல்களிலும் குடும்ப உறவுகளே முக்கிய கருப் பொருளாக அமைந்துள்ளன.

கஞ்சன் காவியம்:

வட்டுக்கோட்டை முத்துக்குமாரர் (1779) இயற்றிய நூல். இவர் சேனாதிராய முதலியாரின் ஆசிரியர். இவரது மற்றொரு நூல் வலைவீச புராணம்.

கட்டளைக் கலித்துறை:

சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை எழுதிய நூல்களில் இதுவுமொன்று. இவர் எழுதிய மற்றொரு நூல் சைவ மகத்துவம்.

கடவுளர்க்குரிய பூக்கள்:

1. கொன்றைப்பூ - சிவபெருமான்
2. துளசிப்பூ - திருமால்
3. கடம்பப்பூ - முருகன்
4. அறுகுப்பூ - பிள்ளையார்
5. அசோகமலர் - அருகன்
6. தாமரை - புத்தன்
7. குவளை - உமை
8. ஆம்பல் - திருமகள்
9. வெண்டாமரை - கலைமகள்
10. செவ்வலரி - காளி
11. மந்தாரம் - இந்திரன்
12. தாமரை - கதிரவன்

கடவுண் மாமுனிவர்:

திருவாதவூரடிகள் புராணம் செய்தவர். 18ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

கடிகை முத்துப் புலவர்:

சமுத்திர விலாசம் முதலிய பல நூல்களைச் செய்தவர். 17ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர்.

கடிகை வடிவில் நூல்கள் இயற்றியோர்:

அறிஞர் அண்ணா, மு. வரதராசன்.

கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணன்:

பெரும்பாணாற்றுப்படை, பட்டினப்பாலை என்னும் நூல்களைப் பாடியவர்.

கடோற்கசன்:

வீமனுக்கு இடும்பியிடம் பிறந்த மகன்.

கடை எழு வள்ளல்கள்:

பாரி, ஆய், எழினி, நள்ளி, மலையன், பேகன், ஓரி என்போர்.

கண்கூடுவரி:

தலைவன், தலைவியர் தாமே சந்திக்கும் நிலைமையை நடித்துக் காட்டும் நடிப்பு.

கண்டராதித்தர்:

திருவிசைப்பா பாடியோரில் ஒருவர். 10ஆம் நூற்றாண்டுச் சோழவரசர்.

கண்டி நாடகம்:

ஆறுமுகநாவலரின் தந்தையாரான கந்தப்பிள்ளையினால் எழுதப்பட்ட நாடகம் இதுவாகும். இவர் எழுதிய நாடகங்கள்: சந்திரகாச நாடகம், இராம விலாசம், நல்லைநகர்க் குறவஞ்சி, ஏரோது நாடகம், சம்-நீக்கிலார் நாடகம், இரத்தினவல்லி விலாசம் முதலிய இருபத்தொன்று என்பர். கூழங்கைத்தம்பிரானிடம் கல்வி கற்றுப் பாண்டித்தியம் பெற்ற இவரது காலம் 1766-1842.

கண்ணகி வழக்குரை காவியம்:

இந்நூல் சகவீரன் என்பவரால் செய்யப்பட்டது. வரம்பெறு காதை முதலாகப் பதினைந்து காதைகளைக் கொண்டது. கண்ணகி பாண்டியனுக்கு வழக்குரைப்பதோடு நிறைவு பெறுகிறது. அகவல், சிந்து, வெண்பா, யாப்புக்களால் ஆனது. 2219 பாடல்களைக் கொண்டது.

கண்ணுடைய வள்ளலார்:

ஒழிவிலொடுக்க நூலாசிரியர். 18 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

கணக்கதிகாரம்:

காரியார் இயற்றிய ஒரு கணித நூல். காலம் 15ஆம் நூற்றாண்டு.

கணக்காயனார்:

நக்கீரரின் தந்தை.

கணங்கள் பதினெட்டு:

மனிதனுக்கு மேம்பட்ட சக்திகளாகக் கணங்கள் கருதப்படுகின்றன. இவை பதினெட்டாக வகுக்கப்பட்டுள்ளன. 1. அமரர், 2. சித்தர், 3. அசுரர், 4. தைத்தியர், 5. கருடர், 6. கின்னரர், 7. நிருதர், 8. கிம்புருடர், 9. கந்தர்வர், 10. இயக்கர், 11. விஞ்சுயிர், 12. பூதர், 13. பிசாசர், 14. அந்தரர், 15. முனிவர், 16. உரகர், 17. ஆகாய வாசிகள், 18. போகபூமியர்

கணபங்கம்:

நொடியிலே தோன்றி அழிவது. பௌத்தர்களைக் கணபங்கவாதிகள் என்றழைப்பர்.

கணபதிதாசர்:

நெஞ்சறிவிளக்கம் என்னும் நூல் செய்தவர்.

கணபதிப்பிள்ளை. க:

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்ப் பேராசிரியராக விளங்கியவர். சிறந்த மொழியியல் நிபுணர். ஒப்பியல் ஆய்வுக்கு வித்திட்டவர். இவரது நூல்கள்: ஈழத்து வாழ்வும் வளமும், தூவுதும் மலரே, சங்கிலி (நாடகம்), நானாடகம், மாணிக்க மாலை, இருநாடகம்.

கணபதிப்பிள்ளை. சி. பண்டிதமணி:

தவத்திரு ஆறுமுகநாவலரின் வழிநின்று சைவமும் தமிழும் வளர்த்த பெருமைக்குரியவர். யாழ்ப்பாணம் திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலையில் தமிழ்ப் பேராசிரியராக விளங்கியவர். சிறந்த பேச்சாளர். இவரது நூல்கள் சில: 1. கம்பராமாயணக் காட்சிகள், 2. இலக்கிய வழி, 3. பாரத நவமணிகள், 4. சைவநற் சிந்தனைகள், 5. கந்தபுராண கலாசாரம், 6. கந்த புராண போதனை, 7. இருவர் யாத்திரிகர், 8. சமயக் கட்டுரைகள், 9. சிந்தனைக்களஞ்சியம், 10. ஆறுமுக நாவலர், 11. அன்பின் ஐந்திணை, 12. அத்வைத சிந்தனை, 13. செந்தமிழ்க் களஞ்சியம், 14. கந்தபுராணம்-தக்ஷகாண்டம் உரை. பேராதனைப் பல்கலைக்கழகம் பண்டிதமணி அவர்களுக்கு இலக்கியத் துறைக்கான கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கணபதிப்பிள்ளை. வ:

புலோலியைச் சேர்ந்த இவர் இளமையில் உடூப்பிட்டிச் சிவசம்புப் புலவரிடம் கல்வி கற்றவர். பின்பு இந்தியாவுக்குச் சென்று காஞ்சிபுரம், திருவனந்தபுரம் முதலிய இடங்களில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். இவர் இயற்றிய நூல்கள்: 1. வில்கணியம், 2. இரகுவமிச்சுருக்கம், 3. இந்திரசேனை நாடகம். இவையாவும் வடநூல் மொழிபெயர்ப்புகள் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கணம்:

மூவகைப்படும். சோதிட ரீதியில் 27 நட்சத்திரங்களில் பிறந்தவர்களை மூவகைக் கணங்களில் பிறந்தவர்களாகப் பாகுபாடு செய்வர்.

1. தேவகணம் : அச்சுவினி, ஹஸ்தம், அனுசம், ரேவதி, புனர்பூசம், சுவாதி, மிருகசீரிடம்
2. மனித கணம் : உத்திரம், ரோகிணி, உத்திரட்டாதி, உத்திராடம், திருவாதிரை, திருவோணம், பரணி, பூசம், பூரட்டாதி, பூரம், பூராடம்
3. இராட்சச கணம் : அவிட்டம், ஆயிலியம், கார்த்திகை, கேட்டை, சதயம், சித்திரை, மகம், மூலம், விசாகம்.

கணிதாமிருத வெண்பா:

இது 80 வெண்பாவினாலானது. இலக்கினம் முதலாகப் பன்னிரண்டு இராசிகளிலும் கிரகங்கள் நிற்கப் பலன்கள் இன்னவெனக் கூறுவது.

கணேசபண்டிதர்:

இளசைப்புராணம் செய்தவர் யாழ்ப்பாணப் புலவர். காலம் 1843 - 1881.

கணேசையர். சி:

வித்துவசிரோமணி சி. கணேசையர் புன்னாலைக் கட்டுவனில் வசித்தவர். வித்துவ சிரோமணி ந.ச. பொன்னம்பல பிள்ளையிடமும், சன்னாகம் அ. குமாரசுவாமிப் புலவரிடமும் கல்வி கற்றவர். தொல்காப்பியப் புலமையிற் தோய்ந்தவர். தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரம் எழுதியவர். இவரது காலம் 1878-1958. இவர் இயற்றிய செய்யுள் நூல்கள்: வருத்தலை விளான் மருதடிவிநாயகர் இருபாவிருப.து, மருதடி விநாயகர் அந்தாதி, மருதடி விநாயகர் கலிவெண்பா, மருதடி விநாயகர் கலிநிலைத்துறை, மருதடி விநாயகர் ஊஞ்சல்.

கதிரை நான்மணி மாலை:

இந்நூலை இயற்றியவர் யாழ்ப்பாணத்து வண்ணார்பண்ணையைச் சேர்ந்த நெ.வை. செல்லையா என்பவராவார். இவர் வித்துவ சிரோமணி பொன்னம்பலப்பிள்ளையிடம் கல்வி கற்றவர். மலேயா நாட்டிலே ஈப்போ திருவள்ளூர் கல்லூரித் தலைமை ஆசிரியராக விளங்கியவர். இவர் எழுதிய ஏனைய நூல்கள்: 1. பழமைப் பனுவல் ஐம்பாணைந்து, 2. நல்லைச் சண்முக மாலை, 3. வண்ணைத் திருமகள் இரட்டை மணிமாலை, 4. வண்ணை வெங்கடேசப் பெருமாள் ஊஞ்சல், 5. ஈப்போ தண்ணீர் மலை வடிவேலர் மும்மணிக்கோவை, 6. வண்ணைத் திருமகள் பதிகம், 7. அரிநாம தோத்திரம், 8. நல்லைச் சுப்பிரமணியர் திருவிருத்தம், 9. வடிவேலர் திருவிருத்தம், 10. வடிவேலர் ஊஞ்சற் பதிகம், 11. வடிவேலர் திருவருட்பத்து, 12. மதுவிலக்குப்பாட்டு, 13. ஒழுக்க மஞ்சரி, 14. காந்தி இயன் மொழி வாழ்த்து, 15. நாவலர் பதிகம், 16. பாலர் பாடல், 17. இரமண மகரிஷி பஞ்சரத்தினம், 18. மது மானிடக் கும்மி.

கதிரை மலைப் பள்ளு:

ஈழத்தெழுந்த பள்ளுப் பிரபந்தங்களுள் காலத்தால் முந்தியது. இந்நூல் 130 செய்யுட்களைக் கொண்டுள்ளது. இந்நூலாசிரியரின் பெயர் தெரியவில்லை. கி.பி. 1478-1519 காலப்பகுதியில் நல்லூரிலிருந்து அரசாண்ட பரராசசேகரன் காலத்தது இந்நூல் என்பர். இக்கதிரைமலைப் பள்ளினைப் பின்பற்றியே தமிழகத்தில் பள்ளுப் பிரபந்தங்கள் எழுந்தன என்பர்.

கதிரை யாத்திரை விளக்கம்:

இந்நூல் செய்தவர் யாழ்- வண்ணார்பண்ணை சி. விநாயகமூர்த்திச் செட்டியார் ஆவார். முப்பதாம் வயதிலே தம்மைப் பீடித்த காசநோயின் வேதனை தாங்க மாட்டாது கதிர்காம யாத்திரை செய்து முருகனிடம் முறையிடவே காசநோய் மாற ஆரம்பித்ததென்பர். இதன்பின்பு திரும்பி நல்லை நகர் வந்து முருகன் முன்னிலையில் பாடி அரங்கேற்றிய நூலே கதிர்காம யாத்திரை விளக்கம் ஆகும். இந்நூல் நொண்டிச்

சிந்து அமைப்பினைக் கொண்டது. இந்நூலுக்கு ஆறுமுகநாவலரின் தமையனாராகிய பரமானந்தப் புலவர் சிறப்புப் பாயிரம் வழங்கியுள்ளார்.

கதிரைமலை வேலவர் பதிகம்:

நவாலியூர் க. சோமசுந்தரப்புலவர் இயற்றிய நூல் இதுவாகும். கதிர்காமக் கந்தனின் மீது பாடப்பெற்றது.

கதிரைவேற்பிள்ளை. கு:

உடுப்பிட்டியைச் சேர்ந்த குமாரசுவாமி முதலியாரின் மகனான இவர் ஊர்காவற்றுறை நீதிபதியாயிருந்தவர். தமிழார்வம் மிக்கவர். இவர் தொகுத்த தமிழகராதி மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தினரால் வெளியிடப்பட்டது. இலங்கைச் சட்ட நிருபண சபையின் உறுப்பினராக விளங்கிய பாலசிங்கம் என்பவர் இவரது புதல்வராவார். பல கவிதைகளைப் படைத்துள்ளார்.

கதிரைவேற்பிள்ளை. நா:

சதாவதானம் நா. கதிரைவேற்பிள்ளை அவர்கள் ஆறுமுகநாவலர் வழிநின்று சைவமும் தமிழும் வளர்த்தவர். சிறந்த பேச்சாளர். இராமலிங்க வள்ளலாரின் பாடல்கள் அருட்பா அன்று மருட்பா என்று வாதிட்டு வெற்றி கண்டவர். இவர் ஆக்கியளித்த அகராதி (யாழ்ப்பாணத் தமிழ் அகராதி) பல பதிப்புக்கள் கண்டுள்ளது. இவரது செய்யுணூல்கள்: சிவ சேத்திராலயமகோற்சவ உண்மை விளக்கம், சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம்.

கந்தசட்டிப் புராணம்:

இந்நூலை இயற்றியவர் வட்டுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த நாகேச ஐயர் மகன் சிவசுப்பிரமணிய சிவாச்சாரியார் ஆவார். 1895இல் வெளியிடப் பெற்றது. இந்நூலுக்கு மாதகல் சு. ஏரம்பையர், காரைநகர் மு. கார்த்திகேசையர், கு. கதிரைவேற்பிள்ளை, சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை, சுன்னாகம் அ. குமாரசாமிப்புலவர் ஆகியோர் சிறப்புப் பாயிரம் அளித்துள்ளனர்.

கந்தசாமி அ. ந.:

ஈழத்து சிறுகதை முன்னோடிகளில் ஒருவராகக் கருதப்படும் அ.ந. கந்தசாமி பொதுவுடமைவாதி ஆவார். தேசாபிமானி, சுதந்திரன், வீரகேசரி பத்திரிகை களில் ஆசிரிய பீடத்தில் ஒருவராக இருந்தவர். சிறுகதை, இதழியல், கவிதை, நாடகம், நாவல், மெழிபெயர்ப்பு ஆகிய துறைகளில் தமது ஆற்றலை வெளிப்படுத்தியவர். மதமாற்றம் இவருக்குப் புகழ் சேர்த்த நாடகமாகும். மனக்கண் இவர் எழுதிய நாவலாகும்.

கந்தசாமிக் கவிராயர்:

தனிச்செய்யுட் சிந்தாமணி என்னும் நூல் இயற்றியவர். 19 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

கந்தசாமிப் புலவர்:

இவர் பாண்டி நாட்டுத் திருப்புவணத்துச் சைவர். இவர் செய்த நூல்கள்: திருப்புவண புராணம், திருப்புவண உலா, திரு ஆப்பனூர், புராணம்.

கந்தப்பையர்:

தணிகை உலா, தணிகைக்கலம்பகம் முதலிய பல நூல்கள் செய்தவர். விசாகப்பெருமானையர், சரவணப்பெருமானையர் என்போரின் தந்தை.

கந்தபுராணம்:

வடமொழியிலுள்ள ஸ்கந்தபுராணம் ஆறு பகுதிகளைக் கொண்டது. அவற்றுள் சிறப்பானது சிவரகசிய காண்டம். இது ஏழு பிரிவுகளைக் கொண்டது. அவற்றுள் முதல் ஆறு பகுதிகளை மட்டும் கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார் தமிழில் பாடினார். இது புராணக் காப்பியம் எனப் போற்றப்படுகிறது.

கந்தபுராணத்தையொட்டி இயற்றப்பட்ட நூல்கள்:

நூல்

இயற்றியவர்

1. கந்தபுராணச் சுருக்கம்	சம்பந்த சரணாலய சுவாமிகள்
2. கந்தபுராண வெண்பா	வெண்பாப்புலி வேலுச்சாமிப்பிள்ளை
3. கந்தபுராணக் கீர்த்தனை	கவிஞஞ்சர பாரதியார்
4. குமாரசுவாமியம்	பாம்பன் சுவாமிகள்

கந்த முருகேசனார்:

சிறந்த தமிழ் அறிஞரான இவரது ஊர் புலோலி. இவர் இயற்றிய நூல்கள்: நாவலன் கோவை, திருப்பனையந்தாதி. இவற்றைவிடப் பல தனிப் பாடல்களையும் பாடியுள்ளார். இவரது காலம் 1902 - 1965.

கந்தரந்தாதி:

அருணகிரிநாதர் முருகன் மீது செய்த நூல்.

கப்பற்கோவை:

இது ஐந்திணைக்கோவை எனப்படும் நூல்வகை ஆகும். இதைப் பாடிய புலவர் பெயர் அறியப்படவில்லை. 397 பாடல்களடங்கியது.

கப்பற்பாட்டு:

புங்குடுதீவைச் சேர்ந்த பரமானந்தரின் புதல்வர் இராமலிங்கச் சட்டம்பி யாரால் இந்நூல் இயற்றப்பெற்றது. இவர் இயற்றிய ஏனைய நூல்கள்: புயற்பாட்டு, கேரநகர் அரிகர புத்திரர் பதிகம். இவரது காலம் 1870.

கபிலதேவர்:

சிவபெருமான் திருவந்தாதி, முத்தநாயனார் திருவிரட்டை மணிமாலை முதலிய 11 ஆம் திருமுறை நூல்கள் இயற்றியவர். சங்ககாலக் கபிலரின் வேறானவர்.

கம்பர்:

தமிழில் இராமாயணம் செய்த புலவர். இவரது ஏனைய நூல்கள்: சரசுவதி அந்தாதி, ஏரெழுபது, திருக்கைவழக்கம், சடகோபர் அந்தாதி.

கம்பராமாயணம்:

கம்பரால் இயற்றப்பெற்றது. ஆறு காண்டங்கள், 118 படலங்கள், 10368 பாடல்களைக் கொண்டது. கம்பர் இதற்கு இட்ட பெயர் இராமாவதாரம். திருவரங்கத்தில் அரங்கேற்றப்பட்டது. இராமகாதை, கம்பநாடகம் என்றும் இதனை அழைப்பர். இதில் பாலகாண்டம், அயோத்தியா காண்டம், ஆரணிய காண்டம், கிட்கிந்தாகாண்டம், சுந்தரகாண்டம், யுத்தகாண்டம் என்பன உள்ளன.

கமலை ஞானப்பிரகாசர்:

தருமபுர ஆதீனத்தைச் சேர்ந்தவர். திருவாணைக்காப் புராணம் முதலிய பல நூல்கள் பாடியவர். 16 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

கயாதரநிகண்டு:

நிகண்டு நூல்களில் ஒன்று. கயாதரர் என்பவரால் இயற்றப்பட்டது.

கரகம்:

கமண்டலம் என்பதே கரகம் ஆகும். குடத்தைத் தலையில் வைத்து ஆடும் கிராமிய ஆட்டம் ஒன்றும் இப்பெயர்பெறும்.

கரவை வேலன் கோவை:

ஈழத்துத் தலைசிறந்த புலவர்களுள் ஒருவரான சின்னத்தம்பிப் புலவரால் பாடப் பெற்றது. கரவெட்டியில் வாழ்ந்த வேளாண் பிரபு வேலாயுதபிள்ளை மீது பாடப்பெற்றது இந்நூல். நல்லூரில் வாழ்ந்த வில்லவராய முதலியாரின் புதல்வரான இவர் இயற்றிய ஏனைய நூல்கள் வருமாறு: 1. மறைசை அந்தாதி, 2. கல்வளை அந்தாதி, 3. பறாளை விநாயகர் பள்ளு.

கருடநூல்:

இறந்துபட்ட தமிழ் நூல்களிலொன்று. யாப்பருங்கலவிருத்தி மேற்கோட் பாடல் ஒன்றில் காணப்படுகிறது.

கருடதியானம்:

பாம்பு விடத்தை நீக்கும் மருத்துவன், தன்னைக் கருடனாகப் பாவிக்கை.

கருணாகரக் கவிராயர்:

இவர் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்திலிருந்த கவி வல்லவர். திருவோத்தூர்ப் புராணம், திருச்சுழியல் புராணம், மருதூர்ப் புராணம் முதலியன பாடியவர்.

கருணைப்பிரகாசர்:

துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாச சுவாமிகளின் இளைய சகோதரர். இட்டலிங்க அகவல் பாடியவர்.

கல்கி:

கல்கியின் இயற்பெயர் ரா. கிருஷ்ணமூர்த்தி. வரலாற்று நாவல்கள் எழுதுவதில் வல்லவர். ஆனந்தவிகடன், கல்கி ஆகிய இதழ்களின் ஆசிரியராக விளங்கியவர். கல்கி எழுதிய நாவல்கள்: பார்த்திபன் கனவு, சிவகாமியின் சபதம், பொன்னியின் செல்வன், கள்வனின் காதலி, தியாக பூமி, அலையோசை.

கல்லாடம்:

கல்லாடரால் இயற்றப்பட்ட அகப்பொருள் நூல். சைவ சமயத்தின் புகழ் பாடும் பிரசார நூலாக விளங்குகிறது. காலம் 12ஆம் நூற்றாண்டு. 100 செய்யுள்களைக் கொண்டது. திருக்கோவையாரின் 100 துறைகளைத் தேர்ந்தெடுத்து சிவபெருமானின் திருவிளையாடல்களை விளக்குவதாக எழுதப்பட்டுள்ளது.

கல்லாடர்:

இவர் கடைச் சங்ககாலப் புலவர். இவர் செய்த நூல்கள் கல்லாடம், திருக்கண்ணதேவர் திருமறம், தொல்காப்பிய உரை.

கல்வெட்டு:

இதனைச் சிலா சாசனம் என்றும் கூறுவர். கல்வெட்டுகளில் காணப்படும் சிற்றிலக்கிய வகை மெய்க்கீர்த்தி என்றழைக்கப்படும்.

கலம்பகம்:

பலவகைப் பூக்களைத் தொடுத்துக் கதம்பமாலை கட்டுவதுபோல பலவகையான சிற்றிலக்கிய உறுப்புகளைப் பலவகை யாப்பும் கலந்துவர அந்தாதித்தொடையில் பாடுவது கலம்பகம். நந்திக் கலம்பகம் காலத்தால் முந்தியது. கலம்பகங்களில் பெரும்பான்மை அகப் பொருள்கள் பற்றிப் பாடப்படும். கலம்பகத்தில் 18 உறுப்புகள் அமையும். கலம்பகம் பாடிவர்களில் வல்லவர்களாக இரட்டையர்கள் போற்றப்படுகின்றனர்.

கலம்பகக்கவி:

எழுத்தொவ்வாது வரும் கலிப்பா.

கலம்பகத்தில் காணப்படும் உறுப்புகள்:

1. புயவகுப்பு, 2. தவம், 3. வண்டுவிடு தூது, 4. அம்மாளை, 5. பரண், 6. மதங்கியார், 7. கைக்கிளை, 8. சித்து, 9. ஊசல், 10. களி, 11. மடக்கு, 12. ஊர், 13. மரம், 14. காலம், 15. தழைவிருப்புரைத்தல், 16. இரங்கல், 17 சம்பிரதாயம், 18. மேகவிடுதூது

கலாபுஷணம் கவிஞர் ஏ. இக்பால்:

இவர் கிழக்கிலங்கை தந்த கவிஞர்களில் ஒருவராவார். கவிஞராக மட்டுமன்றிச் சிறுகதை ஆசிரியநர், விமர்சகர், பத்தி எழுத்தாளர், வெளியீட்டாளர் எனப் பல்வேறு வெட்டு முகங்களைக் கொண்டது

இவரது வாழ்க்கை. இவரது கவிதை நூல்களாக மௌலானா ரூமியின் சிந்தனைகள், பிரசரம் பெறாத கவிதைகள், புதுமை ஆகியன வெளிவந்துள்ளன. மறுமலர்ச்சித் தந்தை, முஸ்லிம் கலைச்சுடர், மணிகள், கல்வி ஊற்றுக் கண்களில் ஒன்று, பண்புயர் மனிதர் பாக்கீர் மாக்கார் ஆகிய கட்டுரை நூல்களையும் இவர் வெளியிட்டுள்ளார்.

கலாயோகி ஆனந்தகுமாரசுவாமி:

ஈழம் தந்த போறிஞர்களில் ஒருவரான இவர் சேர். முத்துக்குமாரசுவாமி - எலிசபெத் கிளேப்பி என்போரின் மகனாவார். ஐந்நூறுக்கு மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியவர். அவற்றுட் சிவநடனம், மத்திய காலச் சிங்களக் கலைகள் என்பன குறிப்பிடத்தக்கன.

கலிங்கத்துப்பரணி:

கருணாகரத்தொண்டமான் மீது சயங் கொண்டாரால் பாடப்பட்டது. பரணி இலக்கியங்களுள் சிறந்தது. காலம் கி.பி. 1115.

கலிதாழிசை:

ஒத்துள்ள சில அடிகளையேனும் பல அடிகளையேனும் பெற்று ஈற்றடி மிக்கு வருவதாகிய கலிப்பாவின் இனம்.

கலித்துறை:

நெடிலடி நான்கு கொண்டு வருவதாகிய கலிப்பாவின் இனம்.

கலித்தொகை:

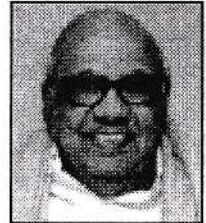
இது எட்டுத்தொகை நூல்களுள் ஆறாவது. 150 கலிப்பாக்களை உடையது. இதற்கு நச்சினார்க்கினியர் உரை எழுதியுள்ளார்.

கலியுகச் சக்கரவர்த்திகள் அட்டவணை:

இது பரீட்சித்து முதல் டில்லிப்பாஷா வரையிலாண்ட அரசர்களின் பெயரும் அவர் காலத்தில் நடந்த சரித்திரங்களும் இதுவெனக் கூறுவது.

கலைஞர் மு. கருணாநிதி:

கலைஞர் எனத் தமிழ் கூறு நல்லுலகத்தினால் அழைக்கப்படும் தமிழக முதல்வர் கருணாநிதி பல்வேறு நூல்களைப் படைத்துள்ளார். அவற்றுள் குறளோவியம், சங்கத் தமிழ், பொன்னர் சங்கர், பாயும்புலி பண்டார வன்னியன், தொல்காப்பியப் பூங்கா, தாய் (காவியம்) என்பன குறிப்பிடத்தக்கன. தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக இராசராச சோழன் விருது உட்படப் பல்வேறு விருதுகளையும் இவர் பெற்றுள்ளார்.

கலைக்களஞ்சியம்:

அகர வரிசையில் கலைகளைப் பற்றிக் கூறும் தொகுப்பு நூல்.

கவச நூல்கள்:

காக்கும்படி கடவுளை வேண்டிப் பாடப்படுவனவாகக் கவச நூல்கள்

அமையும். ஆறுபடைவீடுகளுக்கும் ஆறு கவசநூல்கள் உள்ளன. முருகன், இடும்பன், கடம்பன், சக்தி, சிவன் போன்ற கடவுள்களுக்குப் பாடப்பட்டுள்ளன.

கவிகள்:

கவிகள் நான்கு வகைப்படும்.

1. ஆசுகவி : மற்றவர்களைப் புகழ்ந்துபாடி அவர்களின் உதவியை எதிர் பார்க்கும் கவிகள் ஆசுகவிகள் என அழைக்கப்படுகிறார்கள்.
2. மதுரகவி : மொழிநயத்துடன் கூடிய இனிமையான கவிகளைப் பாடக் கூடியவர்கள்.
3. சித்திரகவி : கவிதை வரிகளால் வடிவங்களை உண்டாக்கவல்ல கவி.
4. வித்தாரகவி: இவர்கள் ஏதோவொரு பொருளைப்பற்றி விரித்துப் பாடிக் காவியம் இயற்றுவர். அதில் அனைத்து நயங்களும் வெளிப்பட்டிருக்கும்.

கவிச்சக்கரவர்த்திகள்:

1. சயங்கொண்டார், 2. கம்பர், 3. ஓட்டக்கூத்தர்

கவிதாயினி:

பெண்பாற் கவிஞர்களைக் குறிக்கும் சொல்.

கவிப்பேரரசு வைரமுத்து:

தமிழ் கூறும் நல்லுலகின் பெருமதிப்புக்குரிய கவிஞராகத் திகழ்பவர் கவிப்பேரரசு வைரமுத்து. இலக்கியத்துக்காகப் பத்மஸ்ரீ விருது பெற்ற முதல் தென்னிந்தியக் கவிஞர். திரைப்படப் பாடலாசிரியர். கள்ளிக்காட்டு இதிகாசம் என்னும் நூலுக்காக இந்திய சாகித்திய அகாடமி விருது பெற்றவர். இவரது கவிதைகள் அடங்கிய பாரிய கவிதைத் தொகுப்பொன்றும் வெளியாகியுள்ளது. இதனைவிடப் பல்வேறு நூல்களையும் இவர் படைத்துள்ளார். அவற்றுள் தண்ணீர் தேசம், பெய்யெனப் பெய்யும் மழை, தமிழுக்கு நிறமுண்டு என்பன குறிப்பிடத்தக்கன.

கவிமணி:

கவிமணி என்று போற்றப்பட்டவர் தேசிக விநாயகம்பிள்ளை. இவருக்குத் தமிழ்வேள் உமாமகேஸ்வரம்பிள்ளை கவிமணி என்னும் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவித்தார். கவிமணி எழுதிய நூல்கள்: மலரும் மாலையும், நாஞ்சில் நாட்டு மருமக்கள்வழி மாண்மியம், ஆசிய ஜோதி, உமர்

கய்யாம் பாடல்கள், தேவியின் கீர்த்தனைகள், குழந்தைச் செல்வம். கவிமணியின் உரை மணிகள், காந்தனூர்ச்சாலை (ஆங்கிலம்).

கவியரசு கண்ணதாசன்:

20ஆம் நூற்றாண்டின் ஒப்பிலாத் தமிழ்க் கவிஞராகத் திகழ்ந்தவர். தமிழக அரசவைக் கவிஞராகப் பெருமை பெற்றவர். காவியங்கள், கவிதைகள், கதைகள், கட்டுரைகள், நாடகங்கள், புதினங்கள், சுயசரிதம் என்பனவாக இவரது 105 நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. 5000 திரைப்படப் பாடல்களுக்கு மேல் இயற்றியுள்ளார். இயேசுவின் வரலாற்றை இயேசு காவியமாகப் பாடியுள்ளார். இவரது அர்த்தமுள்ள இந்து மதம் (10 பாகங்கள்) பெரிதும் விரும்பிப் படிக்கும் நூலாகும். இவரது இயற்பெயர் சா. முத்தையா என்பதாகும்.

கவிராசர்:

கோணேசர் கல்வெட்டென வழங்கும் கோணேச சாசனத்தைப் பாடியவர். திருகோணமலையைச் சேர்ந்தவர். பிற்காலத்திற் போர்த்துக்கேயர், ஒல்லாந்தர் முதலியோர் இலங்கையைக் கைப்பற்றி ஆள்வார்கள் என்பது தீர்க்க தரிசனமாக முன்னரே இச்சாசனத்திற் கூறப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கவிராசபண்டிதர்:

சௌந்தரிய லகரி இயற்றிய புலவர். 16 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

கழிச்சியர்:

நெய்தல் நிலத்து மகளிர்.

களவழிநாற்பது:

கமுமலம் என்னும் இடத்தில் நிகழ்ந்த போர்க்களத்தால் பெயர் பெற்ற பதினெண் கீழ்க்கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று. பொய்கையார் என்னும் புலவர் பாடியது. ஆசிரியர் இதில் நால்வகைப் படைகளின் போர்த்திறத் தையும் போர்க் கொடுமையையும் திறம்பட வருணித்துள்ளார்.

களவழிவாழ்த்து:

அரசன் போர்க்களத்துப் பெற்ற செல்வத்தைப் பாணர் புகழ்ந்து கூறும் புறத்துறை.

கனகசபை அ. பொன். வித்துவான்:

யாழ்ப்பாணத்துப் புங்குடீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட சிறந்த தமிழ் அறிஞரான இவர் இயற்றியுள்ள பாடல்கள் அநேகம். அவற்றுள் நூல் வடிவம் பெற்றவை மிகச் சிலவாகும். பேராசிரியர் ஆ. சதாசிவம் தொகுத்த ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியத்தில் இடம்பெற்றுள்ள யாழ்ப்பாணத்துப் புலவர்கள் பலரது பாடல்களைத் தேடிப்

பெற்றளித்தவர் இவராவர். பல்வேறு நூல்களுக்கும் உரை கண்டுள்ளார். அவற்றுட் திருச்செந்தூர்ப்புராண உரை நூல் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கனகசபைப்பிள்ளை . வி:

1800 ஆண்டுகளுக்கு முந்திய தமிழர் என்னும் நூல் செய்தவர். ஈழத்தவர். இவரது காலம் 1855-1906.

கனகசபைப்புலவர் .வே:

இவரது ஊர் யாழ்ப்பாணத்து அளவெட்டி. திருவாக்குப் புராணம் என்னும் கிறிஸ்தவ நூல்செய்தவர். இந்நூல் 1751 விருத்தப் பாக்களைக் கொண்டது. கண்டி அரசனின் பேரனான அழகர்சாமி பேரிலே அழகர்சாமி மடல் என்னும் பிரபந்தமும் பாடியுள்ளார்.

கனகசுந்தரம்பிள்ளை. த:

இலங்கைத் தமிழறிஞர். இவரது காலம் 1863-1922.

கா

காக்கைக்குணம்:

மடியின்மை, கலங்காமை, நெடுகக்காண்டல், பொழுது இறவாது இடம் புகுதல், மறைந்த புணர்ச்சி ஆகிய ஐந்தும் காக்கையின் தன்மைகள்.

காக்கைப்பாடினியம்:

காக்கைப்பாடினியார் செய்த நூல்.

காக்கை பாடினியார்:

அகத்தியர் மாணாக்கருள் ஒருவர். இவர் சிறு காக்கைப்பாடினியம் எனும் இலக்கண நூல் செய்தவர்.

காகதாலி (லீ) யம்:

காகம் பனையில் உட்காரப் பழம் விழுதல்போல் இயல்பாக நடைபெறும் செயலை ஒருவன் தன் மேலேற்றிக் கொள்ளும் நெறி.

காஞ்சி என்னும் பெயருடைய நூல்கள்:

1. மதுரைக்காஞ்சி 2. முதுமொழிக்காஞ்சி 3. இரும்பல் காஞ்சி

காஞ்சித்திணை:

வீடு பேறு நிமித்தமாகப் பல்வேறு நிலையாமைகளைச் சாற்றும் புறத்திணை. வீரன் காஞ்சிமலர் மாலை அணிந்து பகைவர் முன் எதிருன்றி நிறைவைக் குறிக்கும் புறத்திணை.

காஞ்சிப்புராணம்:

இது காஞ்சிமகாத்தியம் கூறும் தமிழ்நூல். இது இரண்டு காண்டங்களை உடையது. இதன் முதற்காண்டம் திருவாவடுதுறை சிவஞான முனிவராலும், இரண்டாம் காண்டம் அவரது மாணாக்கர் கச்சியப்ப முனிவராலும் இயற்றப்பட்டது. இந்நூல் 8051 செய்யுட்களைக் கொண்டது.

காஞ்சி வரதராஜப்பெருமானின் பெருமையினைக் கூறும் நூல்:
வேதாந்த தேசிகர் இயற்றிய அத்திகிரி மான்மியம் என்பதாகும்.

காண்டிகை:

சூத்திரப் பொருளைச் சுருங்க உரைக்கும் உரைவகை.

காண்டிகையுரை:

கருத்து, சொற்பொருள், எடுத்துக்காட்டு அடங்கிய உரை. இம்முன்றோடு வினாவும் விடையுமாய் ஐந்து கூறாயும் அமையும் உரை. சூத்திரப் பொருளைச் சுருங்க உரைக்கும் உரைவகை.

காண்டேகர்:

'யயாதி' என்கிற நூலுக்காக ஞானபீட விருது பெற்ற மராட்டியக் கதாசிரியர். இவரது நாவல்களைத் தமிழில் கா. ஸ்ரீ. ஸ்ரீ. அவர்கள் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

காதல் என்னும் சிற்றிலக்கிய வகை:

இது காதலையும் பக்தியையும் பாடும் சிற்றிலக்கிய வகை. சுப்பிரதீபக் கவிராயர் இயற்றிய சூளப்ப நாயக்கன் காதல் காலத்தால் முந்தியது. இவரது காலம் 17 ஆம் நூற்றாண்டாகும்.

காந்திபுராணம் இயற்றியவர்:

பண்டிதை அசலாம்பிகை அம்மையார்.

காப்பிய வகைகள்:

காப்பியத்தின் பாடுபொருள், வெளியிடும் பாங்கு ஆகியவற்றுக்கேற்பக் கீழ்க் கண்டவாறு காப்பியங்களை, பல வகைகளாகப் பாகுபடுத்திக் காணலாம்.

1. வீரக் காப்பியம் (Heroic epic)
2. வரலாற்றுக் காப்பியம் (Historical epic)
3. கற்பனைக் காப்பியம் (Romantic epic)
4. கலைக் காப்பியம் (Literary epic)
5. அறக்காப்பியம் (Moral epic)
6. செந்நடைக்காப்பியம் (Classical epic)
7. நகைச்சுவைக்காப்பியம் (Burlesque epic)
8. தேசியக்காப்பியம் (National epic)
9. புராணக்காப்பியம் (Mythological epic)
10. சமயக்காப்பியம் (Religious epic)

காப்பியத்தில் அமைந்திருக்கவேண்டிய பகுதிகள்:

1. காப்பியத்தின் திரண்ட பொருள்
2. வருணனைகள்
3. இன்பச் செய்திகள்
4. அரசியற் செய்திகள்

காமகாண்டம்:

காமன் அம்பாகப் பயன்படுத்தும் ஒருவகைப் பூ.

கவிஞர் த. துரைசிங்கம்

காமநூல், மணநூல், முக்திநூல் என்று அழைக்கப்படும் காவியம்:
சீவகசிந்தாமணி

காமத்துப்பால்:

காமத்தைப் பற்றிக் கூறும் இலக்கணப்பகுதி. திருவள்ளுவர் திருக்குறளில் அகப்பொருட்பாலாகிய ஒருபகுதி.

காமன்கணை:

அசோகம், குவளை, தாமரை, மாம்பூ, முல்லை என்னும் ஐந்து மலரம்புகள்.

கார்நாற்பது:

கார்நாற்பது என்ற நூலின் ஆசிரியர் கண்ணங் கூத்தனார் ஆவார். கார் காலம் முல்லைத் திணைக்குரிய பெரும் பொழுதாகும். இந்நூலின் ஆசிரியர் முல்லைத் திணைக்குரிய ஒழுக்கத்தைச் சிறப்பாகப் பாடியுள்ளார்.

காராண்மை:

நிலத்தைப் பயிரிடும் குடியரிமை.

காரைக்காலம்மையாரின் இயற்பெயர்:

புனிதவதியார்

கால்டுவெல்:

அயர்லாந்து நாட்டினரான இவர் தமிழ்ப்புலமை மிக்கவர். இவரது திராவிட மொழிகளின் ஒப்பிலக்கணம் மொழி ஆராய்ச்சியில் புதுத் திசையிலான வளர்ச்சியைத் தந்தது. திருநெல்வேலிச் சரித்திரம் என்னும் ஆங்கில நூலையும் நற்கருணைத் தியானமாலை, தாமரைத் தடாகம், பரதகண்ட புராதனம் என்னும் நூல்களையும் எழுதியுள்ளார்.

காலத்தால் முந்திய தூது நூல்:

உமாபதி சிவாச்சாரியார் (14 ஆம் நூற்றாண்டு) தனது குருவாகிய மறைஞான சம்பந்தருக்கு விடுத்த நெஞ்சுவிடுதூது காலத்தால் முந்திய தூது நூலாகும்.

காவடிச்சிந்து பாடியவர்:

சென்னிகுளம் அண்ணாமலை ரெட்டியார்.

காவன்முரசம்:

காத்தல் தொழிலுக்கு அறிகுறியான அரசாங்க முரசு.

காவிதிப்பு:

காவிதி என்னும் பட்டத்துடன் அரசர் அளிக்கும் பொற்பு.

காவிய குணம்:

செய்யுட்குணம். அவை: செறிவு, தெளிவு, சமநிலை, இன்பம், ஒழுகிசை, உதாரம், உய்த்தலில் பொருண்மை, காந்தம், வலி, சமாதி எனும் பத்து.

காவியத் தலைவனின் மறுபெயர்:

காவியத் தலைவனின் மறுபெயர் பாட்டுடைத் தலைவன் என்பதாகும்.

காவியம்:

பழையதொரு கதைபற்றிய தொடர் நிலைச்செய்யுள்.

காளமேகப்புலவர்:

இவரது இயற்பெயர் வரதன். நினைத்தவுடன் கவிபாடும் ஆற்றல் பெற்றவர். இதனால் ஆசகவி என்றும், காளமேகம் என்றும் போற்றப் பெற்றவர். 15ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர். இவரது நூல்கள்: சமுத்திரவிலாசம், களவகுப்பு, திருவானைக்காஉலா, சித்திரமடல், சரசுவதிமாலை, பரப்பிரமவிளக்கம் முதலியன. தனிப்பாடல்கள் பலவும் பாடியுள்ளார்.

காளிங்கராயன்:

சோழ, பாண்டியர் காலத்து இராசாங்கத் தலைவர் சிலருக்கு வழங்கிய பட்டப்பெயர்.

கான்படுதிரவியம்:

அரக்கு, இறால், தேன், மயிற்பீலி, நாவி முதலிய காட்டில் உண்டாகும் அரும்பொருட்கள்.

கானல்வரி:

இசைப் பாவகையுள் ஒன்று. கழிக்கரைப் பாடல்.

கி

கிரகங்கள்:

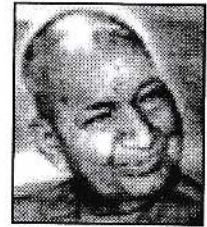
கிரகங்கள் ஒன்பதெனக் கணக்கிடப்பட்டு நவக்கிரகங்கள் என்று அழைக்கப் படுகின்றன. அவையாவன: 1. ஆதித்தன் அல்லது சூரியன் 2. சந்திரன் அல்லது சோமன் 3. அங்காரகன் அல்லது செவ்வாய், 4. புதன் 5. பிரகஸ்பதி அல்லது வியாழன் (குரு) 6. சுக்கிரன் அல்லது வெள்ளி 7. சனி 8. இராகு 9. கேது. இராகு, கேது ஆகிய கிரகங்கள் நிழல் கிரகங்கள் என்று அழைக்கப்படுகின்றன

கிருதகிருத்தியன்:

செய்தற்குரிய கடமையைச் செய்து முடித்தவன்.

கிருபானந்தவாரியார்:

தமிழ்க் கடலெனத் திகழ்ந்த பேரறிஞர். நாளும் இன்னிசையால் சமயம் பரப்பிய பெருமைக் குரியவர். பல்வேறு நூல்களின் ஆசிரியர். உலகம் போற்றும் கதாப்பிரசங்ககாரர்.

கிருஷ்ணபிள்ளை எச். ஏ:

கிருஷ்ணபிள்ளை என்னும் பெயரில் வைணவராக வாழ்ந்து தமது முப்பதாவது வயதில் கிறித்தவத்திற்கு மாறிய போது ஹென்றி ஆல்பிரட் ஆனார். அதனால் இவரை எச்.ஏ. கிருஷ்ணபிள்ளை என்று அழைப்பர். கிறித்தவக் கம்பன் எனப் போற்றப்படும் இவர் இரட்சணிய யாத்திரிகம்,

இரட்சணிய மனோகரம், இரட்சணியக் குறள் போன்ற பல நூல்களை இயற்றியுள்ளார். இரட்சணிய யாத்திரிகம் ஜோன் பனியன் எழுதிய 'பில்கிரிம்ஸ் புரோக்ரஸ்' எனும் நூலைத் தழுவி எழுதப் பெற்றது. இதில் 3500 பாடல்கள் உள்ளன. கம்பராமாயணச் சாயல் கொண்டது.

கி.வா. ஜகந்நாதன்:

கலைமகள் பத்திரிகையை உருவாக்கியவர். இவரைச் சிலேடைப்புலவர் என்று அழைப்பர். சிறந்த பேச்சாளர். பல்வேறு நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

கிழமைவட்டம்:

ஏழுநாள் கொண்ட அளவைக் குறிக்கும்.

கிள்ளைவிடுதூது:

தலைவி காதலனிடம் கிளியைத் தூது விடுவதாகச் செய்யப்படும் பிரபந்தம். சுன்னாகம் வரத பண்டிதரால் இயற்றப்பெற்ற தூது நூல் ஒன்று இப்பெயரில் உள்ளது.

கிளை பயிர்தல்:

இசை வகைகளை இசைத்தலைக் குறிக்கும்.

கிறித்துவக் காப்பியங்கள்:

1. தேம்பாவணி
2. இரட்சணிய யாத்திரிகம்
3. திருவாக்குப்புராணம்
4. சவிசேஷப் புராணம்

கீ

கீரங்கீரனார், கீரங்கொற்றனார்:

சங்ககாலப் புலவர்கள்

கீரந்தையார்:

சங்ககாலப்புலவர், பரிபாடல் இரண்டாம் பாடல் செய்தவர்.

கீழ்க்கணக்கு:

அடிநிமிர்வில்லாச் செய்யுள் பலவற்றால் அறம், பொருள், இன்பங்களைப் பற்றிக் கூறும் நூல்வகை.

கீற்றுமதி:

மூன்றாம்பிறைச் சந்திரன்.

கு

குகை நமச்சிவாயர்:

16ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த புலவர். அருணகிரி அந்தாதி பாடியவர். குட்டுவன் கண்ணன், குட்டுவன் கீரனார், குடவழுந்தனார், குடவாயிலினல் லாதனார், குடவாயிற் கீர்த்தனார், குடிக்கிழார் மகனார் நெய்தற்றத்தனார்: இவர்கள் யாவரும் சங்க காலப் புலவர்கள் ஆவர்.

குடக்கூத்து:

கண்ணன் குடமெடுத்தாடிய கூத்து.

குண்டலகேசி:

ஐம்பெருங்காப்பியங்களில் ஒன்றாகக் கருதப்படும் குண்டலகேசி முழுமையாகக் கிடைக்கவில்லை. 19 செய்யுள்கள் மட்டுமே கிடைத்துள்ளன. நாதகுத்தனார் இதனை இயற்றியுள்ளார். இந்நூல் புத்தசமயத்தைப் பிரசாரப் படுத்திச் சமண சமயக் கொள்கைகளைக் குறை கூறும் வகையில் எழுந்தது என்பர். குண்டலகேசி என்பது பௌத்த பெண்மணி ஒருவரின் பெயராகும்.

குண்டலகேசியின் கதையைக் கூறும் நூல்கள்:

'தேரிகாதை', 'தம்மபாதா', 'அங்குதர்', 'நியாகா' ஆகிய பாளி மொழி நூல்களும் நீலகேசி என்கிற சமணசமய நூலும் குண்டலகேசியின் கதை கூறும் நூல்களாகும்.

குண்டுப் பாலியாதனார்:

சங்க காலப் புலவர். புறநானூறு 387ஆம் பாடலை இயற்றியவர்.

குணசாகரர்:

யாப்பருங்கலக்காரிகையின் உரையாசிரியர். 12ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

குணநாற்பது:

இது நாற்பது பாடல்களாலாகிய இறந்து பட்ட ஒரு பழைய நூலாகும்.

குணவகைகள்:

1. அருள் 2. உரிமை 3. முனைப்பு 4. நாட்டுணர்வு 5. வன்கண் 6. தூய்மை 7. வெற்றி புகழ் 8. நிலையாமை

குணவாகடம்:

நோய்க் குறிகளைக் கூறும் ஒரு வைத்திய நூல்.

குணவீர பண்டிதர்:

நேமிநாதம் என்னும் நூல் செய்தவர். 13ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

குதம்பைச் சித்தர்:

பதினெண் சித்தர்களில் ஒருவர். குதம்பேய்ச் சித்தர் என்றும் இவரை அழைப்பர்.

குதிரைத்தறியனார்:

சங்க காலப் புலவர்களில் ஒருவர். நற்றிணை 296 ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

குப்பைக்கோழியார்:

சங்க காலப் புலவர். குறுந்தொகை 305 ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

கும்பகவி:

படிக்காசுப் புலவர் காலத்துப் புலவர். 17ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

கும்புடீர்க் கண்ணனார்:

சங்க காலத்தவர். பதிற்றுப் பத்தின் இரண்டாம் பத்தினை இயற்றிய புலவர்.

குமரகுருபார்:

திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் உள்ள ஸ்ரீவைகுண்டத்தில் பிறந்தவர். திருச்செந்தூர் முருகன் அருளால் பேசும் திறமை பெற்றார். தருமபுர ஆதீனப் புலவராக விளங்கியவர். காசியிலும், திருப்பனந்தாளிலும் சைவ மடங்களை நிறுவினார். இவர் இயற்றிய நூல்கள்: திருச்செந்தூர் கந்தர் கலிவெண்பா, கயிலைக்கலம்பகம், மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ், மீனாட்சியம்மை குறம், முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழ், மீனாட்சியம்மை இரட்டை மணிமாலை, பண்டார மும்மணிக்கோவை, சிதம்பரச் செய்யுள் கோவை, சிவகாமியம்மை இரட்டைமணிமாலை, சகலகலாவல்லிமாலை, மதுரைக்கலம்பகம், திருவாரூர் நான்மணிமாலை, நீதிநெறிவிளக்கம், சிதம்பர மும்மணிக்கோவை.

குமரிக் கோடு:

கடல் கொண்டழித்த குமரி நாட்டு மலை.

குமார குலசிங்க முதலியார்:

இவர் பதிவிரதை விலாசம் என்னும் நூல் செய்த யாழ்ப்பாணத்துக் கிறித்தவப் புலவராவார். இவரது காலம் கி.பி. 1826 - 1884.

குமாரசரசுவதி:

கிருட்டின தேவராயரின் அரண்மனைப் புலவராக இருந்தவர். பதினாறாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

குமாரசாமியம் (முருகன் வரலாறு):

பாம்பன் முருகதாஸ் சுவாமிகள் இயற்றிய நூல். 20ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது.

குமாரசுவாமி அவதானி:

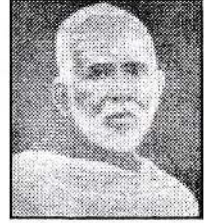
தெய்வச் சிலையார் விறலி விடுதூது என்னும் நூல் செய்தவர். 16ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

குமாரசுவாமியம்:

இது யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் குமாரசுவாமித் தேசிகர் செய்த ஒரு சோதிட நூலாகும். 18ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது.

குமாரசுவாமிப்புலவர். அ.:

சன்னாகம் குமாரசுவாமிப்புலவர் தவத்திரு ஆறுமுக நாவலர் வழிநின்று சைவமும் தமிழும் வளர்த்தவர். இவரது நூல்கள் சில: சாணக்கியநீதி வெண்பா, இராமோதந்தம், மேக தூதக் காரிகை, சிவத் தோத்திரக் கவித் திரட்டு, ஏகவிருத்தப் பாரதாதி, மாவைப் பதிகம், தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரம்.

குமிழிஞாழலார் நப்பசலையார்:

சங்ககாலப் புலவர்களில் ஒருவர். அகநானூறு 160ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

குரவை:

முல்லை அல்லது குறிஞ்சி நில மகளிர் தம்முள் கை கோத்தாடும் கூத்துவகை. எடுத்துக்காட்டு: குன்றக்குரவை (சிலப்பதிகாரம்)

குருகைப் பெருமாள் கவிராயர்:

மாறனலங்காரம் என்னும் நூல் செய்த புலவர். 16ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

குருசாமி, முனைவர் ம.ரா.போ:

தமிழ்ப்பேரறிஞர்களில் ஒருவரான இவர் பல்வேறு ஆய்வு நூல்களை எழுதியுள்ளார். அவற்றுட் குறிப்பிடத்தக்கன: வாழ்வும் வழியும், சங்ககாலம், சங்க காலத்திற்கு முன், தமிழ்நூல்களில் குறிப்புப் பொருள் (முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு), ஐங்குறு நூறு ஒரு திறனாய்வு (எம்.லிட் ஆய்வேடு சென்னை பல்கலைக்கழகம்) என்பனவாகும்.

குரு நமச்சிவாயர்:

அண்ணாமலைவெண்பாச் செய்த ஞானி. 16ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர்.

குருபாத தாசர்:

இவர் குமரேச சதகம் என்னும் நூலை இயற்றியுள்ளார். 18ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

குருவணக்க மணிமாலை:

வட்டுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த சுவாமி சங்கர சுப்பிரமணிய சச்சிதானந்த ராச யோகியினால் இயற்றப் பெற்றது. இவரது காலம் 1865-1944.

குலசேகர ஆழ்வார்:

இவர் அரசனாக இருந்து ஆழ்வாராக மாறியவர். கொல்லிக்காவலன், கூடல்நாயகன், கோழிக்கோன் என இவர் அழைக்கப் பெற்றார். இவர் 115 பாக்களைக் கொண்ட பெருமாள் திருமொழியைப் பாடியுள்ளார்.

குலசேகர வரதுங்க பாண்டியன்:

வாயு சங்கிதையைத் தமிழில் பாடியவர். 16ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

குலரத்தினம் க.சி.:

ஆழ்ந்த சமய அறிவும் தமிழ்ப் புலமையும் கொண்ட ஆசிரியர். இவரது படைப்பான 'நோத் முதல் கோபல்லவா வரை' என்ற வரலாற்று நூலும் தமிழ் தந்த தாதாக்கள், தமிழ் தந்த செம்மல்கள், இந்து நாகரிகம் (3பாகம்) என்பனவும் சிறந்த படைப்புக்களாகும்.

குலோத்துங்க சோழன் உலா:

இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழன்மீது ஒட்டக்கூத்தர் பாடிய உலா நூல். 12ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது.

குழந்தைக் கவிஞர் வள்ளியப்பா:

குழந்தைக் கவிஞரெனப் பொற்றப்படும் அழ. வள்ளியப்பா தமிழ் கூறு நல்லுலகின் பெருமதிப்புக்குரியவர். குழந்தைகளுக்கான பல்வேறு நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார்.

குழந்தைக் கவிராயர்:

மான் விடுதாது செய்த புலவர்.

குழற்றத்தன், குளம் பாதாயனார்:

சங்ககாலப் புலவர்கள்.

குளோரியா சுந்தரமதி, முனைவர் இல:

இவர் சங்க இலக்கியம் மருதம், உ.வே.சா. சங்க இலக்கியப் பதிப்புக்கள், பகுப்பாய்வு நெறியில் சங்க இலக்கியம் ஆகிய நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

குறம்:

குறம் சிற்றிலக்கிய வகைகளுள் ஒன்று. குறவஞ்சிக்கு அடிப்படையாக அமைந்தது. குறவஞ்சி போன்ற அமைப்பினை உடையது. 17ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த குமரகுருபரர் பாடிய மீனாட்சியம்மை குறம் சிறப்புக்குரியது.

குறட்டாழிசை:

குறள் வெண்பாவிற் சிதைந்து வருவதாகிய பாவினம்.

குறமகளிளவெயினி:

சங்ககாலப் பெண்பாற் புலவர்களுள் ஒருவர். புறநானூற்றிலுள்ள 157ஆம் பாடலை இயற்றியவர்.

குறளோவியம்:

கலைஞர் மு. கருணாநிதி எழுதிய நூல். பல பதிப்புக்களைக் கண்டுள்ளது.

குறவஞ்சி:

குறவஞ்சி - குறப்பெண். குறத்தி தலைவிக்குக் குறி கூறுவதாக இது அமையும். குறம் இதற்கு அடிப்படை. 18ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த

திரிகூட ராசப்பக் கவிராயரின் திருக்குற்றாலக் குறவஞ்சி, 19ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சிவக் கொழுந்து தேசிகர் இயற்றிய சரபேந்திர பூபாலக்குறவஞ்சி என்பன சிறப்பானவை.

குறிஞ்சிப் பாட்டு:

ஆரிய அரசன் பிரகத்தனுக்குத் தமிழன் காதல் சிறப்பை விளக்குதற் காகக் கபிலர் இதனை இயற்றினார். இதில் 99 வகையான மலர்கள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளன.

குறிப்பிடத்தக்க சில பரணி நூல்கள்:

கலிங்கத்துப் பரணி - செயங்கொண்டார்
தக்கயாகப் பரணி - ஓட்டக்கூத்தர்
மோகவதைப்பரணி - தத்துவராயர்
இலங்கைப் பரணி - கனகராசர்
வங்கத்துப் பரணி - சீனிவாசன்

குறிப்பிடத்தக்க நிகண்டு நூல்கள்:

நூல்	ஆசிரியர்
1. சேந்தன் திவாகர நிகண்டு	- திவாகரர்
2. பிங்கல நிகண்டு	- பிங்கலர்
3. சூடாமணி நிகண்டு	- மண்டலபுருஷர்
4. உரிச்சொல் நிகண்டு	- காங்கேயர்
5. கயாதர நிகண்டு	- கயாதர முனிவர்
6. ஆசிரிய நிகண்டு	- ஆண்டிப்புலவர்

குறுந்தொகை:

சங்க நூல்களில் ஒன்று. பூரிக்கோ என்பவர் இதனைத் தொகுத்துள்ளார். குறைந்த அடிகளால் (4-8) ஆன பாடல்களையுடைய தொகைநூல் என்பதால் குறுந்தொகை எனப் பெயர்பெற்றது.

குன்றியனார், குன்றூர்க்கிழார் மகனார் கண்ணத்தனார்:

சங்ககாலப் புலவர்கள்

ஈ

கூடலூர்க்கிழார்:

முதுமொழிக்காஞ்சி செய்தவரும் ஐங்குறு நூறு தொகுத்தவருமான புலவர்.

கூடலூர்ப்புலவர் கண்ணனார்:

சங்ககாலப் புலவர். நற்றிணை 200, 380ஆம் பாடல்களை இயற்றியவர்.

கூத்தநூல்:

இது மயில்வாகனனார் நாடகத் தமிழ் நூல் எனவும் அறியப்படும். அடியார்க்கு நல்லாரால் எடுத்தாளப்பட்டது. சங்ககாலம்.

சுத்தராற்றுப்படை:

பரிசில் பெறச் செல்பவனைப் பரிசில் பெற்றவன் ஒரு தலவனிடம் ஆற்றுப்படுத்தும் புறத்துறை.

சூர்ம புராணம்:

திருமால் சூர்ம அவதாரம் எடுத்தபோது உபதேசித்த புராணம். ஆதிவீரராம பாண்டியன் வடமொழியிலிருந்து செய்யுளுருவாக இயற்றிய தமிழ் நூல். 16ஆம் நூற்றாண்டிற்குரியது.

சூலவாணிகள் சாத்தனார்:

சங்கப்புலவருள் ஒருவர். ஐம்பெருங் காப்பியங்களில் ஒன்றான மணிமேகலை என்னும் நூல் செய்தவர்.

சுவன் மைந்தன்:

சங்ககாலப்புலவர். நற்றிணையில் உள்ள 344ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

சுவனூல்:

கிணறு தோண்டுதற்குரிய இடம் முதலிய உணர்த்தும் சாத்திர நூல்.

சூழங்கைத்தம்பிரான்:

யோசேப்பு புராணம் இயற்றிய யாழ்ப்பாணத்துப் புலவர். இவர் இயற்றிய ஏனைய நூல்கள்: நல்லைக்கலி வெண்பா, சூழங்கையர் வண்ணம், சித்திவிநாயகர் திருவிரட்டை மணிமாலை. யோசேப்பு புராணம் 21 காண்டங்களையும் 1023 விருத்தங்களையும் கொண்டுள்ளது. இவரது காலம் 1699-1795.

சூழிக்கொற்றன், கூற்றங்குமரனார்:

சங்ககாலப் புலவர்கள்.

கே

கேரநகர் அரிகரபுத்திரர் பதிகம்:

புங்குடுதீவின் வடபால் உள்ள கேரநகர் அரிகரபுத்திரர் மீது பாடப் பெற்றது. இதனை இயற்றியவர் புங்குடுதீவு இராமலிங்கச் சட்டம்பியார்.

கேணிப்பித்தன் கதைகள்:

இந் நூல் திருகோண்மலையைச் சேர்ந்த ச. அருளானந்தம் என்பவர் எழுதிய சிறுகதைகளின் தொகுப்பாகும். 'கேணிப்பித்தன்' என்பது இவரது புனைபெயராகும். சிறுகதை, நாவல், கவிதை, சிறுவர் இலக்கியம் ஆதியாம் துறைகளில் ஆழத் தடம் பதித்துள்ளார். இவரது 'பயங்கொள்ளல் ஆகாது பாப்பா', 'மனதிற்கு இனிய பாட்டு' என்னும் இரு நூல்கள் இலங்கை அரசின் தேசிய இலக்கிய விருதினைப் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

கை

கைந்நிலை:

திணைக்குப் பன்னிரண்டு பாடல்களாக ஐந்திணைக்கும் மொத்தம் 60 ஆகப் பாடல்களைக் கொண்ட இந்த நூலைப் புல்லங்காடனார் என்னும் புலவர் இயற்றியுள்ளார்.

கைலாசநாதர்:

கைலாசநாதர் சதகம் செய்தவர்.

கைலாசநாதன்:

ஈழத்து எழுத்தாளரான கைலாசநாதன் அங்கையன் என்னும் பெயரில் நாவல், சிறுகதை, கவிதை என எழுதிக் குவித்தவை ஏராளம். அவற்றுட்கில நூலுருப் பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் அங்கையன் கதைகள், வைகறை நிலவு, கடற் காற்று என்பன குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.

கைலாசபதி. க:

ஈழத்துத் தமிழ்ப் பேராசிரியர்களுள் குறிப்பிடத் தக்கவர். ஒப்பியல் ஆய்வில் முத்திரை பொறித்தவர். சிறந்த எழுத்தாளர். பத்திரிகை ஆசிரியர். இவரது நூல்கள்: தமிழ் நாவல் இலக்கியம், பண்டைத் தமிழர் வாழ்வும் வழிபாடும், அடியும் முடியும், ஒப்பியல் இலக்கியம், ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகள், மகாகவி கண்ட மகாகவி, நாடும் நாயன்மாடும்.

கைலாயமாலை:

நல்லூர்க் கைலாயநாதர் கோயிலைச் சிங்கையாரியன் என்னும் தமிழ் மன்னன் கட்டிப் பிரதிட்டை செய்த வரலாற்றை விரித்தும் யாழ்ப்பாணத் தரசர் வரலாற்றைச் சுருக்கியும் கூறும் நூல் இது. முத்தராச கவிராயரால் இயற்றப்பெற்றது. இவரது காலம் 1604-1619. மாதகல் மயில்வாகனப் புலவர் எழுதிய யாழ்ப்பாண வைபவமாலைக்கு முதலால் இதுவாகும்.

கைவல்லிய நவநீதம்:

தாண்டவராய சுவாமிகள் தமிழில் செய்த ஓர் அத்துவித நூல்.

கொ

கொக்கோகம்:

வரகுணராம பாண்டியனால் வடமொழியினின்றும் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட ஒரு காமநூல். 16ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது.

கொங்குவேள்:

பெருங்கதை என்னும் தமிழ்க் காவியம் செய்த ஆசிரியர்.

கொட்டம்பலவானார்:

சங்ககாலப் புலவர். நற்றிணையில் 95ஆம் பாடல் இவரதாகும்.

கொட்டியாரக் கதைகள்:

ஈழத்தின் முதுபெரும் எழுத்தாளராக விளங்கிய வ. அ. இராசரத்தினத்தின் சிறுகதை நூல்களுள் இதுவுமொன்று. திருகோணமலை மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த முதுரைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் சிறுகதை, நாவல், கட்டுரை, விமர்சனம் ஆதியாம் பல்வேறு துறைகளில் முத்திரை பொறித்தவர். மண்வாசனை கமழும் சிறுகதைகள் படைத்த பெருமைக்குரியவர். இவரது தோணி என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்பு இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டல விருதினைப் பெற்றது. திணைக்கதைகள், ஒரு காவியம் நிறைவு பெறகிறது என்னும் சிறுகதைத் தொகுதிகளையும் கிரௌஞ்சப் பறவைகள், கொழுக்கொம்பு, துறைக்காரன் முதலான நாவல்களையும் இவர் எழுதியுள்ளார்.

கொடிக்கவி:

உமாபதி சிவாச்சாரியார் சமய நோக்கிலும், பாரதியாரும் நாமக்கல் கவிஞரும் தேசிய நோக்கிலும் கொடிக்கவி பாடியுள்ளனர்.

கொடிமங்கலம் வாதாளி நற்சேந்தன்:

சங்ககாலப் புலவர். அகநானூறில் உள்ள 179, 232 ஆம் பாடல்களை யாத்தவர்.

கொத்தமங்கலம் சுப்பு:

ஆனந்தவிகடன் ஆசிரியராகவும் திரைக்கதை வசன கர்த்தாவாகவும் கவிஞராகவும் இயக்குனராகவும் நடிகராகவும் விளங்கி மக்கள் மனதில் இடம் பிடித்தவர். ஔவையார் படத்தை இயக்கியவர். காலத்தால் அழியாத காவியமாகத் தில்லானா மோகனாம்பாளையத் தந்தவர். காந்தி மகான் கதையை வில்லுப்பாட்டில் விளம்பியவர்.

கொள்ளம்பக்கனார்:

இவர் சங்ககாலப் புலவர்களில் ஒருவர். குறுந்தொகை 34ஆம் பாடல் இவரதாகும்.

கோ

கோக்குல முற்றனார்:

சங்ககாலப் புலவர். நற்றிணையில் 96ஆம் பாடலையும் குறுந்தொகையில் 98ஆம் பாடலையும் இயற்றியவர்.

கோகிலா மகேந்திரன்:

இவர் ஈழத்துப் பெண் எழுத்தாளர்களில் குறிப்பிடத் தக்கவர். சிறுகதை,

நாவல், கட்டுரை, அறிவியல் சார்ந்த பல்வேறு துறைகளில் தடம் பதித்துள்ளார். இவரது சிறுகதை, நாவல்கள் பல நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன. வாழ்வு ஒரு வலைப்பந்தாட்டம் என்னும் நூல் இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலப் பரிசினைப் பெற்றுள்ளது.

கோட்டம்புலத்துத் துஞ்சிய சேரமான்:

சங்ககாலப் புலவர்களுள் ஒருவர். அகநானூறு 168, புறநானூறு 245ஆம் பாடல்களைப் பாடியவர்.

கோட்டியூர் நல்லாந்தையார்:

சங்ககாலப் புலவர். நற்றிணை 21ஆம் பாடலை இயற்றியவர்.

கோட்பறை:

நெய்தற் பறை. செய்திகளை நகரத்தார்க்குத் தெரிவிக்கும் பறை.

கோடுமுத்தம்:

சங்கீற் பிறந்த வெள்ளை நிற முத்து.

கோடை பாடிய பெரும்புதனார்:

சங்ககாலப் புலவர். புறநானூறு 259ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

கோணேச சாசனம்:

கோணேச கல்வெட்டு எனப் பெயர்பெறும் இதனைப் பாடியவர் கவிராசர். திருகோணமலைத் தலவரலாற்றைக் கூறுகிறது.

கோணமாநெடுங் கோட்டனார்:

சங்ககாலப் புலவர். நற்றிணை 40ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

கோத்தும்பி:

தும்பி என்ற சொல்லை இறுதியில் உடைய திருவாசகப் பாட்டு.

கோந்துரு:

பூட்டனுக்குப் பாட்டன்.

கோப்பெருஞ்சோழன்:

உறையூரிலிருந்து அரசியற்றிய சோழமன்னருள் ஒருவன்.

கோப்பெருந்தேவி:

பாண்டிய மன்னன் நெடுஞ்செழியனின் மனைவி.

கோபப் பிரசாதம்:

நக்கீரதேவர் செய்த ஒரு நூல். பதினொராம் திருமுறையில் உள்ளது.

கோபால கிருட்டிண பாரதியார்:

நந்தனார் கீர்த்தனம் பாடியவர். 19ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

கோபாலகிருஷ்ணதாசர்:

எம்பிரான் சதகம் பாடியவர். 18ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

கோபிகைகள்:

கண்ணன் வளர்ந்த சேரியில் உள்ள இடைப்பெண்கள்.

கோபிசந்தனம்:

திருமால் அடியார் அணியும் ஒருவகைத் திருமண்.

கோயிற்பற்று:

கோயிலின் அதிகாரத்திற்குட்பட்ட ஊர்ப்பகுதி.

கோயிற்புராணம்:

உமாபதி சிவாச்சாரியார் சிதம்பரத்தைப் பற்றிச் செய்த புராணம்.

கோயினான் மணிமாலை:

பட்டினத்தடிகள் சிதம்பரத்தைப் பற்றிப் பாடிய ஒரு பிரபந்தம்.

கோரக்கநாதர்:

பதினெண் சித்தர்களுள் ஒருவர்.

கோலச்சாரி:

வேட்டுவ மகள் கொற்றவை உருக்கொண்டு ஆடும் கூத்து.

கோவிந்த சதகம்:

நாராயண பாரதியார் இயற்றிய ஓர் சதகம்.

கோவிந்தன், புலவர் கா:

சிறந்த ஆய்வாளரான இவர் திருமாவளவன், தமிழர் வாணிகம், தமிழர் வாழ்வு, குறிஞ்சிக் குமரி, மருதநில மங்கை, இலக்கியப் புதையல், நற்றிணை, பாலைச்செல்வி, முல்லைக் கொடி, குறுந்தொகைக்கோவை, நெய்தல் கன்னி, தமிழகத்தில் கோசர்கள், பண்டைத்தமிழர் போர்நெறி, தமிழர் வரலாறு (மொழிபெயர்ப்பு), முல்லை முதலான நூல்களையும், பதிற்றுப்பத்து விளக்க நூல்களான புண்உமிழ்குருதி, அடு நெய் ஆவுதி, கமழ்குரல்துழாய், சுடர் வீ வேங்கை, வடு அடும் நுண் அயிர் ஆகியவற்றையும் சங்ககால அரசர் வரிசை 1,2,3,4,5,6 தொகுதிகளையும் சங்கத் தமிழ் புலவர் வரிசை 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10,11,12,13,14,15,16 தொகுதிகளையும் எழுதியுள்ளார்.

கோவூர்க்கிழார்:

கடைச் சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர்.

கோவேங்கைப் பெருங்கதவன்:

சங்ககாலப் புலவர். குறுந்தொகை 134ஆம் பாடலை இயற்றியவர்.

கோவை:

பல செய்யுள்களைத் தொடர்புடையனவாகக் கோத்தல் கோவை எனப்படும் சிற்றிலக்கிய வகையாகும். இதில் 400 காதல் துறைகள் பாடப்படும். கி.பி. ஆறாம் நூற்றாண்டில் பாடப்பட்ட பாண்டிக் கோவை காலத்தால் முந்தியது. மாணிக்கவாசகரின் திருக்கோவையார்,

பொய்யாமொழிப் புலவர் தஞ்சைவாணன் பெயரில் இயற்றிய தஞ்சைவாணன் கோவை ஆகியன சிறப்பான கோவை நூல்களாகும். அகப்பொருள் சார்ந்த ஒரு துறை குறித்து மட்டும் 400 பாடல்களில் பாடப்படுவது ஒரு துறைக் கோவை. அமிர்தகவிராயர் 'நாணிக் கண்புதைத்தல்' என்னும் ஒரு துறையில் ஒரு துறைக்கோவை பாடியுள்ளார்.

கோழிக் கொடியோன்:

முருகக் கடவுள்.

கோழிக் கொற்றனார்:

குறுந்தொகை 276ஆம் பாடலைப் பாடிய சங்ககாலப் புலவர்.

கோழியூர்க்கிழார் மகனார் செழியனார்:

சங்ககாலப் புலவர். நற்றிணையில் 383ஆம் பாடலை இயற்றியவர்.

கோளறுபதிகம்:

திருஞானசம்பந்தரினால் பாடப்பெற்ற பதிகம்.

கோனாட்டு எறிச்சலூர் மாடலன் மதுரைக் குமரனார்:

சங்ககாலப்புலவர். புறநானூற்றில் 54, 61ஆம் பாடல்களை இயற்றியவர்.

கோனேரியப்ப முதலியார்:

தமிழில் உபதேச காண்டம் பாடியவர். 18ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

கோனோலை:

அரசனானை எழுதப்பட்ட திருமுகம்.

கௌ

கௌடநெறி:

சொற் செறிவின்றி சொற் பெருகத் தொடுக்கும் செய்யுள் நெறி.

கௌணப்பொருள்:

இலக்கண வகையாற் கொள்ளும் பொருள்.

கௌத்துபம்:

திருமாலின் மார்பணி.

கௌரிநாயகி பிள்ளைத்தமிழ்:

இலங்கை மாதோட்டத்துத் திருக்கேதீச்சரத்தில் எழுந்தருளியுள்ள கௌரி அம்பாள் மீது புங்குடுதீவு பேராசிரியர் சி.இ. சதாசிவம்பிள்ளை செய்த நூல்.

கௌரியன்:

பாண்டியன் பட்டப்பெயர்.

கௌளிபத்திரம்:

வெள்ளைநிற வெற்றிலை வகை.

சக்கரவாகம்:

இரவில் இணையிரிந்து வருந்துவதாகச் சொல்லப்படும் பறவை வகை.
சக்கரவாளம்:

பூவுலகத்தைச் சூழ்ந்துள்ளதாகக் கருதப்படும் ஒருமலை.
சக்கரவாளக் கோட்டம்:

காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் சுடலையின் புறத்திருந்த ஓர் இடம்.

சகமீன்றவர்:

உலகத்தைப் பெற்ற தாயாகிய உமை.

சகரர்:

கடல் தோன்றுமாறு பூமியைத் தோண்டிய சகர குமாரர்.

சகுந்தலை வெண்பா:

இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தால் இலக்கிய கலாநிதி என்னும் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்ட சு. நடேசபிள்ளை அவர்களால் இயற்றப்பெற்ற நூல் இதுவாகும். யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கத்திலும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் அரங்கேற்றப்பட்ட பெருமைக்குரியது இந்நூல். இலங்கை அரசாங்க சபையிலும் பாராளுமன்றத்திலும் மேற்சபையிலும் (சென்ற சபை) அங்கம் வகித்த நடேசபிள்ளை தபால் தந்தி அமைச்சராகவும் பணியாற்றியவர். இலங்கை சாகித்திய மண்டலத்திலும் பல்கலைக்கழகச் சபையிலும் உறுப்பினராக இருந்தவர். இவரது காலம் 1895-1965.

சங்க இலக்கியக் களஞ்சியம்:

இந்நூல் முனைவர் சு. அமிர்தலிங்கம் அவர்களால் ஆக்கப் பெற்றது. சங்க இலக்கிய நூல்கள் (789), சங்க இலக்கியக் கட்டுரைகள் (4007), சங்க இலக்கிய ஆய்வேடுகள் (564) சங்க இலக்கியக் களஞ்சியச் செய்திகள் (1108), சங்க இலக்கியப் பதிப்பு விவரம் (239) ஆதியாம் விவரங்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. சங்க இலக்கிய ஆய்வில் ஈடுபடுவோருக்குப் பெரிதும் உதவும் வகையில் அமைந்தது.

சங்க இலக்கியப் பொருட் களஞ்சியம்:

இந்நூல் மூன்று பாகங்களைக் கொண்டது. தஞ்சாவூர்த் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகத்தின் வெளியீடு. இதன் முதன்மைப் பதிப்பாசிரியராக முனைவர் இரா. சாரங்கபாணி பணியாற்றியுள்ளார்.

சங்க இலக்கியங்களில் காணப்படும் அந்தாதிக் கூறுகள்:

புறநானூற்றின் இரண்டாம் பாடல், பதிற்றுப்பத்தின் 34, 35 முதலிய பாடல்கள், ஐங்குறுநூற்றின் தொண்டிப்பத்துப் பாடல்கள் போன்றவற்றில் அந்தாதிக் கூறுகள் காணப்படுகின்றன.

சங்ககால இலக்கண நூல்கள்:

அகத்தியம் - அகத்தியர் செய்தது. தொல்காப்பியம் - தொல்காப்பியர் செய்தது.

சங்ககால இரட்டைப் புலவர்கள்:

பரணரும் கபிலரும் சங்ககால இரட்டைப் புலவர்கள் எனப் போற்றப்படுகின்றனர்.

சங்கத்தமிழ்

சங்கத்தமிழ் I,II,III,IV,V ஆகிய நூல்களை முனைவர் சு. அகத்தியலிங்கம் படைத்துள்ளார். அனைத்திந்தியத் தமிழ்மொழியியற் கழகம் இவற்றை வெளியிட்டுள்ளது. இவர் சங்க இலக்கியங்கள் செவ்வியல் இலக்கியங்களே!, கவிதை உருவாக்கம் ஆகிய நூல்களையும் எழுதியுள்ளார்.

சங்கமுகம்:

ஆறு கடலுடன் கூடுமிடம்.

சங்கநிதி:

குபேரனது நவநிதிகளுள் ஒன்று.

சங்க நூற் புலவர்கள் பெயர் அகராதி:

இவ்வகராதியை ம. பாலசுப்பிரமணிய முதலியார் தொகுத்துள்ளார். சென்னை சைவ சித்தாந்த மகா சமாஜம் இதனை வெளியிட்டுள்ளது.

சங்க மருவுதல்:

தமிழ்ச் சங்கத்தாரது அங்கீகாரம் பெறுதல்.

சங்க யாப்பு:

பழைய இலக்கண நூல்களில் ஒன்று.

சங்க வருணர் என்னும் நாகரிகர்:

சங்ககாலப் புலவர். புறநானூறு 390 ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

சங்கரதாஸ் சாமிகள்:

தமிழ் நாடக வளர்ச்சிக்கு வித்திட்டோரில் ஒருவர். மதுரை தத்துவ மீனலோசனி வித்துவ பாலசபா என்னும் நாடக சபையை நிறுவியவர். இவர் வள்ளி திருமணம், பிரகலாதன், அபிமன்யு போன்ற நூற்பதுக்கு மேற்பட்ட நாடகங்களை எழுதியுள்ளவர்.

சங்கர நமச்சிவாயர்:

நன்னூல் விருத்தியுரை செய்தவர். 18ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

சங்கர பண்டிதர்:

யாழ்ப்பாணத்து நீர்வேலியைச் சேர்ந்த புலவர். சைவப்பிரகாசனமென்னும் நூல் செய்தவர். இவரது காலம் 1829-1891 ஆகும்.

சங்கற்பநிராகரணம்:

மெய்கண்ட சாத்திரங்களுள் ஒன்று. உமாபதி சிவாச்சாரியார் செய்தது.

சங்கோச பரிவாரம்:

தக்கோரை உபசரித்து அழைப்பதற்கென்று அரசனால் நியமிக்கப்பட்ட சிறு கூட்டத்தார்.

சசிவர்ண போதம்:

தத்துவராயர் தமிழில் இயற்றிய ஒரு வேதாந்த நூல்.

சட்டநாதன். க:

இலங்கையின் முதுபெரும் எழுத்தாளர்களுள் ஒருவரான இவர் மனித மனங்களின் வெளிப்பாடுகளைத் தனது கதாபாத்திரங்களுக்கு ஊடாக அருமையாக வெளிப்படுத்தும் ஆற்றல் படைத்தவர். மாற்றம், சட்டநாதன் கதைகள், புதிவர்கள் என்பன இவரது சிறுகதைத் தொகுதிகளாகும். புதிவர்கள் என்னும் சிறுகதைத் தொகுதி 2006 ஆம் ஆண்டில் வெளியான மிகச் சிறந்த சிறுகதைத் தொகுதிக்கான நாவேந்தன் விருதினைப் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சட்டநாத வள்ளல்:

சதாசிவரூபம் என்னும் நூலியற்றியவர். 18ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

சடகோப்பபுலவர்:

குருகூர்ப் பள்ளு இயற்றியவர்.

சடகோபம்:

திருமால் கோயில்களில் தரிசிப்பவர்களது முடியில் வைத்து அருளுவதற்கும் பிறவற்றுக்குமாக அமைக்கப்பட்டுச் சுவாமியின் முன் வைக்கப்பட்டுள்ள திருவடி பொறிக்கப்பட்ட முடி.

சடகோபதாசர்:

அரிசமய தீபம் என்னும் நூலை இயற்றியவர். 17ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

சடகோபரந்தாதி:

கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பர் செய்த ஓர் அந்தாதி நூல்.

சண்முகசுந்தரம். த:

நாவலாசிரியராகவும், நாடகாசிரியராகவும் விளங்கியவர். குறிப்பிடத்தக்க ஈழத்து எழுத்தாளர். இவரது வாழ்வு பெற்ற வல்லி என்னும் நாடக நூல் இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டல விருது பெற்றது.

சண்முகதால் அ.:

யாழ். பல்கலைக்கழகத் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியராக விளங்கிய இவர் பல்வேறு தமிழ் நூல்களைப் படைத்துள்ளார்.

சத்தமேகம்:

ஏழு மேகங்களைக் குறிக்கும். அவை: சம்வர்த்தம், ஆவர்த்தம், பூகலாவர்த்தம், சங்காரித்தம், துரோகணம், காளமுகி, நீலவருணம் என்பனவாகும்.

சத்தவிருடிகள்:

அகத்தியன், புலத்தியன், அங்கிரசு, கௌதமன், வசிட்டன், காசிபன், மார்க்கண்டன்.

சத்திமுற்றப் புலவர்:

‘நாராய் நாராய் செங்கால் நாராய்...’ என்னும் பாடல் செய்த புலவர். 13ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

சதகம்:

சதகம் நூறு பாடல்களாலான நூல். (சதம் = 100) மாணிக்கவாசகர் பாடிய திருச்சதகம் காலத்தால் முந்திய சதகமாகும். பக்தி, வாழ்வியல், தத்துவம், மருத்துவம், அகம், வரலாறு போன்ற பொருள்களில் சதகம் பாடப்படும். இவற்றை மண்டலசதகம், துதிச்சதகம், நீதிச்சதகம் என்னும் மூன்று பிரிவுகளில் அடக்கலாம்.

சதக இலக்கியமாகத் தோன்றிய முதல் நூல்:

ஆறைக்கிழாரின் கார்மண்டலசதகம். 11ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது.

சதாசிவ ஐயர். தி:

பிரம்மஜீ சதாசிவ ஐயர் யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கத்தின் தோற்றத்திற்குப் பெரிதும் உழைத்தவர். அச்சங்கத்தின் முயற்சியால் கரவை வேலன் கோவை, கதிரைமலைப்பள்ளி, ஐங்குறுநூறு முதலிய நூல்கள் வெளிவரக் காலாயிருந்தவர். சமாளாதண்டைக் கலிவெண்பா, நவரத்தினமாலை, தேவி தோத்திர மஞ்சரி, சித்திவிநாயகர் இரட்டை மணிமாலை, இருதுசங்கார காவியம் ஆகிய நூல்களைத் தாமே மொழிபெயர்த்தும் இயற்றியும் உள்ளார். கிழக்கிலங்கையில் வழங்கிவந்த வசந்தன் கவிகளைத் திரட்டி 1940இல் மட்டக்களப்பு வசந்தன் கவித்திரட்டு என்னும் நூலை வெளியிட்டார். கலாநிதி என்ற சஞ்சிகையையும் நடத்தினார்.

சதாசிவ நாவலர்:

வைத்தியநாத நாவலரின் புதல்வர். இலக்கண விளக்கவுரை செய்தவர். 17ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

சதாசிவம் பிள்ளை ஆர்னல்ட் ஆர். ஜே:

இவர் தமிழிலக்கியம், விஞ்ஞானம், தத்துவஞானம், ஒழுக்கம், வரலாறு ஆகியன குறித்து ஆழமான பல படைப்புக்களை வழங்கியுள்ளார். அவற்றுள் பன்னிரு நூல்கள் பிரசித்தமானவை. இவருக்கு அழியாப் புகழைப் பெற்றுத் தந்தது பாவலர் சரித்திர தீபகம் என்னும் நூலாகும்.

இந்நூலே தமிழில் முதன் முதலாக வெளிவந்த தமிழ்ப் புலவர் சரித்திர நூலாகும். இது 410 தமிழ்ப் புலவர்களின் சரித்திரங்களை விபரமாகத் தந்துள்ளது. தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாற்றில் வ.வே.சு ஐயருக்குப் பல ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே ஈழத்தில் பல சிறுகதைகளைப் படைத்தவர் இவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. 'உதயதாரகை' பத்திரிகை ஆசிரியராக நீண்டகாலம் பணியாற்றிய சிறப்புக்குரியவர்.

சதுர் அகராதி கூறும் 19 தர்ம சாத்திரங்கள்:

1. மனு, 2. அத்திரி, 3. ஔளிதம், 4. விட்டுவை, 5. ஞாஞ்சுவற்கியம்,
6. வசனம், 7. அங்கீரசம், 8. யமம், 9. ஆபஸ்தம்பம், 10. சம்வர்த்தம்,
11. காத்தியாயனம், 12. பிரகஸ்பதி, 13. பராசரம், 14. வியாசம்,
15. சங்கலிதம், 16. தக்கம், 17. கௌதமம், 18. சாதான்மம், 19. வசிட்டம்.

சதுர்யுகம்:

கிருதயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம், கலியுகம் என்ற நான்கு யுகங்கள்.

சந்தத் திருப்புகழ்:

இந்நூல் கண்டிக்கு அணித்தாயுள்ள தெல்தோட்டை என்னும் ஊரிற் பிறந்த அருள்வாக்கி அப்துல் காதிற்றுப் புலவரால் இயற்றப்பெற்றது. இது நபி பெருமானின் பெருமைகளை நூறு வண்ணங்களில் கூறுவது.

சந்தவடி:

நான்கு முதல் இருபத்தாறு வரையும் உள்ள எழுத்துக்களாலியன்ற விருத்த அடி.

சந்தனக் கிண்ணம்:

ஈழத்தின் முதுபெரும் எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான வ. இராசையா எழுதிய சிறுவர் பாடல் நூல் இதுவாகும். இலங்கை அரசின் தேசிய இலக்கிய விருதினைப் பெற்ற பெருமைக்குரியது. 'சண்டியன் ஓநாய்', 'புதிய பூக்கள்', 'குறள்வழி வாழ்வு' என்பன இவரது ஏனைய நூல்களாகும்.

சந்தான குரவர்:

மெய்கண்டதேவர், அருணந்திசிவாச்சாரியார், மறைஞானசம்பந்தர், உமாபதிசிவாச்சாரியார் என்ற ஆசிரியர் நால்வர்.

சந்தான தீபிகை:

யாழ்ப்பாணத்து அராலியைச் சேர்ந்த இராமலிங்க முனிவரால் இயற்றப்பெற்ற இந்நூல் 122 விருத்தப்பாக்களைக் கொண்டது. இது வட மொழியிலிருந்து மொழிபெயர்க்கப்பட்ட தமிழ் நூலாகும். இவர் பழமொழிப் பிரபந்தம் என்னும் நூலையும் இயற்றியுள்ளார்.

சந்திரகாசம்:

சிவன் இராவணனுக்குக் கொடுத்த வாள்.

சந்திரசேகர பண்டிதர்:

மாணிப்பாய் பேரகராதி பதிப்பித்தவர். இவரது காலம் 1842-1878

சந்திரசேகரம். சோ:

கொழும்பு பல்கலைக்கழகத்தில் கல்வித் துறைப் பேராசிரியராகவும் கல்விப் பீடாதிபதியாகவும் பணியாற்றும் இவர் எழுத்தாளர்; நூலாசிரியர்; விமர்சகர் எனப் பல்திறன் வாய்ந்த படைப்பாளி. இருபத்தைந்துக்கு மேற்பட்ட கல்வி சம்பந்தமான நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவர் எழுதிய இலங்கை, இந்தியர் வரலாறு குறிப்பிடத்தக்க நூலாகும்.

சந்திராபரணம்:

ஒரு பழைய சோதிட நூல்.

சந்நியாசி:

இந்து தர்மப்படி துறவறத்தைக் கடைப்பிடித்து ஊர் ஊராய்ச் சுற்றி அலைந்து மக்களுக்குத் தர்ம உபதேசம் செய்து அவர்களிடும் பிச்சை எதுவாயினும் புசித்து வாழ்பவரே சந்நியாசி என்கிற தகுதியைப் பெறுகிறார். தன்னலமின்றிப் பிறருக்காக வாழும் நெறி இவர்களுடையது. இவர்களை ஏகதண்ட சந்நியாசி என்றும் திரிதண்ட சந்நியாசி என்றும் இரண்டு வகையாகக் கூறுவர். ஒரேயொரு சீடனை மட்டும் உடைய சந்நியாசி ஏகதண்ட சந்நியாசி என்று அழைக்கப்படுகிறார். திரிதண்ட சந்நியாசி விஷ்ணுவை வழிபடுகிறவர். மரத்தினாலான திரிதண்டத்தினை தனக்குத் துணையாக வைத்திருப்பவர்.

சப்த ஸ்வரங்கள்:

ச	- சட்ஜம்	- குரல்
ரி	- ரிஷபம்	- துத்தம்
க	- காந்தாரம்	- கைக்கிளை
ம	- மத்தியமம்	- உழை
ப	- பஞ்சமம்	- கிளி
த	- தைவதம்	- விளரி
நி	- நிஷாதம்	- தாரம்

சப்த பாதாளம்:

அதலம், விதலம், சுதலம், மகாதலம், இரசாதலம், தராதலம், பாதாளம் என்னும் கீழ் ஏழு உலகங்கள்.

சப்தபுரிகள்:

அயோத்தி, மதுரை, மாயை, காஞ்சி, காசி, அவந்திகை, துவாரகை.

சபாநாதன். குல:

ஈழத்திலே அறிவாற் சிறந்து புலமை எய்தியோரில் வரலாற்றை முறைப்படி எழுதக்கூடிய ஒருவர் என வண. சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் அவர்களால் விதந்தோதப்பட்டவர். நல்ல ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளாக வடஇலங்கையில் ஒல்லாந்தர் ஆட்சி, யாழ்ப்பாணத்து அரசர்களும் தமிழும், ஈழநாடும் சோழர் தொடர்பும், இயக்கர் வேட்டுவர், சிங்கள நாடோடிக் கதைகள் என்பனவற்றை எழுதியுள்ளார். இக்காலத்தே இவரது கைவண்ணம் தமிழ் நாட்டுப் பிரபல பத்திரிகைகளிலும் வெளிவந்தன. கதிர்காமம் என்ற இவரது நூல் அமைப்பிலும் உள்ளடக்கத்திலும் சிறந்து விளங்குகின்றது. யாழ்ப்பாண வைபவமாலையை நல்ல ஆராய்ச்சிக் குறிப்புகளோடு பதிப்பித்தமை இவரது அரிய தொண்டு. நயினை நாகேஸ்வரி, இவரின் இன்னொரு நல்ல படைப்பு. யாழ்ப்பாணம் கரம்பொன்னைச் சேர்ந்த இப்பெரு மகனார் இலங்கை அரசாங்கத்தில் தலைமை தமிழ் மொழிபெயர்ப்பாளராக உத்தியோகம் பார்த்தவர். வித்தியா போதினி, ஸ்ரீலங்கா (வார, மாத இதழ்கள்) முதலிய பத்திரிகைகளைத் திறம்பட நடத்திய பெருமைக்குரியவர்.

சபா ஜெயராசா:

யாழ். பல கலைக் கழகக் கல்வித் துறைப் பேராசிரியராக விளங்கியவர். கல்வி உளவியல், கலைக் கோட்பாடுகள் தொடர்பான பல நூல்களையும் கவிதைகளையும் படைத்துள்ளார்.

சம்சோன் கதை:

அச்சவேலி தம்பிமுத்துப்பிள்ளை செய்த நூல். (1892).

சம்பந்த சரணாலயர்:

திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனாரின் நல்மாமன். கந்தபுராணச் சுருக்கம் செய்த ஆசிரியர்.

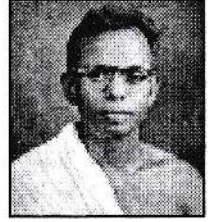
சம்பந்த முதலியார்:

பம்பல் சம்பந்த முதலியார் என இவரை அழைப்பர். இவர் 1891இல் சுகுணவிலாச சபா என்னும் நாடக சபையை நிறுவினார். இவர் பல நாடகங்களைக் கற்பனையாக எழுதியதோடு பிறமொழி நாடகங்களையும் மொழிபெயர்த்தார். தனது நாடக மேடை அனுபவங்களை நாடக மேடை நினைவுகள், நாடகத்தமிழ், நாடகக் கலையில் தேர்ச்சி பெறுவது எப்படி முதலிய நூல்களில் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இவரது 'மனோகரா' நாடகம் சிறப்பானது.

சம்பந்தன் க.தி:

ஈழத்துச் சிறுகதை மூலவர்களில் ஒருவரான இவரது முழுப்பெயர் க. திருஞானசம்பந்தன். கலைமகளில் அநேக சிறுகதைகளை எழுதியவர். சம்பந்தன் கதைகள், துறவு என்னும் பெயரில் இவரது சிறுகதைத் தொகுப்புக்கள் இரண்டு வெளிவந்துள்ளன. மகாகவி காளிதாசரின் சாகுந்தலத்தைத் தமிழில் பாடியுள்ளார். இவரது பெயரால் ஆண்டுதோறும் ஈழத்தில் வெளியாகும் மிகச்சிறந்த நூலுக்குப் பரிசில் வழங்கப்படுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

சம்பந்தாண்டான்:

காளமேகப்பிலவர் காலத்துப் புலவர். 15ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

சம்பரகுதனன்:

காமதேவன்.

சம்பரன்:

தசரதனாற் கொல்லப்பட்ட அசுரன்.

சம்வேகம்:

அறத்திலும் அறப்பயனிலும் ஆசை உடைமை.

சமயங்கள்:

உட்சமயம், புறச்சமயம், இவை இரண்டுக்கும் அப்பாற்பட்ட ஏனைய சமயம் எனப் பொதுவாக மூன்று வகைகள் சொல்லப்படுகின்றன. உட்சமயத்தில் பைரவம், வாமம், காளாமுகம், மாவிரதம், பாசுபதம், சைவம் என்பன உண்டு. புறச்சமயத்தில் நாத்திகவாதம் பேசும் உலகாயதம், பௌத்தம், மகாவீரரால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சமணம், பிரம்ம வழிபாட்டைச் சொல்லும் மீமாம்சம், விஷ்ணுவால் ஐந்து இரவுகளில் போதிக்கப்பட்ட பஞ்சராத்திரிகம், பட்டாசிரியரால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட பட்டாசிரியம் என ஆறு வகைகள் அடங்கும். வைணவர்கள் ஆசாரமாக ஐந்து முறைகளைப் பின்பற்றுகின்றனர். அவையாவன: யாதவ மிஸ்ரரால் உருவாக்கப்பட்ட யாதவம், இரணியகர்ப்பினால் உருவாக்கப்பட்ட இரணியகர்ப்பம், இராமாநுஜரால் உருவாக்கப்பட்ட பாஸ்கரம், மாதவாசாரியரால் உருவாக்கப்பட்ட மாதவாச்சரியம் என்பனவாகும்.

சமய திவாகரர்:

நீலகேசி என்னும் சைன நூலின் உரைகாரராகிய வாமன முனிவர்.

சமய நூல்கள் கூறும் சபைகள்:

சமய நூல்கள் கைலாயத்தினையே சபை எனக் கூறுகின்றன. கைலாயத்தில் ஐந்து அடுக்கு சபைகள் இருப்பதாகச் சொல்லப்படுகின்றன. அவை: கனகசபை, சித்திரசபை, சிற்சபை, தேவசபை, நிருத்தசபை.

சமயப்பூசல் அடிப்படையில் தோன்றிய காப்பியங்கள்:

குண்டலகேசியும் நீலகேசியும். குண்டலகேசி புத்த சமயத்தைப் பிரசாரப்படுத்தி சமணசமயக் கொள்கைகளைக் குறைகூறும் சொற்போர் நூலாகத் திகழ்கிறது. இதற்கு எதிராகத் தோன்றியது நீலகேசி என்னும் காப்பியம். இது சமண சமயத்தைச் சிறப்பித்துக் கூறுகிறது.

சமஸ்கிருத இலக்கியச் சிந்தனைகள்:

பேராசிரியர் கலாநிதி வி. சிவசாமி எழுதிய நூல். வரலாறு, வடமொழி இலக்கியங்களில் ஆழத் தடம் பதித்துள்ள இவர் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தைச் சார்ந்த புங்குடுதீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்தில் சமஸ்கிருதத் துறைப் பேராசிரியராக விளங்கியதோடு நுண்கலைத் துறையிலும் மிக்க ஆற்றல் படைத்தவராகத் திகழ் பவர். இவரது சமஸ்கிருத இலக்கியச் சிந்தனைகள் என்னும் இந்நூல் இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டல விருதினைப் பெற்றது. பல்வேறு ஆய்வுக் கட்டுரைகளையும் நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். அவற்றுள் சில: திராவிடர் ஆதி வரலாறும் பண்பாடும், தென்னாசிய சாஸ்திரிய நடனங்கள்- ஒரு வரலாற்று நோக்கு, தமிழும் தமிழரும், இந்துப் பண்பாடு அன்றும் இன்றும், The Sanskrit Tradition of the Sri Lankan tamils.

சமுத்திர கலச நியாயம்:

சமுத்திரத்தில் நிரம்ப நீர் இருப்பினும் முகக்கும் முகவை அளவே நீர் கொள்ளுதல் போலும் நெறி.

சயங்கொண்டான்:

கலங்கத்துப் பரணி பாடிய புலவர். 11ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

சயந்தம்:

இறந்துபட்ட ஒரு நாடகத்தமிழ் நூலின் பெயர்.

சயரதன்:

முதலாம் குலோத்துங்க சோழனின் சிறப்புப் பெயர்.

சரசுவதி பண்டாரம்:

நூலகத்தைக் குறிக்கும். இப்பெயரில் நல்லூரில் தமிழரசு செலுத்திய பரராசசேகர மன்னன் ஒரு நூலகத்தையும் தமிழ்ச் சங்கத்தையும் அமைத்திருந்தான் என்பர்.

சரசோதி மாலை:

ஈழத்தின் மத்திய பகுதியிலுள்ள தம்பதேனியாவை இராசதானியாகக் கொண்டு அரசு செலுத்திய மூன்றாம் பராக்கிரமபாகுவின் அவைக்களப் புலவரால் 1310ஆம் ஆண்டில் இயற்றி அரங்கேற்றப்பட்டது சரசோதி மாலை என்னும் இந்நூல். இதன் ஆசிரியர் 'தேனுவரைப் பெருமாளென்

றோது பண்டித போசராசன்' என்று நூலின் பாயிரங் கூறுகிறது. ஈழத்தெழுந்த தமிழ் நூல்களுட் காலத்தால் முந்தியதாகக் காணப்படும் இந்நூல் 934 விருத்தப் பாக்களைக் கொண்டுள்ளது. நூலின் பலவிடங்களில் நூலை ஆக்குவித்தோனாகிய மூன்றாம் பராக்கிரமபாகு மன்னன் போற்றப்படுகிறான். இது ஒரு சோதிட நூலாகும்.

சரந்தீவு மாலை:

நாவலப்பிட்டியைச் சேர்ந்த அப்துல் றகுமான் இயற்றிய நூல். இவரது நூல்கள்: ஞானஅகீதாக் கும்மி, நாச்சியார்மாலை, சரந்தீவுமாலை.

சரபோசிராசன் குறவஞ்சி:

இது தஞ்சாவூர் பெரிய கோயில் உற்சவத்தில் நடிப்பதற்காக சரபோசி மகாராசா பேரிற் பாடப்பட்ட பிரபந்தம். இதனை இயற்றியவர் கொட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர். சரபோசியின் ஆட்சிக்காலம் 1800-1832.

சரவண தேசிகர்:

முத்தி முடிவு என்னும் நூல் செய்தவர். 19ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

சரவணமுத்துப்பிள்ளை தி. த.:

திருகோணமலையைச் சேர்ந்த சரவணமுத்துப்பிள்ளை, மோகனாங்கி என்னும் நாவலை எழுதியவர். இந்நாவல் 1896இல் வெளியானது. இதன் இரண்டாம் பதிப்பு சொக்கநாதன் என்னும் பெயருடன் வெளியானது.

சராசரம்:

இயங்குதிணை நிலைத்திணைப் பொருள். உலகத்தையும் குறிக்கிறது.

சரித்திரக் காப்பியங்கள் சில:

1. இராசராசவிஜயம்
2. வீரனுக்க விஜயம்
3. குலோத்துங்கசோழ சரிதை,
4. சீவலமாறன் சரிதை,
5. குருபரம்பரை,
6. அரபத்தநாவலர் சரிதை.

சரித்திர நாவலாசிரியர்கள் சிலர்:

கல்கி, விக்கிரமன், சாண்டில்யன், கோவி. மணிசேகரன், ஜெகதிரப்பியன், அரு.ராமநாதன், அகிலன், செங்கை ஆழியான் போன்றோர்.

சரீசாத்திரம்:

உடற்கலைகளைப் பற்றிய நூல்.

சரீரத்தின் மூன்று தன்மைகள்:

அழியும் உடலை ஸ்தூல சரீரம் என்பர். ஆன்மாவைச் சூட்சும சரீரம் என்கிறோம். சரீரம் உருவாவதற்கான விந்து நிலையினைக் காரண சரீரம் என்கிறோம்.

சல்லிக்கட்டு:

ஏறு தழுவும் விழா.

சலகாபுருடர்:

24 தீர்த்தங்கரரை உள்ளிட்ட 63 சைனப் பெரியார்களைக் குறிப்பது.

சவ்வாதுப் புலவர்:

சேதுபதி மன்னரின் அவைக்களப் புலவர்களுள் ஒருவராக இருந்த இசுலாமியப் புலவர்.

சவலை வெண்பா:

தனிச்சொல்லின்றி இரண்டு குறள் வெண்பாக்களை இணைத்துச் செய்யும் வெண்பா.

சன்மார்க்க அந்தாதி:

அச்சவேலியைச் சேர்ந்த தம்பிமுத்துப் புலவரால் இயற்றப்பெற்றது. 'சன்மார்க்க போதினி' பத்திரிகையின் ஆசிரியராக விளங்கிய இவர் சன்மார்க்க அந்தாதி, சன்மார்க்கசதகம் ஆகிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.

சன்மார்க்க சித்தியார்:

அம்பலவாண தேசிகர் இயற்றிய சித்தாந்த சாத்திரம் இதுவாகும்.

சனகாதியர்:

சனகர், சனற்குமாரர், சனந்தனர், சனாதனர் என்னும் நான்கு முனிவர்கள்.

சனி வெண்பா:

மட்டக்களப்பு வித்துவான் சரவணமுத்து இயற்றிய நூல் இதுவாகும்.

சா

சாஸ்திரங்கள்:

அறிவியல், தத்துவம், சமயம், சோதிடம், வரலாறு, வேதம், வேதாந்தம் போன்ற பொருட்களைப் பற்றித் தொகுத்து எழுதி வைக்கப்பட்ட நூல்கள் சாஸ்திரங்கள் என்றழைக்கப்படும். தத்துவரீதியான மதம் பற்றி மூன்று சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன. அவையாவன: சாங்கியம், பாதஞ்சலியம், வேதாந்தம்.

1. சாங்கியம்: இந்த அமைப்புமுறை கபிலரால் தோற்றுவிக்கப் பட்டது. மூன்று வகைக் குணங்களையும் ஒருநிலைப் படுத்து வதைப் பற்றிச் சாங்கியம் சொல்கிறது.
2. பாதஞ்சலியம்: இது பதஞ்சலியால் உருவாக்கப்பட்டது. சடங்குகள் அல்லாத யோக நெறியைப் பற்றிச் சொல்கிறது.
3. வேதாந்தம்: இது வியாசரால் உபநிடதங்களின் சாரத்தைக் கொண்டு உருவாக்கப்பட்டது. ஆதிசங்கரர் தான் வகுத்த அத்தைத் தத்துவத்திற்கு இதையே ஆதாரமாகக் கொண்டார்.

சாகாமூவாப் பேருரு:

திருவிளக்கு எரிக்கும் நெய்யின் பொருட்டு கோயிற்கு விடப்படும் ஆடு, மாடுகள்.

சாசனத் தமிழ்க்கவி சரிதம்:

இந்நூலை எழுதியவர் ஆய்வுப் பேரறிஞர் மு. இராகவையங்கார்

ஆவார். 80 புலவர்களைப் பற்றிய அரிய செய்திகளைக் கல்வெட்டுச் சான்றுகளுடன் விளக்கும் நூல் இதுவாகும். வேளிர் வரலாறு, சேரன் செங்குட்டுவன், ஆழ்வார்கள் காலநிலை, கட்டுரை மணிகள், தொல்காப்பியப் பொருளதிகார ஆராய்ச்சி, வினைத்திரிபு விளக்கம் முதலான பல நூல்களையும் இவர் எழுதியுள்ளார். தமிழ்ப் பேரகராதியை உருவாக்கும் பணியிலும் பெரும் பங்குகொண்டுழைத்த இப்பேரறிஞர் நரிவிருத்தம், சிதம்பரப்பாட்டியல், விக்கிரமசோழன் உலா, திருக்கலம்பகம், கேசவப்பெருமாள் இரட்டை மணிமாலை, சந்திராலோகம், பெருந்தொகை, திருவெகுந்தன் பிள்ளைத்தமிழ் முதலான நூல்களையும் பதிப்பித்துள்ளார்.

சாணக்கியன்:

சந்திரகுப்தமௌரிய மன்னின் மந்திரி. அரசியல் சாணக்கியம் மிக்கவர்.

சாத்தந்தையார்:

நற்றிணை 26, புறநானூறு 80 ஆம் பாடல்களைப் பாடிய சங்க காலப் புலவர்.

சாத்தனார்:

கடைச் சங்ககாலப் புலவர்களில் ஒருவர். திருவள்ளுவர் குறண்மேற் சிறப்புப் பாயிரங் கூறினவர். செயிர்க் காவிரியார் மகனார் சாத்தனார் எனும் நாமத்தால் அழைக்கப்பட்டவர்.

சாதகாலங்காரம்:

இது ஒரு சோதிட நூல். கி.பி. 1665இல் கீரனூர் நடராசன் என்பவரால் இயற்றப்பெற்றது.

சாதவாகனம்:

சாதவாகனனால் செய்யப்பெற்ற ஒரு தமிழ் நூல்.

சாதவாகனன்:

சாதவாக வமிசத்து ஓர் அரசன்

சாதிநிர்ணய புராணம்:

'சைவாபிமானி' என்னும் பத்திரிகையின் ஆசிரியரான வல்வை வைத்திலிங்கம் பிள்ளையினால் இயற்றப்பெற்ற நூல். இவரியற்றிய செய்யுள் நூல்கள்: சிந்தாமணி நிகண்டு, செல்வச்சந்திமுறை, வல்வை வயித்தியேசர் பதிகம், சாதிநிர்ணய புராணம் என்பனவாகும்.

சாந்தகவிராயர்:

இரங்கேச வெண்பாடலைப் பாடிய புலவர். இவர் வேறு பல வெண்பிற நூல்களையும் பாடியுள்ளார்.

சாந்தலிங்க கவிராயர்:

தண்டலையார் சதகம் செய்தவர். 18 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர். இவர் பாடிய சதகத்தில் 112 பாடல்கள் உள்ளன.

சாந்தலிங்க சுவாமிகள்:

17 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஒரு வீர சைவ முனிவர். இவர் நெஞ்சுவிடு தூது, வைராக்கிய சதகம், வைராக்கிய தீபம், கொலை மறுத்தல், அவிரோதவுந்தியார் என்னும் ஐந்து நூல்களைச் செய்துள்ளார்.

சாந்திக்கூத்து:

தலைவன் முதலியோர் மனஅமைதி அடைதற்கு ஆடும் கூத்து.

சாந்திமத் தீவு:

பரசுராமருக்கு உரியதான ஒரு தீவு.

சாந்துப்புலவர்:

மயூரகிரிப்புராணம் பாடியவர். 18 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

சாந்தோக்கியம்:

உபநிடதங்களுள் ஒன்று.

சாமிநாதகவிராயர்:

சிவ சைலப் பள்ளு இயற்றியவர். 18 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

சாமிநாத சர்மா. வெ:

அரசியல் நூல்கள் படைப்பதில் முன்னணியில் திகழ்ந்தவர் வெ. சாமிநாத சர்மா. இவரது படைப்புகள் அரசியல் ஆய்வாளர்களுக்கு வழிகாட்டுவனவாக விளங்குகின்றன. இவரது படைப்புக்களில் குறிப்பிடத்தக்கனவாக சமுதாய ஒப்பந்தம், மாஜினி வாழ்க்கை வரலாறு, நாடும் மொழியும், ரூசோ, கார்ல் மார்க்கஸ், அரசியல் அறிவு, சன்யாட்சன், வரலாறு கண்ட கடிதங்கள் முதலானவை உள்ளன.

சாமிநாத முதலியார்:

தரும புத்திர நாடகம் செய்த யாழ்ப்பாணப் புலவர். 18 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

சாமுண்டி தேவநாயகர்:

புறப்பொருள் வெண்பாமாலை உரையாசிரியர்.

சார்த்துகவி:

சிறப்புப் பாயிரக் கவி. நூல் எழுதுவோர் பிறரிடமிருந்து பெற்றுக் கொள்ளும் சிறப்புக்கவி. பாட்டுடைத்தலைவன். பதியோடும் பெயரோடும் சார்த்திப் பாடும் வரிப்பாட்டு வகை.

சார்பு நூல்:

முதல் நூல், வழி நூல்களோடு பொருள் முடிவு ஒருபுடையொத்து ஒழிந்தன ஒவ்வாமையுடைய புடை நூல். (முதல் நூல், வழி நூல்களது பொருட் கூட்டத் திரிபு வேறுடைய நூல்).

சார்வாகம்:

உலகாயதமதம்.

சாரதா:

இவரது இயற் பெயர் க. இ. சரவணமுத்து. அருமையான கவிதைகள் பல படைத்த ஈழத்துக் கவிஞர். இவரது கவிதைத் தொகுதி ஒன்று இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டல விருதினைப் பெற்றுள்ளது.

சாலிவாகன சகாப்தம்:

கி.பி. 78 ஆம் வருடத்துச் சித்திரை மாதத்தில் தொடங்கி சாலிவாகனன் பெயரால் வழங்கும் ஆண்டு.

சாவக நோன்பி:

இல்லறத்திலிருந்து விரதங் காப்போன்.

சாழல்:

பிரபந்தவகை. மகளிர் விளையாட்டுக்களில் ஒன்று.

சி

சிஹாழிசைக் கொச்சகக் கலிப்பா:

சில தாழிசைகளோடு பிறவுறுப்புக்களையுங் கொண்டு முடியும் பாட்டு.

சிங்கைச் சிலேடை வெண்பா:

நமச்சிவாய கவிராயர் செய்த நூல். 18ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது.

சிங்கைநகரந்தாதி:

யாழ்ப்பாணம் வண்ணார்பண்ணையைச் சேர்ந்த ந. சதாசிவ பண்டிதரால் இயற்றப்பெற்ற நூல் இதுவாகும். இவர் வண்ணை அந்தாதி, வண்ணைநகருஞ்சல் ஆதியாம் நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார்.

சிங்கை முருகேசர் பேரிற் பதிகம்:

யாழ்ப்பாணம் வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் இயற்றிய நூல்.

சித்தர்கள்:

உயர்வகை மாந்தர்களாகக் கருதப்படுவோர் சித்தர்கள் என்று அழைக்கப்பட்டார்கள். பதினெட்டுச் சித்தர்கள் தமிழகத்தில் வாழ்ந்ததாக நூல்கள் கூறுகின்றன. அவர்களின் பெயர்களாவன: 1. அகத்தியர், 2. புலத்தியர், 3. புகண்டர், 4. நந்தி, 5. திருமுலர், 6. காலாங்கிநாதர், 7. போகர், 8. கொங்கணர், 9. உரோமமுனி, 10. சட்டைமுனி, 11. மச்சமுனி, 12. கருரார், 13. தன்வந்திரி, 14. தேரையர், 15. பிண்ணாக்கீசர், 16. கோரக்கர், 17. யுகிமுனி, 18. இடைக்காடர். சித்தர்களுள் தலைமை யானவர் அகத்தியர். சித்தர் நூல்களுள் தலைசிறந்தது திருமந்திரம்.

சித்தர் சிவப்பிரகாசர்:

அத்துவித வெண்பாச் செய்தவர். 17ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

சித்த வைத்தியம்:

சித்தர்கள் கண்டறிந்து கையாண்ட வைத்திய முறைக்குச் சித்த வைத்தியம் என்பது பெயராகும்.

சித்தாந்த சாத்திரநூல்கள்:

சைவசித்தாந்த சாத்திர நூல்கள் பதினான்காகும். அவையாவன; சிவஞானபோதம், சிவஞானசித்தியார், திருவுந்தியார், திருக்களிற்றுப் படியார், இருபா இருபத்து, உண்மைவிளக்கம், சிவப்பிரகாசம், திருவருட்பயன், வினா-விடை வெண்பா, போற்றிப்பொடை, கொடிக்கவி, நெஞ்சவிடுதாது, உண்மைநெறி விளக்கம், சங்கற்ப நிராகரணம்.

சித்தாந்தத் தொகை:

தமிழில் செய்யப்பட்ட ஒரு பௌத்த நூல்.

சித்தாந்தப்பொடை:

அம்பலவாண தேசிகர் இயற்றிய ஒரு சித்தாந்த நூல்.

சித்தி அமரசிங்கம்:

திருகோணமலையைச் சேர்ந்த சிறந்த நூலாசிரியர். நாடகவியலாளர். ஈழத்து இலக்கியச் சோலை என்னும் வெளியீட்டு நிறுவனத்தின் தாபகர். 'அச்சாக் குட்டி' என்பது இவரது சிறுவர் இலக்கிய நூலாகும்.

சித்திரக்கவி:

மாவை பொன்னம்பலப்பிள்ளை என்பவர் செய்த நூல் இதுவாகும். இவர் பாடிய மற்றொரு நூல் மாவை அந்தாதியாகும்.

சித்திரகவி:

சொற்களைச் சித்திர முறைப்படி அமைத்துச் செய்யுள் இயற்றும் போது அது சித்திரகவி எனப்படுகிறது. திருஞானசம்பந்தரே சித்திர கவியைத் தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்தவராவார். இவர் ஏகபாதம், மாலைமாற்று, யமகம், கோமுத்திரி, தேர் போன்ற வடிவங்களில் சித்திரகவி பாடினார். நக்கீரதேவநாயனார், திருமங்கைஆழ்வார் ஆகியோரும் இக்கவியமைப்பைப் பயன்படுத்தியுள்ளனர்.

சித்திரக்கவி வகைகள்:

சித்திரவடிவில் அழகு நடையில் அடி பிரித்து எழுதப்படும் கவி சித்திரக் கவியாகும். அதன் வகைகளாவன:

- இரத பந்தம் : இரதம் போன்ற தோற்றத்தில் கவி எழுதுவது.
கோமுதில் : வளைவு நெளிவுகளாகத் தோற்றமளிக்கும் வகையில் எழுதப்பட்ட பாடல்.
சதுரங்க பந்தம் : சதுரவடிவில் தோற்றமளிக்கும் வகையில் எழுதப்பட்ட பாடல்.
சுழிகுளம் : காற்றலை போன்ற வடிவில் தோற்றமளிக்கும் வகையில் எழுதப்படும் பாடல்.

நாகபந்தம் : பின்னிப் பிணைந்துள்ள பாம்புகள் வடிவில் எழுதப்படுகின்ற பாடல்.

சித்திரப்பாவை:

அகிலன் எழுதிய நாவல். ஞானபீட விருது பெற்ற நாவல் இதுவாகும்.

சித்திரவேலாயுதர் காதல்:

ஈழத்துத் திருகோணமலையின் தென்பாலுள்ள வெருகற் பதியில் எழுந்தருளியுள்ள சித்திரவேலாயுத சுவாமியின் புகழைக் கூறும் இந்நூல் 421 கண்ணிகளைக் கொண்டுள்ளது. இதனைத் தம்பலகாமத்தைச் சேர்ந்த வீரக்கோன் முதலியார் இயற்றியுள்ளார்.

சிதம்பர சபாநாத புராணம்:

இது சபாபதி நாவலரால் செய்யப் பெற்ற செய்யுள் நூலாகும். சிதம்பர சபா நாயகரின் பெருமையினை விளக்கும் வகையில் அமைந்தது.

சிதம்பரநாத முதலியார். டி. கே:

இரசிகமணி என அழைக்கப்பெற்ற இவர் இதய ஒலி, கம்பர் யார்? அற்புதரஸம், ரசிகமணி கடிதங்கள், கம்பர் தரும் ராமாயணம் போன்ற நூல்களை எழுதியுள்ளார். 'வட்டத்தொட்டி' என்னும் இலக்கிய அமைப்பின் மூலம் இலக்கியப் பணிகளைச் செய்தவர்.

சிதம்பரப் பாட்டியல்:

பரஞ்சோதியார் செய்த நூல். (இவர் திருவிளையாடற் புராணம் செய்த பரஞ்சோதி முனிவரில் வேறானவர்) 16ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது.

சிதம்பரப்பதிகம்:

ஈழத்து வேலணையூர் வே. க. இராமலிங்கம்பிள்ளை என்பவரால் பாடப்பெற்ற நூல்.

சிதம்பர ரகுநாதன். தொ.மு:

இவர் தமிழ் கூறும் நல்லுலகினால் நன்கறியப்பட்ட எழுத்தாளர். சிறுகதை மன்னன் புதுமைப்பித்தனைப் பற்றிப் பலரும் நன்கு அறியாதிருந்த வேளையில் புதுமைப்பித்தன் வரலாறு எனும் நூலை (1951) எழுதி வெளியிட்டவர். அதனைத் தொடர்ந்து புதுமைப்பித்தன் கவிதைகளை வெளியிட்டவர். இவர் எழுதிய நூல்கள்: பாரதி காலமும் கருத்தும், இலக்கிய விமர்சனம், சமுதாய இலக்கியம், பாரதியும் ஷெல்லியும், பஞ்சம் பசியும் (நாவல்). இவரது பாரதி காலமும் கருத்தும் என்னும் நூல் இந்திய சாகித்திய அகாடெமியின் விருதினை 1983 இல் பெற்றது.

சிதம்பரனார், சாமி:

தமிழறிஞர்களால் பெரிதும் மதிக்கப் பெற்றவர் சாமி சிதம்பரனார். பழந்தமிழர் பெருமையைப் பறைசாற்றும் நூல்கள் பல படைத்தவர். இவரது நூல்கள்: பத்துப் பாட்டும் பண்டைத் தமிழரும், எட்டுத்

தொகையும் தமிழர் பண்பாடும், இலக்கியச் சோலை, இலக்கியம் என்றால் என்ன? பழந்தமிழர் அரசியல், பழந்தமிழர் வாழ்வும் வளர்ச்சியும், சங்கப் புலவர் சன்மார்க்கம், பட்டினப்பாலை ஆராய்ச்சியுரை, குறுந்தொகைப் பெருஞ்செல்வம், தமிழர் வீரம், சிலப்பதிகாரத் தமிழகம் முதலானவையாகும்.

சிதைவுண்ட தமிழ்நூல்கள்:

1. ஐங்குறு நூறு, 2. ஐந்திணை எழுபது, 3. கைநநிலை, 4. திணை மொழி ஐம்பது, 5. திருவீங்கோய்மாலை எழுபது, 6. தேவாரம், 7. நற்றிணை, 8. நீலகேசி, 9. பதிற்றுப்பத்து, 10. பரதசாஸ்திரம், 11. பரத சேனாபதியம், 12. பரிபாடல், 13. பாரத வெண்பா, 14. புறநானூறு, 15. பெருங்கதை, 16. மாபரதம், 17. மாபரதகுடாமணி, 18. முத்தொள்ளாயிரம், 19. மூத்த பிள்ளையார் மும்மணிக்கோவை என்பன சிதைவுண்ட தமிழ் நூல்களாகும்.

சிந்து வகைச் சிற்றிலக்கியம்:

இது நாட்டுப்புற இலக்கிய வடிவம். வழிநடைச் சோர்வைப் போக்கச் சிந்துப் பாக்களைப் பாடிக்கொண்டு செல்வர். அண்ணாமலைரெட்டியாரின் காவடிச்சிந்து 19ஆம் நூற்றாண்டில் எழுந்தது. முதல் சிந்து நூல்துவாகும். ஓரடிச்சிந்து, கப்பல் சிந்து, காவடிச்சிந்து, கும்மிச்சிந்து, சிங்காரச்சிந்து, ஞானச்சிந்து, தங்கச்சிந்து, திருப்பணிச் சிந்து, நொண்டிச் சிந்து, மிட்டாய்ச் சிந்து, வழிநடைச்சிந்து போன்றன சிந்து இலக்கிய வகைகளாகும்.

சிரஞ்சீவிகள்:

உயிருக்கு முடிவே இல்லாதவர்கள். அதாவது என்றும் உயிர் வாழ்பவர்களாகக் கருதப்படுகிறவர்கள் சிரஞ்சீவிகள் என அழைக்கப்படுகிறார்கள். ஏழுபேர்கள் சிரஞ்சீவிகளாக வாழ்வதாக நம்பப்படுகிறது.

அசுவத்தாமன் : ஒரு குதிரையிடம் பிறந்து ரிஷியால் வளர்க்கப்பட்டவன்.

மாவலி : உலகை விஷ்ணுவுக்குக் கொடையாக வழங்கிய சக்கரவர்த்தி.

வியாசர் : வேதங்களையும் புராணங்களையும் தொகுத்தவர்.

அநுமான் : வானரப் படைக்குத் தலைமை ஏற்று இராமனுக்கு உதவியவன்.

கிருபாசாரியன் : கலை நூல்களில் வல்லவர். நூற்றியைந்து இளவரசர்களுக்கு ஆசிரியராகவிருந்து அனைத்துக் கலைகளையும் அவர்களுக்குச் சொல்லிக் கொடுத்ததாக மகாபாரதம் கூறுகிறது.

விபீஷணன் : இராவணனின் இளைய தம்பி. சரணாகதித் தத்துவத்தால் உயர்வடைந்தவன்.

பரசுராமர் : விஷ்ணுவின் ஆறாவது அவதாரம்.

சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள்:

ஞானபீட விருது பெற்ற எழுத்தாளர் ஜெயகாந்தன் எழுதிய நாவல் இதுவாகும். இந்நாவலுக்கு 1972இல் இந்திய சாகித்திய அகாடமி விருது வழங்கப்பட்டது. இந்நூல் பின்னர் திரைப்படமாகவும் எடுக்கப்பட்டது.

சிலப்பதிகாரம்:

இது இளங்கோவடிகள் செய்த முத்தமிழ்க் காப்பியம். சிலம்பு + அதிகாரம் = சிலப்பதி காரம். கண்ணகி, பாண்டிமாதேவி ஆகியோரின் கால் சிலம்புகள் காரணமாக அதிகரித்த கதையை விளக்கும் காப்பியம். புகார்க்காண்டம், மதுரைக்காண்டம், வஞ்சிக்காண்டம் என்று மூன்று காண்டங்களையும் 30 காதைகளையும் கொண்டுள்ளது. இக்காப்பியம் அரசியலில் முறை தவறியவர்களை அறக்கடவுள் தண்டிக்கும்; பத்தினிப் பெண்களை உலகம் மதித்துப் போற்றும்; முன் செய்த (பழ)வினை யாரையும் விட்டுவிடாமல் தகுந்த பயனை விளைத்தே தீரும் என்னும் மூன்று உண்மைகளையும் வலியுறுத்தும் வகையில் அமைந்துள்ளது. புரட்சிக் காப்பியம், முத்தமிழ்க்காப்பியம், நாடகக்காப்பியம், குடிமக்கள்காப்பியம் என்ற சிறப்புப் பெயர்களால் அழைக்கப் பெறுகிறது.

சிலம்புச் செல்வர்:

சிலம்புச் செல்வர் என்னும் சிறப்புப் பெயர் பெற்றவர் ம. பொ. சிவஞானகிராமணியார் ஆவார். சொல்லின் செல்வர் ரா. பி சேதுப்பிள்ளை இவருக்கு இப்பட்டத் தைச் சூட்டினார். சிறந்த பேச்சாளரும் எழுத்தாளருமான இவர் பல்வேறு நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவரது 'வள்ளலார் கண்ட ஒருமைப்பாடு' என்னும் திறனாய்வு நூல் இந்திய சாகித்திய அக்காடமியின் பரிசீனை 1966இல் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சிலேடை:

இருபொருள் தரும்படி கூறுவது சிலேடை. இதை இரட்டுற மொழிதல் என்றும் கூறலாம். பிள்ளைப் பெருமாளையங்கார் இயற்றிய திருவேங்கடமாலை முதல் சிலேடை நூலாகும். இந்நூல் 17ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது. காளமேகப்புலவர் அதிகமான சிலேடைப் பாடல்களைப் பாடியுள்ளார்.

சிவகாமியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்:

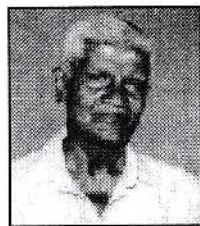
இது யாழ்ப்பாணத்து இணுவில் சின்னத்தம்பிப் புலவரால் செய்யப்பெற்ற ஒரு செய்யுள் நூலாகும். இவர் பஞ்சவர்ணத்தாது என்னும் நூலையும் இயற்றியுள்ளார். இவரது செய்யுட்டிறனை நொண்டி நாடகம், கோவலன் நாடகம், அநுருத்த நாடகம் ஆகிய நூல்களிலும் காணலாம்.

சிவகீதை:

அகத்தியர் செய்ததாகச் சொல்லப்படும் ஒரு தமிழ் நூல்.

சிவகுருநாதன். இ:

நான்கு தசாப்தங்களுக்கு மேலாக ஈழத்துத் 'தினகரன்' நாளிதழின் ஆசிரியராக விளங்கியவர். 'இலங்கையில் தமிழ்ப் புதினப் பத்திரிகைகளின் வளர்ச்சி' என்னும் ஆய்வுநூலையும் எழுதியுள்ளார். சட்டத்தரணியான இவர் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவராகப் பணியாற்றியவர்.

சிவசம்புப்புலவர்:

இலங்கை உடும்பிட்டியைச் சேர்ந்த இவர் அறுபதுக்கு மேற்பட்ட பிரபந்தங்களைப் பாடியுள்ளார். இவரது புலமையை வியந்து ஸ்ரீலாஹி ஆறுமுகநாவலரே இவருக்குப் புலவர் பட்டத்தை வழங்கினார். யமகம், திரிபு முதலியன பாடுவதிலே வல்லவர். இவர் இயற்றிய நூல்களுட் சில: இராமநாதபுரம் பாஸ்கரசேதுபதி மகாராசாவின் மீது கல்லாடக் கலித்துறை, நான்மணிமாலை, இரட்டை மணிமாலை ஆகிய மூன்று நூல்கள். பாண்டித் துரைத்தேவர் மீது நான்மணி மாலை ஒன்று. கந்தவன நாதர் பதிகம், வல்லிபுரநாதர் பதிகம், செந்தில் யமகவந்தாதி, திருவேரக யமக அந்தாதி, எட்டிக்குடிப் பிரபந்தம், புலோலி நான்மணிமாலை முதலியனவாகும். இவரது காலம் 1852 - 1910.

சிவஞானசித்தியார்:

அருணந்தி சிவாச்சாரியார் செய்த இந்நூல் 328 பாடல்களைக் கொண்டது. பரபக்கம், சுபக்கம் என்னும் இரு பிரிவுகளைக் கொண்டுள்ளது. சுபக்கம் சிவஞானபோதச் சூத்திரங்களை விளக்குவதாக உள்ளது. பரபக்கம் பிற சமயங்களை மறுத்துச் சைவசித்தாந்தத்தை நிலைநிறுத்தும் வகையில் அமைந்துள்ளது. அருணந்தி சிவாச்சாரியார் செய்த மற்றொரு நூல் இருபா இருபா. து என்பதாகும்.

சிவஞானபோதம்:

சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களுள் தலைமையானதெனப் போற்றப்படுவது இது. 12 சூத்திரங்களைக் கொண்ட இந்நூலை மெய்கண்டார் அருளியுள்ளார். 'அறிவு நூல்களின் முடிபெலாம் அகத்தடங்கியது' என்று சிவஞானபோதம் போற்றப்படுகிறது. இதன் கருத்துக்களை விளக்கும் வகையிலேயே அருணந்தி சிவாச்சாரியாரின் சிவஞான சித்தியார் சுபக்கம் பகுதி அமைந்துள்ளது. சிவஞான முனிவர் இந்நூலுக்கு உரைகண்டுள்ளார்.

சிவஞான முனிவர்:

பாண்டிநாட்டு விக்கிரமசிங்கபுரத்தில் பிறந்தவர். முக்காளிங்கர் என்பது இயற் பெயர். திருவாவடுதுறை ஆதீன வேலப்பதேசிகரிடம் கல்வி

பயின்று துறவுநிலை அருளப்பெற்று 'சிவஞானயோகி' என்று பெயர் சூட்டப்பட்டார். இலக்கண, இலக்கிய, தத்துவ நூல்களுக்கு உரைகண்ட உரைவித்தகர். இவரியற்றிய நூல்கள்:

அ) இலக்கணம்

1. தொல்காப்பிய சூத்திர விருத்தி.
2. சங்கர நமச்சிவாயப் புலவரின் நன்னூல் விருத்தியுரைத் திருத்தம்.

ஆ) இலக்கியம்

3. அகிலாண்டேஸ்வரி பதிகம்
4. இளசைப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி
5. கச்சியானந்த ருத்திரேசர் பதிகம்
6. கலைசைச்செங்கழுநீர் விநாயகர் பிள்ளைத் தமிழ்
7. கலைசைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி
8. குளத்தூர் அமுதாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ்
9. குளத்தூர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி
10. சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா
11. திருத்தொண்டர் திருநாமக் கோவை
12. திருமுல்லைவாயில் அந்தாதி
13. திருவேகம்பர் அந்தாதி
14. திருவேகம்பர் ஆனந்தக் களிப்பு
15. பஞ்சாக்கர தேசிகர் மாலை

இ) மொழிபெயர்ப்பு

16. காஞ்சிப்புராணம்
17. சித்தாந்த பிரகாசிகை (உரைநடை)
18. சிவதத்துவ விவேகம்
19. சுலோக பஞ்சகம்
20. தருக்க சங்கிரகம் அன்னம்பட்டியம்

ஈ) சமயம்

21. சிவஞானசித்தியார் சுபக்கம் பொழிப்புரை
22. சிவஞானபோதச் சிற்றுரை
23. சிவஞான மாபாடியம்

உ) கண்டனங்கள்

24. இலக்கண விளக்கச் சூறாவளி
25. 'எடுத்து' என்னும் சொல்லுக்கிட்ட வைரக்குப்பாயம்.
26. 'எண்ணையிப்பவத்தில்' என்னும் செய்யுள் மறுப்புரை
27. கம்பராமாயண முதற்செய்யுள் சங்கோத்திர விருத்தி
28. சித்தாந்த மரபுக் கண்டனக் கண்டனம்
29. சிவசமவாத உரை மறுப்பு
30. தனிச்செய்யுள் உரை

சிவஞான முனிவரின் மாணவர்கள்:

1. கச்சியப்ப முனிவர், 2. தொட்டிக்கலைச் சுப்பிரமணிய முனிவர், 3. மதுரை ஆதீனம் வேலாயுத தேசிகர், 4. காஞ்சிபுரம் சரவணபத்தர், 5. இராமநாதபுரம் சோமநாதகுரு, 6. முத்துக்குமாரசாமி தேசிகர், 7. இலக்கணம் சிதம்பரநாத தேசிகர், 8. கலியாண சுந்தர உபாத்தியாயர், 9. அடைக்கலம் காத்தான் முதலியார், 10. காஞ்சிபுரம் சிதம்பர முனிவர், 11. திருக்கூடல் சந்திரசேகர முதலியார், 12. அரும்பாக்கம் சிற்றம்பல தேசிகர்.

சிவஞானவள்ளல்:

வள்ளலார் சரித்திரம் செய்தவர். 18ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

சிவத்தம்பி கார்த்திகேசு பேராசிரியர்:

உலகின் முன்னணித் தமிழ் அறிஞர்களில் ஒருவர். பழந் தமிழ் இலக்கணம், நவீன இலக்கியம், தமிழ் நாடகம், இலக்கியம், வரலாறு, தமிழர் பண்பாடு, அரசியல், தொடர்பாடல் ஆகிய துறைகளில் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டவர். தலைசிறந்த விமர்சகர். தமிழ்நாடு அரசினால் திரு. வி. கல்யாண சுந்தரர் விருதளிக்கப்பட்டு கௌரவிக்கப்பட்டவர்.

சிவதருமோத்தரம்:

மறைஞானசம்பந்தரால் வடமொழியினின்றும் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட ஒரு சைவ நூல்.

சிவதோத்திரக் கீர்த்தனை:

யாழ். உடுப்பிட்டியைச் சேர்ந்த தா. சின்னத்தம்பி என்பவர் இதனை இயற்றியுள்ளார். இவரியற்றிய ஏனைய செய்யுள் நூல்களாவன: வீரபத்திரர் சதகம், வீரபத்திரர் பதிகம், வீரபத்திரர் ஊஞ்சல், புதுச் சந்நிதி முருகையன் பதிகம், விக்கினேசுரர் பதிகம், வீரமாகாளியம்மன் பதிகம், மதனவல்லி விலாசம், இராமவிலாசம், நிலஅளவைச் சூத்திரம்.

சிவதோத்திர யமக அந்தாதி:

இந்நூல் மல்லாகம் நமச்சிவாயப் புலவரால் இயற்றப்பெற்றது. சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவரிடம் இலக்கிய, இலக்கணங்களைக் கற்ற இவர், ஊர்ப் பெயர் உட்பொருள் விளக்கம், ஆத்மலட்சுமிரீத மருந்து, சிங்கைவேலன் கீர்த்தனைகள், சும்பிளாவளைப் பிள்ளையார் கீர்த்தனைகள் ஆகியவற்றை இயற்றியுள்ளார்.

சிவநாயகம். எஸ்.டி.:

ஈழத்துப் பத்திரிகை உலகின் ஜாம்பவான் என்று போற்றப்படும் இவர் சுதந்திரன், தினகரன், வீரகேசரி, தினபதி, சிந்தாமணி, சூடாமணி ஆகிய பத்திரிகைகளின் ஆசிரிய பீடத்தை அலங்கரித்த பெருமைக்

குரியவர். கதை, கட்டுரை, கவிதை, நாவல், நாடகம் எனப் பல்வேறு துறைகளில் பெயர் பொறித்தவர். ஈழத்து எழுத்தாளர் பலருக்கும் தாம் பணியாற்றிய பத்திரிகைகளில் எழுதுதற்குக் களம் அமைத்துக் கொடுத்தவர்.

சிவநெறிப் பிரகாசம்:

இது சிவக்கொழுந்து தேசிகர் இயற்றிய ஒரு சைவ நூல். 216 செய்யுட்களாலானது.

சிவப்பிரகாசர்:

வீரசைவரான இவர் சித்திரக்கவி பாடுவதில் வல்லவர். நிரோட்ட யமக அந்தாதி, நால்வர்நான்மணிமாலை, பிரபுலிங்கலீலை, சோணசைல மாலை, மந்திரக்கோவை, திருவேங்கைக்கோவை, அருணாசலபுராணம், சீகாளத்திப்புராணம், கருணைக்கலம்பகம், திருவெண்காட்டுப்புராணம், திருச் செங்காட்டங் குடிப்புராணம், திருவிரிஞ்சைப்புராணம், சித்தாந்தசிகாமணி, வேதாந்த சூடாமணி, திருக்கழுக்குன்றமாலை, நிரஞ்சனமாலை, சிவஞான பாலைய தேசிகர் பெயரில் கலம்பகம், தாலாட்டு, பிள்ளைத்தமிழ், திருப்பள்ளியெழுச்சி, நெஞ்சுவிடுதாது போன்ற நூல்களை இவர் இயற்றியுள்ளார். சிவப்பிரகாசர் இயற்றிய நீதிநூல் நன்னெறி. இவர் 17 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

சிவபாதசுந்தரம். சோ:

ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகளில் ஒருவரான சோ. சிவபாதசுந்தரம் ஈழம் முதல் இங்கிலாந்து வரை புகழ் பெற்ற எழுத்தாளராவார். 'ஈழகேசரி' யின் ஆசிரியராக விளங்கி, இலங்கை வானொலியில் தமிழ் நிகழ்ச்சி அதிகாரியாகப் பணியாற்றியதோடு, பி.பி.சி யிலும் தமிழோசையைத் தவழவிட்ட பெருமைக்குரியவர். ஈழத்து இதழ்களில் மட்டுமன்றித் தமிழகத்து இதழ்களிலும் எழுதியவர். பல்வேறு நூல்களைப் படைத்தளித்தவர். இவரது ஒலிபரப்புக்கலை ராஜாஜியின் ஆசியுரையுடன் பிரசுரமானதோடு தமிழக அரசின் பரிசினையும் பெற்றது. புத்தர் அடிச்சுவட்டில் என்னும் நூல் இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலப் பரிசினைப் பெற்றது. மாணிக்கவாசகர் அடிச்சுவட்டில் என்பது இவரது மற்றோர் நூலாகும். இவரது 'காஞ்சனை' என்னும் சிறுகதை தமிழ்நாட்டுச் சிறுகதைத் தொகுதியில் இடம் பெற்றுள்ளது. சிறுகதை, நாவல் தொடர்பான நூல்களையும் எழுதியுள்ளார்.

சிவபெருமானின் 64 திருவிளையாடல்களை விளக்கும் நூல்கள்:

கல்லாடம் மற்றும் வேம்பத்தூரார், பெரும்பற்றப் புலியூர்நம்பி, பரஞ்சோதி ஆகியோர் இயற்றிய திருவிளையாடல்புராணங்கள்.

சிவமணிமாலை:

தெல்லிப்பழை பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை என்பவரால் இயற்றப்பெற்ற நூலிதுவாகும். இவர் யாழ்ப்பாண சுவதேசக்கும்மி, இதோபதேச கீதரச மஞ்சரி முதலான நூல்களையும் ஆக்கியுள்ளார்.

சிவரகசியம்:

18ஆம் நூற்றாண்டுத் தொடக்கத்தில் ஒப்பிலாமணித் தேசிகர் செய்த ஒரு செய்யுள் நூல்.

சிவராத்திரிபுராணம்:

சன்னாகம் வரத பண்டிதரால் இயற்றப்பெற்ற புராண நூல்.

சிவவாக்கியர்:

இவர் ஞானியன்றிப் புலவராயுமிருந்தவர். சிவவாக்கியம் என்னும் நூல் செய்தவர்.

சிவனடியார்களின் வரலாற்றைக் கூறும் நூல்:

பெரிய புராணம். இதனை அருளியவர் சேக்கிழார் பெருமகனார் ஆவார்.

சிவானந்தர்: சுவாமி:

கருணையின் உருவாய் தமிழ் நாட்டில் தாமிரவருணிக் கரையில் பத்தமடைக் கிராமத்தில் அவதரித்து இமய ஜோதியாய் உலகெங்கும் ஆன்மீக ஒளி பரப்பியவர் சுவாமி சிவானந்தர். ரிஷிகேஷத்தில் இவர் அமைத்த சிவானந்த நகர் இவரது சேவையை இன்றும் நினைவூட்டிய வண்ணம் உள்ளது. திவ்ய ஜீவன சங்கத்தை நிறுவி அதன் மூலம் உலகெல்லாம் ஆன்மீக ஒளி பரவச் செய்த ஒப்பற்ற தவயோகி. இவர் எழுதிய நூல்கள் யாவும் மனிதகுல ஈடேற்றத்திற்கு வழிகாட்டுவனவாக உள்ளன.

சிவானந்தையர் வித்துவான்:

ஈழத்துத் தெல்லிப்பழை பன்னாலைக் கிராமத்தைச் சேர்ந்தவர். சன்னாகம் குமாரசுவாமிப் புலவரிடம் கல்வி பயின்றவர். இவர் புலியூர்ப் புராணம், புலியூர் அந்தாதி, சனிதுதி ஆதியாம் நூல்களை இயற்றியுள்ளார். இவரது காலம் 1873-1916.

சிற்ப சாஸ்திரத்தைப் போதிக்கும் நூல்கள்:

1. விச்சுதர்மம், 2. விச்சவேஸம், 3. விச்சவசாதம், 4. நிருத்தம், 5. தாவட்டம், 6. நளம், 7. மயம், 8. அனுமானம், 9. பானு, 10. கற்பாரியம், 11. சிருட்டம், 12. மானசாரம், 13. வத்துவித்தியாபதி, 14. பராசாரியம், 15. அறிடிகம், 16. சயிற்றகம், 17. வத்துபோதம், 18. வித்தாரம், 19. ஐந்திரம், 20. வச்சிரம், 21. செளமம், 22. விச்சுபகா சிவம், 23. மகதந்திரம், 24. விசாலம், 25. சித்திரம், 26. காபில காலயுகம், 27. நாமசங்கீதை, 28. சாத்தீகம், 29. விச்சவ போதம், 30. ஆதிசாரம், 31. வெகுச்சுருதம், 32. மானபோதம்

சிற்பி:

ஈழத்து எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான இவரது இயற்பெயர் சி.சரவணபவன். 'கலைச்செல்வி' எனும் மாத சஞ்சிகை ஒன்றினை நடத்தியதன் மூலம் இளம் எழுத்தாளர்கள் பலர் உருவாவதற்கு வழி கோலியவர். பல சிறுகதைகளையும் குறுநாவல் களையும் எழுதியுள்ளார். ஈழத்துச் சிறுகதைகள் என்னும் சிறுகதைத் தொகுதியினையும் வெளியிட்டுள்ளார். இவரது சிறுகதைகள் நிலவும் நினைவும், சத்திய தரிசனம் என்னும் தொகுதிகளாகவும் வெளிவந்துள்ளன.

சிற்றம்பல நாடிகள்:

துகளறு போதம் என்னும் நூல் செய்தவர். 15ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

சிற்றிலக்கிய ஆசிரியர்கள்:

1. குமரகுருபரர் 2. பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்கார் 3. சிவப்பிரகாசர் 4. தத்துவராயர் 5. தாயுமானவர் 6. கொட்டையூர்ச் சிவக்கொழுந்து தேசிகர் 7. சிவஞானசுவாமிகள் 8. சிதம்பரசுவாமிகள் 9. திரிகூட ராசப்பக்கவிராயர் 10. பாம்பன்கவாமிகள்

சிற்றிலக்கியங்கள்:

சிற்றிலக்கியங்கள் பாவனை இலக்கியங்கள் என்றும் அழைக்கப்படுகின்றன. நேரடியாக அமையாமல் (குழந்தையாகவும்/ உலா வருவது போலவும்) பாவித்துப் பாடப்பட்டதால் சிற்றிலக்கியங்கள் பாவனை இலக்கியங்கள் எனப்படுகின்றன. சிறு பிரபந்தங்கள் என்னும் தொடரின் தமிழ் வடிவமே சிற்றிலக்கியங்கள் எனலாம். மரபு வழியாக 96 சிற்றிலக்கிய வகைகள் கூறப்படுகின்றன. ஆயினும் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட வகைகள் கிடைக்கின்றன.

சிற்றிலக்கியங்களின் இலக்கணத்தையும் தொகையையும் கூறும் பாட்டியல் நூல்கள்:

நூலின் பெயர்	ஆசிரியர்	காலம்
1. பன்னிரு பாட்டியல்	பலர்	கி.பி. 12 நூ
2. வெண்பாப் பாட்டியல்	குணவீரபண்டிதர்	கி.பி. 13 நூ
3. நவநீதப் பாட்டியல்	நவநீத நடனார்	கி.பி. 14 நூ
4. சிதம்பரப் பாட்டியல்	பரஞ்சோதியார்	கி.பி. 16 நூ
5. பிரபந்த மரபியல்	தெரியவில்லை	கி.பி. 16 நூ
6. பிரபந்த திரட்டு	தெரியவில்லை	-
7. பிரபந்த தீபம்	தெரியவில்லை	-

சிற்றிலக்கிய வகைகள் பெயர் பெறும் முறை:

பாடுபொருளின் அடிப்படையில் அமைவன - காதல், ஆற்றுப்படை
 பாடல் அமைப்பு முறையில் - அந்தாதி, கூற்றிருக்கை.
 பாடப்படுவாரின் போர் வெற்றியால் - பரணி
 கதை மாந்தரின் செயலால் - மடல்
 பாடப்படுவாரைப் பிறர் கண்டு காழுவதாக - உலா
 குழு இனத்தின் பெயரால் - பள்ளு
 துணைக்கதை மாந்தர் பெயரால் - குறவஞ்சி
 தூது விடுதல் - யாரிடம் எந்தப் பொருளைத் தூதுவிடுதல் என்னும்
 முறையில் அமையும்.
 எடுத்துக்காட்டு - அழகர் - கிள்ளைவிடு தூது
 மதுரைச் சொக்கநாதர் - தமிழ்விடு தூது
 வரதபண்டிதர் - கிள்ளைவிடுதூது

சிற்றிலக்கிய வகையில் முதல்நூல்கள்:

அந்தாதி - அற்புதத்திருவந்தாதி - காரைக்காலம்மையார் - (6 நூ)
 உலா - திருக்கைலாயஞானஉலா - சேரமான்பெருமாள்நாயனார் - (9நூ)
 ஊசல் - திருப்போரூர்முருகன்ஊசல் - சிதம்பரசாமியார் - (13நூ)
 கலம்பகம் - நந்திக்கலம்பகம் - (9நூ)
 காதல் - கூளப்பநாயக்கன்காதல் - சுப்ரதீபக்கவிராயர் - (17நூ)
 சதகம் - கார்மண்டலசதகம் - ஆறைக்கிழார் - (11நூ)
 காவடிச்சிந்து - அண்ணாமலைரெட்டியார் - (19நூ)
 சிலேடை - திருவேங்கடமாலை - பிள்ளைப்பெருமாளையங்கார் - (17நூ)
 தூது - நெஞ்சுவிடுதூது - உமாபதிசிவாச்சாரியார் - (14நூ)
 பதிகம் - திருவாலங்காட்டு மூத்ததிருப்பதிகம் - காரைக்காலம்மையார்
 - (6 நூ)

பரணி - கலிங்கத்துப்பரணி - செயங்கொண்டார் - (11நூ)
 பள்ளு - திருவாரூர்ப்பள்ளு - கமலை ஞானப்பிரகாசம் - (16நூ)
 பிள்ளைத்தமிழ் - குலோத்துங்கன்பிள்ளைத்தமிழ் - ஓட்டக்கூத்தர் - (12நூ)
 இரட்டைமணிமாலை - திருவிரட்டைமணிமாலை - காரைக்காலம்மையார்
 - (6நூ)

சிற்றிலிழைத்தல்:

சிறு பெண்கள் மணலால் சிறு வீடு கட்டி விளையாடுதல்.

சிறந்த மொழிபெயர்ப்பாளர்கள்:

1. வெ. சாமிநாதசர்மா 2. சுத்தானந்தபாரதியார் 3. கா. அப்பாத்த
 துரையார் 4. கா.ஸ்ரீ.ஸ்ரீ

சிறப்பான செப்பேடுகள்

1. சின்னமனூர்ச்செப்பேடு 2. வேள்விக்குடிச் செப்பேடு 3. காசக்குடிச்
 செப்பேடு 4. கரந்தைச் செப்பேடு

சிறப்பிற்குரிய கோவை நூல்கள்:

1. திருக்கோவையார், 2. தஞ்சைவாணன் கோவை

சிறப்புப்பாயிரம்:

நூற்பெயரும் காரணமும் ஆக்கியோன்பெயரும் அளவும் பயனுமுரைப்பது.

சிறப்புப் பெற்ற தூது நூல்கள்:

பலபட்டடைச் சொக்கநாதப் புலவரின் அழகர்விடு தூது, ஆசிரியர் பெயர் அறியப்படாத தமிழ்விடு தூது என்பனவாகும்.

சிறீ அளித்த சிறை:

ஈழத்து எழுத்தாளர் நாவேந்தன் எழுதிய சிறீ எதிர்ப்புப் போராட்டம் தொடர்பான நூல்.

சிறுகதைத் தத்துவம்:

சிறுகதைக்கும் நாவலுக்கும் இடையேயுள்ள வேறுபாட்டை விளக்கும் நூல். 1901இல் பிராண்டர் மத்தியூஸ் என்பவர் இதனை எழுதியுள்ளார்.

சிறுகதை பற்றிய நூல்கள்:

நூல்	ஆசிரியர்
1. சிறுகதை ஒரு கலை	ப. கோதண்டராமன்
2. சிறுகதைச் செல்வம்	சாலை. இளந்திரையன்
3. தமிழில் சிறுகதை	சாலை. இளந்திரையன்
4. தமிழ்ச்சிறுகதை பிறக்கிறது	சி.சு.செல்லப்பா
5. தமிழ்ச் சிறுகதைகள் ஒரு மதிப்பீடு	க.செந்தில்நாதன்
6. தமிழ்ச் சிறுகதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்	கா. சிவத்தம்பி
7. தமிழ்ச் சிறுகதை முன்னோடிகள்	இரா.தண்டாயுதம்
8. தமிழில் சிறுகதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும்	அ.சிதம்பரநாதன்
9. தமிழ்ச் சிறுகதை வரலாறு	வேதசகாயகுமார்
10. சிறுகதை இலக்கியக் கொள்கை	சோ.சிவபாதசுந்தரம்
11. தமிழில் சிறுகதை வளர்ச்சியும் வரலாறும்	சோ.சிவபாதசுந்தரம் பெ.கோ.சுந்தரராசன் (சிட்டி)

சிறுகாக்கைப் பாடினியார்:

சிறுகாக்கைப் பாடினியம் என்னும் நூல் செய்த பழம் புலவர்.

சிறுகாப்பியம்:

பெருங்காப்பியத்திற்குள்ள உறுப்பிற் சில குறைந்து நடைபெறும் நூல்வகை.

சிறு பஞ்சமூலம்:

சிறு நெருஞ்சி, சிறுமல்லி, பெருமல்லி, கண்டங்கத்திரி, சிறுவழுதுணை

என்கிற ஐந்து மலர்களின் வேர்களின் கலவை சேர்ந்த மருந்தே சிறுபஞ்ச மூலம் எனப்படும். இந்த மருந்தைப் போல மனித வாழ்க்கையின் உயர்வுக்குப் பயன்படும் வகையில் ஒவ்வொரு செய்யுளிலும் ஐந்தைந்து கருத்துக்களைக் கூறும் நீதி நூல் இதுவாகும். காரியாசான் செய்தது.

சிறுபாண்டரங்கன்:

இடைச்சங்கப் புலவருள் ஒருவர்.

சிறுபாணாற்றுப்படை:

நல்லூர் நத்தத்தனார் ஓய்மா நாட்டு நல்லியக் கோடனைப் பாடிய நூல்.

சிறு பாணாற்றுப்படைத் திறனாய்வு:

முனைவர் மு. வை. அரவிந்தன் எழுதிய நூல். இவரது நூல்கள்: மை தீட்டிய விழிகள், திருக்குறளும் சங்க இலக்கியமும் என்பனவாகும்.

சிறுமேதாவியார்:

கடைச்சங்கப் புலவருள் ஒருவர்.

சிறுமோலிகனார்:

சங்ககாலப் புலவர். நற்றிணை ஆறாம் பாடலைப் பாடியவர்.

சிறுவெண்டேரையார்:

சங்ககாலப் புலவர். புறநானூறு 362ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

சிறைக்குடி ஆந்தையார்:

சங்ககாலப் புலவர். நற்றிணை 16, குறுந்தொகை 56ஆம் பாடல்களைப் பாடியவர்.

சின்னக்குட்டிப்புலவர்:

யாழ்ப்பாணத்து மாவிட்டபுரத்தைச் சேர்ந்த இவர் தெல்லிப்பழையிலே செல்வந்தராய் விளங்கிய கனகநாயக முதலியாரின் இல்லத்துப் புலவராய் விளங்கியவர். அவர் மீது ஒரு பள்ளுப் பிரபந்தம் பாடி 1789 இல் வெளியிட்டார். அப்பிரபந்தமே தண்டிக்கக் கனகராயன் பள்ளு என அழைக்கப்படுகிறது. ஈழத்தில் தோன்றிய சிறந்த பள்ளுப் பிரபந்தங்களில் இதுவுமொன்றாக மதிக்கப்படுகிறது.

சின்னச்சீறா:

உமறுப்புலவர் நபிகளின் வரலாற்றை நிறைவு செய்யாததால், பனீ அகமது மரைக்காயர் என்பவர் சின்னச் சீறா எனும் நூலை இயற்றி அதை நிறைவு செய்தார்.

சின்னத்தம்பிப்புலவர்:

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரைச் சேர்ந்த சின்னத்தம்பிப் புலவர் ஈழம் தந்த புலவர் பெருமக்களில் ஒருவராவார். இவரது காலம் கி.பி. 1716 - 1780. இவரது நூல்கள்: மறைசை அந்தாதி, கல்வளை அந்தாதி, கரவை வேலன் கோவை, புறாளை விநாயகர் பள்ளு என்பனவாகும்.

சின்னப்பு:

ஒரு பிரபந்தம். அது நேரிசை வெண்பாவால் தசாங்கம் அமைத்து நூறு, தொண்ணூறு, எழுபது, ஐம்பது, முப்பது, செய்யுட்கள் பாடுவது.

சினேந்திரமாலை:

உபேந்திராசிரியர் செய்த தமிழ் ஆருட நூல்.

சீ

சீகாழி அருணாசலக்கவி:

இராம நாடகம் என்னும் இராம நாடகக் கீர்த்தனை இவர் இயற்றியதாகும். சீகாழி அந்தாதி, சீகாழிக்கோவை, சீகாழித் தலபுராணம், அநுமார் பிள்ளைத்தமிழ், சேதுபர்வதவர்த்தனி பிள்ளைத்தமிழ் ஆகியவற்றையும் இவர் பாடியுள்ளார். இவர் 18ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

சீகாழித் தாண்டவராயர்:

திருவாசகத்திற்கு முதன்முதலில் விளக்கவுரை கண்டவர்.

சீசன்பால்கு:

இவர் ஜேர்மனி நாட்டவர். தமிழ்நாட்டில் தரங்கம்பாடி என்னும் இடத்தில் அச்சுக்கூடம் நிறுவித் தமிழ் நூல்களை அச்சிட்டு வெளியிட்ட பெருந்தகை. விவிலியத்தை (வேதாகமத்தை) முதன்முதலில் தமிழில் மொழிபெயர்த்த பெருமை இவருக்குண்டு. தமிழ் - இலத்தீன் அகராதியையும் உருவாக்கினார். இவரது பைபிள் மொழிபெயர்ப்பு 3.1.1714இல் அச்சானது.

சீட்டுக்கவி:

கடிதம் போன்று எழுதப்படும் கவி சீட்டுக்கவி எனப்படும். சுப்புராயணியர் என்பவர் தென்பாக ஆனந்த பூபன் சீட்டுக்கவி பாடினார். இவர் 19ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

சீத்தலைச்சாத்தனார்:

இவர் ஐம்பெருங்காப்பியங்களில் ஒன்றான மணிமேகலையின் ஆசிரியர். மணிமேகலை புத்த சமயம் சார்ந்த நூலாகும். சீத்தலைச்சாத்தனாரே இளங்கோவடிகளுக்குக் கண்ணகி வரலாற்றைக் கூறியவராவார்.

சீபட்டர்:

பகவத்கீதையைத் தமிழில் பாடியவர். 13ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

சீபுராணம் (ஸ்ரீபுராணம்):

இது ஒரு சைன நூல். இருசபர் முதல் சீவர்த்தமானர் இறுதியாகவுள்ள இருபத்து நான்கு தீர்த்தங்கரர்களின் சரித்திரங்களை விரிவாகக் கூறுவது. இது தென் மொழியும் வடமொழியும் கலந்ததான மணிப்பிரவாள நடையில் எழுதப்பட்டது. இக்காலத்து வழங்காத பற்பல

தமிழ்ச் சொற்களை இதில் காணலாம். இந்நூலைச் சைனர் தினந்தோறும் பூசித்துப் பாராயணம் செய்வதுண்டு. இதன் ஆசிரியரையும் செய்யப்பட்ட காலத்தையும் அறிய முடியவில்லை.

சீமந்தனி நாடகம்:

அராலி முத்துக்குமாருப் புலவர் ஆக்கிய நாடகம் இதுவாகும். இவரியற்றிய வேறு நாடகங்கள்: பதுமாபதி நாடகம், குறவஞ்சி, தேவசகாயம்பிள்ளை நாடகம்.

சீமந்தனிபுராணம்:

மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த ச. பூபாலிள்ளை என்பவரால் இயற்றப்பெற்ற செய்யுள் நூல் இதுவாகும். இவரியற்றிய மற்றோர் நூல் விநாயக மான்மியம். இவரது காலம் 1855-1920.

சீமந்தரேகை:

பெண்கள் தலைமயிரை வகிர்ந்தால் உச்சியில் உண்டாகும் ரேகை இது எனப்படும்.

சீயகங்கள்:

நன்னூல் செய்வித்த கங்க அரசன். 13ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவன்.

சீவக சிந்தாமணி:

திருத்தக்க தேவரால் இயற்றப்பெற்ற காப்பியம். இது சமண சமயம் சார்ந்த நூலாகும். இந்நூல் சீவகன் வரலாற்றைக் கூறுகிறது. சிந்தாமணி என்பது தேவலோகத்தில் உள்ள ஒரு மணி. அது கேட்டோர்க்குக் கேட்டதைக் குறைவில்லாது வழங்கும் சிறப்புடையது. அதுபோன்றது இக்காப்பியம் என்பர். இந்நூலில் 13 இலம்பகங்கள் உள்ளன. லம்பகா என்ற பிராகிருத மொழிச் சொல்லான இலம்பகம் பேறு என்னும் பொருள் கொண்டது. ஒவ்வொரு இலம்பகமும் சீவகன் அடைந்த ஒவ்வொரு பேற்றை விளக்குகிறது. ஐம்பெருங்காப்பியங் களுள் தலையாயதென்ப போற்றப்பெறும் சீவகசிந்தாமணி காமநூல், மணநூல், முத்திநூல் எனவும் அழைக்கப்படுகிறது.

சீவகன் கதையைக் கூறும் வடமொழி நூல்கள்:

1. சத்திரிய சூடாமணி,
2. கத்திய சிந்தாமணி,
3. ஜீவந்தர நாடகம்,
4. ஜீவந்தரசம்பு.

சீறாப்புராணம்:

உமறுப்புலவர் பாடிய ஒப்பற்ற நூல். சீதக்காதி என்னும் வள்ளலின் வேண்டுகலைமைய இதனைப் பாடினார். இந்நூல் விலாதத்துக் காண்டம், நுபுவத்துக்காண்டம், ஹிஜ்ரத்துக்காண்டம் என்னும் மூன்று காண்டங்களையும் 12 படலங்களையும் 5022 பாடல்களையும் கொண்டுள்ளது. 'சீறா' என்பது வாழ்க்கை வரலாற்றைக் குறிக்கும் சொல்லாகும். 'ஸீரத்' என்னும் அரபுச் சொல்லின் திரிபே சீறா என்பர்.

சு

சூப்பிக் கவிஞர்கள்:

இல்லாமிய மெய்ஞானக் கவிஞர்களை இவ்வாறு அழைப்பர். குணங்குடி மல்தான் சாகிபு, பீர் முகம்மது போன்றோர் சூப்பிக் கவிஞர்களாவர்.

சுடலை நோன்பிகள்:

கபால மதக் கொள்கையுடைய துறவிகள்.

சுத்தானந்த பாரதியார்:

சுத்தானந்தர் பெரும் தவயோகி. உலகறிந்த அறிஞர். ஆயிரத்திற்கும் மேற்பட்ட தமிழ் நூல்களையும் பல்வேறு ஆங்கில நூல்களையும் படைத்தவர். இவரது பாரத மகாசக்தி காவியம் தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக் கழகத்தின் இராசராசசோழன் விருதினைப் பெற்றது.

சுத்தானந்தபிரகாசம்:

தமிழில் உள்ள ஒரு பரத நூல் இதுவாகும்.

சுதாராஜ்:

சிறுகதை, நாவல், சிறுவர் இலக்கியம் ஆதியாம் பல்வேறு துறைகளில் ஆழத் தடம் பதித்துள்ள ஈழத்து எழுத்தாளர்களுள் இவரும் ஒருவர். இராசசிங்கம் என்பது இவரது இயற் பெயராகும். மின் பொறியியலாளராக விளங்கும் இவர் எழுத்துத் துறையில் சாதித்தவை பலவாகும். இவரது கொடுத்தல் என்னும் சிறுகதைத் தொகுப்பு இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலப் பரிசினைப் பெற்றது. பலாத்காரம், ஒரு நாளில் மறைந்த இரு மாலைப் பொழுதுகள், தெரியாத பக்கங்கள், காற்றோடு பேசுதல், சுதாராஜ் கதைகள், மனித தரிசனங்கள் என்பன இவரது படைப்புக்களில் சிலவாகும். காட்டில் வரமும் கரடி நாட்டுக்கு வந்த கதை, பறக்கும் குடை, சுட்டிப் பையனும் கெட்டிக்காரப் பூனையும் கோழி அம்மாவும் மயில் குஞ்சுகளும் போன்றவை இவரது சிறுவர் படைப்புக்களாகும்.

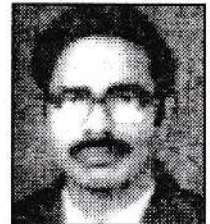

சுந்தரபாண்டியம்:

அனதாரி என்பவரால் இயற்றப்பட்ட ஒரு தமிழ்க் காவியம்.

சுந்தரம்பிள்ளை. காரை:

ஈழத்துக் கவிஞர்களுள் ஒருவர். சிறந்த நாடகாசிரியர். பல்வேறு கவிதை, நாடக, கலை நூல்களை ஆக்கியவர். இவரது நூல்கள் சில இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டல விருதுகளைப் பெற்றுள்ளன. சங்கிலியன் (காவியம்), இந்து

கவிஞர் த. துரைசிங்கம்

நாகரிகத்தில் கலைகள், வடஇலங்கையர் நாட்டார் கலைகள் போன்ற பல நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

சுந்தரம்பிள்ளை. பெ:

இவர் மனோன்மனியம் என்னும் நாடக நூலை இயற்றியுள்ளார். இவரது பெயரில் தமிழ்நாட்டில் பல்கலைக்கழகம் ஒன்றும் அமைந்துள்ளது. தமிழக அரசின் தமிழ் வாழ்த்தாக இவரது பாடலே அமைந்துள்ளது.

சுப்பிரதீபக்கவிராயர்:

மதுரையில் இருந்த கூள்பநாயக்கன் பேரில் கூள்பநாயக்கன் காதல் என்னும் நூலை ஆக்கியுள்ளார். விறலிவிடுதாது செய்தவரும் இவரே. 18ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

சுப்பிரமணிய பாரதி படைத்த முப்பெரும் பாடல்கள்:

குயில் பாட்டு, கண்ணன் பாட்டு, பாஞ்சாலி சபதம். இவற்றுள் பாஞ்சாலி சபதம் தேசிய உள்ளுறை; குயில் பாட்டு வேதாந்த உள்ளுறை; கண்ணன் பாட்டு ஆன்ம உள்ளுறை.

சுப்பிரமணிய பாரதியார்:

எட்டயபுரத்தில் பிறந்த மகாகவி. சிறந்த கவிதை ஆற்றல் பெற்றவர். கவிதை, உரைநடை, மொழி பெயர்ப்பு, இதழியல் போன்ற துறைகளில் சிறந்து விளங்கியவர். தமிழுக்குப் புத்துயிர் ஊட்டிய பாவலர். புதுக்கவிதையின் முதல் ஆசான். சுதந்திரப் போராட்ட வீரர். தேசியக் கவிஞர் எனப் பாராட்டப் பெற்றவர். 1903 இல் தனது பதினோராவது வயதில் பாரதி என்று பட்டம் சூட்டப்பெற்றவர். இவரது காலம் 1882-1921.

சுப்பிரமணிய பாரதியின் படைப்புகள்:

பக்திப் பாடல்கள், தேசபக்திப் பாடல்கள், சிறுவர் இலக்கியங்கள், தன்வரலாறு, முப்பெரும் பாடல்கள், பல்வகைப் பாடல்கள், வசன கவிதை, உரைநடை நூல்கள் என்றவாறு அமையும்.

சுப்பிரமணிய ஐயர்:

இவர் மதுரையில் இருந்து இருகாத தூரத்திலுள்ள மழுவையில் வாழ்ந்தவர். இவர் இலக்குமித்தரப் புராணம், திருவிளையாடற் கீர்த்தனை, மயில்மலைப் பிள்ளைத்தமிழ், கூடல் திருவிளையாடல், யமகவந்தாதி, திருவிளையாடற் சுந்தரமாலைச் சந்த விருத்தம், திருமெய்யம் ஈசுவரன் கோயில் தலபுராணக் கீர்த்தனை, விஷ்ணு கோயில் தலபுராணக் கீர்த்தனை முதலியவற்றைப் பாடியுள்ளார்.

சுப்பிரமணிய முதலியார், வெள்ளக்கால்:

அகலிகை வெண்பா செய்தவர். இவரது காலம் 1857-1947.

சுப்பிரமணியபிள்ளை. கா:

கா.சு.பிள்ளை என அழைக்கப்பட்ட இவர் சட்டவல்லுநர். நான்கு நாயன்மார்களின் வரலாறு எழுதியவர். இவர் எழுதிய தமிழிலக்கிய வரலாறு சிறப்புக்குரியதாகும்.

சுப்பிரமணியம் வே.

முல்லைமணி என்னும் புனை பெயர் கொண்ட இவர் நாவல், சிறுகதை, கட்டுரை, நாடகம் என்று இலக்கியத்தின் பலதுறைகளிலும் பயிற்சி மிக்கவர். இவரது சிறுகதைகள் யதார்த்தபூர்வமானவை. 'அரசிகள் அழுவதில்லை' என்பது இவரது சிறுகதைத் தொகுப்பாகும். இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டல விருதைப் பெற்றவர். பல்வேறு நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். அவையனைத்தும் இவரது இலக்கிய ஆற்றலைப் பிரதிபலிப்பனவாக உள்ளன. யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகம் இவருக்குக் கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவித்துள்ளது. வன்னியர் திலகம், கமுகம் சோலை, மழைக் கோலம் என்பன இவரது நாவல்களாகும். பண்ணடாரவன்னியன் (நாடகம்), வன்னியற்சிந்தனை, இலக்கியப் பார்வை, கொண்டு வந்த சீதனம் (சிறுகதைத் தொகுப்பு) என்பன இவர் எழுதிய நூல்களுள் சிலவாகும்.

சுப்பிரமணியம். க.நா:

க. நா. சுப்பிரமணியம் என அழைக்கப்பெற்ற இவர் சிறந்த நாவலாசிரியர், சிறுகதை எழுத்தாளர்; புகழ் பெற்ற இலக்கிய விமர்சகர்; நல்ல மொழிபெயர்ப்பாளர்; பத்திரிகை ஆசிரியர். சூறாவளி, சந்திரோதயம், இலக்கியவட்டம் என்னும் இதழ்களின் ஆசிரியராக விளங்கியவர். முழுநேர எழுத்தாளராகவே வாழ்ந்தவர். இவர் மொழி பெயர்த்த நூல்கள்: மதகுரு (ஸ்கண்டினைவிய நாவல். நோபல் பரிசு பெற்றது. செல்மா லாகர் லெவ் எழுதியது), நிலவளம் (நோர்வே நாவல்) நட்லாம்சன், நன்னிலம் (அமெரிக்க நாவல்) இவர் ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்த நூல்கள்: திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம், தலைமுறைகள், தமிழ்ச்சிறுகதைகள் (தொகுப்பு). 'மயன் கவிதைகள்' என்ற நூலுக்காக 'மகாகவி குமரன் ஆசார்' விருதும், தமிழ்நாடு அரசு இலக்கியப் பரிசும் பெற்றவர். க. நா. சு. வின் 'இலக்கியத்துக்கு ஓர் இயக்கம்' என்னும் திறனாய்வு நூலுக்காக 1986ல் இந்திய சாகித்திய அகாதெமி விருது வழங்கப்பட்டமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. இவரது காலம் 1912 - 1988.

சுப்பிரமணியமுனிவர்:

தொட்டிக்கலைச் சுப்பிரமணியர் என்று அழைக்கப்பட்ட இவர் சிவஞான

முனிவருடைய பன்னிரண்டு மாணாக்கருள் ஒருவர். இவர் செய்த பிரபந்தங்கள்: துறைசைக்கோவை, கலைசைக்கோவை, கலைசைச் சிலேடை வெண்பா, திருக்கலைசைச் சிதம்பரேசர் வண்ணம், திருக் கலைசைச் சிதம்பரேசர் பஞ்சரத்தினம், திருக்குற்றாலச் சித்திரசபைத் திருவிருத்தம், திருச்சிற்றம்பல தேசிகர் சிந்து, அம்பலவாண தேசிகர் ஆனந்தக்களிப்பு, திருத்தணிகைத் திருவிருத்தம், சுப்பிரமணியர் திருவிருத்தம்.

சுப்புரத்தினதாசன்:

சுப்புரத்தினம் என்னும் பாரதிதாசன்மீது கொண்ட பற்றுதலால் இராச கோபாலன் என்னும் இயற்பெயர் கொண்ட உவமைக்கவிஞர் தனது பெயரைச் சுரதா எனப் புனைந்துகொண்டார். சுப்புரத்தின தாசன் என்பதன் சுருக்கமே சுரதா என்பதாகும்.

சுப்புரத்தினம்:

பாரதிதாசனின் இயற்பெயர் இது. பாரதியின்மீது கொண்ட பற்றுதலால் தனது பெரைப் பாரதிதாசன் என மாற்றிக் கொண்டார்.

சுப்பையர்:

யாழ். வண்ணார்பண்ணையைச் சேர்ந்த சுப்பையனார் கனகிபுராணம் பாடியவராவார். இதில் காப்புச் செய்யுள் நீங்கலாக நாட்டுப்படலம் (16 பாடல்கள்), சுயம்வரபடலம் (11), வெட்டைகாண்படலம் (1) என்னும் உட்பிரிவுகளில் 28 பாடல்கள் உள.

சுயம்வரம்:

தலைவி கணவனைத் தானே தெரிந்து மணந்துகொள்ளுதல்.

சுவாம்பிள்ளைப்புலவர்:

பண்டத்தரிப்புக் கோயிற்பற்றிலுள்ள விளான் கிராமத்தில் வாழ்ந்த இவர் கடவுண் மணிமாலை, வெல்லை மணிமாலை, கணக்கதிகாரம் ஆகியவற்றை ஆக்கியவராவார்.

சுவாமிநாதத்தம்பிரான்:

யாழ். நல்லை திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனத்தின் தாபகர். சிறந்த கதாப்பிரசங்கி. இவரது பூர்வ நாமம் சி.எஸ்.எஸ்.மணியார் என்பதாகும். கம்பராமாயண, பாரத தொடர் விரிவுரைகளாற்றி மக்கள் மனதில் இடம்பிடித்துக் கொண்டவர்.

சுவாமிநாததேசிகர்:

திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தைச் சார்ந்தவர். இலக்கணவிளக்கம், தசகாவியம் முதலிய நூல்கள் செய்தவர். 18ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

சுவாமிகவிராயர்:

இவர் பொதிகை நிகண்டு செய்தவராவார்.

சுற்றத்தார்:

சுற்றத்தார் என்றால் சாதாரணமாக நாம் உறவினர் என்றே பொருள் கொள்கிறோம். ஆனால் பண்டைத்தமிழ் நூல்கள் ஒருவரது நம்பிக்கைக்கும் மேன்மைக்கும் உரிய அனைவரையும் சுற்றத்தார் எனக் கூறுகின்றன. நட்பாளர்கள், துறவிகள், சமையல்காரர், மருத்துவர், நிமித்திகப்புலவர் ஆகிய ஐவரும் சுற்றத்தார் என அழைக்கப்படுகிறார்கள்.

சுஜாதா:

ஐந்து தசாப்த காலமாகத் தமிழிலக்கிய உலகில் கோலோச்சியவர் சுஜாதா. பல்துறை சார்ந்த எழுத்தாளராக மிளிர்ந்த இவர் தமக்கெனப் பரந்து பட்ட வாசகர் கூட்டத்தையும் கொண்டிருந்தவர். சிறுகதை, நாவல், கட்டுரை, திரைக்கதை ஆதியாம் பல்வேறு துறைகளில் ஆழத் தடம் பதித்தவர். இவரது படைப்புக்கள் யாவுமே இலகு தமிழில் அனைவரும் படித்துணரும் பாங்கு கொண்டவை. விஞ்ஞானத்தை உள்வாங்கி இவர் படைத்த கதைகள் வாசகர்களினால் பெரிதும் விரும்பப்பட்டன. காலத்தால் மறக்கவெண்ணாப் படைப்பாளியாக விளங்கிய சுஜாதாவின் நூல்கள் தமிழிலக்கிய உலகில் என்றும் நின்று நிலைக்கும் எனலாம்.

சூசிகாவியம்:

ஊசிமுனைபோல் முனை சிறுத்துவர அமைக்கும் படை வகுப்பு.

சூசைப்பிள்ளை மதுரகவிப் புலவர்:

மதுரை தமிழ்ச் சங்கத்தினால் மதுரகவிப் புலவர் எனப் பட்டம் சூட்டப்பட்ட மாதகலைச் சேர்ந்த சூசைப்பிள்ளை. யாழ்ப்பாணம் அர்ச். சூசை மாமுனிவர் அச்சகத்தில் நீண்ட காலம் பணியாற்றியவர். இவர் சங்கிலியன் நாடகம், எஸ்தாக்கியர் நாடகம், கருங் குயிற் குன்றத்தூர்க் கொலை நாடகம் முதலான நாடகங்களை ஆக்கியவராவார்.

சூடாமணி நிகண்டு:

மண்டல புருடர் செய்த நிகண்டு. 16ஆம் நூற்றாண்டடைச் சேர்ந்தவர்.

சூடாமணியுள்ளமுடையான்:

திருக்கோட்டி நம்பி செய்த சோதிட கணித நூல். 12ஆம் நூற்றாண்டடைச் சேர்ந்தது.

சூடிக்கொடுத்த நாச்சியார்:

ஆண்டாளைக் குறிக்கும் பெயர். தான் சூடிய பூமாலையை பெருமாள் சூடக் கொடுத்தவர். திருப்பாவை, நாச்சியார் திருமொழி பாடியவர்.

சூத்திரநிலை:

சூத்திரங்கள் ஒன்றோடொன்று பொருளால் தொடர்ந்து நிற்கும் நிலை.

சூர்ணிகா:

செய்யுட்கருத்தை விளக்கி நிற்கும் இனிய சொற்றொடர்.

சூரிய சித்தாந்தம்:

இது ஒரு வான சாத்திர நூலாகும்.

சூரியப்பிரபை:

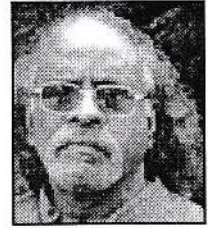
மகளிர் தலையில் வலப்பக்கத்தில் அணிந்துகொள்ளும் மணி பதித்த பொன்னாபரணம்.

சூரிய நாராயண சாஸ்திரியார்:

தனித்தமிழியக்கத்தில் ஆர்வம் கொண்டவர். தனது பெயரை தனித் தமிழில் பரிதிமாற் கலைஞர் என மாற்றிக்கொண்டவர். தமிழ் மொழி வரலாறு எனும் நூல் செய்தவர். மதுரைக்கு அடுத்த விளாச்சேரியில் பிறந்தவர். 'ஞானபோதின்' இதழின் ஆசிரியராக இருந்தவர். கலாவதி என்னும் நாடக நூல் உட்பட பல நூல்களை எழுதியவர்.

சூரியனோடு பேசுதல்:

இந்நூல் ஈழத்தின் பிரபல கவிஞரான வ.ஐ.ச. ஜெயபாலனால் எழுதப்பெற்றது. தற்போது நோர்வே நாட்டில் வதியும் இவர் நமக்கென்றொரு புல்வெளி, அகதியின் பாடல், உயிர்த்தெழுகின்ற கவிதைகள் ஆகிய கவிதைத் தொகுதிகளையும் குறுநாவல் ஒன்றையும் எழுதியுள்ளார். தமிழகத்தின் சிற்பி அறக்கட்டளைக்கான நிதியும் வழங்கும் கவிதைக்கான விருதினையும் இவர் பெற்றுள்ளார்.

சூலக்கல்:

சிவன் கோவிலுக்கு விடப்பட்ட நிலங்களின் எல்லையில் நடப்படும் சூலக் குறியுள்ள கல்.

சூளாமணி:

2330 விருத்தப் பாக்களைக் கொண்ட இந்நூல் தோலாமொழித் தேவரால் இயற்றப்பெற்றது. ஸ்ரீபுராணம், ஆருகதமாபுராணம் ஆகியவற்றைத் தழுவிவது. திவிட்டன், விசயன் ஆகியோரின் வரலாற்றை விளக்கிக் கூறுகிறது. காப்பியச் சிறப்புக்கள் யாவும் பொருந்திய சிறந்த சமண சமய நூலாகும்.

செ

செகராசசேகரம்:

இது ஒரு வைத்திய நூலாகும். செகராசசேகர மன்னனால் இயற்றுவிக்கப்பட்டது. இதன் ஆசிரியர் யாரென்பது புலப்படவில்லை.

செகராசசேகர மன்னர்:

தக்கண கைலாச புராணம் செய்த யாழ்ப்பாணத்துப் புலவர். பண்டிதராசர் என்பாரும் ஒரு தக்கண கைலாச புராணம் செய்துள்ளார் என்பர். நூலாசிரியர் யாராயிருப்பினும் நூலியற்றப்பட்ட காலம் சயவீர செகராசசேகர மன்னனது காலம் எனத் துணியலாம்.

செகராசசேகர மாலை:

இது ஓர் ஈழத்துச் சோதிட நூலாகும். இதனைச் சோமசன்மா என்பவர் இயற்றியுள்ளார். செகராசசேகர மன்னனால் இயற்றுவிக்கப்பட்டது. இந்நூல் 9 படலங்களையும் 290 விருத்தச் செய்யுள்களையும் கொண்டது.

செங்கீரைப்பருவம்:

பிள்ளைத் தமிழ் நூலின் ஓர் உறுப்பு. கைகளையும் முழுங்கால்களையும் ஊன்றிக்கொண்டு 5ஆம் மாதத்தில் பிள்ளைகள் தலைநிமிர்ந்தாடும் பருவம்.

செங்கைஆழியான்:

மின்னல்வேக எழுத்தாளராகிய இவரது இயற்பெயர் க. குணராசா. இலங்கை நிருவாக சேவையாளரான இவர் பல்வேறு பதவிகளை வகித்து ஓய்வு பெற்றவர். சிறுகதை, நாவல், கட்டுரை, விமர்சனம், சிறுவர் இலக்கியம் ஆதியாம் பல்வேறு துறைகளில் ஈடுபட்டுப் பரிசில்களும் பாராட்டுகளும் பெற்றவர். கலாநிதி குணராசா பாடநூலாசிரியராகவும் பதிப்பாளராகவும் பன்முகப் பணிகளில் ஈடுபட்டு வருகின்றார். இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டல விருதுகள் பலவற்றைப் பெற்றுள்ள இவர் புகழ்பெற்ற நாவலாசிரியராக மதிக்கப்படுகின்றார். இதுவரை 43 நாவல்களையும் 7 கட்டுரை நூல்களையும் 6 சிறுகதைத் தொகுதிகளையும் எழுதியுள்ள இவர் தொடர்ந்தும் எழுத்துப் பணியிலீடுபட்டு வருகின்றார்.

செஞ்சோற்றுக்கடன்:

அரசனிடம் பெற்றுண்ட உணவுக்காக அவன்பொருட்டு வீரன் தன்னுயிரைப் போரிடைக் கொடுத்தலாகிய கடமை.

செந்தமிழ்:

கலப்பற்ற தூய தமிழ். (திருந்திய தமிழ்)

செந்தமிழ்நாடு:

வைகையாற்றின் வடக்கும் மருதவாற்றின் தெற்கும் மருவூரின் மேற்கும் கருவூரின் கிழக்குமாகிய செந்தமிழ் வழங்கும் நிலம்.

செந்திருக்கம்:

காற்றாடிக் கயிற்றில் ஏறிச் செல்லுமாறு தொடுக்கும் ஓலைச்சுருள்.

செந்துறை முத்து, புலவர்:

நூல் பல தந்த பெருமைக்குரியவர். இவர் எழுதிய நூல்களுள் சில: இலக்கிய நயம், தென்னவர் உள்ளம், சேரர் இலக்கியச் செல்வம், ஐந்திணை அழகியர், கலித்தொகைக் கதைகள், நற்றிணைக் கதைகள், பரிபாடல் பழக்க வழக்கங்கள், கவிபாடிய காவலர்கள், அகநானூற்றுக் கதைகள், புறநானூற்றுக் கதைகள், சங்க காலச் சமுதாயச் சிந்தனைகள், இலக்கியத்தில் ஏர்க்களமும் போர்க்களமும், தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றுக் குறிப்புக்கள், வீர இலக்கியக் கதைகள்.

செந்தொடை:

மோனை முதலியன அமையாது வேறுபடத் தொடுக்கும் தொடை.

செந்நாப்போதர்:

திருவள்ளுவரைக் குறிக்கும் பெயர்களில் ஒன்று.

செப்பலோசை:

வெண்பாவுக்குரிய ஓசை.

செப்புக்கால் திருச்சிற்றம்பலமுடையான்:

முற்காலத்து வழங்கிய நெல் அளக்கும் கருவிவகை.

செம்பாலை:

மிடற்றிற் பிறந்து மிடற்றில் நின்று இசைக்கும் இசை.

செம்பூட்சேய்:

அகத்தியரின் மாணாக்கரில் ஒருவர். கூத்தியல் என்னும் நூல் செய்தவர்.

செம்பியன் செல்வன்:

பேராதனைப் பல்கலைக்கழகச் சிறப்புப் பட்டதாரி யான இவரது இயற்பெயர் ஆ இராஜகோபால் என்பதாகும். சிறுகதை, குறுங்கதை, நாவல், நாடகம், தத்துவம் எனப் பல்வேறு துறைகளில் படைப்புகளைத் தந்துள்ளார். இவரது நூல்கள்: அமைதியின் சிறுகுகள் (சிறுகதை), குறுங்கதைகள் நூறு, நெருப்பு மல்லிகை (நாவல்), விடியலைத் தேடும் வெண்புறாக்கள் (நாவல்), மூன்று முழுநிலவுகள், இந்திரஜித், சின்னமீன்கள் (நாடகங்கள்) ஈழத்து சிறுகதை மணிகள் (விமர்சனம்), நாணலின் கீதை (தத்துவம்). செம்பியன் செல்வனின் சிறுகதைத் தொகுப்பான சர்ப்ப விபூகம் இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டல விருதினைப் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவரது காலம் 1942-2005.

செம்பியன் தமிழ்ப் பேரரையன், செம்பியன் தமிழவேள்:

பிற்காலத்துச் சோழர்களால் கொடுக்கப்பட்ட பட்டங்கள்.

செம்பியனார்:

சங்ககாலப் புலவர். நற்றிணை 201ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

செம்பிற் பொருப்பு:

இது பொதிய மலையைக் குறிக்கும்.

செம்புலப்பெய்நீரார்:

சங்ககாலப் புலவர். குறுந்தொகை 40ஆம் பாடலைப் பாடிவார்.

செம்மொழிச் சிலேடை:

சிலேடையில் ஒரு பிரிவு. அது மொழிப்பிரிவின்றி நிற்பச் சிலேடிப்பது.

செய்கு தம்பிப் பாவலர்:

இவர் செந்தமிழ் நம்பி எனவும் சதாவதானி எனவும் போற்றப் பெற்றவர். இவர் எழுதிய நூல்களுள் சம்சத்தாசின் கோவை, நபிகள் நாயக மான்மிய மஞ்சரி, கல்வத்து நாயகம் இன்னிசைப் பாமாலை, திருக்கோட்டாற்றுப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, திருநாசூர் திரிபந்தாதி, நீதி வெண்பா என்பன குறிப்பிடத்தக்கன.

செய்குன்று:

மலைபோல் செய்யப்பட்ட மேடு.

செய்யாமொழி:

ஒருவரால் செய்யப்படாத வேதம்.

செய்யுட் பொருத்தம்:

பாட்டுடைத் தலைவனைப்பற்றிச் சொல்லும்போது செய்யுளின் முதல் வரியில் கீழ்க்கண்ட பத்து விடயங்களையும் கவனத்திற்கொண்டு செய்யுள் இயற்றுவது செய்யுட் பொருத்தம் என அழைக்கப்படுகிறது.

1. மங்கலம் : மங்கலமான வார்த்தைகள் இடம்பெற வேண்டும்.
2. சொல் : பிழைபடாத நல்ல சொற்களைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.
3. எழுத்து : ஒற்றைப்படை எண்ணில் எழுத்துகள் அமையாதவாறு வார்த்தைகளைப் பயன்படுத்த வேண்டும்.
4. தானம் : பெயரில் வரும் எழுத்துகளை வாழ்க்கையில் மனிதன் அனுபவிக்க வேண்டிய ஐந்துவகை நிலைகளுடன் தொடர்புபடுத்திப் பயன்படுத்த வேண்டும்.
5. பால் : ஆண் அல்லது பெண் என்பதைக் குறிக்கும் வகையில் அதற்குரிய எழுத்துகளைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.
6. உண்டி : நன்மை பயக்கும் எழுத்துகளாகத் தேர்ந்தெடுத்துப் பயன்படுத்த வேண்டும்.
7. வருணம் : பாட்டுடைத் தலைவனின் சாதியை மனதிற் கொண்டு அதற்கேற்றவாறு எழுத்துகளைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.
8. நாள் : அவருடைய பிறந்தநாளுக்குப் பாதகமில்லாத எழுத்துகளைத் தேர்ந்தெடுக்க வேண்டும்.
9. கதி : இரண்டு தலைமுறைகளின் இயல்பினைக் கூறும்படியாக எழுத்துகள் இருத்தல் வேண்டும்.

10. கணம் : எட்டுக் கணங்களில் முதல் நான்கு கணங்களைக் குறிக்கும்படியான சொல்லைப் பயன்படுத்த வேண்டும். இவை அனைத்தும் சரிவர அமைவது செய்யுள் பொருத்தம் எனக் கூறப்படுகிறது.

செய்யுள்வடிவ இலக்கியங்கள்:

1. தனிப்பாடல், 2. தொடர்நிலைச் செய்யுள், 3. பெருங்காப்பியம், 4. காப்பியம், 5. சிற்றிலக்கியம், 6. பாடற்றிரட்டு முதலியனவாகும்.

செய்யுள் விகாரம்:

வலித்தல், மெலித்தல், நீட்டல், குறுக்கல், விரித்தல், தொகுத்தல், முதற்குறை, இடைக்குறை, கடைக்குறை என ஒன்பது வகைப்படும். இவை ஒன்பதும் செய்யுளுக்கே உரியவாகலின் செய்யுள் விகாரங்கள் எனப்படும்.

செய்யுளின் அடிகள்:

செய்யுளின் அடிகள் ஆறு ஆகும். அவையாவன: 1. குறளடி, 2. சிந்தடி, 3. அளவடி, 4. நெடிலடி, 5. கழிநெடிலடி. இதற்கு மேலும் இப்பெயரே வழங்கும்.

செயலூர்க்கோசங்கண்ணனார்:

சங்ககாலப் புலவர். அகநானூறு 66ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

செயவீர மார்த்தாண்டதேவன்:

பஞ்சதந்திரக் கதையை செய்யுளில் இயற்றியவர்.

செயிற்றியம்:

செயிற்றியனார் இயற்றிய நாடக இலக்கண நூல்.

செருக்காவஞ்சி:

ஒருவகைப் பிரபந்தம்.

செல்லப்பா சி.சு:

‘எழுத்து’ என்னும் சஞ்சிகையின் ஆசிரியராக விளங்கிய பழம்பெரும் எழுத்தாளர் இவர். இவர் எழுதிய ‘சுதந்திரதாகம்’ என்னும் நாவல் இந்திய சாகித்திய அகாதெமி விருதினை (2001இல்) பெற்றுள்ளது. இவர் வாடிவாசல், ஜீவனாம்சம் ஆகிய நாவல்களையும் எழுதியுள்ளார்.

செல்லையா. மு:

ஈழத்து அல்வாயூரில் தோன்றிய கவிஞர் இவர். மரபுவழி நின்று கவிதைகள் பல படைத்தவர். இவர் எழுதிய புதிய வண்டுவிடுதாது என்னும் கவிதை இலங்கை வானொலியினர் நடத்திய கவிதைப் போட்டியில் தங்கப் பதக்கப் பரிசினைப் பெற்றது. அருமையான

சிறுவர் பாடல்களையும் படைத்துள்ளார். 'அநுசுயா' என்னும் பெயரில் அநேக கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார்.

செல்வையா. நெ. வை:

யாழ்ப்பாணத்து வண்ணார்பண்ணையைச் சேர்ந்த இவர் வித்துவ சிரோன்மணி பொன்னம்பலப்பிள்ளையிடம் கல்வி பயின்றவர். இவரது நூல்கள்: பழமைப்பனுவல் ஐம்பாளைந்து, நல்லைச் சண்முக மாலை, வண்ணத்திருமகள் இரட்டைமணிமாலை, வண்ணை வெங்கடேசப் பெருமான் ஊஞ்சல், கதிரை நான்மணிமாலை, வண்ணத் திருமகள் பதிகம், அரிநாமதோத்திரம், நல்லைச் சுப்பிரமணியர் திருவிருத்தம், வடிவேலர் திருவிருத்தம், வடிவேலர் ஊஞ்சற் பதிகம், மதுவிலக்குப் பாட்டு, காந்தி இயன் மொழி வாழ்த்து, நாவலர் பதிகம், பாலர் பாடல் முதலியன.

செல்வநாயகம் வி:

இலங்கைப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றியவர். தமிழிலக்கியத்துறையில் ஒப்பியல் ஆய்வுக்கு வித்திட்டவர். இவர் எழுதிய தமிழ் இலக்கிய வரலாறு என்னும் நூல் தமிழிலக்கிய வரலாற்றைக் காலவரன் முறையில் சிறப்புற எடுத்துக்காட்டு வதாக அறிஞர் பலரும் பாராட்டியுள்ளனர். தமிழ் உரைநடை வரலாறு என்னும் நூலையும் எழுதியுள்ளார். இவரது பெயரால் ஆண்டுதோறும் சிறந்த ஆய்வு நூலொன்றுக்குப் பரிசில் வழங்கப்படுகிறது.

செல்வராசன். சில்லையூர். எஸ்:

யாழ்ப்பாணத்தைச் சார்ந்த சில்லாலை என்னும் சிற்றூரில் 1933 ஆம் ஆண்டு ஜனவரியில் பிறந்த இவர் தாண்தோன்றிக் கவிராயர் என்னும் பெயரில் கவியரங்குகளில் கவிமழை பொழிந்தவர். அங்கதச் சுவை ததும்பும் கவிபல படைத்தவர். 'சுதந்திரன்', 'வீரகேசரி', 'தினகரன்' பத்திரிகைகளில் பணியாற்றியவர். கவிதை, கட்டுரை, வானொலி நாடகங்கள் ஆகியவற்றை எழுதியதோடு சிறந்த நடிகராகவும் மிளிர்ந்தவர். நாட்டுக்கூத்து, வில்லுப்பாட்டுப் போன்ற கலைகளிலும் கைதேர்ந்தவர். திரைப்படத் தயாரிப்பிலும் ஈடுபட்டவர். பல்கலைவேந்தன் என்னும் பட்டம் சூட்டிப் பாராட்டப் பெற்ற செல்வராசன் படைத்த நூல்கள்: ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் வளர்ச்சி, தணியாத தாகம் (திரைப்படச்சுவடி), தலைவர்கள் வாழ்க மாதோ, ஊரடங்கப்பாடல்கள் என்பனவாகும். இவரது மறைவின் பின் இவரது கவிதைகள் பல தொகுக்கப் பெற்று நூல் வடிவில் வந்துள்ளன.

செவ்வந்திப் புராணம்:

எல்லப் நாவலர் இயற்றிய புராணம் இதுவாகும்.

செவ்வைக்குடுவார்:

தமிழில் பாகவத புராணம் பாடிய புலவர். 16ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

செவிப்பறையறைதல்:

பிறர் கேளாது இரகசியமாக ஒதுதலைக் குறிக்கும்.

செவியறிவுறுட:

அரசர்க்கு நல்லறிவு புகட்டுதலைக் கூறும் புறத்துறை.

செவியறிவுறுத்தல்:

அறிவுரை கூறல்.

சென்றுதேய்ந்திறுதல்:

நூற்குற்றம் பத்தினொன்று. அது வரவரச் சொன்னயம், பொருள்நயம் குறைதலைக் குறிக்கும்.

சென்மமல்லையர்:

சிவசிவ வெண்பா இயற்றிய புலவர்.

சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் வெளியிட்டுள்ள அகராதிகள்:

1. பேராசிரியர் எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை குழுவினர் பதிப்பித்த பேரகராதி (1924-1939) ஏழு தொகுதிகள்.
2. பேராசிரியர் அ. சிதம்பரநாதன் பதிப்பித்த ஆங்கிலம் தமிழ் அகராதி (1936-1965)

சென்னையில் வாழ்ந்த பெரும் புலவர்கள்:

1. தாண்டவராய முதலியார், 2. மழவை மாணிக்கலிங்கையர், 3. மதுரைக் கந்தசாமிப் புலவர், 4. இராமசாமிப் புலவர், 5. இராமானுஜக் கவிராயர், 6. காஞ்சிபுரம் சபாபதி முதலியார், 7. எழும்பூர் திருவேங்கடமுதலியார், 8. திருத்தணிகை விசாகப் பெருமாள் ஐயர், 9. அட்டாவதானம் வீராசாமிச் செட்டியார், 10. அட்டாவதானம் சபாபதி முதலியார்.

சே

சேக்கிழார்:

திருத்தொண்டர் புராணம் எனப்படும் பெரிய புராணத்தை இயற்றியவர். இவர் இயற்பெயர் அருண்மொழித்தேவர். தொண்டைநாட்டு வேளாளர் குடிப்பெயர் இதுவாகையால் அப்பெயர் கொண்டே அழைக்கப்பட்டார். 12ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

சேக்கிழார் பிள்ளைத்தமிழ்:

மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை செய்த நூல்.

சேத்திரத் திருவெண்பா:

ஐயடிகள் காடவர் கோன் பாடிய நூல் இதுவாகும்.

சேதிராயர்:

திருவிசைப்பா பாடியோரில் ஒருவர். சிவனடியாரான இவர் தமிழகத்தின் நடுநாட்டரசர்.

சேதுபுராணம்:

நிரம்பவழிகிய தேசிகர் சேதுவைப் பற்றிப் பாடிய புராணம். 16ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது. சேது என்பது இராமேஸ்வரத்தைக் குறிக்கும்.

சேந்தங்கண்ணனார்:

அகநானூறு 350 ஆம் பாடலைப் பாடிய சங்ககாலப் புலவர்.

சேந்தம்பூதனார்:

பாட்டியற் சூத்திரங்கள் சில இயற்றியவர்.

சேந்தன் கீரனார்:

சங்ககாலப் புலவருள் ஒருவர். குறுந்தொகை 311 ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

சேந்தனார்:

திருவிசைப்பா பாடிய ஆசிரியருள் ஒருவரும் திருப்பல்லாண்டு இயற்றியவருமான சிவனடியார்.

சேயூர் முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்:

அந்தகக் கவி வீர ராகவ முதலியார் பாடிய நூலாகும். இவர் பாடிய ஏனைய நூல்கள்: சேயூர்க் கலம்பகம், திருவாரூர் திருக்குன்ற மாலை, திருக்கழுக்குன்றப் புராணம். சந்திரவாணன் கோவை, கயத்தாற்றரசன் உலா, கீழ்வேருலா, திருக்கழுக்குன்றத்து உலா. இவர் இலங்கை வந்து பரராசசிங்கனைப் பாடிப் பரிசு பெற்றார் என்பர்.

சேயோன்:

முருகப் பெருமானைக் குறிக்கும் பெயர்களுள் ஒன்று.

சேரமான் இளங்குட்டுவன்:

சங்ககாலப் புலவர். அகநானூறு 153ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

சேரமான் கணைக்காலிரும்பொறை:

சங்ககால மன்னருள் ஒருவன். கோச்செங்கணான் என்னும் சோழ மன்னனுடன் திருப்போர்ப்புறம் என்னும் இடத்தில் நடந்த போரில் தோல்வியுற்றமையால் சிறைப்படுத்தப்பட்டான். சிறையில் நீர் விடாயினால் அவதியுற்ற வேளையில் சிறைக் காவலன் காலந்தாழ்த்தி நீர் அருந்தக் கொடுத்தமையைப் பொறாது உயிர்ந்த மாண வீரன்.

சேரமான் பெருமாள் நாயனார்:

சேர அரசர். சுந்தரமூர்த்தி நாயனாரின் தோழர். ஆதியுலா, பொன்வண்ணத்தந்தாதி முதலிய நூல்களின் ஆசிரியர்.

சேரமான்னெந்தை:

சங்ககாலப் புலவர். குறுந்தொகை 22ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

சேறைக்கவிராசபிள்ளை:

காளத்தி நாதர் உலா பாடியவர். 16ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

சேனாதிராச முதலியார்:

யாழ்ப்பாணத்து இருபாலையைச் சேர்ந்த புலவர். நல்லை வெண்பா, நல்லைக் குறவஞ்சி, நல்லையந்தாதி, நீராவிக்கலிவெண்பா முதலியன இயற்றியவர். தவத்திரு ஆறுமுகநாவலர் இவரது மாணவர்களில் ஒருவர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சேனாவரையர்:

தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்துக்கு உரை செய்த ஆசிரியர். இவரது உரை சேனாவரையம் எனப் பெயர் பெற்றுள்ளது. மிகச் சிறந்த உரையாசிரியர். 13ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

சை

சைத்திரி:

சித்திரா பூரணையில் நடத்தப்படும் யாகம்.

சைதன்ய தரிசனம்:

தானுந் தலைவனும் ஒன்றெனக் காண்டல்.

சைநமா முனிவர்:

சினேந்திரமாலை செய்தவர்.

சைமன்காசிச் செட்டி:

இலங்கையில் புத்தளம் பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த கற்பிட்டியில் வாழ்ந்த அறிஞர். தமிழ்ப் புலவர். 'தமிழ் புளுராக்' என்ற நூல் செய்தவர், இவரது காலம் 1807-1860). தமிழ்ப் புலவர்களை ஆங்கில மொழியில் அறிமுகப்படுத்திய பெருமைக்குரியவர்.

சைமினி:

பூருவமீமாம்ளையின் ஆசிரியரான ஒரு முனிவர்.

சைவ ஆதீனங்கள்:

தமிழ்நாட்டில் சைவ ஆதீனங்கள் 18 உள்ளன. அவையாவன: திருவாவடுதுறை, தருமபுரம், திருப்பனந்தாள், சூரியனார் கோயில், காஞ்சிபுரம், மதுரை, குன்றக்குடி, துழாவூர், பெருங்குளம்,

வேதாரணியம், அம்பர் மாகாளம், நீலப்பாடி, இராமேஸ்வரம், அன்னப்பன்பேட்டை, சும்பகோணம், சிதம்பரம், சீர்காழி. ஈழத்தில் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரில் திருஞானசம்பந்தர் ஆதீனம் உள்ளது.

சைவசமய குரவர்கள்:

சைவசமய குரவர்கள் நால்வர். சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர், மாணிக்கவாசகர் ஆகிய நால்வரும் சைவசமய குரவர்கள் எனப் போற்றப்படுகின்றனர்.

சைவசமயநெறி:

சந்தான குரவர்களில் ஒருவரான மறைஞானசம்பந்தர் இயற்றிய ஒரு நூல்.

சைவத்திறவு:

திரு வி. கலியாணசுந்தர முதலியார் எழுதிய நூல் இதுவாகும்.

சைவத் திருமுறைகளுள் இடம்பெற்றுள்ள சங்க இலக்கியம்:

நக்கீரர் அருளிய திருமுருகாற்றுப்படை. இது பதினொராம் திருமுறையில் இடம்பெற்றுள்ளது. இந்நூலைப் புலவராற்றுப்படை எனவும் அழைப்பர்.

சைவத் திருமுறைகளைத் தொகுத்தளித்தவர்:

நம்பியாண்டார் நம்பி. இராசராசசோழனின் வேண்டுகோளுக்கமைய இவர் சைவத் திருமுறைகளைத் தொகுத்தளித்தார்.

சைவ நாயன்மார்கள்:

சைவசமய நாயன்மார்கள் 63 பேராவர்.

சைவப் பிரகாசனம்:

சங்கர பண்டிதர் இயற்றிய நூல். 19ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது.

சைவம் என்பதன் பொருள்:

சிவனை முழுமுதற் கடவுளாகக் கொண்ட சமயம் சைவம் என்பது பொருள்.

சைவ மடங்கள்:

சைவசமய வளர்ச்சிக்காக சுமார் 32 மடங்கள் உள்ளன. இவற்றுள் சைவ ஆதீனங்கள் 18; வீரசைவ மடங்கள் 12; கௌமார மடங்கள் 2. மதுரை திருஞானசம்பந்தர் மடம் காலத்தால் மிகப் பழமையானது. இதே பெயரில் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரிலும் ஒன்று இயங்கிவருவது குறிப்பிடத்தக்கது.

சொ

சொக்கப்பநாவலர்:

தஞ்சைவாணன் கோவை உரையாசிரியர். 18 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

சொக்கப்பாணை:

திருக்கார்த்திகைத் திருவிழாவில் கோயில்களுக்கு முன் எரிக்கும் பணையோலைக் கூடு.

சொக்கன்:

இது ஈழத்து அறிஞர் கலாநிதி க. சொக்கலிங்கம் அவர்களின் புனைபெயர். இவர் சிறுகதை, நாவல், கவிதை, கட்டுரை, நாடகம், ஆய்வுத்துறை ஆகிய அனைத்திலும் பாரிய பங்களிப்பினைச் செய்துள்ளார். கடல் (சிறுகதைத் தொகுதி), செல்லும்வழி இருட்டு, சலதி, சீதா (நாவல்கள்), சிங்ககிரிக் காவலன் (நாடகம்), இந்துநாகரிகம் போன்றவை இவரது எழுத்தாற்றலுக்கு ஏற்ற எடுத்துக்காட்டுகளாகும். இலங்கை அரசின் சாகித்திய கலாரத்தினா என்னும் உயர் விருதினையும் பெற்ற பெருமைக் குரியவர். பல்வேறு பாடநூல்களையும் படைத்துள்ளார். யாழ். பல்கலைக்கழகம் இவருக்குக் கௌரவ கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

சொர்க்கம்:

இந்திரன் வாழும் இடம் சொர்க்கம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. பிறப்பில் நல்ல செயல்களைச் செய்வோர் மரணத்திற்குப் பின்னர் அமரஜீவிகளாய் அனைத்து இன்பங்களையும் பெற்று வாழும் இடம் சொர்க்கம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. லௌகீக ரீதியில் அனைத்து சுகங்களையும் பெற்று பூமியில் வாழ்கின்றவர்களையும் சொர்க்கபோக வாழ்க்கை வாழ்பவர்கள் எனக் கூறுவர்.

சொருபானந்தம்:

தமிழில் உள்ள ஒரு வேதாந்த நூலின் பெயர்.

சொருபானந்தர்:

தமிழில் அத்துவித நூல்கள் பல இயற்றிய பெரியார். 15ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

சொருபானுபூதி:

கடவுளோடு உயிர் ஐக்கியமுற்று நிற்கும் நிலை இதுவாகும்.

சொர்ணலிங்கம் - கலையரசு:

தமிழ் நாடகத் தந்தை எனத் தமிழகத்தாரால் போற்றப்படும் பம்பல் சம்பந்த முதலியார் போன்று ஈழத்தில் தமிழ் நாடக வளர்ச்சிக்குப் புத்துயிர் அளித்தவர் கலையரசு க. சொர்ணலிங்கம். தமது வாழ்வில் பெரும் பகுதியை நாடகக்கலையின் வளர்ச்சிக்காக அர்ப்பணித்தவர். சிறந்த நடிகராகவும் கருதப்பட்டவர். தமது நாடகக்கலை அனுபவங்களை 'ஈழத்தில் நாடகமும் நானும்' என்னும் நூலின் மூலம் வெளிப்படுத்தியுள்ளார். இவரது காலம் 1889-1982

சொல்லகத்தியம்:

இப்போது வழக்கிலில்லாத ஓர் இசைநூல்.

சொல்லடை:

இது விடுகதைகளைக் குறிக்கும் ஒரு பெயராகும்.

சொல்லணி:

சொல்லின் ஓசை முதலியன இன்பப்பட அமைக்கும் அலங்காரம்.

சொல்லின் செல்வர் எனப் போற்றப்பட்டோர்:

தமிழகத்தில் ரா. பி. சேதுப்பிள்ளை அவர்களும் ஈழத்தில் செ. இராசதுரை (முன்னாள் அமைச்சர்) அவர்களும் சொல்லின் செல்வர் எனப் போற்றப்பட்டனர்.

சொற்கோ:

திருநாவுக்கரசு நாயனாரைக் குறிக்கும் பெயர்களில் ஒன்று.

சோ

சோடசோபசாரம்:

16 வகை உபசாரங்கள். 1. தவிசளித்தல், 2. கைகழுவ நீர் கொடுத்தல், 3. கால் கழுவ நீர் கொடுத்தல், 4. முக்குடி நீர் கொடுத்தல், 5. நீராட்டல், 6. ஆடைசாத்தல், 7. முப்புரிநூல் கொடுத்தல், 8. தேய்வை பூசல், 9. மலர் சாத்தல், 10. மஞ்சளரிசி தூவல், 11. தூபங்காட்டல், 12. விளக்கிடுதல், 13. கற்பூரமேற்றல், 14. அமுதம் படைத்தல், 15. அடைக்காய் கொடுத்தல், 16. மந்திரமலரால் அர்ச்சித்தல்.

சோணாட்டு முகையலூர் சிறுகருத்தும்பியார்:

சங்ககாலப் புலவர். புறநானூறு 181 ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

சோதிட சர்வ பெளமர்:

சாதக அலங்காரம் செய்தவர். 17 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

சோமசம்பு சிவாசாரியார்:

சைவ பத்ததி ஒன்று இயற்றிய ஆசிரியர். 16ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

சோமசுந்தரப் புலவர்:

ஈழநாட்டுப் புலவர் பெருமக்களுள் ஒருவர். 'தங்கத் தாத்தா' என்று சிறுவர்களால் அழைக்கப்பெறும் பெருமைக்குரியவர். சிறுவர் முதல் பெரியோர்வரை படித்து இன்புறத்தக்க 15,000 பாடல்களுக்கு மேல் பாடியவர். இவரது பாடல்கள் பல இலங்கை அரசின் பாடநூல்களிலும் இடம்பெற்றுள்ளன. இலங்கை வளமும் தால விலாசமும், சிறுவர் செந்தமிழ் என்பன

இவரது சிறப்பான நூல்களாகும். நவாலியூர் வன்னியசேகரன் பள்ளு, தந்தையார் பதிற்றுப்பத்து, நாமகள் புகழ்மாலை, கதிரைமலை வேலவர் பதிகம், உயிரிளங்குமரன் நாடகம், கதிரைச் சிலேடை வெண்பா என்பனவும் புலவர் இயற்றிய நூல்களாகும். இவரது காலம் 1878-1953 ஆகும். யாழ்ப்பாணத்து நவாலியூரில் வாழ்ந்தமையால் நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் என அழைக்கப்பட்டார்.

சோமசுந்தர பாரதியார்:

நாவலர் சோமசுந்தர பாரதியார் தமிழ்நாட்டு நல்லறிஞர்களுள் ஒருவர். நற்றமிழ், நன்னாடு, தசரதன் குறையும் கைகேயி நிறையும், தமிழும் தமிழரும், மாரி வாயில், சேரவேந்தர் தாய வழக்கு முதலான நூல்கள் படைத்தவர்.

சோழன் செங்கண்ணான்:

களவழி நாற்பது என்ற நூலின் பாட்டுடைத் தலைவனான சோழன்.

சோழமண்டல சதகம்:

இது ஆன்மநாத தேசிகர் இயற்றிய நல். 17ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது.

சோழன் நல்லுருத்திரனார்:

புறநானூறு 190 ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

சோழன் நலங்கிள்ளி:

சங்ககாலப் புலவர். புறநானூறு 73, 75ஆம் பாடல்களைப் பாடியவர்.

சோழியப்பை:

பரதேசிகள் பிச்சை எடுக்கும் பை.

ஞா

ஞானக்கும்மி:

இந்நூல் சுன்னாகம் முத்துக்குமார கவிராசர் செய்தது. கவிராசர் என்றும் வரகவி என்றும் அழைக்கப்பட்ட இவர் இருபாலைச் சேனாதிராச முதலியாரின் நண்பராகவும் சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளையின் குருவாகவும் விளங்கியவர். நயம் மிகு பாடல்கள் படைத்த பெருமைக்குரியவர். இவரது நூல்கள்சில வருமாறு: ஞானக் கும்மி, யேசுமத பரிகாரம், சுன்னாகம் ஐயனார் ஊஞ்சல், நடராசர் பதிகம், முத்தக பஞ்ச விஞ்சதி.

ஞானக்கூத்தர்:

திருவையாற்றுப் புராணம் பாடியவர். விருத்தாசல புராணத்தையும் இயற்றியுள்ளார். இவர் 16ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

ஞானசம்பந்தம், அ.ச:

தமிழறிஞர்களால் பெரிதும் மதித்துப் போற்றப்பட்ட பேராசிரியர் இவர். சிறந்த பேச்சாளராகவும், நூலாசிரிய ராகவும், இலக்கிய விற்பன்னராகவும் விளங்கியவர். இவர் அகமும் புறமும், மகளிர் வளர்த்த தமிழ், இலக்கியத் திறனாய்வு, இலக்கியக்கலை, நாடும் மன்னனும், தம்பியர் இருவர், அரசியர் மூவர், தெள்ளாற்று நந்தி, குறள் கண்ட வாழ்வு, கம்பன் புதிய பார்வை, பெரிய புராணம் ஓர் ஆய்வு, சேக்கிழார் தந்த செல்வம், திருவாசகம் சில சிந்தனைகள் (5 தொகுதிகள்), அருளாளர்கள், நான் கண்ட பெரியவர்கள், பதினெண் புராணம் (தொகுதி 1, 2) ஆதியாம் நூல்கள் உட்பட பல நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவரது 'கம்பன் புதிய பார்வை' என்னும் திறனாய்வு நூலுக்கு இந்திய சாகித்திய அகாதெமி விருது 1985 இல் வழங்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

ஞானசாரம்:

இது ஒரு சைவ சித்தாந்த நூலாகும். இதே பெயரில் அருளாளப் பெருமாள் எம்பெருமானார் வைணவ நூல் ஒன்றையும் செய்துள்ளார்.

ஞானசேகரன் தி:

'ஞானம்' சஞ்சிகையின் ஆசிரியரான இவர் பத்திரிகை, நாவல், மருத்துவம் என்னும் பல்வேறுதுறைகளில் தடம் பதித்துள்ளார். இவரது சிறுகதைத் தொகுதி ஒன்று அல்சேஷ னும் ஒரு பூனைக்குட்டியும் என்னும் பெயரில் வெளியாகியுள்ளது. குருதிமலை, ஞானசேகரன் சிறுகதைகள், புதிய சுவடு என்பன இவரது நூல்களாகும். தி.

ஞானசேகரன் சிறுகதைகள் என்னும் நூல் நாவேந்தன் விருதினைப் பெற்றுள்ளது.

ஞானப்பள்ளு:

போர்த்துக்கேயர் ஆட்சிக்காலத்தில் ஈழத்தில் எழுந்த பள்ளு நூல் இதுவாகும். இந்நூலாசிரியரின் பெயர் புலப்படவில்லை. கத்தோலிக்க மதத்தின் பெருமையை விளக்கும் இந்நூல் இயேசு நாதரைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு படைக்கப்பட்டுள்ளது. கலாநிதி ஆ. சதாசிவம் இந்நூலை மறுபதிப்புச் செய்துள்ளார்.

ஞான தீட்சை:

குருகுலப் பயிற்சியின் பின்னர் சீடன் பக்குவ நிலையினை அடைந்ததும் குருவிடம் அவன் பெறுகின்ற உபதேசம் ஞான தீட்சை என்று

அழைக்கப்படுகின்றது. குற்றம் குறைகளினின்றும் நீங்கி வானுலகம் என்னும் சொர்க்கபுரியினை எய்துவதற்குச் செய்யப்படும் சாதாரண பயிற்சியும் ஞான தீட்சை என்று அழைக்கப்படுகிறது.

ஞானப்பிரகாசர்:

போர்த்துக்கேயர் ஆட்சிக் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்துத் திருநெல்வேலியில் வாழ்ந்த இவர் குடிகள் ஒவ்வொன்றும் அரசாங்கத்திற்கு உணவின் பொருட்டு ஒவ்வொரு பசுவை வழங்க வேண்டும் என்ற அரசின் உத்தரவுக்கு அடிபணிய விரும்பாது நாட்டைவிட்டு வெளியேறிச் சிதம்பரம் சென்றவர். அங்கு வாழ்ந்த காலத்தில் பல வடமொழி நூல்களைப் படைத்ததோடு தமிழில் சிவஞானசித்தியாருக்கு ஓர் உரையுஞ் செய்தார். 'வல்லான் காவியம்' என வழங்கும் வீரநாராயணர் விசயத்தையும் இயற்றினார்.

ஞானப்பிரகாசர் - சுவாமி:

பன்மொழிப்புலவர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் உலகறிந்த தமிழ் அறிஞர்களில் ஒருவர். ஜேர்மனிய அரசாலும் இலங்கை அரசாலும் முத்திரை வெளியிட்டுச் சிறப்பிக்கப்பெற்ற பெருமைக்குரியவர். ஈழத்தின் ஒளிவிளக்குகளில் ஒருவராக விளங்கியவர். இவரது 'சொற்பிறப்பு ஒப்பியல் அகராதி' ஒப்புற்ற நூலாகும். சுவாமி ஞானப்பிரகாசர்

பல்வேறு நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். அவற்றுட் குறிப்பிடத்தக்க நூல்கள் சிலவற்றின் பெயர்கள் வருமாறு: தமிழரின் பூர்வ சரித்திரமும் சமயமும், தமிழரின் ஆதி இருப்பிடமும் பழஞ் சீர்திருத்தமும், தமிழ் மக்களிடையே சாதிப் பாகுபாட்டின் தோற்றம், போர்த்துக்கேய காலத்து யாழ்ப்பாண அரசர்கள், போர்த்துக்கேய டச்சு ஆட்சிக் காலத்தில் யாழ்ப்பாண வரலாறு, யாழ்ப்பாண சரித்திர ஆராய்ச்சி, யாழ்ப்பாணத் தொல்குடிகள், யாழ்ப்பாண இடப்பெயர் வரலாறு, வையா வசனம், யாழ்ப்பாண வைபவ விமரிசனம், கதாவிநோத பூங்கொத்து, தமிழ் சொற்பிறப்பு ஆராய்ச்சி, தருக்க சாத்திரச் சுருக்கம். இவரது காலம் 1875-1947 ஆகும்.

ஞானபீட விருது:

ஆண்டுதோறும் சிறந்த இலக்கியப் படைப்பாளிகளுக்கு வழங்கப்படும் விருது இதுவாகும். தமிழில் இதுவரை இருவர் இவ்விருதினைப் பெற்றுள்ளனர். பிரபல தமிழ் நாவலாசிரியர் அகிலன் (1970) பிரபல எழுத்தாளர் ஜெயகாந்தன் (2004) ஆகியோரே இவ்விருதினைப் பெற்றோராவர். இந்தியாவில் உள்ள பாராதீய வித்தியா பவன் என்ற நிறுவனம் இவ்விருதை வழங்குகிறது.

ஞானவல்லியம்:

கிணறு முதலியன வெட்டுவதற்குரிய நிலத்தின் இயல்பினைக் கூறும் கூவனூல்.

ஞான வாசிட்டம்:

வடமொழி யோக வாசிட்டத்தினின்று வேம்பத்தூர் ஆளவந்தாரால் தமிழில் செய்யுளாக மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நூல்.

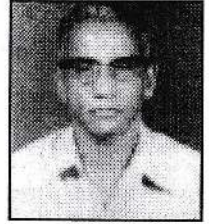
ஞானானந்த புராணம்:

இது தெல்லிப்பழையில் வாழ்ந்த தொம்பிலிப்பு என்பவரால் இயற்றப்பட்டது. 1104 விருத்தப் பாக்களைக் கொண்டுள்ளது. இலங்கையில் போர்த்துக்கேயர் ஆட்சி நிலவிய காலப்பகுதியில் கிறிஸ்தவ மத விளக்கமாக இப்புராணம் படைக்கப்பட்டுள்ளது.

டா

டானியல். கே.:

மக்கள் எழுத்தாளர் எனப் போற்றப்பெற்ற கே டானியல் தமிழில் தலித் இலக்கிய முன்னோடியாகக் கருதப்படுகிறார். தலித் மக்களின் பிரச்சனைகளை வெளிக்கொணரும் பல்வேறு படைப்புகளைப் படைத்தவர். இவரது 'பஞ்சமர்' என்னும் நாவலே தமிழில் வெளியான முதல் தலித் இலக்கியம் எனக் கூறப் படுகிறது. 'உலகங்கள் வெல்லப்படுகின்றன', 'டானியல் கதைகள்' என்பன இவரது சிறுகதைத் தொகுதிகளாகும். கானல், கோவிந்தன், அடிமைகள், பஞ்சகோணங்கள் ஆதியாம் நாவல்கள் இவரது எழுத்தாற்றலைப் பிரதிபலிப்பனவாக உள்ளன. டானியல் படைப்புக்களை ஆய்வு செய்து பல்கலைக்கழகங்களில் பலர் எம். ஏ. எம். பில். கலாநிதிப் பட்டங்களைப் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

டானியல் எழுத்துக்கள்:

மக்கள் எழுத்தாளர் டானியல் குறித்த கலாநிதி செ. திருநாவுக்கரசுவின் முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு இதுவாகும். தலித் இலக்கிய முன்னோடியாகக் கருதப்படும் டானியலின் படைப்புக்களை, டானியலின் ஆளுமை உருவாக்கம், டானியலின் எழுத்துக்களில் நாட்டார் வழக்கியல் பண்பாட்டுக் கூறுகள், டானியலின் புனைதிறன், ஆய்வு நிலையில் டானியல் ஆதியாம் தலைப்புக்களில் ஆய்வு செய்யும் வகையில் அமைந்தது. மக்கள் எழுத்தாளர் கே. டானியலின் எழுத்துக்களின் தாக்கத்தை இந்நூல் மிக விரிந்த நிலையில் எடுத்துக் கூறுகிறது.

டொ

டொமினிக் ஜீவா:

ஈழத்துச் சிறுகதை எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான டொமினிக் ஜீவா 'மல்லிகை' மாத சஞ்சிகையின் ஆசிரியருமாவார். இவரது சிறுகதைகள் 'தண்ணீரும் கண்ணீரும்', 'சாலையின் திருப்பம்', 'வாழ்வின் தரிசனங்கள்', 'பாதுகை' என நான்கு தொகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. இவரது பெரும்பாலான சிறுகதைகள் அனைத்தும் 'டொமினிக் ஜீவா சிறுகதைகள்' என்னும் பெயரில் தொகுக்கப்பெற்று வெளியாகியுள்ளது. ஜீவாவின் முதற் சிறுகதைத் தொகுதியான தண்ணீரும் கண்ணீரும் இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலப் பரிசினைப் பெற்றது. சிறுகதைப் படைப்பாளியாக, பதிப்பாளராக, சஞ்சிகை ஆசிரியராகத் தொடர்ந்து பணியாற்றிவரும் ஜீவா பல பயண நூல்களையும் தமது வாழ்க்கை அனுபவங்களைப் பிரதிபலிக்கும் 'எழுதப்படாத கவிதைக்கு வரையப்படாத சித்திரம்', 'அனுபவ முத்திரைகள்' என்னும் நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

த

தக்கயாகப் பரணி:

ஒட்டக்கூத்தர் பாடிய பரணி நூல். ஒட்டக்கூத்தர் 12ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

தக்காணியம்:

இறந்துபட்ட ஒரு தமிழிலக்கண நூல்.

தகடூர் யாத்திரை:

அதியமான் மீது பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை படையெடுத்துச் சென்று புரிந்த நிகழ்ச்சி கூறும் தமிழ் நூல்.

தகரவித்தை:

இறைவனை இருதய ஆகாசத்தில் வைத்துத் தியானம் செய்தல்.

தகுதிவழக்கு:

பொருள்களுக்கு இயல்பாய் அமைந்த சொற்களையொழித்துத் தகுதியான வேறு சொற்களைக் கூறும் இடக்கரடக்கல், மங்கலம், குழு உக் குறி என்ற மூவகை வழக்கு.

தகை பாடுதல்:

தலைவன் தலைவியின் நலம் பாராட்டுதலைக் குறிக்கும்.

தகையணங்குறுத்தல்:

தலைவியின் அழகு தலைவனுக்கு வருத்தமுறுத்தலைக் கூறும் அகத்துறை.

தங்கசாலை:

நாணயம் தயாரிக்கும் சாலை.

தங்கமலை:

மகா மேருமலையைக் குறிக்கும்.

தங்கால் ஆத்திரேயன் செங்கண்ணனார்:

நற்றிணை 368ஆம் பாடலைப் பாடிய சங்ககாலப் புலவர்.

தச்சுக்கழித்தல்:

புதுவீட்டில் குடியிருப்பதற்கு முன் பேயோட்டுதற்காகத் தச்சர்கள் செய்யும் சடங்கு.

தசகாரியம்:

சிதம்பரநாத தேசிகர் இயற்றிய சைவசித்தாந்த நூல். பண்டார சாத்திரங்கள் பதினான்கனுள் ஒன்று. அம்பலவாண தேசிகர், சுவாமிநாத தேசிகர், தட்சிணாமூர்த்தி தேசிகர் என்னும் மூவரால் இயற்றப்பெற்ற மூன்று சைவ சித்தாந்த நூல்களும் இப்பெயர் கொண்டுள்ளன. பத்து ஆன்மானுபவ நிலைகளை விளக்குவது.

தசதானம்:

பத்துவகைக் கொடையைக் குறிக்கும். அவையாவன: உப்பு, எள், நெய், நெல், பசு, பூமி, பொன், ஆடை, வெல்லம், வெள்ளி என்பனவாகும்.

தசநாடிகள்:

நமது உடலில் எழுபத்திரண்டாயிரம் நாடித்துடிப்புக்கள் நிகழ்வதாக பண்டைய உடல்நூல் ஆராய்ச்சியாளர்கள் குறிப்பிட்டுள்ளனர். இந்த நாடிகள் பத்து விதங்களாக உடலில் பரவிச் செயற்படுவதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அவையாவன:

1. சுழுமுனை: ஆறுவகை ஆதாரங்கள வழியாகச் செல்வது.
2. இடை: வலதுகால் பெருவிரல் தொடங்கி இடது மூக்குத் துவாரம் வரை செல்வது.
3. பிங்கலை: இடதுகால் பெருவிரல் தொடங்கி வலது மூக்குத்துவாரம் வரை செல்வது.
4. காந்தாரி: நாயியிலிருந்து தொடங்கி கழுத்துவரை ஏழுவித மடிப்புகளாகச் செல்வது. கழுத்தில் இந்த மடிப்புகள் உருவாவதால் குரலில் தோன்றும் ஏழுவகை ஒலிகளுக்கும் இதுவே ஆதாரமாகிறது.
5. அத்தி: கண்ணைச் சுற்றிலும் பத்துக் கிளைகளாகப் பரவியுள்ள பார்வை நரம்பு வழியாகச் செல்வது.

6. சிசுவை:
7. அலம்புடை:
8. புருடன்: நூற்றியிருபது கிளைகளாக விரவியுள்ள காது நரம்புகளின் வழியாகச் செல்வது.
9. குரு: நாபியிலிருந்து கிளம்பி உடலின் மேற்பரப்பை அடைவது.
10. சங்கிலி: கழுத்திலிருந்து இடுப்பு வரையுள்ள பகுதிகளில் ஓடிக்கொண்டிருப்பது.

தசநாதங்கள்:

1. மணியோசை, 2. புல்லாங்குழலோசை, 3. தும்பிநாதம், 4. யாழ் நாதம், 5. கடலோசை, 6. மேகநாதம், 7. வளையோசை, 8. யானை ஓசை, 9. வண்டின் ஓசை, 10. பேரிகைஓசை.

தசப்பொருத்தம்:

மணமகனுக்கும் மணமகளுக்கும் பத்துப் பொருத்தம் பார்த்துத் திருமணம் முடிப்பதைத் தசப்பொருத்தம் பார்த்தல் என்று கூறுவர். தசப்பொருத்தம் வருமாறு:

1. நாள் : பெண் பிறந்த நட்சத்திரமும் ஆண் பிறந்த நட்சத்திரமும் பொருந்தி வருகிறதா எனப் பார்ப்பது.
2. கணம் : பிறந்த நட்சத்திரங்களை வைத்து தேவகணம், மனித கணம், அசுரகணம் என்று மூன்றாகப் பிரித்து இருக்கிறார்கள். மணமகனோ மணமகளோ ஒரே கணத்தைச் சேர்ந்தவர்களா எனப் பொருத்தம் பார்ப்பது.
3. மாகேந்திரம் : பெண் பிறந்த நட்சத்திரத்திலிருந்து ஆண் பிறந்த நட்சத்திரம் வரை கணக்கிட்டுப் பொருத்தம் பார்ப்பது.
4. திரிதீர்க்கம் : ஆணின் நட்சத்திரபாகம் பெண்ணின் நட்சத்திர பாகத்தைவிட உயர்ந்த நிலையில் இருக்கிறதா எனப் பார்ப்பது.
5. யோனி : நட்சத்திரத்தை வைத்து யோனியின் தன்மை நிர்ணயிக்கப் பட்டுள்ளது. ஆணின் நட்சத்திரத் தன்மையை வைத்து பெண்ணின் யோனி பொருந்துகிறதா எனக் கண்டறிவது.
6. இராசி : பெண்ணின் இராசி வீடும் ஆணின் இராசி வீடும் ஒத்துப்போகிறதா என அறிவது.
7. அதிபதி : பெண்ணின் இராசி அதிபதியும் ஆணின் இராசி அதிபதியும் நட்பினரா? பகையினரா எனக் கண்டறிந்து பொருத்தம் பார்ப்பது.

8. வசியம் : இருவருடைய இராசிக்குமிடையே வசியம் இருக்க வாய்ப்பு இருக்கிறதா எனக் கிரகநிலையைக் கொண்டுணர்தல்.
9. வேதை, தாலி : எந்த நட்சத்திரத்துக்கு எந்த நட்சத்திரம் தேவதை எனக் கண்டறிந்து அதைவைத்துப் பொருத்தம் சொல்வது.
10. இரச்சு : நட்சத்திரங்கள் இரச்சுகளின் அடிப்படையில் வகைப் படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஒரே இரச்சுவில் பிறந்த ஆணையும் பெண்ணையும் இணைத்தல் கூடாது. மேலே கூறப்பட்ட பத்துப் பொருத்தங்களில் ஏழுக்கு மேற்பட்ட பொருத்தங்கள் அமைந்திருந்தால் அந்தத் தம்பதிகள் வாழ்க்கை சிறப்பாக அமையும் என்று சாஸ்திரங்கள் சொல்கின்றன.

தசமங்கலம்:

இந்நூல் ஈழத்து முதுபெரும் எழுத்தாளர் என். கே. ரகுநாதன் எழுதிய சிறுகதைத் தொகுதியாகும். இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலத்தின் விருதினைப் பெற்ற சிறப்புக்குரியது இந்நூல். சிறந்த சிறுகதை எழுத்தாளரான ரகுநாதனின் முதற் சிறுகதைத் தொகுதி 'நிலவிலே பேசுவோம்' என்பதாகும்.

தசவாக்கிய விளக்கப் பதிகம்:

இந்நூல் யாழ்ப்பாணத்து வயாவிளான் ஊரினரான பிராஞ்சிசுப்பிள்ளை செய்ததாகும். இவர் இயற்றிய வேறு நூல்கள்: மூவிராசர் வாசகப்பா, பிள்ளைக்கவி, திருவாசகம், கீர்த்தனத்திரட்டு, பச்சாத்தாபப் பதிகம், இரட்சகப் பதிகம் என்பன.

தசாங்கப்பத்து:

அரசியல் உறுப்புக்கள் பத்தையும் நேரிசை வெண்பாவால் பாடும் பிரபந்த வகை.

தஞ்சை தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் வழங்கும் விருது:

இராசராசன் விருது. இவ்விருதினை கவியோகி சுத்தானந்த பாரதி, பாரத சக்தி மகாகாவியம் என்னும் நூலுக்காக முதன்முதலில் 1984 இல் பெற்றார். இவ்விருதினைப் பெற்ற மற்றும் சிலர் வருமாறு:

கலைஞர் மு. கருணாநிதி	- தென்பாண்டிச் சிங்கம்	- 1980
ஜெயகாந்தன்	- சுந்தரகாண்டம்	- 1986
கோ. வி. மணிசேகரன்	- வேங்கைவனம்	- 1988

தஞ்சைவாணன் கோவை:

தஞ்சைவாணன் மீது பொய்யாமொழிப் புலவர் இயற்றிய கோவைப் பிரபந்தம்.

தட்சிணகைலாச புராணம்:

இதனைக் கோணாசல புராணம் என்றும் கூறுவர். சிங்கைச் செகராசசேகர மன்னனின் வேண்டுகோளுக்கிணங்க பண்டிதராசர் இதனை இயற்றினார் என்பர்.

தண்காற் பொற்கொல்லனார்:

சங்ககாலப் புலவர். புறநானூறு 326 ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

தண்டகமாலை:

300 வெண்பாவாலியன்ற பிரபந்தம்.

தண்டபாணி சாமிகள்:

இவர் சுமார் நூறு சிற்றிலக்கியங்களைப் படைத்தவர். முருகதாச சாமிகள், திருப்புகழ்ச் சாமியார், வண்ணச்சரபம் என்றெல்லாம் மக்களால் போற்றப்பெற்றவர். அருணகிரிநாதர் வரலாற்றைப் புராணமாகப் பாடியவர். 19ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர்.

தண்டலையார் சதகம்:

சாந்தலிங்கக் கவிராயர் இயற்றிய ஒரு நூல்.

தண்டியலங்காரம்:

கி.பி 12ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த தண்டி என்னும் புலவரால் ஆக்கப்பெற்ற அணி இலக்கண நூலாகும்.

தண்டிகைக் கனகராயன் பள்ளு:

தெல்லிப்பழையைச் சேர்ந்த கனகநாயக முதலியாரின்மீது மாவிட்டபுரம் சின்னக்குட்டிப் புலவர் பாடிய பள்ளுப் பிரபந்தம் இதுவாகும். இப்பிரபந்தம் 1787 இல் வெளியிடப்பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தணிகைப் புராணம்:

கச்சியப் முனிவர் இயற்றிய புராணம். 19ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது.

தத்துவக்கிரன்:

கடைவள்ளல்கள் எழுவரில் ஒருவனது பெயராகும்.

தத்துவப் பிரகாசம்:

தத்துவப் பிரகாசர் இயற்றிய சைவசித்தாந்த நூல். இந்நூலாசிரியர் 16ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஒரு சைவத் துறவியாவார்.

தத்துவ போதகர் ஆற்றிய தமிழ்ப் பணிகள்:

இத்தாலி தேசத்துக் கிறிஸ்தவரான இவர் தமிழ்நாட்டில் மதுரையில் தங்கியிருந்து தமிழ் கற்றுத் தமிழ் மொழியில் வழிபாட்டு முறைகளையும் செபங்களையும் வெளியிட்டார். தமிழ்நாட்டுத் துறவிபோல் வாழ்ந்து தமிழ்ப் பண்பாட்டைப் பேணினார். ஆத்மநிர்ணயம், ஞான உபதேச காண்டம் முதலிய உரைநடை நூல்களையும் இயேசுநாதர் சரித்திரத்தையும் எழுதினார். தமிழ் - போர்த்துக்கீசிய அகராதியை உருவாக்கினார்.

தத்துவ போதகர் சுவாமி:

இவரது இயற்பெயர் றொபேட் டிநோபிலி. 16ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர். தமிழ்நாட்டுக்கு வந்து தமிழில் பல நூல்களை வெளியிட்டுத் தமிழ்ப் பணியாற்றியவர்.

தத்துவராய சுவாமிகள்:

இவர் 'பாடுதுறை' என்னும் நூலை இயற்றியவராவார்.

தத்தைவிடுதூது:

திருக்கோணமலையைச் சேர்ந்த தி. த. சரவணமுத்துப்பிள்ளை இயற்றிய செய்யுள் நூல் இதுவாகும். இது மிக்க சுவையுடைய ஒரு பிரபந்தமாகும். இந்நூலாசிரியர் திருக்கோணமலை தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளையின் இளைய சகோதரர் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தந்தனப்பாட்டு:

பிச்சை எடுக்கும் சிறுவர்கள் பாடும் ஒருவகைப் பாட்டு.

தந்தியுரியோன்:

யானையை உரித்து உடுத்த சிவன்.

தந்துநிறை:

வீரர் பகையிடத்தினின்றும் கொணர்ந்த பசு நிரையைத் தம்மூர்ப் புறத்து நிறுத்துதலைக் கூறும் புறத்துறை.

தந்துரைத்தல்:

மூலத்தில் இல்லாத சொற்பொருளை வருவித்துக் கூறுதல்.

தபுதாரநிலை:

கணவன் தன் மனைவியை இழந்து துயருறும் நிலையைக் கூறும் புறத்துறை.

தம்பிமுத்துப்புலவர் ச:

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசரின் உறவினரான இவர் அச்சுவேலியில் அச்சகம் அமைத்துப் பல நூல்களை வெளியிட்டவர். 'சன்மார்க்க போதினி' என்னும் பத்திரிகையின் ஆசிரியராகவும் விளங்கியவர். இவர் இயற்றிய நூல்கள்: சன்மார்க்கவந்தாதி, சன்மார்க்க சதகம் முதலியன. இவரது காலம் 1857-1937 ஆகும்.

தமிழ் இலக்கண வகைகள்:

எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி.

தமிழ் இலக்கியக் களஞ்சியமாக முதலில் வெளிவந்த நூல்:

அபிதான சிந்தாமணி. ஆ சிங்காரவேலு முதலியார் தொகுத்தது. மதுரைத் தமிழ்ச்சங்க வெளியீடாக 1910 இல் வெளிவந்தது.

தமிழ் இலக்கிய வரலாற்று நூல்களை எழுதியோர்:

பூர்ணலிங்கம்பிள்ளை, மு. வரதராசன், தெ. பொ. மீனாட்சிசுந்தரனார்,

சி. பாலசுப்பிரமணியம், அடைக்கலசாமி, பூவண்ணன், தமிழண்ணல்
ச. வே. சுப்பிரமணியன், வி. செல்வநாயகம் போன்றோர்.

தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்குப் பாரிய பங்களிப்பைச் செய்த
சஞ்சிகைகள்:

காவேரி (1940 - 1960), சக்தி, கணையாழி, கலாமோகினி, மணிக்கொடி,
வசந்தம் (1942 - 1968), குமரிமலர், சிந்தனை, ஜகன்மோகினி,
பிரசண்டவிகடன், ஆனந்தபோதினி, உமா, எழுத்து, தீபம், மறுமலர்ச்சி
(இலங்கை), கலைமகள், கலைக்கதிர் முதலியனவாகும்.

தமிழ்ச் சங்கம்:

பாண்டிய மன்னர்கள் தமிழ்ச் சங்கங்களை நிறுவினர் என்பர். பண்டைக்
காலத்தில் தமிழ் நாட்டில் மூன்று சங்கங்கள் இருந்தன. அவை
முறையே தென்மதுரை, கபாடபுரம், மதுரை ஆகிய இடங்களில்
இருந்தன. சங்கத்தில் தமிழ் ஆராய்ந்த புலவர்களைச் சங்கப் புலவர்கள்
என அழைத்தனர்.

பின்னாளில் பாண்டித்துரைத்தேவர் தமிழ்ச் சங்கமொன்றை நிறுவினார்
என்றும் யாழ்ப்பாணத்தில் தமிழரசு நிலவிய காலத்தில் செகராசசேகர
மன்னன் தமிழ்ச் சங்கம் அமைத்துப் பணிபுரிந்தான் என்றும் வரலாறுகள்
கூறுகின்றன.

தமிழ்ச் சிறுகதை மன்னர் எனப் போற்றப்பட்டவர்:

தமிழ்ச் சிறுகதை மன்னன் என்றும் தமிழ் நாட்டின் மாப்பலான் என்றும்
போற்றப்பட்டவர் புதுமைப்பித்தன். இவரது இயற்பெயர் சொ. விருத்தாசலம்.

தமிழ்ச் சிறுகதை முதல்வர்:

வ. வே. சு. ஐயர் (வரகனேரி வேங்கட
சுப்பிரமணியம்) இவரது முதற் சிறுகதை
குளத்தங்கரை அரசமரம் என்பதாகும். இவருக்கு
முன்னரே ஈழத்தில் ஜே. ஆர். ஆர்னல்ட் சதாசிவம்
பிள்ளை என்பவர் முதன் முதலில் தமிழ்ச்
சிறுகதையினை எழுதி யுள்ளார் எனக் கலாநிதி
க. குணராசா வலியுறுத்துகின்றார்.

தமிழ்ச் சிறுகதை வளர்ச்சிக்கு உதவிய இதழ்கள்:

தமிழகத்தில்: தமிழ்நேசன், பஞ்சாமிர்தம், சுதேசமித்திரன், தமிழலகு,
காந்தி, லக்ஷ்மி, நவசக்தி, விமோசனம், ஆனந்தவிகடன், கல்கி,
கலைமகள், ஆனந்தபோதினி, மணிக்கொடி, எழுத்து, தினமணி.
ஈழத்தில்: ஈழகேசரி, சுதந்திரன், ஈழநாடு, தினகரன், வீரகேசரி, தினபதி,
சிந்தாமணி.

தமிழ் சினிமாவின் கதை:

ஈழத்துத் தமிழ் சினிமாவின் கதையினை நூலாக வெளியிட்டவர்

தம்பியையா தேவதாஸ். இவர் சிங்கள சினிமாவின் கதையினையும் நூல் வடிவில் தந்துள்ளார். இவரது ஈழத்துத் தமிழ் சினிமா பற்றிய நூல் சிங்கள மொழியிலும் மொழிபெயர்ப்புச் செய்யப்பட்டு நூலாக வெளிவந்துள்ளது. இலங்கைத் திரையுலக முன்னோடிகள் என்னும் நூலையும் எழுதியுள்ளார்.

தமிழ்ச் செய்யுள் உறுப்புக்கள்:

எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை.

தமிழ்த் தூதர் தனிநாயக அடிகளார்:

தமிழ்த்தூதர் எனப் போற்றப்பெற்ற தனிநாயக அடிகளார் இலங்கையில் ஊர்காவற்றுறைக்கு அயலிலுள்ள கரம்பொன் என்னும் சிற்றூரில் பிறந்தார். இவரது இயற்பெயர் சேவியர். தமது பாட்டனார் பெயரான தனிநாயகம் என்பதைத் தனது பெயருடன் இணைத்துக் கொண்டார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் முதுகலை,

எம். லிற். பட்டங்களைப் பெற்றார். பின்னர் இலண்டன் பல்கலைக் கழகத்தில் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் கல்விச் சிந்தனைகள் என்னும் தலைப்பில் ஆய்வு செய்து முனைவர் பட்டம் பெற்றார். 'Tamil Culture', Journal of Tamil Studies' என்னும் ஆங்கில இதழ்களை நடத்தினார். 'தமிழுக்கு ஓர் தனிநாயகம்' என்று உலக அறிஞர்கள் பலராலும் பாராட்டப்பெற்ற தனிநாயக அடிகளார் உலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி நிறுவனம் உருவாக அரும்பாடு பட்டார். உலகத்தமிழ் மாநாடுகள் பல நிகழ்வதற்கு வழிகோலினார். தமிழின் சிறப்புகளை உலகெல்லாம் பரப்பினார். இறக்கும்வரை தமிழ்ப்பணியாற்றி தமிழர்தம் உள்ளங்களிலெல்லாம் இடம்பிடித்துக் கொண்டார். இவரது பெருமுயற்சியின் பேறாகவே பல பல்கலைக் கழகங்களில் தமிழ் ஆய்வு மையங்கள் உருவாகின என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ்நாட்டில் சிறப்பக்கலைக்கு எடுத்துக்காட்டாக விளங்கும் இடங்கள்:

1. மாமல்லபுரம், 2. கும்பகோணம், 3. காஞ்சிபுரம், 4. தஞ்சாவூர், 5. மதுரை, 6. தாடிகொம்பு, 7. கிருஷ்ணாபுரம், 8. தாரமங்கலம்.

தமிழ்நாட்டில் தமிழ் பரப்பும் சைவ மடங்கள்:

1. திருவாவடுதுறை மடம், 2. தருமபுரம் மடம், 3. திருப்பனத்தாள் மடம், 4. திருஞானசம்பந்தர் மடம், 5. வீரசைவ மடங்கள், 6. திருவண்ணாமலை மடம், 7. பேரூர் சாந்தலிங்கனார் மடம்.

தமிழ் நாவலர் சரிதை:

பலர் பாடிய தனிப்பாடல்களை அவை பாடப்பெற்ற சரித்திரக் குறிப்புடன் கூறும் ஒரு நூல்.

தமிழ்நெறி விளக்கம்:

இது ஒரு இலக்கண நூல். இதனை டாக்டர் உ. வே. சாமிநாத ஐயர் பதிப்பித்துள்ளார்.

தமிழ்ப்பணி புரிந்த கண்பார்வையற்ற புலவர்கள்:

இரட்டையர்களில் ஒருவரான இளஞ்சூரியர்; (15ஆம் நூற்றாண்டு), அந்தக்கக்கவி வீரராகவ முதலியார் (17ஆம் நூற்றாண்டு).

தமிழ்ப் பணியாற்றிய தமிழ்நாட்டுக் கிறிஸ்தவர்கள்:

தமிழ்ப் பணியாற்றிய தமிழ்நாட்டுக் கிறிஸ்தவர்களில் மாயூரம் முன்சீப் வேதநாயகம்பிள்ளை, கிறிஸ்தவக் கம்பன் எனக் குறிப்பிடப்படும் எச். ஏ கிருஷ்ணபிள்ளை, வேதநாயக சாஸ்திரியார், தஞ்சை ஆபிரகாம் பண்டிதர் போன்றோர் குறிப்பிடத்தக்கோராவர்.

தமிழ்ப்பணியாற்றிய மேனாட்டுக் கிறிஸ்தவர்கள்:

1. ரோபேர்ட் டி நோபிலி எனும் தத்துவ போதகர் (17ஆம் நூற்றாண்டு),
2. கொன்ஸ்டன்டின் ஜோசப் பெஸ்கி எனும் வீரமாமுனிவர் (18ஆம் நூற்றாண்டு),
3. சீசன் பால்கு (18ஆம் நூற்றாண்டு),
4. கால்டுவெல் (19ஆம் நூற்றாண்டு),
5. ஜி. யு. போப் (19ஆம் நூற்றாண்டு),
6. இரேனியல் (19ஆம் நூற்றாண்டு),
7. எல்லீசர் (19ஆம் நூற்றாண்டு).

தமிழ்ப் புதுக்கவிதை முன்னோடிகள்:

ந. பிச்சமுர்த்தி, சி. சு. செல்லப்பா, வல்லிக்கண்ணன், புதுமைப்பித்தன், கு.ப.ரா போன்றோர்.

தமிழில் புதுக்கவிதையின் தோற்றத்திற்கு வித்திட்டவர்:

மகாகவி பாரதியார்.

தமிழ்ப் புலவர் வரலாற்றுக் களஞ்சியம்:

இந்நூல் இரு பாகங்களைக் கொண்டது. அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக வெளியீடு. முனைவர் வ.சு.ப. மாணிக்கம் இதன் பதிப்பாசிரியர் ஆவார்.

தமிழ்மறைக் காவலர், பண்டிதர் கா. பொ. இரத்தினம்:

இவர் உலகறிந்த முதுபெரும் தமிழறிஞராவார். இலங்கையில் வேலணை என்னும் கிராமத்தில் (10.3.1914) பிறந்த இவர் தமது தளராத முயற்சியினால் தமிழ் இலக்கிய வளர்ச்சிக்கு ஆற்றிய பணிகள் அளப்பரியனவாகும். உலகத் தமிழ்மறைக் கழகம் நிறுவிய பெருமைக் குரியவர். திருக்குறளை உலகெங்கும் பரப்ப 25 மாநாடுகளைச் சிறப்பாக நடத்தியவர். இலங்கைப் பாராளுமன்றத்தில் 1965-1983 வரை உறுப்பினராக இருந்தவர். தமிழக அரசின் திரு வி.க.

விருது பெற்ற இவர் இருபத்தைந்திற்கு மேற்பட்ட நூல்களை எழுதியுள்ளார். அவற்றுள் இலங்கையில் இன்பத் தமிழ், இலக்கியம் கற்பித்தல், உலகத்துக்கு ஒன்று, உரை வண்ணம், கல்வியும் தமிழகமும், காவிய மணம், கற்பக மலர், தமிழ் உணர்ச்சி, தமிழ்மறை விருந்து, நூற்றாண்டுகளில் தமிழ் என்பன குறிப்பிடத்தக்கன.

தமிழ்மாறன் வி. றி.:

கொழும்பு பல்கலைக்கழக சட்டபீட முதுநிலை விரிவுரையாள ரான இவர் சட்ட ஆய்வாளராகவும், அரசியல் விமர்சகராகவும் கவிஞராகவும் கட்டுரையாளராகவும் விளங்குகிறார். தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் பல நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். இவரது நூல்கள் சில: இலங்கை அரசியலமைப் பாக்கச் சிந்தனைகள், ஒப்பீட்டுச் சட்டம், ஓலாண்ட் தீவுகளின் சுயாட்சி, தமிழ்மாறன் கட்டுரைகள். தேசிய இனப்பிரச்சினைகள் என்பனவாகும்.

தமிழ் முத்தரையர் கோவை:

முத்தரையர் என்னும் தமிழ்த் தலைவர் மீது இயற்றப்பட்ட ஒரு கோவை நூல்.

தமிழ் மொழியில் தோன்றிய முதல் நாவல்:

மாயூரம் வேதநாயகம்பிள்ளை எழுதிய 'பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்' தமிழில் தோன்றிய முதல் நாவலாகும்.

தமிழ் மொழியிலுள்ள நொண்டி நாடகங்கள்:

1. சீதக்காதி நொண்டி நாடகம்.
2. சாத்தூர் நொண்டி நாடகம்.
3. திருக்கச்சூர் நொண்டி நாடகம்.

தமிழ் மொழியைப்பற்றி மாக்ஸ் முல்லர் கூறியது:

தமிழ் மிகவும் பண்பட்ட மற்றும் வளம் வாய்ந்த இலக்கியச் செல்வங்களைப் பெற்ற மொழியாகும்.

தமிழ் யாப்பு இலக்கண நூல்:

யாப்பருங்கலக் காரிகை. இதனை கி.பி. 10ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த அமிர்தசாகரர் என்பவர் இயற்றியுள்ளார். யாப்பு இலக்கணத்தை அலங்காரமாகக் கூறும் என்பது இதன் பெயர் விளக்கமாகும். காரிகை யாப்பால் ஆனதாலும் பெண்ணை விளித்துக் கூறப்பட்டதாலும் காரிகை என்னும் பெயர் அமைந்தது.

தமிழ்வுசனநடை கைவந்த வல்லாளர் எனப் போற்றப்பெற்றவர்:

தமிழ்வுசனநடை கைவந்த வல்லாளர் என்றும் வைதாலும் வழுவின்றி வைபவர் என்றும் பாராட்டப்பெற்றவர் யாழ்ப்பாணத்து ஸ்ரீலக்ஷ் ஆறுமுக

நாவலராவார். இவரை ஆங்கில உரைநடை மேதை டிராடன் என்பாருடன் ஒப்பிட்டு உரைப்பார்.

இவரது உரைநடைச் சிறப்பினை ஈழத்துப் புலவர்களில் ஒருவரான நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் பின்வருமாறு பாடியுள்ளார்:

‘அன்னநடை பிடியினடை அழகுநடை
யல்ல வென அகற்றி அந்நாட்
பன்னுமுது புலவரிடஞ் செய்யு ணடை
பயின்ற தமிழ்ப் பாவையாட்கு
வன்னநடை வழங்குநடை வசனநடை
யெனப் பயிற்றி வைத்த ஆசான்
மன்னுமருள் நாவலன்றன் அழியாநல்
லொழுக்க நடை வாழி வாழி!’

புலவர்களிடத்திலும் வித்துவான்களிடத்திலும் செய்யுள் நடை பயின்றுகொண் டிருந்த தமிழ்ப் பாவையை அழைத்து உனக்கேற்ற வன்னநடை வசனநடைதான் எனக்கூறி அதனைப் பழக்கி வைத்த ஆசான் ஆறுமுகநாவலரே ஆவார் என இப்புலவர் குறிப்பிட்டுள்ளமை முற்றும் பொருத்தமேயாகும்.

தமிழ் வளர்க்கும் சாதனங்கள்:

1. வானொலி, 2. தொலைக்காட்சி, 3. பத்திரிகைகள், 4. சஞ்சிகைகள், 5. பதிப்பகங்கள், 6. இணையத் தளங்கள்.

தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம்:

17.12.1946இல் தோற்றுவிக்கப்பட்ட இக்கழகம் தமிழ் விழாக்களை நடத்தியதோடு இந்திய மொழிகளுள் முதன்முதலாகத் தமிழில் கலைக்களஞ்சியங்களை (பத்துத் தொகுதிகள்) 1954-1967 காலப் பகுதியில் வெளியிட்டது. இதன் பதிப்பாசிரியராக ம. பெரியசாமித்தூரன் பணியாற்றினார். குழந்தைகள் கலைக்களஞ்சியங்களையும் இக்கழகம் வெளியிட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தமிழ் வாணன்:

கல்கண்டு ஆசிரியராக விளங்கிய இவர் எழுதிக் குவித்தவை ஏராளம். ‘துப்பறியும் சங்கர்லால்’ மூலம் தனக்கென வாசகர் வட்டமொன்றையே உருவாக்கியவர். மணிமேகலைப் பிரசராலயத்தை நிறுவிப் பன்னூற்றுக் கணக்கான நூல்களை வெளியிட்டவர். இளம் எழுத்தாளர்களுக்கு வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்தவர். கட்டுரை, நாவல், சிறுகதை எனப் பல்வேறு துறைகளில் முத்திரை பொறித்தவர்.

தமிழ் விடுதலா:

மதுரைச் சொக்கநாதரிடம் தமிழைத் தூதுவிட்ட முறையிற் பாடப்பெற்றது. இது 268 கண்ணிகளால் ஆனது. ஆசிரியர் பெயர் தெரியவில்லை.

‘தமிழ் வியாசர்’ எனப் போற்றப்படுவோர்:

நம்பியாண்டார் நம்பியும் நாதமுனிகளும் தமிழ் வியாசர் எனப் போற்றப்படுகின்றனர்.

தமிழ் விளக்கம்:

முதன்முதலாக வெளிவந்த தமிழ் வசன இலக்கண நூல் இதுவாகும். திருவேற்காடு சுப்பராய முதலியார் என்பவரால் கி.பி. 1811இல் எழுதப்பட்டது.

தமிழர் சால்பு:

பேராசிரியர் சு. வித்தியானந்தன் எழுதிய நூல். பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்த்துறைப் பேராசிரியராகவும், யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத் துணை வேந்தராகவும் பணியாற்றியவர் இவர். நாட்டுக்கூத்துக் கலைக்குப் புத்துயிரளித்தவர். ‘பிறையன்பன்’ என்ற புனைபெயரில் எழுதியவர். இவர் எழுதிய நூல்கள்: தமிழ்த் தென்றல், தமிழியற் சிந்தனை. நாடகம், நாட்டாரியல் சிந்தனைகள் முதலியனவாகும்.

தமிழண்ணல், முனைவர்:

மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகத் தமிழ்ப் பேராசிரியராக விளங்கிய இவர் பல்வேறு திறனாய்வு நூல்கள் படைத்தவர். இவரது இயற்பெயர் இராம. பெரிய கருப்பன். தமிழ்ச் சான்றோர் பேரவையின் ஒருங்கிணைப்பாளராகவும், தமிழிலக்கியச் சங்கப் பலகை - குறள் பீடத்தின் துணைத்தலைவராகவும் விளங்குவார். இவர் எழுதிய நூல்களில் தமிழிலக்கிய வரலாறு, பரிசில் வாழ்க்கை, குறிஞ்சிப்பாட்டு இலக்கியத் திறனாய்வு விளக்கம், சங்க இலக்கிய ஒப்பீடு (இலக்கியக் கொள்கைகள்), சங்க இலக்கிய ஒப்பீடு (இலக்கிய வகைகள்), தமிழ்நாட்டு வரலாறு: சங்ககாலம்- அரசியல். தமிழ்நாட்டு வரலாறு சங்ககாலம் - வாழ்வியல், ஓளவையார் என்பன குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.

தமிழாசிரியர்:

தமிழில் சிறந்த திருஞானசம்பந்த மூர்த்தி நாயனாரைக் குறிக்கும் பெயர்.

தமிழியல் வழக்கு:

பண்டைக்காலத்துத் தமிழ் நூல்களில் கூறப்படும் காமக் கூட்டம்.

தமிழில் உள்ள இதிகாசங்கள்:

இராமாயணம், மகாபாரதம்.

தமிழில் எழுதப்பட்ட முதல் வாழ்க்கை வரலாற்று இலக்கியம்:

அச்சுதானந்த சாமிகள் வரலாறு. சோமசுந்தரர் என்பவர் 1868 இல் எழுதிய வரலாற்று நூல் இதுவாகும்.

தமிழில் கவிச்சக்கரவர்த்திகள் எனப் போற்றப்படுவோர்:

1. கம்பர், 2. ஓட்டக்கூத்தர்.

தமிழில் கீர்த்தனையை அறிமுகப்படுத்தியவர்:

முத்துத்தாண்டவர். 17ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

தமிழில் தோன்றிய முதல் கிறிஸ்தவ நூல்கள்:

1. தேம்பாவணி, 2. இரட்சணிய யாத்திரிகம்.

தமிழில் தோன்றிய முதல் தத்துவ நூல்:

தமிழில் தோன்றிய முதல் தத்துவ நூலாக மெய்கண்டதேவர் அருளிய சிவஞான போதம் கருதப்படுகிறது. இது பன்னிரண்டு சூத்திரங்களைக் கொண்டது. சைவசித்தாந்த சாத்திரங்களில் முதல் நூலாகவும் இது விளங்குகின்றது.

தமிழில் பயண நூல்கள் எழுதியோர்:

ஏ. கே. செட்டியார், மணியன், சோமு, சோமலெ போன்றோர்.

தமிழில் புதுக்கவிதையின் தோற்றத்திற்கு வித்திட்டவர்:

மகாகவி பாரதியார்.

தமிழில் முதல் புதினம் (நாவல்):

பிரதாப முதலியார் சரித்திரம். மாயூரம் வேதநாயகம்பிள்ளை என்பவர் 1876 இல் இதனை வெளியிட்டார். இவர் சுகுணசுந்தரி என்னும் புதினத்தையும் எழுதியுள்ளார்.

தமிழில் வெளியான முதல் உரைநடை நாடகம்:

பிரதாப சந்திர விலாசம். இராமசாமி ராகு என்பவர் 1876 இல் இதனை எழுதி வெளியிட்டார்.

தமிழில் வெளியான முதல் வரலாற்று நாவல்:

திருகோணமலை த. சரவணமுத்துப்பிள்ளை என்பவர் எழுதிய மோகனாங்கி என்னும் நாவலே தமிழில் வெளியான முதல் வரலாற்று நாவலாகும். இது 17ஆம் நூற்றாண்டு நாயக்கர் வரலாற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டது. 1895 இல் வெளியிடப்பட்ட மோகனாங்கி நாவல் பின்னர் சொக்கநாயக்கர் என்னும் பெயரில் இரண்டாவது பதிப்பாக வெளியிடப்பட்டது.

தமிழிலக்கியம் கூறும் மங்கலச் சொற்கள்:

1. திரு, 2. புகழ், 3. சீர், 4. மதி, 5. யானை, 6. தேர், 7. பரி, 8. நீர், 9. எழுத்து,
10. பொன், 11. புயல், 12. நிலம், 13. கங்கை, 14. மலை, 15. மணி, 16. பூ,
17. அமிழ்தம், 18. பரிதி, 19. உலகம், 20. சொல், 21. கடல், 22. ஆரணம்.

தமிழின் முதல் சுப்ரபாதம்:

திருமால் மீது தொண்டரப்பொடி ஆழ்வார் பாடிய திருப்பள்ளியெழுச்சியைத் தமிழின் முதல் சுப்ரபாதம் என்பர். தொண்டரப்பொடி ஆழ்வாரை விப்ர நாராயணன் என்றும் அழைப்பர்.

தமிழுக்குப் புத்துயிர் தருவோனாகப் பாரதியார் குறிப்பிடுவோன்:

‘எளியபதங்கள், எளிய நடை எளிதில் அறிந்துகொள்ளக்கூடிய சந்தம், பொதுஜனங்கள் விரும்பும் மெட்டு இவற்றினுடைய காவியம் ஒன்று இக்காலத்திலே செய்து தருவோன் நமது தாய் மொழிக்குப் புத்துயிர் தருவோன் ஆகின்றான்’ எனப் பாரதியார் பாஞ்சாலி சபத முன்னுரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

தருக்க சங்கிரகம்:

சிவஞான முனிவர் தமிழிற் செய்த ஒரு மொழிபெயர்ப்புத் தமிழ்த் தருக்க நூல்.

தருக்க நிலைக் கோட்டம்:

காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் கற்பகமரம் நின்ற கோயில்.

தருக்க பரிபாடை:

சிவப்பிரகாச முனிவர் செய்த ஒரு மொழிபெயர்ப்பு நூல்.

தலபுராணம்:

ஓர் ஊரில் எழுந்தருளியிருக்கும் இறைவனைப் பற்றியும் அவ்வூரின் பெருமைகளைப் பற்றியும் விளக்கும் புராண நூல் தலபுராணம் எனப்படும். தலத்திலுள்ள மூர்த்தி, தீர்த்தம், விருட்சம் போன்றன விளக்கப்படும். செய்யுளிலும் உரைநடையிலும் தலபுராணங்கள் இயற்றப்படும். தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் பல தலங்கள் குறித்த தலபுராணங்கள் தமிழில் ஏராளம் உள்ளன. தலபுராணங்களில் மிகுதியான பாடல்களைக் கொண்டது நெல்லையப்பர் எழுதிய திருநெல்வேலித் தலபுராணமாகும். 19ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பெற்ற இந்நூல் 6892 பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது. தலபுராணங்களை அதிகமாகவும் சிறப்பாகவும் இயற்றியோரில் மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை குறிப்பிடத் தக்கவராவார். இருபதுக்கும் மேற்பட்ட தலபுராணங்களைப் பாடியுள்ளார்.

தலைக்கோல்:

ஆடற்கணிகை பெறும் பட்டம். மாதவி இப்பட்டத்தைப் பெற்றாள் எனச் சிலப்பதிகாரம் கூறுகிறது.

தலைமலை கண்ட தேவர்:

மருதூர் அந்தாதி பாடியவர். 18ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

தலைமாராயம்:

பகைவனது தலையைக் கொண்டு வந்தவன் மனமுவக்கும்படி மன்னன் செல்வமளித்ததைக் கூறும் புறத்துறை.

தவத்திரு குன்றக்குடி அடிகளார்:

தமிழ்கூறு நல்லுலகின் பெருமதிப்புக்குரியவராகத் திகழ்ந்தவர். அழகு தமிழில் ஆற்றொழுக்குப் போலப் பேசும் ஆற்றல் வாய்ந்தவர். தமிழும் சமயமும் தழைத்தோங்கப் பணியாற்றியவர். இவர் எழுதியுள்ள சமயம், இலக்கியம், திருக்குறள் சார்ந்த கட்டுரைகள் யாவும் 16 தொகுதிகளாக மணிவாசகர் பதிப்பகத்தால் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

தழற்சொல்:

தண்டத்தைத் தோற்றுவிக்கும் சொல்.

தழாத் தொடர்:

ஒரு சொல் அடுத்துவரும் சொல்லை நேரே தழுவாது அமையும் தொடர்.

தற்குறிப்பேற்றம்:

பொருளிடத்து இயல்பாக நிகழுந் தன்மையை ஒழித்துக் கவிஞன் வேறொரு வகையை ஏற்றிச் சொல்லும் அணி.

தற்சமம்:

ஒலிமாறுபாடின்றித் தமிழில் வழங்கும் ஆரியச்சொல்.

தற்பவம்:

தமிழில் திரிந்து வழங்கும் வடசொல்.

தற்புருடம்:

சிவன் ஐம்முகத்துள் கிழக்கு நோக்கி இருப்பது.

தற்போதம்:

தன்னையும் கடவுளையும் அறியும் அறிவு.

தளையசிங்கம்.மு:

யாழ்ப்பாணத்தைச் சார்ந்த புங்குடுதீவில் 1935 இல் பிறந்த இவர் தமது எழுத்துக்களின் மூலம் தமிழ் இலக்கிய உலகின் கவனத்தைப் பெரிதும் ஈர்த்தவர். தமது எண்ணக்கருத்துக்களை அஞ்சாது வெளியிட்டவர். சிறுகதை, விமர்சனம், சர்வோதயம் ஆகிய துறைகளில் பெரும் பங்களிப்பைச் செய்தவர். இவர் எழுதிய நூல்கள்: ஒரு தனிவீடு (நாவல்), ஏழாண்டு இலக்கிய வளர்ச்சி, புதுயுகம் பிறக்கிறது, போர்ப்பறை, மெய்யுள் என்பனவாகும். இலங்கை அரசின் சாகித்திய

மண்டல விருதினையும் பெற்ற தளையசிங்கம் 1973 இல் தமது முப்பத்தெட்டாவது வயதில் மறைந்தார். இவரது படைப்புக்கள் குறித்து ஈழத்து, தமிழகத்து எழுத்தாளர்கள் பலர் ஆய்வுகளை மேற்கொண்டு வருவதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

தன்வந்திரி:

தேவலோக வைத்தியராய் முன்பிறப்பில் விளங்கியவர் எனக் கூறப்படும் தன்வந்திரி ஆயுள்வேதம் கரைகண்டவர். ஈழத்தில் எழுந்த பரராசசேகரம், வடமொழியில் இயற்றப்பெற்ற தன்வந்திரியின் வாகடத்தைத் தழுவினது என அதன் கடவுள் வணக்கச் செய்யுள் ஒன்று கூறுகிறது. தன்வந்திரி கருக்கிடை நிகண்டு, வைத்திய சிந்தாமணி, தன்வந்திரி கலைஞானம், கருக்கிடை வைத்தியம், தன்வந்திரி நாடி சாஸ்திரம், தன்வந்திரி வாலை சாஸ்திரம் போன்றவை இவரது நூல்களாகும்.

தா

தாசூரின் சிறு கதைகளைத் தமிழில் தந்தோர்:

தாசூரின் சிறுகதைகளைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தோரில் பி. ஸ்ரீ. ஆச்சாரியார், பாரதியார், வ.வே.சு. ஐயர் ஆகியோர் குறிப்பிடத்தக்கோர்.

தாண்டவராய முதலியார்:

சென்னை நகரில் வாழ்ந்த இவர் தமிழிலும் மராட்டிய மொழியிலும் வல்லவர். இலக்கண வினாவிடை, கதாமஞ்சரி, திருத்தணிகைமாலை, திருப்போரூர்ப் பதிகம் போன்ற நூல்களை இயற்றியுள்ளார். பல்வேறு நூல்களைப் பதிப்பித்துள்ளார்.

தாண்டவ மூர்த்தி:

நாராயண குருவின் நன்மாணாக்கரான இவர் ஒரு துறவி. தமிழிலும் ஆரியத்திலும் வல்லவர். இவர் செய்த நூல் 'கைவல்ய நவந்தம்'. 293 செய்யுள்கள் கொண்டது. இதற்கு பிறசை அருணாசலசுவாமி உரை எழுதியுள்ளார்.

தாதுக்கள்:

நமது உடலில் எழு வகைத் தாதுக்கள் உள்ளதாக ஆராய்ச்சியாளர்கள் கூறியுள்ளனர். அவையாவன: 1. இரசம் - உடம்பில் உள்ள சத்துநீர், 2. இரத்தம், 3. சக்கிலம் (விந்து), 4. மூளை, 5. தசை, 6. எலும்பு, 7. தோல்.

தாபத்திரயம்:

மூன்று வகையில் வரும் துன்பங்களுக்குத் தாபத்திரயம் என்பது பெயர்.

தாமரைச்செல்வி:

ஈழத்து புகழ் பெற்ற பெண் எழுத்தாளர்களில் ஒருவர். சிறுகதை, நாவல் இரு துறைகளிலும் தடம் பதித்துள்ளார். இவரது நூல்கள்:

விண்ணில் அல்ல விடிவெள்ளி, தாகம், ஒரு மழைக்கால இரவு, அழுவதற்கு நேரமில்லை, சமைகள், வேள்வித்தீ, பச்சை வயல் கனவு, வீதி எல்லாம் தோரணங்கள், வன்னியாச்சி.

தாமோதரம்பிள்ளை சி. வை:

தமிழ்நாற் பதிப்புத் துறையின் முன்னோடியான சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை யாழ்ப்பாணத்துச் சிறுப்பிட்டி என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தவர். தொல்காப்பியம், நச்சினார்க்கினியம், சேனாவரையம், வீரசோழியம், இறையனார் அகப்பொருளுரை, இலக்கணவிளக்கவுரை ஆகிய இலக்கண நூல்களையும், சூளாமணி, கலித்தொகை, தணிகைப்புராணம் ஆகிய இலக்கியங்களையும் பதிப்பித்தார். சென்னையில் 'தினவர்த்தமணி' பத்திரிகையின் அதிபராயிருந்தார். சைவ மகத்துவம் என்னும் நூலையும் எழுதினார்.

தாயுமானவர்:

இவர் வேதாரணியம் என்னும் திருமறைக்காட்டில் பிறந்தார். திருச்சியில் ஆட்சி புரிந்த விசயரங்கச் சொக்கநாதரிடம் அமைச்சராக இருந்தார். இவர் இயற்றிய நூல்கள்: தட்சிணாமூர்த்தி தோத்திரம், தாயுமானவர் மடல், பரசிவவணக்கம், சிதம்பரவிலாசம் முதலியன. தாயுமானவர் பாடல் திரட்டு என்னும் பெயரில் இவரது பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன.

தாவீது அடிகளார்:

மொழி ஆராய்ச்சியில் முத்திரை பதித்தவர்களில் தாவீது அடிகளார் குறிப்பிடத்தக்கவர். சொற்பிறப்பு ஒப்பியல் அகராதியினைத் தயாரிப்பதில் ஈடுபட்டிருந்த அடிகளார் இறப்பதற்கு முன்னர் அதன் ஒன்பது பாகங்களை வெளியிட்டிருந்தார். முப்பத்தைந்து மொழிகளை நன்கறிந்திருந்த அடிகளார் எழுபது மொழிகளில் பரிச்சயம் பெற்றிருந்தார்.

தாழையடி சபாரத்தினம்:

ஈழத்துச் சிறுகதை எழுத்தாளர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர். 'கல்கி' பத்திரிகை நடத்திய சிறுகதைப் போட்டி ஒன்றில் மூன்றாம் பரிசில் பெற்றதன் பேறாக ஊக்கமுடன் அசுர வேகத்தில் பல சிறுகதைகளைப் படைத்தார். இவரது சிறுகதைகள் அடங்கிய தொகுப்பாகப் 'புதுவாழ்வு' வெளிவந்துள்ளது. மறுமலர்ச்சி சஞ்சிகைக் கால எழுத்தாளரான இவர் ஆனந்தன் பத்திரிகையிலும் பல சிறுகதைகளை எழுதியுள்ளார்.

தானத்தின் வகைகள்:

நம்மிடத்தில் உள்ளதை மற்றவர்களுக்கு மனமுவந்து அளித்தல் தானம் என்றழைக்கப்படும். தானத்தில் மூன்றுவகை உண்டென்பர். அவையாவன:

1. தலைப்படு தானம்: அறத்தால் ஈட்டிய பொருளைக் குற்றமற்ற நல்ல தவம் செய்தோருக்கு பணிவுடன் அளித்து மகிழ்தல்.
2. இடைப்படு தானம்: லௌகீக அடிப்படையில் இரக்கம் காரணமாக ஏழை எளியோருக்கும் விழிப்புலன் இழந்தோர் போன்ற அங்கவீனர்களுக்கும் கொடுத்து உதவுவது.
3. கடைப்படு தானம்: தன்னல அடிப்படையில் இவருக்கு இன்ன உதவி செய்தால் தனது செல்வாக்கு அதிகரிக்கும் என்கிற எண்ணத்திலும் பின்னர் சாதகமான பலன்கள் பலமடங்காகக் கிடைக்கும் என்கிற எதிர் பார்ப்பிலும் செய்யப்படுவது.

தி

திண்ணபுரத் திருப்பதிகம்:

யாழ்ப்பாணத்துக் காரைநகரைச் சேர்ந்த நாகமுத்துப் புலவரால் இந்நூல் இயற்றப்பெற்றது. இவரது காலம் 1857-1939 ஆகும். இவர் இயற்றிய மற்றொரு நூல் திண்ணபுர ஊஞ்சல் என்பதாகும்.

திண்பொற் கோழி காவிதி மகன் கண்ணார்:

சங்ககாலப் புலவர். அகநானூறு 252 ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

திணைகள் ஐந்து:

நிலத்தின் தன்மையை ஒட்டிப் பண்டைத் தமிழர்கள் திணைகளை ஐந்தாக வகுத்தனர். அவையாவன:

1. குறிஞ்சி: மலையும் மலை சார்ந்த இடமும்.
2. முல்லை: காடும் காடு சார்ந்த இடமும்.
3. மருதம்: வயலும் வயல் சார்ந்த இடமும்.
4. நெய்தல்: கடலும் கடல் சார்ந்த இடமும்.
5. பாலை: மணலும் மணல் சார்ந்த இடமும்.

திணை மாலை நூற்றைம்பது:

இந்நூலை இயற்றியவர் கணியன் மேதாவியார் என்னும் புலவராவார். இதில் 150 பாடல்கள் உள்ளன. அகத்துறை சார்ந்த நூல். பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்களுள் ஒன்றாக உள்ளது.

திணைமொழி ஐம்பது:

இது பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று. இதில் 50 பாடல்கள் உள்ளன. கண்ணஞ்சேந்தனாரால் பாடப்பெற்றது. அகத்துறை சார்ந்தது.

திணையின் பெயரால் பெயர்பெற்ற பத்துப்பாட்டு நூல்கள்:

முல்லைப் பாட்டு, மதுரைக் காஞ்சி, குறிஞ்சிப் பாட்டு, பட்டினப்பாலை.

திதிகள்:

சந்திரனின் வளர்பிறையில் 15 திதிகளும் தேய்பிறையில் 15 திதிகளும் இடம்பெறும். பெளர்ணமியில் (பூரணையில்) தொடங்கி வரும் திதிகள் அபரபட்சத் திதிகள் என்றும், அமாவாசையிலிருந்து தொடர்ந்து வரும் திதிகள் சுக்கிலபட்சத் திதிகள் என்றும் அழைக்கப்படும். பதினைந்து திதிகளாவன: 1. பிரதமை, 2. துதியை, 3. திருதியை, 4. சதுர்த்தி, 5. பஞ்சமி, 6. சஷ்டி, 7. சப்தமி, 8. அட்டமி, 9. நவமி, 10. தசமி, 11. ஏகாதசி, 12. துவாதசி, 13. திரயோதசி, 14. சதுர்த்தசி, 15. பெளர்ணமி அல்லது அமாவாசை.

திப்புத்தோளார்:

சங்ககாலப் புலவர். குறுந்தொகை முதலாம் பாடலைப் பாடியவர்.

திமிலைத்துமில்லன்:

ஈழத்துக் கவிஞர்களில் ஒருவரான இவர் மரபு வழுவாது கவிபல பாடியவர். இவரது இயற்பெயர் கிருஷ்ணபிள்ளை. சென்னை குழந்தை எழுத்தாளர் மன்றம் நடத்திய கவிதை எழுதும் போட்டியில் பரிசில் பெற்றவர். இரு சிறு காவியங்களைப் படைத்துள்ளார். நீரர மகளிர் என்னும் கவிதை நூல் இவரது கவியாற்றலை நன்கு பிரதிபலிக்கிறது. கவிஞராக மட்டும் அன்றிச் சிறந்த ஓவியராகவும் கல்வியியலாளராகவும் திகழும் பெருமைக் குரியவர். பல சிறுகதைகளையும் சில நாடகங்களையும் படைத்துள்ளார்.

திரண தூமாக்கினி:

தொல்காப்பியரின் மறு பெயர்.

திரவியங்கள் ஐந்து:

திரவியங்கள் ஐந்து வகைப்படும் எனக் கூறப்பட்டுள்ளன. அவையாவன:

1. மலைபடு திரவியம்: மலையில் விளையும் பொருட்களான மிளகு, அகில், கோஷ்டம், குங்குமம் ஆகியவை இவ்வகையைச் சேர்ந்தவை.
2. காடுபடு திரவியம்: காட்டில் கிடைக்கின்ற தேன்கூடு, தேன், அரக்கு, மயில்பீலி ஆகியவை காடுபடு திரவியமாகும்.
3. நாடுபடு திரவியம்: செந்நெல், சிறுபயறு, கரும்பு, வாழை, இளநீர் ஆகியவை நாடுபடு திரவியமாகும்.
4. நகர்படு திரவியம்: அரசன், பித்தன், கருங்குரங்கு, யானை, கண்ணாடி ஆகியவை நகர்படு திரவியமாகும்.

5. கடல்படு திரவியம்: உப்பு, முத்து, பவளம், சங்கு ஆகியவை கடல்படு திரவியம் என்றழைக்கப்படும்.

திராட்சா பாகம்:

திராட்சை இரசம் போல அனுபவித்தற்கு எளிதான செய்யுள்நடை.

திரிகடுகம்:

மனித குலத்துக்கு மருந்துபோல நல்ல எண்ணக் கருத்துக்களை எடுத்துக்கூறும் நூல் இதுவாகும். சக்கு, மிளகு, திப்பலி என்னும் மூன்று மருந்துப் பொருள்களும் திரிகடுகம் எனப்படும். இவ்வாறான மருந்து மனிதர்தம் உடல் நோயைப் போக்குவது போல இந்நூலில் ஒவ்வொரு பாடலிலும் கூறப்படும் மும்மூன்று கருத்துக்களும் மனித எண்ணங்களின் சிறப்பிற்கு உதவுவன என்னும் கருத்தமைந்தது இந்நூல் எனலாம். நல்லாதனார் இயற்றிய இந்நூலில் 101 பாடல்கள் உள்ளன. பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்களுள் இதுவுமொன்றாகும்.

திரிகரணம்:

மனம், வாக்கு, காயம் என்பன.

திரிகூடராசப்பக் கவிராயர்:

இவர் திருக்குற்றாலம் குறித்த பல்வேறு சிற்றிலக்கியங்களைப் பல்வேறு பாவினங்களில் பாடியுள்ளார். சிறந்த தமிழ்ப் புலமை வாய்ந்தவர். இவர் இயற்றிய சிற்றிலக்கியங்களின் தொகை 13 ஆகும். அவையாவன: 1. திருக் குற்றால யமக அந்தாதி, 2. திருக்குற்றால வெண்பா அந்தாதி, 3. திருக்குற்றால நாதர் உலா, 4. குற்றால ஊடல், 5. குற்றால நன்னகர் வெண்பா, 6. குழல்வாய் மொழி கலிப்பா, 7. குற்றாலக் குறவஞ்சி, 8. திருக்குற்றாலக் கோவை, 9. குற்றாலத் தல புராணம், 10. திருக்குற்றாலப் பிள்ளைத்தமிழ், 11. குற்றாலப் பரம்பொருள்மாலை, 12. கோமளமாலை, 13. குற்றாலச் சிலேடை வெண்பா.

திரிகோணமலை அந்தாதி:

இந்நூல் திருக்கோணாசல சைவ ஆதீனத்தைச் சேர்ந்த க. ஆறுமுகம் என்பவரால் பாடப்பெற்றது.

திரிபதார்த்தம்:

பசு என்று அழைக்கப்படும் ஆன்மா, பதி எனும் தெய்வீகத் தன்மை, பாசம் எனப்படும் இயற்கை அல்லது நடத்தையால் தோன்றும் குற்றம் இவை மூன்றும் திரிபதார்த்தம் என்றழைக்கப்படும். இவை தோற்றமில்லாத அழிவற்ற பொருள்கள் எனச் சைவ சித்தாந்தத்தில் கூறப்பட்டுள்ளது.

திரிபலை:

இது கடுக்காய், தான்றிக்காய், நெல்லிக்காய் என்பனவற்றைக் குறிக்கும்.

திரிபழகம்:

பால், நெய், தேன் ஆகிய மூன்று சுவைப் பதார்த்தங்களைத் திரிபழகம் என்று கூறுவர்.

திரிபிடகம்:

சூத்திரபிடகம், வினையபிடகம், அபிதர்மபிடகம் என்ற மூன்று பௌத்த ஆகமத் தொகுதி.

திரிபுரம்:

ஆகாயத்தில் உள்ளதாகக் கருதப்படும் மூன்று நகரங்கள் அல்லது கோட்டைகள் திரிபுரம் என்றழைக்கப்படும். இவை முறையே இரும்பு, வெள்ளி, தங்கம் என்பவற்றாலானவை என்பர். இக்கோட்டைகளை முறையே கமலாட்சன், தாரகாட்சன், வித்தியுன்மாலி என்னும் அசுரர்கள் ஆக்கியிருந்தனர். இவற்றைச் சிவபெருமான் தன் சிரிப்பினால் அழித்தாரெனப் புராணங்கள் கூறுகின்றன.

திரிபுவன திலகம்:

இது ஒரு பழைய கணக்கு நூலாகும்.

திரிலிங்கம்:

புல்லிங்கம், ஸ்திரிலிங்கம், நபுஞ்சகலிங்கம் ஆகியவை திரிலிங்கமாகும்.

திரிவேணி சங்கமம்:

கங்கை, யமுனை, சரஸ்வதி என்னும் மூன்று நதிகளும் கூடும் (சங்கமிக்கும்) இடம் திரிவேணி சங்கமம் எனப்படும். கங்கையும் யமுனையும் வெளிப் பார்வைக்குத் தெரியும் நதிகள். சரஸ்வதி பூமியின் அடியில் பிரவகிக்கும் நதி. திரிவேணி சங்கமத்தை அலகபாத்தில் காணலாம்.

திருக்கடைக் காப்பு:

தேவாரம் முதலியவற்றின் இறுதிச் செய்யுள்.

திருக்கண்ணப்பதேவர் திருமறம்:

கண்ணப்பநாயனார் மீது கல்லாடதேவநாயனார் பாடிய நூல்.

திருக்கண்மலர்:

சுவாமியின் திருமேனியில் சாத்தும் மலர் போன்ற கண்ணுரு.

திருக்கருவைப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி:

இது அதிவீரராம பாண்டியன் பாடிய ஒரு நூலாகும். இவர் பாடிய மற்றோர் நூல் திருக்கருவைக் கலித்துறையந்தாதி.

திருக்கரைசைப் புராணம்:

இலங்கையில் திருகோணமலைக்கு அருகில் உள்ள மகாவலி கங்கைக் கரையிலே 'கரைசை' என வழங்கும் பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் சிவபெருமானின் புகழை விரித்துக் கூறுவது

இந்நூல். கரைசையம்பதியானது 'அகத்தியத் தாபனம்' எனவும் அழைக்கப்படும். இந்நூலை இயற்றியவர் யாரென்பது இதுவரை புலனாகவில்லை. ஈழத்தின் பெருமையையும் மகாவலிகங்கைச் சிறப்பையும் இந்நூலில் பரக்கக் காணலாம்.

திருக்களிற்றுப்படியார்:

சைவ அடியார்களின் வாழ்க்கைச் செயல்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு அமைந்த சாத்திர நூல். இதனைத் திருக்கடவூர் உய்யவந்த தேவர் இயற்றினார். 100 வெண்பாக்களைக் கொண்டுள்ளது. சைவசித்தாந்த சாத்திர நூல்கள் பதினான்கினுள் ஒன்றாகும்.

திருக்காளத்திப் புராணம்:

ஆனந்தக்கூத்தர் பாடிய தலபுராணம். 16ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது.

திருக்குருகைப் பெருமாள் கவிராயர்:

இவரது இயற்பெயர் சடையன். நம்மாழ்வார் மீது மிகுந்த பற்றுக் கொண்ட இவர் இயற்றிய நூல்கள்: மாறனகப் பொருள், மாறனலங்காரம், மாறன் பாப்பாவினம், குருமகாத்மியம், திருப்பதிக்கோவை, கிளவி மணிமாலை, நம்பெருமாள் மும்மணிக்கோவை முதலியன.

திருக்குறணுண்பொருண்மாலை:

திருக்குறளுக்குப் பரிமேலழகர் எழுதிய உரைக்கு ஆழ்வார் திருநகரித் திருமேனி இரத்தின கவிராயர் எழுதிய குறிப்புரை.

திருக்குறள்:

திருவள்ளுவரால் இயற்றப்பெற்றது. இதில் அறத்துப்பால் (38 அதிகாரங்கள்), பொருட்பால் (70 அதிகாரங்கள்), காமத்துப்பால் (25 அதிகாரங்கள்) என 133 அதிகாரங்கள் உள்ளன. ஒவ்வொரு அதிகாரமும் பத்துக் குறட்பாக்களைக் கொண்டுள்ளது. $133 \times 10 = 1330$ குறட்பாக்கள் இந்நூலில் உள்ளன. திருவள்ளுவம், பொய்யாமொழி, உலகப்பொதுமறை, தமிழ்மறை, முதுமொழி, முப்பால் என்ற பெயர்களால் இந்நூல் அழைக்கப்படுகிறது.

திருக்குறள் கருத்துக்களைப் போற்றியாளும் வெண்பா நூல்கள்:

இரங்கேச வெண்பா, காந்தி முதுமொழி வெண்பா, சீனேந்திர வெண்பா, சோமேசர் முதுநெறி வெண்பா, திருக்குறள் குமரேச வெண்பா, திருத்தொண்டர் வெண்பா, திருமலை வெண்பா, தினகர வெண்பா, முதுமொழி வெண்பா, முருகேசர் முதுநெறி வெண்பா, வடமலை வெண்பா, வள்ளுவர் நேரிசை வெண்பா முதலியன.

திருக்குறளுக்கு உரை கண்ட பழைய உரையாசிரியர்கள்:

திருக்குறளுக்கு உரைகண்ட பழைய உரையாசிரியர்கள் பத்துப்பேர் என்பர். அவர்களது பெயர்கள் வருமாறு: தருமர், மணக்குடவர், தாமத்தர், நச்சர், பரிதியார், காலிங்கர், பரிமேலழகர், திருமலையர்,

மல்லர், பரிப்பெருமாள். இப்பதினமூன்று பரிமேலழகர் உரையே மிகச் சிறந்தது எனக் கருதப்படுகிறது. இன்றும் போற்றிப் படிக்கப்படுகிறது.

திருக்குறுந்தாண்டகம்:

திருமங்கையாழ்வார் இயற்றிய பிரபந்தம்.

திருக்கூவப் புராணம்:

இது சிவப்பிரகாச முனிவர் செய்த தலபுராணம் ஆகும்.

திருக்கோட்டிநம்பி:

சூடாமணி உள்ளமுடையானென்னும் சோதிட நூல் இயற்றியவர். 19ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

திருக்கோணை நாயகர் பதிகம்:

இந்நூல் திருக்கோணமலையைச் சேர்ந்த வே. அகிலேசபிள்ளை என்பவரால் இயற்றப்பெற்றது. இவரது காலம் 1853-1910. இவர் இயற்றிய மற்றொரு நூல் விசாலாட்சியம்மை பெருங்கழி நெடில் விருத்தம் என்பதாகும். திருக்கோணாசல வைபவம், கோணேசர் கல்வெட்டு, திருக்கரைசைப் புராணம் போன்றவை அச்சுவடிவம் பெறக் காரணமாயிருந்தவர் இவரென்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

திருக்கை வழக்கம்:

வேளாளர் கொடையைச் சிறப்பித்துக் கம்பர் செய்த நூல் இதுவாகும்.

திருக்கைலாய ஞான உலா:

சேரமான் பெருமாணாயனார் செய்த உலா நூல்.

திருச்சந்த விருத்தம்:

திருமழிசையாழ்வார் இயற்றிய ஒரு நூல். இவரது மற்றொரு நூல் திருமழிசையாழ்வார் திருவந்தாதி எனப் பெயர்பெறும்.

திருச்சிற்றம்பல யமகவந்தாதி:

இச்செய்யுள்நூல் சபாபதி நாவலரால் இயற்றப்பெற்றது.

திருச்செல்வர் காவியம்:

அருளப்ப நாவலர் என அழைக்கப்பெற்ற பூலோகசிங்க முதலியார் இயற்றிய காவியம் இதுவாகும். 24 படலங்களையும் 1946 விருத்தச் செய்யுள்களையும் கொண்டுள்ளது. இக் காவியத்தைப் பாடி யுள்ளார். அருளப்ப நாவலர் 'திருச்செல்வர் அம்மானையும் பாடி யுள்ளார். காவியப் பயிற்சி இல்லாத மக்களுக்காக இவ்வம்மானை பாடப்பட்டது என்பர்.

திருஞானசம்பந்தர்:

சமய குரவர்களுள் முதன்மையானவரான இவர் நாளும் இன்னிசையால் தமிழ் பரப்பியவர். ஆளுடையபிள்ளை, காழிவள்ளல், பரசமய கோளரி, பரசமய திமிர்பானு என அழைக்கப்பெற்றவர். வேதநெறி தழைத்தோங்க மிகு சைவத்துறை விளங்கத் தோன்றிய இவர் இறைவியால் பால்

கொடுத்து ஆட்கொள்ளப்பட்டவர். இவர் இயற்றிய தேவாரப் பதிகங்கள் 383. பாடல்கள் 4168 கிடைக்கப் பெற்றுள்ளன. இவரது காலம் கி.பி. 7ஆம் நூற்றாண்டெனக் கருதப்படுகிறது.

திருத்தக்கதேவர்:

சமண சமயத்தவரான இவர் இயற்றிய காப்பியம் சீவகசிந்தாமணி என்பதாகும். ஐம்பெருங்காப்பியங்களுள் இதுவும் ஒன்று. இவர் இயற்றிய மற்றொரு நூல் நரிவிருத்தம் என்பதாகும்.

திருத்தகுமாமுனி:

திருத்தக்க தேவரைக் குறிக்கும் பெயர்.

திருத்தணிகை விசாகப் பெருமானையர்:

19ஆம் நூற்றாண்டிலே வாழ்ந்த சிறந்த தமிழ்ப் புலவர். பாலபோத இலக்கணம், இலக்கணச் சுருக்க வினாவிடை, யாப்பிலக்கண வினாவிடை, அணியிலக்கண வினாவிடை என்னும் நூல்கள் செய்தவர்.

திருத்தாமனார்:

சங்ககாலப் புலவர்களுள் ஒருவர். புறநானூறு 398 ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

திருத்தில்லை நீரோட்ட யம்கவந்தாதி:

யாழ்ப்பாணத்து வடகோவை வி. வேலுப்பிள்ளை இயற்றிய நூல் இதுவாகும். இவர் பரானந்த தற்பரமாலை, முப்பானூற் சுருக்கம் ஆகிய நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார். இவரது காலம் 1860-1945.

திருத்தில்லைப் பல்சந்தமாலை:

யாழ்ப்பாணத்துக் காரைநகரைச் சேர்ந்த மு. கார்த்திகேயப் புலவர் சிதம்பரத்தில் வாழ்ந்த காலத்திலே இப்பிரபந்தத்தைப் பாடினார். இவரே 'காரைநகர்த் திண்ணபுரவந்தாதி' பாடியவரென்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவரது காலம் 1819-1898 ஆகும்.

திருத்தெள்ளேணம்:

திருவாசகத்தின் ஒரு பகுதி. மாணிக்கவாசகர் அருளியது.

திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி:

நம்பியாண்டார் நம்பி பாடிய ஒரு நூல்.

திருத்தொண்டத்தொகை:

சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் அருளியது. 63 நாயன்மாரையும் தொகை அடியார்களையும் குறித்துப் பாடியது.

திருநடைவழியலங்காரம்:

இச்செய்யுள் நூலைக் கொழும்பைச் சேர்ந்த முகமது இபின் காதிர் மு.யி அல்தீன் என்பவர் இயற்றி 1895 இல் வெளியிட்டார்.

திருநபிக் கவிதைகள்:

இது, யாழ்ப்பாணம் மு. அப்துல்லாப் புலவர் செய்த நூலாகும்.

திருநல்லைக்கோவை:

யாழ்ப்பாணம் கரணவாய் சைவக் குரு மரபினரான தி. செவ்வந்திநாத தேசிகர் இயற்றிய நூல் இதுவாகும். தமிழ், சமஸ்கிருத பண்டிதரான இவர் மாவை மும்மணிமாலை என்னும் நூலை இயற்றியுள்ளதோடு தமிழ் ஆராய்ச்சி முதலிய உரைநடை நூல்களையும் படைத்துள்ளார். இவரது காலம் 1907-1937 ஆகும்.

திருநாவுக்கரசர் பாடிய பதிகங்கள்:

312 பதிகங்கள். 3066 பாடல்கள். திருநாவுக்கரசர் தாண்டகம் என்னும் பாவகையைப் பாடுவதில் வல்லவரானமையின் தாண்டக வேந்தர் எனப் போற்றப்பெற்றார்.

திருநாவுக்கரசரின் இயற்பெயர்:

மருள்நீக்கியார். சமண சமயத்தில் சேர்ந்திருந்தபோது தருமசேனர் என்று அழைக்கப்பட்டார்.

திருநாவுக்கரசு நாயனாரைக் குறிக்கும் வேறு பெயர்கள்:

அப்பர், வாக்கீசர், தாண்டக வேந்தர், தாண்டகச் சதுரர், ஆளுடைய அரசு.

திருநாற்றந்தாதி:

அவிரோதி ஆழ்வார் அருகக்கடவுள் மீது இயற்றிய ஓர் அந்தாதி நூல்.

திருநெடுந்தாண்டகம்:

நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தத்தில் திருமங்கை மன்னன் இயற்றிய ஒரு பகுதி. எண் சீர்த் தாண்டகத்தாலாகிய தேவாரப் பதிகங்கள்.

திருப்பள்ளியெழுச்சி:

இது தலைவனை அல்லது இறைவனை அதிகாலையில் துயிலெழுப்புவதாகப் பாடப்படும் பாடல் ஆகும். வடமொழியாளர் இதனைச் 'சுப்ரபாதம்' என்று அழைப்பர். சைவத்தில் மாணிக்கவாசகரும் வைணவத்தில் தொண்டரடிப் பொடியாழ்வாரும் திருப்பள்ளியெழுச்சி பாடியுள்ளனர். பிற்காலத்தில் சிவப் பிரகாசர் (17ஆம் நூற்றாண்டு), வெள்ளியம்பலத்தம்பிரான் (17ஆம் நூற்றாண்டு), கந்தப்பையர் (18ஆம் நூற்றாண்டு), வள்ளலார் (19ஆம் நூற்றாண்டு), பாரதியார் (20ஆம் நூற்றாண்டு), நடேசசாமிகள் (20ஆம் நூற்றாண்டு) ஆகியோர் திருப்பள்ளியெழுச்சி பாடியுள்ளனர். மகாகவி பாரதியார் பாடிய பாரத மாதா திருப்பள்ளியெழுச்சி ஏனையவற்றிலும் வித்தியாசமானதாகும்.

திருப்பாணாழ்வார்:

இவர் பன்னிரு ஆழ்வார்களுள் ஒருவர். இவர் அருளிய நூல் அமலனாதிபிரான் என்பதாகும். பெரும் புலவரான இவர் விஷ்ணுவின்

அவயவங்களை கேசாதி பாதம் வரையில் வருணித்துப் பாடியுள்ளார். இவருடைய பாடல்கள் நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தத்தில் அடங்கியுள்ளன.

திருப்புகழ்:

அருணகிரிநாதரால் பாடப்பெற்றது. இவர் 16000 பாடல்களைப் பாடினார் என்பர். தற்போது 1304 பாடல்களே கிடைத்துள்ளன.

திருமங்கையாழ்வார் அருளிய நூல்கள்:

பெரிய திருமொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம், திருவெழுகூற்றிருக்கை, சிறிய திருமடல், பெரிய திருமடல் ஆகியன.

திருமந்திரம்:

திருமூலரால் அருளப்பெற்றது. இந்நூலில் 9 தந்திரங்கள், 232 அதிகாரங்கள், 3000 பாடல்கள் உள்ளன. தத்துவம், யோகம், மருத்துவம் ஆகிய பல்புறக் கருத்துக்களும் செறிந்த நூல். பத்தாம் திருமுறையாக அமைந்துள்ளது. 'அன்பே சிவம்' என்று வலியுறுத்தியவர் திருமூலர்.

திருமால் அடியார்கள் வரலாறு கூறும் நூல்கள்:

1. திவ்ய சூரி சரிதம், 2. குருபரம்பரை, 3. பக்த மான்மியம்.

திருமால் அவதாரங்கள்:

திருமால் அவதாரங்கள் பத்தாகும். இவற்றைத் தசாவதாரங்கள் எனப் புராணங்கள் கூறுகின்றன. அவையாவன:

1. மச்ச அவதாரம் : கோமுகன் என்னும் அசுரன் வேதங்களைத் திருடி விழுங்கிவிட்டு மீன் வடிவில் கடலுக்கு அடியில் சென்று ஒளிந்துகொண்டான். அவனைக் கண்டுபிடித்து வதைக்கத் திருமால் எடுத்த அவதாரம் மச்ச அவதாரமாகும்.
2. கூர்ம அவதாரம் : பாற்கடலைக் கடைந்து அமிர்தம்பெற மந்திர மலையை மத்தாகப் பயன்படுத்தியபோது அதற்கு முட்டுக் கொடுக்கத் திருமால் மேற்கொண்ட ஆமை அவதாரம் கூர்ம அவதாரம்.
3. வராக அவதாரம் : இரண்யாட்சன் என்னும் அசுரன் உலகைப் பாயாகச் சுருட்டிக் கடலுக்குள் ஒளிக்க முயன்றபோது அதை மீட்கத் திருமால் மேற்கொண்ட பன்றி அவதாரம் வராக அவதாரம்.
4. நரசிம்ம அவதாரம் : பக்தன் பிரகலாதனைக் காத்து இரட்சிக்கவும் அவன் தந்தை இரணியகசிபுவைத் தண்டிக்கவும் திருமால் மேற்கொண்ட அவதாரம் நரசிம்ம அவதாரம். உடல் மனிதனாகவும் தலை சிங்கமாகவும் தோன்றிய அவதாரம் இதுவாகும்.

மேற்கூறிய நான்கு அவதாரங்களிலும் திருமாலுக்குப் பெற்றோர் இல்லை.

5. வாமன அவதாரம் : காசிபன், அதிதி ஆகியோருக்கு வாமன உருவில் பிறந்து, மாபலிச் சக்கரவர்த்தியிடம் மூன்றடி நிலம் கேட்டுத் திருமால் வதை செய்தது வாமன அவதாரம்.
6. பரசுராம அவதாரம் : ஐமதக்கினி முனிவருக்கும் இரேணுகைக்கும் மகனாகப் பிறந்து பிராமணர்களைக் காக்க மறுத்த ஷத்திரிய குலத்தைப் பூண்டோடு அழிக்க முற்பட்ட அவதாரம் இது. இராம அவதாரத்தின் முன்னறிவிப்பு எனவும் பரசுராம அவதாரத்தைக் குறிப்பிடுவர்.
7. இராம அவதாரம் : தசரத மன்னனுக்கும் கோசலைக்கும் மகனாகப் பிறந்து சீதையை மணந்து, இராவணனையும் இதர அரக்கர்களையும் அழிப்பதற்கு எடுத்த அவதாரம் இராம அவதாரமாகும்.
8. பலபத்திரர் அவதாரம் : பலபத்திரர் கிருஷ்ணரின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரர் உறவு முறையினர். இவருடைய தந்தை பெயர் வசுதேவர். அவருக்குத் தேவகி, ரோகிணி என இரண்டு மனைவியர் உண்டு. பலபத்திரர் அவதாரம் பிரலம்பன் என்கிற அரக்கனையும் அவனைச் சார்ந்தவர்களையும் அழிக்க நேர்ந்த அவதாரமாகும்.
9. கிருஷ்ணாவதாரம் : வசுதேவருக்கும் தேவகிக்கும் மகனாகப் பிறந்து, பாரதப் போரை நடத்தி, உலகிற்குத் தேவையான கீதோபதேசம் செய்த அவதாரம்.
10. கல்கி அவதாரம் : உலகினை அழித்துப் புது உலகைப் படைப்பதற்காகத் திருமால் மேற்கொள்ள இருக்கிற அவதாரம். இன்னும் நிகழவில்லை.

திருமாலின் ஆயுதங்கள்:

திருமாலுக்குரிய ஆயுதங்கள் ஐந்து எனக் கூறப்படுகிறது. அலையாவன: 1. சங்கம் அல்லது பாஞ்சசன்னியம், 2. சக்கரம் அல்லது சுதர்சனம், 3. தனுசு அல்லது சராங்கம், 4. வாள் அல்லது நரந்தகம், 5. தண்டு அல்லது கௌமோதகி. இந்த ஐந்து ஆயுதங்களின் வடிவங்களைத் தகட்டில் பதித்து குழந்தைகளின் கழுத்தில்

அணிவித்தால் அவற்றுக்குச் சிறந்த பாதுகாப்பு உண்டென்ற நம்பிக்கையும் உண்டு. இதனையே பஞ்சாயுதம் என்பர்.

திருமுருகாற்றுப்படை:

பத்துப்பாட்டு நூல்களுள் ஒன்று. நக்கீரர் இயற்றியது. 317 அடிகளைக் கொண்டது. சங்க இலக்கிய நூலான இது பதினொராம் திருமுறையில் இடம்பெற்றுள்ளது. இந்நூலின் மறுபெயர் புலவராற்றுப்படை. நக்கீரர் பாடிய மற்றொரு நூல் நெடுநல்வாடையாகும். திருமுருகாற்றுப்படை மற்றைய ஆற்றுப்படை நூல்களிலும் வேறுபட்டுள்ளது. மற்றைய ஆற்றுப்படை நூல்கள் ஆற்றுப்படுத்துவோர் பெயரால் பெயரிடப்பட்டுள்ளன. திருமுருகாற்றுப்படை பாட்டுடைத் தலைவனான முருகன் பெயரால் பெயரிடப்பட்டுள்ளது. இது ஆன்மீகப் பொருளில் பாடப்பட்ட ஆற்றுப்படை.

திருமுறை கண்ட புராணம்:

இதனை உமாபதி சிவாச்சாரியார் இயற்றியுள்ளார். இவரியற்றிய வேறு புராணங்கள்: சேக்கிழார் புராணம், கோயிற் புராணம் என்பனவாகும்.

திருமுறைகள்:

திருமுறைகள் பன்னிரண்டாகும்.

திருமுறை 1-3: திருஞானசம்பந்தர் பாடிய தேவாரங்கள் 4168.

திருமுறை 4-6: திருநாவுக்கரசர் அருளிய தேவாரங்கள் 3066.

திருமுறை 7: சுந்தரர் பாடிய தேவாரப் பாடல்கள் 1026.

திருமுறை 8: மாணிக் கவாசகர் அருளிய திருவாசகமும் திருக்கோவையாரும்.

திருமுறை 9: திருமாளிகைத் தேவர், சேந்தனார், கருவூர்த்தேவர், பூந்துருத்தி காடவ நம்பி, கண்டராதித்தர், வேணாட்டடிகள், திருவாலி அமுதனார், புருடோத்தம நம்பி, சேதிராயர் ஆகியோர் பாடிய திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு என்பனவாகும்.

திருவிசைப்பாவில் 288 பாடல்கள் உள்ளன. திருப்பல்லாண்டு பாடியவர் சேந்தனார். இதில் 13 பாடல்கள் உள்ளன. ஒன்பதாம் திருமுறையில் 29 பதிகங்களும் 301 பாடல்களும் உள்ளன.

திருமுறை 10: திருமுலர் அருளிய திருமந்திரம். 3000 பாடல்கள் உள்ளன.

திருமுறை 11: 12 அருளாளர்கள் அருளிய 40 நூல்கள். பிரபந்த மாலை எனக் கூறப்படும் இத்திருமுறையில் 1400 பாடல்கள் உள்ளன.

திருமுறை 12: சேக்கிழார் அருளிய பெரிய புராணம்.

திருமேனி ரத்தினக் கவிராயர்:

இவர் புலவராற்றுப்படை என்னும் பெயரில் நூலொன்றினை

இயற்றியுள்ளார். இவர் இயற்றிய மற்றொரு நூல்திருக்குறள் நுண்பொருள் மாலை என்பதாகும். இவரது காலம் 17ஆம் நூற்றாண்டாகும்.

திருவள்ளுவமாலை:

திருக்குறளின் சிறப்புக்களை விளக்கும் நூல் இதுவாகும். இதில் 53 பாடல்கள் உள்ளன.

திருவள்ளுவரின் வேறு பெயர்கள்:

தேவநாயனார், முதற்பாவலர், செந்நாப் போதார், தெய்வப்புலவர், நான்முகனார், பெருநாவலர், மாதானுபங்கி, திருவள்ளுவநாயனார், அய்யன்வள்ளுவர் எனப் பல பெயர்களால் திருவள்ளுவரை அழைப்பர்.

திருவாக்குப் புராணம்:

யாழ்ப்பாணத்து அளவெட்டி ஊரினரான வே. கனகசபைப் புலவரால் பாடப்பெற்ற புராணம் இதுவாகும். 1751 விருத்தப் பாக்களைக் கொண்டுள்ளது. இவர் கண்டி அரசன் மகனான அழகர்சாமி மீது மடல் பிரபந்தம் ஒன்றும் பாடியுள்ளார். இவரது காலம் 1815-1873.

திருவாசகத்துக்கு முதலில் உரைகண்டவர்:

மாணிக்கவாசகர் அருளிய திருவாசகத்துக்கு முதலில் உரைகண்டவர் சீர்காழித் தாண்டவராயர் என்பவராவார்.

திருவாய்மொழிக்கு உரை கண்டோர்:

ஆறாயிரப்படி உரை எழுதியவர் - திருகுருகைப்பிரான்பிள்ளான்
ஒன்பதாயிரப்படி உரை கண்டவர் - நஞ்சீயர்.
பன்னீராயிரப்படி உரை வகுத்தவர் - அழகிய மணவாள சீயர்.
இருபத்திநாலாயிரப்படி உரை கண்டவர் - பெரியவாச்சான்பிள்ளை.
முப்பத்தாறாயிரப்படி உரை கண்டவர் - வடக்குத்திருவீதிப்பிள்ளை.

திருவாய்மொழி நூற்றந்தாதி:

திருவாய்மொழியின் கருத்துக்களை 100 பாடல்களில் தொகுத்துக்கூறும் இந்நூலை மணவாள மாமுனிகள் இயற்றியுள்ளார்.

திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற் புராணம்:

பெரும்பற்றப்புலியூர் நம்பி மதுரையைப் பற்றி இயற்றிய ஒரு புராணம்.

திருவாரூர் நான்மணிமாலை:

குமரகுருபரர் செய்த ஒரு பிரபந்தம். இதே பெயரில் வைத்தியநாத தேசிகரும் ஒரு பிரபந்தம் செய்துள்ளார்.

திருவாவடுதுறை ஆதீனம்:

தமிழையும் சைவத்தையும் வளர்த்திடும் வகையில் அரும்பணி ஆற்றிவரும் ஆதீனங்களில் குறிப்பிடத்தக்கது. நல்லூர் ஸ்ரீலரீ ஆறுமுகநாவலருக்கு 'நாவலர்' பட்டம் வழங்கிக் கௌரவித்த ஆதீனம். மகாவித்துவான் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளையை ஆதரித்த சைவமடம் இதுவாகும். பல்வேறு நூல்களை வெளியிட்ட பெருமைக்குரியது.

திருவாணைக்கா புராணம்:

கச்சியப்ப முனிவர் செய்த ஒரு தல புராணம்.

திரு வி.க.:

திருவாரூர் விருத்தாசல கலியாணசுந்தரம் என்பது இவரது பெயராகும். இந்திய தொழிற்சங்க இயக்கத்தின் முன்னோடியாக விளங்கியவர். தமிழ்த் தென்றல், தமிழ் முனிவர் எனப் போற்றப் பெற்றவர். தேசபக்தன், நவசக்தி என்னும் பத்திரிகைகளின் ஆசிரியராக விளங்கியவர். இவர் 30 உரைநடை நூல்களையும், 15 செய்யுள் நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். ஒன்பது நூல்களுக்கு உரை, விரிவுரை எழுதியதோடு சில நூல்களைப் பதிப்பித்தும் வெளியிட்டுள்ளார். நாவலர் வழிவந்த சதாவதானம் நா. கதிரைவேற்பிள்ளையின் சரித்திரத்தை எழுதிய பெருமையும் இவருக்குண்டு. மனித வாழ்க்கையும் காந்தியடிகளும், முருகன் அல்லது அழகு, பெண்ணின் பெருமை அல்லது வாழ்க்கைத்துணை ஆதியாம் இவரது நூல்கள் அறிஞர் பெருமக்களால் பெரிதும் போற்றிப் படிக்கப்படுவனவாகும்.

திருவிளையாடற் புராணத்தைத் தமிழில் இயற்றியோர்:

வேம்பத்தூரார் (12ஆம் நூற்றாண்டு), பெரும்புறப்புவியூர் நம்பி (13ஆம் நூற்றாண்டு), பரஞ்சோதி முனிவர் (16ஆம் நூற்றாண்டு)

திருவிளையாடற் புராணம் கூறும் ஏழு உலகங்கள்:

1. புவலோகம், 2. சுலலோகம், 3. மக்கலோகம், 4. தவலோகம், 5. சத்திய லோகம், 6. நவலோகம், 7. சிவலோகம்.

திருவந்தியார்:

சைவசித்தாந்த சாத்திர நூல்களுள் ஒன்றான இதனை இயற்றியவர் திருவியலூர் உய்யவந்த தேவ நாயனார் ஆவார். 45 பாக்களைக் கொண்டதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது.

திருவேங்கடக் கலம்பகம்:

இந்நூல் 19ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த பொற்களந்தை வீரராகவ முதலியாரினால் இயற்றப் பெற்றது.

*** திருவேங்கடநாதர்:**

பிரபோத சந்திரோதயம் செய்தவரும் இலக்கண விளக்கம் இயற்று வித்தவருமான ஒரு பார்ப்பனர். 17ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர்.

திருவேங்கடையர்:

உவமான சங்கிரகம் செய்தவர். 14ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

தில்லைச்சிவன்:

ஈழத்தின் மூத்த கவிஞர்களில் ஒருவரான இவரது இயற்பெயர் தி.

சிவசாமி. கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை, சிறுவர் இலக்கியம் எனப் பல்வேறு துறைகளில் நல்ல பல படைப்புக்களை அளித்தவர். கவிதைக் கன்னி, தில்லைச்சிவன் கவிதைகள், ஆசிரியை ஆனேன், தந்தை செல்வா காவியம் முதலியன இவரது கவிதை நூல்களாகும். காவல்வேலி, அந்தக் காலக் கதைகள் என்பன இவரது சிறுகதைத் தொகுதிகளாகும். பூஞ்சிட்டு, படைப்போம் பாடுவோம் என்பன சிறுவர் பாடல் நூல்களாகும். இவர் யாழ்ப்பாணத்து வேலணை ஊரினராவார்.

தில்லைநாதப் புலவர் ஆ:

ஈழநாட்டின் புலவர் பெருமக்களில் ஒருவராகப் போற்றப் பெற்ற இவர் யாழ்ப்பாணத்து வேலணையூரின் அண்மையில் உள்ள சரவணையில் வாழ்ந்தவர். புலவரால் இயற்றப்பெற்ற பிரபந்தங்கள் பற்பல. அவற்றில் சில தொகுக்கப்பெற்று 'தெய்வத் தமிழ்ப் பிரபந்தங்கள்' என்ற பெயரில் (18.1.1978 இல்) வெளிவந்துள்ளது.

தில்லையில் தடைப்பட்ட கொடி ஏறுவதற்காகப் பாடப்பெற்ற நூல்: கொடிக்கவி என்பதாகும். இதனை உமாபதி சிவாச்சாரியார் இயற்றியுள்ளார்.

திவ்யப்பிரபந்தம்:

பன்னிரு ஆழ்வார்கள் அருளிச் செய்த 4000 பாடல்களைக் கொண்ட தொகுதி. வைணவர்களால் பெரிதும் போற்றப்படும் நூல்.

திவாகரம்:

திவாகர முனிவர் அம்பர் சேந்தன் ஆதரவில் செய்த நிகண்டு. சேந்தன் திவாகரம் என்று இது அழைக்கப்படும். பத்துத் தொகுதிகளைக் கொண்டது.

தின்மதிநாகனார்:

சங்ககாலப் புலவர்களுள் ஒருவர். குறுந்தொகை 111ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

தீ

தீபம் நா. பார்த்தசாரதி எழுதிய நூல்கள்:

குறிஞ்சிமலர், பொன்விலங்கு, சமுதாய வீதி, துளசிமாடம், நெஞ்சக் கனல் போன்றன. சமுதாய வீதி என்னும் நாவல் 1971 இல் இந்திய சாகித்திய அகாடெமியின் விருதைப் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தீண்டாதான்:

ஈழத்தின் முத்த எழுத்தாளர் கே. கணேஷின் நாவல்களில் ஒன்று இதுவாகும். முல்க்ராஜ் ஆனந்தின் 'அன்டச்சிபிள்ஸ்' என்னும் நாவலின் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பே இது. இதே போன்று இருபதுக்கும் மேற்பட்ட நாவல்களைப் பல்வேறு மொழிகளிலிருந்தும் இவர் மொழிபெயர்த்துள்ளார். இவரது நூல்களுள் ஹோசியின் சிறைக் குறிப்புக்கள், குங்குமப்பூ, அந்த கானம், வியட்நாமியச் சிறுகதைகள், உக்ரேனியக் கவிதைகள் என்பன குறிப்பிடத்தக்கன. இலங்கையில் மலையகத்தில் இலக்கிய உணர்வினை ஊட்டியவர்களுள் இவருக்கு முதலிடம் உண்டு.

தீர்த்தங்கரர்:

பழைய மதங்களுள் ஒன்றான சமண மதத்தின் கொள்கைகளை வகுத்தவர்கள் 'தீர்த்தங்கரர்கள்' ஆவர். தீர்த்தங்கரர் என்றால் அறத்தினைப் பரப்புவர்கள் என்று பொருள். தீர்த்தங்கரர் 24 பேர் என்று சமண நூல்கள் கூறும். உயிர்களைக் கொல்லக் கூடாது என்பது சமண மதத்தின் அடிப்படைக் கொள்கை. இதனை முதன்முதலில் போதித்தவர் ரிஷப தேவர். இவர் முதலாவது தீர்த்தங்கரர் ஆவார். கடைசித் தீர்த்தங்கரர் வர்த்தமான மகாவீரர். இவர் கி.மு. எட்டாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். சமண மதத்தை நாடெங்கும் பரவச் செய்தவர் இவரே. ஆதிபுராணம், மகாபுராணம் என்னும் சமண நூல்களில் தீர்த்தங்கரர்களின் வரலாறு கூறப்பட்டிருக்கிறது.

தீவகச்சாந்தி:

முற்காலத்தில் காவிரிப்பும் பட்டினத்தில் நடந்த இந்திரவிழா.

தீவுகளின் வகைகள்:

பண்டைய நூலாசிரியர்கள் எழு வகைத் தீவைப் பற்றிக் கூறியுள்ளனர். அவையாவன:

1. நாவலன் தீவு : மனிதன் வாழ்வதற்குத் தகுதியான சிறந்த இடம் இது என்றும், மகாமேரு மலையின் தெற்குப் பகுதியே நாவலன் தீவு என அழைக்கப்பட்டதாகவும் கருதப்பட்டது.
2. இறலித் தீவு : அத்தி மரங்கள் அதிகமாக வளரும் பிரதேசம்.
3. குசைத் தீவு : இங்கு தர்ப்பைப்புல் அதிகமாக வளர்வது உண்டு.
4. புட்கரத் தீவு : தாமரை மலர்கள் இங்கே மிகுதியாகக் காணப்படும்.
5. தெங்கந் தீவு : தென்னந்தோப்புகள் அதிகம் காணப்படும் இடம்.
6. கிரவுஞ்சம் தீவு : கிரவுஞ்ச பட்சி எனும் அன்றில் பறவைகள் வாழுகின்ற இடம்.
7. கமுகத்தீவு : பாக்கு மரங்கள் ஏராளமாகக் காணப்படும் இடம்.

தீ வேட்டல்:

யாகஞ் செய்தலைக் குறிக்கும்.

து

துடிக்கூத்து:

முருகக் கடவுளும் சப்த மாதரும் துடி கொட்டி ஆடிய கூத்து.

துணைவஞ்சி:

பிறரை வெல்லவோ கொல்லவோ நிற்கும் வீரனைச் சில சொல்லிச் சந்தி செய்தலைக் கூறும் புறத்துறை.

துந்து மாரி:

முதல் ஏழு வள்ளல்களில் ஒருவர்.

துப்பறியும் புதினங்களை எழுதியோர்:

ஆரணி குப்புசாமி முதலியார், வடுவூர் துரைசுவாமி ஐயங்கார், கே. ஆர். அரங்கராசு, டி.எஸ்.டி.சாமி, தேவன், தமிழ்வாணன் போன்றோர்.

தும்பி சோகீரனார்:

சங்ககாலப் புலவர்களுள் ஒருவர். குறுந்தொகை 392 ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

தும்பிப் பாட்டு:

இறந்துபட்ட ஒரு நூல்.

துயிலெழு மங்கலம்:

பாணர் முதலியோர் அரசர் துயிலெழுப் பாடும் மங்கலப் பாட்டு.

துரக கதி:

பண்டைக் காலத்தில் தூரத்தை அளப்பதற்குச் சில அளவுகள் இருந்தன. குதிரை பாய்கின்ற தூரத்தை துரக கதி எனக் கூறினார்கள். இவ்வாறு தூரத்தை அளப்பதற்குப் பண்டைக் காலத்தில் இருந்த சில அளவுமுறைகள் வருமாறு:

1. மல்லகதி: போர் மல்லர் ஒருவர் தாண்டிக் குதிக்கின்ற அளவு.
2. மயூரகதி: மயிலின் ஓட்ட அளவை இது குறிக்கும்.
3. வானரகதி: வானரத்தின் பாய்ச்சல் அளவினைக் குறிக்கும்.
4. ரிஷபகதி: ஒரு எருது பாய்கின்ற தூரம் இது.
5. சரககதி: அம்பு பாயும் அளவு தூரம்.

துரைசாமிப்பிள்ளை, ஓளவை. சு:

புழந்தமிழ் நூல்களுக்கு நல்லுரை கண்ட பழைய உரையாசிரியர்களைப் போன்று இருபதாம் நூற்றாண்டில் உரை எழுதிப் பெருமை பெற்றவர் இவர். உரைவேந்தர் எனப் போற்றப்பெற்றவர். இவர் உரையெழுதிய நூல்கள்: திருஞானசம்பந்தர்

அருளிய திருவோத்தார் தேவாரப் பதிகம், ஞானாமீர்தம், ஐங்குறுநூறு, பதிற்றுப்பத்து, புறநானூறு, மணிமேகலை (பிற்பகுதி), நற்றிணை, வள்ளலாரின் திருவருட்பா முதலியனவாகும். உரைவேந்தராக மட்டுமன்றிச் சிறந்த ஆசிரியராகவும், நூலாசிரியராகவும், சிறந்த பேச்சாளராகவும் திகழ்ந்த பெருமை இவருக்குண்டு.

துரைசிங்கம், இலக்கியவித்தகர் த:

யாழ்ப்பாணத்தைச் சார்ந்த புங்குடுதீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் ஓய்வு பெற்ற கல்விப் பணியாளரும், கவிஞரும் மாவார். சிறுவர்களுக்கான இருபத்தைந்துக்கு மேற்பட்ட நூல்களைப் படைத்துள்ளார். சிறுவர் இலக்கியத் துறைக்கான இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டல விருதினை நான்கு முறை பெற்ற பெருமைக்குரியவர். இலங்கை இலக்கியப் பேரவையின் பரிசு, வடக்கு கிழக்கு மாகாணக்கல்வி, பண்பாட்டலுவல்கள் அமைச்சின் சாகித்திய விருது போன்ற பல பரிசீல்களைப் பெற்றவர். அபிராமிப்பட்டர் அருளிய அபிராமி அந்தாதிக்கு அரியதோர் உரை கண்டுள்ளார். ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய வரலாறு, தமிழ் இலக்கியக் களஞ்சியம், பைந்தமிழ் வளர்த்த ஈழத்துப் பாவலர்கள், பாடம் புகட்டும் பழமொழிகள் ஆகிய நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

துரையரங்கசாமி, முனைவர் மொ.அ:

சங்க இலக்கியப் புலமை மிக்க இவர் பல்வேறு நூல்களை எழுதியுள்ளார். அவற்றுள் சங்காலச் சிறப்புப் பெயர்கள், அன்பு நெறியே தமிழர் நெறி, கருவிலே திருவுடையான், பசிப்பிணை மருத்துவன் என்பன குறிப்பிடத்தக்கனவாகும்.

துலாபரதானம்:

தன்னை நிறைபோட்டுத் தன் நிறையளவு பொன்னை நல்லோர்க்கு நன்கொடையாக வழங்கல்.

துவரைக் கோமான்:

இடைச் சங்கப் புலவருள் ஒருவர்.

துவாபரயுகம்:

8,64,000 ஆண்டுகள் கொண்ட மூன்றாம் யுகம்.

துவைதம் (துவிதம்):

மத்துவாசாரியரால் பிரசாரம் செய்யப்பெற்றதும், சீவான்மாவும் பரமான்மாவும் வேறு வேறு எனக் கொள்ளப்படுவதுமாகிய சமயம்.

துள்ளலோசை:

கலிப்பாவின் ஓசை.

துறைக்குறுமாவிற் பாலங் கொற்றனார்:

சங்ககாலப் புலவருள் ஒருவர். நற்றிணை 286 ஆம் பாடலை இயற்றியவர்.

துறையூர் அரிசில்கிழார்:

சங்ககாலப் புலவர். புறநானூறு 146 ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

துறைவன்:

நெய்தல் நிலத் தலைவன்.

தூது இலக்கணம்:

தன்னுடைய கருத்தைத் தான் கூற விரும்புவரிடம் தெரிவித்து வருமாறு ஏதாவது ஒன்றைத் தூது அனுப்புவதாகப் பாடப்படும் சிற்றிலக்கியவகை தூது ஆகும்.

தூதுவகைச் சிற்றிலக்கியங்கள்:

தலைவனிடம் அல்லது இறைவனிடம் உயிருள்ள மற்றும் உயிரற்ற பொருட்களைக் காதல் தூது அனுப்புவதாகப் பாவித்துப் பாடப்படும் சிற்றிலக்கிய வகை. வசைபாடும் நோக்கிலும் சில நூல்கள் தோன்றியுள்ளன. உதாரணம்: செருப்பு விடுதூது.

தூரன்.பெ:

இவரது பெயர் பெரியசாமித்தாரன். சிறந்த எழுத்தாளர். சிறுகதை ஆசிரியர். கலைக் களஞ்சியப் பதிப்பாளர். தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகச் செயலாளர் எனப் பல்வேறு துறைகளில் பெயர் பொறித்தவர். இவரது சிறுகதைத் தொகுதிகள்: பிள்ளைவரம், உரிமைப்பெண், காளிங்கராயன் கொடை, தங்கச் சங்கிலி, மாவிளக்கு என்பனவாகும். இசைப் பாடல்கள் பலவற்றையும் இவர் ஆக்கியுள்ளமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

தெ

தெனியான்:

இவரது இயற்பெயர் கந்தையா நடேசன். ஈழத்து வல்வெட்டித்துறையை அடுத்துள்ள பொலிகண்டி என்னும் ஊரினர். மார்க்சிய சிந்தனையாளர். விடிவை நோக்கி (1973), கழுதகுகள் (1981), பொற் சிறையில் வாடும் புனிதர்கள் (1989), மரக்கொக்கு (1994), காத்திருப்பு (1999), கானலில் மான் (2002), சிதைவுகள் (2003) ஆகிய நூல்களைப் படைத்துள்ளார். இதுவரை நூற்றியிருபதுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகளைப் படைத்துள்ள இவர் இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டல பரிசில் உட்படப் பல பரிசில்களையும் பெற்றுள்ளார்.

தெய்வசிகாமணிப்பிள்ளை:

இவர் தமிழ்நாட்டிலுள்ள திண்டுக்கல் ஊரைச்சேர்ந்த கிறிஸ்தவர். இன்பமணிமாலை, தோத்திரக்கும்மி முதலிய நூல்களை இயற்றியவர்.

தெய்லர் ஐயர் (வண. வில்லியம் தெய்லர்):

ஐரோப்பியர். 1815 ஆம் ஆண்டு சமயப்பணிக்காகச் சென்னைக்கு வந்தார். தமிழில் சிறு நூல்களை எழுதி வெளியிட்டார். ஐரோப்பியர் தமிழ் கற்பதற்காகச் சில பாடநூல்களைத் தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் எழுதி வெளியிட்டார். வெற்றி வேற்கையை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தார். கீழ் நாட்டுக் கையெழுத்துப் புத்தகசாலையில் இருந்த ஏட்டுச்சுவடிகளுக்கு விரிவான பட்டியலை எழுதி 1857இல் வெளியிட்டார். தமிழில் இருந்த கீழ் நாட்டுச் சரித்திரக் கையெழுத்துச் சுவடியை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார். இவரது காலம் 1796-1878.

தெய்வச்சிலையார்:

தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்துக்கு உரை செய்தவர்களுள் ஒருவர்.

தெய்வ வணக்கம்:

நூலின் முதலில் சொல்லும் கடவுள் வாழ்த்து.

தெய்வீகத் தன்மையின் ஐந்து இலட்சணங்கள்:

தெய்வீகப் பொருட்களின் இலட்சணங்களாக ஆகமநூல்கள் ஐந்து தன்மைகளைக் குறிப்பிடுகின்றன. அவையாவன:

1. சத்து என்னும் மெய்த்தன்மை
2. சித்து என்னும் ஜீவத்தன்மை.
3. ஆனந்தம் என்னும் இன்பநிலை.
4. நித்தியம் என்னும் அழியாத் தன்மை.
5. பரிபூரணம் என்னும் எங்கும் நிறைந்த தன்மை.

தெய்வீகவுலா:

இரட்டையர் இயற்றிய ஏகாம்பநாதர் உலாவைக் குறிக்கும்.

தெரிவில் புகழ்ச்சி:

ஒன்றைப் பழித்தற்கு வேறொன்றைப் புகழ்கை.

தெளிவத்தை ஜோசப்:

ஈழத்து முதுபெரும் இலக்கிய கர்த்தாவாகத் திகழும் இவர் மலையக மக்களின் பிரச்சினைகளை மையமாக வைத்து நூல்கள் பல படைத்தவர். யாழ் இலக்கிய வட்டத்தினால் சம்பந்தன் விருது வழங்கிக் கௌரவிக் கப்பட்டவர். சிறுகதை, கட்டுரை, நாவல் ஆதியாம் துறைகளில் தடம் பதித்தவர். இவரது மலையக சிறுகதை வரலாறு என்னும் நூல் பலராலும் விமர்சிக்கப்பட்டது. இலங்கை அரசின் தேசிய இலக்கிய விருது உட்படப் பல விருதுகளைப் பெற்றவர்.

தெள்ளேணம்:

கைகொட்டிப் பாடும் மகளிர் விளையாட்டு.

தெறித்தளத்தல்:

ஒன்றனைத் தட்டுதலால் உண்டாகும் ஒலியின் தன்மையை நிதானித்துச் செவியாலளக்கை.

தென்னவன் பிரமராயன்:

ஓர் அரசு பட்டம். மாணிக்கவாசகருக்குப் பாண்டிய மன்னன் இப்பட்டம் வழங்கியிருந்தான்.

தே

தேம்பாவணி:

வீரமாமுனிவர் 1726 இல் பாடிய ஒரு கிறிஸ்தவ தமிழ் நூல். 36 படலங்களில் 3615 செய்யுள்களில் இயேசுவின் வளர்ப்புத் தந்தையாகிய சூசையப்பரின் வரலாற்றைக் கூறுகிறது. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் அரங்கேற்றப்பட்டது.

தேர் முல்லை:

பகைவனை வென்று மீண்ட தன் தலைவனின் தேர் வருவது அறிந்து தலைவி மகிழ்ந்து கூறும் புறத்துறை.

தேர் வீரர்கள் நால்வர்:

அதிரதன், மகாரதன், சமரதன், அர்த்தரதன்.

தேர் வென்றி:

தன் தேரைச் செலுத்திப் பகைவர் தேர்களை அழிக்கும் வீரரது செயலைக் கூறும் புறத்துறை.

தேரையர்:

இவர் அகத்திய முனிவரின் வைத்திய மாணாக்கர் பலருள் ஒருவர். இவரைத் தேரர் என்றும் அழைப்பர். ஆயுர்வேதம் கரைகண்டவர். இவர் செய்த வைத்திய நூல்கள் பல. அவற்றுள் சிகாமணி வெண்பா, நாடிக் கொத்து, நோயணுகாவிதி என்னும் மூன்றும் மிகச் சிறந்தனவாகும். பதார்த்தகுண சிந்தாமணி, நோயின் சாரம், கரிசல், சேகரப்பா என்னும் வைத்திய நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார். தேரையாரால் இயற்றப்பெற்ற நூல்கள் பன்னிரண்டு என்பர் சிலர். வேறுசிலர் இருபத்தொரு நூல்கள் என்பர். பதார்த்தகுண சிந்தாமணியில் 1504 பாடல்கள் உள்ளன என்பர். தேரையர் பெயரால் பிற நூல்களும் வழங்குகின்றன.

தேவ குசமம்:

தேவகுசமம் என்று அழைக்கப்படுவது கிராம்பு ஆகும்.

தேவகுலத்தார்:

சங்ககாலப் புலவர்களில் ஒருவர். குறுந்தொகை மூன்றாம் பாடலைப் பாடியவர்.

தேவசுத்தி:

தெய்வத்தை ஆசனத்திருத்தி ஆவாகனஞ் செய்து திருமஞ்சனமாட்டி, அலங்கார தூப தீபங்களால் அலங்கரிக்கை.

தேவயுகம்:

12,000 தெய்வ ஆண்டு கொண்ட கால அளவு.

தேவராசிபிள்ளை:

இவர் மகாவித்துவான் திரிசிபுரம் மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை அவர்களின் மாணவர். இவர் இயற்றிய நூல்கள்: சூதசங்கிதை, தணிகாசலமாலை, சேடமலைமாலை, பஞ்சாக்கர தேசிகர் பதிகம், பஞ்சரத்தினம், குசேலோபாக்கியானம் என்பனவாகும்.

தேவராய சுவாமிகள்:

கந்தர் சஷ்டிக் கவசம் பாடியவர். 19ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

தேவ வருடம்:

365 மானுட வருடங்கொண்ட ஆண்டு.

தேவ விருட்சம்:

தேவ விருட்சம் ஐந்தாகும். இதையே ஐந்தரு என்பர். அவையாவன: 1. மந்தாரம், 2. பாரிஜாதம், 3. கல்பவிருட்சம், 4. சந்தனம், 5. ஹரிசந்தனம். சிதம்பரசுவாமிகள் இயற்றிய மீனாட்சியம்மை கலிவெண்பாவில் இதுபற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது.

தேவன்:

தேவன் என்னும் புனைபெயரில் எழுதிய எழுத்தாளரின் இயற்பெயர் மகாதேவன் என்பதாகும். இவர் ஆனந்தவிகடன் ஆசிரியராகவும் சிலகாலம் பணிபுரிந்துள்ளார். இவர் துப்பறியும் சாம்பு, மிஸ்டர் வேதாந்தம், ராஜத்தின் மனோரதம், லட்சுமிகடாட்சம் போன்ற எட்டு நாவல்களை எழுதியுள்ளார்.

தேவன் - யாழ்ப்பாணம்:

யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்த எழுத்தாளர் இவர். இவரது இயற்பெயர் இ. மகாதேவா. நகைச்சுவை தவழும் நாவல்கள், நாடகங்கள் பலவற்றையும் விஞ்ஞான நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். இவரது நூல்கள் சில: வானவெளியிலே (கட்டுரை), மணிபல்லவம், வாடிய மலர்கள் (மொழிபெயர்ப்பு நாவல்கள்), கண்டதும் கேட்டதும் (நாவல்), தென்னவன் பிரமராயன் (நாடகம்).

தேவாசிரியன்:

திருவாரூரில் உள்ள ஆயிரங்கால் மண்டபம்.

தேவாரம்:

சம்பந்தர், அப்பர், சுந்தரர் ஆகிய சமயாச்சாரியார் மூவர் அருளிய பாடல்கள். தேவ+ஆரம் = தேவாரம். தேவனுக்கு சூட்டப்படும் மாலை எனவும் இது பொருள்படும்.

தேனிக்குடிக் கீரனார்:

இவர் கடைச் சங்கப் புலவர்களுள் ஒருவர். வள்ளுவர் நூற்குச் சிறப்புப் பாயிரமாக வெண்பா பாடியவர்.

தை

தைப்பாவை:

கவியரசு கண்ணதாசன் எழுதிய கவிதை நூல்.

தைப்பூசம்:

தைமாதத்தில் பூரணை (பௌர்ணமி) தினமும் பூசம் நட்சத்திரமும் இணைந்து வரும் திருநாள் தைப்பூசம் ஆகும். இது முருகனுக்கு உகந்த திருநாளாகக் கருதப்படுகிறது.

தைலவருக்கச் சுருக்கம்:

தேரையர் இயற்றிய தமிழ் வைத்திய நூல்.

தொ

தொகைநூல்:

பல புலவர்களால் பல்வேறுபட்ட சூழ்நிலைகளில் பாடப்பட்ட பாடல்களின் தொகுப்பு நூலைத் தொகை நூல் என்றழைப்பர்.

தொகையடியார்கள்:

அப்பாலும் அடிசார்ந்தார், சித்தத்தைச் சிவன்பாலே வைத்தவர், திருவாரூரில் பிறந்தவர்கள், தில்லைவாழ் அந்தணர்கள், பத்தராய்ப் பணிவார், பரமனையே பாடுவார், மெய்யடிமை இல்லாத புலவர், முப்போதும் திருமேனி தீண்டுவார், முழு நீறு பூசிய முனிவர் ஆகியோர் தொகையடியார்கள் ஆவர்.

தொகையுவமம்:

பொதுத்தன்மை வெளிப்படவராமல் ஆராய்ந்துணரும்படி மறைத்துக் கூறும் உவமை.

தொடர்நிலைச் செய்யுள்:

பழையதொரு கதைமேல் நாற்பொருளும் வனப்பு அமைய இயற்றப்படும் செய்யுள் நூல்.

தொடர்நிலைச் செய்யுள் வடிவம் பெற்றவை:
பத்துப் பாட்டு நூல்கள்.

தொடித்தலைவிழுத் தண்டினார்:

சங்ககாலப்புலவருள் ஒருவர்: புறநானூறு 243 ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

'தொண்டர் சீர் பரவுவார்' எனப் பாராட்டப் பெற்றவர்:

சேக்கிழார். பக்திச்சுவை நனி சொட்டப் பெரியபுராணம் செய்த பெருமைக் குரியவர். சைவத் தொண்டர்களின் வரலாற்றைப் பக்திச்சுவை ததும்பப் பாடியமையால் 'தொண்டர் சீர் பரவுவார்' எனப் பாராட்டப் பெற்றார்.

தொண்டரப்பொடியாழ்வார்:

இவர் திருமண்டங்குடி என்னும் ஊரிற் பிறந்தவர். திருமால் மீது திருப்பள்ளியெழுச்சி பாடியவர். வீரநாராயணன் என்றும் இவரை அழைப்பர்.

தொண்டி:

இராமநாதபுரப் பிரிவில் இருந்த பழைய துறைமுகம்.

தொண்டி ஆழர்ச் சாத்தனார்:

சங்ககாலப் புலவர். அகநானூறு 169 ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

தொண்ணூற்றாறு வகையினுள் அடங்காத இலக்கியங்கள்:

1. குரவைப்பாட்டு, 2. பூவைநிலை, 3. அகவல், 4. அம்மாணை,
5. தாலாட்டு, 6. அச்சோ, 7. கந்துகவரி, 8. பாலைப்பாட்டு, 9. வள்ளைப் பாட்டு, 10. வேள்விநிலை.

தொம்பிலிப்பு:

யாழ்ப்பாணத்துத் தெல்லிப்பழையைச் சேர்ந்த இவர் தொம்தியோகு முதலியின் விருப்பப்படி கிறிஸ்தவ மத விளக்கமாகிய ஞானானந்தபுராணம் என்னும் புராணத்தை இயற்றியுள்ளார். இப்புராணம் 1104 விருத்தப்பாவில் அமைந்துள்ளது.

தொய்யில்:

மகளிர் தனங்களில் சந்தனக் குழம்பால் எழுதும் கோலம். அழகு, நீர்க்கொடிவகை என்பனவற்றைக் குறிக்கும்.

தொல்கபிலர்:

சங்ககாலப் புலவர்களுள் ஒருவர். குறுந்தொகை 14 ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

தொல்காப்பிய அடிப்படையில் அகத்திணைகள்:

காதலையும், வீரத்தையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு அகம், புறம் என வகுத்த தொல்காப்பியர் அகத்திணைகளை ஏழாக வகுத்துள்ளார். அவையாவன: 1. கைக்கிளை, 2. முல்லை, 3. குறிஞ்சி, 4. பாலை, 5. மருதம், 6. நெய்தல், 7. பெருந்திணை.

தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்தி:

தொல்காப்பியப் பாயிரத்துக்கும் முதற் சூத்திரத்துக்கும் சிவஞான முனிவர் செய்த விருத்தியுரை இதுவாகும்.

தொல்காப்பியத்துக்கு உரை செய்தோர்:

இளம்பூரணர், நச்சினர்க்கினியர், சேனாவரையர், தெய்வச்சிலையார், கல்லாடர், பேராசிரியர், வித்துவ சிரோமணி சி. கணேசையர், புலவர் குழந்தை. இவர்களுள் இளம்பூரணர் தொல்காப்பியம் முழுமைக்கும் உரை எழுதியுள்ளார்.

தொல்காப்பிய தேவர்:

இவர் 13ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். திருப்பாதிரிப்புலியூர்க் கலம்பகம் இயற்றியவர்.

தொல்காப்பியம்:

தொல்காப்பியரால் ஆக்கப் பெற்ற இலக்கண நூல் இதுவாகும். இதில் எழுத்து, சொல், பொருள் என்னும் மூன்று அதிகாரங்கள் உள்ளன. அவ்வதிகாரங்கள் ஒவ்வொன்றும் ஒன்பது இயல்களைக் கொண்டுள்ளன. இவற்றின் முறைமை வருமாறு:

எழுத்ததிகாரம்	சொல்லதிகாரம்	பொருளதிகாரம்
1. நூன்மரபு	கிளவியாக்கம்	அகத்திணையியல்
2. மொழிமரபு	வேற்றுமையியல்	புறத்திணையியல்
3. பிறப்பியல்	வேற்றுமை மயங்கியல்	களவியல்
4. புணரியல்	விளிமரபு	கற்பியல்
5. தொகைமரபு	பெயரியல்	பொருளியல்
6. உருபியல்	வினையியல்	மெய்ப்பாட்டியல்
7. உயிர் மயங்கியல்	இடையியல்	உவமவியல்
8. புள்ளி மயங்கியல்	உரியியல்	செய்யுளியல்
9. முற்றியலுகரப் புணரியல்	எச்சவியல்	மரபியல்

தொல்காப்பியம் மக்கள் வாழ்க்கை ஒழுக்கலாறுகளை அகம், புறம் என இரண்டாக வகுத்துள்ளது.

தொல்காப்பியர்:

இவர் இடைச் சங்கத்தைச் சேர்ந்தவர். தொல்காப்பியம் என்னும் இலக்கண நூல் இவரால் ஆக்கப் பெற்றது.

தொல்காப்பியர் கூறியுள்ள புறத்திணைகள்:

வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, தும்பை, வாகை, காஞ்சி, பாடாண் எனும் ஏழுமாகும்.

தொல்காப்பியர் சுட்டிய புறத்திணைக்குரிய பொருள்:

1. வெட்சி: பகை நாட்டாரின் பசுக்களைக் கவர்தலும் அவற்றை மீட்டலும்.
2. வஞ்சி: பகை நாட்டின்மீது படையெடுத்துச் செல்லுதல்.
3. உழிஞை: பகையரசின் கோட்டையை முற்றுகையிடுதலும் கோட்டைக்குரியவன் அதை எதிர்த்தலும்.
4. தும்பை: போர்க்களத்தில் இரு படைகளும் போரிடுதல்.
5. வாகை: திறமை வாய்ந்தவன் வெற்றி பெறுதல்.
6. காஞ்சி: நிலையாமையை உணர்தல்.
7. பாடாண்: ஒருவனுடைய சிறப்புக்களைப் பராட்டிப் போற்றுதல்.

தொழுகை அகீதத்து விளக்கம்:

இந்நூல் மவுல்லவி அப்துல்லா, ஹிந்துஸ்தானியில் எழுதிய ஹகீதத் அல்ஸ்தாத் என்னும் நூலைத் தழுவி மகுதா முகம்மது என்பவரால் எழுதப்பட்டது.

தொழுகை அடைவு:

சதாகத்துல்லா என்பவரால் ஆக்கப் பெற்றது.

தொழுகை ரஞ்சித அலங்காரம்:

இந்நூல் முகம்மது மீர் ஜவாது என்பவரால் இயற்றப்பெற்றது.

தொன்னூல் விளக்கம்:

இது வீரமாமுனிவர் செய்த தமிழ் இலக்கண நூலாகும்.

தோ

தோடாழ்குளம்:

கை உயர்த்தி நின்றால் கையை மறைக்கக் கூடிய நீராழமுள்ள குளம்.

தோணாமுகம்:

அகழ் சூழ்ந்ததும் 400 கிராமங்களுக்குத் தலைமையானதுமான நகரம்.

தோணோக்கம்:

மகளிர் விளையாட்டு வகை.

தௌ

தௌமியன்:

பாண்டவரின் புரோகிதன்.

ந

நக்கண்ணன்:

சங்ககாலப் புலவர். அகநானூறு 282ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

நக்கண்ணையார்:

சங்ககாலப் புலவர்களுள் ஒருவர். நற்றிணை 19ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

நக்கவாரம்:

வங்காளக் குடாக் கடலில் உள்ள ஒரு தீவு. (நிக்கோபார்)

நக்கிரப் பலகை:

முதலை வடிவுள்ள காலால் தாங்கப்பட்ட பலகை.

நக்கினம்:

இறந்தவர் பொருட்டு தகனத்துக்குப்பின் செய்யப்படும் முதல் சிரார்த்தம்.

நக்கீரர் இயற்றிய நூல்கள்:

திருமுருகாற்றுப்படை, நெடுநல்வாடை, கயிலைபாதி காளத்திபாதி அந்தாதி, திருசங்கோய்மலை எழுபது, திருவலஞ்சுழி மும்மணிக் கோவை, திருவெழுசூற்றிருக்கை, கோபப் பிரசாதம், கார் எட்டு, போற்றிக்கலி வெண்பா, திருக்கண்ணப்ப தேவர் திருமறம் ஆகியன. இவர் இறையனார் களவியலுக்கும் உரை கண்டுள்ளார்.

நகாசு வேலை:

நகை முதலியவற்றில் செய்யப்படும் அலங்கார வேலை.

நகுநய மறைத்தல்:

களவுக் கூட்டத்தின்முன் தலைவி நாணால் உள்ளடங்கிய தன் மகிழ்ச்சியைத் தலைவனுக்குப் புலனாகாதவாறு மறைத்தல்.

நகுலகிரிப் புராணம்:

ஈழத்திலுள்ள புனித தலங்களில் ஒன்றான நகுலகிரி (கீரிமலை) குறித்துப் பாடப்பெற்ற புராணம் இதுவாகும். இதனை கா. அப்பாச்சாமி ஐயர் இயற்றியுள்ளார்.

நகுலமலைக் குறவஞ்சி:

ஈழத்து வட்டுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த அராலி என்னும் ஊரில் வாழ்ந்த நா. விசுவநாத சாத்திரியாரால் இந்நூல் இயற்றப்பெற்றது. இவரியற்றிய மற்றொரு நூல் வண்ணைக் குறவஞ்சி.

நகுலாசல புராணம்:

ஈழத்து மாதகல் வாசியான சு. ஏரம்பையர் என்பவரால் இயற்றப்பெற்ற நூல் இதுவாகும். இவர் நீதி சாத்திரம், நாகேசுவரி தோத்திரம், குவாலலம்பூர் சிவபெருமான் ஊஞ்சல், கவணாவத்தை வைரவர்

ஊஞ்சல், மாதகல் பிள்ளையார் ஊஞ்சல், காலிக் கதிரேசர் ஊஞ்சல் ஆதியாம் நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார்.

நகுலேசுவரர் விநோத விசித்திர கவிப்பூங்கொத்து:

ஈழத்துத் தெல்லிப்பழையைச் சார்ந்த வறுத்தலைவிளான் க. மயில்வாகனப் புலவரால் இயற்றப்பெற்றது இந்நூல். சிறந்த புலமை படைத்த இவர் சொல்லலங்காரம் பொருந்திய செய்யுள் செய்வதில் ஈழத்தில் தலை சிறந்தவராய் விளங்கினார். இவரியற்றிய நூல்கள்: மயிலை மும்மணிமாலை, விநாயகரகவல், மயிலைச் சுப்பிரமணியர் விருத்தம், வைரவர் தோத்திரம், மாவைப் பதிகம், இணுவைப் பதிகம், இணுவைப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி முதலியன.

நகை வேழம்பர்:

விகடம் செய்வோர்.

நச்சினார்க்கினியம்:

தொல்காப்பியத்துக்கு நச்சினார்க்கினியர் செய்த உரை.

நச்சினார்க்கினியர்:

இவர் உரையாசிரியர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவர். பத்துப்பாட்டு, கலித்தொகை முழுமைக்கும் குறுந்தொகையின் இறுதி 20 பாடல்களுக்கும், சீவகசிந்தாமணி, தொல்காப்பியம் ஆகியவற்றுக்கும் உரை எழுதியுள்ளார்.

நச்சுச் சொல்:

செய்யுளில் வழங்கக் கூடாத தீச்சொல். கொடுஞ்சொல்.

நச்சுமனார்:

திருவள்ளுவமாலைச் செய்யுள்களுள் ஒன்றைச் சொல்லிய ஆசிரியர்.

நச்செழுத்து:

பிரபந்தத்தின் முதற் சொல்லில் வரக்கூடாத எழுத்துக்கள்.

நச்செளனையார்:

பதிற்றுப் பத்தில் ஆறாம் பத்துப் பாடிய பெண் புலவர்.

நட்சத்திரங்கள்:

சோதிட ரீதியில் 12 இராசியில் 27 நட்சத்திரங்கள் அடங்குவதாக வகுத்துள்ளனர். ஒவ்வொரு நட்சத்திரமும் நான்கு பாதங்களைப் பெற்றுள்ளது. 27 நட்சத்திரங்களினதும் பெயர்கள் வருமாறு: 1. அசுவினி, 2. பரணி, 3. கார்த்திகை, 4. ரோகிணி, 5. மிருகசீரிடம், 6. திருவாதிரை, 7. பூசம், 8. புந்பூசம், 9. ஆயிலியம், 10. மகம், 11. பூரம், 12. உத்திரம், 13. ஹஸ்தம், 14. சித்திரை, 15. சுவாதி, 16. விசாகம், 17. அனுஷம், 18. கேட்டை, 19. மூலம், 20. பூரடம், 21. உத்திரடம், 22. திருவோணம், 23. அவிட்டம், 24. சதயம், 25. பூரட்டாதி, 26. உத்திரட்டாதி, 27. ரேவதி.

நட்சத்திரமாலை:

27 பாடல்கொண்ட பிரபந்த வகை.

நட்சத்திரையன்:

விசுவாமித்திரருடைய கட்டளைப்படி கடனைக் கொடுக்கும்படி அரிச்சந்திரனை வருத்திய பிராமணன்.

நடேசுபிள்ளை சு. இலக்கிய கலாநிதி:

இவர், சேர் பொன் இராமநாதனின் மருகர். தமிழ், ஆரியம், ஆங்கிலம் என்னும் மும்மொழிகளிலும் வல்லவர். இலங்கை அரசாங்கசபை, பாராளுமன்றம், மேல்சபை ஆகியவற்றில் அங்கம் வகித்தவர். அமைச்சராகவும் கடமையாற்றியவர். இலங்கைச் சாகித்திய மண்டலத்திலும் பல்கலைக்கழகச் சபையிலும் உறுப்பினராக இருந்தவர். இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தால் இலக்கிய கலாநிதி என்னும் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப் பெற்றவர். இவரியற்றிய செய்யுணூல் சகுந்தலை வெண்பா. இந்நூல் யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கத்திலும் அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்திலும் அரங்கேற்றப் பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவரது காலம் 1895-1965.

நத்தத்தனார்:

சிறுபாணாற்றுப்படை செய்த சங்ககாலப் புலவர். இலக்கண ஆசிரியருள் ஒருவர்.

நந்தனார்:

சைவநாயன்மார்களில் ஒருவர். இவரைத் 'திருநாளைப் போவார்' என்றும் அழைப்பர். நாளை சிதம்பரம் போவேன் என்று கூறி வந்ததால் இந்தப் பெயர் பெற்றார். பறையரான இவர் சிதம்பரத்தில் தீக்குளித்து முத்தி பெற்றவர்.

நந்தனார் சரித்திரக் கீர்த்தனை:

19ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த கோபால் கிருஷ்ண பாரதியாரால் பாடப்பெற்றது.

நந்திக்கலம்பகம்:

9ஆம் நூற்றாண்டில் மூன்றாம் நந்திவர்மனைப் பற்றிப் பெருந்தேவனார் பாடிய கலம்பகம். நந்திவர்மனின் மாற்றாந்தாய் மகன் அறம் வைத்துப் பாடியது இது. இதனால் நந்திவர்மன் உயிர் துறந்தான் என்று கூறுவர்.

நப்பண்ணனார்:

பரிபாடல் 19ஆம் பாடலைப் பாடியவர். சங்கப் புலவர்களில் ஒருவர்.

நப்பாலத்தனார்:

சங்ககாலப் புலவர். நற்றிணை 52ஆம் பாடலைப் பாடியவர். இலக்கண ஆசிரியருள் ஒருவர்.

நப்பின்னை:

கண்ணன் விரும்பிய தேவியருள் ஒருத்தி.

நப்பூதனார்:

முல்லைப் பாட்டுச் செய்த ஆசிரியர்.

நம்பிகாளியார்:

குலோத்துங்க சோழன் காலத்திருந்த ஒரு தமிழ்ப் புலவர்.

நம்பியகப் பொருள்:

இது ஓர் இலக்கண நூலாகும். நாற்கவிராச நம்பி என்பவர் இந்நூலை இயற்றியுள்ளார். இவரே இந்நூலுக்கு உரையும் எழுதியுள்ளார். இந்நூற் பாக்களுக்கு எடுத்துக்காட்டாக அமையும் பாடல்களைக் கொண்ட தஞ்சைவாணன் கோவை என்னும் கோவை நூல் ஒன்றைப் பொய்யா மொழிப் புலவர் இயற்றியிருப்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

நம்பியாண்டார் நம்பி இயற்றிய நூல்கள்:

அம்புத்திருவந்தாதி, திருவாலங்காட்டு முத்த திருப்பதிகங்கள், திருவிரட்டைமணிமாலை, கோயில் திருப்பண்ணியர் விருத்தம், ஆளுடைய பிள்ளையார் திருவந்தாதி, ஆளுடைப்பிள்ளையார் திருச்சண்பை விருத்தம், ஆளுடையபிள்ளை மும்மணிக்கோவை, ஆளுடையபிள்ளையார் திருவுலாமாலை, ஆளுடையபிள்ளையார் திருக்கலம்பகம், ஆளுடையபிள்ளையார் திருத்தொகை, திருநாவுக்கரசு திருஞகாதசமாலை. நம்பியாண்டார் நம்பி திருமுறைகளைத் தொகுத்தவர். இவரைத் தமிழ் வியாசர் என்றும் அழைப்பர்.

நம்மாழ்வார்:

இவரது இயற் பெயர் மாறன். வேதம் தமிழ் செய்த மாறன் எனப் போற்றப் பெற்றவர். இவரைச் சடகோபன், பராங்குசன், வகுளாபரணன், குருகூர்நம்பி, திருவழுதி வளநாடர், குருகைப்பிரான், திருநாவீறுடைய பிரான், தென்னரங்கன் பொன்னடி, கரிமாறன் என்னும் பெயர்களாலும் அழைப்பர். இவர் 1359 பாசுரங்களைப் பாடியுள்ளார். திராவிட வேதம், திராவிட வேதக் கடல் என்றெல்லாம் இவருடைய பாசுரங்களைப் போற்றுவர். நம்மாழ்வார் திருக்குருகூர் என்னும் ஆழ்வார் திருநகரியில் பிறந்தவர். வைணவ மரபில் ஆழ்வார் என்றால் அது இவரையே குறிக்கும். இவர் திருவிருத்தம், திருவாசிரியம், பெரிய திருவந்தாதி, திருவாய்மொழி ஆகிய நூல்களை அருளியுள்ளார். மதுரகவி ஆழ்வார் இவரது சீடராவார்.

நமச்சிவாய மாலை:

அம்பலவாண தேசிகர் செய்த ஒரு நூல். பண்டாரசாத்திரத்தில் ஒன்று.

நமிநந்தியடிகள்:

சைவநாயன்மார்களில் ஒருவர். குளத்து நீரால் விளக்கு எரித்தவர்.

நயினார் முகம்மது பாவாப் புலவர்:

இவருக்குச் சொர்ணகவி என்னும் சிறப்புப் பெயருண்டு. செய்கு தாவுது வலிவுல்லா பேரில் பிள்ளைத்தமிழ் பாடியவர். கியாமத்மாலை, கொம்பு-ரவ்வு இல்லா வண்ணம், வழிநடைச்சிந்து என்னும் செய்யுள்களையும் இயற்றியுள்ளார்.

நரசிங்கமுனையரையர்:

போலிச் சிவனடியார்களிடம் கூட அன்பு காட்டிப் போற்றியவர்.

நரிவிருத்தம்:

திருத்தக்க தேவர் இயற்றிய ஒரு நூல். இவர் 10ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

நரிவெருஉத்தலையார்:

சங்ககாலப் புலவருள் ஒருவர். 10ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர். குறுந்தொகை 5ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

நரைமுடி நெட்டியார்:

சங்ககாலப் புலவர். அகநானூறு 339ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

நல்லெழுனியார்:

பரிபாடலில் 13ஆம் பாடல் செய்த சங்ககாலப் புலவர்.

நல்வேட்டனார்:

சங்ககாலப் புலவர். நற்றிணை 53ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

நல்லச்சுதனார்:

பரிபாடலில் 21ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

நல்லதம்பி. மு. முதுதமிழ்ப் புலவர்:

யாழ்ப்பாணத்து வட்டுக்கோட்டையைச் சேர்ந்த இவர் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட பாடல்களையும் பிரபந்தங்கள் பலவற்றையும் இயற்றியுள்ளார். இலங்கையின் சுதந்திர விழாவைக் கொண்டாடும் வகையில் நடத்தப்பட்ட மணித்தாய் நாடும் மரதனோட்டமும் என்ற கவிதைப் போட்டியில் முதற் பரிசினைப் பெற்றவர். திருநெல்வேலித் தமிழ்ச் சங்கத்தார் 1940ஆம் ஆண்டிலே இவருக்கு முதுதமிழ்ப் புலவர் என்னும் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவித்திருந்தனர். பல்வேறு பாடநூல்களையும் இவர் எழுதியுள்ளார்.

நல்லந்துவனார்:

கலித்தொகை தொகுத்த சங்கப் புலவர்.

நல்லமுசியார்:

பரிபாடலில் 16, 17ஆம் பாடல்களைச் செய்தவர்.

நல்லாதனார்:

அகத்தியர் காலத்தில் வாழ்ந்த தமிழ்ப் புலவர்களில் ஒருவர். திரிகடுகம் என்கிற நூலினை இயற்றியவர். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் இவரது நூலினை ஏற்றுச் சிறப்பித்ததாகக் கூறுவர்.

நல்லாப்பிள்ளை:

வில்லிபுத்தூரர் பாரதத்தை விரித்துப் பாடிய புலவர்.

நல்லாவுர் கிழார்:

சங்ககாலப் புலவர். அகநானூறு 86ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

நல்லாறன் மொழிவாரி:

இறந்துபட்ட ஒரு இலக்கண நூல். இதனை இயற்றியவர் நல்லாறனார்.

நல்லிறையனார்:

சங்ககாலப் புலவர். புறநானூறு 393ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

நல்லெழுனியார்:

பரிபாடலில் 13ஆம் பாடல் செய்த சங்ககாலப் புலவர்.

நல்வழி:

ஊவையார் அருளிய நூல்களில் ஒன்று. இதில் 40 பாடல்கள் உள்ளன.

நல்வழுதியார்:

சங்ககாலப் புலவர். பரிபாடலில் 12ஆம் பாடலைச் செய்தவர்.

நல்வெள்ளியார்:

சங்ககாலப் புலவர். நற்றிணை 7ஆம் பாடல் செய்தவர்.

நல்வேட்டனார்:

சங்ககாலப் புலவர். நற்றிணை 53ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

நவசக்திகள்:

1. வாமை, 2. சேஷ்டை, 3. ரௌத்ரி, 4. காளி, 5. கலவிகரணி, 6. பலவிகரணி, 7. பலப்பிமாதனி, 8. சர்வபூதமணி, 9. மனோன்மணி.

நவநாத சித்தர்:

சத்தியநாதர், சதோகநாதர், ஆதிநாதர், அநாதிநாதர், வகுளிநாதர், மதங்கநாதர், மச்சேந்திரநாதர், கடேந்திரநாதர், கோரக்கர் என்னும் சித்தர் ஒன்பதின்மர். இவர்களையே நவநாத சித்தர் என்பர்.

நவநிதி:

பதுமம், மாபதுமம், சங்கம், மகரம், கச்சபம், முகுந்தம், நந்தம், நீலம், கர்வம் என்னும் ஒன்பதும் குபேர நிதியாகும்.

நவந்தகிருட்டிண பாரதியார்-மாவை:

தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த இவரை 1917இல் சேர். பொன். இராமநாதன் இலங்கைக்கு அழைத்து வந்து இராமநாதன், பரமேசுவராக் கல்லூரி களிலே தலைமைத் தமிழ்ப் பண்டிதராகப் பணியாற்றச் செய்தார்.

மாவிட்டபுரத்தில் தங்கியிருந்த இவருக்குப் பண்டிதமணி, புலவர்மணி என்னும் இரு பட்டங்களைச் சூட்டி ஈழமக்கள் பெருமை கொண்டனர். இவரது செய்யுள் நூல்கள்: உலகியல் விளக்கம், புத்திளஞ் செங்கதிர், பறம்பு மலைப்பாரி, செழுங்கதிர்ச் செல்வம், காந்தி வெண்பா. இவரது காலம் 1889-1954. திருவாசகத்திற்கு அருமையான உரை செய்துள்ளார்.

நவநீதப் பாட்டியல்:

இது பிரபந்தங்கள் பாடும் முறையையும் அவற்றுக்குரிய பொருத்தம் முதலிய இலக்கணங்களையும் கூறுவது. கட்டளைக் கலித்துறையால் அமைந்தது. நவநீதன் இயற்றியது.

நவபுண்ணியம்:

ஒரு முனிவரை அல்லது தெய்வீகத்தன்மை கொண்ட ஒருவரை விருந்தினராக ஏற்று உபசரிக்கும் போது செய்யவேண்டிய செயல்கள் நவபுண்ணியம் என்று அழைக்கப்படும். அவையாவன:

1. எதிர்கொள்ளல் : வருகின்ற விருந்தினரை எதிர்கொண்டு வரவேற்றல்.
2. பணிதல் : அவரைப் பணிந்து வணங்குதல்.
3. ஆசனத்திருத்தல் : அவரை மரியாதையுடன் இருக்கையில் அமரச் செய்தல்.
4. தாள் கழுவுதல் : அவரது பாதங்களைக் கழுவிச் சுத்தம் செய்தல். அந்த நீரைப் புனித நீராக அருந்துவதுமுண்டு.
5. அர்ச்சித்தல் : மலர்தூவி உபசரித்தலை இது குறிக்கும்.
6. தூபம் கொடுத்தல்: வாசனைத் திரவியங்களால் மணம் பரப்பச் செய்வதாம்.
7. தீபங்காட்டல் : தீப ஒளியைக் காட்டி வழிபடுவதாகும்.
8. புகழ்தல் : அவரின் பெருமைகளைப் பேசி மகிழ்தல்.
9. அமுதம் ஏந்தல் : அறுகுவையமுது படைத்து அவரை உண்ணச் செய்தல்.

நவபேதம்:

சிவபெருமானின் ஒன்பதுவித மாற்றுத் தோற்றங்களே நவபேதம் என அழைக்கப்படுகின்றன. அவையாவன: 1. சிவம், 2. சக்தி, 3. நாதம், 4. விந்து, 5. சதாசிவம், 6. மகேசுவரன், 7. உருத்திரன், 8. விஷ்ணு, 9. பிரம்மா.

நவமணிமாலை:

ஒன்பது பாவகையால் அந்தாதியாக இயற்றப்படும் ஒரு பிரபந்தம்.

நவரசம்:

காதல், வீரம், நகை, கோபம், வியப்பு, இழிப்பு, சோகம், பயம், சாந்தம்.

நவவீரர்:

முருகனின் படையிலிருந்த ஒன்பது படைத் தலைவர்கள் நவவீரர் என்று அழைக்கப்பட்டனர். அவர்களின் பெயர்கள் வருமாறு: 1. வீரவாகு, 2. வீரகேசரி, 3. வீரமகேந்திரன், 4. வீரபரேந்திரன், 5. வீரமார்த்தாண்டன், 6. வீரராட்சதன், 7. வீரதக்கன், 8. வீரதீரன், 9. வீரசூரன்.

நவாலியூர் சோ. நடராசன்:

தங்கத்தாத்தா சோமசுந்தரப் புலவரின் மகனான இவர் சிறந்த கவிஞரும் அறிஞருமாவார். தமிழ், ஆங்கிலம், பாளி, சிங்களம் ஆதியாம் மொழிகளில் புலமை பெற்ற இவர் சிறந்த கவிதைகள் பலவற்றை யாத்துள்ளார். இதோபதேசம், வடமொழி இலக்கிய வரலாறு, புவைவிடு தூது போன்ற பல நூல்களை எழுதியுள்ளார். இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டல விருது பெற்ற இவர் வடமொழி நூல்கள் சிலவற்றை மொழிபெயர்த்தும் உள்ளார்.

நளவெண்பா:

நள தமயந்தி கதையினைக் கூறும் நூல். புகழேந்திப் புலவரால் பாடப்பெற்றது.

நற்றங்கொற்றனார்:

சங்ககாலப் புலவர். நற்றிணை 136ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

நற்றத்தினார்:

அகத்தியர் மாணவர் பன்னிருவருள் ஒருவர். நற்றத்தம் என்னும் இலக்கணம் செய்தவர்.

நற்றிணை:

பன்னாடு தந்த பாண்டியன் மாறன் வழுதி தொகுப்பித்த எட்டுத் தொகையுள் ஒன்றானதும் அகப்பொருளைப் பற்றியதுமான தொகைநூல்.

நறுந்தொகை:

அதிவீரராம பாண்டியனால் இயற்றப்பெற்றது. இதனை வெற்றிவேற்கை என்றும் அழைப்பர்.

நன்பலூர் சிறுமேதாவிடார்:

சங்ககாலப் புலவர். அகநானூறு 94ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

நன்விளக்கனார்:

சங்ககாலப் புலவர். நற்றிணை 85ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

நன்றியில் செல்வம்:

பயன்படாத செல்வத்தைக் குறிக்கும்.

நன்னன்:

செங்கண் மாத்துவேள், மலைபடுகடாத்தின் பாட்டுடைத் தலைவன்.

நன்னாகனார்:

சங்ககாலப் புலவர். புறநானூறு 176ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

நன்னாகையார்:

சங்ககாலப் புலவருள் ஒருவர். குறுந்தொகை 30ஆம் பாடலை இயற்றியவர்.

நன்னூல்:

நன்னூல் பவணந்தி முனிவரால் செய்யப் பெற்றது. இவர் 13ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர். எழுத்து, சொல் என்னும் இலக்கணப் பகுதிகளை இந்நூல் விளக்குகிறது. நன்னூலுக்கு மயிலைநாதர், ஆண்டிப்புலவர், சங்கரநமச்சிவாயர், சிவஞானமுனிவர், கூழங்கைத் தம்பிரான், இராமானுசக் கவிராயர், விசாகப் பெருமானையர், ஆறுமுக நாவலர், சடகோப ராமாநுஜாச்சாரியார் ஆகியோர் உரை கண்டுள்ளனர்.

நன்னூல் விருத்தியுரை:

இந்நூல் முகவை இராமாநுச கவிராயரால் எழுதப்பட்டது. 1847இல் வெளியிடப்பட்டது.

நன்னெறி:

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் செய்த நீதிநூல். 17ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது.

நா

நாகமணிப்புலவர்:

ஈழத்து மணிபல்லவம் எனப் போற்றப்பெற்ற நயினாதீவைச் சேர்ந்த இவர் இயற்கையாகவே 'வரகவி' என அழைக்கப்பட்டவர். இவர் இயற்றிய நூல்கள்: நயினை நிரோட்டக யமகவந்தாதி, நயினை மான்மியம் என்பன.

நாகமுத்துப்புலவர்:

இவர் யாழ்ப்பாணம் காரைநகரைச் சேர்ந்தவர். இவர் இயற்றிய நூல்கள்: திண்ணபுரத் திருப்பதிகம், திண்ணபுர ஊஞ்சல் முதலியன. இவரது காலம் 1857-1939.

நாகராசன். இ:

சிறந்த கவிஞரான இவர் சிறுகதை, நாவல் முதலான துறைகளில் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். இவரது சிறுகதைகளின் தொகுப்பாக 'நிறைநிலா' வெளிவந்துள்ளது.

நாகேச ஐயர். இ:

இவர் வட்டுக்கோட்டையைச் சேர்ந்தவர். பல நாடகங்களையும் கவிதைகளையும் இயற்றியுள்ளார். அடைக்கலந்தோட்டத்திற் கோயில் கொண்டருளியிருக்கும் கந்தசுவாமி பெயரில் 'நாணிக்கண் புதைத்தல்' என்னும் துறைமீது நூறு செய்யுளும், 'அமுத நுணுக்கம்' என்னும் விட வைத்திய நூலும் இயற்றியுள்ளார்.

நாகை குமார்காவியம்:

இரு ஒரு சைன காவியமாகும்.

நாடக உலகின் முன்னோடி:

தவத்திரு சங்கரதாஸ் சுவாமிகள். இவர் சமரச சன்மார்க்க நாடக சபையைத் தோற்றுவித்து நாடக வளர்ச்சிக்குத் துணை புரிந்தார்.

நாடகத்தமிழ்:

சுத்துப்பற்றி வழங்கும் தமிழிலக்கியப் பகுதி.

நாடக நால்வர்கள் என்று புகழப்பட்டவர்கள்:

ஒளவை தி.க. சண்முகம், தி.க. சங்கரன், தி.க. முத்துசாமி, தி.க. பகவதி. இந்நால்வரும் சகோதரர்கள். இவர்களை டி. கே. எஸ். சகோதரர்கள் என்று அழைப்பர். தி.க சண்முகத்திற்கு (ஒளவை வேடமிட்டு நடத்த மைக்காக) அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தர் ஆர். கே சண்முகம் செட்டியார் 'ஒளவை' பட்டம் சூட்டி (1944இல்) பாராட்டினார். அதன்பின் ஒளவை சண்முகம் என்றே இவர் அழைக்கப் பெற்றார்.

நாடகமாக நடிக்கப்பெற்ற குறவஞ்சி நூல்கள்:

குற்றாலக் குறவஞ்சி, சரபேந்திர பூபாலக் குறவஞ்சி என்பனவாகும்.

நாடக வகைகள்:

சமூக நாடகங்கள், புராண நாடகங்கள் (சரித்திர நாடகங்கள்), நொண்டி நாடகங்கள் என வகைப்படுத்தலாம். இவற்றைவிடப் படிப்பதற்குரியவை, நடிப்பதற்கானவை, இவை இரண்டிற்குமுரியவை எனவும் வகைப்படுத்தலாம். பண்டை நூலார் நாடக வகைகளைப் பத்தாகச் சொல்கிறார்கள். அவையாவன: 1. வாரம், 2. யாமிருகம், 3. அரட்டு, 4. ஸமுஸ்காரம், 5. பாணம், 6. வீதி, 7. சல்லாபம், 8 உத்திரட்டாங்கம், 9. விராகணம், 10. வியாயோகம்.

நாடி:

எமது உடலில் மூன்றுவித நாடிகள் ஓடுவதாகப் பழைய வைத்திய நூல்கள் கூறுகின்றன.

1. வாதநாடி : உடலில் ஏற்படும் அமிலம் மனத் தொடர்பான பாதிப்புகள் ஆகியவற்றைக் காட்டும் நாடி. இதை ஆள்காட்டி விரலை வைத்து அறிய வேண்டும்.
2. பித்தநாடி : பித்தநீர் உற்பத்திப் போக்கினைத் தெரிவிக்கின்ற நாடி. இரண்டாவது விரலை நாடியில் வைத்து இதனை உணர வேண்டும்.
3. சிலேத்துமநாடி: உடலில் ஏற்படும் சளி போன்றவற்றைத் தெரிவிக்கின்ற நாடி. மூன்றாவது விரலை வைத்து இதை அறிய வேண்டும்.

உடல் ஆரோக்கியம் உடையவர்களுக்கு இந்த மூன்று நாடிகளும்

நான்கு மணி நேரத்துக்கு ஒருமுறை மாறிமாறித் தொடர்ந்து நடைபெறும். இந்த இயக்கத்தில் தாமதமோ அல்லது விரைவோ இருக்குமாயின் அது நோயின் அறிகுறியாகும்.

நாண்மங்கலம்:

தருமத்தினை உண்டாக்கும் செங்கோலினையும் அருளினையும் விரும்பியோன் பிறந்தநாளின் சிறப்பைச் சொல்லும் புறத்துறை.

நாதமுனிகள்:

குருபரம்பரை ஆச்சாரியர்களுள் முதல்வராக இருந்தவர். இவரே நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தப் பாடல்களைத் தொகுத்தவர். இவரைத் தமிழ் வியாசர் என்று போற்றுவர்.

நாமதீப நிகண்டு:

கல்விடைக்குறிச்சி சிவசுப்பிரமணிய கவிராயரால் இயற்றப்பட்ட நிகண்டு.

நாமமாலை:

தலைவன் பெயர்களை வஞ்சிப்பாவால் புகழ்ந்து கூறும் பிரபந்தவகை.

நாயன்மார்கள்:

சைவசமய அடியார்கள். செய்தற்கு அரிய செயல்கள் செய்தவர்கள் நாயன்மார்கள் ஆவார்கள். இவர்கள் 63 பேரின் வரலாற்றைப் பெரிய புராணம் கூறுகிறது. நாயன்மார் என்னும் சொல் கடவுள் மீது அன்பு செலுத்தித் தலைவர் ஆனவர்கள் என்னும் கருத்துடையது. நாயன்மார்கள்: தனிஅடியார்கள் 63 பேர். தொகை அடியார்கள் 9 பேர்.

நாரண துரைக்கண்ணன்:

இவர் பிரசண்ட விகடன் பத்திரிகையின் ஆசிரியராக விளங்கியவர். சிறந்த எழுத்தாளர். சுதந்திரப் போராட்டத்தைப் பின்னணியாகக் கொண்ட தியாகத்தழும்பு, வேலைக்காரி, வேடதாரி போன்ற பல நாவல்களை எழுதியுள்ளார். டால்ஸ்டாயின் அன்னாகரினா என்னும் நாவலைத் தழுவி சீமாட்டி கார்த்தி என்னும் நாவலையும் இவர் படைத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நாரதர்:

இவர் பிரம்மனின் மகன். கண்ணனின் நண்பர். பத்துப் பிரதம ரிஷிகளில் ஒருவர். வீணையினைக் கண்டறிந்தவர். கானப்பிரியர். நாராயண பக்தர். நாரதர் இல்லாவிட்டால் பல புராணக் கதைகள் உருவாகியிருக்க முடியாது. தேவர்களின் மெய்யான ஆற்றல்களைக் கலகங்களைத் தோற்றுவித்து நிரூபித்துக் காட்டியவர். நாரதர் கலகம் நன்மையில் முடியும் என்பது முதுமொழி. தெய்வங்களின் தூதுவராக விளங்கி சச்சரவுகளையும் தீர்த்து வைத்துள்ளார்.

நாராயண பாரதி:

திருவேங்கட சதகம் பாடியவர். 18ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

நாராயணீயம்:

ஒரு வடமொழிக் கணித நூல்.

நாரி கேளபாகம்:

மட்டை முதலியவற்றை உரித்து நீக்கி உட்புறத்துள்ள பருப்பைக் கடித்து மென்றாலன்றித் தேங்காயின் சுவையை அறிய முடியாதது போல மிக வருந்தாது அழகை அறிய முடியாத செய்யுள்நடை.

நாலடியார்:

பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்களில் ஒன்றான நாலடியார் 400 பாடல்களைக் கொண்ட நீதிநூலாகும். இது 7ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது. இப்பாடல் களைப் பலர் பாடியுள்ளனர். சமணசமய முனிவர்களால் ஆக்கப்பெற்ற இந்நூல் மக்கள் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய நல்ல பல நீதிகளைக் கூறுகிறது. நான்கு அடிகளாலான பாடல்களைக் கொண்ட நூலாகையால் நாலடியார் எனப் பெயர் பெற்றது. இந்நூல் அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் மூன்று பால்களாகப் பகுக்கப்பட்டுள்ளது. இந்நூலுக்குப் பதுமனார், தருமர் ஆகியோர் உரை கண்டுள்ளனர்.

நாலாயிரத் திவ்யப் பிரபந்தம்:

வைணவர்களால் பெரிதும் போற்றப்படும் நூல். இதில் 4000 பாசுரங்கள் உள்ளன. முதலாயிரத்தில் 947 பாசுரங்களும் (பாடல்கள்) இரண்டாம் ஆயிரத்தில் 1134 பாசுரங்களும் மூன்றாம் ஆயிரத்தில் 817 பாசுரங்களும், நான்காம் ஆயிரத்தில் 1102 பாசுரங்களும் உள்ளன. இந்நூலின் தொடக்கத்தில் பெரியாழ்வாரின் திருப்பல்லாண்டு அமைந்துள்ளது. நாலாயிரத்திவ்யப் பிரபந்தம் முழுமைக்கும் பெரியவாச்சான்பிள்ளை உரைகண்டுள்ளார். இவரை வியாக்கியானச் சக்கரவர்த்தி எனப் போற்றுவர்.

நாவற்குழியூர் நடராசன்:

இலங்கை வானொலியின் தமிழ் நிகழ்ச்சி அதிகாரியாகப் பணியாற்றிய இவர் ஈழத்தின் முதுபெருங் கவிஞர்களில் ஒருவர். கவியரங்குகளில் பங்குகொண்டு கவிமழை பொழிந்த இவர் சிறந்த பல கவிதைகளை யாத்துள்ளார். திருலோகசீதாராம் தொகுத்த தற்காலக் கவிதைகளின் தொகுப்பில் இவரது சிலம்பொலி இடம்பெற்றுள்ளது. இவரது கவிதைகள் சிலம்பொலி, கவிக்கற்பரசி என்னும் நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன.

நாவேந்தன்:

ஈழத்தின் முதுபெரும் எழுத்தாளர்களில் ஒருவரான இவரது இயற்பெயர் த. திருநாவுக்கரசு. கவிதை, நாடகம், சிறுகதை, கட்டுரை, நாவல், விமர்சனம் ஆதியாம் பல்வேறு துறைகளில் முத்திரை பொறித்தவர். தமிழ்க் குரல், சங்கப் பலகை, நாவேந்தன், நம்நாடு ஆதியாம் பத்திரிகைகளை

நடத்தியவர். இவரது நூல்கள்: நான் ஒரு பிச்சைக்காரன், தலைவர் வன்னியசிங்கம், சிறீ அளித்த சிறை, வாழ்வு (சிறுகதைத் தொகுதி), தெய்வ மகன் (சிறுகதைத் தொகுதி), மரியாள் மகதலேனா (காவியம்) மாவீரன் கும்பகர்ணன் முதலியன. வாழ்வு சிறுகதைத் தொகுப்பு இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டல விருதினைப் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இவரது காலம் 1932-2000 ஆகும். இவரது பெயரால் யாழ். இலக்கிய வட்டம் வருடந்தோறும் சிறந்த சிறுகதைத் தொகுதி ஒன்றுக்கு விருது வழங்கி வருகிறது.

நாழிகை வெண்பா:

அரசார்க்கு நாழிகை தோறும் சொல்லும் வெண்பா.

நாற்கவி:

ஆசு, மதுரம், சித்திரம், வித்தாரம் என்னும் நால்வகைக் கவி.

நான்மணிக்கடிகை:

விளம்பி நாகனார் செய்த ஒரு நீதி நூல். பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று.

நான் மலத்தார்:

ஆணவம், கன்மம், சுத்தமாயை, திரோதாயி என்னும் நான்கு மலமுடையவர்கள்.

நான்முகன் கிழத்தி:

நான்முகன் மனைவியான கலைமகள்.

நி

நிகண்டன் கலைக்கோட்டுத் தண்டனார்:

சங்ககாலப் புலவர். நற்றிணை 382ஆம் பாடல் செய்தவர்.

நிகண்டு:

இது ஒருவகை அகராதி எனலாம். செய்யுளின் வடிவிலே அமைந்துள்ள சொற்களும் ஒரு பொருள் உணர்த்தக்கூடிய பலவகையான சொற்களும் இதிலே அமைந்திருக்கும். பத்துவித நிகண்டுகள் இருந்ததாகப் பண்டைய நூல்கள் கூறுகின்றன.

நிகும்பன்:

கும்பகருணனின் மகன்.

நிட்டை விளக்கம்:

அம்பலவாண தேசிகர் இயற்றிய ஒரு நூல்.

நித்திலக்கோவை:

அகநானூறு என்ற நூலின் மூன்றாவது பகுதி.

நிதலம்:

கீழ் ஏழுலகங்களுள் ஒன்று.

நிந்தாஸ்துதி:

இகழ்தல் போல் புகழ்கை.

நிரம்பவழகியார்:

சேதுபுராணம், திருப்பரங்குன்றப் புராணம் முதலிய நூல்களை இயற்றியவர். 16ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

நிரம்பையர் தலைவன்:

கொங்கு நாட்டிலுள்ள நிரம்பை என்ற ஊர்த்தலைவரான அடியார்க்கு நல்லார்.

நிரோட்டக யமகவந்தாதி:

அந்தாதி வகைகளில் ஒன்று. இதனை இதழ் அகல் அந்தாதி என்றும் கூறலாம்.

நிலந்தரு திருவிற் பாண்டியன்:

தொல்காப்பியம் அரங்கேற்றிய காலத்துப் பாண்டியன். இவனை நிலந்தரு திருவினெடியோன் என்றும் அழைப்பர்.

நிலாமுற்றம்:

நிலாவில் இன்பம் துய்க்கும் மாடம்.

நிலைமண்டில ஆசிரியப்பா:

சீர்கள் தம்மிலொத்த அடிகளுடைய ஆசிரியப்பா.

நிழற்கூத்து:

பாவையின் நிழலை திரையில் விழ்ச்செய்து நடத்தும் ஆட்டவகை.

நிறைமொழி:

பலிக்கும் சொல். பயன்கள் தவறாத வாக்கு.

நின்றசீர் நெடுமாறர்:

பாண்டிய மன்னர். திருஞானசம்பந்தரால் சமணத்திலிருந்து சைவத்திற்கு மாற்றப்பட்டவர்.

நீ

நீ இப்பொழுது இறங்கும் ஆறு:

இந்நூல் ஈழத்து இளம் கவிஞர் சேரனின் தேர்ந் தெடுத்த கவிதைகளின் தொகுப்பாகும் தற்போது கனடா யோர்க் பல்கலைக்கழகத்தில் சமூகவியல் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றும் சேரன் ஈழத்தின் மூத்த கவிஞர் மஹாகவியின் புதல்வராவார். தமிழ் கூறும் நல்லுலகினால் நன்கு அறியப்பட்டவர்.

இவரது கவிதை நூல்கள் சில வருமாறு: சூரிய உதயம், யமன், எலும்புக் கூடுகளின் ஊர்வலம், மரணத்துள் வாழ்வோம் (தொகுப்பு நூல்)

நீண்டபயணம்:

இந்நாவல் ஈழத்தின் முதுபெரும் எழுத்தாளர் செ. கணேசலிங்கனின் படைப்பாகும். ஈழத்திலும் தமிழகத்திலும் நன்கறியப்பட்ட எழுத்தாளராக விளங்கும் இவர் நாற்பத்தைந்து நாவல்களுக்கு மேல் எழுதிச் சாதனை படைத்துள்ளார். அவற்றுள் போர்க்கோலம், சடங்கு, செவ்வானம், தரையும் தாரகையும், மண்ணும் மக்களும், ஒரு குடும்பத்தின் கதை, நான்கு சுவர்களுக்குள்ளே, நீ ஒரு பெண், நரகமும் சொர்க்கமும் என்பன குறிப்பிடத்தக்கன. இதுவரை 75 நூல்களுக்கு மேல் படைத்துள்ள கணேசலிங்கன், சிறுகதை, நாவல், கட்டுரை, விமர்சனம், சிறுவர் இலக்கியம், இதழியல் ஆதியாம் துறைகளில் தடம் பதித்துள்ளார். இவர் நடத்திய 'குமரன்' சஞ்சிகையின் (1971-1983) தொகுப்பும் அண்மையில் வெளியாகியுள்ளது.

நீதி இலக்கியம்:

மக்கள் தங்களுடைய வாழ்க்கையைச் செழிப்பாக்கிக்கொள்ள அறிஞர்கள் சொல்லிய அறநெறிக் கருத்துக்களினை உள்ளடக்கிய இலக்கியம் நீதி இலக்கியமாகும்.

நீதிசூடி:

சோம. இளவரசு என்பவர் எழுதிய ஆத்திசூடி.

நீதிநெறி விளக்கம்:

குமரகுருபரர் இயற்றிய ஒரு நீதிநூல்.

நீதி வினோதக் கதை:

பாபுராஜபுரம் முகம்மது நிஜாம் மு.:பி அல்தீன் முகம்மது எழுதியது. 1893 இல் வெளியானது.

நீர்வைச் சிலேடை வெண்பா:

ஈழத்து நீர்வேலி ஊரினரான கு. சிற்சபேசன் என்பவர் இயற்றிய நூல். இவரியற்றிய வேறு நூல்கள்: நீர்வைவளம், பெரியபுராணக் கீர்த்தனை முதலியன.

நீராவி மண்டபம்:

ஆறு அல்லது தடாகங்களின் நடுவே அமைந்த மண்டபம். இதனை நீராழி மண்டபம் என்றும் கூறுவர்.

நீலகண்ட பாடியம்:

பிரமசூத்திரத்திற்கு நீலகண்ட சிவாச்சாரியார் செய்த உரை.

நீலகேசி:

இது ஒரு சைன சமய நூல். ஏழாம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது. புத்தசமயக் காப்பியமான குண்டலகேசிக்கு எதிராகத் தோன்றியது. ஆசிரியர் பெயர் அறியப்படவில்லை.

நீலாவணன்:

ஈழத்துக் கவிஞர்களுள் ஒருவர். இவரது கவிதைகள் பல்வேறு தொகுதிகளாகத் தொகுக்கப்பட்டு வெளிவந்துள்ளன. அவற்றுள் வேளாண்மை, வழி, ஒத்திகை, மழைக்கை என்பன குறிப்பிடத்தக்கன. வழி என்னும் கவிதைத் தொகுதி இலங்கை சாகித்திய மண்டல பரிசினைப் பெற்றது.

நு

நுஃமான் எம்.ஏ:

இலங்கைப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழக முதுநிலை விரிவுரையாளரான இவர் ஈழத்தின் தலைசிறந்த கவிஞர்களில் ஒருவராவார். மொழியியல்துறை நிபுணராக விளங்கும் இவர் எழுதியுள்ள நூல்கள் சில: தமிழ் அடிப்படை இலக்கணம், பாலஸ்தீனக் கவிதைகள் என்பனவாகும். இவரது மொழியும் இலக்கியமும் நூலுக்குச் சம்பந்தன் விருது வழங்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

நுவலாச்சொல்:

ஒரு சொல்லைப் பழித்ததுபோல் புகழும் சொல்.

நுவலா நுவற்சி:

ஒட்டணி, குறிப்பெச்சம்.

நுவலுழித் தோற்றம்:

ஊரில் உள்ளார் கண்டு மகிழ்ந்துரைத்தற்குக் காரணமான நிரை மீட்டோர் வரவு உணர்த்தும் புறத்துறை.

நூ

நூல் தேட்டம்:

புலம் பெயர்ந்து இலண்டனில் வாழும் ஈழத்தவரான என். செல்வராசா வெளியிட்டுவரும் நூற் தொகுதி இதுவாகும். ஈழத்துத் தமிழ் நூல்களுக்கான நூல் விபரப்பட்டியலாக இது அமைந்துள்ளது. இதுவரை நான்கு தொகுதிகள் வெளியாகியுள்ளன. ஒவ்வொரு தொகுதியிலும் ஈழத் தமிழ் எழுத்தாளர்களினதும்

வெளியீட்டாளர்களினதும் ஆயிரம் நூல்கள் பற்றிய அடிப்படை நூலியல் குறிப்புகளும் அதனையடுத்து நூல் பற்றிய சிறு அறிமுகக் குறிப்புகளும் இடம் பெற்றுள்ளன. நூல் தேட்டம் வெளியீட்டாளரான என். செல்வராசா எழுதியுள்ள நூல்கள் சில வருமாறு: ஆரம்ப நூலகர் கைநூல், கிராமிய நூலகங்களும் அபிவிருத்தியும், உருமாறும் பழமொழிகள், யாழ்ப்பாணத்துப் பொது நூலகம் - ஒரு வரலாற்றுத் தொகுப்பு, Selected bibliography of James T. Ratnam, Rising from the ashes.

நூல் யாப்பு:

தொகுத்தல், விரித்தல், தொகைவிரி, மொழிபெயர்ப்பு என நான்கு வகையாக நூல் யாப்பு இடம்பெறும்.

நூலழகு பத்து:

சுருங்கச் சொல்லல், விளங்க வைத்தல், நவின்றோர்க்கினிமை, நன்மொழி புணர்தல், ஓசையுடைமை, ஆழமுடைத்தாதல், முறையின் வைப்பு, உலகம் மலையாமை, விழுமியது பயத்தல், விளங்கு உதாரணத் தாகுதல் என்னும் பத்து அழகுகள் நூலழகாகும் என இலக்கண நூல்கள் உரைக்கின்றன.

நூற் குற்றங்கள் பத்து:

குன்றக்கூறல், மிகைபடக்கூறல், கூறியதுகூறல், மாறுகொள்ளக்கூறல், வழ உச் சொற்புணர்தல், மயங்க வைத்தல், வெற்றெனத் தொடுத்தல், மற்றொன்று விரித்தல், சென்று தேய்ந்திறுதல், நின்று பயனின்மை என்னும் பத்தும் நூற் குற்றங்களாகும்.

நெ

நெஞ்சறிசுட்டு:

சொல்லால் குறியாது மனத்திலுள்ள பொருளைக் குறிக்க வரும் சுட்டு.

நெஞ்சுவிடு தூது:

மனதைக் காதலனிடம் தூது விடுவதாக அதனை முன்னிலைப்படுத்திப் பாடும் பிரபந்த வகை. இதே பெயரில் மெய்கண்ட சாத்திர நூல்களும் ஒன்றுண்டு. அதனை உமாபதி சிவாச்சாரியார் பாடியுள்ளார்.

நெடுங்களத்துப் பரணர்:

சங்ககாலப் புலவர். புறநானூறு 291ஆம் பாடலைப் பாடியவர். இவரை நெடுங்களத்துப் பரணனார் என ஒளவை துரைசுவாமிப்பிள்ளை குறிப்பிட்டுள்ளார்.

நெடுஞ்செழியன்:

தலையாலங் கானத்துச் செருவென்றவனும் மதுரைக் காஞ்சியில் புகழப்பட்டவனுமாகிய பாண்டியன்.

நெடுஞ்செழியன், நாவலர். இரா:

தமிழ் நாட்டின் நிதியமைச்சராக விளங்கிய இவர் திராவிடக் கொள்கைகளில் பற்றுக் கொண்டவர். தமிழக சட்ட சபையின் உறுப்பினராகப் பல ஆண்டுகள் பணியாற்றியவர். இவர் எழுதிய நூல்கள் பல. அவற்றுட் சில: கலித்தொகை தரும் காதற் காட்சிகள், சொல்லும் சுவையும் (குறுந்தொகை ஓவியம்), இதயம் பெறும் இன்பம், நற்றிணைக்காட்சிகள், புறநானூற்றுப் புதையல்.

நெடுஞ்சேரலாதன்:

பதிற்றுப்பத்தின் இரண்டாம் பத்தின் பாட்டுடைத் தலைவனான சேரன்.

நெடுநல் வாடை:

வாடைக்காற்று, தலைவனைப் பிரிந்து வாழும் தலைவிக்கு நெடியதாகவும் துன்பம் தருவதாகவும் போருக்குச் சென்ற தலைவனுக்கு நல்லதாகவும் இருந்ததால் இப்பெயர் பெற்றது. பத்துப்பாட்டு நூல்களில் ஒன்று. அகப்பொருள் சார்ந்தது. நக்கீரரால் நெடுஞ்செழியன் மீது பாடப்பட்டதும் பத்துப் பாட்டின் ஏழாவதுமான பாடல். 188 அடிகள் கொண்டது.

நெடும்பல்லியத்தனார்:

சங்ககாலப் புலவர். புறநானூறு 64ஆம் பாடலைப் பாடியவர். இப்பாடல் பாண்டியன் பல் யாகசாலை முதுகுடுமிப் பெருவமுதியிடம் விறலியை ஆற்றுப்படுத்தும் வகையில் அமைந்தது.

நெடும்பல்லியத்தை:

சங்ககாலப் புலவர். குறுந்தொகை 178ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

நெடுமாறனாயனார்:

திருஞானசம்பந்தர் காலத்திருந்த பாண்டியன்.

நெடுமொழிவஞ்சி:

வீரன் ஒருவன் பகைவர் சேனையைக் கிட்டித் தன் ஆண்மையை எடுத்துக்கூறும் புறத்துறை.

நெடுவெண்ணிலினார்:

சங்ககாலப் புலவர்களுள் ஒருவர். குறுந்தொகை 47ஆம் பாடலை இயற்றியவர்.

நெடுவெண் பாட்டு:

ஏழடிச் சிறுமையும் 12 அடிப் பெருமையும் உடைய வெண்பா வகை.

நெய்க்குறி சாத்திரம்:

தேரையர் செய்த ஒரு வாகட நூல்.

நெய்தற்கார்க்கியார்:

சங்ககாலப் புலவர். குறுந்தொகை 55ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

நெய்தற் சாய்த்த ஆவூர்க்கிழார்:

சங்ககாலப் புலவர். அகநானூறு 112ஆம் பாடலை இயற்றியவர்.

நெய்தற்பறை:

நெய்தல் நிலத்திற்குரிய பறை. சாப்பறை என்றும் கூறுவர்.

நெய்தற்றத்தனார்:

சங்ககாலப் புலவர். அகநானூறு 243ஆம் பாடலை இயற்றியவர்.

நெய்ம்மிதிகவளம்:

நெய் கலந்து மிதித்துத் திரட்டப்பட்ட கவள உணவு.

நெல்லைநாதர்:

சிவராத்திரி புராணம் பாடியவர். 18ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

நெல்லையப்பிள்ளை:

திருநெல்வேலித் தலபுராணம் பாடியவர். சந்தி விநாயகர் பதிகம், சுப்பிரமணியர் பதிகம், சுதர்மசாரசங்கிரகம் ஆதியாம் நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார். இவரது காலம் 1832-1905.

நெல்லை வேலவருலா:

யாழ்ப்பாணத்து நல்லூர்ச் சரவணமுத்துப் புலவர் இயற்றியது. இவர் ஆறுமுகநாவலர், சிவசம்புப் புலவர் ஆகியோரின் ஆசிரியர். திருக்கோணேசர் மலைக்குறவஞ்சி என்னும் நூலைப் பாடிமுடிப்பதன் முன் 1845 இல் இறைவன் நீழலையடைந்தார்.

நெறிவிலக்கல்:

வழியின் ஏதமுணர்த்தி, இரவில் அவ்வழியே தலைவியிடம் வருதல் தகாதெனத் தோழி தலைவனை விலக்கும் அகத்துறை.

நே

நேமிநாதம்:

குணவீர பாண்டியன் எழுதிய இலக்கண நூல்.

நேரிசையாசிரியப்பா:

ஈற்றடி முச்சீராக வரும் ஆசிரியப்பா.

நேரிசை வெண்பா:

இரண்டாம் அடியின் ஈற்றில் தனிச்சொல் பெற்றுவரும் வெண்பா.

நை

நைட்டிகாசிரியன்:

யாவற்றையும் ஞானத்தால் செய்யும் ஆசிரியன்.

நைடதம்:

அதிவீரராம பண்டியன் நளனைப் பற்றிச் செய்த தமிழ்க்காப்பியம்.

நைமிசாரணியம்:

ஒரு தபோவனத்தைக் குறிக்கும்.

நையாண்டி:

நாடோடிப் பாட்டுவகை. கேலி எனவும் பொருள்படும்.

நையாண்டிப்புலவர்:

தொண்டை நாட்டில் வாழ்ந்த புலவர். 19ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

நையாயிகம்:

கௌதமர் இயற்றிய நியாய நூற் கொள்கை.

நைவேத்தியம்:

கடவுளுக்குப் படைக்கும் உணவு.

நொ

நொச்சிநியமங்கிழார்:

சங்ககாலப் புலவர் அகநானூறு 52ஆம் பாடலை பாடியவர்.

நொண்டி நாடகம்:

இஸ்லாமியர்கள் அறிமுகப்படுத்திய புத்திலக்கிய வகைகளுள் நொண்டி நாடகமும் ஒன்றாகக் கருதப்படுகிறது. நொண்டி நாடகத்தின் நோக்கம் பாவமன்னிப்பு என்பதேயாகும். சுயசரிதைப் பாங்கில் அமைந்த இந்த நாடகத்தை ஆடுகிறவன் ஒருகாலை நொண்டிக் கட்டிக்கொண்டு ஆடுவான். எனவே இந்நாடகத்திற்கு ஒற்றைக்கால் நாடகம் என்ற பெயரும் உண்டு. நொண்டி நாடகங்களின் கதை ஒரே தன்மையுடையனவாக இருக்கும்.

220 ஆண்டுகளின் முன் இயற்றப்பெற்ற 'சீதக்காதி' நொண்டி நாடகமே தமிழில் முதல் நொண்டி நாடகம் என்பர். இதன் ஆசிரியர் யாரென்று புலப்படவில்லை. 222 நொண்டிச் சிந்துகள் இந்நூலில் உள்ளன. அபிராமம் ஆ.மீ.இ.காதர் முகையதீன் என்பவர் நொண்டிச் சிந்து ஒன்றினைப் பாடியுள்ளார். அப்துல் கரீம் சாயு என்பவர் நொண்டி நாடகம் ஒன்றினை எழுதியுள்ளார்.

பு

புளுளி:

குமரியாற்றின் தெற்கேயிருந்து கடலால் கொள்ளப்பட்டதாகக் கருதப்படும் ஓர் ஆறு.

புறொடை வெண்பா:

நான்கடியின் மிக்குவரும் வெண்பா.

பக்கீர்ப் புலவர்:

இவர் ஈழத்து மன்னார் மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த எருக்கலம்பிட்டி என்னும் ஊரினர். விக்ரமாதித்தன் கதைகளில் வரும் வேதாளம் கூறும் கதைகளுள் ஒன்றைத் தேர்ந்தெடுத்து விருத்தப்பாக்களால் 'காந்தரூபி' என்னும் பெயரிலே நாடகமாக எழுதினார். பல தனிப்பாக்களையும் பாடியுள்ளார்.

பக்குடுக்கை நன்கணியார்:

சங்ககாலப் புலவர். புறநானூறு 194ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

பகழிக் கூத்தர்:

திருச்செந்தூர் பிள்ளைத்தமிழ் இயற்றியவர். 18ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

பகற் குறி:

பகற் காலத்தே தலைவனும் தலைவியும் கூடக் குறிப்பிட்ட இடம்.

பகிரதன்:

கங்கையைப் பூமிக்குக் கொண்டுவந்த அரசன்.

பகுசுருதியாகமம்:

சைன ஆகமம் மூன்றனுள் ஒன்று.

பச்சாத்தாபப் பதிகம்:

இந்நூல் இலங்கை வயாவிளாணைச் சேர்ந்த பிராஞ்சிசுப்பிள்ளை என்பவரால் இயற்றப்பெற்றது. இவர் இயற்றிய ஏனைய நூல்கள்: மூவிராசர் வாசகப்பா, பிள்ளைக்கவி, தசவாக்கிய விளக்கப் பதிகம், திருவாசகம், கீர்த்தனைத்திரட்டு, இரட்சகப் பதிகம் என்பனவாகும்.

பசிவந்திடப் பத்தும் பறந்துபோம் என நல்வழி கூறுவது:

மானம் குலம் கல்வி வண்மை அறிவுடைமை
தானம் தவம் உயர்ச்சி தாளாண்மை - தேனின்
கசிவந்த சொல்லியர் மேல் காமுறுதல் இப்பத்தும்
பசிவந்திடப் பறந்து போம்.

பஞ்ச கஞ்சகம்:

காலம், நியதி, கலை, வித்தை அராகம் என்னும் ஐந்து ஆன்ம தத்துவச் சட்டைகள்.

பஞ்சகந்தம்:

இலவங்கம், ஏலம், கற்பூரம், சாதிக்காய், தக்கோலம் என்னும் வாசனைப் பண்டங்கள்.

பஞ்ச கலைகள்:

1. வித்யாகலை, 2. நிவிர்த்திகலை, 3. பிரதிஷ்டாகலை, 4. சாந்திகலை, 5. சாந்தியதீதகலை.

பஞ்சகவ்யம்:

பசுவின் பால், தயிர், நெய், மூத்திரம், சாணம் ஆகியவை கலந்து உருவாக்கப்படும் புனித நீர் பஞ்சகவ்யம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இந்துக்கள் தங்களுடைய புனிதச் சடங்குகளில் தரையில் இதைத் தெளித்துச் சுத்தப்படுத்துவார்கள். சிசுவின் தலையில் தெளித்துத் தீட்டுக் கழிக்கும் புனித நீராகவும் இதைப் பயன்படுத்துகிறார்கள்.

பஞ்சகன்னிகைகள்:

1. அகல்யை, 2. சீதை, 3. தாரை, 4. திரௌபதி, 5. மண்டோதரி

பஞ்சகாவியம்:

சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, சிந்தாமணி, வளையாபதி, குண்டலகேசி.

பஞ்சசீலம்:

காமம், கொலை, கள், பொய், களவு என்னும் ஐந்தனையும் துறத்தலாகிய பௌத்த ஒழுக்கம்.

பஞ்சதந்திரம்:

வெற்றிக்குக் கையாள வேண்டிய ஐந்துவித தந்திரங்களைப் பஞ்ச தந்திரம் என்பர். இந்தத் தந்திரங்களைக் கதைகள் மூலமாக விளக்கி வடமொழியில் எழுதப்பட்டுள்ள நூல் பஞ்சதந்திரமாகும். பஞ்சதந்திரங்கள் வருமாறு:

1. மித்திரபேதம் : நண்பர்களிடையே பேதங்களை ஏற்படுத்திப் பலனடைதல்.
2. சுகிர்லாபம் : ஓத்த வலிமையுடையவர்களுடன் சமாதானம் செய்து கொண்டு காரிய வெற்றி பெறுதல்.
3. சந்திவிக்கிரகம் : உறவாடிப் பகைவர்களை அழித்தல்.
4. அர்த்தநாசம் : காரிய வெற்றிக் காகக் கையிலுள்ள பொருளைச் செலவிடுதல்.
5. அசம்பிரிட்சியம் : எந்த முன்னறிவிப்புமின்றி திடீர் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டு வெற்றி பெறுதல்.

பஞ்சதிரவியம்:

மலைபடுதிரவியம், காடுபடுதிரவியம், நாடுபடுதிரவியம், நகர்படுதிரவியம், கடல்படுதிரவியம்.

பஞ்சபாரதீயம்:

நாரத முனிவர் இயற்றியதாகக் கருதப்படும் ஓர் இசைத் தமிழ் நூல்.

பஞ்சபுராணங்கள்:

1. தேவாரம், 2. திருவாசகம், 3. திருவிசைப்பா, 4. திருப்பல்லாண்டு, 5. பெரிய புராணம்.

பஞ்சபூதத் தலங்கள்:

1. காஞ்சி - நிலம்
2. திருவானைக்கா - நீர்
3. திருவண்ணாமலை - நெருப்பு
4. காளஹஸ்தி - காற்று
5. சிதம்பரம் - வானம்

பஞ்சமரபு:

அறிவனார் இயற்றிய ஓர் இசைத் தமிழ் நூல்.

பஞ்சமாபாதகம்:

கொலை, களவு, கள்ளுண்ணல், பொய் சொல்லல், குருநிந்தை ஆகியவை பஞ்சமா பாதகங்கள் என்று அழைக்கப்படுகிறது. இவற்றைப் பஞ்சபாதகம் என்றும் அழைப்பர்.

பஞ்சவர்ணத்தூது:

இந்நூல் யாழ்ப்பாணத்து இணுவில் வாசியான சின்னத்தம்பிப் புலவரால் இயற்றப் பெற்றது.

பஞ்சாக்கரப்பஃறொடை:

வேலப்பதேசிகர் இயற்றிய நூல் இதுவாகும்.

பஞ்சாக்கர மாலை உரையுடன்:

இந்நூல் பஞ்சாக்கரத்தின் பெருமை முதலியவற்றையும் அம்மந்திரத்திற்கு அதிதேவதையான சிவபெருமானுடைய இறைமைத் தன்மையையும் விரிவாகக் கூறுவது. கண்ணுடைய வள்ளலாரருள் பெற்ற ஒருவர் இதை இயற்றினாரென இறுதிச் செய்யுளால் தெரிகிறது. இதுவரையிற் பதிப்பிக்கப்படவில்லை.

பஞ்சாங்க நமஸ்காரம்:

கைகள், கால்கள், நெஞ்சு, நெற்றி, தோள்கள் ஆகிய ஐந்து உறுப்புகளும் பூமியில் படுமாறு நமஸ்கரித்தல் பஞ்சாங்க நமஸ்காரம் என்று கூறப்படுகிறது.

பஞ்சாங்கம்:

ஒவ்வொரு நாளைப் பற்றியும் திதி, வாரம், நட்சத்திரம், யோகம், கரணம் ஆகிய ஐந்து அங்கங்களைக் கொண்டு விளங்குவதால் பஞ்சாங்கம் என்று பெயர் பெற்றது.

பஞ்சாசயம்:

நமது உடலின் இயக்கத்திற்குத் தேவையான மூலாதாரம் என்று கருதப்படும் ஆமாசயம் என்கிற வயிறு, இரத்தாசயம் என்கிற இருதயம், சலாசயம் என்கிற மூத்திரகோசம், மலாசயம் என்கிற மலக்குடல், கர்ப்பாசயம் என்கிற கருப்பை ஆகியவை ஐந்தையும் பஞ்சாசயம் என்று சொல்வர்.

பஞ்சாட்சர சர்மா:

ஈழத்து மறுமலர்ச்சி வட்டத்துடன் தொடர்புகொண்டவர்களில் பஞ்சாட்சர சர்மா குறிப்பிடத் தக்கவர். இவர் சமஸ்கிருத பண்டிதர். தமிழ், ஆங்கிலம், மலையாளம் ஆகிய மொழிகளில் புலமை மிக்கவர். யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கத்தின் வளர்ச்சிக்குப் பெருந் தொண்டாற்றியவர்.

பஞ்சாட்சரம் ச. வே:

‘இந்து சாதனம்’ பத்திரிகையிற் பணிபுரியத் தொடங்கி வேகமாக முன்னேறி முன்னணிக் கவிஞர்களில் ஒருவராக இடம் பிடித்துக் கொண்டவர். பண்டிதரான இவர் கட்டுரை, சிறுகதை, கவிதை, சிறுவர் இலக்கியம் எனப் பல்வேறு துறைகளில் பெயர் பொறித்துள்ளார். இவரது கவிதைக் காவியமான ‘எழிலி’ இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டல விருதினைப் பெற்றமை குறிப்பிடத்தக்கது. இலக்கணப் பூங்கா, வேள்வி நெருப்பு, பஞ்சாட்சரம் கவிதைகள், சின்னப் பாப்பா பாட்டு, முதலான நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

பஞ்சாமிர்தம்:

ஐந்து சத்துப் பொருள்களின் கலவை பஞ்சாமிர்தம் ஆகும். பால், தயிர், சர்க்கரை, நெய், தேன் ஆகிய ஐந்து பொருட்களுடன் வாழைப்பழம், மாம்பழம், பலாப்பழம் போன்ற கனிவகைகளும் பஞ்சாமிர்தத்தில் கலக்கப்படுகிறது.

பட்டர்:

இராமானுசாரியாருக்குப்பின் வைணவாசிரியத் தலைமை வகித்த பராசரர் என்ற பெயருடைய பெரியார்.

பட்டாசாரியன்:

மீமாம்சை மதத்துள் ஒரு பகுதிக்கு ஆசிரியன்.

பட்டினத்தடிகள்:

இவர் பெயர் திருவெண்காடர். 10ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

பட்டினப்பாக்கம்:

அரசரும் மேன்மக்களும் வாழ்ந்துவந்த புகார் நகரின் ஒரு பகுதி.

பட்டினப்பாலை:

கரிகாற் பெருவளத்தானைக் கடியனூர் உருத்திரங்கண்ணனார் பாடிய பாடல். பத்துப் பாட்டில் ஒன்று.

படிக்காசுப் புலவர்:

இவர் 18ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர். இவர் சிதம்பரத்தில் தற்கியிருந்த போது செலவுக்குப் பணம் இல்லாததால் சிவகாமியம்மையை

நினைந்து பாடப் புலவருக்கு அம்மை தந்த பொற்கொடை என்று ஐந்து பொற் காசுகள் வந்து விழுந்தனவாம். தில்லைவாழ் அந்தணர் அவற்றைப் பொன் தட்டில் வைத்துச் சிறப்புச் செய்து புலவர்க்கு அளித்தனர். இதனால் இவருக்குப் படிக்காகப் புலவர் எனப் பெயர் ஏற்பட்டது. படிக்காகப் புலவர் 100 பழமொழிகளை விளக்கும் வகையில் நூறு செய்யுள்களில் அமைத்துப் பாடியுள்ளார். இதனால் பழமொழி விளக்கத்துக்குத் தண்டலையார் சதகம் எனப் பெயர் ஏற்பட்டது என்பர்.

படிக்காகப் புலவர் இயற்றிய நூல்கள்:

தண்டலையார் சதகம், சிவந்தெழுந்த பல்லவன் உலா, புள்ளிருக்கு வேளூர்க் கலம்பகம், தொண்டை மண்டல சதகம், உமை பாகர் பதிகம், சிவந்தெழுந்த பல்லவன் பிள்ளைத்தமிழ், பாம்பலங்காரர் வருக்கக்கோவை போன்றன.

படுமரத்து மோசிகீரனார்:

சங்ககாலப் புலவர். குறுந்தொகை 33ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

படைவீடு:

திருப்பரங்குன்றம், திருச்சீரலைவாய், திருவாவின்னக்குடி, திருவேரகம், பழமுதிர் சோலை முதலாம் குன்றுகள். முருகக் கடவுள் உறைவிடம் எனப் பொருள்படும்.

பண்டார சன்னிதி:

சைவ மடத்தின் பிராமணனல்லாத சைவத் துறவி. மடாதிபதி என்றும் கூறுவர்.

பண்டார சாத்திரம்:

தசகாரியம் என்னும் மூன்று நூல்கள். சன்மார்க்க சித்தியார், சிவாச்சிரமத்தெளிவு, சித்தாந்தப்ப. றொடை, சித்தாந்த சிகாமணி, உபாய நிட்டை வெண்பா, உபதேச வெண்பா, நிட்டை விளக்கம், அதிசயமாலை, நமச்சிவாய மாலை, உபதேசப் ப. றொடை, பஞ்சாக்கரப் ப. றொடை என்ற 14 நூல்களைக் குறிக்கும். இவை திருவாவடுதுறை ஆதீனத் துறவிகளால் இயற்றப்பட்டவையாகும்.

பண்டார வன்னியன் காவியம்:

கலைஞர் கருணாநிதியின் பாயும் புலி பண்டார வன்னியன் என்னும் நாவலை அடியொற்றி கவிஞர் ஜின்னாஹ் ஷாரிப்புத்தீன் 1600 கவிதைகளில் இக்காவியத்தைப் படைத்துள்ளார். மட்டக்களப்பு மருதமுனையில் பிறந்த இவர் மருத்துவராகப் பணியாற்றுவதோடு இலக்கியத் துறையிலும் தமக்கெனத் தனியான முத்திரை பொறித்தவர்.

மஹ்ஜபீன் காவியம் (600 கவிதைகள்), புனித பூமியிலே (1000 கவிதைகள்)

ஆகிய காவியங்களையும் பாலையில் வசந்தம், முத்துநகை, பனிமலையின் பூபாளம் முதலான கவிதை நூல்களையும் கருகாத பசுமை என்ற நாவலையும் எழுதியுள்ளார்.

பண்டிதராசர்:

திருக்கோணமலையைச் சேர்ந்த இவர் வடமொழி, தென்மொழி இரண்டையும் நன்கறிந்தவர். கோணேசர் ஆலயத்து அர்ச்சகராக இருந்தவர். சிங்கைச் செகராசசேகர மன்னனின் வேண்டுகோட்கிணங்கித் தக்கிணகைலாசபுராணம் எனப்படும் கோணாசல புராணத்தை இயற்றினார். தக்கிணகைலாச புராணத்திற்கு கவிவீரராகவர் சிறப்புப் பாயிரம் பாடியுள்ளார்.

பண்டைத் தமிழர் பண்பாடு:

தமிழ் கூறும் நல்லுலகினால் நன்கறியப்பட்டவர் ஐயன் பெருமாள் கோனார். இவர் தொகுத்ததே இந்நூலாகும். இதில் திரு. வி.க. (தமிழ்நாடு), பரிதிமாற் கலைஞர் - சூரிய நாராயண சாஸ்திரியார் (தமிழ்மொழி), டாக்டர் உ.வே. சாமிநாதையர் (தமிழ்க் கலைகள்), சுவாமி விபுலாநந்தர் (இசைக்கலை - சொற்பொழிவு), ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை (தமிழர்படைத்திறம்) மு. இராகவையங்கார் (வீரத்தாய்மார்), ச.க. கோவிந்த சாமிப்பிள்ளை (தமிழர் வாணிபம்), வி.ரா. இராமச்சந்திர தீட்சிதர் (தமிழகமும் சோழரும்), மு. கதிரேசச்செட்டியார் (தமிழ்ப்புலமை) ஆகியோரது கட்டுரைகள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. ஐயன் பெருமாள் கோனார் எழுதியுள்ள நூல்கள் சில: சங்க காலப் பாண்டியர், வள்ளல் பாரி, தமிழ்நாட்டுப் போர்க்களங்கள், பண்டைத்தமிழ் நாட்டு வரலாறு. இவரது கோனார் குறிப்புகள் தமிழ்நாட்டு மாணவர்கள் மத்தியில் பிரபலமானவை. பழனியப்பா பிரதர்ஸ் இவற்றை வெளியிடுவது குறிப்பிடத்தக்கது.

பண்டைய மகளிர் விளையாட்டுக்கள்:

1. அம்மானை, 2. கும்மி, 3. சாழல், 4. பூவல்லி, 5. உந்தியார், 6. பாவை, 7. பந்து, 8. கழல்

பத்துக் குணங்கள்:

1. செறிவு, 2. தெளிவு, 3. சமநிலை, 4. இன்பம், 5. ஒழுகிசை, 6. உதாரம், 7. உய்த்தலில் பொருண்மை, 8. காந்தம், 9. வலி, 10. சமாதி

பத்துப் பாட்டில் பாடப்பட்டோர்:

1. திருமுருகாற்றுப்படை	- முருகப்பெருமான்
2. பொருநாராற்றுப்படை,
பட்டினப்பாலை	- கரிகாலன்
3. சிறுபாணாற்றுப்படை	- நல்லியக்கோடன்
4. பெரும்பாணாற்றுப்படை	- தொண்டைமான்
இளந்திரையன்

5. மதுரைக் காஞ்சி, நெடுநல்வாடை - நெடுஞ்செழியன்
 6. மலைபடுகடாம் - நன்னன் சேய் நன்னன்
- பத்துப்பாட்டில் முல்லைப்பாட்டு, நெடுநல்வாடை, குறிஞ்சிப்பாட்டு, பட்டினப்பாலை என்பன அகத்துறை சார்ந்தவை. ஏனையவை யாவும் புறத்துறை சார்ந்தவை.

பத்துப் பாட்டு:

பத்துப்பாட்டு முழுமைக்கும் நச்சினார்க்கினியர் உரையெழுதியுள்ளார். பத்துப்பாட்டு நூல்களை விளக்கும் வெண்பா:
 முருகு பொருநாறு பாணிரண்டு முல்லை
 பெருகு வளமதுரைக் காஞ்சி - மருவினிய
 கோல நெடுநல்வாடை கோல் குறிஞ்சிப் பட்டினப்
 பாலை கடாத்தொடும் பத்து.

பத்துப் பாட்டு நூல்கள்:

நூல்	இயற்றியோர்	
1. திருமுருகாற்றுப்படை	- நக்கீரர்	317 அடிகள்
2. பொருநராற்றுப்படை	- முடத்தாமக் கண்ணியார்	248 அடிகள்
3. சிறுபாணாற்றுப்படை	- நல்லூர் நத்தத்தனார்	269 அடிகள்
4. பெரும்பாணாற்றுப்படை	- கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்	500 அடிகள்
5. முல்லைப்பாட்டு	- நப்பூதனார்	103 அடிகள்
6. மதுரைக் காஞ்சி	- மாங்குடி மருதனார்	782 அடிகள்
7. நெடுநல்வாடை	- நக்கீரர்	188 அடிகள்
8. குறிஞ்சிப்பாட்டு	- கபிலர்	261 அடிகள்
9. பட்டினப்பாலை	- கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்	301 அடிகள்
10. மலைபடுகடாம்	- இரணிய முட்டத்துப் பெருங் குன்றூர்க் கௌசிகனார்	583 அடிகள்

பத்மநாதன். நீல:

தமிழிலக்கியப் பரப்பில் மிக அழுத்தமாகக் கால் பதித்து நிற்பவர் நீ.ப. பதின்மூன்று நாவல்களுக்கு மேற் படைத்தவர். சிறுகதைத் தொகுதிகள், கவிதைத் தொகுதிகள், கட்டுரைத்தொகுதிகள் என இவரது படைப்புக்கள் பல வெளிவந்துள்ளன. இவரது நூல்கள் பல ஜேம்மன், ஆங்கிலம், இந்தி உட்படப் பல மொழிகளில் மொழி பெயர்க்கப் பட்டுள்ளன. இவர் எழுதிய நாவல்களில் 'தலைமுறைகள்', 'பள்ளி கொண்டபுரம்', 'உறவுகள்' என்பன தமிழ் நாவல் வரலாற்றில் முக்கிய மைல்கற்களாக அமைந்துள்ளன. மலையாள மொழியிலும் எழுதக்கூடிய ஆற்றல் பெற்றவர் இவர். இந்திய சாகித்திய அகாதெமி விருது பெற்றவர்.

பத்மநாதன். சோ:

சோ.ப. என்ற முதல் எழுத்துக்களால் இலக்கிய உலகில் நன்கு அறியப்பட்ட கவிஞர் இவர். பேச்சாளர், விமர்சகர், மொழிபெயர்ப்பாளர் என்ற பன்முக ஆளுமை படைத்தவர். நல்லூர் முருகன் காவடிச்சிந்து (1986), வடக்கிருத்தல் (1998) ஆபிரிக்கக் கவிதை (2001), நினைவுச் சுவடுகள் ஆகியன இவரது நூல்களாகும்.

பத்மாவதி சரித்திரம்:

இந்நாவல் அ. மாதவையர் எழுதியதாகும். இவர் விஜயமார்த்தாண்டம், முத்து மீனாட்சி என்னும் நாவல்களையும் எழுதியுள்ளார். திருமலை சேதுபதி, பாரிஸ்டர் பஞ்சநாதம், உதயலன் (ஓதெல்லோ) என்னும் நாடகங்களும் குசிகர் குட்டிக் கதைகள் (மூன்று தொகுதிகள்) என்னும் சிறுகதைகளும் இவர் எழுதியுள்ளவையாம். இவரது காலம் 1872-1925.

பதடிவைகலார்:

சங்ககாலப் புலவர். குறுந்தொகை 323ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

பதமுக்தி:

இந்திரன், பிரமன், திருமால் ஆகியவர்களுடைய பதவியைப் பெறுவது பதமுக்தியாகும்.

பதாயிகுப் பதிற்றுத் திருக்கந்தாதி:

யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த அசனா லெப்பைப் புலவர் இயற்றிய நூல்துவாகும். இவர் இயற்றிய செய்யுள் நூல்கள்: நவரத்தினத் திருப்புகழ், முகியிதீன் ஆண்டகையவர்கள் பேரில் ஆசிரிய விருத்தம், சாகுல் ஹதீமு ஆண்டகையவர்கள் மீது முனாஜாத்து என்பவை கொண்ட புகழ்ப்பாவணி, திருநாகை நிரோட்ட யமகவந்தாதி முதலியன.

பதிகம்:

ஒரு பொருள் பற்றிப் பத்துப் பாடல்களைப் பாடுவது பதிகம் எனப்படும். சங்க இலக்கியங்களிலும் திருக்குறள் போன்ற நூல்களிலும் இந்த அமைப்பு இருந்தாலும் பதிகம் என்னும் பெயரில் அமைந்த அமைப்பில் காலத்தால் முந்தியனவாக காரைக்கால் அம்மையாரின் திருவாலங்காட்டு மூத்ததிருப் பதிகங்கள் அமைந்துள்ளன. தேவாரம், திருவாசகம் போன்றன பதிக அமைப்பைப் பின்பற்றியுள்ளன. இராமலிங்க வள்ளலார், தண்டபாணி சாமிகள், மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை போன்றோர் அதிகமான பதிகங்களைப் பாடியுள்ளனர்.

பதிப்பாசிரியர்கள் நால்வர்:

1. சி.வை.தாமோதரம்பிள்ளை,
2. ஆறுமுகநாவலர்,
3. உ.வே.சாமிநாதையர்,
4. எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை.

பதிப்பாசிரியர் முனைவர் ச. மெய்யப்பன்:

பதிப்புச் செம்மல் எனப் பட்டமளித்துப் பாராட்டப் பெற்ற இவர் மணிவாசகர் பதிப்பகத்தின் தாபகராவார். ஆயிரத்துக்கும் மேற்பட்ட அரிய நூல்களை வெளியிட்டுச் சாதனை படைத்தவர். அண்ணாமலைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பணியாற்றிய காலையிலும் அதன் பின்னரும் தனித்தமிழ் இயக்கம், தமிழிசை இயக்கம் ஆகியவற்றுக்கு முதன்மை கொடுத்துச் செயற்பட்டவர். ஆராய்ச்சி நூல்களை வெளியிடுவதற்கென மெய்யப்பன் பதிப்பகம் நிறுவியவர். இவரது தமிழ்ப் பணி போற்றுதற்குரியதாகும். பல்வேறு நூல்களையும் எழுதியுள்ளார்.

பதிற்றந்தாதி:

வெண்பா அல்லது கலித்துறையில் பத்துப் பாடலால் அந்தாதித் தொடையாகப் பாடப்படும் பிரபந்தம்.

பதிற்றுப்பத்தந்தாதி:

பத்துப் பாடற்கு ஒரு சந்தமாக 100 செய்யுள்களில் அந்தாதியாகப் பாடப்படும் பிரபந்தம்.

பதிற்றுப்பத்தின் பதிகம்:

பதிற்றுப்பத்தின் ஒவ்வொரு பத்தின் இறுதியிலும் ஒரு பதிகம் காணப்படுகிறது. இதில் அந்தப் பத்தைப் பாடியவர், பத்துப் பாடல்களின் பெயர் வரிசை, பாடியதற்குக் கிடைத்த பரிசு, அதில் பாடப்பெற்றவர் அரசாண்ட கால அளவு ஆகிய செய்திகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

பதிற்றுப்பத்து:

பத்துச் சேர அரசர்களைப் போற்றிப் பத்துப் புலவர்கள் முறையே பத்துப் பத்துப் பாடல்களால் பாடிய நூல் இதுவாகும். இப்பதிற்றுப் பத்தில் முதல் பத்தும் பத்தாம் பத்தும் கிடைக்கப்பெறவில்லை. இடையில் உள்ள எட்டுப் பத்துக்களைப் பாடியோரும் பாடப்பட்டோரும் வருமாறு:

பாடியோர்	பாடப்பட்டோர்
1.	
2. குமட்டுர் கவுதமனார்	இமயவரம்பன் நெடுஞ்சேரலாதன்
3. பாலைக் கவுதமனார்	பல்யானைச் செல்கெழு குட்டுவன்
4. காப்பியாற்றுக் காப்பியனார்	குட்டுவன் களங்காய்க் கண்ணி நார்முடிச் சேரல்
5. பரணர்	கடல்பிறக்கோட்டிய செங்குட்டுவன்
6. காக்கைப் பாடினி நச்செள்ளையார்	ஆடுகோட்பாட்டுச் சேரலாதன்
7. கபிலர்	செல்வக் கடுங்கோவாழியாதன்

8. அரிசில்கிழார்	பெருஞ்சேரல் இரும்பொறை
9. பெருங்குன்றூர்க்கிழார்	இளஞ்சேரல் இரும்பொறை
10.	

பதிற்றுப்பத்துக் கதைகள்:

புலவர் க. அரசமணி இந்நூலை எழுதியுள்ளார். இவர் எழுதிய ஏனைய நூல்கள் சங்கத் தமிழ்க் கதைகள், நெடுந்தொகைக் கதைகள், குறுந்தொகைக்கதைகள், கறந்த பாலும் கன்னலும் என்பனவாகும்.

பதினாறு பேறுகள்:

1. புகழ், 2. கல்வி, 3. வலிமை, 4. வெற்றி, 5. நன்மக்கள், 6. பொன்,
7. நெல், 8. நல்லூழ், 9. நுகர்ச்சி, 10. அறிவு, 11. அழகு, 12. பெருமை,
13. இளமை, 14. துணிவு, 15. நோயின்மை, 16. நீண்ட ஆயுள்.

பதினெட்டுக் கணங்களின் பெயர்கள்:

1. அமரர், 2. சித்தர், 3. அசுரர், 4. தைத்தியர், 5. கருடர், 6. கின்னரர்,
7. நிருதர், 8. கிம்புருடர் 9. கந்தர்வர், 10. இயக்கர், 11. விஞ்சையர்,
12. பூதர், 13. பிசாசர், 14. அந்தரர், 15. முனிவர், 16. சரகர்,
17. ஆகாயவாசிகள், 18. போகபூமியர்.

பதினெண் கீழ்க் கணக்கு நூல்கள்:

1. திருக்குறள், 2. நாலடியார், 3. பழமொழி, 4. நான்மணிக் கடிக்கை,
 5. முதுமொழிக் காஞ்சி, 6. இன்னா நாற்பது, 7. இனியவை நாற்பது,
 8. கார் நாற்பது, 9. களவழி நாற்பது, 10. ஆசாரக்கோவை, 11. திரிகடுகம்,
 12. ஏலாதி, 13. சிறுபஞ்சமூலம், 14. இன்னிலை, 15. திணைமாலை ஐம்பது,
 16. திணைமாலை நூற்றைம்பது, 17. ஐந்திணை ஐம்பது, 18. ஐந்திணை எழுபது.
- இவற்றுள் திருக்குறள், கார் நாற்பது, களவழி நாற்பது, இன்னா நாற்பது, இனியவை நாற்பது, என்னும் நூல்கள் சங்க காலத்தன. மற்றவை 5ஆம் நூற்றாண்டுக்குப் பின் செய்யப்பட்டவை. பதினெண் கீழ்க்கணக்கு என்னும் பெயரிலடங்கிய தொகுப்பு 7ஆம் அல்லது 8ஆம் நூற்றாண்டில் விளங்கிய எவராலோ செய்யப்பட்டது இப்பெயர் கொடுக்கப்பட்டது.

பதினெண் புராணங்கள்:

1. பிரம்மபுராணம், 2. பத்மபுராணம், 3. பிரம்ம வைவர்த்தபுராணம்,
4. இலிங்க புராணம், 5. விஷ்ணுபுராணம், 6. கருடபுராணம், 7. அக்கினி புராணம்,
8. மச்ச புராணம், 9. நாரதபுராணம், 10. வராஹபுராணம், 11. வாமனபுராணம்,
12. கூர்ம புராணம், 13. பாகவதபுராணம், 14. ஸ்காந்தபுராணம், 15. சிவபுராணம்,
16. மார்க்கண்டேயபுராணம், 17. பிரம்மமாண்டபுராணம், 18. பவிஷ்யபுராணம்.

பதினொராம் திருமுறையில் இடம்பெற்ற நூல்களை இயற்றியோர்:

திருவாலவாயுடையார், காரைக்காலம்மையார், ஐயடிகள் காடவர்கோன், சேரமான் பெருமாள் நாயனார், நக்கீரதேவ நாயனார், கல்லாடதேவர்,

கபிலதேவர், பரணதேவர், இளம்பெருமானடிகள், அதிராவடிகள், பட்டினத்தடிகள், நம்பி யாண்டார்நம்பி ஆகிய 12 பேர். இவர்கள் அருளிய 40 நூல்கள் இத்திருமுறையில் அடங்கியுள்ளன. இத்திருமுறையைப் பிரபந்தமாலை என்றும் கூறுவர்.

பதுருத்தீன் புலவர்:

யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்தவரான இவர் 'முகியித்தீன் புராணம்' என்ற காப்பியத்தைப் பாடியுள்ளார். அறிவுலக மேதையும், நபிகள் நாயகத்தின் பேரனுமாகிய முகியித்தீன் அப்துல்காதர் ஜீலானியைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு இந்நூல் இயற்றப்பெற்றது. 'முகியித்தீன் புராணம்' 74 படலங்களில் 3800 விருத்தப்பாக்களைக் கொண்டதாக அமைந்துள்ளது. ஈழத்தில் தோன்றிய தமிழ் இலக்கியங்களில் அளவால் பெரியதாக இந்நூல் விளங்குகிறது.

பரஞ்சோதி முனிவர்:

மெய்கண்டாரின் ஞானகுரு. திருவிளையாடற் புராணம் செய்த ஆசிரியர். 16ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

பரணதேவர்:

11ஆம் திருமுறையில் சிவபெருமான் திருவந்தாதி இயற்றிய ஆசிரியர்.

பரணர்:

அகநானூறு ஆறாம் பாடலை இயற்றிய கடைச் சங்கப் புலவர்.

பரணிச் சிற்றிலக்கிய வகை:

பரணி என்பது ஒரு நட்சத்திரத்தின் பெயர். போர்க்களத்தில் பகைவர்களின் ஆயிரம் யானைகளைக் கொன்று குவித்து வெற்றி பெற்றவனைக் குறித்துத் தாழிசையால் பாடுவது பரணி இலக்கியங்களின் முதன்மை நோக்கமாகும். 11ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த செயங்கொண்டார் இயற்றிய கலிங்கத்துப்பரணி, பரணி நூல்களில் முதன்மை பெற்றதாகும். சோழர் படைத்தலைவன் கருணாகரன் கலிங்க நாட்டை வெற்றி கொண்டான். இதைப் போற்றும் கலிங்கத்துப்பரணி, தோல்வியுற்ற கலிங்க நாட்டின் பெயரால் அமைந்தது. ஒட்டக்கூத்தர் பாடிய தக்கயாகப் பரணி, தத்துவராயர் இயற்றிய மோகவதைப் பரணி, கனகராசர் எழுதிய இலங்கைப் பரணி, சீனிவாசன் பாடிய வங்கத்துப் பரணி என்பன குறிப்பிடத்தக்க சில பரணி நூல்களாகும்.

பரதசாத்திரம்:

அரபுத்த நாவலர் இயற்றிய ஒரு தமிழ் நாட்டிய நூல். பரதர் இயற்றிய நாட்டிய நூலொன்றும் இப்பெயர் பெற்றுள்ளது.

பரத சூடாமணி:

தாளத்தைப் பற்றிக் கூறும் தாளசமுத்திரம் என்னும் இசை நூலின் ஆசிரியர்.

பரத சேனாபதியம்:

ஆதிவாயிலார் வெண்பாவால் இயற்றிய ஒரு நாடக நூல்.

பரப்பிரம்ம விளக்கம்:

சைவ, வைணவ சமயத்தன்மைகளை ஆராயும் நூலாகும்.

பரமார்த்த குரு கதை:

தமிழில் வீரமாமுனிவர் இயற்றிய ஒரு கதை.

பரமானந்தப் புலவர்:

இவர் நல்லூர் கந்தப்பிள்ளை என்பவரின் புதல்வர். ஆறுமுகநாவலரின் தமையனார். இவர் இயற்றிய நூல்கள்: நல்லைக் கந்தரகவல், நல்லைக் கந்தர் கீர்த்தனம் முதலியன.

பராந்தகன்:

புகழ் பெற்ற ஒரு சோழ அரசன். பகைவர்க்கு யமன் போன்றவன். 8ஆம் நூற்றாண்டில் விளங்கிய சோழ மன்னருள் ஒருவன்.

பராபரம்:

சிவனும் சக்தியும் இணைந்து உலகை ஆட்டுவித்தும் கட்டுப்படுத்தியும் நிர்வகிப்பதைப் பராபரம் என்கிறோம். பரா + சக்தி = பராசக்தி. பரம் + சிவன் = பரமசிவன். இந்த இரண்டின் பகுதிகளை இணைக்கும்போது இதுவே பராபரம் ஆகிறது.

பரராசசேகரன்:

இவர் யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரிலிருந்து அரசாண்ட மன்னர். தமிழகத்தில் இருந்து புலவர்கள் பலரை வரவழைத்து யாழ்ப்பாணத்திற் குடியேற்றியவர். இவரது வேண்டுகோளின் பேரிலேயே 12000 செய்யுள் கொண்ட பரராச சேகரம் என்னும் வைத்திய நூல் இயற்றப்பெற்றது. இம்மன்னரது அவையிலே கவிவீரராகவ முதலியார் தாம் பாடிய வண்ணக்கவியை அரங்கேற்றியபோது பரராசசேகரன் பொற்கிழியும், மதயானையும் பரிசளித்தாரென வரலாறு கூறுகிறது. பரராசசேகரன் புவிச்சக்கரவர்த்தியாகவும் கவிச்சக்கரவர்த்தியாகவும் விளங்கினார். இவரது காலம் 1478-1519.

பரிசில் விடை:

தன் புகழ் கூறுவோர்க்கு அரசன் வேண்டியன வழங்கி அவர் மகிழ்விடைகொடுத்தலைக் கூறும் புறத்துறை.

பரிபாடல்:

பரிமேலழகர் உரைகண்ட எட்டுத்தொகை நூல். சங்ககாலத்தது. இது புலவர்கள் பாடிய 70 பாடல்களைக் கொண்டது. இப்பொழுது கிடைத்தவை 24 பாடல்களும் சில பாடல்களின் பகுதிகளும். இதனைத் தொகுப்பித்தவர் யாரெனத் தெரியவில்லை.

பரிமாணனார்:

ஓர் இலக்கண ஆசிரியர்.

பரிமேலழகர்:

திருக்குறள் உரையாசிரியருள் ஒருவர். இவர் 13ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர். திருக்குறளுக்கு உரை செய்தோரில் இவரது உரையே மிகச் சிறந்ததெனப் போற்றப்படுகிறது.

பருவகாலங்கள்:

1. கார்காலம் எனப்படும் மழைக்காலம்.
2. கூதீர்காலம் எனப்படும் குளிர்காலம்.
3. முன்பனிக்காலம்.
4. பின்பனிக்காலம்.
5. இளவேனிற்காலம்.
6. முதிர்வேனிற்காலம்.

பருவகாலத்தால் பெயர் பெற்ற நூல்:

கார் நாற்பது. (கார் - மழை) இது பதினெண்கீழ்க் கணக்கு நூல்களுள் ஒன்று.

பருஉ மோவாய்ப் பதுமனார்:

சங்ககாலப் புலவர். குறுந்தொகை 101ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

பல்காப்பியனார்:

பல்காப்பியம் என்னும் இலக்கணம் செய்தவர்.

பல்பொருட் சூடாமணி:

ஈசுர பாரதியார் இயற்றிய ஒரு நிகண்டு. 17ஆம் நூற்றாண்டுக்குரியது.

பல்லவர்:

கி.பி. 3ஆம் நூற்றாண்டு முதல் 9ஆம் நூற்றாண்டு வரை காஞ்சி நகரிலிருந்து ஆண்ட அரசவமிசத்தினர்.

பல்லவராயன்:

சோழர் தம் சேனாதிபதிகளுக்கு அளித்த பட்டங்களுள் ஒன்று.

பலபட்டைச் சொக்கநாதப் புலவர்:

தொண்டை நாட்டில் வாழ்ந்த புலவர். 18ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

பலாயனன்:

கரந்துறைந்தபோது வீமன் வைத்துக்கொண்ட பெயர்.

பவணந்தி:

நன்னூல் ஆசிரியர். 13ஆம் நூற்றாண்டினர்.

பவளக்கொடி மாலை:

புகழேந்திப் புலவர் செய்த ஒரு நூல்.

பழமொழி நூலை எழுதியவர்:

முன்றுறை அரையனார்.

பள்ள இலக்கியம்:

உழவுத் தொழில் செய்யும் பள்ளர்களின் வாழ்வை அடிப்படையாகக் கொண்ட சிற்றிலக்கிய வகை பள்ள ஆகும். முற்கூடற் பள்ள குறிப்பிடத்தகுந்த பள்ள இலக்கியமாகும்.

பறநாட்டுப் பெருங்கொற்றனார்:

சங்ககாலப் புலவர். அகநானூறு 323ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

பறாளை விநாயகர் பள்ளு:

ஈழத்தின் தலைசிறந்த புலவர் பெருமக்களில் ஒருவரான சின்னத்தம்பிப் புலவரால் ஆக்கப்பெற்ற பள்ளுப் பிரபந்தம் இதுவாகும். இவரியற்றிய ஏனைய நூல்கள்: மறைசை அந்தாதி, கல்வளை அந்தாதி, கரவை வேலன் கோவை என்பனவாகும்.

பறிதலையர்:

தலைமயிரைப் பறித்து விடும் சமணர்.

பன்மணி மாலை:

பெரும்பாலான கலம்பக உறுப்புகள் அமையப் பாடப்படுவது. இதனைக் கலம்பக மாலை என்றும் கூறுவர்.

பன்மொழிப் புலவர் எனப் பாராட்டப் பெற்றோர்:

தமிழகத்தில் பன்மொழிப் புலவரெனப் பாராட்டப்பட்டவர் கா. அப்பாத்துரை. இவர் குமரிக்கண்டம், தென்னாட்டுப் போர்க்களங்கள், வெற்றித் திருநகர், சரித்திரம்பேசுகிறது, தமிழன் உரிமை, மொழி வளம் போன்ற நூல்கள் பலவற்றை எழுதியுள்ளார். பல மொழிபெயர்ப்புக்களைச் செய்துள்ளார். ஈழத்தில் பன்மொழிப் புலவர் என அழைக்கப்பெற்றவர் சுவாமி ஞானப்பிரகாசர் ஆவார். இவர் சொற்பிறப்பு ஒப்பியல் அகராதி செய்தவர்.

பன்னாடுதந்த மாறன்வழுதி:

இவன் நற்றிணை தொகுப்பித்த பாண்டியன்.

பன்னிருபடலம்:

அகத்தியர் மாணவர் பன்னிருவர் செய்ததாகச் சொல்லப்படும் ஓர் இலக்கண நூல். புறப்பொருள் இலக்கண நூலான இது கிடைக்கவில்லை.

பன்னீராயிரம் படி:

அழகிய மணவாளசீயர் பன்னீராயிரம் கிரந்தங்களில் இயற்றிய திருவாய்மொழி.

பனம் பாரம்:

பனம் பாரனார் இயற்றிய இலக்கண நூல். பனம் பாரனார் அகத்தியரின் மாணவருள் ஒருவராவார்.

பனீ அகமது மரைக்காயர்:

காயல் பட்டினத்தைச் சேர்ந்த இவர் உமறுப் புலவரால் நிறைவு செய்யாது விடப்பட்ட நபிகள் நாயகத்தின் எஞ்சிய வரலாற்றை 39 படலங்களாக 1829 விருத்தப்பாக்களில் பாடி முடித்த பெருமைக் குரியவர். சீறாப்புராணத்தின் தொடர் காவியமாக விளங்கும் 'சின்னச் சீறா' என்றழைக்கப்படும் காவியமே இவர் செய்ததாகும். கி.பி. 1725இல் (ஹிஜ்ரி 1145 இல்) பனீ அகமது மரைக்காயர் இதனை வெளியிட்டார்.

பனைக்குளம் அப்துல் மஜீதுப் புலவர்:

இவர் இராமநாதபுரம் மாவட்டத்தில் உள்ள பனைக்குளத்தில் 7.1.1897 இல் பிறந்தவர். ஈழநாட்டைச் சேர்ந்த தமிழ் அறிஞர் ந.சி. கந்தையாபிள்ளையிடம் இலக்கண, இலக்கியங்களைக் கற்றுத் தேர்ந்தவர். 'நாயக வெண்பா' என்னும் நூல் இவருக்குப் பெரும் புகழ் சேர்த்த நூலாகும். இவர் எழுதிய ஏனைய நூல்கள்: கவிப்பூஞ் சோலை, பெருமானார் பிள்ளைத்தமிழ், இலக்கியப் பூங்கா, தமிழ்நாட்டு இஸ்லாமியப் புலவர்கள், எனது தமிழ் வாழ்க்கை முதலியன.

பா

பாகவத புராணம்:

பதினெண் புராணத்தொன்று. செவ்வைச்சூடுவார் தமிழில் பாடிய மொழிபெயர்ப்பு நூல்.

பாகுலேபன்:

முருகப்பெருமானுக்கு வழங்கப்படும் பெயர்களில் இதுவுமொன்று.

பாசவதைப் பரணி:

இது வைத்தியநாத தேசிகர் இயற்றிய நூலாகும்.

பாசுரம்:

இசையோடு பாடப்படுகின்ற பாடல்களுக்குப் பாசுரம் என்பது பெயராகும்.

பாஞ்சராத்திரம்:

வைணவ மதங்களுள் ஒன்று.

பாட்டியல் கருத்துக்களை விளக்கும் இலக்கண நூல்கள், நிகண்டுகள்:

இலக்கண விளக்கம், தொன்னூல் விளக்கம், முத்துவீரியம், சுவாமி நாதம், திவாகர நிகண்டு, பிங்கல நிகண்டு, சதுரகராதி முதலியன.

பாட்டியல் நூல்கள்:

பாட்டியல் நூல் என்றால் செய்யுள் தொடர்பான செய்திகளை விளக்கும் நூலாகும். வெண்பாப் பாட்டியல், பன்னிரு பாட்டியல், சிதம்பரப் பாட்டியல் என்பன பாட்டியல் நூல்களாகும்.

பாட்டுடைத்தலைவர்கள் உலாக்குறித்து உலா நூல்கள் கூறுவன:

பாட்டுடைத் தலைவர்கள் தத்தமக்குரிய ஊர்திகளில் உலா வந்ததாகக் கூறுதல் மரபு. பட்டத்து யானையில் பவனிவந்ததாக மூவருலாக் கூறும். ஏழு பருவ மகளிர்க்கேற்ப ஏழு வாகனங்களில் உலா வந்ததாகப் புராணத் திருமலைநாதர் இயற்றிய 'சொக்கநாதருலா' கூறுகிறது. இது 16ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது.

பாடலனார்:

பழைய இலக்கண நூலாசிரியர்.

பாடாண வாதம்:

ஆன்மாவுக்கு முத்தி நிலையிலும் ஆணவமலம் உண்டு என்றும் அந்நிலையில் கற்போல் அது கிடக்கும் என்றும் கூறும் கொள்கை.

பாடுதுறை:

புலவர் பாடுதற்குரிய போர்த்துறை. இப்பெயரில் தத்துவராயர் ஒரு நூல் செய்துள்ளார்.

பாண்டரங்கம்:

முப்புரத்தை எரித்தபோது சிவபெருமான் வெண்ணீர்ணிந்து ஆடிய கூத்து இதுவாகும்.

பாண்டரங்கனார்:

பரிபாடலில் 16ஆம் பாடல் செய்த புலவர்.

பாண்டிக்கோவை:

இறையனார் அகப்பொருளில் மேற்கோளாக வந்த கோவை நூல். நெடுமாறனைப் பற்றியது.

பாண்டித்துரைத் தேவர்:

பிற்காலத்தில் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தை நிறுவியவர். இவரது காலம் 1867-1911.

பாண்டிப் பெருமாள்:

சிவஞானபோதத்திற்கு உரை செய்தவர்களுள் ஒருவர். 17ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

பாண்டியன் மதிவாணனார்:

நாடகத் தமிழ் நூல் செய்த ஒரு பாண்டிய அரசன்.

பாணர்கள்:

பாணர்கள் மூவகையினர். சிறுபாணர், பெரும்பாணர், மண்டைப்பாணர் என்று இவர்களை வகைப்படுத்தியுள்ளனர். அவர்களின் இசைக் கருவி அடிப்படையில் இந்தப் பாகுபாடு அமைந்துள்ளது.

பாணாற்றுப்படை:

ஒரு வள்ளலிடத்தில் பரிசு பெற்றுவரும் பாணன் ஒருவன் மற்றொரு பாணனை அவ்வள்ளலிடம் பரிசு பெறுவதற்கு வழிச் செலுத்துவதைக் கூறும் புறத்துறை.

பாணினி:

வடமொழி இலக்கணம் செய்த ஆசிரியர். இவர் செய்த வடமொழி இலக்கணம் பாணினியம் என்று அழைக்கப்படுகிறது. பாணினி கி.மு. 4ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவராவார்.

பாம்பன் குமரகுருதாச சுவாமிகள்:

இவர் சிறந்த முருக பக்தர். அநுபூதி பெற்றவர். திருவான்மியூரில்

30.5.1929 இல் சமாதி ஆனார். சண்முக கவசம், குமாரசாமியம் முதலிய 14 நூல்களை இயற்றியுள்ளார். மகாதேசோ மண்டலம் என்னும் முருக வழிபாட்டுச் சபையை நிறுவியவர். இவரது நூல்களுக்குப் பேராசிரியர் இராமன் உரையெழுதியுள்ளார்.

பாரத சக்தி மகா காவியம் இயற்றியவர்:

கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார். இந்நூலுக்கு தஞ்சைத் தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம் முதன்முதலாக இராசராசன் விருதை வழங்கிக் கௌரவித்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பாரத நாட்டின் இசைக் கருவிகள்:

1. தானியங்கி இசைக்கருவிகள்,
2. தோல் இசைக்கருவிகள்,
3. காற்றிசைக் கருவிகள்,
4. தந்தியோடிணைந்த இசைக்கருவிகள்.

பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார்:

பாரத வெண்பா நூலாசிரியர். கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

பாரதி ஆய்வாளர்:

திரு ரா. அ பத்மநாபன். பாரதியின் படைப்புக்கள் பற்றி ஆய்வு செய்தவர்.

பாரதி தமிழ்:

பத்திரிகைகளில் பாரதி எழுதிய ஆக்கங்களைத் தொகுத்து பாரதி தமிழ் என்னும் நூலாக வெளியிட்டவர் ம. பெரியசாமித்தாரன். பாரதியின் படைப்புக்களைத் தொகுத்துத் தற்போது சீனு-விசுவநாதன் அழகிய நூல் வடிவில் வெளியிட்டுள்ளார். 'பாரில் அதிசயம் பாரதி' என்று வியந்து போற்றினார் கவியோகி சுத்தானந்தபாரதி. பழ-வெள்ளியங்கிரி என்பவர் பாரதி பிள்ளைத்தமிழ் பாடியுள்ளார்.

பாரதிதாசன்:

இவரது இயற்பெயர் கனக.சுப்புரத்தினம். பாரதியின் மேல் கொண்ட பற்றினால் தமது பெயரைப் பாரதிதாசன் எனப் புனைந்து கொண்டார். தமிழின் உயர்விற்காகவும் தமிழரின் சிறப்பிற்காகவும் பகுத்தறிவு பரப்பிய பாவேந்தர் இவர். கவிதை, நாடகம், காப்பியம் அனைத்திலும் தமிழ்ப் பற்று வெளிப்படச் சங்க நாதம் முழங்கியவர். இவர் உரை ஆசிரியர், இதழாளர், திரைப்பட வித்தகர். கவிதைக்காகத் தனி இதழ் நடத்தியவர். இந்தியாவிலேயே முதன்முதலாகக் கவிதைக்காகத் தனி இதழ் நடத்திய பெருமை இவருக்குண்டு.

பாரதிதாசன் எழுதிய நூல்கள்:

பாரதிதாசன் கவிதைகள், அழகின் சிரிப்பு, இசையமுது, இருண்ட வீடு, இளைஞர் இலக்கியம், எதிர்பாராத முத்தம், ஒரு தாயின் உள்ளம் மகிழ்கிறது, கண்ணகி புரட்சிக் காப்பியம், காதல் நினைவுகள், காதலா?

கடமையா?, காதல் பாடல்கள், குடும்ப விளக்கு, குறிஞ்சித் திரட்டு, குயில் பாடல்கள், தமிழியக்கம், தமிழுக்கும் அமுதென்று பேர், தமிழ்ச்சியின் கத்தி, தேசிய கீதம், தேனருவி, நாள் மலர்கள், பாண்டியன் பரிசு, புகழ் மலர்கள், மணிமேகலை வெண்பா, முல்லைக்காடு, வேங்கையே எழுக!, பிசிராந்தையார் (நாடகம்) முதலியன. பிசிராந்தையார் நாடக நூலுக்கு இந்திய அரசின் சாகித்திய அக்காடமி விருது 1969 இல் வழங்கப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. புதுவை அரசின் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்துப் பாடலையும் பாவேந்தரே இயற்றியுள்ளார். 'வாழ்வினில் செம்மையைச் செய்பவள் நீயே' என்று அந்தப் பாடல் தொடங்குகிறது.

பாரதிதாசன் கதைவசனம், பாடல்கள் எழுதிய திரைப்படங்கள்:

கவிகாளமேகம், பாலாமணி அல்லது பக்காத் திருடன். இவரது பாடல்கள் இடம்பெற்ற திரைப்படங்கள்: இராமானுசன், வளையாபதி போன்றவை.

பாரதிதாசன் பாடிய முதற் பாடல்:

'பாரதியார் கேட்கப் பாவேந்தர் பாடிய முதற் பாடல் 'எங்கெங்கு காணினும் சக்தியடா...' என்று தொடங்கும் பாடல். இது சுதேச மித்திரன் இதழில் வெளிவந்தது.

பாரதி தீபம்:

தென் கடம்பை நகரத்துத்திருவேங்கட பாரதி கட்டளைக் கலித்துறையில் செய்த நிகண்டு.

பாரதி பணியாற்றிய இதழ்கள்:

சுதேச மித்திரன், சக்கரவர்த்தினி, இந்தியா, பாலபாரதி (ஆங்கிலம்)

பாரதி பாடிய சிறுவர் இலக்கியங்கள்:

புதிய ஆத்திசூடி, பாப்பாப் பாட்டு.

பாரதி பாடிய திருப்பள்ளியெழுச்சி:

பாரதமாதா திருப்பள்ளியெழுச்சி.

பாரதியின் படைப்புக்கள்:

பக்திப் பாடல்கள், தேசபக்திப் பாடல்கள், தன்வரலாறு, சிறுவர் இலக்கியங்கள், முப்பெரும் பாடல்கள், பல்வகைப் பாடல்கள், வசன கவிதை, உரைநடை நூல்கள் எனப் பாரதியாரின் படைப்புகளை வகைப்படுத்தலாம்.

பாரதியின் முப்பெரும் பாடல்கள்:

குயில் பாட்டு, கண்ணன் பாட்டு, பாஞ்சாலி சபதம். இவற்றுள் பாஞ்சாலி சபதம் தேசிய உள்ளுறை, குயில் பாட்டு வேதாந்த உள்ளுறை, கண்ணன் பாட்டு ஆன்ம உள்ளுறை. பாஞ்சாலி சபதத்தில் பாஞ்சாலி பாரத மாதாவாக உருவகப்படுத்தப்பட்டுள்ளாள்.

பாரிகாதை:

தமிழ்ப் பேரறிஞர் இரா. இராகவையங்கார் படைத்த நூல் இதுவாகும். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் முதல் வெளியீடாக 1937இல் வெளியானது. கடையெழு வள்ளல்களில் ஒருவரான பாரியின் வாழ்க்கையை வெண்பாக்களால் கூறுவது. இந்நூலின் அரங்கேற்றம் அண்ணாமலை அரசரின் தலைமையில் நடைபெற்றது. மதுரை நான்காம் தமிழ்ச் சங்கத்தின் வெளியீடான செந்தமிழ் என்னும் ஆராய்ச்சி இதழின் முதல் ஆசிரியராக விளங்கிய பெருமைக்குரியவர் இராகவையங்கார். இவர் பல்வேறு நூல்களைப் படைத்துள்ளார். அவற்றுள் சேரநாடும் தமிழும், வாஞ்சி மாநகர், நல்லிசைப் புலமை மெல்லியலாளர்கள், செந்தமிழில் தத்தன், கோசர், கொல்லிப்பாவை என்பன குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். குறுந்தொகை விளக்கம், பட்டினப்பாலை, பெரும்பாணாற்றுப்படை போன்றவை இவர் உரை எழுதிய நூல்களாகும். பல நூல்களைப் பதிப்பித்துமுள்ளார்.

பாலமனோகரன். அ:

சிறந்த நாவலாசிரியர் என ஈழத்திலும் புலம் பெயர் நாடுகளிலும் பாராட்டப் பெற்றவர். இவரது நிலக்கிளி என்னும் நாவல் மண்வாசனை தவழும் மிகச் சிறந்த நாவலெனப் பாராட்டப்படுகிறது.

பாலேஸ்வரி ந:

ஈழத்துப் பெண் எழுத்தாளர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர் தமிழ்மணி ந. பாலேஸ்வரி ஆவார். இவர் சிறுகதை, நாவல், கட்டுரை ஆதியாம் துறைகளில் முத்திரை பொறித்துள்ளார். 1957 முதல் இன்றுவரை எழுதிக் கொண்டிருக்கும் இவர் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகளையும் 11 நாவல்களையும் படைத்துள்ளார். இவரது நூல்கள்: நினைவு நீங்காதது (நாவல்). தெய்வம் பேசுவதில்லை, எங்கே நீயோ நானும் அங்கே உன்னோடு என்பனவாகும்.

பாலைக் கௌதமனார்:

பதிற்றுப் பத்தின் மூன்றாம் பத்தினைப் பாடிய புலவர்.

பா வகையின் பாகுபாடு:

1. ஆசிரியம் எனப்படும் அகவல், 2. ஆசிரிய விருத்தம், 3. எழுகூற்றிருக்கை, 4. கண்ணி, 5. கலித்துறை, 6. கலிப்பா, 7. கலிவெண்பா, 8. கழிநெடில், 9. கொச்சகம், 10. வெண்பா.

பாவலர் துரையப்பா பிள்ளை:

ஈழத்து இலக்கிய முன்னோடிகளுள் ஒருவராகக் கருதப்படும் இவர் கவிதை. நாடகம், கீர்த்தனை, உரைநடை ஆதியாம் துறைகளில்

பெயர் பொறித்துள்ளார். யாழ்ப்பாண சுவதேசக் கும்மி, எங்கள் தேச நிலை, கீதரச மஞ்சரி, சிவமணிமாலை, தனிப்பாடல்கள் முதலான செய்யுள் நூல்களையும் 'சகலகுண சம்பன்னன்' என்ற நாடக நூலையும் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

பாவிசம்:

தொடக்கம் முதல் முடிவு வரை வனப்புடையதாக அமையும் காவியப் பண்பு.

பாவினம்:

பா, பாவினம் பற்றி விளக்கும் யாப்பிலக்கண நூல் இதுவாகும். திருக்குருகைப் பெருமாள் கவிராயர் இதனை இயற்றியுள்ளார். நம்மாழ்வாரைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு இது இயற்றப்பட்டதாகும்.

பாவேந்தர் ஆசிரியர் பதவியேற்று நடத்திய பத்திரிகைகள்:

1. புதுவை முரசு (வார இதழ்), 2. ஸ்ரீ சுப்பிரமணிய பாரதி கவிதா மண்டலம் (கவிதை மாத இதழ்), 3. குயில் இதழ்கள்.

பாவைக்கொட்டிலார்:

சங்ககாலப் புலவர். அகநானூறு 336 ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

பி

பிங்கலந்தை:

பிங்கல முனிவர் செய்த நிகண்டு. 11ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது.

பிசிராந்தையார்:

சங்ககாலப் புலவர். அகநானூறு 308ஆம் பாடலைப் பாடியவர். இதே பெயரில் பாவேந்தர் பாரதிதாசன் நாடக நூலொன்றையும் எழுதியுள்ளார். இந்நூல் சாகித்திய அக்கடமி விருதினைப் பெற்றுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பிட்ட பேடண நியாயம்:

பிசைந்து தீர்ந்த மாவைப் பின்னும் பிசைதல் போல முன் கூறப்பட்டதையே பின்னும் கூறும் நெறி.

பிண்ட சூத்திரம்:

தலைமைப் பொருளைப் பொதுப்படக் கூறும் சூத்திரம்.

பிண்டோதகம்:

பிதிரர்க்குப் பிண்ட பலியுடன் எள்ளுக் கலந்த நீர்விடுங் கிரியை. பிண்டு - பிண்டம்.

பிணையிலி:

தக்கோரால் பேணப்படாதவர்.

பித்தன்:

இவரது இயற்பெயர் கே.எம்.ஷா. கிழக்கிலங்கை தந்த சிறுகதை எழுத்தாளர்களில் இவரும் ஒருவர். இவரது சிறுகதைகள் பித்தன் கதைகள் என்ற பெயரில் வெளிவந்துள்ளது.

பித்தாமத்தர்:

பரிபாடல் 7ஆம் பாடலுக்கு இசை வகுத்தவர்.

பிபிலிகாமத்தியமம்:

முதலடியும் ஈற்றடியும் எழுத்து மிக்கும் நடுவிரண்டடியும் எழுத்துக் குறைந்தும் நாலடியும் சீரொத்துவரும் செய்யுள்.

பிரகரணப் பிரகரணம்:

அறம், பொருள், இன்பம் இவற்றைப் பொருளாகக் கொண்ட நாடக வகை.

பிரதாப முதலியார் சரித்திரம்:

தமிழில் தோன்றிய முதல் நாவல் எனக் கூறப்படும் இந்நாவலை வேதநாயகம் பிள்ளை எழுதியுள்ளார். இந்நூல் கற்பனை நுட்பம் நிறைந்தது. கிளைக் கதைகள் கொண்டது. சுவையான கதைப் போக்கோடு நகைச்சுவைகள் நிரம்பித் தமிழ்ப் பண்பை இயல்பாக, எளிய உரைநடையில் எழுதிக்காட்டும் நல்லதொரு நாவலாக மிளர்கிறது. இவரது மற்றொரு நாவல் சுகுண சுந்தரி. இவரது கவிதை நூல்களாக நீதிநூல், பெண்மதிமாலை, சர்வசமய சமரசக் கீர்த்தனைகள், தேவமாதா அந்தாதி, திருவருள் மாலை, தேவதோத்திர மாலை என்பன வெளிவந்துள்ளன. இவரது காலம் 1824-89.

பிரபந்தங்கள்:

பிரபந்தங்கள் 96 வகைப்படும் அவையாவன: 1. சாதகம், 2. பிள்ளைக் கனி, 3. பரணி, 4. கலம்பகம், 5. அகப்பொருட்கோவை, 6. ஐந்திணைச் செய்யுள், 7. வருக்கைக்கோவை, 8. மும்மணிக்கோவை, 9. அங்கமானர், 10. அட்ட மங்கலம், 11. அனுராகமாலை, 12. இரட்டை மணிமாலை, 13. இணைமணிமாலை, 14. நவமணிமாலை, 15. நான்குமணிமாலை, 16. நாமாமாலை, 17. பலசந்த மாலை, 18. தன்மணிமாலை, 19. மணி மாலை, 20. புகழ்ச்சிமாலை, 21. பெரு மகிழ்ச்சிமாலை, 22. வருக்கை மாலை, 23. மெய்கீர்த்திமாலை, 24. காப்புமாலை, 25. வேளிர்மாலை, 26. வசந்தமாலை, 27. தாரகைமாலை, 28. உட்பவமாலை, 29. தானை மாலை, 30. மும்மணிமாலை, 31. தண்டகமாலை, 32. நீராவெட்சி மாலை, 33. வெற்றிக் கரந்தை மஞ்சரி, 34. போர்க்கிழவஞ்சி, 35. வரலாற்று வஞ்சி, 36. செருக்களவஞ்சி, 37. காஞ்சிமாலை, 38. நொச்சிமாலை, 39. ஊழிஞை மாலை, 40. தும்பைமாலை, 41. வாகைமாலை, 42. வாதோரண மஞ்சரி, 43. எண் செய்யுள், 44. தொகை நிலைச் செய்யுள், 45. ஒலியல் அந்தாதி, 46. பதிற்று அந்தாதி, 47. நூற்றந்தாதி,

48. உலா, 49. உலாமடல், 50. வளமடல், 51. ஒருபா ஒருப்து, 52. இருபா இருப்து, 53. ஆற்றுப்படை, 54. கண்படைநிலை, 55. துயிலெடை, 56. பெயரின்னிசை, 57. ஊரினிசை, 58. பெயர் நேரிசை, 59. ஊர் நேரிசை, 60. ஊர் வெண்பா, 61. விளக்குநிலை, 62. புறநிலை, 63. கடைநிலை, 64. கையறுநிலை, 65. தசாங்கப்பத்து, 66. தசாங்கத்தயல், 67. அரசர் நிறுத்தம், 68. நயனப்பத்து, 69. பயோதரப் பத்து, 70. பாதாதி கேசம், 71. கேசாதிபாதம், 72. அலங்காரம் பஞ்சகம், 73. கைக்கிளை, 74. மங்கலவள்ளை, 75. தூது, 76. நாற்பது, 77. குழமகன், 78. தாண்டகம், 79. சதகம், 80. பதிகம், 81. செவியறிவுறுவு, 82. வாயுறை வாழ்த்து, 83. புறநிலை வாழ்த்து, 84. பவனிக்காதல், 85. குறத்திப் பாட்டு, 86. உழுத்திப்பாட்டு, 87. ஊசல், 88. எழுகூற்றிருக்கை, 89. கடிக்கை வெண்பா, 90. சின்னப்பூ, 91. விருத்தவிலக்கணம், 92. முதுகாஞ்சி, 93. இயன் மொழிவாழ்த்து, 94. பெருமங்கலம், 95. பெருங்காப்பியம், 96. காப்பியம்.

பிரபுலிங்கலீலை:

சிவப்பிரகாச சுவாமிகள் செய்த அல்லமாய் பிரபுவின் சரித்திரம்.

பிரபோத சந்திரோதயம்:

மாதைத் திருவேங்கடநாதர் இயற்றிய வேதாந்த நூல்.

பிரமகீதை:

தத்துவராயர் செய்த ஒரு வேதாந்த நூல்.

பிரம சூத்திரம்:

வியாசர் செய்த உத்தரமீமாம்சை சூத்திரம்.

பிரமாணங்கள்:

பிரத்தியட்சம், அநுமானம், சாப்பதம் எனப்படும் ஆகமம், அருந்தாபத்தி, திருஷ்டாந்தம், அநுபஸ்தி என்பனவாகும்.

பிரமேய சாரம்:

அருளாளப் பெருமானார் செய்த வைணவ நூல்.

பிரமோத்தரகாண்டம்:

வரதுங்க பாண்டியனியற்றிய ஒரு சைவ புராணம். 16ஆம் நூற்றாண்டு.

பிரயோக விவேகம்:

சுப்பிரமணிய தீட்சிதர் இயற்றிய தமிழ் இலக்கணம். 17ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது.

பிருகதக்கதை:

பெருங்கதைக்கு முதல் நூலானதும் குணாட்டியரால் பைசாச மொழியில் இயற்றப்பட்டதுமான நூல்.

பிருகத் சங்கிதை:

இது வராக மிகிரர் செய்த வான நூல்.

பிருகன்னனை:

அருச்சுனன் பேடி உருவோடு கரைந்துறைந்தபோது புனைந்து கொண்ட பெயர்.

பிள்ளைத்தமிழ்:

மக்களில் சிறந்தவரையோ, கடவுளையோ பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்டு குழந்தையாக உருவகித்து குழந்தைக்குரிய பருவச் செயல்களை அவர் மேல் ஏற்றிப் பாடுவது பிள்ளைத்தமிழாகும். பிள்ளைத்தமிழ் பத்துப் பருவங்களையும் பருவத்திற்குப் பத்துப் பாக்களாக நூறு பாக்களையும் பெற்றிலங்குகிறது. ஆண்பால் பிள்ளைத்தமிழ், பெண்பால் பிள்ளைத்தமிழ் என பிள்ளைத்தமிழ் இரு வகையாகப் பிரித்துரைக்கப்படும்.

பிள்ளைப்பாட்டு:

ஈழத்தில் வெளியான முதல் குழந்தைப் பாடல் திரட்டு இதுவாகும். 1935 இல் வெளியானது.

பிள்ளையார் கதை:

இந்நூல் சுன்னாகம் வரத பண்டிதரால் ஆக்கப்பெற்றது.

பிள்ளைலோகாசாரியார்:

அட்டாதச ரகசியம் செய்த வைணவ ஆசிரியர். 14ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

பின்வேலப்ப தேசிகர்:

பஞ்சாக்கரப் ப. றொடை இயற்றிய திருவாவடுதுறை ஆதீனத் தலைவர்.

பீ

பீமகவிப் புலவர்:

பாண்டி நாட்டுக் குன்றக்குடிக்கு அடுத்துள்ள செந்நெற்குடி இவரது ஊராகும். திருவாவடுதுறை நமச்சிவாய தேசிகரிடத்தில் இலக்கண, இலக்கியம் பயின்றவர். இவரியற்றிய நூல்களாவன: காரிகை வெண்பா, கோட்டிமாதவன் பிள்ளைத்தமிழ், சிவபுரமான்மியம், சிவபுரம் மீனாம்பிகை பிள்ளைத்தமிழ், செந்நெற்குடி சண்முகநாதன் பிள்ளைத்தமிழ், வாலநைடதம், விசயசிந்தாமணி.

பீற்றர் பேர்சிவல் வண.::

இவர் ஐரோப்பியர். வெஸ்லியன் மிஷனைச் சேர்ந்தவர். சமயப்பணியின் பொருட்டு 1833இல் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்தார். யாழ்ப்பாண மத்திய கல்லூரியை நிறுவினார். தமது தமிழ்ப் பண்டிதரான ஸ்ரீலஸ்ரீ ஆறுமுகநாவலர் உதவியைக் கொண்டு விவிலிய நூலை (பைபிளை) மொழிபெயர்த்தார். 17 ஆண்டுகள் யாழ்ப்பாணத்தில் பணியாற்றினார். கிறிஸ்து சமயத் துண்டுப் பிரசுரங்களை எழுதி அச்சிட்டு வெளியிட்டார்.

தமிழ்ப் பழமொழிகளைத் திரட்டி ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன் வெளியிட்டார். இதன் இரண்டாவது பதிப்பில் (1874) 6156 தமிழ்ப் பழமொழிகள் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்புடன் இடம்பெற்றிருந்தன. தமிழ்-ஆங்கில, ஆங்கில-தமிழ் அகராதிகளை எழுதி வெளியிட்டார். சென்னை திரும்பிய பின்னர் அங்கு தினவர்த்தமானி என்னும் செய்தித்தாளை வார இதழாக அச்சிட்டு வெளியிட்டார். முதன்முதல் வெளியான தமிழ்ச் செய்தித்தாள் இதுவேயாகும். பேர்சிவல் பாதிரியாரின் நினைவாக யாழ்ப்பாணம் மத்திய கல்லூரியில் மண்டபம் ஒன்றிற்கு அவரது பெயர் சூட்டப்பட்டுள்ளதுடன் வேறும் பல நினைவுச் சின்னங்களும் அங்கு உள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

பு

புகழ்க் கூத்து:

கதாநாயகன் புகழ் குறித்து நிகழும் ஆடல்.

புகழ்ச்சி மாலை:

அகவல் அடியும் கலி அடியும் மயங்கிய வஞ்சிப்பாவால் மகளிரது சிறப்பைக் கூறும் பிரபந்தம்.

புகழ்பெற்ற தமிழ் நாவலாசிரியர்கள்:

தமிழகத்தில்: மு. வரதராசனார், அகிலன், ஜெயகாந்தன், நா. பார்த்தசாரதி, கல்கி, சுஜாதா, லட்சுமி, ஜெகசிற்பியன், சாண்டிலியன், சாவி, மணியன், எஸ்.ஏ.பி. அண்ணாமலை, சிவசங்கரி, இந்துமதி, தமிழ்வாணன், கோவி மணிசேகரன், புஷ்பா தங்கதுரை, ராஜேஸ்குமார், ராஜேந்திரகுமார், வாஸந்தி, பாலகுமாரன், அனூராதா ரமணன், சு.சமுத்திரம், பிரபஞ்சன், திலகவதி, நாரண துரைக்கண்ணன், தோப்பில் முகமது மீரான், பொன்னீலன், எம்.வீ.வெங்கட்ராம், லா.ச. இராமாமிருதம், இந்திரா பார்த்தசாரதி, ராஜம் கிருஷ்ணன் முதலியோர். ஈழத்தில்: வ.அ. இராசரத்தினம், எஸ். பொன்னுத்துரை, செ. கணேசலிங்கன், கே. டானியல், செங்கை ஆழியான், தெணியான், நந்தி, செ. யோகநாதன். மலேசியாவில்: ப. சந்திரகாந்தம், சு. கமலா, மா. இராமையா, எம். துரைராஜ், வீ.கு. சந்திரசேகரன், ந. சந்திரன், ரெ. கார்த்திகேசு, நா. ஆ. செங்குட்டுவன், சை. பீரமுகம்மது, டாக்டர் சி. சொக்கலிங்கம்.

புகழேந்தி:

நளவெண்பா இயற்றிய புலவர். வெண்பா பாடுவதில் வல்லவர். வெண்பாவுக்குப் புகழேந்தி எனப்போற்றப்பட்டவர். 13ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

புகையிலை விடுதூது:

சீனிச் சர்க்கரைப் புலவர் இயற்றிய நூல். (உ.வே.ச1939)

புண்ணிய நகரங்கள்:

அயோத்தி, மதுரை, மாயா, காசி, காஞ்சி, அவந்தி, துவாரகை.

புத்தசாதகக் கதை:

கௌதம புத்தரின் பழம் பிறப்புக்கள் பற்றிப் பாளி மொழியில் எழுதப்பட்ட நூல்.

புத்த மித்திரன்:

வீரசோழியம் என்ற இலக்கணம் செய்த நூலாசிரியர். 11ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

புத்தர் அருளிய அருளுரை நூல்:

தம்ம பதம்.

புத்திரகாமியம் (புத்திரகாமேட்டி):

மகப்பேறு விரும்பிச் செய்யும் யாகம். தசரத மன்னன் இந்த யாகத்தைச் செய்தான் என்பர்.

புதினம்:

‘புதினம்’ என்னும் சொல்லை ஆங்கில அகராதிகள் ‘உரைநடையால் அமைந்த நெடிய கதை’ என்றும், இதனையே சற்று விரிவாக ‘மனித உணர்ச்சிகள், எண்ணங்கள், அவர்தம் செயல்கள் ஆகியவற்றை விளக்கிக் காட்டும் உரைநடையில் அமைந்த நீண்ட கதை’ என்றும் கூறுகின்றன. சிறந்த நாவலின் தன்மையை அறிஞர் முர்ரே என்பார் ‘உண்மையிலே சிறந்த புதினம் என்பது சாதாரண மக்களுக்கு ஒரு கதையாகவும், கல்வியறிவுடையார்க்கு அறநெறி கூறுவதாகவும் நுண்மாண் நுழை புலமும் ஆழ்ந்துணரும் தன்மையுமுடையார்க்கு அனுபவத்தால் தெளியும் உண்மை விளக்கமாகவும் அமைதல் வேண்டும்’ என்று வரையறுத்துக் கூறியுள்ளார். நாவல் என்னும் ஆங்கிலச் சொல் புதுமை என்னும் பொருளுடையது. இதனால் நாவலைப் புதினம் என்று அழைத்தனர். புதினம் என்பது புதிய கதை என்றும் பொருள்படும்.

புதுக்கயத்து வண்ணக்கன் கம்பூர்க் கிழான்:

சங்ககாலப் புலவர். நற்றிணை 294ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

புதுமைப்பித்தன்:

சொ. விருத்தாசலம் என்னும் இயற்பெயர் கொண்ட இவர் தமிழ்ச் சிறுகதை மன்னன் என்றும் தமிழ்நாட்டின் மாப்பலான் என்றும் போற்றப்பட்ட எழுத்தாளராவார். பல்வேறு நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

புதுமைப்பிரியை:

ஈழத்துப் பெண் எழுத்தாளர்களுள் குறிப்பிடத்தக்கவராகத் திகழும்

இவரது இயற்பெயர் பத்மா சோமகாந்தன். தமிழகத்து, ஈழத்து எழுத்தாளர்களால் நன்கு அறியப்பட்டவர். சிறுகதை, கட்டுரை ஆதியாம் துறைகளில் பரிசில்கள் பல பெற்றவர். மாண்புமிகு மகளிர் (கட்டுரை), கடவுளின் பூக்கள், புதிய வார்ப்புகள் ஆகிய நூல்களை இவர் எழுதியுள்ளார்.

புதுமைலோலன்:

ஈழத்து முதுபெரும் எழுத்தாளர்களுள் ஒருவரான இவரது இயற்பெயர். க. கந்தசாமி. காணிவல் காதல், தாலி ஆகிய குறுநாவல்களையும், தாயின் மணிக்கொடி என்னும் அரசியல்கட்டுரை நூலையும் வெளியிட்டுள்ளார். இவரது சிறுகதைகளின் தொகுப்பாக புதுமைலோலன் சிறுகதைகள் என்னும் நூல் வெளியாகி உள்ளது.

புதுவை இரத்தினதுரை:

ஈழத்தின் முன்னணிக் கவிஞர்களில் ஒருவர். இவரது கவிதைகள் தொகுக்கப்பெற்றுப் பல்வேறு நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன. அவற்றுள் இரத்த புஷ்பங்கள், பூவரசம் வேலியும் புலுனிக் குஞ்சுகளும் என்பன குறிப்பிடத்தக்கன.

புதுவைக்கவிஞர் வாணிதாசன் இயற்றிய நூல்கள்:

எதிராக அரங்கசாமி என்னும் இயற்பெயர் கொண்ட வாணிதாசன் கொடி முல்லை, தமிழ்ச்சி, இன்ப இலக்கியம், தொடுவானம், எழிலோவியம், எழில் விருத்தம் போன்ற நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

புதுவை ஸ்ரீ மணக்குள விநாயகர் ஒருபா.வொருபஃது:

இந்நூல் யாழ்ப்பாணத்துக் கோப்பாயைச் சேர்ந்த ச. கந்தையாபிள்ளை என்பவரால் இயற்றப்பெற்றது. இவர் வித்தகம் என்னும் பத்திரிகையில் ஆசிரியராகக் கடமை புரிந்தவர். இவர் ஜோர்ஜ் மன்னர் இயன்மொழி வாழ்த்துப் பாடியவர். இவரது காலம் 1879-1958.

புயலிலே ஒரு தோணி:

இது, ப. சிங்காரம் என்பவர் எழுதிய ஒரு நாவல். இரண்டாம் உலக யுத்தகால வரலாற்றைத் தமிழ்ப்படைப்புலகத் தளத்தில் முழுமையாகக் பின்பற்றியது இந்நாவல். புலம்பெயர்ந்த நாட்டில் இருப்பும் தாய் மண்ணின் ஏக்க அழைப்பும், யுத்தகால நெருக்கடிகளும் என ஒரு காலகட்டத்தின் முழுமுற்றான வாழ்வைச் சொல்லும் படைப்பு. தமிழ்நாட்டில், சிவகங்கை மாவட்டம் திருப்பற்றூர் வட்டத்தைச் சேர்ந்த சிங்கம் புணரியைச் சேர்ந்த சிங்காரம், மதுரை 'தினத்தந்தி' யில் நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பணியாற்றியவர். இவரது காலம் 12.8.1920 - 30.12.1997.

புரட்சிப் பொறிகள்:

இந்நூல், முனைவர் க.ப. அறவாணன் எழுதியது. திருநெல்வேலி மனோன்மணியம் சுந்தரனார் பல்கலைக்கழகத் துணைவேந்தராகவும், பேராசிரியராகவும் விளங்கியவர். இவரது 'அற்றைநாட்காதலும் வீரமும்' என்னும் முனைவர் பட்ட ஆய்வேடு ஏற்கனவே நூலாக வெளிவந்துள்ளது. இது தவிர வேறு பல நூல்களையும் இவர் எழுதியுள்ளார்.

புராணம்:

புராணம் என்றால் கதை வடிவில் கூறப்படும் பழைய புனித வரலாறு எனப் பொருள்படும். தமிழில் அநேகமான புராணங்கள் உண்டு.

புருடோத்தம நம்பி:

திருவிசைப்பா பாடிய அடியாருள் ஒருவர்.

புலத்துறை முற்றிய கூடலூர்க்கிழார்:

ஐங்குறுநூறு தொகுத்த சங்ககாலப் புலவர்.

புலநெறி வழக்கம்:

புலவரால் கைக்கொள்ளப்படும் செய்யுள் வழக்கு.

புலவர் குழந்தை எழுதிய நூல்கள்:

இராவணகாவியம், காமஞ்சரி (கவிதை நாடகம்), சிந்துகள், கொங்குநாடு, தீரன் சின்னமலை, தமிழ் வரலாறு, தமிழ் எழுத்துச் சீர்திருத்தம், தொல்காப்பியத் தமிழர், பூவாமுல்லை, யாப்பதிகாரம், தொடையதிகாரம் முதலியன. இவர் திருக்குறளுக்கும் தொல்காப்பியப் பொருளதிகாரத்திற்கும் உரை எழுதியுள்ளார்.

புலவர்மணி ஷரிபுத்தீன்:

கிழக்கிலங்கை தந்த புலவர் மணிகளுள் இவரும் ஒருவராவார். பல்வேறு நூல்களைப்படைத்துள்ள இவர் மரபுவழிநின்ற கவிதைகள் படைப்பதில் வல்லவர். இவர் எழுதிய நூல்கள்: நபிமொழி நாற்பது, நா நாற்பது, முதுமொழி வெண்பா, இசைவருள் மாலை, மக்களுக்கு இதோபதேசம், சூறாவளிப்படைப்போர் முதலியன. இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டல விருது உட்படப் பல பரிசில்களைப் பெற்ற பெருமைக்குரியவர்.

புலவராற்றுப்படை:

ஒரு புலவன் தனக்குப் பரிசளித்த அரசனையும் அவனது தலைநகரையும் வேறு புலவனிடம் சிறப்பித்து அவ்வரசனிடத்து அவனை ஆற்றுப்படுத்தலைக் கூறும் புறத்துறை. 19ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது.

புலவராற்றுப்படை என்னும் பெயரில் இலக்கியம் செய்தோர்:

திருமேனிரத்தினக் கவிராயர், குலாம் காதிரு நாவலர், மயில்வாகனன்.

புலனறி சிறப்பு:

பகைவனது நிலையை உளவு அறிவித்தார்க்குத் தாம் முன் கூறியதிலும் மிகக் கொடுத்தலை உணர்த்தும் ஒரு புறத்துறை.

புலவி நுணுக்கம்:

அற்ப காரணத்தைக் கொண்டு தலைவி தலைவனுடன் ஊடுகை.

புலியூர்க்கேசிகள்:

சங்க இலக்கிய நூல்களுக்கும் காப்பியங்களுக்கும் தெளிவுரை எழுதிப் புகழ் பெற்றவர் புலியூர்க்கேசிகள். உயர் கல்வி பயிலும் மாணவர்களுக்கு இவரது உரை நூல்கள் பெரிதும் பயன்படுகின்றன.

புலியூர் யமகவந்தாதி:

இந்நூலை இயற்றியவர் மாதகல் மயில்வாகனப் புலவர். ஈழத்துப் புலவர் பெருமக்களில் ஒருவர். இவரது ஊர் மாதகல். யாழ்ப்பாண வைபவம் என்னும் நூலை இயற்றியதன் மூலம் ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலவர் வரலாற்றில் முக்கிய இடத்தைப் பெற்றுள்ளார். இவரது காலம் 1779-1816. இவரியற்றிய ஏனைய நூல்கள்: ஞானாலங்காரரூப நாடகம், காசியாத்திரை விளக்கம். பின்வரும் செய்யுள் மயில்வாகனப் புலவரின் பெருமையைக் கூறும். நெய்யார்ந்த வாட்கைப் பரராசசேகரன் பேர்நிறுவி மெய்யாக நல்ல கலைத்தமிழ் நூல்கள் விரித்துரைத்த வையாவின் கோத்திரத்தான் மயில்வாகனன் மாதவங்கள் பொய்யாத வாய்மைப் புலியூரந்தாதி புகன்றனளே.

புற்கலாவர்த்தம்:

பொன்மழை பெய்யும் முகில்.

புறத்திணை நன்னாகனார்:

சங்ககாலப் புலவர். இவர் புறநானூறு 176ஆம் பாடலைப் பாடியவர். சிறுபாணாற்றுப்படைத் தலைவனான ஓய்மா நாட்டு நல்லியக் கோடனை இப்பாடல் மூலம் போற்றியுள்ளார்.

புறத்திணைத் துறைகளின் பெயர்கள்:

1. வெட்சி, 2. கரந்தை, 3. வஞ்சி, 4. காஞ்சி, 5. ஊழிஞை, 6. நொச்சி, 7. தும்பை, 8. வாகை, 9. பாடாண், 10. பொதுவியல், 11. கைக்கிளை, 12. பெருந்திணை.

புறத்திரட்டு:

புறப் பொருள் பற்றிய செய்யுள்களைப் பல நூல்களிலிருந்து திரட்டி அமைத்த ஒரு தொகைநூல்.

புறத்துழிஞை:

பகை அரசனுடைய மதிலைச் சூழ்ந்த அகழியின் கரையில் மேற்சென்ற வேந்தன் சேனையுடன் தங்கி முற்றுகையிடுதலைக் கூறும் புறத்துறை.

புறநானூற்றுக் கதைகள்:

இப்பெயரில் பத்து நூல்கள் செய்த புலவர். இரா. இளங்குமரன் சிறந்த தமிழறிஞர். நூல் பல எழுதியவர். சிறுவர்களுக்கும் பெரியோர்களுக்கும் பயன்தரும் புறநானூற்றுக் கதைகள் (பாகம் 1,2,3,4,5,6,7,8,9,10) நூல்

வரிசையினை எழுதியதோடு தென்னாட்டு வணிகம், முப்பெரும் புலவர்கள், தமிழ் இலக்கியத்தில் இயற்கை ஓவியம், பண்டைத்தமிழ் மன்றங்கள், சங்கச்சான்றோர் அருளுரை, சங்கச் சான்றோர் அறிவுரை, தகடூர் யாத்திரை மூலமும் உரையும், திருமுருகாற்றுப்படை உரைநடையும் குறிப்பும், தமிழ்கண்ட கானகம், பாணர், பரிபாடலில் திருமுருகன், சுவடிப் பதிப்பு வரலாறு, அந்த உணர்வு எங்கே? முதலான நூல்களையும் எழுதியுள்ளார்.

புறநானூறு:

புறப்பொருள் பற்றிய நானூறு பாடல்களைக் கொண்ட நூல் ஆதலால் இப்பெயர் பெற்றது. இதனைப் புறம், புறப்பாட்டு என்றும் அழைப்பர். இந்நூலில் உள்ள சில பாடல்களை ஜி.யு.போப் என்பவர் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.

புறநிலை வாழ்த்து:

வழிபடு தெய்வம் நின்னைக் காப்ப வழிவழி செல்வத்தோடு சிறந்து பொலிக என்று தலைவன் ஒருவனைக் கூறும் வாழ்த்து.

புறப்பொருள்:

அரசியல், நீதி, போர், சமாதானம், ஆட்சிமுறை, உழவு, தொழில் இவைகளைப் பற்றிக் கூறுவது புறப்பொருள் ஆகும்.

புறப்பொருள் இலக்கணத்தை மட்டும் விளக்கும் இலக்கண நூல்கள்:

பன்னிருபடலம், புறப்பொருள் வெண்பாமாலை.
பன்னிருபடலம் இலக்கண நூலாயினும் அது கிடைக்கவில்லை.
புறப்பொருள் வெண்பாமாலை புறப்பொருள் இலக்கணத்தை வெண்பா யாப்பில் ஒழுங்குபட விரித்துரைக்கின்றது. இதனை ஐயனாரிதனார் இயற்றியுள்ளார். 12 படலங்களைக் கொண்டுள்ளது. சாமுண்டி தேவ நாயகர் புறப்பொருள் வெண்பா மாலைக்கு உரை செய்துள்ளார்.

புறப்பொருள் வெண்பா நிலை:

இது ஐயனாரிதனார் செய்த புறப்பொருள் இலக்கண நூலாகும்.

புன்னாடு:

சோழநாடு. செந்தமிழ் சேர்ந்த 12 நாடுகளுள் ஒன்று.

பு

பூங்கண்ணன்:

சங்ககாலப் புலவர். குறுந்தொகை 253ஆம் பாடலை இயற்றியவர்.

பூங்கணுத்தரையார்:

சங்ககாலப் புலவர்களுள் ஒருவர்.

பூதஞ்சேந்தனார்:

இனியவை நாற்பது இயற்றிய பழைய புலவர்.

பூதத்தேவன்:

சங்ககாலப் புலவர். குறுந்தொகை 285ஆம் பாடலை இயற்றியவர்.

பூதப் பாண்டியன் தேவி பெருங்கோப்பெண்டு:

பூதப்பாண்டியன் இறக்கவும் அவன் தேவியான பெருங்கோப்பெண்டு அத்துயர் பொறாளாகத் தீப் பாய்ந்தனர். அப்போது பாடப்பட்ட செய்யுள் புறநானூறு 246ஆம் பாடலாக உள்ளது.

பூதபுராணம்:

இறந்துபட்டதோர் பழைய இலக்கண நூல்.

பூதம்புல்லனார்:

சங்ககாலப் புலவர். குறுந்தொகை 190ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

பூதன்றேவனார்:

கடைச் சங்ககாலப் புலவர். ஈழநாட்டவர். மதுரையில் தங்கியிருந்து சங்கத் தமிழ் செய்தமையால் மதுரைப் பூதன்றேவனார் என்றும் கூறுவர். அகநானூறு (88, 231, 307), குறுந்தொகை (189, 360, 343), நற்றிணை (366) ஆகிய நூல்களிலே மொத்தம் ஏழு பாடல்கள் இவராற் பாடப்பட்டுள்ளன. அவை பாலை, குறிஞ்சி ஆகிய திணை வகையை விளக்குவன.

பூந்துருத்தி நம்பி காடவ நம்பி:

திருவிசைப்பா பாடியவர். 11ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

பூம்பிள்ளையட்டவணை:

திருவாவடுதுறை அம்பலவாண தேசிகர் இயற்றிய சைவ சித்தாந்த நூல்.

பூர்வ மீமாம்சை:

வேதத்தில் கரும காண்ட ஆராய்ச்சி பற்றிச் சைமினி முனிவர் இயற்றிய சாத்திரம்.

பூருவாசாரியர்:

பழைய சமயாசாரியர். பண்டை நூலாசிரியர்.

பூலோகசிங்கம். பொ. கலாநிதி:

ஈழத்துத் தமிழறிஞர்களில் ஒருவரான இவர் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களைத் துருவி ஆராய்ந்து பல ஆய்வுக் கட்டுரைகளைப் படைத்துள்ளார். நல்லைநகர் ஆறுமுகநாவலரது பணிகள் குறித்து ஆய்வு செய்து நூல் வடிவில் தந்தவர். ஈழத்துத் தமிழறிஞர்களின் பெருமுயற்சிகள் எனும் இவரது நூல் ஈழத்துத் தமிழிலக்கிய வரலாற்றை ஆய்வு செய்வாருக்குப் பெரிதும் உதவும் வகையில் அமைந்துள்ளது.

பூலோகசிங்க முதலியார்:

ஈழத்துப் புலவர்களில் ஒருவர். திருச்செல்வராசர் காப்பியம் இயற்றியவர். 19ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த இவரை அருளப்பநாவலர் என்றும்ழைப்பர்.

புவரசு:

ஜேர்மனியில் பிறீமன் நகரிலிருந்து வெளிவரும் சஞ்சிகை இதுவாகும். இதன் ஆசிரியர் இந்து மகேஷ் யாழ்ப்பாணத்தைச் சார்ந்த புங்குடுதீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர். கொழும்பிலிருந்து வெளிவரும் 'மித்திரன்' பத்திரிகையில் முன்னர் பணியாற்றியவர். சிறுகதை, நாவல், சிறுவர் இலக்கியம் ஆகிய துறைகளில் ஆழத்தடம் பதித்துள்ளார். புவரசு புலம் பெயர்ந்த மக்களால் பெரிதும் விரும்பிப் படிக்கும் சஞ்சிகையாகும்.

பெ

பெரியதிருமொழி:

திருமங்கை ஆழ்வார் செய்த மடல். பிரபந்தவகை.

பெரிய திருவந்தாதி:

வெண்பாக்களால் அந்தாதியாக நம்மாழ்வார் இயற்றிய பிரபந்தவகை.

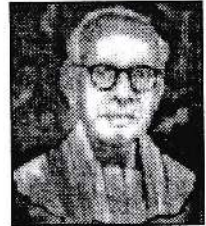
பெரியதம்பி. கு:

ஈழத்துச் சிறுகதை முன்னோடிகளுள் ஒருவராக வைத்து எண்ணப்பட வேண்டிய கு. பெரியதம்பியை செங்கை ஆழியான் தொகுத்து வெளியிட்ட மறுமலர்ச்சிச் சிறுகதைகள் என்ற தொகுதியின் பின்னரே இலக்கிய உலகு தெரிந்து கொண்டது. புலோலி ஊரைச் சேர்ந்த இவர் ஒரு தமிழ் ஆசிரியர். மணிமணியான சிறுகதைகள் சிலவற்றினைப் படைத்துள்ளார். இவரது சிறுகதைகள் மறுமலர்ச்சியிலே பெரிதும் வெளிவந்துள்ளன. அவ்வகையில் மறுமலர்ச்சிப் பண்ணையில் முகிழ்த்தவராக இவரைக் கருதலாம்.

பெரியதம்பிப்பிள்ளை. புலவர்மணி:

கிழக்கிலங்கை தந்த பேரறிஞர்களில் ஒருவரான பெரியதம்பிப் பிள்ளை இலங்கையின் இலக்கிய வரலாற்றில் அழியா இடம் பெற்றவர். கவிதை, கட்டுரை, விமர்சனம் ஆகிய துறைகளில் பெயர் பொறித்துள்ள இவர் சமய, சமூக, இலக்கியப் பணிகளில் பெரிதும் ஈடுபட்டவர். இவரது உள்ளதும் நல்லதும் என்னும் நூல் ஆழ்ந்த புலமையை வெளிக் காட்டும் வகையில் அமைந்துள்ளது. பகவத்கீதை வெண்பா என்னும் இவரது நூல் இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டல விருது பெற்றது. கிழக்கிலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் இவருக்கு கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவித்தது.

பெரிய நம்பி:

இராமானுசரின் ஆசிரியர்களுள் ஒருவர்.

பெரிய வாச்சான் பிள்ளை:

நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தத்திற்கு உரையும் மற்றும் பல நூல்களும் இயற்றியவர். 13ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

பெருங்கண்ணனார்:

சங்ககாலப் புலவர். குறுந்தொகை 289 ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

பெருங்கதை:

கொங்குவேளிர் செய்த ஒரு நூல்.

பெருங்கலித்தொகை:

இது இறந்துபட்ட ஒரு சங்க நூல்.

பெருங்காக்கை பாடியியம்:

இறந்துபட்ட ஒரு யாப்பிலக்கண நூல்.

பெருங்காப்பியம்:

தன்னிகரில்லாத தலைவனைப் பற்றியதாக நாற்பொருள் பயப்ப நாடு, நகர் முதலியவற்றைச் சிறப்பித்துப் பாடப்படும் தொடர்நிலைச் செய்யுள்வகை.

பெருங்குன்றுகிழார்:

பதிற்றுப்பத்தில் ஒன்பதாம் பத்துப் பாடியவர்.

பெருங்கோழி நாய்கள் மகள் நக்கணையார்:

சங்ககாலப் புலவர். புறநானூறு 83ஆம் பாடலைப் பாடியவர். சோழன் போர்வைக் கோப்பெரு நற்கிள்ளியைக் குறித்துப் பாடியது.

பெருங்கௌசியனார்:

மலைபடுகடாம் இயற்றிய புலவர்.

பெருஞ்சாத்தனார்:

சங்ககாலப் புலவர். குறுந்தொகை 263ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

பெருந்தேவபாணி:

நக்கீரதேவர் செய்த ஒரு நூல். 11ஆம் திருமுறையில் அடங்கியது.

பெருந்தேவனார்:

பாரதம் பாடிய சங்கப் புலவர். 9ஆம் நூற்றாண்டில் பாரத வெண்பா பாடிய புலவரும் இப்பெயர் கொண்டவரே. 11ஆம் நூற்றாண்டில் வீரசோழியத்திற்கு உரை செய்தவரும் இப்பெயரினரே.

பெருந்தோட் குறுஞ்சாத்தன்:

சங்ககாலப் புலவர். குறுந்தொகை 308ஆம் பாடலை இயற்றியவர்.

பெரும் பற்றப்புலியூர் நம்பி:

திருவாலவாயுடையார் திருவிளையாடற்புராணம் இயற்றியவர். 12ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

பெரும்பாணாற்றுப்படை:

தொண்டமானிளந்திரையனைக் கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார் பாடிய ஆற்றுப்படை.

பெரும்பொருள் விளக்கம்:

இது ஒரு நீதி நூலாகும்.

பெருமாக் கோதையார்:

சேரமான் பெருமாள் நாயனாரின் பிள்ளைத் திருநாமம்.

பெருமாள் திருமொழி:

குலசேகராழ்வார் செய்த பாடற் தொகுதி.

பெருவாயின் முள்ளியார்:

ஆசாரக்கோவை இயற்றிய புலவர்.

பெனடிக்ற் பாலன். யோ:

இவர் ஈழத்துச் சிறுகதை எழுத்தாளர்களில் குறிப்பிடத் தக்கவர். சிறுகதை, நாவல், கல்வியியல் ஆதியாம் துறைகளில் தடம் பதித்தவர். இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டல விருதினைப் பெற்றவர். இவரது நூல்கள்: சொந்தக்காரன், விபசாரம் செய்யாதிருப் பாயாக, குட்டி, தனிச் சொத்து, பாலஸ்தீனம் அழைக்கின்றது, கல்வி உளவியல் அடிப்படைகள்.

பே

பேதுருப்புலவர்:

ஈழத்தில் தெல்லிப்பழையில் வாழ்ந்த புலவர். அர்ச். யாகப்பர் அம்மாளை பாடியவர். இந்நூல் பெருங்காப்பிய இலக்கணங்கள் பல பொருந்திய ஒரு காவியமாகும்.

பேய்மகள் இளவெயினி:

சங்ககாலப் புலவர். சேரமான் பாலை பாடிய பெருங்கடுங்கோவை பேய்மகள் இளவெயினியார் பாடியுள்ள பாடல் புறநானூற்றில் பத்தாம் பாடலாக இடம்பெற்றுள்ளது. போர்க்களத்துப் பிணந்தின்னும் பேய்களை வியந்து பாடியுள்ளார்.

பேயனார்:

ஐங்குறுநூற்றில் முல்லைத் திணையைப் பாடிய புலவர்.

பேயாழ்வார்:

பன்னிரண்டு ஆழ்வார்களில் ஒருவர். மூன்றாம் திருவந்தாதி செய்தவர். 8ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

பேராசிரியர்:

உரையாசிரியர்களுள் ஒருவர். 12ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

பேரூர்ப்புராணம்:

பேரூர்க் கோயில் மீது கச்சியப்ப முனிவர் செய்த புராணம்.

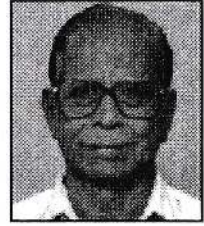
பேரேயின் முறுவலார்:

சங்ககாலப் புலவர். குறுந்தொகை 17ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

பை

பைந்தமிழ் வளர்த்த பாவலர்கள்:

முனைவர் பூவண்ணன் எழுதிய கட்டுரைநூல் இது. சிறுவர் இலக்கியம் முதல் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு வரை முத்திரை பதித்த தமிழ் அறிஞர் இவராவார். இவரது நூல்கள்: குழந்தைக் கவிஞர்கள், குழந்தை இலக்கிய வரலாறு, குழந்தைக் கவிஞரின் கதை, அக்கினிக் குஞ்சுகள், பண்பிற்குச் சில படிகள், தமிழ் இலக்கிய வரலாறு.

பொ

பொதிகை நிகண்டு:

கல்லிடைக்குறிச்சி சுவாமி கவிராயர் செய்த தமிழ் நிகண்டு.

பொதுப்பாயிரம்:

நூலியல்பு, நுவல்வோன்றிறம், நுவலும்திறன், கொள்வோன் கூற்று, கோடல் கூற்று ஆகியவற்றைக் கூறும் முன்னுரை.

பொய்க்கரிமாக்கள்:

பொய்ச்சாட்சி கூறுவோரைக் குறிப்பது.

பொய்கையார்:

களவழி நாற்பது செய்த புலவர்.

பொருநராற்றுப்படை:

கரிகாற்சோழனை முடத்தாமக் கண்ணியார் பாடிய ஆற்றுப்படைநூல்.

பொருளியசையந்தாதி:

ஓசையாலன்றிப் பொருளால் வரும் அந்தாதித்தொடை.

பொற்களந்தை வீரராகவமுதலியார்:

இவர் இயற்றிய நூல் திருவேங்கடக்கலம்பகம். 19ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

பொன்வண்ணத்தந்தாதி:

சேரமான் பெருமாள் நாயனார் செய்த நூல்களுள் ஒன்று.

பொன்னம்பல சுவாமிகள்:

இவர் கைவல்ய நவநீதம், வேதாந்த சூடாமணி, பகவத்கீதை என்னும்

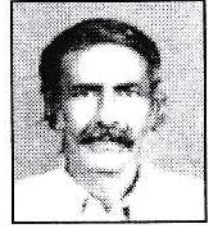
நூல்களுக்கு உரை எழுதியுள்ளார். கிருஷ்ண மிசிரர் இயற்றிய பிரபோத சந்திரோதயம் (மெய்ஞ்ஞான விளக்கம்) என்னும் நூலை 1889இல் அச்சிட்டு வெளியிட்டார். துறவியாக வாழ்ந்தவர். இவரது காலம் 1832-1904 ஆகும்.

பொன்னம்பலப்பிள்ளை:

இவர் யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தில் மாவிட்டபுரம் என்னும் ஊரைச் சேர்ந்தவர். மாவையந்தாதி, சித்திரக்கவி என்னும் நூல்களை இயற்றியுள்ளார். மாவையந்தாதி யமகமாக அமைந்த நூலாகும்.

பொன்னம்பலம். மு (மு.பொ):

மு.பொ. என அழைக்கப்பெறும் இவர் ஈழத்தின் முன்னணிக் கவிஞர்களில் ஒருவராவார். கவிதை, சிறுகதை, நாவல், திறனாய்வு, சிறுவர் இலக்கியம் ஆதியாம் துறைகளில் ஆழத் தடம் பதித்துள்ளார். இவரது படைப்புக்கள் பல இலங்கை அரசின் சாகித்தியமண்டல விருது உட்பட பல பரிசில்களைப் பெற்றுள்ளன. இவரது நூல்கள் சில: காலிலீலை, நோயில் இருத்தல், திறனாய்வுப் பார்வைகள், விசாரம், ஊஞ்சல் ஆடுவோம் என்பனவாகும்.

பொன்னாகனார்:

சங்ககாலப் புலவர். குறுந்தொகை 114ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

பொன்னுச்சாமித்தேவர்:

இவர் முத்துராமலிங்க சேதுபதி மன்னரின் சகோதரர். அமைச்சராக இருந்தவர். திருக்குறள், கம்பராமாயணம், பாரதம் முதலிய நூல்களை ஆழ்ந்துகற்றவர். பழைய நூல்கள் பல அச்சுவாகனமேறப் பொருளுதவி புரிந்தவர்.

பொன்னுத்துரை. எஸ்:

ஈழத்தின் முதுபெரும் எழுத்தாளர் எஸ் பொன்னுத்துரை தமிழ் கூறும் நல்லுலகின் பெருமதிப்பிற்குரியவர். சிறுகதை, நாவல், கட்டுரை, விமர்சனம், உருவகக் கதை ஆதியாம் பல்வேறு துறைகளில் முத்திரை பதித்த இவரது உரைநடை தனித்துவமானது. இவர் எழுதிய தீ, சடங்கு ஆகிய நாவல்கள் இலக்கிய உலகில் புதுமையை விளைத்தன. வீ, அவா, ஆண்மை, அப்பையா, வலை, முறுவல், நனவிடைதோய்தல் உட்பட பல நூல்களை எழுதியுள்ளார். 2000 பக்கங்கள் கொண்ட 'வரலாற்றில் வாழ்தல்' என்னும் சுயசரிதை நூலையும் இவர் வெளியிட்டுள்ளார். பல்வேறு இலக்கிய சர்ச்சைகளுக்கு முகங்கொடுத்துள்ள எஸ். பொ.

கடந்த 50 ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தளராது தமது படைப்புக்களை வெளியிட்டுவருகின்றார். ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் மிகவும் ஆழமாகத் தடம் பதித்துக்கொண்டவர்களில் இவரும் ஒருவராவார்.

போ

போசராச பண்டிதர்:

இவர், ஈழத்தில் எழுந்த நூல்களுள் காலத்தால் முந்தியதாகக் கருதப்படும் சரசோதி மாலை என்னும் நூலை இயற்றியவர். இந்நூல் 934 விருத்தப்பாக்களாலானது. கி.பி. 1310ஆம் ஆண்டில் அரங்கேற்றப்பட்டது. தம்பதெனியாவை இராசதானியாகக் கொண்டு அரசாண்ட மூன்றாம் பராக்கிரமபாகு மன்னனின் அவைக்களப் புலவராக விளங்கியவர். இவரியற்றிய சரசோதிமாலை ஒரு சோதிட நூலாகும். இவரைத் 'தேனுவரைப் பெருமாள்' என்றோது பண்டித போசராசன்' என நூலின் பாயிரம் கூறுகிறது.

போந்தைப் பசலையார்:

சங்ககாலப் புலவர். அகநானூறு 20ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

போதனார்:

சங்ககாலப் புலவர். நற்றிணை 110ஆம் பாடல் செய்தவர்.

போப். ஜியு:

ஆங்கில நாட்டவரான இவர் தமிழ் மொழியின் பெருமைகளை உலகறியச் செய்தார். தமிழகத்தின் பலபகுதிகளிலும் பணியாற்றிய பின் ஓக்ஸ்போர்ட் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணியாற்றினார். திருக்குறள், நாலடியார், திருவாசகம் ஆகிய நூல்களையும் புறநானூறு, புறப்பொருள் வெண்பா மாலை முதலிய நூல்களின் சில பாடல்களையும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்தார். தனது கல்லறையில் 'இவன் ஒரு தமிழ் மாணவன்' என்று பொறிக்குமாறு கேட்டுக் கொண்டார். (ஆதாரம்: வைதீக சித்தாந்த தீபிகையின் 20.10.1890 இதழ். இதில் தமது விருப்பத்தை போப் கடிதமூலம் வெளியிட்டிருந்தார்) இவர் எழுதி வெளியிட்ட நூல்கள்: தமிழ்ச் செய்யுட் கலம்பகம் (1859), தமிழ் இலக்கண வினாவிடை (1895), திருக்குறள் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு (1886), நாலடியார் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு (1893), திருவாசகம் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு (1897), தாயுமானவர் பாடல்கள் சில ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு (1897), புறப்பொருள் வெண்பாமாலை, புறநானூறு இவற்றிலுள்ள வீரச்சுவையுள்ள சில பாடல்களின் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பு (1899). இவற்றைவிட ஆங்கிலேயர் தமிழ் கற்பதற்காகச் சில நூல்களையும் எழுதியுள்ளார். இவரது காலம் 1820-1903.

ம

மகளிர்க்குரிய நான்கு குணங்கள்:

அச்சம், மடம், நாணம், பயிர்ப்பு.

மகளிர் விளையாட்டுப் பாடும் மரபில் எழுந்த நூல்கள்:

1. திருக்கோத்தும்பி
2. திருத்தோனோக்கம்
3. திருப்பொற்சண்ணம்,
4. திருத்தெள்ளேணம்
5. திருச்சாழல்
6. திருப்புவல்லி
7. திருப்பொன்னூசல்.

மஹாகவி:

ஈழத்து முதுபெரும் கவிஞர்களுள் ஒருவரான இவரின் இயற்பெயர் து. உருத்திரமூர்த்தி என்பதாகும். கவிதைத் துறையில் பல சாதனைகளை நிகழ்த்திய பெருமைக்குரியவர். இவரது நூல்கள்: வள்ளி (கவிதை), கண்மணியாள் காதை (வில்லுப்பாட்டு), கோடை (பா நாடகம்), குறும்பா, வீடும் வெளியும், புதியதொரு வீடு, மஹாகவி கவிதைகள், மஹாகவி யின் மூன்று நாடகங்கள், மஹாகவியின் ஆறு காவியங்கள் முதலியன.

மகாபாகவதம்:

நெல்லிநகர் வரதராச ஐயங்கார் வடமொழியினின்று தமிழ் மொழியில் செய்யுளாக இயற்றிய பாகவத நூல். கி.பி. 1543ஆம் ஆண்டைச் சேர்ந்தது.

மகாபாரதம்:

பாண்டவர் சரித்திரம் கூறும் நூல். வியாசர் வடமொழியிலும் துளசிதாசர் இந்தியிலும், வில்லிபுத்தூரார் தமிழிலும் செய்த நூல்.

மகாபோதி:

கௌதமர் தங்கியிருந்து ஞானோதயம் பெற்றுப் புத்தரான அரசமரம்.

மகாமகம்:

பன்னிரண்டு ஆண்டுகளுக்கு ஒருமுறை மாசி மாதத்தில் குரு சிங்கராசியில் இருக்க பெளர்ணமியோடு மகம் சேரப் பெறுவதான தினத்தன்று இந்துக்களால் கொண்டாடப்படும் விழா. கும்பகோணத்தில் உள்ள மகாமகக் குளத்தில் இந்தப் புனித தினத்தன்று நீராடி ஈஸ்வரனை வழிபடுவோர்க்கு முத்தி கிடைக்கும் என்பது ஐதீகமாகும்.

மகாயாகம்:

ஐந்துவகை வேள்வி முறைகள் மகாயாகம் என்று அழைக்கப்படுகின்றன.

1. பிரம்மம் அல்லது வேதம் ஓதல்.
2. தெய்வம் அல்லது ஹோமம் வளர்த்தல்.
3. பூதம் அல்லது பலி ஈதல்.
4. பிதூர் அல்லது தர்ப்பணம் முடித்தல்.
5. மானுடம் அல்லது இரப்போர்க்கு உணவு அளித்தல்.

மகாரதன்:

தான் ஒருவனாகிப் பத்தாயிரம் வீரரை எதிர்த்துப் பொருதவல்ல வீரன்.

மகாராசாதுறவு:

குமரதேவர் இயற்றிய ஒரு நூல்.

மகாலிங்கையர். மழவை:

இவர் மதுரைக்குக் கிழக்கில் உள்ள மழவராயனேந்தல் என்னும் ஊரில் பிறந்தவர். மழவராயனேந்தல் மழலை எனக் குறுகியது. வீரசைவ மரபினர். சென்னையில் பெரும் புலவர்களாகவிருந்த வீரசைவர்களாகிய திருத்தணிகை விசாகப்பெருமாளையர், சரவணப்பெருமாளையர் என்னும் சகோதரர்களிடம் தமிழ் பயின்றவர் இவர். தொல்காப்பியம் எழுத்ததி காரத்தை நச்சினார்க்கினியர் உரையுடன் 1847இல் சென்னையில் அச்சிற் பதிப்பித்தார். அருணாசல புராணத்திற்கு உரை எழுதியவர். இலக்கணச் சுருக்கம் என்னும் நூலை 1879ஆம் ஆண்டில் எழுதினார்.

மகாவாக்கியம்:

தத்துவமசி என்னும் தொடர்.

மகாவிரதம்:

சைவசமயத்தின் உட்சமயத்தொன்றாகும்.

மகாவீரர்:

சைன (அருக) சமயத்தைத் தோற்றுவித்தவர். புத்தர் காலத்தவர்.

மங்கலச் சொற்கள்:

பாடல்களில் ஆரம்ப வார்த்தைகளாகப் பயன்படுத்த வேண்டிய சொற்கள் மங்கலச் சொற்களாக அழைக்கப்படுகிறது. இருபத்திரண்டு வகை மங்கலச் சொற்கள் குறிக்கப்பட்டுள்ளன. அவையாவன: 1. திரு, 2. யானை, 3. தேர், 4. பரி, 5. கடல், 6. மலை, 7. மணி, 8. பூ, 9. புகழ், 10. சீர், 11. நீர், 12. எழுத்து, 13. பொன், 14. ஆரணம், 15. சொல், 16. புயல், 17. நிலம், 18. கங்கை, 19. உலகம், 20. பரிதி, 21. அமிழ்தம், 22. மதி.

மங்கல வழக்கு:

மங்கலமல்லாததை மங்கலமாகக் கூறும் வழக்கு.

மங்கலவள்ளை:

உயர்குல மங்கலையை ஒன்பது வெண்பாவால் பாடும் பிரபந்த வகை.

மங்கல வாழ்த்து:

பிரபந்தத்திறுதியில் செய்யப்படும் கவி. மணமக்களுக்கு ஆசி கூறுகை.

மங்கைபாக கவிராயர்:

கொடுங்குன்றூர்ப் புராணம் செய்தவர். 19ஆம் நூற்றாண்டினர்.

மச்சுச் செட்டியார்:

ஞானபுதைத் திருவிருத்தம் செய்தவர். 14ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

மச்சபுராணம்:

மச்சாவதாரம் எடுத்த திருமாலால் சிவபெருமானின் பெருமை தோன்ற உபதேசிக்கப்பெற்ற புராணம். திருநெல்வேலி வடமலையப்ப பிள்ளையால் கி.பி. 1706இல் தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்ட நூல்.

மச்சமுனி:

பதினெட்டுச் சித்தர்களுள் ஒருவர்.

மச்சேந்திரநாதர்:

சித்தருள் ஒருவர்.

மட்டக்களப்புத் தமிழகம்:

கிழக்கிலங்கையின் தலைநகராக விளங்கும் மட்டக்களப்புத் தமிழகத்தின் சிறப்புக்களை விளக்கும் இந்நூலை பண்டிதர் வி.சி. கந்தையா எழுதியுள்ளார்.

மடல்பாடிய மாதங்கீரனார்:

சங்ககாலப் புலவர். நற்றிணை 377ஆம் பாடலையும் குறுந்தொகை 182ஆம் பாடலையும் பாடியுள்ளார்.

மடலூர்தல், மடலேறுதல்:

தான் காதலித்த தலைவியை அடைதல் வேண்டிப் பனை மடலாலான குதிரையைத் தலைவன் ஏறி ஊர்தல்.

மண்பூனைகளும் எலி பிடிக்கும்:

இந்நூல் கிழக்கிலங்கை தந்த கவிஞர்களில் ஒருவரான மருதூர்க்கனியின் சிறுகதைத் தொகுப்பாகும். மண்வாசனை தவழும் சிறுகதைகள் பல இதில் உண்டு. இவரது மற்றோர் நூலான அந்த மழை நாட்களுக்காக (கவிதைத் தொகுதி) இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டல விருதினைப் பெற்றது.

மண்டல புருடர்:

சூடாமணி நிகண்டாசிரியர். 16ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

மணக்கால்நம்பி:

வைணவ ஆசாரியர்களுள் ஒருவர்.

மணக்குடவர்:

திருக்குறள் உரையாசிரியர்களுள் ஒருவர்.

மணிபல்லவம்:

இலங்கையின் வடபகுதியில் உள்ள ஒரு தீவு. (நயினாதீவு)

மணிப்பிரவாளம்:

வடமொழி, தென்மொழிச் சொற்கள் கலந்துவரும் ஒரு வசனநடை.

மத்துவாசாரியார்:

துவைத மதத் தாபகர். 13ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர்.

மதங்கியர்:

இரண்டு கைகளாலும் வாளெடுத்துச் சுழற்றி ஆடும் இளம் பெண்ணான மதங்கியர் ஒருவன் காமுறுவதாகப் பாடும் கலம்பக உறுப்பு.

மதனநூல் சாத்திரம் சொல்லும் நால்வகைப் பெண்டிர்:

1. பதுமினி : உயர்ந்த குணமும், நல்ல அழகும், இனிமையும், கற்புடை நெறியும் கொண்ட மகளிர்.
2. சித்தினி : சீக்கிரம் காதலுக்கு வயப்பட்டுவிடக் கூடியவர்கள்.
3. சங்கினி : உணர்ச்சி மிகக் கொண்டவர்கள். இரண்டாந்தரப் பெண்டிர் என்றே கருதப்படுகின்றனர். வாய்ப்புக் கிடைத்தால் தவற விடாதவர்.
4. அத்தினி : கடைநிலைப் பெண்டிராக இவர்கள் கருதப்படுகிறார்கள். காம, குரோத குணமுடையவர்கள்.

மதிவாணனார்:

ஒரு நாடகத் தமிழ் நூல் இயற்றிய இடைச் சங்ககாலப் பாண்டியன்.

மதுபாகம்:

தேன்போலத் தெளிவும் இனிமையும் உடைய செய்யுள்நடை.

மதுரகவி:

இனிமை பெருகப் பாடும் கவி. ஆழ்வார் ஒருவரின் பெயரும் இதுவாகும். இவர் 19ஆம் நூற்றாண்டினர்.

மதுரகவிராயர்:

திருக்கச்சூர் நொண்டி நாடகம் பாடியவர். 18ஆம் நூற்றாண்டினர்.

மதுரை இளங்கண்ணிக் கௌசிகனார்:

மதுரையில் இருந்தவர். புறநானூறு 309ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

மதுரை இளம்பாலாசியன் சேந்தன் கூத்தன்:

மதுரையில் வாழ்ந்த சங்ககாலப் புலவர். அகநானூறு 102ஆம் பாடலை இயற்றியவர்.

மதுரைக் கணக்காயனார்:

நக்கீரானாரின் தந்தையார்.

மதுரைக்காஞ்சி:

தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற பாண்டியன் நெடுஞ்செழியனை மாங்குடி மருதனார் பாடிய பாட்டு.

மதுரைக் கூலவாணிகள் சாத்தன்:

மணிமேகலையின் ஆசிரியர்.

மதுரைத் தமிழ்ச் சங்க அகராதி:

கு. கதிரவேற்பிள்ளை (உவைமன் கதிரவேற்பிள்ளை) இயற்றியது. 20ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியைச் சேர்ந்தது.

மந்திர சக்தியால் நிகழ்த்தப்படும் செயல்கள்:

1. வசியம், 2. மோகனம், 3. தம்பனம், 4. உச்சாடனம், 5. ஆஹருடனம், 6. வித்து வேடனம், 7. பேதனம், 8. மாரணம்.

மயில்வாகனப்புலவர்:

ஈழநாட்டு மாதகல் என்னும் ஊரிற் பிறந்தவர். கூழங்கைத் தம்பிரானிடம் கல்வி பயின்றவர். இவர் இயற்றிய நூல்கள்: புலியூர் யமகவந்தாதி, யாழ்ப்பாண வைபவம், ஞானாலங்காரரூப நாடகம், காசியாத்திரை விளக்கம். இவரது காலம் 1779-1816.

மயில்வாகனப்புலவர். க:

சொல்லலங்காரம் பொருந்திய செய்யுள் செய்வதிலே வல்லவரான இவர், ஈழத்துப் புலவர்களுள் ஒருவர். தெல்லிப்பழையைச் சார்ந்த வறுத்தலை விளானில் வாழ்ந்தவர். சுன்னாகம் குமாரசுவாமிப்புலவரிடம் கல்வி பயின்றவர். இவர் இயற்றிய நூல்கள்: மயிலை மும்மணிமாலை, விநாயகரகவல், மயிலைச் சுப்பிரமணியர் விருத்தம், ஊஞ்சல், வைரவர் தோத்திரம், மாவைப்பதிகம், இணுவைப்பதிகம், துணைவைப்பதிகம், நகுலேசுவரர் விநோத விசித்திர கவிப்பூங்கொத்து, இணுவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி முதலியன. இவரது காலம் 1875-1918.

மயிலேறும் பெருமாள் பிள்ளை:

சுவாமிநாத தேசிகரின் ஆசிரியரும் கல்லாடத்தின் முதல் 37 பாடல்களுக்கு உரை எழுதியவருமான புலவர். 17ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

மயிலை அந்தாதி:

இராமையர் இயற்றிய நூல்.

மயிலைச் சிலேடை வெண்பா:

முருகேச பண்டிதர் இயற்றியது. 19ஆம் நூற்றாண்டின பிற்பகுதியைச் சேர்ந்தது.

மயிலை சீனி வேங்கடசாமி:

இவர் தமிழில் கருத்தியல் ஆய்வினைத் தொடங்கி வைத்த பெருமைக்குரியவர். இவர் படைத்த கிறிஸ்தவமும் தமிழும் அறிவியல் பார்வையில் அமைந்த அரியதோர் ஆய்வு நூலாகும். இவரது ஆய்வு நூல்களுள் சமணமும் தமிழும், பௌத்தமும் தமிழும், தமிழர் வளர்த்த அழகுக் கலைகள், மறைந்து போன தமிழ் நூல்கள் என்பன குறிப்பிடத்தக்கனவாகும். இவரது காலம் 1900-1980.

மயிலைநாதர்:

நன்னூல் உரையாசிரியருள் ஒருவர். சைன மதத்தவர். 13ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

மரபியல்:

முன்னோர் வழங்கிய சொல் வழக்கைக்கூறும் இலக்கணப் பகுதி.

மருங்கூர்க்கிழார் பெருங்கண்ணனார்:

சங்ககாலப் புலவர். அகநானூறு 80ஆம் பாடலை இயற்றியவர்.

மருங்கூர்ப் பட்டினத்துச்சேந்தன் குமரனார்:

சங்ககாலப் புலவர். நற்றிணை 289ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

மருங்கூர்ப்பாகை சாத்தன் பூதனார்:

இவர் சங்ககாலப் புலவர். அகநானூறு 327ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

மருட்பா:

வெண்பாவும் ஆசிரியப்பாவும் கலந்துவரும் செய்யுள் வகை.

மருணிக்கியர்:

திருநாவுக்கரசு நாயனாரின் பிள்ளைத்திருநாமம்.

மருத்துவன் தாமோதரனார்:

இவர் கடைச் சங்ககாலப் புலவர்களுள் ஒருவர்.

மருத்துவனல்லச்சுதனார்:

பரிபாடற் பாடல்கள் சிலவற்றிற்கு இசை வகுத்தவர்.

மருதடி அந்தாதி:

யாழ்ப்பாணத்து நவாலியைச் சேர்ந்த மு. அப்பாத்துரைப்பிள்ளை இயற்றிய நூல். இவர் யமகம் பாடுவதில் வல்லவராக விளங்கினார்.

மருதம் பாடிய இளங்கடுங்கோ:

சங்ககாலப் புலவர். அகநானூறு 96ஆம் பாடலையும் நற்றிணை 50ஆம் பாடலையும் பாடியவர்.

மருவூர்ப்பாக்கம்:

காவிரிப்பூம் பட்டினத்தின் ஒரு பகுதி.

மலடுகள் ஆறுவகை:

பிள்ளைப் பேற்றைப் பெற முடியாத நிலையை மலடுகள் என்கிறார்கள். பண்டை நூலோர் காரணத்தை அடிப்படையாகக் கொண்டு இதை ஆறு வகையாகப் பிரித்துள்ளனர்.

1. வாத பித்த மலடு : உடல்நலக் கேடுகளால் ஏற்படும் மலடு.
2. கிருமி மலடு : கருப்பையில் கிருமிகள் இருப்பதால் ஏற்படும் மலடு.
3. சீத மலடு : சளி, கோழை ஆகியவற்றின் தொந்தரவுகளால் ஏற்படும் மலடு.
4. வாயு மலடு : வாயுத் தொந்தரவினால் உண்டாகும் மலடு.
5. சூதகமலடு : மாதவிடாய்க் கோளாறுகளால் ஏற்படக்கூடிய மலடு.
6. துர்மாமிச மலடு : உடல் ஆரோக்கியத்திற்கு ஏற்காத கட்டிகள் போன்றவை தோன்றுவதால் ஏற்படும் மலடு.

மலாடு:

செந்தமிழ் சேர்ந்த பன்னிரண்டு நாடுகளுள் ஒன்று. திருக்கோவிலூரைச் சூழ்ந்த நாடு.

மலைக்கொழுந்து

இது, ஈழத்தின் புகழ்பூத்த எழுத்தாளரும் மருத்துவப் பேராசிரியருமான நந்தி அவர்கள் எழுதிய நாவல். இந்நாவல் இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டல விருதினைப் பெற்றது. சிறுகதை, நாவல், நாடகம், கட்டுரை, கடிதக்கட்டுரை ஆதியாம் துறைகளில் ஆழத் தடம் பதித்த பெருமைக்குரியவர் இவர். இவரது படைப்புக்கள் பல நூலுருவம் பெற்றுள்ளன.

அவற்றின் விபரம் வருமறு: நாவல்கள் : மலைக் கொழுந்து, தங்கச்சியம்மா, நம்பிக்கைகள். சிறுகதைத் தொகுப்புக்கள்: ஊர் நம்புமா, கண்களுக்கு அப்பால், நந்தியின் கதைகள், தரிசனம். நாடகம் : குரங்குகள். சிறுவர் நூல்கள்: உங்களைப்பற்றி, தம்பி, தங்கைக்கு. மருத்துவம்: அன்புள்ள தங்கச்சிக்கு, அன்புள்ள நந்தினி, நந்தினி உன் குழந்தை, இதய நோய்களும் தடுப்பும்.

மலைபடுகடாம்:

இதனைக் கூத்தராற்றுப்படை எனவும் வழங்குவர். இது 488 அடிகளையுடையது. பரிசில் பெற்ற ஒரு கூத்தன் நன்னன் என்ற மன்னனிடம் மற்றொரு கூத்தனை ஆற்றுப்படுத்தி வருவதாக அமைந்துள்ளது. இதனை இரணிய முட்டத்துப் பெருங்குன்றூர்ப் பெருங் கௌசிகனார் பாடியுள்ளார். மலைக்கு யானையை உவமை கூறி, அதன்கண் பிறந்த ஓசையைக் கடாம் எனச் சிறப்பித்துக் கூறியமையால் இது மலைபடுகடாம் எனப் பெயர் பெற்றது. மலையிலே எழும் ஓசைகளையும் இயற்கை வளத்தையும் மக்களின் செயல்களையும் புலவர் அழகு பெற வருணித்துள்ளார்.

மலைபடுதிரவியம்:

அகில், மிளகு, கோட்டம், தக்கோலம், குங்குமம் என்னும் ஐந்து வாசனைப் பண்டம்.

மலையத்துவசன்:

தடாதகைப் பிராட்டியின் தந்தையாகிய பாண்டிய அரசன்.

மலையனார்:

சங்ககாலப் புலவர். நற்றிணை 93ஆம் பாடலைப் பாடியவர்.

மள்ளனார்:

சங்ககாலப் புலவர். குறுந்தொகை 72ஆம் பாடலையும் நற்றிணை 204ஆம் பாடலையும் இயற்றியவர்.

மறுமலர்ச்சி:

இது ஈழத்தில் வெளியான இலக்கிய இதழ். தமிழகத்தில் மணிக்கொடி போன்று ஈழத்தில் சிறந்த எழுத்தாளர் பலர் உருவாக வழிகோலிய பத்திரிகை. மறுமலர்ச்சிச் சங்கத்தினரால் வெளியிடப்பெற்றது.

மறைசைக் கலம்பகம்:

யாழ்ப்பாணத்து நீர்வேலியில் வாழ்ந்த ச. பீதாம்பரப்புலவரால் பாடப் பெற்றது. இவர் இருபாலைச் சேனாதிராச முதலியாரிடம் கல்வி கற்றவர். மறைசைத்திருப்புகழ், நீர்வை வெண்பா, வல்லிபுரநாதர் பதிகம் என்பன இவரியற்றிய வேறு நூல்களாகும். 20ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது.

மறைசைத் திருப்புகழ்:

பீதாம்பரப்புலவர் இயற்றியது. 20ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது.

மறைசையந்தாதி:

யாழ்ப்பாணத்துச் சின்னத்தம்பிப் புலவரால் இயற்றப்பெற்ற ஒரு அந்தாதி நூல். 18ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது.

மறைஞானசம்பந்த சிவாச்சாரியார்:

13ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர். அருணந்தி சிவாசாரியரின் மாணவர். உமாபதிசிவாசாரியரின் குரு. சந்தான குரவர்களுள் ஒருவர்.

மறைந்த நாகரிகங்கள்:

ந. சி கந்தையாபிள்ளை இயற்றிய நூல்.

மறைந்துபோன இசைத்தமிழ் நூல்கள்: 5 160

1. இசைத் தமிழ்ச் செய்யுள் துறைக்கோவை, 2. இசை நுணுக்கம்,
3. இந்திர காளியம், 4. குலோத்துங்கன் இசைநூல், 5. சிற்றிசை, பேரிசை, 6. பஞ்ச பாரதீயம், 7. பதினாறு படலம், 8. பெருநாரை,
9. பெருங்குருகு, 10. வாய்ப்பியம்.

மறைந்துபோன காவிய, இலக்கிய நூல்கள்:

1. பழைய இராமாயணம், 2. சைன இராமாயணம், 3. சங்ககாலத்துப் பாரதம், 4. பெருந்தேவனார் பாரதம், 5. வத்சராசன் பாரதம், 6. குண்டல கேசி, 7. வளையாபதி, 8. புராண சாகரம், 9. விம்பசாரக்கதை.

மறைமலை அடிகள்:

தமிழ்ப் பெரும் புலவரான இவர் நாகபட்டினத்தை அடுத்த காடம்பாடி என்னும் சிற்றூரில் 1876ஆம் ஆண்டு (15.7.1876) பிறந்தார். இவருக்குப் பெற்றோர் இட்ட பெயர் வேதாசலம் என்பதாகும். தனித்தமிழ்ப் பற்றுக் காரணமாகத் தமது பெயரை மறைமலை என மாற்றிக்கொண்டார். மறைமலை அடிகள் இன்சுவை கனிந்த தனித்தமிழ் நடையில் பல்வேறு துறைகளிலும் ஆராய்ச்சி நூல்கள் பலவற்றை எழுதினார்.

முல்லைப்பாட்டாராய்ச்சி, பட்டினப்பாலை ஆராய்ச்சி, மாணிக்கவாசகர் காலமும் வரலாறும் என்பன இவரது ஆராய்ச்சித் திறனுக்குச் சான்று பகரும் நூல்களாகும். இவர் படிப்போர் உள்ளத்தைப் பிணிக் கும் வகையில் கட்டுரை எழுதும் திறன் படைத்தவர். அறிவுரைக் கொத்து, சிந்தனைக் கட்டுரைகள் என்னும் நூல்கள் இதற்குச் சான்று பகருகின்றன. இவரது வடமொழிப் புலமையைச் சகுந்தல நாடக மொழிபெயர்ப்பும் சகுந்தல நாடக ஆராய்ச்சியும், நன்கு எடுத்துக்காட்டுகின்றன. குமுதவல்லி, கோகிலாம்பாள் கடிதங்கள் என்பன இவர் எழுதிய நாவல்களாகும். மக்கள் நூறாண்டு உயிர் வாழ்க்கை, பொருந்தும் உணவும் பொருந்தா உணவும், தொலைவில் உணர்தல், யோகநித்திரை ஆகியவை இவர் எழுதியுள்ள அறிவியல் நூல்களாகும். மனோன்மணியப் புகழ் வாய்ந்த சுந்தரம்பிள்ளை தனித் தமிழ் இயக்கத்திற்கு வித்திட்டவர் என்றால் மறைமலை அடிகள் அதனை வளர்த்துப் பேரியக்கமாக்கினார். இவர் ஆராய்ச்சி நூல்கள் பல எழுதித் தமிழ் வளத்தைப் பெருக்கினார். இவருடைய வசனநடை வடமொழிக் கலப்பற்ற தூய தமிழ் நடையாய் அமைந்தது. தெளிவும் செறிவும் உடையதாயிருந்தது. 'மறைமலை ஒரு பெரும் அறிவுச் சுடர்; தமிழ் நிலவு; சைவவான்; அவர்தம் தமிழ்ப் புலமையும் வடமொழிப் புலமையும் ஆங்கிலப் புலமையும், ஆராய்ச்சியும், பேச்சும், எழுத்தும், தொண்டும் தென்னாட்டை விழிக்கச் செய்தன. 'தென்னாடே அடிகளால் விழிப்புற்றது' எனத் தமிழ்த்தென்றல் திரு வி.க. அவர்கள் அடிகளாரைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

மன்மகளிர்:

அரசனால் தலைக்கோல் பெற்ற ஆடல் மகளிர்.

மன்மதனின் மலரம்புகள்:

தாமரை, அசோகம்பூ, மாம்பூ, முல்லை, நீலோற்பலம்.

மன்னைக்காஞ்சி:

இறந்தவனைப் பற்றிச் சிறப்பித்து ஏனையோர் இரங்கிக் கூறும் புறத்துறை.

மனவாசகங்கடந்தார்:

இவர் மெய்கண்ட தேவரின் சீடர். உண்மை நெறி விளக்கம் செய்த ஆசிரியர். 13ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர்.

மனோன்மணியம்மையார்:

இவர் குன்றத்தூரை அடுத்த மண்ணிவாக்கத்தைச் சேர்ந்தவர். கவிபாடும் ஆற்றல் மிக்கவர். மருத்துவமும் அறிந்தவர். இவர் இயற்றிய நூல்கள்: பழநி வெண்பாப் பதிகம், பழநி இரங்கல், பழநிப்பாமாலை, திருவாமாத்தூர் அழகியநாதர் பஞ்சரத்தினம், சென்னை கந்தசுவாமிப் பதிகம், திருவாணைக்கா அகிலாண்டநாயகி அந்தாதி, திருமுல்லை வாயில் கொடியிடை நாயகி அந்தாதி, திருமயிலைக் கற்பகவல்லி

அந்தாதி, திருக்கழுக்குன்றம் திரிபுரசுந்தரமாலை, பழநிச்சந்நிதிமுறை, பழநிச் சிங்காரமாலை, பூவைசிங்காரச் சதகம், குன்றத்தூர்ப் பொன்னியம்மன் பதிகம், புதுவைக் காமாட்சியம்மன் பதிகம், மனோன்மணியம் என்னும் வைத்திய நூல்.

மனோன்மணியம்:

தத்துவப் பேராசிரியர் சுந்தரம்பிள்ளை இயற்றிய ஒரு நாடக நூல். 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதிப் பகுதியைச் சேர்ந்தது. லிட்டன் பிரபு எழுதிய 'சீக்கரடவே'யைத் தழுவிக்கவிதை நாடகமாக ஆக்கப்பெற்றது.

மஸ்தான் சாயிபு:

இவர் இராமநாதபுரத்துக் குணங்குடியிற் பிறந்தவர். சுல்தான் அப்துல் காதிரு என்பது இவரது இயற்பெயர். துறவியான பின்னர் குணங்குடி மஸ்தான் சாயிபு என்று பெயர் பெற்றார். இவரது காலம் 1788-1835. இவர் இயற்றிய பாடல்களைத் தொகுத்துச் சீயமங்கலம் அருணாசல முதலியார் அச்சிட்டு வெளியிட்டார். ஐயாசாமி முதலியார் என்பவர் இவர்மீது குணங்குடிநாதர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி என்னும் நூலை இயற்றினார். மகாவித்துவான் திருத்தணிகைச் சரவணப் பெருமானையர் இவர்மீது நான்மணிமாலை பாடினார்.

மர

மாங்குடிமருதனார்:

மதுரைக்காஞ்சி நூலின் ஆசிரியர்.

மாணிக்கம் சுபவ:

இவரது இயற்பெயர் அண்ணாமலை. தமிழ்ப் பேராசிரிய ராகவும், துணை வேந்தராகவும் திகழ்ந்தவர். இவரது படைப்புக்கள்: ஆராய்ச்சி நூல்கள் 9: தமிழ்க்காதல், ஒப்பியல்நோக்கு, தொல்காப்பியக் கடல், சங்கநெறி, திருக்குறட்சுடர், காப்பியப்பார்வை, இலக்கியச்சாறு, கம்பர், வள்ளுவம். நாடகம் 4: மனைவியின் உரிமை, நெல்லிக்கனி, உட்பங்கழி, ஒரு நொடியில். கவிதை 3: கொடைவிளக்கு, மாமலர்கள், மாணிக்கக்குறள். உரை நூல்கள் 3: தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம் நான் மரபும் மொழி மரபும், மாணிக்கவுரை, திருக்குறள் தெளிவுரை, நீதிநூல்கள் உரை. கடித இலக்கியம் 1: தலைவர்களுக்கு. பதிப்பு நூல்கள் 2: இரட்டைக் காப்பியங்கள், நகரத்தார் அறப்பட்டயங்கள் ஆங்கிலநூல்கள் 4: The Tamil Concept of Love, A study of Tamil Verbs, Collected papers, Tamilology.

மாணிக்கவாசகர் இயற்றிய நூல்கள்:

திருவாசகம், திருக்கோவையார். திருவாசகத்திற்கு உருகாதவர் ஒரு வாசகத்திற்கும் உருகார் என்று கூறுவர்.

மாத்தளை சோமு:

ஈழத்து எழுத்தாளர்களில் ஒருவர். பல்வேறு பயண நூல்களை எழுதியுள்ளார். இவரது சிறுகதைத் தொகுதிகளும் வெளிவந்துள்ளன.

மாபுராணம்:

இறந்துபட்ட இலக்கண நூலுள் ஒன்று.

மா மூலனார்:

சங்க காலப் புலவருள் ஒருவர். கி.மு. 3 ஆம் நூற்றாண்டினர்.

மாயாவாதம்:

பிரமமே யான் என்றும் உலகம் மித்தை என்றும் கூறும் மதம்.

மார்க்க சகாயர்:

திருவிருஞ்சை முருகன் பிள்ளைத் தமிழின் ஆசிரியராகிய புலவர்.

மாலியவான்:

இராவணன் பாட்டனும் தலைமை அமைச்சனுமான அரக்கன்.

மாலை என்னும் சிற்றிலக்கியவகை:

பூமாலை போல பாமாலை இயற்றி இறைவனுக்கும் அடியார்களுக்கும் சூட்டுவது மாலை என்னும் சிற்றிலக்கிய வகையாகும். மாலை நூல்களில் இறுதிச் செய்யுளின் முடிவு முதற் பாடலின் தொடக்கத்தோடு ஒன்றியிருக்கும். இதனை மண்டலித்தல் என்பர். இரட்டை மணிமாலை, மும்மணிமாலை, நான்மணிமாலை, பன்மணிமாலை போன்றவை மாலைச் சிற்றிலக்கிய வகைகளாகும்.

மாலை மாற்று:

எழுத்துக்களை ஈறு முதலாகப் படிக்குமிடத்தும் பாட்டு மாறாமலிருக்கும் மிறைக்கவிமுறை.

மாலை மும்மணிமாலை:

ஈழத்துக் கரணவாய் வாசியான தி. செவ்வந்திநாத தேசிகர் இயற்றிய நூல். நல்லைக்கோவை என்னும் செய்யுள் நூலையும் தமிழாராய்ச்சி முதலிய உரைநடை நூல்களையும் எழுதியுள்ள இவரது காலம் 1907 - 1937.

மாவையந்தாதி:

இந்நூல் சபாபதி நாவலரால் இயற்றப் பெற்றது.

மாறன் பொறையன்:

ஐந்திணை ஐம்பது இயற்றிய பழைய புலவர்.

மாறனகப் பொருள்:

இந்நூல் கி.பி. 16 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த திருக்குருகைப் பெருமாள் கவிராயர் என்பவரால் இயற்றப் பெற்றதாகும். இந்நூலில் உள்ள 'மாறன்' என்னும் பெயர் நம்மாழ்வாரைக் குறிப்பதாகக் கூறுவர். இது ஓர் அணி இலக்கண நூலாகும்.

மி

மிருத்தியுஞ்சயம்:

இறப்பை நீக்க வல்ல மந்திரம்.

மிருத்தியுஞ்சயன்:

யமனை வென்றவனான சிவபெருமான்.

மிறைக்கவி:

சித்திர கவியே மிறைக்கவி ஆவார்.

மீ

மீமாஞ்சை:

வேத, வேதாந்தப் பொருள்களை ஆராய்தற்குக் கருவியாகவுள்ள சாத்திரம்.

மீ மிசைச் சொல்:

சிறப்புப் பொருளைத் தெரிவித்தற்கு முன்னுள்ள சொல்லின் பொருளிலேயே அடுத்து வரும் சொல்.

மீன் கோட்பறை:

நெய்தல் நிலப்பறை.

மீனக் கொடியோன்:

மீன் வடிவம் எழுதிய கொடியையுடைய பாண்டியன்.

மீனாட்சி சுந்தரக் கவிராயர்

இவர் பாண்டி நாட்டுச் சேற்றாருக்கு அருகில் உள்ள முகவூறிற் பிறந்தார். எட்டய புரத்துச் சமஸ்தானப் புலவராக இருந்தவர். இவர் இயற்றிய நூல்கள்: இராசவல்லிபுரம், முத்துச்சாமிப்பிள்ளை மீது வண்டுவிடுதாது, பயோதரப்பத்து, எட்டயபுரம் ஆண்டியப்பிள்ளை மீது பிள்ளைத்தமிழ், உதார சோதனை மஞ்சரி, ஒருதுறைக் கோவை, முருகர் அனுபூதி, கழுமலைத் திருவந்தாதி, திருப்பரங்கிரிப் பதங்கள், குதிரை மலைப்பதிகம், வண்டுவிடுதாது, தனிச்செய்யுட்கள்.

மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை - மகாவித்துவான்

மகாவித்துவான் எனப் போற்றப்பட்ட இவர் திருவாவடுதுறை ஆதீனத்தால் ஆதரிக்கப் பெற்றவர். இவர் இயற்றிய இலக்கிய வகைகள்: அகவல், அந்தாதி, ஆனந்தக்களிப்பு, இரகசியம், உலா, ஊசல், கலம்பகம், குறவஞ்சி, கோவை, சதகம், தூது, பதிகம், பிள்ளைத்தமிழ், புகழ்ச்சி மாலை, புராணம், மாலை, மான்மியம், லீலை, வெண்பா ஆதியனவாகும். இவர் குமரகுருபரர், சிவஞானமுனிவர்

ஆகியோர் வரலாற்றை எழுதினார். 16 அந்தாதிகளையும் 10 பிள்ளைத் தமிழ் நூல்களையும் அநேக பிரபந்த நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார்.

மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை எழுதிய புராணங்கள்

1. திருவுறந்தைப் புராணம்
2. திருக்குடந்தைப் புராணம்
3. மாயூரப் புராணம்
4. திருச்செந்திற் புராணம்
5. திருக்குறுக்கை வீரட்டப் புராணம்
6. திருவாளொளிப்புத்தூர்ப் புராணம்
7. திருநாகைக் காரோணப் புராணம்
8. விளர்த்தொட்டிப் புராணம்
9. ஆற்றூர்ப் புராணம்
10. திருவாரூர் தியாகராசர் லீலை
11. தனியூர்ப் புராணம்
12. மண்ணிக்கடிக்கரை புராணம்
13. கோயிலூர்ப் புராணம்
14. கண்டதேவிப் புராணம்
15. காரைக்குடிப் புராணம்
16. வீரைவனப் புராணம்
17. திருமயிலைப் புராணம்
18. காசி இரகசியம்
19. திருவம்பர்ப் புராணம்
20. திருப்பெருந்துறைப் புராணம் முதலியன.

மீனாட்சி சுந்தரனார் தெ.பொ:

அறிவுலகின் குருதேவர் என்றும் பல்கலைச்செல்வர் என்றும் போற்றப்பட்டவர். தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும், மொழியியல் முதறிஞராகவும், பல்கலைக்கழக துணைவேந்தராகவும் பணியாற்றியவர். அன்பு முடி, தமிழ்மணம், வாழும் கலை, குலசேகரர், வள்ளுவரும் மகளிரும், கானல் வரி, தமிழும் பிற பண்பாடும், சங்க இலக்கிய ஒப்பீடு, இலக்கிய வரலாறு - சங்க காலம் முதலான பல்வேறு நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

மு

முக்கூடற்பள்ளு:

முக்கூடல் அழகர் பேரில் என்னாயினாப் புலவர் பாடிய பள்ளு, 17 ஆம் நூற்றாண்டைச் சார்ந்தது.

முக்குடைச் செல்வன்:

அருகக் கடவுள்.

முக்குற்றங்கள்:

ஐயம், திரிபு, அறியாமை என்பனவாகும்.

முக்குலத்தோர்:

கள்ளர், மறவர், அகம்படியார்

முக்குணங்களின் பெயர்கள்:

சத்துவகுணம், ரஜோகுணம், தயோகுணம்

முகவைப்பாட்டு:

களத்தில் குடு அடிக்கும்போது பாடும் பொலிப்பாட்டு. கிராமிய இலக்கியவகை சார்ந்தது.

முகவோலை:

அரசர் முதலியோர் எழுதும் திருமுகம்.

முகாம்புயம்:

தாமரை போன்ற முகம்.

முடத்தாமக்கண்ணியார்:

பொருநராற்றுப்படை இயற்றிய பழைய புலவர்.

முடியரசன் கவிஞர்:

பாரதிதாசன் பரம்பரையினரான இவர் வீரகாவியம், பூங்கொடி, ஊன்றுகோல் போன்ற காவியங்களையும், முடியரசன் கவிதைகள், பாடுங்குயில், காவியப் பாவை முதலிய நூல்களையும் படைத்துள்ளார்.

முத்தப்ப செட்டியார்:

இவர், தமிழ்நாட்டில் கீழைச் சிவல் பட்டியில் பிறந்தவர். இவர் திருமுகவிலாசம், செயங்கொண்டார் சதகம், செட்டிமார் வரலாறு, செயங் கொண்ட சோழீசர் பிள்ளைத்தமிழ், செயங்கொண்ட சோழீசர் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி, நேமக்கலம்பகம், செயங்கொண்ட சோழீசர் ஊசற்றிருநாமம், செயங்கொண்ட சோழீசர் கலித்துறை அந்தாதி ஆதியாம் நூல்களை இயற்றியுள்ளார். இவரது காலம் 1760 - 1836.

முத்தமிழ்க் காவலர் விசுவநாதனார்:

முத்தமிழ்க் கவலர் கி.ஆ.பெ. விசுவநாதம் தமிழ் கூறு நல்லுலகின் பெருமதிப்புக்குரியவர். இயல், இசை, நாடக வளர்ச்சிக்குப் பெருந் தொண்டாற்றியவர். 25 நூல்களை இயற்றியுள்ளார். அவற்றுள் திருக்குறள் புதைபொருள் (இரு தொகுதிகள்), தமிழின் சிறப்பு, தமிழ்ச் செல்வம், வள்ளுவரும் குறளும், வள்ளுவர் உள்ளம், தமிழ் மருந்துகள், ஐந்து செல்வங்கள் முதலியன குறிப்பிடத்தக்கன.

முத்திராசர்:

கைலாயமாலை என்னும் நூல் செய்தவர். உறையூரினர். 18ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர்.

முத்துகுமரப்பகவி:

இவர், புதுவைத் திரிபுரசுந்தரி பிள்ளைத்தமிழ் என்னும் நூலை இயற்றியவர். இந்நூலுக்குப் பத்துப்பேர் பாயிரம் பாடியுள்ளனர். 19ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

முத்துக்குமார கவிராயர்:

யாழ்ப்பாணத்துச் சுன்னாகம் இவர் ஊர். சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளையின் ஆசிரியர். இவர் இயற்றிய நூல்கள்: ஞானக்கும்மி, ஏசுமத பரிகாரம், ஐயனாரூஞ்சல், நடராசர் பதிகம். இவர் இயற்றிய தனிப்பாடல்களைத் தொகுத்துச் சுன்னாகம் குமாரசாமிப்புலவர் 'முத்தக பஞ்ச விஞ்சதி' என்னும் பெயருடன் வெளியிட்டுள்ளார். இவரது காலம்: 1780 - 1851.

முத்துக்குமாரத் தம்பிரான்:

இவர், சென்னையைச் சேர்ந்த மயிலாப்பூரில் பிறந்தவர். வீர சைவ மரபினர். திருப்போரூர்ச் சிதம்பர சுவாமிகள் ஆதீனத்தில் ஒன்பதாவது மடாதிபதியாகப் பட்டம் கட்டப்பெற்று முத்துக்குமாரத் தம்பிரான் என்று பெயர்பெற்று விளங்கினார். இவர் இயற்றிய நூல்கள்: சமரபுரி மாலை, திருப்போரூர் அந்தாதி, திருப்போரூர் வெண்பா, திருப்போரூர்க் கலித்துறையந்தாதி, பிரணவ சைவமாலை, பூஜாவிதி அகவல், யுத்தபுரிமாலை முதலியன. பல இசைப் பாடல்களையும் இவர் இயற்றியுள்ளார்.

முத்துக் குமாரர்:

இவர் யாழ்ப்பாணத்து வட்டுக்கோட்டை ஊரினர். சேனாதிராய முதலியாரின் ஆசிரியர். கஞ்சன் காவியம், வலைவீச புராணம் என்பன இவர் இயற்றிய நூல்களாகும்.

முத்துக்குமாருப் புலவர்:

இவர் யாழ்ப்பாணத்தைச் சார்ந்த அராலியில் வாழ்ந்தவர். இவர் இயற்றிய நூல்கள்: சீமந்தினி நாடகம், பதுமாவதி நாடகம், குறவஞ்சி, தேவசகாயம்பிள்ளை நாடகம் முதலியன.

முத்துசிவன் ஆ. பேராசிரியர்:

தமிழ்குறு நல்லுலகினால் நன்கறியப்பட்டவர் பேராசிரியர் ஆ. முத்துசிவன். ஆற்றொழுக்குப் போற் பேசும் திறமும் எழுதும் திறனும் கொண்டவர். ஆங்கில இலக்கியங்களுடன் தமிழிலக்கியங்களை ஒப்புமை காட்டித் தமிழிலக்கியங்களின் சிறப்புக்களை விரித்துரைத்தவர். இவர் எழுதிய அசோகனம், அசலும் நகலும், கலிங்கத்துப்பரணி, முதலானவை இலக்கிய ஒப்பீட்டுக்குப் பயன்தரும் நூல்களாகும்.

முத்துத் தாண்டவர்:

சீர்காழியில் வாழ்ந்தவர். கீர்த்தனைகள் பல இயற்றியவர்.

முத்தமிழ்க்கவி வீரராகவ முதலியார்:

19ஆம் நூற்றாண்டில் விளங்கிய புலவர்.

முத்துவீர உபாத்தியாயர்:

இவர் தமது பெயரினால் முத்துவீரியம் என்னும் இலக்கண நூலை இயற்றினார். இது எழுத்து, சொல், பொருள், யாப்பு, அணி என்னும் ஐந்து இலக்கணங்களும் பொருந்திய சூத்திர யாப்பினால் ஆன நூல்.

முத்துராச கவிராயர்:

இவர் சோழ நாட்டிலுள்ள உறையூரில் பிறந்தவர். தந்தையார் பெயர் செந்தியப்பன். யாழ்ப்பாணத்து நல்லூரில் குடியேறிய இவர் கைலாயமாலை என்னும் நூலை இயற்றினார். 310 கண்ணிகள் கொண்ட கலிவெண்பாவாலானது இந்நூல். நல்லூர் கைலாயநாதர் கோவிலை சிங்கையாரியன் என்னும் தமிழ் மன்னன் கட்டிப் பிரதிட்டை செய்த வரலாற்றை விரிவாகவும், யாழ்ப்பாணத்து தமிழ் அரசர் வரலாற்றைச் சுருக்கமாகவும் இந்நூல் எடுத்துக் கூறுகிறது. மாதகல் மயில்வாகனப் புலவர் பின்னாளில் யாழ்ப்பாண வைபவமாலை செய்தற்கு முதலூலாக அமைந்தது முத்துராசக் கவிராயர் செய்த கைலாயமாலை என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இவரது காலம் 1604 - 1619 ஆகும்.

முத்து ராமலிங்க சேதுபதி:

இராமநாதபுரம் அரசரான இவர் பாஸ்கர சேதுபதியின் தந்தையார். புலவராகவும், புரவலராகவும் விளங்கியவர். இவர், முருகர் அனுபூதி, பிரபாகரமாலை, வள்ளிமணமாலை, சரச சல்லப மாலை, சடாக்கர சாரப்பதிகம், நீதிபோதம், பாலபோதம் முதலிய நூல்களை இயற்றியுள்ளார்.

முத்துலிங்கம். அ:

தமிழ்கூறும் நல்லுலகினால் நன்கு அறியப்பட்ட ஈழத்து எழுத்தாளர் இவர். தற்போது கனடாவில் குடியுரிமை பெற்று வாழ்ந்து வருகிறார். ஈழத்து இதழ்களிலும், தமிழகத்து சஞ்சிகைகளிலும் இவரது படைப்புக்கள் பல வெளிவந்துள்ளன. இவரது 'வடக்குவீதி' என்னும் நாவல் தமிழகத்திலும் ஈழத்திலும் பரிசில்களைப் பெற்றுள்ளது. இவரது கதைகள் யாவும் மானிட நேயத்தைப் பிரதிபலிக்கும் வகையில் விளங்குகின்றன. ஈழத்துத் தமிழ்ச் சிறுகதை இலக்கியத்திற்குப் பெருமை சேர்க்கும் படைப்பாளியாக இவர் விளங்குகின்றார்.

முத்தொள்ளாயிரம்:

சேர, சோழ, பாண்டியர் ஒவ்வொருவருக்கும் 900 செய்யுட்களாகச் செய்யப்பட்ட பழைய நூல்.

முதன் முதலில் சாகித்திய விருது பெற்றோர்:

இந்தியாவில் : சொல்லின் செல்வர் ரா.பி. சேதுப்பிள்ளை. 1954 இல் தமிழின்பம் எனும் நூலுக்காக. இலங்கையில் : டொமினிக் ஜீவா (1960 இல் தண்ணீரும் கண்ணீரும் எனும் சிறுகதைத் தொகுதிக்காக.)

முதுசூரியர்:

இரட்டைப் புலவர்களில் ஒருவர்.

முதுமொழிக் காஞ்சி:

அறிவுடையோர் அறம், பொருள், இன்பங்களைப் பலரும் அறியச் சொல்லும் புறத்துறை. கூடலூர்க்கிழார் செய்த நீதிநூல், பழமைக்கு மதிப்புக் கொடுத்து ஒவ்வொருவரும் தம் வாழ்க்கையில் கடைப்பிடிக்க வேண்டிய ஒழுக்க முறைகளையும் கைவிட வேண்டிய செயல்களையும் இந்நூல் கூறுகிறது.

முதற்சங்கத் தலைமைப் புலவர்கள்:

சிவபெருமான், முருகன், குபேரன்

முதற்றிருவந்தாதி:

பொய்கையாழ்வார் இயற்றிய அந்தாதி நூல்.

முப்பத்து மூன்று தேவர்கள்:

12 ஆதித்தர்கள், 11 ருத்திரர்கள், 8 வசுக்கள், 2 அசுவினி தேவர்கள்.

முப்பால்:

அறம், பொருள், இன்பம் என்னும் மூன்று பகுப்புக்கள் கூறும் திருக்குறள்.

மும்மணிக் கோவை:

அகவல், வெண்பா, கலித்துறை என்பன முறையே மாறிவர அந்தாதித் தொடையாகப் பாடப் பெறும் 30 பாடல்களுடைய பிரபந்தம்.

மும்மணிமாலை:

வெண்பா, கலித்துறை, அகவல் என்பன முறையே மாறிவர அந்தாதித் தொடையாகப் பாடப் பெறும் 30 பாடல்களுடைய பிரபந்தம்.

மும்முரசுகள்:

மணமுரசு, கொடை முரசு, நியாய முரசு

முரஞ்சியூர் முடிநாகனார்:

சங்க காலப் புலவர்

முருகதாசசுவாமி:

புலவர் புராணம் செய்தவர். இவரது காலம் 1840 - 1899.

முருகதாசசுவாமிகள்:

இவர் திருநெல்வேலியைச் சேர்ந்தவர். தண்டாயுதபாணி சுவாமிகள், திருப்புகழ்ச் சுவாமிகள், அபர அருணகிரிநாதர், வண்ணச்சரபம், சரபகவி வித்துவான் என்னும் சிறப்புப் பெயர்களுடையவர். இவர் இயற்றிய

நூல்கள்: தில்லைத் திருவாயிரம், திருவரங்கத் திருவாயிரம், ஏழாயிரப் பிரபந்தம், திருமகளந்தாதி, ஏகபாதத்திழகலந்தாதி, தெய்வத் திருவாயிரம், பழநித் திருவாயிரம், அருணகிரிநாதர் புராணம், பதிகச்சதகம், சதகப்பதிகம், திருச்செந்தூர்த் திருப்புகழ், திருச்செந்தூர்க் கோவை, திருவாமாத்தூர்த் தலபுராணம் முதலியனவாகும்.

முருகபூபதி. வெ:

புலம்பெயர்ந்து வாழும் ஈழத்துப் படைப்பாளிகளில் ஒருவர். சிறுகதை, நாவல், உருவகக் கதை ஆகிய துறைகளில் பெரும் பங்களிப்பைச் செய்துள்ள இவரது நூல்கள்: சுமையின் பங்காளிகள், சமாந்தரங்கள், வெளிச்சம், நெஞ்சில் நிலைத்த நெஞ்சங்கள், இலக்கியமடல், சமதர்மப்பூங்காவில், பாட்டி சொன்ன கதை, சந்திப்பு, பறவைகள் என்பன வாகும். சுமையின் பங்காளிகள் என்ற சிறுகதைத் தொகுதியும் பறவைகள் என்ற நாவலும் இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டல விருதுகளைப் பெற்றுள்ளன.

முருகானந்தன் அ.செ:

ஈழத்தின் பிரபல சிறுகதை எழுத்தாளராக விளங்கிய இவர் மறுமலர்ச்சிக் காலத்தவர். 1943 இல் யாழ்ப்பாணத்தில் உருவான தமிழிலக்கிய மறுமலர்ச்சிச் சங்கத்தின் உறுப்பினர்களில் ஒருவர். ஆரம்பத்தில் 'மறுமலர்ச்சி' சஞ்சிகையிலும் பின்னர் ஈழகேசரியிலும் (18) அதிகமான கதைகளை எழுதியுள்ளார். இவரது சிறுகதைத் தொகுதியொன்று 'மனிதமாடு' என்னும் பெயரில் வெளிவந்துள்ளது. இவரது கதைகள் கலாசாரப் பேரவை இச்சிறுகதைத் தொகுதியை வெளியிட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. முருகானந்தன் எழுத்தையே முழு நேரத் தொழிலாகக் கொண்டவர். ஈழகேசரி, ஈழநாடு பத்திரிகைகளிலும் பணியாற்றியவர். அ.செ. முருகானந்தனின் சிறுகதைகள் சமூகப் பதிவுகளாகவும் யாழ்ப்பாண மண்ணின் ஆவணப் பதிவுகளாகவும் விளங்குகின்றன. அல்லயன்ஸ் குப்புசாமி ஐயரின் கதைக்கோவை (தொகுதி 3)யில் இவரது 'மனிதமாடு' சிறுகதை இடம்பெற்றுள்ளது. மண்வாசனை தவழும் சிறுகதைகள் பல படைத்த பெருமைக்குரியவர் இவர்.

முருகேசக் கவிராயர்

இவர் புதுக்கோட்டை சமஸ்தானத்தில் இராமச்சந்திர தொண்டைமாளின் அவைப் புலவராக இருந்தவர். பல தனிச்செய்யுட்களைப் பாடியுள்ளார். ஆனந்தக்களிப்பு, பஞ்சரத்தினமாலை சிந்து, உலகநாத சாமி சரித்திர அகவல் என்னும் நூல்களை இயற்றியுள்ள இவரது காலம் 1792-1888.

முருகேச பண்டிதர்:

யாழ்ப்பாணத்துச் சன்னாகத்தைச் சேர்ந்த இவர், சிவசம்புப் புலவரிடத்தும், சங்கர பண்டிதரிடத்தும் தமிழ் பயின்றவர். இலக்கணம் நன்கு பயின்றவராதலால் இவரை 'இலக்கணக்கொட்டன்' என்று கூறுவர். மயிலணிச் சிலேடை வெண்பா, ஊஞ்சல் பதிகம், சந்திர சேகர விநாயகர் ஊஞ்சல், குடந்தை வெண்பா, நீதிநூறு, பதார்த்த தீபிகை என்னும் நூல்களை இயற்றியவர். பல தனிக் கவிதைகளைப் பாடியவர். சிறந்த தமிழறிஞராகப் போற்றப் பெற்றவர். இவரது காலம் 1830 - 1900.

முருகேச முதலியார்:

திருமயிலை இவரது ஊர். வட திருமுலைலை வாயில் வரசித்தி விநாயகர் பதிகம், பழநியாண்டவர் மாலை என்னும் நூல்களை இயற்றியவர்.

முருகையன் கவிஞர் இ.:

கவிதை, இலக்கிய விமர்சனம் ஆகிய துறைகளில் ஆழத் தடம் பதித்துள்ள இவர் ஈழத்து முதுபெரும் கவிஞர்களில் ஒருவர். இவரது நூல்கள்: ஒரு வரம், நெடும்பகல், மாடும் கயிறு அறுக்கும், நாங்கள் மனிதர், ஒவ்வொரு புல்லும் பூவும் பிள்ளையும், ஆதிபகவன், மேற்பூச்சு முதலான இருபத்தொரு நூல்களாகும்.

முல்லைப்பாட்டு:

காவிரிப்பூம் பட்டினத்து நப்பூதனார் பாடிய ஒரு நூல். (கி.பி.50)

முல்லைப்பாட்டு ஆராய்ச்சி, அகராதி:

இந்நூல் 1939 ஆகஸ்டில் முதன் முதலில் வெளியானது. இதன் தொகுப்பாசிரியர் புலவர் இ.இளவளகனார். சிறந்த தமிழறிஞரும், ஆய்வாளருமான இவரது ஏனைய நூல்கள் சில வருமாறு:

1. சங்கநூற் கட்டுரைகள் அல்லது பழந்தமிழர் நாகரிகம்
(முதற்பகுதி, இரண்டாம் பகுதி)
2. சங்க இலக்கிய இன்கவித்திரட்டு (முதற்பாகம்)
3. பண்டைத்தமிழர் பொருளியல் வாழ்க்கை
4. செந்தமிழ்க் கட்டுரை நூற்கோவை
5. சங்க இலக்கிய இன்கவித்திரட்டு (இரண்டாம் பாகம்)
6. சங்க இலக்கிய இன்கவித்திரட்டு (மூன்றாம் பாகம்)
7. பண்டைத்தமிழர் இன்பியல் வாழ்க்கை

முற்காலத்தில் பரிசில் பெறுவோர் எனக் கருதப்பட்டோர்:

புலவர் எனும் இயற்புலவரும், பாணர் என்னும் இசைப்புலவரும் விறலியர், கூத்தர் என்னும் நாடகப் புலவருமாவர்.

முன்றுறையரையர்:

பதினெண் கீழ்க்கணக்கு வரிசையில் அமைந்த பழமொழிநானூறு என்னும் நூல் செய்தவர். இவர் சமண சமயத்தைச் சார்ந்தவர். எல்லாச்

சமயத்தவரும் ஏற்கும் பொதுவான அறக் கருத்துக்களை விளக்கும் வகையில் இந்நூல் அமைந்துள்ளது. கி.பி. 5ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

முனைப்பாடியார்:

சமண சமயத்தைச் சார்ந்த புலவர். பெருமையும் சிறுமையும் தன்னாலேயே ஏற்படுவது என்பதை விளக்கி 222 வெண்பாக்களை இயற்றியவர். அறநெறிச்சாரம் செய்த புலவரான இவர் 13 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர்.

மூ

மூசா நபி புராணம்:

இது, முகம்மது நூருத்தீன் என்பவர் இயற்றிய சிறுகாப்பியமாகும்.

முத்த திருப்பதிகம்:

காரைக்காலம்மையார் செய்த ஒரு திருப்பதிகம்.

முத்த நாயனார் திருவிரட்டை மணிமாலை:

இந்நூல் செய்தவர் கபிலதேவ நாயனார். இவர் சிவபெருமான் திருவிரட்டை மணிமாலை, சிவபெருமான் திருவந்தாதி ஆகிய நூல்களையும் இயற்றியுள்ளார்.

முத்தபிள்ளையார் திரு மும்மணிக்கோவை:

இது அதிரா அடிகள் இயற்றிய ஒரு நூலாகும். இதே பெயரில் இளம்பெருமான் அடிகளும் நூல் செய்துள்ளார்.

முதுரை:

ஒளவையார் அருளிய நூல். 30 பாடல்களைக் கொண்டுள்ளது. இதனை வாக்குண்டாம் என்றும் அழைப்பர்.

முவகை விருத்தர்கள்:

1) ஞான விருத்தர் 2) சீல விருத்தர் 3) வயோ விருத்தர்

முவடி முப்பது:

இடைக்காடர் செய்த ஒரு நூல்.

முவருலா என்று கூறப்படுவன:

விக் கிரம சோழன், இரண்டாம் குலோத்துங்க சோழன், இரண்டாம் இராச இராசசோழன் ஆகியோர் பெயரில் ஒட்டக்கூத்தர் பாடிய உலா நூல்கள் மூன்றும் முவருலா எனக் கூறப்படுகின்றன. இவற்றில் முறையே 342, 387, 391 கண்ணிகள் உள்ளன. இவர்கள் கி.பி. 1118 முதல் 1163 வரை ஆட்சிபுரிந்ததாகக் கருதப்படுகிறது.

முவாதியார்:

ஐந்திணை எழுபது என்னும் நூல் செய்த ஆசிரியர். கி.பி. 5 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

மூவுலகு:

1) பாதாள லோகம், 2) பூலோகம், 3) தேவ லோகம்.

மூன்றாம் திருவந்தாதி:

பேயாழ்வார் இயற்றிய அந்தாதி இதுவாகும். இவர் திருமாலின் திருக்காட்சி கண்டு 'திருக்கண்டேன்....' என்று பாடியவர்.

மூன்று தமிழ்ச்சங்கங்களின் அமைவிடம்:

முற்காலத்தில் மூன்று தமிழ்ச் சங்கங்கள் இருந்தன என்று தமிழிலக்கிய வரலாறு கூறுகிறது. முதற் சங்கம் கடலுள் அமிழ்ந்து போன தென் மதுரையிலும், இரண்டாம் சங்கம் கபாடபுரத்திலும், மூன்றாம் சங்கம் மதுரையிலும் அமைந்திருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

இறையனார் அகப்பொருள் என்னும் இலக்கண நூலின் உரையில் நக்கீரர் இச்சங்கங்கள் பற்றிய செய்திகளை விளக்கியுள்ளார்.

மூன்று வகை இலக்கணங்கள்:

1) எழுத்து இலக்கணம் 2) சொல் இலக்கணம் 3) பொருள் இலக்கணம்

மெ

மெய்க்கீர்த்தி:

இயற்பெயர் கூறி மன்னனின் புகழைப் போற்றுவதுடன் பேரரசியோடு நீடு வாழ்க என்றும் அவனுடைய ஆட்சி ஆண்டுகள் வளர்க என்றும் பாடும் சிற்றிலக்கியவகை. இது கல்வெட்டுக்களில் காணப்படும்.

மெய்கண்ட சாத்திரம்:

சைவசித்தாந்த நூல்கள் பதினான்கையும் குறிக்கும் பெயர்.

மெய்கண்டதேவர்:

சந்தானகுரவருள் முதல்வர். சிவஞான போதம் அருளியவர். 13 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர்.

மெல்லம்புலம்பன்:

நெய்தல் நிலத்தலைவன்.

மே

மேகராகக் குறிஞ்சி:

குறிஞ்சி இசைவகைகளில் ஒன்று.

மேகவிடுதூது:

காதலரிடம் மேகத்தைத் தூதாக விடுவதாகக் கூறும் பிரபந்தவகை. மகாகவி காளிதாசர் மேகதூதம் என்னும் தூது நூலை இயற்றியமை இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது.

மேடும் பள்ளமும்:

ஈழத்து முற்போக்கு எழுத்தாளர்களுள் ஒருவரான நீர்வை பொன்னையனின் முதலாவது சிறுகதைத் தொகுதி இதுவாகும். 1961 இல் வெளிவந்தது. இதனைத் தொடர்ந்து உதயம், மூவர் கதைகள், பாதை, வேட்கை, ஜென்மம் ஆகிய சிறுகதைத் தொகுதிகளையும் முற்போக்கு இலக்கிய முன்னோடிகள், நாம் ஏன் எழுதுகிறோம்?, உலகத்து நாட்டார் கதைகள் போன்ற நூல்களையும் படைத்துள்ளார்.

மேருமந்தர புராணம்:

மேரு, மந்தரா என்னும் சகோதரர்களின் வரலாற்றை 1406 செய்யுள்களில் கூறுகிறது. 12 சருக்கங்களைக் கொண்ட சமணநூல். வாமனாசாரியார் என்பவர் இயற்றியது. 14 ஆம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியைச் சேர்ந்தது.

மேல்வாரம்:

விளைவிலிருந்து காணியானனுக்குக் கொடுத்தற்குரிய தானியம்.

மேலேழுலகம்:

பூலோகம், புவலோகம், சுவலோகம், மகலோகம், சனலோகம், தவலோகம், சத்தியலோகம் என்பன.

மை

மைத்திரி பாவனை:

எல்லா உயிர்களிடத்தும் அன்பு பாராட்டி அவற்றின் நல் வாழ்வைக் கருதி பௌத்த பிக்கு புரியும் தியானவகை.

மையோடக் கோவனார்:

பரிபாடல் 7 ஆம் பாடல் செய்த புலவர்.

மொ

மொகஞ்சதாரோ மக்கள் பேசியதாகக் கருதப்படும் மொழி:

திராவிட மொழி. அவர்களது நாகரிகம் திராவிட நாகரிகம் என்றே கருதப்படுகிறது. அங்கு கிடைக்கப் பெற்ற புதைபொருட் சின்னங்கள் இதற்கு ஆதாரமாக உள்ளன.

மொழிக்கலை:

மொழி என்பது மக்களுடைய உள்ளத்தைக் காட்டுகின்ற கண்ணாடி போன்றது. படைப்பாற்றல் மிக்குடைய அருங்கலைகளுள் மொழிக்கலையும் ஒன்றாகும். இது மனிதனால் உருவாக்கப்பட்டது ஆகும்.

'மொழி ஞாயிறு' எனும் சிறப்புப் பெயர் பெற்றவர்:

ஞா. தேவநேயப்பாவாணர். இவர் மொழியியல், இலக்கியம் சார்ந்த பல்வேறு நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

மொழியின் தொன்மையை ஆராய உதவும் இலக்கியக் கூறுகள்:

- 1) பழைய இலக்கியங்கள்
- 2) இலக்கணங்கள்
- 3) கல்வெட்டுக்கள்
- 4) மேல் நாட்டார் எழுதியுள்ள குறிப்புக்கள்.

மோ

மோகநூல்:

காமநூல்

மோகனமாலை:

பொன்னும் பவளமும் கோர்த்த மாலை

மோகனாங்கி:

ஈழத்து திருகோணமலையைச் சேர்ந்த தி.த. சரவணமுத்துப்பிள்ளை எழுதிய நாவலாகும். இந்நூல் 1896ல் வெளியிடப்பெற்றது. இதன் இரண்டாம் பதிப்பு சொக்கநாதன் என்னும் பெயரில் வெளிவந்துள்ளது.

மோடி நாணயம்:

பொன் நாணய வகை

மோதிரப்பாட்டு:

ஒரு நாடக நூல்வகை

மொ

மொகூர்த்திகள்:

முகூர்த்தம் நியமிக்கும் சோதிடன்.

மொனி:

சிறந்த எழுத்தாளர். இவரது இயற்பெயர் சுப்பிரமணியன். இவரை சிறுகதையின் 'திருமுலர்' என்று புதுமைப்பித்தன் பாராட்டியுள்ளார்.

ய

யசோதர காவியம்:

இது யசோதர சரித்திரம் என்னும் வடமொழி நூலை அடிப்படையாகக் கொண்டு செய்யப்பட்டது. உயிர்க்கொலை கூடாதென வலியுறுத்தும் சமண சமயக் காப்பியம். இதில் 330 செய்யுட்கள் உள்ளன. 12ஆம் நூற்றாண்டளவில் செய்யப்பட்டதாகக் கருதப்படும்.

யா

யாப்பருங்கலக்காரிகை:

அமிர்த சாகரர் செய்த யாப்பிலக்கண நூல். 11 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது.

யாமளசாத்திரம்:

சக்தி பூசையைப் பற்றிக் கூறும் ஒரு ஆகம நூல்.

யாமளேந்திரர்:

இந்தர காளியமென்னும் நாடகத்தமிழ் நூல் செய்தவர்

யாமுனாசாரியர்:

ஆளவந்தார் என்னும் வைணவ ஆசிரியர்.

யாழ்நங்கை:

இலங்கையின் பிரபல தினசரியாக விளங்கும் 'வீரகேசரி'யை வெளியிடும் நிறுவனத்தில் உதவி ஆசிரியராகப் பணியாற்றும் இவரது இயற்பெயர் அன்னைட்குமி இராசதுரை என்பதாகும். இவர் சிறந்த சிறுகதைகள் பலவற்றைப் படைத்துள்ளார். கவிதை, சிறுகதை, விமர்சனம் ஆகிய துறைகளில் தொடர்ந்தும் பல படைப்புக்களைத் தந்து கொண்டிருக்கும் யாழ்நங்கை ஈழத்துப்பெண் எழுத்தாளர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவராவார்.

யாழ்ப்பாணக் காவியம்:

இக்காவியம் ஈழத்துத் தமிழ் அறிஞர் பண்டிதர் க. சச்சிதானந்தன் படைத்த நூலாகும். இலங்கை அரசின் தேசிய சாகித்திய விருதினைப் பெற்றது. ஈழத்தில் சாதியத்துக்கெதிரான முதலாவது தமிழ்ச் சிறுகதையை (தண்ணீர் தாகம்) எழுதியவர் எனப் போற்றப்பெறும் இவர் சிறுகதை, கவிதை, கட்டுரை, வானியல் ஆதியாம் துறைகளில் பெயர் பொறித்தவர். தமிழ், ஆங்கில, வடமொழிப் புலமையாளர். இலங்கை அரசு வழங்கும் இலக்கியத் துறைக்கான அதியுயர் விருதான 'சாகித்திய இரத்தினா' விருது வழங்கிக் கௌரவிக்கப் பெற்றவர். யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகம் இவருக்கு இலக்கிய கலாநிதிப் பட்டம் வழங்கிக் கௌரவித்தமையும் குறிப்பிடத்தக்கது.

யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்:

முதலியார் செ. இராசநாயகம் எழுதிய நூல் இதுவாகும். நாகர் காலம், கலிங்கர் காலம், ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் காலம், ஆரியவரசர் இறுதிக் காலம், போர்த்துக்கேசர் ஆட்சிக் காலம், ஒல்லாந்தர் ஆட்சிக் காலம், யாழ்ப்பாணச் சரித்திர ஆராய்ச்சித் துணிபு (அநுபந்தம்) ஆதியாம் இயல்களைக் கொண்டுள்ளது.

யாழ்ப்பாணன்:

இவரது இயற்பெயர் வே. சிவக்கொழுந்து. ஈழத்தின் முதுபெரும் கவிஞராகத் திகழ்ந்த இவர் கவிதைக்கன்னி, மாலைக்கு மாலை முதலான கவிதை நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். சிறுவர்களுக்கான பல்வேறு பாடல்களையும், பாட நூல்களையும் படைத்துள்ளார்.

யாழ்வாணன்:

ஈழத்துச் சிறுகதை எழுத்தாளர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர் யாழ்வாணன். இவரது இயற்பெயர் நா. சண்முகநாதன். சமூகத்தில் நிலவும் சீர்கேடுகளையும் போலித்தனங்களையும் சுட்டெரிக்கும் வகையில் சிறுகதைகள் பல படைத்தவர். அமரத்துவம் என்பது இவரது சிறுகதைத் தொகுப்பின் பெயராகும்.

யு

யுகங்கள்:

கிருகயுகம், திரேதாயுகம், துவாபரயுகம், கலியுகம் என்ற யுகங்கள் நான்காகும்.

யே

யேசுராசா.அ:

‘அலை’ என்னும் சிற்றிதழின் ஆசிரியராக விளங்கும் இவர் நல்ல பல கவிதைகளையும் உணர்வுபூர்வமான சில சிறுகதைகளையும் படைத்துள்ளார்.

யோ

யோகசமாதி:

உயிர் உடலையும், மனத்தையும் விட்டுப் பிரிந்து நிற்கும் யோகநிலை.

யோகநாதன்.செ:

தமிழ் கூறும் நல்லுலகினால் நன்கு அறியப் பெற்ற ஈழத்து எழுத்தாளர் இவர். சிறுகதை, குறுநாவல், நாவல், சிறுவர் இலக்கியம் ஆதியாம் துறைகளில் ஆழத் தடம் பதித்தவர். இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டல விருதுகளையும் தமிழக அரசின் விருதினையும் பெற்ற பெருமைக்குரியவர். இவரது படைப்புக்கள் பல நூல் வடிவில் இலங்கையிலும் தமிழகத்திலும் வெளிவந்துள்ளன. அவற்றுட் குறிப்பிடத்தக்க சில நூல்கள்: துன்பக்கேணி, கிட்டி, மேலோர்வட்டம், வீழ்வேனென்று நினைத்தாயோ? ஒரு கூடை கொழுந்து (தொகுப்பு நூல்), அவளுக்கு நிலவென்று பெயர், அசோகவனம், நேற்றிருந்தோம் அந்த வீட்டினிலே, யோகநாதன் கதைகள், தங்க முயலார், தங்கத்தாமரை, கண்ணில் தெரிகின்ற வானம் முதலியன. இவரின் சில சிறுகதைகள் சிங்களம், தெலுங்கு, ரஷ்ய, ஜேர்மனி (டொச்) மொழிகளில் மொழிபெயர்க்கப் பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

வ

வச்சத்தொள்ளாயிரம்:

வச்ச தேசத்து அரசனைப் பற்றி 900 வெண்பாக்களாற் பாடிய ஒரு பழைய நூல்.

வசப்புராணம்:

இது ஒரு வீர சைவநூல்

வசவதேவர்:

இவர் வீர சைவ மத தாபகர். 12 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

வஞ்சணந்திமாலை:

வஞ்சணந்தி பேரால் குணவீர பண்டிதர் வெண்பாவிலியற்றிய பாட்டியல்.

வஞ்சித்தூக்கு:

பரிபாடலில் வஞ்சி அடிகளால் வரும் பகுதி.

வஞ்சிப்பாட்டு:

ஒரு பழைய நாடக நூல்

வஞ்சிமாநகர்:

இந்நூல் இரா. இராகவையங்கார் எழுதியதாகும். தமிழ்வரலாறு, நல்லிசைப் புலமை மெல்லியர்கள், பாரிகாதை, குறுந்தொகை விளக்கம், பெரும்பாணாற்றுப் படை ஆராய்ச்சியும் - உரையும், தித்தன், கோசர், பட்டினப்பாலை ஆராய்ச்சியும் - உரையும், இனிய இலக்கியங்கள் முதலான நூல்களை எழுதியுள்ளார்.

வட்டார வழக்குச் சாயல் பெற்ற புதினங்கள்:

கொங்கு நாட்டு கவுண்டர் வட்டார வழக்கில் அமைந்த ஆர். சண்முகசுந்தரம் எழுதிய நாகம்மாள், அறுவடை, சட்டி சுட்டது; மதுரை மறவர் வட்டார வழக்கில் அமைந்த சி.சு. செல்லப்பாவின் வாடிவாசல், கரிசல் வட்டார வழக்கில் அமைந்த கி. இராஜநாராயணனின் கோபல்லபுரத்து மக்கள் போன்றவை.

'வடநூற்கடலை நிலை கண்டுணர்ந்தவர்' எனப் போற்றப்படுபவர்:

தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரத்துக்கு உரை எழுதிய சேனாவரையர்.

வடமலைப்பிள்ளை:

இவர் வடமொழியிலிருந்து தழுவி மச்சப்புராணத்தைத் தமிழில் இயற்றினார். இவரது உதவியால் இரத்தினக்கவிராயர் புலவராற்றுப்படை எழுதினார்.

வடவாமுகாக்கினி:

பெண் குதிரை முகத்தின் வடிவோடு கடலுள் தங்கியிருந்து உகமுடிவில் மேலே எழுந்து உலகத்தை அழிக்கும் தீ.

வடுகநாத தேசிகர்:

திருமுல்லைப்புராணம் செய்தவர். 17 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்
வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர்:

வண்ணங்கள் பாடுவதில் வல்லவராய் விளங்கியமையால் இப்பெயர் பெற்றார். இவரது இயற்பெயர் 'ஹமீது இபு ராகீம்' என்பதாகும். முகவை மாவட்டத்தில் முதுகுளத்தாரை அடுத்துள்ள 'மீசல்' என்னும் சிற்றூரில் பிறந்தார். சுலைமான் நபியைப் பாட்டுடைத் தலைவராகக் கொண்ட 'இராஜ நாயகம்' என்னும் காப்பியத்தை கி.பி. 1803இல் எழுதினார். இந்நூல் 46 படலங்களையும் 2240 விருத்தப்பாக்களையும் கொண்டது. கி.பி. 1816ல் (ஹிஜ்ரி 1236) 'தீன் விளக்கம்' என்னும் நூலை எழுதி வெளியிட்டார். இது 22 படலங்களையும் 1740 விருத்தப் பாக்களையும் உடையது. இவர் இயற்றிய மற்றொரு நூல் 'முகையதீன்' புராணமாகும். இந்நூலில் 38 படலங்களும் 1707 பாடல்களும் உள்ளன. இவை மட்டுமன்றி 'அலிபாதுஷா நாடகம்' என்ற நாடக நூலையும் வண்ணக்களஞ்சியப் புலவர் பாடியுள்ளார். இன்று முஸ்லீம் காப்பியங்களைப் பெரிதும் படைத்த பெருமைக்குரியவராக இவர் திகழ்கிறார்.

வணிகர் எண்குணம்:

1. தனிமையாற்றல்
2. முனிவிலனாதல்
3. இடனறிந்தொழுகல்
4. பொழுதொடு புணர்தல்
5. உறுவது தெரிதல்
6. இறுவதஞ்சாமை
7. ஈட்டல்
8. பகுத்தல் எனும் எட்டுக் குணங்களாகும்.

வயித்தியலிங்கம்பிள்ளை:

யாழ்ப்பாணத்து வல்வெட்டித்துறையைச் சேர்ந்த இவர் உட்பிடிச் சிவசம்புப் புலவரிடம் தமிழ் பயின்றவர். தருக்கம், சோதிடம், வான நூல்கள் கற்றவர். 'சைவாபிமானி' என்னும் பத்திரிகையை நடத்தியவர். 'இயற்றமிழ்ப் போதனா சிரியர்' எனப்பட்டம் சூட்டிப் பாராட்டப் பெற்றவர். இவர் இயற்றிய நூல்கள்: சிந்தாமணி நிகண்டு, செல்வச்சந்நிதி முறை, வல்வை வைத்தியேசர் பதிகம், சாதி நிர்ணய புராணம் என்பனவாகும். சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை எழுதிய 'சைவமகத்துவம்' என்னும் நூலுக்கு மறுப்பாகக் கிறித்தவராகிய அருளம்பல முதலியார் 'சைவமகத்துவ திக்காரம்' எனும் நூலை எழுதியிருந்தார். இந்நூலுக்கு மறுப்பாக வைத்தியலிங்கம் பிள்ளை 'சைவ மகத்துவ திக்கார நிக்கிரகம்' எனும் நூலை எழுதினார். சமய கண்டனங்க ளாகவே இந்நூல்கள் விளங்கின. இவரது காலம் 1852 - 1901 ஆகும்.

வரதபண்டிதர்:

ஈழத்துச் சுன்னாகத்தைச் சேர்ந்த இவர் இலக்கியம், இலக்கணம், வைத்தியம் முதலியவற்றிற் தலைசிறந்த புலமை படைத்தவர். இவர் இயற்றிய நூல்கள்: சிவராத்திரி புராணம், ஏகாதசிப் புராணம்,

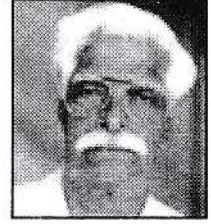
அமுதாசிரமம், கிள்ளைவிடுதூது, பிள்ளையார் கதை முதலியன. இந்நூல்கள் எல்லாம் இன்றும் மக்களால் போற்றிப் படிக்கப்பட்டு வருவதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

வரதராசர்:

இவரைக் கச்சித்திருமால் என்றும் அழைப்பர். 16 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்து தமிழ்ப்பாகவதம் பாடியவர்.

வரதராசன் தி.ச. (வரதர்)

ஈழத்தின் மூத்த எழுத்தாளராக விளங்கிய இவர் கட்டுரை, நாவல், புதுக்கவிதை, இதழியல் ஆதியாய் துறைகளில் முத்திரை பொறித்தவர். இலங்கை அரசின் சாகித்திய கலா ரத்னா என்னும் உயர் விருதினைப் பெற்றவர். ஈழத்து இலக்கிய வரலாற்றில் அழியா இடம் பெற்றவர். மறுமலர்ச்சி இயக்கத்தின் ஸ்தாபகர். தமிழகத்தில் மணிக்கொடி போன்று ஈழத்தில் மறுமலர்ச்சி எனும் சஞ்சிகையை ஆரம்பித்து வைத்தவர். இதன் மூலம் சிறந்த பல எழுத்தாளர்கள் உருவாக வழிவகுத்தவர். அறுபது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகத் தொடர்ந்து எழுதிக் கொண்டிருந்தவர். பத்திரிகை ஆசிரியராக, பதிப்பாளராக, எழுத்தாளராகப் பன்முகத் தன்மை வாய்ந்தவராக வரதர் விளங்கினார். மறுமலர்ச்சி, ஆனந்தன், தேன்மொழி, வெள்ளி, புதினம் ஆதியாய் பத்திரிகைகளை நடத்தியதோடு, பல்வேறு நூல்களையும் இவர் படைத்துள்ளார். இவர் எழுதியுள்ள நூல்கள்: நாவலர், வாழ்க நீ சங்கிலி மன்ன, கயமை மயக்கம் (சிறுகதைத்தொகுதி), மலரும் நினைவுகள், பாரதக்கதை, யாழ்ப்பாணத்தார் கண்ணீர், சிறுகதைப் பட்டறிவுக் குறிப்புகள் என்பனவாகும். 'வரதரின் பல குறிப்பு' தமிழில் முதன் முதலாக வெளியிடப்பெற்ற 'டிரெக்டரி' என்பதும் இங்கு குறிப்பிடத்தக்கது. 1964 முதல் 1968 வரை தொடர்ந்து நான்கு வருடங்கள் இது வெளிவந்துள்ளது. தமிழில் மேற்கொள்ளப்பட்ட புது முயற்சி இதுவென்பதும் வரதரின் புதியன படைக்கும் ஆற்றலுக்கு ஓர் எடுத்துக்காட்டாக அமைந்தது எனவும் இதனைக் கூறலாம்.

வரதராசன். மு:

தமிழ் கூறும் நல்லுலகினால் பெரிதும் போற்றி மதிக்கப் பெற்ற பேரறிஞர் இவர். தமிழ்ப் பேராசிரியராகவும், படைப் பிலக்கிய மேதையாகவும், துணைவேந்தராகவும், மொழி நூல் அறிஞராகவும் விளங்கியவர். 'சங்க இலக்கியத்தில் இயற்கை' என்னும் தலைப்பில் ஆய்வு செய்து முனைவர் பட்டம் பெற்றார். இந்திய

சாகித்திய அகாதெமியின் வேண்டுகோட்கமையத் தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றினை எழுதியவர். இந்நூல் பல பதிப்புக்களைக் கண்டுள்ளது. புதினங்கள், சிறுகதைகள், கட்டுரைகள், சிறுவர் பாடல்கள் எனப் பல்வேறு தரத்தனவாக இவரது படைப்புக்கள் வெளிவந்துள்ளன.

இவர் இயற்றிய நூல்கள்:

1. திருவள்ளுவர் அல்லது வாழ்க்கை விளக்கம்
 2. ஓவச்செய்தி
 3. கண்ணகி
 4. மாதவி
 5. தமிழ் நெஞ்சம்
 6. நெடுந்தொகை விருந்து
 7. நற்றிணை விருந்து
 8. அறமும் அரசியலும்
 9. இலக்கிய ஆராச்சி
 10. இளங்கோ
 11. மூன்று நாடகங்கள்
 12. முல்லைத் திணை
 13. குறுந்தொகை விருந்து
 14. நற்றிணைச் செல்வம்
 15. குறுந்தொகைச் செல்வம்
 16. நெடுந்தொகைச் செல்வம்
 17. கொங்குதேர் வாழ்க்கை
 18. புலவர் கண்ணீர்
 19. இலக்கியக் காட்சிகள்
 20. குறள் காட்டும் காதலர்
 21. இலக்கியத்தில் இயற்கை
 22. குழந்தைப் பாட்டுக்கள்
 23. இளைஞர்க்கேற்ற இனிய கதைகள்
 24. படியாதவர் படும்பாடு
 25. தம்பிக்கு
 26. தங்கைக்கு
 27. நண்பர்க்கு
 28. கண்ணுடைய வாழ்வு
 29. யான் கண்ட இலங்கை
 30. கவிஞர் தாகூர்
 31. அன்னைக்கு
 32. திரு.வி.க.
 33. அறிஞர் பெர்னாட்ஷா
 34. காந்தியண்ணல்
 35. பச்சையப்பர்
 36. இலக்கிய வரலாறு
 37. மொழியின் கதை
 38. மொழி வரலாறு
 39. சொல்லின் கதை
 40. மொழிநூல்
 41. மொழியியல் கட்டுரைகள்
 42. சிறுவர் இலக்கணம் 1, 2, 3.
 43. கி.பி. 2000. மு.வ. படைத்த புதினங்கள், சிறுகதைகள்: கள்ளோ காவியமோ, பெற்ற மனம், அல்லி, மலர்விழி, அந்த நாள், செந்தாமரை, பாவை, கரித்துண்டு, நெஞ்சில் ஒரு முள், அகல்விளக்கு, மண்குடிசை, வாடாமலர், கயமை.
- சிறுகதைகள்: விடுதலையா, குறட்டை ஒலி. அல்லி, கரித்துண்டு, நெஞ்சில் ஒரு முள், மலர்விழி, அகல்விளக்கு, மண்குடிசை, வாடாமலர் ஆகிய புதினங்களில், பாத்திரங்கள், கதை கூறுவது போல் அமைத்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

வரதராசையங்கார்:

பாகவதத்தைத் தமிழில் பாடியவர். 16 ஆம் நூற்றாண்டினர்.

வரதுங்கராமன்:

பிரமோத்தரகாண்டம் செய்த பாண்டியன். 16 ஆம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்தவர்.

வரந்தருவார்:

இவர் வில்லிபுத்தூரரின் புதல்வர். 15 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

வராகமிகிரர்:

கணிதநூல் வல்லவரும் வானசாத்திர நூல்கள் செய்தவருமான ஒரு கிரேக்க ஆசிரியர். இவரது காலம் கி.பி. 507 - 587 ஆகும்.

வருக்கக்கோவை:

மொழி முதலில் வரும் எழுத்துக்களை அகர முதலாம் எழுத்து முறையே அமைத்துக் கலித்துறைப் பாட்டாக இயற்றும் பிரபந்தவகை.

வருண குலாதித்தன் மடல்:

தாசி காளிமுத்து இயற்றிய நூல். 18ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது. இது நாகையில் வாழ்ந்த காத்தான் குலாதித்தன் மேலது.

வருணயர் பாட்டியல்:

பாட்டியல் நூல்களுள் ஒன்று.

வரையறுத்த பாட்டியல்:

பாட்டியல் பற்றிச் சம்மந்த முனிவரால் இயற்றப்பட்ட ஒரு நூல் இதுவாகும்.

வல்லிக்கண்ணன்:

வல்லிக்கண்ணன் நவீன இலக்கியத்தின் ரிஷிகளில் ஒருவர். 1930 முதல் மணிக்கொடி, கிராம ஊழியன் இதழ்கள் மூலம் தமிழ் இலக்கிய உலகில் பிரசித்தமானவர். சிறுகதை, விமர்சனத் துறைகளில் ஆழத் தடம் பதித்தவர். இவரது படைப்புக்கள் பல்வேறு நூல்களாக வெளிவந்துள்ளன. புதுக்கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் என்னும் நூலுக்காக 1978இல் இந்திய தேசிய சாகித்திய அகாடமியின் விருதினைப் பெற்றவர்.

வள்ளல்கள்:

இரப்போர்க்கு இல்லையெனாது தாராளமாக வழங்கும் தன்மை படைத்த மன்னர்கள் மற்றும் செல்வந்தர்கள் வள்ளல்கள் என அழைக்கப்பட்டார்கள். சதுரகராதியில் கீழ்க்கண்டோர் வள்ளல்களாகக் குறிக்கப் பெற்றுள்ளனர்.

முதல் எழுவள்ளல்கள்:

1. குமணன் 2. சகரன் 3. சகாரன் 4. செம்பியன் 5. துந்துமாரி 6. நளன் 7. நிருதி

இடை எழுவள்ளல்கள்:

1. அக்குரன் 2. அந்திமான் 3. அரிச்சந்திரன் 4. கர்ணன் 5. சந்திமான் 6. சிசுபாலன் 7. தந்தவக்கிரன்

கடை எழுவள்ளல்கள்:

1. எழிலி 2. ஓரி 3. காரி 4. நள்ளி 5. பாரி 6. பேகன் 7. மலையன்

வள்ளலாரின் பாடல்கள்:

வடலூர் இராமலிங்க வள்ளலாரின் பாடல்கள் திருவருட்பா என்னும் பெயரில் ஆறு திருமுறைகளாகத் தொகுக்கப் பட்டுள்ளன. இவற்றில்

5818 பாக்கள் உள்ளன. வள்ளலாரின் பாடல்களைப் பகுத்து முதலில் நூலாகத் தொழுவர் வேலாயுத முதலியார் வெளியிட்டார். வள்ளலார் இறைவனை ஒளிவடிவில் போற்றியவர். சீவகாருண்ய நெறியை வலியுறுத்தியவர். வள்ளலார் வடலூரில் சத்திய தருமச்சாலையை நிறுவினார். சமரச சுத்த சன்மார்க்க சத்திய சங்கம், சத்திய ஞானசபை சித்தி வளாகம் போன்றன இவரால் நிறுவப்பெற்ற நிறுவனங்களாகும்.

வள்ளைப்பாட்டு:

பெண்கள் நெல், அரிசி முதலியவற்றை உரலில் இட்டு உலக்கையால் குற்றிக் கொண்டே பாடுகின்ற பாட்டு வள்ளைப்பாட்டாகும். இது கிராமிய இலக்கிய வகையைச் சார்ந்தது.

வா

வாகரைவாணன்:

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தைச் சார்ந்த வாகரையில் வாழும் இவரது இயற்பெயர் எஸ். அரியரத்தினம். சிறுகதை, சிறுவர் இலக்கியம், கட்டுரை ஆகிய துறைகளில் கால் பதித்துள்ளார். இவரது படைப்புக்கள் பல நூல் வடிவம் பெற்றுள்ளன.

வாகீசமுனிவர்:

இவர் ஞானாமிர்தம் என்னும் நூலை இயற்றியுள்ளார். 13ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

வாமன முனிவர் (வாமனாசாரியார்)

இவர் மேருமந்தரபுராணம் செய்த சைவசமய புலவர். 14 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர். இதே பெயருடைய மற்றொருவர் (16 ஆம் நூற்றாண்டினர்) நீலகேசிக்கு உரை எழுதியுள்ளார்.

வாயுசங்கிதை:

குலசேகர வரகுண பாண்டியன் செய்த ஒரு சைவப்புராணம்.

வார்த்தாமாலை:

வைணவ சமயாசாரிகளின் தத்துவக் கருத்தமைந்த வாக்கியங்கள் பலவும் தொகுத்து அமைக்கப்பட்ட நூல்.

வாழ்க்கை வரலாற்று இலக்கியம்:

வாழ்க்கை வரலாற்றிலக்கியம் இரண்டு வகைப்படும்.

1. பிறருடைய வரலாற்றை எழுதுதல்
2. தன் வரலாறு எழுதுதல்.

வ. ராமசாமி (வ.ரா) ரா.அ. பத்மநாபன் ஆகியோர் எழுதிய பாரதி

வரலாறு, உ.வே. சாமிநாதையர் எழுதிய மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை வரலாறு, ரகுநாதன் எழுதிய புதுமைப் பித்தன் வரலாறு, ம.பொ. சிவஞானம் படைத்த கப்பலோட்டிய தமிழன், வீரபாண்டிய கட்டப்பொம்மன் போன்றன சிறப்புக்குரிய பிறர் வரலாற்று நூல்களாகும். உ.வே. சாமிநாதையர் எழுதிய என்சரிதம், திரு.வி.க.வின் வாழ்க்கைக் குறிப்புக்கள், நாமக்கல் கவிஞரின் என்கதை, எஸ்.பொன்னுத்துரை எழுதிய வரலாற்றில் வாழ்தல் போன்றவை தன் வரலாற்று நூல்களாகும்.

வாஸ். கே.வீ.எஸ்:

இலங்கை வீரகேசரிப் பத்திரிகையில் பல ஆண்டுகள் பிரதம ஆசிரியராக விளங்கியவர். தொடர்கதைகள் பல எழுதியவர். சிறந்த எழுத்தாளராகவும் பத்திரிகை ஆசிரியராகவும் மிளிர்ந்தவர். இவரது நாவல்கள் பல நூல் வடிவில் வெளிவந்துள்ளன.

வி

விக்கிரமசோழனுலா:

இது, ஒட்டக்கூத்தர் விக்கிரம சோழன் மீது செய்த உலாப் பிரபந்தம்.

விடியலுக்கு முன்:

ஈழத்து முன்னணி எழுத்தாளர்களில் ஒருவராக மிளிரும் புலோலியூர் ஆ. இரத்தினவேலோனின் சிறுகதைத் தொகுதி இதுவாகும். 1970-2002 வரையான காலகட்டங்களில் எழுதப்பெற்ற சிறுகதைகளின் தொகுப்பாக இது அமைந்துள்ளது. இவரது ஏனைய சிறுகதைத் தொகுதிகள்: புதிய பயணம் (1996), விடியலும் பார்ப்போம் (1997), நிலாக்காலம் (2002) என்பனவாகும். மீரா பதிப்பகத்தின் உரிமையாளரான இவர் ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் பலரது நூல்களைத் தமது பதிப்பகத்தின் மூலம் வெளியிட்டு வருகின்றார்.

விடிவெள்ளி பூத்தது:

ஈழத்து முற்போக்கு எழுத்தாளர் அணியைச் சேர்ந்த நா. சோமகாந்தன் படைத்த நாவல் இதுவாகும். ஆகுதி (சிறுகதைத் தொகுதி), ஈழத்து இலக்கியப் பத்துறை நோக்கு (கட்டுரைகள்), தத்துவச் சித்திரம் (வானொலி உரைகள்), பொய்கை மலர் (பயண இலக்கியம்), நிகழ்வுகளும் நினைவுகளும் (பத்தி இலக்கியம்), ஈழத்தமிழர்க்கு ஏனிந்த வேட்கை (அரசியல்) ஆகியன இவரது ஏனைய படைப்புக்களாகும்.

விடுதலைமுகம்:

இந்நூல் சு.வி என அழைக்கப்படும் கவிஞர். சு. வில்வரத்தினம் எழுதிய கவிதை நூல்களுள் ஒன்று. யாழ்ப்பாண மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த புங்குடுதீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் தமிழ்கூறு நல்லுலகினால் நன்கறியப்பட்ட கவிஞராகத் திகழ்ந்தவர். அகங்களும் முகங்களும், காலத்துயர், நெற்றிமண், உயிர்த்தெழும் காலத்துக்காக, காற்றுவழிக் கிராமம் என்பன இவரது ஏனைய கவிதை நூல்களாகும். இவர் எழுதிய கவிதைகள் யாவும் தொகுக்கப்பெற்றுச் சு.வியின் கவிதைகள் என்னும் பெயரில் பாரிய நூலாக வெளியிடப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

விநாயகபுராணம்:

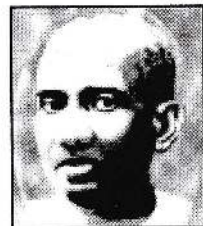
கச்சியப்ப முனிவர் செய்த ஒரு புராணம்.

விநோதரசமஞ்சரி:

இந்நூல் வீராசாமிச் செட்டியார் எழுதியதாகும். கம்பர், காளிதாசர், காளமேகப்புவவர், புகழேந்தி, ஓட்டக்கூத்தர் முதலான புலவர்களைப் பற்றிய நகைச்சுவை ததும்பும் கட்டுரைகளைக் கொண்டுள்ளது.

விபுலாநந்த அடிகளார்:

ஈழம் தொட்டு இமயம் வரை புகழ் பரப்பிய பெருமைக் குரியவர் விபுலாநந்த அடிகளார். இவர் கிழக்கிலங்கையில் காரைதீவில் தோன்றியவர். இவரது இயற்பெயர் மயில்வாகனன் என்பதாகும். இராமகிருஷ்ண சங்கத்திற் சேர்ந்து துறவியானவர். இமயஜோதி எனப் போற்றப்படும் சுவாமி சிவானந்தர் இவருக்குத் தீட்சை அளித்து விபுலாநந்தர் என்ற பெயரையும் சூட்டினார். சுவாமி விபுலாநந்தர் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திலும் முதற் தமிழ்ப் பேராசிரியராக விளங்கியவர். முத்தமிழ் வித்தகர் எனப் போற்றப் பெற்ற இவர் அருமையான கவிதைகள் பலவற்றையும் இயற்றியுள்ளார். பண்டைய யாழ்கள் பற்றி ஆராய்ந்து யாழ் நூலினை இயற்றியதோடு மதங்களுளாமணி என்னும் நாடக நூலையும் எழுதியுள்ளார்.

விம்பசார கதை:

இது ஒரு தமிழ்ப் பௌத்தநூல்.

வியாழ மாலையகவல்:

இடைச்சங்க கால நூல்களுள் ஒன்று.

விரகாவஸ்தை:

காதல் உணர்வு மற்றும் விரகதாபம் தோன்றுபவனுக்கு ஏற்படும் அவஸ்தைகள் விரகாவஸ்தை என்று சொல்லப்படுகிறது.

1. காட்சி - ஒரு பெண்ணைப் பார்த்து மயங்குதல்.
2. வேட்கை - அவள் மீது மோகம் கொள்ளுதல்.
3. உள்ளுதல் - அவளைப் பற்றியே நினைத்துக் கொண்டிருத்தல்.
4. மெலிதல் - அந்த எண்ணத்தில் உடல் நலிவுற்று மெலிதல்.
5. ஆக்கஞ்செப்பல் - அவளுடன் பேச முயற்சித்தல்
6. நாணுவரையறுத்தல் - வெட்கத்தை விட்டுப் பழக முயற்சித்தல்.
7. கண்டவையெல்லாம் மாயையாய்த் தோன்றுதல்.
8. மறதி 9. மயங்குதல் 10. சாக்காடு

விருத்தப்பாடல்கள்:

கிளிவிருத்தம், எலிவிருத்தம், நரிவிருத்தம்.

வில்லிபாரதம்:

வில்லிபுத்தூரர் செய்த பாரதம்.

விளம்பிநாகனார்:

கடைச் சங்ககாலப் புலவர்களில் ஒருவராகக் கருதப்படும் இவர் இயற்றிய நூல் நான்மணிக்கடிகை ஆகும். கீழ்க்கணக்கு நூல்கள் பதிடெட்டனுள் இதுவும் ஒன்றாகும். 5ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

வினாவெண்பா:

உமாபதிசிவாசாரியார் செய்த சித்தாந்த நூல்களுள் ஒன்று.

வீ

வீரக்கோன் முதலியார்:

இவரது ஊர் ஈழத்துத் திருகோணமலையைச் சேர்ந்த தம்பலகாமம். இவர் இயற்றிய நூல் 'வெருகல் சித்திர வேலாயுதர் காதல்'. திருகோணமலைக்குத் தென்பால் உள்ள வெருகற் பதியில் எழுந்தருளியிருக்கும் சித்திரவேலாயுத சுவாமியின் புகழைக் கூறும் வகையில் அமைந்தது. 421 கண்ணிகளைக் கொண்டது இந்நூல். கண்டியில் இருந்து அரசு செலுத்திய இராசசிங்க மன்னன் இந்நூலினுட் பலவிடங்களில் புகழப்படுகின்றமையினால் அவனது (1686) காலத்தவராக இந்நூலாசிரியர் கருதப்படுகிறார்.

வீரகவிராயர்:

அரிச்சந்திரபுராணம் பாடிய ஆசிரியர். 16 ஆம் நூற்றாண்டினர்.

வீர சைவ மடங்கள்:

இம்மடங்கள் கும்பகோணம், மயிலம், பேரூர், விருத்தாசலம், திருப்போரூர், திருக்கோவிலூர், சிதம்பரம், புதுச்சேரி, திருவண்ணாமலை, பங்களுர் ஆதியாம் இடங்களில் உள்ளன.

வீரசிங்கன் கதை:

‘நாகரிகமாக, புதுமுறை கொண்டு நம்நாட்டிற் கற்பனா சரித்திரங்கள் எழுதி வெளியிட்டவர்கள் மிகச்சிலரே. இவர்களில் முதலாவதாக வைத்து எண்ணப்படுபவர்கள் சி.வை. சின்னப்பாபிள்ளை அவர்களே’ என்று வண்ணைநகர் மா. சிவராமலிங்கம் பிள்ளை அவர்களால் பாராட்டப் பெற்றவர் சி.வை. சின்னப்பாபிள்ளை. தமிழறிஞர் சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளையின் இளவல் இவர். இவர் எழுதிய நாவலே வீரசிங்கன் கதை. இரத்தினபவானி, உதிரபாசம், விஜயசீலம் முதலிய நாவல்களையும் இவர் எழுதியுள்ளார்.

வீரசிங்காதன புராணம்:

வேலைய தேசிகரும் கோட்டுர் உமாபதி சிவாசாரியாரும் இயற்றிய ஒரு வீரசைவ புராணம். கி.பி. 1719 இல் எழுதப்பெற்றது.

வீரத்தலைவர் பூலித்தேவர்:

இந்நூல் பேராசிரியர் ந. சஞ்சீவி எழுதியதாகும். இவர் எழுதியுள்ள நூல்கள்: இலக்கிய ஆராய்ச்சி, உணர்வின் எல்லை, காற்றிலே மிதந்தவை, சிலப்பதிகார விருந்து, சங்க காலச் சான்றோர்கள், மானங் காத்த மருத பாண்டியர், மருதிருவர், வேலூர்ப்புரட்சி முதலியனவாகும். சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் வெளியிட்ட சங்க இலக்கிய ஆராய்ச்சி அட்டவணையை உருவாக்கியவரும் இவரே.

வீரமாமுனிவர்:

இவர் இத்தாலி நாட்டவர். இவரது இயற்பெயர் ஜோன் பெஸ்கி. 1760 இல் தமிழகத்திற்கு வந்தார். சுப்ர தீபக் கவிராயரிடம் தமிழ் கற்றார். எ, ஓ எழுத்துக்களின் நெடில் வடிவத்தைத் தற்போதுள்ள முறைக்கு மாற்றினார். திருக்காவலூர்க்கலம்பகம், கித்தேரி அம்மாள் அம்மாளை, அன்னையமுங்கல் அந்தாதி, அடைக்கலமாலை போன்ற சிற்றிலக்கியங் களையும் தொன்னூல் விளக்கம் என்னும் இலக்கண நூலையும் தேம்பாவணிக் காப்பியத்தையும் பரமார்த்த குரு என்னும் கதையையும் எழுதினார். சதுரகராதியை உருவாக்கியதோடு திருக்குறளை இலத்தீன் மொழியில் மொழிபெயர்த்தார். கொடுந்தமிழ் இலக்கணம், செந்தமிழ் இலக்கணம் ஆகிய நூல்களையும் எழுதினார். இவரது தேம்பாவணி நூல் 36 படலங்களையும் 3615 செய்யுட்களையும் கொண்டுள்ளது. மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்தில் இந்நூல் அரங்கேற்றப்பட்டது. தேம்பாவணியைத் தொட்டாலும் கை மணக்கும் என்று கவியோகி சுத்தானந்த பாரதியார் பாராட்டியுள்ளார்.

வெ

வெங்கைக் கோவை:

இது, வெங்கைச் சிவபிரான் மீது சிவப்பிரகாசர் இயற்றிய கோவைப்பிரபந்தம். 17 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தது.

வெண்பாப் பாட்டியல்:

குணவீர பண்டிதரால் வெண்பாவினால் இயற்றப்பட்ட பாட்டியல் நூல்.

வெண்பாப்புலி வேலுசாமிப்பிள்ளை:

சிதம்பரத்துக்கு வடகிழக்கில் உள்ள தில்லைவிடங்கள் இவரது ஊர். வித்துவான் சின்னசாமிப்பிள்ளை, அஷ்டாவதானம் சபாபதி முதலியார், மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை ஆகியோரிடம் தமிழ் பயின்றவர். செய்யுள் இயற்றுவதில் வல்லவர். வெண்பாவை விரைவில் பாடும் வல்லமை படைத்தவர். இதன் காரணமாக மகாவித்துவான், மீனாட்சிசுந்தரம்பிள்ளை அவர்கள் இவருக்கு 'வெண்பாப்புலி' என்னும் சிறப்புப் பெயரை வழங்கினார். இதன் பின்னர் இவரது பெயரின் முன் 'வெண்பாப்புலி' என்பது இணைந்து விட்டது. வெண்பாப்புலி வேலுசாமிப்பிள்ளை இயற்றிய நூல்கள்: கந்தபுராண வெண்பா (5665 செய்யுள்கள் கொண்டது), தேவார சிவதல வெண்பா, திருக்கச்சூர் ஆலக் கோயிற் புராணம், திருவேட்டகுடிப்புராணம், தேவார வைப்புத் தலக் கட்டளைக் கலித்துறை, தில்லைவிடங்கள் நிரோட்டக யமகவந்தாதி முதலியன.

வெண்பாவின் வேறு பெயர்கள்:

முற்பா, வெள்ளை, வெண்பாட்டு, வெள்ளைத்தொகை, வெள்ளைப்பா, இயற்பா, தளைப்பா, வன்பா, ஆதிப்பா என்பனவாகும்.

வே

வேங்கடசாமி நாட்டார், பண்டிதர் ந.மு:

இவர் தஞ்சை மாவட்டத்தில் திருவையாறை அடுத்த நடுக்காவேரி என்னும் ஊரில் 12.4.1884 இல் பிறந்தார். பண்டிதர் பரீட்சையில் முதல்வராகத் தேறிப் பரிசு பெற்றார். நாட்டார் அவர்கள் சிறந்த முறையில் தமிழ் நூல்களைக் கற்பித்தார். அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் 7 ஆண்டுகள் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றிய பின் ஓய்வு பெற்றார். இவர் பல்வேறு நூல்களுக்கு உரை எழுதியுள்ளார். பல்வேறு பத்திரிகைகளில் இவர் எழுதிய கட்டுரைகள் 'கட்டுரைத்திரட்டு' என்னும் பெயரில் இரண்டு பகுதிகளாக வெளிவந்துள்ளன. ஆத்திகுடி, கொன்றைவேந்தன் போன்ற சில நூல்களுக்கும் இன்னா நாற்பது, இனியவை நாற்பது போன்ற கீழ்க்கணக்கு நூல்களுக்கும் திருவிளையாடற்புராணம், சிலப்பதிகாரம், அகநானூறு, மணிமேகலை

போன்ற பெரு நூல்களுக்கும் அரிய உரை எழுதியுள்ளார். இவர் எழுதிய ஆராய்ச்சி நூல்களில் கள்ளர்சரித்திரம், வேளிர்வரலாறு, நக்கீரர், கபிலர், கண்ணகி வரலாறும் கற்பு மாண்பும் ஆகியன குறிப்பிடத்தக்கன. தமிழ் அறிஞரும் உரையாசிரியருமான வேங்கடசாமி நாட்டார் 23.3.1944 இல் இறையடி சேர்ந்தார். இவரது உரைநூல்களை இன்றும் மக்கள் பெரிதும் போற்றிக் கற்பதைக் காணலாம்.

வேதகிரிமுதலியார்:

தொண்டை நாட்டுக் களத்தூரைச் சேர்ந்த இவர் மகாவித்துவான். இயற்றமிழாசிரியர். இராமானுச கவிராயரிடம் கல்வி பயின்றவர். கவிராயரால் நிறுவப் பெற்ற தமிழ் இலக்கியச் சங்கத்தின் தலைவராக இருந்தவர். சூடாமணி நிகண்டின் பதினோராவது பகுதிக்கும் திருக்குறளுக்கும் உரை எழுதி வெளியிட்டவர். யாப்பருங்கலக்காரிகை, பகவத்கீதை, நாலடியார் என்பவற்றை அச்சிட்டார். நைடதத்திற்கு உரை எழுதி 1959 இல் அச்சிட்டு வெளியிட்டார். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து வெளியாகும் 'உதயதாரகை' பத்திரிகையில் 1841 முதல் 1843 வரை இலக்கண, இலக்கியம் தொடர்பான பல கட்டுரைகளை எழுதியுள்ளார். இவரால் மனுநீதி சதகம், மனுவியாக்கியான சதகம், நீதி சிந்தாமணி, சன்மார்க்க சாரம், என்னும் செய்யுள் நூல்கள் இயற்றப்பட்டதாகவும், அவை இதுவரை அச்சிடப்படவில்லையெனவும் கூறப்படுகிறது. இவரது காலம் 1795 - 1852.

வேதநாயக சாஸ்திரியார்:

இவர் 19ஆம் நூற்றாண்டினர். தஞ்சை சரபோஜி மன்னனால் ஆதரிக்கப் பட்டவர். பெத்தலகேம் குறவஞ்சி, ஞானக்குமரி, பேரின்பக்காதல், பராபரன் மாலை, ஆதியானந்தம், ஞானத்தச்சன் நாடகம் போன்ற நூல்களைப் படைத்தவர். பெத்தலகேம் குறவஞ்சியை எழுதியதற்காகச் சென்னை பட்டின மக்கள் இவருக்கு மகத்தான வரவேற்பொன்றளித்தனர். இவ்வரவேற்பைப் போற்றும் வகையில் சென்னைப் பட்டணப் பிரவேசம் என்னும் நொண்டி நாடகத்தையும் இயற்றியுள்ளார்.

வேதநாயகம்பிள்ளை:

இவர் நீதிமன்றப் பணிபுரிந்தவர். 1876 இல் பிரதாப முதலியார் சரித்திரம் என்னும் தமிழ் நாவலை எழுதினார். தமிழில் முதன் முதலில் வெளியான நாவல் இதுவாகும். இவர் பெண்மதிமாலை, சர்வ சமயக் கீர்த்தனை, திருவரு ளந்தாதி, திருவருள்மாலை, தேவமாதா அந்தாதி, நீதிநூல் போன்ற நூல்களையும் சுகுண சுந்தரி என்னும் நாவலையும் எழுதினார். இவரது காலம் 1876 - 1889.

வேதாந்த சூத்திரம்:

வியாசமுனிவர் (வாதராயணர்) செய்த உத்தர மீமாம்சை சூத்திரம். கி.மு. 300 ஆம் ஆண்டிற்குரியது.

வேதாந்த சூளாமணி:

சிவப்பிரகாசர் இயற்றிய வேதாந்த நூல்.

வேதாந்த தேசிகர்:

வைணவருள் வடகலையாரால் தலைமையாகப் போற்றப்படுபவரான ஆசிரியர். 14 ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

வேலப்பதேசிகர்:

திருப்பறியலூர்ப்புராணம் பாடியவர். 17 ஆம் நூற்றாண்டினர்.

வேலாயுத முதலியார்:

தொண்டை நாட்டுத் தொழுவூர் இவரது ஊர் ஆகையால் தொழுவூர் வேலாயுத முதலியாரென அழைக்கப்படுகின்றார். இவர் வடலூர் வள்ளலார் இராமலிங்க சுவாமிகளின் மாணவர். இதன் பேறாக இவர் காலத்தில் நிகழ்ந்த அருட்பா, மருட்பாக் கட்சிகளில் வள்ளலாருக்குச் சார்பாகப் பல பிரசுரங்களை வெளியிட்டவர். மருட்பாக் கட்சியார் எழுதி வெளியிட்ட 'போலியருட்பா மறுப்பு' என்னும் நூலுக்கு மறுப்பாக இவர் 'போலியருட்பா மறுப்பென்னும் குதர்க் காரண்ய நாச மசா பரசு' என்னும் நூலை எழுதி வெளியிட்டார். இவர் இயற்றிய வசன நூல்கள்: பராசரஸ்மிருதி (ஆசாரகாண்டம்), சங்கர விஜய வசனம், மார்க்கண்டேய புராண வசனம், பெரியபுராண வசனம், வேளாண் மரபியல், திருவெண்காட்டிகள் வரலாறு, யோக வித்தை, விநாயக சதுர்த்தி விரதம், போசராசன் சரிதம், மகாவீர சரிதம் என்பனவாகும். இவரது செய்யுள் நூல்கள்: திருப்பாதப் புகழ்ச்சி மாலை, திருப்பதத் திருப்புகழ் மாலை, திருக்கழற் பல்லாண்டு மாலை, சித்திர யமக வந்தாதி, திருத்தணிகைச் சித்திர மாலை, திருத்தணிகைப் பதிற்றுப் பத்தந்தாதி, திருத்தணிகை வெண்பா அந்தாதி, திருத்தணிகை நான்மணிமாலை, திருத்தணிகை மும்மணிக் கோவை, திருத்தணிகை இரட்டை மணிமாலை, திருத்தணிகைக் கலம்பகம், திருப்போரூர்க் கலி விண்ணப்பம், திருப்பதி அழகாயிரத்தந்தாதி, அடைக்கலமாலை, அபயமாலை, சந்நிதி முறையீட்டு மாலை, மகிழ்மாக்கலம்பகம், வடிவுடையம்மன் சவுந்தரியட்டகம், தசகமாலை, சிவஞான பாலைய தேசிகர் மும்மணிக்கோவை, நெஞ்சராற்றுப்படை, திருவருட பிரகாசர் சந்நிதி முறை முதலியன.

வேலுப்பிள்ளை. க:

ஆசுகவி வேலுப்பிள்ளை என்றும் கல்லடி வேலுப்பிள்ளை என்றும் அழைக்கப்பட்ட இவர் யாழ்ப்பாணத்து மாவட்டத்தைச் சேர்ந்த வயாவிளான் என்னும் ஊரினர். இளமையிலே நமச்சிவாய்ப்புலவரிடம் கல்வி கற்றவர். இவர் ஒரு கண்டனப் புலி. நினைத்தவுடனே கவிபாடும் ஆற்றல் பெற்றவர். எண்ணிறந்த தனிப்பாடல் களைப் பாடியுள்ளார். இவரது நூல்கள்: மாவைக் கந்தர் அஞ்சலி, மாவைச் சுப்பிரமணிய சுவாமி தோத்திரம், கதிர்காமசுவாமி பதிகம், கதிர்காமசுவாமி கீர்த்தனம்,

உரும்பிராய் கருணாகர விநாயகர் தோத்திரப் பாமாலை, யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதி முதலியன. இவரது காலம் 1860 - 1944.

வேலுப்பிள்ளை சி.வி:

ஈழத்து மலையகம் தந்த இலக்கியச் செல்வர்களில் குறிப்பிடத்தக்கவர் சி.வி. வேலுப்பிள்ளை. இவர் ஆங்கிலத்தில் எழுதிய சிறுகதைகள் மலையக மக்களின் சமூக வாழ்க்கையையும், நடவடிக்கைகளையும் சித்திரிக்கும் வகையில் அமைந்துள்ளன. இவரது 'வீடற்றவன்' என்னும் நாவல் மலையக மக்கள் வாழ்வைச் சித்திரிப்பதாக அமைந்துள்ளது. நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகப் பணியாற்றிய பெருமையும் இவருக்குண்டு.

வேலுப்பிள்ளை. சு. பண்டிதர்:

சு. வே என அன்புடன் அழைக்கப்பெற்ற பண்டிதர் சு. வேலுப்பிள்ளை ஈழத்தின் முதுபெரும் எழுத்தாளராவார். 'மறு மலர்ச்சி' காலகட்டத்தில் எழுத்துத் துறையில் புகுந்தவர். சிறுகதை, உருவகக்கதை, நாடகம், கட்டுரை, பாடநூல்கள் என இவர் எழுதிக் குவித்தவை ஏராளம். அவற்றுள் மண் வாசனை, பாற்காவடி, மணற்கோவில் (உருவகக் கதைகள்) என்பன குறிப்பிடத்தக்கன. உருவகக் கதைகள் பிதாமகர் எனப் பாராட்டப்பெற்றவர். மூதறிஞர் இராஜாஜி இவரது மணற்கோவில் உருவகக்கதையைப் பெரிதும் பாராட்டியதும் குறிப்பிடத்தக்கது.

வேற்பிள்ளை ம.க:

யாழ்ப்பாணத்து மட்டுவிலில் வாழ்ந்தமையால் மட்டுவில் ம.க.வேற்பிள்ளை என அழைக்கப்பெற்றவர். சிறந்த உரையாசிரியர். அபிராமிப்பட்டர் இயற்றிய அபிராமி அந்தாதி உட்படப் பல்வேறு நூல்களுக்கு அரிய உரை செய்துள்ளார். 'உரையாசிரியர்' எனப் பலராலும் அழைக்கப் பெற்ற பெருமைக்குரியவர். சிதம்பரம் நாவலர் வித்தியாசாலையில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றியவர். தவத்திரு ஆறுமுகநாவலரிடம் கல்வி பயின்றவர். இவர் இயற்றிய செய்யுள் நூல்கள்: புலோலி பர்வத வர்த்தினியம்மை தோத்திரம், புலோலி வைரவக்கடவுள் தோத்திரம், ஈழமண்டல சதகம் முதலியன.

வை

வைகறையில் ஒரு வானம்பாடி:

கவிஞர் இரா சம்பந்தனின் கவிதை நூல் இது. ஈழத்தில் புங்குடுதீவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட இவர் தற்போது ஜேர்மனியில் ராட்டிங்ரன் நகரில் வாழ்ந்து வருகிறார். இவரது மற்றொரு கவிதை நூல் 'சம்பந்தன் கவிதைகள்' என்னும் பெயரில் வெளியாகியுள்ளது.

வைணவம் குறிப்பிடும் இரண்டு திருவடிகள்:

கருடாழ்வார் - பெரிய திருவடி, அனுமன் - சிறிய திருவடி

வைணவ மரபில் பூலோக வைகுண்டம் எனப்படுவது:

திருவரங்கத்தில் உள்ள அரங்கநாதர் கோயில். வைணவ மரபில் கோயில் என்றால் இத்தலத்தையே குறிக்கும்.

வைத்தியநாத தேசிகர்:

இலக்கண விளக்கம், திருவாரூர் பன்மணிமாலை, மயிலம்மை பிள்ளைத் தமிழ் ஆகிய நூல்களைச் செய்தவர். 17ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்தவர்.

வையா:

யாழ்ப்பாணத்தைச் சேர்ந்த இவர் வையாபுரி ஐயர் எனவும் அழைக்கப் பட்டார். யாழ்ப்பாணத் தமிழரசர்களான செகராசசேகரன், பரராசசேகரன் ஆகிய இருவர் காலத்திலும் வாழ்ந்தவராகக் கருதப்படுகிறார். இவரது நூல் வையாபாடல் என்பதாகும். இப்போது கிடைக்கப்பெறும் இந்நூலில் 105 செய்யுள்கள் மாத்திரமே காணப்படுகின்றன. ஈழத்து தமிழ் மக்களின் பண்டைய பாரம்பரியத்தை எடுத்துக்கூறும் நூலாக இந்நூல் விளங்குகிறது.

வையாபுரிப்பிள்ளை. எஸ்:

சிறந்த ஆய்வாளரும், பேராசிரியருமான இவர் 12.10.1891 இல் திருநெல்வேலிக்கண்மையில் உள்ள சிங்கநரசய்யன் என்னும் சிற்றூரில் பிறந்தார். தூய சேவியர் உயர்நிலைப்பள்ளியிலும், நெல்லை இந்து கலாசாலையிலும் ஆங்கிலக்கல்வி பயின்றார். பாம்பன் குமரகுரு தாச அடிகளிடம் தமிழ் கற்றார். யாழ்ப்பாணத்துச் சாமிநாத பண்டிதரிடம் பாடம் கேட்டார். பிள்ளை அவர்கள் திருவனந்தபுரத்தில் சட்டக்கல்வி பயின்று வழக்கறிஞரானார். சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் தயாரித்த தமிழ் பேரகராதியின் பதிப்பாளராகப் பணியாற்றியதோடு சென்னைப் பல்கலைக்கழகத்தின் தமிழ்த்துறைத் தலைவராகவும் பணியாற்றினார். அரசினர் இவருக்கு 'இராவ் சாகிப்' எனப் பட்டமளித்துப் பாராட்டினர். இவர் எழுதிய நூல்கள்: சொற்கலைவிருந்து, இலக்கிய தீபம், தமிழ்ச்சுடர்மணிகள், இலக்கியச்சிந்தனைகள், தமிழர் பண்பாடு, தமிழின் மறுமலர்ச்சி, இலக்கிய உதயம், இலக்கணச்சிந்தனைகள், திராவிட மொழிகளில் ஆராய்ச்சி முதலியன. இவரது காலம் 1891 - 1956.

வைராக்கிய சதகம்:

இது சாந்தலிங்க சுவாமிகள் இயற்றிய ஒரு நூல்.

வைராக்கிய தீபம்:

இது சாந்தலிங்க சுவாமிகள் இயற்றியது. யான், எனது என்னும் மயக்கமாகிய இருளைத் துறவாகிய ஒளியினால் நீக்கி மனமாகிய வீட்டினை விளக்கஞ் செய்தலினால் இந்நூலுக்கு வைராக்கிய தீபம் என்னும் பெயர் அமைந்துள்ளது. பாயிரம் உட்பட நூற்றொரு விருத்தப்பாக்களை உடையது.

பின்னிணைப்பு

தமிழ் நூல்களும் ஆசிரியர்களும்

எட்டுத்தொகை நூல்கள்

நற்றிணை : பன்னாடு தந்த பாண்டியன் மாறன் வழி (தொகுத்தவர்)

குறுந்தொகை : பூரிக்கோ (தொகுப்பித்தவர்)

ஐங்குறுநூறு : குறிஞ்சித்திணை - கபிலர்; பாலைத்திணை - ஓதலாந்தையார்; முல்லைத்திணை - பேயனார்; மருதம் - ஓரம் போகியார்; நெய்தல் - அம்முவனார்.

அகநானூறு : பலரது பாடல் தொகுப்பு

கலித்தொகை : குறிஞ்சித்திணை - கபிலர்; முல்லைத்திணை - சோழன் நல்லுருத்திரன்; மருதத்திணை - மருதன் இளநாகன்; நெய்தல்திணை - நல்லந்துவனார்; பாலைத்திணை - பெருங்கடுங்கோ.

பதிற்றுப்பத்து : ஆசிரியர் அறியப்படவில்லை.

புறநானூறு : பலரது பாடல் தொகுப்பு

பரிபாடல் : ஆசிரியர் அறியப்படவில்லை

பத்துப்பாட்டு நூல்கள்:

திருமுருகாற்றுப்படை : நக்கீரர்

பொருநராற்றுப்படை : முடத்தாமக்கண்ணியார்

சிறுபாணாற்றுப்படை : நல்லர் நந்தத்தனார்

பெரும்பாணாற்றுப்படை : கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்

மலைபடுகடாம் அல்லது:

கூத்தராற்றுப்படை : இரணிய முட்டத்துப் பெருங்கௌசிகனார்

குறிஞ்சிப்பாட்டு : கபிலர்

பட்டினப்பாலை : கடியலூர் உருத்திரங்கண்ணனார்

முல்லைப்பாட்டு : நப்பூதனார்

நெடுநல்வாடை : நக்கீரர்

மதுரைக்காஞ்சி : மாங்குடி மருதனார்

பதினெண்கீழ்க்கணக்கு நூல்கள்:

திருக்குறள் : திருவள்ளுவர்

நாலடியார் : சமண முனிவர்கள்

நான்மணிக்கடிகை : விளம்பிநாகனார்

இன்னா நாற்பது : கபிலர்

இனியவை நாற்பது	:	பூதஞ்சேந்தனார்
திரிகடுகம்	:	நல்லாதனார்
ஆசாரக்கோவை	:	பெருவாயின் முள்ளியார்
பழமொழி	:	முன்றுறையரையனார்
சிறுபஞ்சமூலம்	:	காரியாசான்
ஏலாதி	:	கணிமேதாவியார்
முதுமொழிக்காஞ்சி	:	மதுரைக்கூடலூர் கிழார்
ஐந்திணை ஐம்பது	:	மாறன் பொறையனார்
திணைமொழி ஐம்பது	:	கண்ணன் சேந்தனார்
ஐந்திணை எழுபது	:	மூவாதியார்
திணைமாலை நூற்றைம்பது:	:	கணிமேதாவியார்
கைந்நிலை	:	புல்லங்காடனார்
கார்நாற்பது	:	மதுரைக்கண்ணன் கூத்தனார்
களவழி நாற்பது	:	பொய்கையார்

இலக்கணநூல்கள்:

அகத்தியம்	:	அகத்தியர்
தொல்காப்பியம்	:	தொல்காப்பியர்
நன்னூல்	:	பவணந்தி முனிவர்
யாப்பருங்கல விருத்தி	:	அமிர்தசாகரர்
யாப்பருங்கலக் காரிகை	:	அமிர்தசாகரர்
புறப்பொருள் வெண்பாமாலை	:	ஐயனாரிதனார்
நம்பி அகப்பொருள்	:	நாற்கவிராச நம்பி
நேமிநாதம்	:	குணவீரபண்டிதர்
சுவாமிநாதம்	:	சாமி கவிராயர்
மாறன் அகப்பொருள்	:	திருக்குருகைப் பெருமாள் கவிராயர்
இறையனார் களவியல்	:	இறையனார்
தண்டியலங்காரம்	:	புலவர் தண்டி
முத்து வீரியம்	:	முத்துவீர உபாத்தியாயர்
வீரசோழியம்	:	புத்தமித்திரர்
தொன்னூல் விளக்கம்	:	வீரமாமுனிவர்
இலக்கண விளக்கம்	:	வைத்தியநாத தேசிகர்
பிரயோக விவேகம்	:	சுப்பிரமணிய தீட்சிதர்
இலக்கணக்கொத்து	:	சுவாமிநாத தேசிகர்
யாப்பிலக்கணம்	:	திருத்தணிகை விசாகப் பெருமானையர்
சிதம்பரச் செய்யுட் கோவை	:	குமரகுருபரர்
மாறன் பாப்பாவின்ம	:	திருக்குருகைப் பெருமாள் கவிராயர்

திருவலங்கல் திரட்டு	:	குமரகுருதாச அடிகள்
வச்சணந்திமாலை	:	குணவீர பண்டிதர்
நவந்த பாட்டியல்	:	நவந்தநடன்
சிதம்பரப் பாட்டியல்	:	பரஞ்சோதி முனிவர்
இலக்கண விளக்கப் பாட்டியல்	:	வைத்தியநாத தேசிகர்
தொன்னூல் விளக்கப் பாட்டியல்	:	வீரமாமுனிவர்
பிரபந்த தீபிகை	:	முத்து வேங்கட சுப்பையா

பக்தி இலக்கியங்கள்:

பன்னிரு திருமுறை (தொகுப்பு)	:	நம்பியாண்டார்நம்பி (தொகுத்தவர்)
1, 2, 3 திருமுறைகள் (தேவாரம்)	:	திருஞானசம்பந்தர்
4, 5, 6 திருமுறைகள் (தேவாரம்)	:	திருநாவுக்கரசர்
ஏழாம் திருமுறை (தேவாரம்)	:	சுந்தரமூர்த்திநாயனார்
திருவாசகம் (8ஆம் திருமுறை)	:	மாணிக்கவாசகர்
திருக்கோவையார், திருவெம்பாவை:	:	மாணிக்கவாசகர்
திருவிசைப்பா, திருப்பல்லாண்டு (9ம் திருமுறை)	:	திருமாளிகைத்தேவர், கருவூர்த் தேவர், கண்டராதித்தர், பூந்துருத்தி காடவநம்பி, வேணாட்டடிகள், திருவாலி அமுதனார், புருடோத்தமநம்பி, சேதிராயர், சேந்தனார் ஆகிய ஒன்பது புலவர்கள் பாடல்கள்.

திருமந்திரம் (10 ஆம் திருமுறை) : திருமுலர்

பதினோராம் திருமுறை (40 பிரபந்தங்கள்) :

காரைக்காலம்மையார், திருவாலவுடையார், சேரமான் பெருமாள் நாயனார், கல்லாடனார், நக்கீரதேவர், கபிலதேவர், பரணதேவர், அதிராஅடிகள், இளம் பெருமானடிகள், ஐயடிகள் காடவர்கோன், பட்டினத்தடிகள், நம்பியாண்டார் நம்பி ஆகிய பன்னிருவர் பாடிய நாற்பது பிரபந்தங்கள்.

திருத்தொண்டத் தொகை	:	சுந்தரமூர்த்திநாயனார்
திருத்தொண்டர் திருவந்தாதி	:	நம்பியாண்டார்நம்பி
திருத்தொண்டர் புராணம்	:	சேக்கிழார் (12ஆம் திருமுறை)
திருப்புக்ஷம்	:	அருணகிரிநாதர்
திருவருட்பா	:	இராமலிங்க வள்ளலார்

பட்டினத்தார் பாடல்கள்	:	பட்டினத்தடிகள்
பராபரக்கண்ணி	:	தாயுமானவர்
திருவாலங்காட்டு முத்த திருப்பதிகம்:		காரைக்காலம்மையார்
பிரபுலிங்கலீலை, ஏசுமதநிராகரணம்	:	துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசர்
சிவஞானபோதம்	:	மெய்கண்டார்

வைணவ இலக்கியங்கள்:

நாலாயிரத் திவ்வியப் பிரபந்தம் (12 ஆழ்வார் பாடல் தொகுப்பு)	:	நாதமுனிகள் (தொகுத்தவர்)
முதற் திருவந்தாதி	:	பொய்கையாழ்வார்
இரண்டாம் திருவந்தாதி	:	பூதத்தாழ்வார்
மூன்றாம் திருவந்தாதி	:	பேயாழ்வார்
நான்முகன் திருவந்தாதி	:	திருமழிசையாழ்வார்
திருச்சந்தவிருத்தம்	:	திருமழிசையாழ்வார்
திருவிருத்தம், திருவாசிரியம்	:	நம்மாழ்வார்
பெரிய திருவந்தாதி, திருவாய்மொழி:	:	நம்மாழ்வார்
பெருமாள் திருமொழி	:	குலசேகராழ்வார்
பெரிய திருமொழி, திருக்குறுந்தாண்டகம், திருநெடுந்தாண்டகம்	:	திருமங்கையாழ்வார்
பெரிய திருமடல், சிறிய திருமடல், திருவெழுக்கூற்றிருக்கை	:	திருமங்கையாழ்வார்
திருப்பள்ளியெழுச்சி, திருமாலை	:	தொண்டரடிப்பொடியாழ்வார்
அமலனாதிபிரான்	:	திருப்பாணாழ்வார்
திருப்பல்லாண்டு, திருமொழி	:	பெரியாழ்வார்
நாச்சியார் திருமொழி, திருப்பாவை	:	ஆண்டாள்
கண்ணிநுண்சிறுதாம்பு	:	மதுரகவியாழ்வார்

புராணங்கள்:

திருவிளையாடல் புராணம்	:	பரஞ்சோதி முனிவர்
சிவபுராணம், இடும்பவன புராணம்:		பின்னத்தூர் நாராயணசாமி ஐயர்
திருக்கழுக்குன்றப் புராணம்	:	அந்தகக் கவி வீரராகவ முதலியார்
கூர்ம புராணம்	:	அதிவீரராம பண்டிதர்
கந்தபுராணம்	:	கச்சியப்ப சிவாச்சாரியார்
தணிகைப் புராணம்,		
விநாயக புராணம்	:	கச்சியப்ப முனிவர்
பெரிய புராணம்	:	சேக்கிழார்
காஞ்சிப் புராணம்	:	சிவஞான முனிவர்

திருவெங்காட்டுப் புராணம்	: சிவப்பிரகாசர்
பாகவத புராணம்	: செவ்வைச் சூடுவார்
சிதம்பர புராணம்	: திருமயிலைநாதர்
தேவயானைப் புராணம்	: நல்லாப்பிள்ளை
சேது புராணம்	: நிரம்ப அழகிய தேசிகர்
மச்ச புராணம்	: வடமலையப்பிள்ளையன் (பதிப்பாசிரியர்)
மேருமந்த புராணம்	: வாமனாச்சாரியார்
திருச்செந்தூர்ப் புராணம்	: வென்றிமலைக்கவிராயர்
அரிச்சந்திர புராணம்,	
சீகாளத்திப் புராணம்	: வீரராகவர்
மகாபுராணம்	: ஜீனசேனர்
சேக்கிழார் புராணம்	: உமாபதிசிவாச்சாரியார்
இலிங்கபுராணம்	: அதிவீரராம பாண்டியர்
திருக்காளத்திப் புராணம்	: துறைமங்கலம் சிவப்பிரகாசர்
முகைதீன் புராணம்	: வண்ணக் களஞ்சியப் புலவர்
கோயில் புராணம்	: உமாபதிசிவம்
திருபரங்கிரிப் புராணம்	: நிரம்ப அழகிய தேசிகர்
காசிக்காண்டம்	: அதிவீரராம பாண்டியர்
திருவெண்காட்டுத் தலபுராணம்	: எல்லப்ப நாவலர்
திருவொற்றியூர் புராணம்	: ஞானப்பிரகாசர்
ஈழத்துச் சிதம்பர புராணம்	: பண்டிதர் சோ. இளமுருகனார்

பெருங்காப்பியங்கள்:

சிலப்பதிகாரம்	: இளங்கோவடிகள்
மணிமேகலை	: சீத்தலைச்சாத்தனார்
சீவகசிந்தாமணி	: திருத்தக்கதேவர்
வளையாபதி	: ஆசிரியர் அறியப்படவில்லை
குண்டலகேசி	: நாதகுத்தனார்
கம்பராமாயணம்	: கம்பர்
வில்லிபாரதம்	: வில்லிபுத்தூரார்
இராவண காவியம்	: புலவர் குழந்தை
பெருங்கதை	: கொங்குவேளிர்
சீறாப்புராணம்	: உமறுப்புலவர்
தேம்பாவணி	: வீரமாமுனிவர்
இரட்சண்ய யாத்திரிகம்	: எச்.ஏ. கிருஷ்ணபிள்ளை

சிறுகாப்பியங்கள்:

நீலகேசி	: ஆசிரியர் அறியப்படவில்லை
குளாமணி	: தோலாமொழித்தேவர்
உதயணகுமாரகாவியம்	: ஆசிரியர் அறியப்படவில்லை
யசோதரகாவியம்	: வெண்ணாவலுடையார்
நாககுமாரகாவியம்	: ஆசிரியர் அறியப்படவில்லை
நளவெண்பா	: புகழேந்திப் புலவர்
நைடதம்	: அதிவீரராம பாண்டியர்
இயேசுகாவியம்	: கவிஞர் கண்ணதாசன்

சிற்றிலக்கியங்கள்:

பதினென்சித்தர், ஞானக்கோவை : சிவவாக்கியார் தொடங்கி 18 சித்தர்கள்

ஆத்திசூடி, நல்வழி,	
கொன்றைவேந்தன், முதுரை	: ஓளவையார்
ஏரெழுபது, திருக்கை வழக்கம்,	
சரசுவதி அந்தாதி, சடகோபரந்தாதி:	கம்பர்
குலோத்துங்க சோழன், பிள்ளைத்தமிழ்	: ஒட்டக்கூத்தர்
மீனாட்சியம்மை பிள்ளைத்தமிழ்,	
முத்துக்குமாரசாமி பிள்ளைத்தமிழ்	: குமரகுருபரர்
சேக்கிழார் பிள்ளைத்தமிழ்	: மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை
திருச்செந்தூர் முருகன் பிள்ளைத்தமிழ்	: பகழிக்கூத்தர்
அனுமார் பிள்ளைத்தமிழ்	: அருணாசலக்கவிராயர்
காசிக்காண்டம், திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்து அந்தாதி:	அதிவீரராம பாண்டியர்
அற்புதத்திருவந்தாதி, திருவிரட்டை மணிமாலை	: காரைக்காலம்மையார்
பொன்வண்ணத்தந்தாதி	: சேரமான் பெருமாள் நாயனார்
கந்தரந்தாதி	: அருணகிரிநாதர்
அபிராமி அந்தாதி	: அபிராமிப்பட்டர்
அன்னை அழுங்கல் அந்தாதி	: வீரமாமுனிவர்
திருக்கைலாய ஞான உலா	: சேரமான் பெருமாள் நாயனார்
திருவாரூர் உலா	: அந்தகக் கவி வீரராகவ முதலியார்
மூவருலா	: ஒட்டக்கூத்தர்
திருக்குற்றால நாதர் உலா	: திரிகூடராசப்பக் கவிராயர்

நந்திக் கலம்பகம்	: ஆசிரியர் அறியப்படவில்லை
சேயூர்க் கலம்பகம்	: அந்தக் கவி வீரராகவ முதலியார்
கோயில் நான்மணிமாலை	: பட்டினத்தார்
திருக்கமூல மும்மணிக்கோவை	: பட்டினத்தார்
திருவேகம்பமுடையார் திருவந்தாதி	: பட்டினத்தார்
திருவொற்றியூர் ஒருபா ஒருபுது, திருவகுப்பு, வேல்விருத்தம், மயில்விருத்தம், கந்தரனுபூதி, கந்தரலங்காரம், கந்தர் அந்தாதி	: அருணகிரிநாதர்
கிளிக்கண்ணி, ஆனந்தக்களிப்பு	: தாயுமானவர்
அம்பிகாபதிக்கோவை	: அம்பிகாபதி
நாலாயிரக்கோவை	: ஒட்டக்கூத்தர்
தஞ்சைவாணன்கோவை	: பொய்யாமொழிப்புலவர்
ஒருதுறைக்கோவை	: அமிர்தகவிராயர்
குற்றாலக்குறவஞ்சி	: திரிகூட ராசப்ப கவிராயர்
கோடஸ்வரக்கோவை	: தொண்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர்
சரபேந்திர பூபாலக்குறவஞ்சி	: கோட்டையூர் சிவக்கொழுந்து தேசிகர்
கும்பேசர் குறவஞ்சி நாடகம்	: பாபநாச முதலியார்
கார்மண்டல சதகம்	: ஆறைக்கிழார்
சோழமண்டல சதகம்	: ஆத்மநாத தேசிகர்
தண்டலையார் சதகம்	: படிக்காசுப் புலவர்
குமரேச சதகம்	: குமரகுருபரர்
நெஞ்சுவிடுதாது	: உமாபதி சிவாச்சாரியார்
அழகர் கிள்ளை விடுதாது	: சொக்கநாதர்
விறலிவிடுதாது	: சுப்பிரதீபக் கவிராயர்
காக்கைவிடுதாது	: வெள்ளை வாரணர்
மாரிவாயில்	: சோமசுந்தரபாரதியார்
கலிங்கத்துப்பரணி	: ஜெயங்கொண்டார்
சீனத்துப்பரணி	: மு.பி. பாலசுப்பிரமணியன்
தக்கயாகப்பரணி	: ஒட்டக்கூத்தர்
பாசவதைப்பரணி	: வைத்தியநாத தேசிகர்
முக்கூடற்பள்ளு	: என்னயினாப்புலவர்
வடகரைப்பள்ளு	: கடிகை முத்துப்புலவர்

மீனாட்சியம்மைகுறம்	: குமரகுருபரர்
மேகவிடுதூது	: பிள்ளைப்பெருமாள் ஐயங்கார்
விநாயகர் நான்மணிமாலை	: பாரதியார்
நறுந்தொகை எனும் வெற்றிவேற்கை	: அதிவீரராம பாண்டியர்
கொக்கோகம் (தமிழில்)	: அதிவீரராமபாண்டியர்
இருபா இருப.து, சிவஞானசித்தியார்	: அருணந்திசிவாச்சாரியார்
கச்சிக் கலம்பகம், தில்லைக் கலம்பகம், திருவாமாத்தூர்க் கலம்பகம்	: இரட்டைப் புலவர்கள்
திருப்பாதிரிப்புலியூர்க் கலம்பகம்	: தொல்காப்பியர்
ஏகம்பரநாதர் உலா	: இரட்டைப் புலவர்கள்
நால்வர் நான்மணிமாலை	: சிவப்பிரகாசர்
சிவப்பிரகாசம்	: உமாபதி சிவாச்சாரியார்
திருக்களிற்றுப்படியார், திருவுந்தியார்	: உய்ய தேவநாயனார்
திருவானைக்கா உலா	: காளமேகப்புலவர்
நீதிநெறி விளக்கம், காசிக்கலம்பகம், கயிலைக்கலம்பகம், மதுரைக்கலம்பகம், சிதம்பர மும்மணிக்கோவை, சகலாகலாவல்லி மாலை	: குமரகுருபரர்
திராவிட மாபாடியம்	: சிவஞானமுனிவர்
கலசை அந்தாதி	: சிவஞானமுனிவர்
அகலிகை வெண்பா	: சுப்பிரமணிய முதலியார்
சிதம்பரப் பாட்டியல்	: பரஞ்சோதியார்
புலியூர்யமக அந்தாதி	: மயில்வாகனப் புலவர்
திருவானைக்கா இரட்டை மணிமாலை	: மகாவித்துவான் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை
அரிச்சந்திர வெண்பா	: வீரராகவர்
சர்வசமய சமரசக்கீர்த்தனை	: வேதநாயகம்பிள்ளை
சொக்கநாதர்வெண்பா	: ஸ்ரீகுருஞான சம்பந்தர்
பெத்தலகேம் குறவஞ்சி	: வேதநாயக சாஸ்திரி
முன்கிரிஸ்மாலை	: நயினா முகமது புலவர்
குரு மகாத்தியம்	: திருக் குருகைப் பெருமாள் கவிராயர்
முகமது நபி பிள்ளைத்தமிழ்	: சவ்வாதுப் புலவர்
மதீனா அந்தாதி	: சர்க்கரைப்புலவர்
நந்தீசர் சதகம், ஆனந்தக்களிப்பு	: குணங்குடிமஸ்தான் சாகிபு

மறைந்துபோன தமிழ் நூல்கள்

(அகத்துறை சார்ந்தவை)

இலக்கிய நூல்கள்:

1. அகத்திணை : இப்பெயருடைய நூலிலிருந்து களவியற் காரிகை உரையாசிரியரும் நம்பி அகப் பொருள் உரையாசிரியரும், சில செய்யுள் களை மேற்கோள் காட்டியுள்ளனர். இது அகப்பொருள் கூறும் நூல் என்பதனை இதன் பெயரினால் தெரிந்து கொள்ளலாம். இதனை இயற்றியவர் யாரென்பதும் தெரியவில்லை.
2. அசதிக்கோவை : ஓளவையாரால் அசதி என்னும் ஆயர் மகன்மேல் பாடப்பட்டது. சங்க காலத்தில் இருந்த ஓளவையார் இதனைப் பாடவில்லை. இடைக் காலத்தில் இருந்த ஓளவையார் எனப்படுவரே இதனைப் பாடியவராவார்.
3. அண்ணாமலைக்கோவை : திருவண்ணாமலையில் எழுந்தருளியுள்ள அண்ணாமலைநாதர் மேல் பாடப்பட்டது. இதனை இயற்றியவர் கமலை ஞானப்பிரகாசர். இது கி.பி. 16ஆம் நூற்றாண்டில் பாடப்பட்டது.
4. அரையர்கோவை : இந்நூலைக் களவியற்காரிகை உரையாசிரியர் தமது உரையில் குறிப்பிடுகிறார். இந்நூலைப் பற்றியும் இதன் ஆசிரியரைப் பற்றியும் இதன் பாட்டுடைத் தலைவரைப் பற்றியும் யாதொரு தகவலும் தெரியவில்லை.
5. அறம் வளர்த்த முதலியார் கலம்பகம் : இப்பெயர் உள்ள ஒரு நூல் இருந்தது என்பதைத் தமிழ் நாவலர் சரிதையில் இருந்து தெரிந்துகொள்ளலாம்.
6. இராமீசுரக்கோவை : இக்கோவையை இயற்றியவர், கயாதர நிகண்டு செய்த கயாதரர் ஆவார். இந்நூல் கிடைக்கப் பெறவில்லை. கி.பி 15 ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் இது இயற்றப் பட்டது. இராமேச்சரத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமான் மீது இக்கோவை பாடப்பட்டது.
7. இன்னிசை மாலை : இப்பெயருடைய நூல் ஒன்று இருந்தது என்பது

களவியற்காரிகை உரையினாற் தெரிகிறது. இந்நூலாசிரியர் பெயரோ, பாட்டுடைத் தலைவர் பெயரோ தெரியவில்லை.

8. கச்சிக் கலம்பகம் : காஞ்சிபுரத்தில் உள்ள ஏகாம்பரேசுவரர் மீது பாடப்பட்டது. இக்கலம்பகத்தைப் பாடியவர் காஞ்சிபுரம் ஞானப்பிரகாசர் மடத்தைச் சேர்ந்த தத்துவப் பிரகாச ஞானப்பிரகாசர் என்பவர். இவர் விஜயநகர அரசர் கிருஷ்ண தேவராயர் காலத்திலே மடாதிபதியாய் இருந்தவர். கிருஷ்ண தேவராயர் மேல் மஞ்சரிப்பா என்னும் நூலையும் கச்சிக் கலம்பகத்தையும் இயற்றியுள்ளார். தொண்டை மண்டல சதகச் செய்யுள் ஒன்று இத்தகவலைத் தெரிவிக்கிறது. இந்த இரண்டு நூல்களும் தற்போது கிடைக்கவில்லை. பூண்டி அரங்கநாத முதலியாரால் இயற்றப்பட்ட கச்சிக் கலம்பகம் என்னும் வேறொரு நூலும் உண்டு.
9. கண்டனலங்காரம் : களவியற்காரிகை உரையாசிரியரும் நம்பி அகப்பொருள் உரையாசிரியரும், இந்நூலி லிருந்து சில செய்யுள்களை மேற்கோள் காட்டி யுள்ளனர். நூலாசிரியர் யாரென்பதும் எப்போ இயற்றப்பெற்றதென்பதும் தெரியவில்லை.
10. காரிகோவை : இந்நூல் காரி என்பவரால் செய்யப் பெற்றது. இவர் பெரிய புராணத்தில் கூறப்படும் காரிநாயனார் ஆவார். இவர் திருக்கடவூரில் வாழ்ந்த சிவபக்தர். இவர் சிவபெருமான் மீது செய்யுள் பாடினார் என்று நம்பியாண்டார் நம்பி தாம் இயற்றிய திருத் தொண்டர் திருவந்தாதியில் கூறியுள்ளார்.
11. காரைக் குறவஞ்சி : யாழ்ப்பாணத்துக் காரைதீவில் (தற்போது காரைநகர்) வாழ்ந்த சுப்பையர் என்பவர் இயற்றியது. இந்நூல் கிடைக்கப் பெறவில்லை.
12. கிளவித் தெளிவு : இப்பெருடைய நூல் ஒன்று இருந்தது என்பது களவியற்காரிகை உரையினாற் தெரிகிறது. இது அகப் பொருளைக் கூறுவது. இதன் ஆசிரியர் யார் என்பது தெரியவில்லை.

13. கிளவி மாலை : இப்பெயருடைய நூல் ஒன்று இருந்தது என்பது களவியற்காரிகை உரையினாற் தெரிகிறது. அகப்பொருளைக் கூறும் இது வெண்பாவால் ஆனது.
14. கிளவி விளக்கம் : வன்னாட்டு நெய்தல் வாய் என்னும் ஊரில் இருந்த ஒருவரைப் பாட்டுடைத் தலைவனாகக் கொண்டு வெண்பாவினால் இயற்றப்பெற்றது. களவியற் காரிகை உரையாசிரியர் இந்நூல் பற்றிக் குறிப்பிடுகிறார். நூலாசிரியரின் பெயர் தெரியவில்லை.
15. குணநாற்பது : இப்பெயருடைய நூல் ஒன்று இருந்தது என்பது இளம்பூதனார், நச்சினார்க்கினியர் முதலான உரையாசிரியர்களின் உரைகளிலிருந்து தெரிகிறது. அகப் பொருள் சார்ந்த இந்நூலில் 40 செய்யுள்கள் இருந்ததாகத் தெரிய வருகிறது. ஆசிரியர் பெயர், இயற்றப்பட்ட காலம் என்பன எதுவும் தெரியவில்லை.
16. குமார சேனாசிரியார் கோவை: இப்பெயருடைய நூல் ஒன்று இருந்தது என்பது யாப்பருங்கல விருத்தியினால் தெரிய வருகிறது. குமார சேனாசிரியார் என்பவரால் இயற்றப் பெற்ற மையால் இப் பெயர் வந்திருக்கலாம் என்பர்.
17. கோயிலந்தாதி : களவியற் காரிகை உரையாசிரியர், கோயில் அந்தாதி என்னும் நூலிலிருந்து நான்கு செய்யுள்களை மேற்கோள் காட்டியுள்ளார். கோயில் எனப்படுவது ஸ்ரீரங்கம். திருவரங்கத்தில் எழுந்தருளியுள்ள அரங்கநாதர் மீது அகப் பொருள் துறைகள் அமையப் பாடப்பட்ட அந்தாதி நூல் இது என்பது தெரிகிறது. இதன் ஆசிரியர், காலம் என்பன தெரியவில்லை.
18. சிற்றெட்டகம் : இப்பெயருடைய நூல் ஒன்று இருந்தது என்பது களவியற்காரிகை உரையினாற் தெரிகிறது. இது சங்க காலத்திற்குப் பிற்பட்டது. இந்நூற் செய்யுள்கள் சிலவற்றைக் களவியற் காரிகை உரையாசிரியர் மேற்கோள் காட்டியுள்ளார்.

19. தமிழ் முத்தரையர் கோவை : இத்தகைய ஒரு நூல் இருந்ததாகத் தண்டியலங்கார உரையாசிரியரும் யாப்பருங் கல விருத்தியுரைகாரரும் கூறியுள்ளனர். இந்நூல் கிடைக்கப் பெறவில்லை.
20. திருவதிகைக் கலம்பகம் : இந்தக் கலம்பகம் திருவதிகை வீரட்டானேசுவரர் பேரில் பாடப்பட்டது. திருவதிகைக் கோவிலிலுள்ள கல்வெட்டுச் சாசனமொன்று இந்நூலையும் நூலாசிரியரையும் கூறுகிறது. உத்தரமேரூரில் வாழ்ந்த உத்தண்ட வேலாயுத பாரதி என்பவர் இந்நூலை இயற்றினாரென அச்சாசனம் குறிப்பிட்டுள்ளது. கி.பி. 1536 இல் இது எழுதப்பட்டது.
21. திருமறைக்காட்டந்தாதி : கி.பி. 9ஆம் நூற்றாண்டைச் சேர்ந்த சேரமான்பெருமான்நாயனார் (களற்றறிவார்) இந்த அந்தாதியைப் பாடியுள்ளார்.
22. தில்லை அந்தாதி : சிதம்பரத்தில் எழுந்தருளியுள்ள சிவபெருமான் மீது பாடப்பட்டது. இந்நூலாசிரியர் பெயர், காலம் எதுவும் தெரியவில்லை.
23. நந்திக் கோவை : இக்கோவை, தெள்ளாற்றிந்த நந்திவர்மன் ஆகிய மூன்றாம் நந்திவர்மன் என்னும் பல்லவ மன்னன்மேல் பாடப்பட்டது என்று நந்திக் கலம்பகம் என்னும் செய்யுள்களினால் தெரிய வருகிறது. புலவர்கள் பலர் நந்திவர்மன் மேல் பல கோவைப்பிரபந்தங்கள் பாடிப் பரிசு பெற்றனர் என்பது தெரிகிறது. ஆனால் இந்தக் கோவைகளுள் ஒன்றேனும் இப்போது கிடைக்கவில்லை.
24. நறையூர் அந்தாதி : களவியற்காரிகை உரையாசிரியர் இந்நூலிலிருந்து ஒரு செய்யுளை மேற்கோள் காட்டியுள்ளார். அகப்பொருள் துறை அமையப் பாடப்பட்ட அந்தாதி நூல் இதுவாகும். துறையூரைச் சேர்ந்த நறையூரிலிருந்த ஒருவர் மீது இவ்வந்தாதி பாடப்பட்டதாகத் தெரிகிறது.
25. நாலாயிரக் கோவை : இந்நூல், புதுவைக் காங்கேயன் என்னும் செல்வச் சீமான் மீது கடவுட் புலவன் என்னும் சிறப்புப் பெயரையுடைய ஓட்டக் கூத்தரால்

பாடப்பெற்றது. இதனைச் சோழ மண்டல சதகத்தினால் அறிய முடிகிறது.

26. பல்சந்தமாலை : இந்நூலிலிருந்து சில செய்யுள்களைக் களவியற்காரிகை உரையாசிரியர் மேற்கோள் காட்டியுள்ளார். அகப்பொருள் சார்ந்த இந்நூல் காயல்பட்டினத்தில் வாழ்ந்த ஒரு முகமதிய பிரபுவின்மீது பாடப்பெற்றதாகத் தெரிய வருகிறது. இதனை இயற்றிய ஆசிரியர் பெயர், காலம் என்பன தெரியவில்லை.
27. பொருளியல் : அகப்பொருளைக் கூறும் இந்நூற் செய்யுள்கள் களவியற்காரிகை உரையாசிரியரால் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளன. இதன் ஆசிரியர் பெயர், காலம் முதலியன தெரியவில்லை.
28. மழவை எழுபது : மழவை என்னும் மழபாடியில் எழுந்தருளி உள்ள சிவபெருமான் மீது பாடப்பெற்ற எழுபது பாடல்களைக் கொண்ட மழவை எழுபது என்னும் நூல் ஒன்று இருந்ததாகத் தெரிகிறது. அகப்பொருள் துறை அமையப் பாடப்பெற்ற இந்நூலிலிருந்து களவியற்காரிகை உரையாசிரியர் ஒரு செய்யுளை மேற்கோள் காட்டியுள்ளார். இந்நூல் பற்றிய வேறு விபரங்கள் எதுவும் தெரியவில்லை.
29. வங்கர் கோவை : இந்நூல் பற்றி களவியற்காரிகை உரையாசிரியர் குறிப்பிட்டுள்ளார். இதிலுள்ள மூன்று செய்யுட்களையும் மேற்கோள் காட்டியுள்ளார். இந்நூல் பற்றிய வேறு செய்தி எதுவும் தென்படவில்லை.
30. வச்சத் தொள்ளாயிரம் : வீரசோழிய உரையாசிரியரான பெருந்தேவனார் இந்நூல் பற்றித் தமது உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். வச்சத்திளங்கோ என்னும் சிற்றரசன் மீது அகப்பொருள் துறை அமைத்துப் பாடப்பெற்ற 90 வெண்பாக்களை உடையது இந்நூல் எனத் தெரிகிறது. பாடியவர் பெயர், அவர் வரலாறு என்பன தெரியவில்லை.
31. வல்லையந்தாதி : வல்லை என்பது வல்லம் என்னும் ஊர். திரு

வல்லம் என்னும் ஊரிலுள்ள சிவன் கோவிலில் எழுந்தருளியுள்ள பில்வநாதேசுவரர் (சிவ பெருமான்) மீது பாடப்பெற்ற அந்தாதி இது. இந்நூலை இயற்றியவர் குறட்டி வரதையன். இந்நூல் -இப்போது கிடைக்கவில்லை.

32. விஞ்சைக்கோவை : இக்கோவை பலபட்டடைச் சொக்க நாதக் கவிராயரால் இராமநாதபுரம் முத்துராமலிங்க சேதுபதி அரசர் மீது பாடப் பெற்றது என்பர். இரகுநாத சேதுபதியின் அமைச்சரான தெய்வகன்னி மீது பாடப்பட்டது என்றும் சிலர் கூறுவர். சுப்ரதீபக் கவிராயர் பாடிய இரு வெண்பாக்களை ஆதாரமாகக் காட்டுகின்றனர். இந்நூல் யார் மீது பாடப்பட்டது என்பதற்கு வேறு ஆதாரம் எதுவும் கிடைக்கவில்லை. நூலும் மறைந்துவிட்டது.

புறப்பொருள் நூல்கள்:

1. ஆசிரிய மாலை : இப்பெயருள்ள நூல் ஒன்றிருந்ததாகப் புறத்திரட்டு மூலம் அறிகிறோம். ஆசிரிய மாலையிலிருந்து பதினேழு செய்யுள்கள் புறத்திரட்டில் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. இந்நூல் ஒரு தொகை நூலாகும். இந்நூலைப்பற்றி வேறு செய்திகள் தெரியவில்லை.
2. தகடூர் யாத்திரை : இப்பெயருடைய நூல் ஒன்று இருந்தது என்று பேராசிரியர் நச்சினாக்கினியர், தக்கயாகப் பரணி உரையாசிரியர் கூறுவதிலிருந்தும் புறத்திரட்டு என்னும் தொகை நூலிலிருந்தும் தெரிகிறது. கி.பி. இரண்டாம் நூற்றாண்டில் (கடைச்சங்ககாலத்தில்) தகடூர் ப்போர் நிகழ்ந்தது. எனவே இந்நூல் இரண்டாம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்டதாகத் வேண்டும். தகடூர் யாத்திரை என்னும் நூலில், நமக்கு இப்போ தெரிகிற வரையில் அரிசில் கிழாரும், பொன்முடியாரும் பாடிய பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. இவ்விரண்டு புலவர்களும் தகடூர் போர் நிகழ்ந்த காலத்தில், பெருஞ்சேரல்

இரும்பொறை காலத்தில் இருந்தவர்களென்பது இவர்கள் பாடிய பாடல்களால் தெரிகிறது. இந்நூலின் மறைவினால் தமிழர் வரலாற்றின் ஒரு பகுதியே மறைந்து போய்விட்டது. தற்போது இந்நூலிலிருந்து நமக்குக் கிடைத்துள்ள செய்யுட்கள் நாற்பத்தெட்டு மட்டுமே.

3. பெரும் பொருள் விளக்கம் : இப்பெயர் உள்ள ஒரு நூல் இருந்தது என்பதைப் பற்றிப் புறத்திரட்டு என்னும் தொகை நூலிலிருந்தும், நச்சினாக்கினியர் எழுதிய தொல்காப்பிய உரையிலிருந்தும் அறிகிறோம். ஆசிரியர் பெயர், காலம் இயற்றிய காரணம் எதுவும் தெரியவில்லை.
4. கூடலசங்கமத்துப் பரணி : வீரராசேந்திரன் (வீரசோழன்) சாளுக்கியருடன் மூன்று முறை போர் செய்து வென்றார். கிருஷ்ணை - தூங்கபத்திரை என்னும் இரண்டு பேராறுகள் கூடுகிற இடமாகிற கூடல் சங்கமம் என்னுமிடத்தில் நடந்த போரிலே, இவன் பெரிய வெற்றியை அடைந்தான். வீரராசேந்திரன் காலத்தில் இருந்த புத்த மித்திரனார் என்னும் புலவர் அவ்வரசன் பெயரில் வீரசோழியம் என்னும் இலக்கண நூலை இயற்றினார். வீரசோழியத்திற்கு உரை எழுதிய பெருந்தேவனார் தனது உரையில் இரண்டு வெண்பாக்களை மேற்கோள் காட்டி யுள்ளார். அவ்வெண்பாக்களில், சோழன் பெற்ற கூடல் சங்கமத்து வெற்றி கூறப்படுகிறது. இப் பரணி இப்போது கிடைக்கவில்லை. இதனைப் பாடிய புலவர் பெயரும் தெரியவில்லை.
5. கொப்பத்துப்பரணி : சோழ அரசன், கொப்பம் என்னும் ஊரில் சாளுக்கிய அரசனுடன் போர் செய்து ஈட்டிய வெற்றியைப் பாராட்டிப் பாடப்பெற்ற பரணி நூல் இதுவாகும். இராசேந்திர சோழன் மேல் பாடப்பட்ட கொப்பத்துப் பரணி இப்போது கிடைக்கவில்லை. இயற்றியவர் பெயர் முதலியனவும் தெரியவில்லை.
6. தென்றமிழ் தெய்வப்பரணி : இப்பெயருள்ள பரணி நூலைத் தக்க

யாகப்பரணி கூறுகிறது. கலிங்கப் போரைப் பாராட்டி ஒட்டக்கூத்தர் விக்கிரம சோழன் மீது இப்பரணியைப் பாடினார் எனத் தெரிகிறது. இந்நூல் இப்போது கிடைப்பதாயில்லை.

7. வீரமாலை : இந்நூலைப் புலவர் பாண்டி கவிராசர் என்பவர் இயற்றினார் என்னும் செய்தி, புதுக்கோட்டையில் உள்ள ஒரு கல்லெழுத்துச் சாசனத்தால் தெரிகிறது. வெங்களநாயக்கரய்யன் மீது இந்த வீரமாலை பாடப்பட்டதாக இச்சாசனம் தெரிவிக்கிறது. இந்நூல் இப்போது கிடைக்கவில்லை.
8. பேர்வஞ்சி : இந்நூலைத் தேவன் திருவரங்குளமுடையான் என்னும் பெயர் கொண்ட புலவர் பாடினார் என்று புதுக்கோட்டை, பொன்னமராவதி என்னும் ஊரில் உள்ள சுந்தரராஜ பெருமாள் கோவில் சாசனமொன்று கூறுகிறது. மறமாணிக்கர் என்னும் வீரர்களின் சிறப்பைக் கூறுவது இந்நூலாகும். இவ்வீரர்கள் பாண்டியனுடைய படையின் ஒரு பகுதியைச் சேர்ந்தவர்களாவர். இந்நூல் தற்போது கிடைக்கவில்லை.

கிடைக்கப்பெறாத காவியங்கள்:

1. பழைய இராமாயணம் : அகவற்பாவினால் இயற்றப்பெற்ற பழைய இராமாயணம் என்று ஒன்று இருந்ததாக ஆசிரியமாலை என்னும் தொகைநூலிலிருந்து தெரிகிறது.
2. ஜைன இராமாயணம்: தமிழில் செய்யுள் நடையில் இயற்றப்பெற்ற ஜைன இராமாயணம் நூல் ஒன்று இருந்தது. அந்நூல் கிடைப்பதாயில்லை. அந்நூலிலிருந்து சில செய்யுள்களை ஸ்ரீபுராண ஆசிரியர் தமது ஸ்ரீபுராணத்தில் மேற்கோள் காட்டியுள்ளார்.
3. சங்ககாலத்துப் பாரதம் : மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்திலே மகா பாரதத்தைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்து எழுதியதாகச் சின்னமனூர்ச் செப்பேட்டுச் சாசனம் கூறுகிறது. இம் மகாபாரதம் இப்போது கிடைப்பதாயில்லை. இதனைத் தமிழிற் செய்த ஆசிரியர் பெயரும் தெரியவில்லை.

4. பெருந்தேவனார் பாடிய பாரதம் : பெருந்தேவனார் பாடிய பாரதம் மறைந்துவிட்டது. உரையாசிரியர் நச்சினார்க்கினியர், தமது தொல்காப்பிய உரையில் (புறத்திணையியல், 17ஆம் சூத்திரம்) பாரதச் செய்யுள்கள் சிலவற்றை மேற்கோள் காட்டியுள்ளார்.
5. வச்சராசன் பாரதம் : திருவாலங்காட்டுக் கோயில் சாசனம் ஒன்று வச்சராசன் இயற்றிய ஒரு பாரதத்தைக் குறிப்பிடுகிறது. குன்றவர்த்தனக் கோட்டத்து இளத்தூர் நாட்டு அரும்பாக்கத்தில் வாழ்ந்த திருந்த அறநிலைவாசகன் திரைலோக்கிய மல்லன் வச்சராசன் என்பவர், தமிழில் பாரதத்தைப் பாடினார் என்று இச்சாசனம் கூறுகிறது. இது இயற்றப்பட்ட காலம் கி.பி. 13ஆம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியாகும். இப்போது இப்பாரதம் கிடைக்கவில்லை.
6. குண்டலகேசி : இது ஒரு பௌத்த காவியம். ஐம்பெருங் காப்பியங்களில் ஒன்று. இதனை இயற்றியவர் நாதமுத்தனார் (நாகசேனர்). குண்டலகேசி செய்யுள்கள் வீரசோழிய உரையிலும் யாப்பருங்கல உரையிலும் மேற்கோள் காட்டப்பட்டுள்ளன. இந்நூலின் ஒருசில செய்யுள்களே தற்போது கிடைத்துள்ளன.
7. வளையாபதி : ஐம்பெருங் காப்பியங்களுள் ஒன்று. இந்நூல் இப்போது மறைந்துவிட்டது. இந்நூலின் ஆசிரியர், இயற்றப்பட்ட காலம் என்பன தெரியவில்லை. இக்காவியத்தின் சில செய்யுட்கள் மட்டும் கிடைத்துள்ளன.
8. புராணசாகரம் : இப்பெயர் உள்ள நூல் ஒன்று இருந்ததாக யாப்பருங்கல விருத்தியுரை கூறுகிறது. இந்நூலைப் பற்றிய வேறு செய்திகள் தெரியவில்லை.
9. விம்பசாரக்கதை : இது ஒரு பௌத்த காவியம். ஆசிரியப் பாவினால் இயற்றப்பட்டது. இந்நூல் தற்போது கிடைப்பதாயில்லை.

ஏனைய நூல்கள்

1. அந்தாதிமாலை : திவாகரம் நிகண்டு நூலை இயற்றிய சேந்தன் என்பவர் இதனை இயற்றியுள்ளார். இந்நூல் கிடைப்பதாயில்லை.
2. அமிர்தபதி : யாப்பருங்கல விருத்தியுரைகாரர், இந்நூலைக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்நூலைப் பற்றிய செய்திகள் தெரியவில்லை.
3. அந்தாதிக் கலம்பகம் : அகோர முனிவரால் இயற்றப்பட்ட இந்நூல் மறைந்துவிட்டது.
4. அளவை நூல் : தருக்கத்தைப் பற்றிய அளவைநூல் என்னும் பெயருள்ள நூல் ஒன்று இருந்ததாக டாக்டர்.உ.வே. சாமிநாதையர் அவர்கள் தமது 'சங்கத் தமிழும் பிற்காலத் தமிழும்' என்னும் நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். ஆயின் அந்நூல் பற்றிய பிற செய்திகள் தெரியவில்லை.
5. அவினந்தமாலை
6. அரச சட்டம்
7. வருத்தமானம் : இவை மூன்றும் கணித நூல்கள். யாப்பருங்கல விருத்தியுரைகாரர் இந்நூல்களைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டுள்ளார். இவை குறித்த பிற செய்திகள் எதுவும் தெரியவில்லை.
8. அறிவுடைநம்பியார் சிந்தம் : இந்நூலை, யாப்பருங்கல விருத்தியுரைகாரர் குறிப்பிடுகிறார். இந்நூலைப் பற்றிய பிற செய்திகள் தெரியவில்லை.
9. ஆயிரப் பாடல் : கமலை ஞானப்பிரகாசர் இதனை இயற்றியுள்ளார். இது இப்போது மறைந்துவிட்டது. சோழ மண்டல சதகம் என்னும் நூலிலும் இப்பெயருள்ள நூல் ஒன்றிருந்ததாக அறிகிறோம்.
10. ஆரியபடலம் : இந்நூலின் பெயரை மயிலைநாதர் நன்னூல் உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்நூல் குறித்தும் இதன் ஆசிரியரைப் பற்றியும் எவ்வித தகவலும் தெரியவில்லை.
11. இசையாயிரம் : இதனை இயற்றியவர் செயங்கொண்டார் என்னும் புலவர். கலிங்கத்துப் பரணி பாடிய செயங்கொண்டாராக இருக்கலாம்.

அப் படியானால் இந்நூல் 12 ஆம் நூற்றாண்டில் இயற்றப்பட்டதாகத் வேண்டும். இந்த நூல் இப்போது மறைந்து விட்டது.

12. இராச இராசவிஜயம் : இராச இராசன் என்னும் சோழ அரசன் வரலாற்றைக் கூறும் நூல். இயற்றியவர் நாராயண பட்டாதித்தியன். இந்நூலைப் பற்றியும் இதன் ஆசிரியர் பற்றியும் பிற செய்திகள் கிடைக்கவில்லை.

இவற்றை விட பின்வரும் நூல்களும் மறைந்து விட்டன. இவை பற்றிய செய்தி பற்றி எதுவும் கிடைக்கவில்லை.

13. இராமாயண வெண்பா	14. இரும்பல் காஞ்சி
15. இளந்திரையம்	16. இறைவானறையூர்ப் புராணம்
17. ஓவிய நூல்	18. கன்னிவன புராணம்
19. அஷ்டதத புராணம்	20. கலைக்கோட்டுத்தண்டு
21. காங்கேயன் பிள்ளைக்கவி	22. காசியாத்திரை விளக்கம்
23. கிளிவிருத்தம்	24. எலிவிருத்தம்
25. குலோத்துங்க சோழ சரிதை	26. கோட்டிச்சர உலா
27. 'கோழநற்குழல்' பதிகம்	28. சதகண்ட சரித்திரம்
29. சாதவாகனம்	30. சாந்திபுராணம்
31. சித்தாந்தக் கொள்கை	32. சூத்திரக சரிதம்
33. செஞ்சிக்கலம்பகம்	34. சேயூர் முருகன்உலா
35. தசவீடுதூது	36. தண்டகாரணிய மகிமை
37. தன்னையமகவந்தாதி	38. திருக்காப்பலூர் குமரன் உலா
39. திருப்பட்டிச்சர புராணம்	40. திருப்பதிகம்
41. திருப்பாலைப்பந்தர் மத்தியஸ்த நாதசுவாமிஉலா	
42. திருமேற்றளிப்புராணம்	43. திருவலஞ்சுழிப்புராணம்
44. திரையக்கானம்	45. துரியோதனனின் கலம்பகம்
46. தேசிகமாலை	
47. நல்லைநாபக நான்மணிமாலை	48. நாரதசரிதை
49. பரமத்திமிர பானு	50. பரிப்பெருமாள் காமநூல்
51. பரிபாடை	52. பிங்கலசரிதை
53. வாமன சரிதை	54. பிங்கலகேசி
55. அஞ்சனகேசி	56. காலகேசி

57. தத்துவதரிசனம்	58. புட்கரனார் மந்திரநூல்
59. மஞ்சரிப்பா	60. மல்லிநாத புராணம்
61. மாடலம் (மாடலனார் இயற்றியது)	
62. மார்க்கண்டேயனார் காஞ்சி	63. மாரவரமன் பிள்ளைக்கவி
64. முப்பேட்டுச் செய்யுள்	65. மூவடிமுப்பது
66. வாசுதேவனார் சிந்தம்	67. வீரணுக்க விசயம்

மறைந்து போன இசைத்தமிழ் நூல்கள்:

1. இசைத்தமிழ் செய்யுட்துறைக் கோவை : இந்நூல் பற்றி யாப்பருங்கலக் காரிகை உரைப்பாயிரம் தெரிவிக்கிறது.
2. இசை நுணுக்கம் : இந்நூலை இயற்றியவர் சிகண்டி முனிவர்.
3. இந்திரகாளியம் : இந்நூல் பற்றி அடியார்க்கு நல்லார் சிலப்பதிகார உரைச்சிறப்புப்பாயிரத்தில் குறிப்பிடுகிறார். வேறு செய்திகள் புலப்படவில்லை.
4. குலோத்துங்கன் இசைநூல் : குலோத்துங்க சோழன் இசைக் கலையில் வல்லவன் என்றும் இசைத்தமிழ் நூல் ஒன்றை இயற்றினார் என்றும் கலிங்கத்துப்பரணி கூறுகிறது. இவ்வரசன் இயற்றிய இசைநூலின் பெயர் தெரியவில்லை.
5. சிற்றிசை - பேரிசை : இப்பெயர் கொண்ட இரண்டு நூல்களின் பெயரை இறையனார் அகப் பொருள் உரையாசிரியர் குறிப்பிடுகிறார்.
6. பஞ்சபாரதீயம் : நாரதன் என்பவன் இயற்றிய இந்நூல் குறித்து சிலப்பதிகாரத்திற்கு அடியார்க்கு நல்லார் எழுதிய உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்நூல் அடியார்க்கு நல்லார் காலத்திலேயே மறைந்து விட்டது.
7. தஞ்சமரபு : இந்நூலின் ஆசிரியர் அறிவனார். 'அறிவனார் செய்த பஞ்சமரபு' என்று அடியார்க்கு நல்லார், சிலப்பதிகார உரைப்பாயிரத்தில் கூறுகிறார். இந்நூல் கிடைப்பதாயில்லை.
8. பதினாறு படலம் : இப்பெயருள்ள இசைநூல் ஒன்று இருந்தது என்பது சிலப்பதிகார அரும்பத உரையாசிரியரின் உரையிலிருந்து தெரிகிறது.

9. பெருநாரை - பெருங்குருகு : இவை இசைநூல்கள். இவற்றை அடியார்க்கு நல்லார் சிலப்பதிகார பாயிர உரையில் குறிப்பிடுகிறார். இறையனார் அகப்பொருள் உரையாசிரியர் குறிப்பிடுகிற முதுநாரை முதுகுருகு என்னும் நூல்கள் பெருநாரை பெருங்குருகு ஆக இருக்கலாம்.
10. வாய்ப்பியம் : யாப்பருங்கல விருத்தி உரையில் இந்நூல் பற்றிக் குறிப்பிடப்படுகிறது. வாய்ப்பியனார் இந் நூல் ஆசிரியர். இசைத் தமிழ் இலக்கணத்தைக் கூறுகிற நூலெனத் தெரிகிறது. பிற செய்திகள் தெரியவில்லை.

மறைந்து போன நாடகத் தமிழ் நூல்கள்:

1. அகத்தியம் : அகத்தியர் இயற்றிய இயல், இசை நாடகம் என்னும் முத்தமிழ் இலக்கணத்தைக் கூறும் நூல்.
2. இராஜ இராஜேசுவர நாடகம் : இப்பெயருடைய நாடக நூலொன்று இருந்ததாக தஞ்சைப் பெருவுடையார் கோயில் கல்வெட்டுச் சாசனத்தின் மூலம் தெரிய வருகிறது. இராஜஇராஜசோழ மன்னனை (கி.பி. 985 - 1014)ப் பற்றிய நாடகம் இதுவாகும்.
3. காரைக்குறவஞ்சி : இந்நூலை யாழ்ப்பாணத்துக் காரைதீவில் (தற்போது காரைநகர்) வாழ்ந்த சுப்பையன் என்பவர் இயற்றியிருந்தார்.
4. குணநூல் : இது ஒரு நாடக நூல். இந்நூல் பற்றி அடியார்க்கு நல்லார் சிலப்பதிகார உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
5. குருசேத்திர நாடகம் : யாழ்ப்பாணத்துக் காரைதீவில் வாழ்ந்த முருகேசையர் (கி.பி. 1774 - 1830) என்பவர் இந்நூலை இயற்றினார்.
6. கூத்தநூல் : இது கூத்துப் பற்றிய நாடக நூல். இந்நூல் பற்றி அடியார்க்கு நல்லார் சிலப்பதிகார உரையில் குறிப்பிடுகிறார். இந்நூல் பற்றி வேறு தகவல்கள் எதுவும் தெரியவில்லை.
7. சந்தம் : இது கூத்துச் சம்பந்தமான ஒரு நாடக நூல்.

- இந்நூல் பதினோராடற்கும் ஏற்ற பாட்டுக்களின் இலக்கணங்களைக் கூறும் நூல் என்பது தெரிகிறது. இந்த நூலைப் யாப்பருங்கல உரை அசிரியர் தமது உரையில் குறிப்பிடுகிறார். இந்நூல் பற்றி வேறு செய்திகள் தெரியவில்லை.
8. சயந்தம் : இதுவும் ஒரு நாடகத் தமிழ் நூல். இந்நூலைப் பற்றி அடியார்க்கு நல்லார் சிலப்பதிகார உரைப்பாயிரத்தில் குறிப்பிட்டுள்ளார்.
9. செயன்முறை : இது நாடகத்தமிழ் இலக்கணநூல் எனத் தெரிகிறது. இந்நூலை, யாப்பருங்கல விருத்தி உரைகாரர் தமது உரையில் குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்நூலைச் செயிற்றியம் என்னும் நாடகத் தமிழ் இலக்கண நூலுடன் சேர்த்து உரை ஆசிரியர் குறிப்பிடுகின்றபடியினாலும் செயன் முறை என்ற பெயரினாலும் இந்நூல் நாடகத் தமிழ் இலக்கணநூல் என்பது நன்கு புலனாகிறது. இந்நூலைப்பற்றியும், இந்நூல் ஆசிரியர் குறித்தும் வேறு எதுவும் தெரியவில்லை.
10. செயிற்றியம் : நாடகத்தமிழ் இலக்கண நூல். செயிற்றியனார் செய்த நூல் ஆதலின் செயிற்றியம் எனப் பெயர் பெற்றது என்பர். இந்நூல் அடியார்க்கு நல்லார் காலத்திலேயே மறைந்து விட்டது.
11. சோமகேசரி நாடகம் : இந்நாடக நூலை இயற்றியவர் மாப்பாண முதலியார். இருமரபும் தூய குலசேகர புது நல்ல மாப்பாண முதலியார் எனவும் இவரை அழைப்பர். இவர் தென்மராட்சிப் பகுதியைச் சேர்ந்த மட்டுவிலில் பிறந்தவர். மணியகாரர் பதவி வகித்தவர். இவரது சோமகேசரி நாடகம் மறைந்து விட்டது.
12. ஞானாலங்கார நாடகம் : யாழ்ப்பாணத்து மாதகல் மயில்வாகனப் புலவர் இயற்றியது.
- இவற்றைவிட திருநாடம், நூல், பரதம் பரத சேனாதியம், பரிமள நாடகம், மதிவாணர் நாடகத்தமிழ் நூல், முறுவல், பூம்புலியூர் நாடகம், கடகண்டு, வஞ்சிப்பாட்டு, மோதிரப்பாட்டு, விளக்கத்தார் கூற்று ஆதியாம் நூல்கள் இருந்ததாகவும் இவை மறைந்து விட்டதாகவும் தெரிய வருகிறது.

புகழ் பெற்ற உரையாசிரியர்கள்

1. நக்கீரர்	2. இளம்பூரணர்
3. பேராசிரியர்	4. பரிமேலழகர்
5. நச்சினார்க்கினியார்	6. அடியார்க்கு நல்லார்
7. சேனாவரையர்	8. ஓளவை சு. துரைசாமி

உரைநடையாசிரியர்கள்:

1. வீரமாமுனிவர்	(1680 - 1747)
2. ஆறுமுகநாவலர்	(1822 - 1879)
3. இராமலிங்க அடிகள்	(1823 - 1874)
4. வேதநாயகம்பிள்ளை	(1826 - 1889)
5. உ. வே. சாமிநாதையர்	(1855 - 1942)
6. அ. மாதவைய்யா	(1872 - 1925)
7. கவிமணி தேசிக விநாயகம்பிள்ளை	(1876 - 1954)
8. மறைமலையடிகள்	(1876 - 1950)
9. நாவலர் சோமசுந்தரபாரதியார்	(1879 - 1921)
10. பண்டிதமணி கதிரேசச் செட்டியார்	(1881 - 1953)
11. சுப்பிரமணிய பாரதியார்	(1882 - 1921)
12. திரு. வி. கலியாணசுந்தரமுதலியார்	(1883 - 1953)
13. ந. மு. வேங்கடசாமிநாட்டார்	(1884 - 1944)
14. பேராசிரியர் எஸ். வையாபுரிப்பிள்ளை	(1891 - 1956)
15. ரா. பி சேதுப்பிள்ளை	(1896 - 1961)
16. மா. இராசமாணிக்கனார்	(1907 - 1967)
17. டாக்டர் மு. வரதராசனார்	(1912 - 1974)

ஈழத்து உரையாசிரியர்கள்:

1. சங்கநூற் செல்வர் சு. அருளம்பலவனார்
திருமுருகாற்றுப்படை, பெரும் பாணாற்றுப்படை ஆராய்ச்சியுரை,
பதிற்றுப்பத்து ஆராய்ச்சியுரை, திருவாசகம் ஆராய்ச்சியுரை.
2. ஸீலஸ் ஆறுமுகநாவலர்
திருமுருகாற்றுப்படை உரை.
3. ஞானப்பிரகாச முனிவர் (யாழ் - திருநெல்வேலி)
சிவஞானசித்தியார் - சுபக்கம் உரை.

4. வித்துவசிரோன்மணி சி கணேசையர்
அகநானூறு உரை, தொல்காப்பிய உரை, இரகுவம்சம் புத்துரை.
5. அருணாசல உபாத்தியாயர் (காரைநகர்)
நீதிவெண்பா உரை.
6. கோ. ச. பொன்னம்பலிள்ளை
நீதிவெண்பா உரை
7. சிவலீ இரகுநாதையர்
நல்வழி தத்துவார்த்த விளக்கவுரை
8. சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை
நீதிநெறி விளக்கவுரை
9. க. பொன்னம்பல உபாத்தியாயர்
கல்வி ஒழுக்கம்
10. பண்டிதமணி நவநீதகிருஷ்ண பாரதியார்
திருவாசகம் ஆராய்ச்சிப் பேருரை
11. சதாவதானி நா. கதிரவேற்பிள்ளை
கூர்மபுராணம் விருத்தியுரை, சிவராத்திரிப்புராண உரை, ஏகாதசிப் புராண உரை, பழனித்தலபுராண உரை, நைடத விருத்தியரை.
12. பிரம்மலீ சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகள்
கந்தபுராணம் - உற்பத்தி காண்டம், அசுர காண்டம், மகேந்திர காண்டம், யுத்த காண்டம் (ஒருபகுதி) உரை.
13. கா. சிதம்பர ஐயர் (காரைநகர்)
மகேந்திரகாண்டம் உரை
14. கா. கார்த்திகேசுயோகி (சுழிபுரம்)
யுத்த காண்டம் உரை (ஐந்து படலங்கள்)
15. வை. நல்லையா
யுத்த காண்டம் உரை, பெரிய புராணம் பொழிப்புரை
16. பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை
தட்சகாண்டம் உரை
17. இயற்றமிழ்ப் போதகாசிரியர் வல்லை வைத்தியநாதலிங்கம்பிள்ளை
கந்தபுராணம் வள்ளியம்மை திருமணப் படலம், அண்டகோசப் படலம், சூரபன்மன் வதைப் படலம் (ஒருபகுதி), கந்தரலங்காரம், கல்வளையந்தாதி, நம்பியகப் பெருமாள்.

18. சிவசம்புப் புலவர் (உடுப்பிட்டி)
மறைசையந்தாதியுரை, யாப்பருங்கலக்காரிகையுரை,
கந்தபுராணம் - வள்ளியம்மை திருமணப்படலம் உரை.
19. வே. சிதம்பரப்பிள்ளை (மேலைப் புலோலி)
சூரபன்மன் வதைப்படலம் உரை
20. ம. க. வேற்பிள்ளை
திருவாதவூரடிகள் புராணம் விருத்தியுரை, அபிராமி
அந்தாதியரை, புலியூர் அந்தாதியரை, கௌளிவால்.
21. அ. குமாரசுவாமிப் புலவர் (சுன்னாகம்)
யாப்பருங்கலக்காரிகையுரை, தண்டியலங்காரப் புத்துரை,
திருவாதவூரடிகள் புராணப் புத்துரை, கம்பராமாயணம் -
பாலகாண்டம் அரும்பதவுரை (திருமலை தி. த. கனக
சுந்தரம்பிள்ளையுடன் இணைந்து).
22. ந. ச. பொன்னம்பலப்பிள்ளை (நல்லூர்)
மயூரகிரிப் புராண உரை, மகாபாரதம் - ஆதிபருவத்துக்கு உரை.
23. பண்டிதர் சி. சிவப்பிரகாசம் (நீர்வேலி)
திருச்செந்தூர்ப்புராண உரை
24. பு. பொ. வைத்திலிங்க தேசிகர்
பிள்ளையார் புராண உரை.
25. கூழங்கையர் கனகசபாபதி யோகி
நன்னூல் காண்டிகை உரை
26. வித்துவான் ந. சுப்பையாபிள்ளை
தஞ்சைவாணன் கோவை உரை விளக்கக் குறிப்பு.
27. ஆழ்வாப்பிள்ளை உபாத்தியாயர்
கரவை வேலன் கோவை உரை.
28. வித்துவான் பொன். அ. கனகசபை (புங்குடீவு)
திருச்செந்தூர்ப் புராண உரை.

ஈழத்து முன்னோடி நாவல்கள் [1856 - 1940]

நாவலின் பெயர்	ஆசிரியர் பெயர்	ஆண்டு
காவலப்பன் கதை	-	1856
அசன்பேயுடைய கதை	முகம்மது காசிம் சித்திலெப்பை மரைக்கார்	1885
ஊசோன் பாலந்தை கதை	எஸ். இன்னாசித்தம்பி	1891
மோகனாங்கி	தி. ச. சரவணமுத்துப்பிள்ளை	1896
இன்பவதி	த. கைலாசபிள்ளை	1902
கமலாவதி	சுவாமி சரவணமுத்து	1904
வீரசிங்கன் அல்லது சன்மார்க்க ஜெயம்	சி. வை. சின்னப்பாபிள்ளை	1905
நொறுங்குண்ட இதயம்	மங்களநாயகி தம்பையா	1914
உதிர பாசம் அல்லது இரத்தின பவானி	சி. வை. சின்னப்பாபிள்ளை	1915
விஜய சீலம்	சி. வை. சின்னப்பாபிள்ளை	1916
சம்சோன் கதை	எஸ். தம்பிமுத்துப்பிள்ளை	1917
சுந்தரன் செய்த தந்திரம்	எஸ். தம்பிமுத்துப்பிள்ளை	1918
நிலாக்ஷி அல்லது துன்மார்க்க முடிவு	எஸ். கே சுப்பிரமணியம்	1923
காசிநாதன் நேசமலர்	ம.வே. திருஞானசம்பந்தபிள்ளை	1924
இராசதுரை	செம்பொற்கேதீஸ்வரன் செல்லம்மாள்	1924
நீலகண்டன் ஒரு சாதி வேளாளன்	இடைக்காடர்	1925
சித்த குமாரன்	இடைக்காடர்	1925
அரியமலர்	மங்களநாயகி தம்பையா	1926
அழகவல்லி அல்லது பிறர்க்கிரு பள்ளம்	எஸ். தம்பிமுத்துப்பிள்ளை	1926
கோபால நேசரத்தினம்	ம.வே. திருஞானசம்பந்தபிள்ளை	1927
புனித சீலி	ஞானச் சகோதரர் ஜோன்மேரி	1927
துரைரத்தினம் நேசமணி	ம.வே. திருஞானசம்பந்தபிள்ளை	1927

சாம்பசிவம் ஞானாமிர்தம் அல்லது		
நன்னெறிக் களஞ்சியம்	அ. நாகலிங்கம்பிள்ளை	1927
பாவ சங்கீர்த்தன இரகசியப் பலி ---		1928
சரஸ்வதி அல்லது		
காணாமற்போன பெண்மணி	ச. இராசம்பாள்	1929
தேம்பாமலர்	சார்ள்ஸ் ரிக்கி	1929
அருமைநாதன்	ஞானச் சகோதரர் ஜோன்மேரி	1930
பூங்காவனம்	வண்ணை மா. இராமலிங்கம்பிள்ளை	1930
வீரரம்பாள் அல்லது		
விபரீத மங்கை	வ.மு. சின்னத்தம்பி	1930
மேகவர்ணன்	வே.வ. சிவப்பிரகாசம்	1930
குலநாயகி திலகவதி	ம.க. சின்னையா	1930
பவளகாந்தன் அல்லது		
கேசரி விஜயன்	வரணியூர் ஏ.சி. இராசையா	1932
அருணோதயம் அல்லது		
சிம்மக்கொடி	வரணியூர் ஏ.சி. இராசையா	1933
ஞானபூமி	சார்ள்ஸ் ரிக்கி	1933
அரங்கநாயகி	வை. ஏரம்பமுதலி	1934
உத்தம மனைவி	பொன். குமாரவேற்பிள்ளை	1935
செல்வரத்தினம்	வே.க. நவரத்தினம்	1935
இதயரத்தினம்	ஞானச் சகோதரர் ஜோன்மேரி	1935
காந்தமலர் அல்லது		
கற்பின் மாட்சி	சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை	1936
தேவிதிலகவதி அல்லது		
குப்பையிற் குன்றுமணி	க. இராசரத்தினம்	1936
காந்தாமணி அல்லது		
தீண்டாமைக்குச் சாவுமணி	எச். நல்லையா	1937
செல்வி சரோஜா அல்லது		
தீண்டாதமைக்குச் சவுக்கடி	எம்.ஏ. செல்வராசா	1938
சுந்தரவதனார் அல்லது		
இன்பக் காதல்	முத்ததம்பி செல்லப்பா	1938
சேரமாவதி அல்லது		
இலங்கை இந்தியர் நட்பு	எச். நல்லையா	1940

ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலவர்கள்

சங்ககாலம் முதல் இருபதாம் நூற்றாண்டு வரை

1. ஈழத்துப் பூதந்தேவனார்:
இவர் கடைச் சங்க காலத்தில் ஈழநாட்டில் இருந்தவர். பரணர் காலத்தவர். சங்க நூல்களில் இவர் பாடியனவாக ஏழு பாடல்கள் காணப்படுகின்றன. அகநானூறு 88, 231, 307, குறுந்தொகை 189, 343, 360, நற்றிணை 366.
2. செகராசசேகரன்: ஊர் : நல்லூர்
இயற்றிய நூல்கள்: தக்கிண கைலாச புராணம்.
3. பரராசசேகரன்:
நல்லூரில் இருந்து ஆட்சி செய்த அரசர். தமிழ்ப்பற்று உள்ளவர். புலவர்க்குப் பரிசில்கள் வழங்கினான். கவிகள் பாடும் ஆற்றல் உள்ளவன்.
4. கவிராசர்: ஊர் : திருக்கோணமலை
கோணேசர் கல்வெட்டு என்னும் கோணேச சாசனக் கதையைப் பாட்டாலும் உரையாலும் இயற்றியவர்.
5. அரசகேசரி: ஊர் : நல்லூர்
வடமொழி தென்மொழி ஆகிய இரு மொழிகளிலும் பெரும் புலமை படைத்தவர். பழந்தமிழ் நூல்களிலும் பயிற்சி உடையவர். இவர் நல்லூர்ப் பரராசசேகர மன்னனின் மருகர். வடமொழியில் காளிதாசன் இயற்றிய இரகுவமிசத்தினைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தவர். இந்நூலில் 2404 செய்யுள்கள் உள்ளன.
6. முத்திராசர்:
தமிழகத்தில் பிறந்து யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்தவர். இவர் இயற்றிய நூல்: கைலாயமாலை.
7. வையாபுரி ஐயர்: ஊர் : பண்டத்தரிப்பு
இயற்றிய நூல்கள்: வையாபாடல், பரராசசேகரன் உலா, பரராசசேகரன் இராச முறை.
8. பண்டிதராசர்: ஊர் : திருக்கோணமலை
இயற்றிய நூல்கள்: தக்கிண கைலாச புராணம் என்னும் கோணாசல புராணம்.
9. அகிலேசபிள்ளை. வே. (1853-1910) ஊர் : திருக்கோணமலை
தந்தையார் வேலுப்பிள்ளை. தாயார் தையல்பாகம்பிகை. தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் சிறந்த புலமை உள்ளவர். அரசினர் கல்லூரி

ஒன்றில் முதல்வராகப் பதினோர் ஆண்டுகள் பணிபுரிந்தார். இயற்றிய நூல்கள் : கந்தசாமி கலி வெண்பா, நெஞ்சறிமாலை. பதிப்பித்த நூல்கள் : திருக்கரசைப் புராணம், சித்திர வேலாயுதசுவாமி காதல்.

10. அசனா லெப்பை (1918) ஊர் : யாழ்ப்பாணம்
தந்தையார் : சுலுத்தான் முகியித்தீன். அரசாங்கத்தில் எழுதுவினைஞராக இருந்தவர். தமிழ், அரபு, ஆங்கிலம் மும்மொழிகளிலும் வல்லவர். இந்திய வான சாத்திரத்தினையும் அரேபிய வான சாத்திரத்தினையும் பயின்று ஒப்பியல்முறை ஆய்வினை மேற்கொண்டவர். இயற்றிய நூல்கள் : திருப்புக் கழம் பாவணி, நவரத்தினத் திருப்புக் கழம், குதுபு நாயக அனுசானம்.
11. அந்தோனிக் குட்டி அண்ணாவியார்
இவர் திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் பிறந்து யாழ்ப்பாணத்தில் வாழ்ந்தவர். (18ஆம் நூற்றாண்டு) இயற்றிய நூல்கள் : பேரின்பக் காதல், ஆசைப்பத்து, அருள்வாசகம், திருப்புக் கழம், ஆனந்த மஞ்சம், சமய கீர்த்தனம்.
12. அருள்வாக்கி அப்துல் காதீர் புலவர் (1866-1918) ஊர்: கண்டிக்கு அண்மையிலுள்ள வீரபுரி.
தந்தையார் : ஆ.பி.அல்லா பிச்சை ராவுத்தர். தாயார் : ஹவ்வா உம்மா. கண்டியிலுள்ள திரினிற்றிக் கல்லூரியில் தமிழும் ஆங்கிலமும் கற்றார். தமது பதினோராவது வயதிலே ஓர் அருட்காட்சி கிடைத்தபின் தாமாகவே பாக்கள் இயற்றும் வன்மை பெற்றார். பதினாறு வயதிலே கவியரங்குகளிற் கலந்து 'மெய்ஞ்ஞான அருள்வாக்கி' என்னும் சிறப்புப் பெயர் பெற்றார். இவர் இயற்றிய நூல்கள் : கண்டிக் கலம்பகம், கண்டிப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, கண்டிநகர்ப்பதிகம், பிரான்மலைப் பதிகம், திருபுகுதாதந்தாதி, மெய்ஞ்ஞானக் குறவஞ்சி, மெய்ஞ்ஞானக் கோவை, கோட்டாற்றுப் புராணம், ஆரிபுமாலை, ஞானப்பிரகாச மாலை, புதுமொழிமாலை, திருமதீனத்துமாலை, சந்தத்திருப்புக் கழம்.
13. அப்துல் ரகுமான் ஆலிம் புலவர் (1850) ஊர் : மட்டக்களப்பு அட்டாளைச்சேனை
தமிழிலும் அரபு மொழியிலும் மிகுந்த தேர்ச்சி பெற்றவர். இயற்றிய நூல்கள்: மணமங்கலமாலை, தனிப்பாடல்கள் பல.
14. அப்துல் ஹமீது மரைக்கார்: ஊர் : வேர்விலைக்கு அருகாமையிலுள்ள ஊர்.
இயற்றிய நூல்கள் : தோத்திரப் புஞ்சம், பாலகர் தாலாட்டு

15. அப்பாப்பிள்ளை (19ஆம் நூற்றாண்டு) ஊர் : யாழ்ப்பாணம்
இயற்றிய நூல் : மருதடி அந்தாதி.
16. அப்புக்குட்டி ஐயர்:
தந்தையார்: நல்லூர்ச் சிகிவாகன ஐயர். வடமொழியிலும் தென் மொழியிலும் மிகுந்த புலமை படைத்தவர். இயற்றிய நூல்கள்: சூதுபுராணம், நல்லூர்ச் சுப்பிரமணியர் பிள்ளைத்தமிழ்.
17. அம்பலவாணர் நாவலர்: ஊர் : வட்டுக்கோட்டை
தந்தையார்: ஆறுமுகம்பிள்ளை. தாயார்: சுந்தரவல்லியம்மையார். தமிழிலக்கண இலக்கியங்களை மட்டுவில் உரையாசிரியர் ம.க.வேற்பிள்ளை அவர்களிடத்திலும் சிவப்பிரகாச பண்டிதர் அவர்களிடமும் கற்றவர். ஆங்கிலமும் கற்றார். மதுரைத் திருஞானசம்பந்தர் மடத்து மகா சந்நிதானமவர்களிடம் கசாயம் பெற்று நைட்டிகப் பிரமசரிய மாதுல்ய மகா சந்நியாசியாய் விளங்கினார். தமது ஊரில் சைவத் தமிழ்ப் பாடசாலையை அமைப்பித்து அப்பாடசாலையிலே தாமும் ஓர் ஆசிரியராகக் கற்பித்தவர். நாவலர் பெருமான் காட்டிய வழியில் சமய விரிவுரைகளை நிகழ்த்தினார். திருநெல்வேலி சென்று அங்கு உள்ள கோயில்களில் சமய விரிவுரைகள் செய்து பாராட்டும் பெற்றார். 'திருஞான சம்பந்தர் மடாலயம்' என்னும் பெயருடன் ஒரு மடத்தினையும் இவர் அமைப்பித்தார். திருவாவடுதுறை ஆதீனம் சென்று திருப்பெருந்திரு அம்பலவாண தேசிகரையும் சந்தித்தார். இவரது கல்வியறிவையும் விரிவுரை வன்மையையும் கண்ட தேசிகரவர்கள் இவருக்கு 'நாவலர்' என்னும் பட்டப்பெயரினைச் சூட்டி பொன்னாடையும் போர்த்தி பெருமதிப்புச் செய்தார். இவரால் வெளியிடப்பட்ட நூல்கள்: அகோர சிவாசாரியார் பத்தந்தாதி, சற்குருமணிமாலை, பௌஷ்கர சங்கிதா பாஷ்யம், அருணாசல மான்மியம், திருவாதிரைத் திருநாள், திருச்சுழியற் புராணம், சண்முக சடாச்சரப் பதிகம்.
18. அம்பலவாண பண்டிதர் (1814-79) ஊர் : தெல்லிப்பழை
தந்தையார்: அருளம்பலமுதலியார். சேனாதிராச முதலியாரிடத்தே இவர் கற்றார். சேனாதிராச முதலியார் இயற்றிய நல்லை வெண்பா, நீராவிக்க கலிவெண்பா ஆகிய இரு நூல்களையும் இவரே வெளியிட்டுள்ளார்.
19. அம்பிகைபாகர் (1854-1904) ஊர் : இணுவில்
ஆறுமுகநாவலரிடத்தே தொல்காப்பியம் சேனாவரயத்தையும் நடராசையர் என்பவரிடத்திலே சிவுஞான சித்தியார் முதலிய

சித்தாந்த நூல்களையும் பயின்றார். இயற்றிய நூல்கள்: இணுவையந்தாதி, தணிகைப்புராண உரை, சூளாமணி வசனம்.

20. அருணாசல ஐயர்: ஊர் : மாதகல்
தந்தையார்: அப்பாசாமி ஐயர். நல்லூர் வித்துவ சிரோன்மணி பொன்னம்பலப்பிள்ளை அவர்களிடம் தமிழ் நூல்களைக் கற்றார். வடமொழியிலும் புலமை வாய்ந்தவர்.
21. அருணாசலப்பிள்ளை: ஊர் : அராலி
மாதகல் சிற்றம்பலவரிடம் இவர் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றார். இவர் கவிபுனையுந்திறன் மிக்கவர். சோதிட நூலிலும் வல்லவர்.
22. சேர்.பொன். அருணாசலம். ஊர் : மானிப்பாய்
தந்தையார்: முதலியார் பொன்னம்பலம். தாயார்: செல்லாச்சி அம்மையார். இவர் எழுதிய நூல்கள்: 1901 ஆம் ஆண்டின் குடிசன மதிப்புச் சஞ்சிகை, 1901 ஆம் ஆண்டின் இலங்கைக் குடிசனமதிப்புத் தொகுதி 1-4, அறிதுயில் - வெஸ்ற்றிமினிஸ்ரர் ரிவியூ. (1902), இலங்கைச் சரித்திரச் சுருக்கம், இலங்கைக்கு ஒரு பல்கலைக் கழகத்தின் அத்தியாவசியம், இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம், எங்கள் அரசியற் தேவைகள், இக்கால அரசியல் நிலைமை, தலைமையுரையும் வேறு அரசியற் சொற்பொழிவுகளும், இலங்கைத் தேசிய காங்கிரசுக் கைந்நூல், ஞானவாசிட்டுத் தொகுதி, கண்டி மாகாணங்கள் தொகுதி, பொலநறுவை வெண்கல உருவங்களும் சிவவழிபாடும், முருகவழிபாடு (கதிர்காமக் கடவுள்) தொகுதி, றோயல் ஆசிய சங்கத் தலைமைப் பேருரை, கொழும்புப் பொருட் காட்சிச் சாலையிலுள்ள புராதன வெண்கல உருவங்கள், கிழக்குத் திசையின் சோதி, சேர் பொன் அருணாசலம் - சொற்பொழிவுகளும் கட்டுரைகளும், சமயத் தத்துவ ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளும் மொழிபெயர்ப்புகளும், சேர் பொன்னம்பலம் அருணாசலம்.
23. அலி உருமான் ஊர் : புத்தளம் - புளிச்சாக்குளம்
எழுதிய நூல்: கீர்த்தி மஞ்சரி.
24. அஹ்மது லெப்பை மரைக்கார் - மாக்கோனை ஊர் : வேர்விலை
இயற்றியது: மதத்தொடர்பான பாடல்கள்.
25. ஆறுமுகநாவலர்: ஊர் : நல்லூர்
இவர் பரிசோதித்தும் புதிதாய் இயற்றியும் புத்துரை வகுத் தெழுதியும் வெளியிட்ட நூல்கள்: சூடாமணி நிகண்டு - உரையுடன், செளந்தரியலகரி - உரையுடன், முதற் பாலபாடம், இரண்டாம் பாலபாடம், நான்காம் பாலபாடம், பெரியபுராண வசனம்,

நன்னூல் விருத்தியுரை, திருமுருகாற்றுப்படை, திருச்செந்தினிரோட்டயமகவந்தாதியுரை, சிவாலய தரிசன விதி, சைவதூடணபரிகாரம் சுப்பிரபோதம், ஏரெழுபது, திருக்கைவழக்கம், புட்பவிதி, மறைசையந்தாதி, கோயிற்புராண மூலம், திருக்கருவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, சிதம்பர மும்மணிக்கோவை, உபநிடதவுரை, சைவ வினாவிடை-முதற்புத்தகம், சைவவினாவிடை-இரண்டாம் புத்தகம், திருச்செந்தூரகவல், திருக்குறள் மூலமும் பரிமேழலகருரையும், திருச்சிறற்றம்பலக்கோவையுரை, சேதுபுராணம், பிரயோக விவேகவுரை, தருக்க சங்கிரகம், உபமான சங்கிரகம், இலக்கணக் கொத்து, தொல்காப்பிய சூத்திரவிருத்தி, இலக்கண விளக்கச் சூறாவளி, கந்தபுராணம், பதினொராந் திருமுறை, நால்வர் நான்மணிமாலை, கோயிற்புராணவுரை, சைவசமய நெறியுரை, தொல்காப்பியச் சொல்லதிகாரம், சேனாவரையருரை, இலக்கணச் சுருக்கம், சிதம்பர மான்மியம், கந்தபுராண வசனம், அனுட்டான விதி, சிவஞானபோதச் சிற்றுரை, யாழ்ப்பாணச் சமயநிலை, இலக்கண வினாவிடை, இலங்கைப் பூமிசாத்திரம், நன்னூற் காண்டிகையுரை, பெரியபுராண வசனம், திருவிளையாடற் புராண வசனம்.

26. கலாநிதி ஆனந்த குமாரசுவாமி ஊர் : கொழும்பு
எழுதிய நூல்கள்: இலங்கையின் நிலவியல், இலங்கையின் வெண்கல உருவங்கள், இடைக்காலச் சிங்களக் கலை, சிவநடனம், இந்திய இந்தோனேசியக் கலை வரலாறு, இராசபுத்திர சித்திரக்கலை, இந்தியச் சித்திரங்கள்.
27. இரத்தினேசுவர ஐயர்: ஊர் : உடுவில்
இயற்றிய நூல்: பிரசங்க இரத்தின தீபம், செந்தமிழ்ப் பூம்பொழில்.
28. இராமசாமி ஐயர்: ஊர் : வட்டுக்கோட்டை
அருச்சுனன் மனைவியாகிய அல்லியின் சரித்திரம் இவரால் நாடகமாகப் பாடப்பட்டுள்ளது. கதிமலைக் கந்தசுவாமி பேரில் இவர் பற்பல கீர்த்தனைகளும் பாடியுள்ளார்.
29. இலக்கணச்சாமி முத்துக்குமாரசுவாமித் தம்பிரான்:
ஊர் : வண்ணார்பண்ணை
வெளியிட்ட நூல்கள்: சிவஞான மாபாடியம், சிவாக்கிர பாடியம், கிரியாதீபிகை, சைவசந்நியாச பத்தந்தாதி, திருநாரையூர்ப் புராணம்.
30. இன்னாசித்தம்பி: ஊர் : யாழ்ப்பாணம்
இயற்றிய நூல்கள்: ஊர்சோன் பாலந்தை கதை (ஈழநாட்டின் முதலாம் தமிழ் நாவல்)

31. உலோறன்ஸ் பிள்ளை: ஊர் : மன்னார் - மாதோட்டம்
இயற்றியது: மூவிராசாக்கள் வாசகப்பா.
32. உவில்லியம் பிள்ளை: ஊர் : மட்டக்களப்பு - தம்பிலுவில்
இயற்றிய நூல்கள்: கண்டிராசன் சரிதை, பவளேந்தின் நாடகம்,
புலனேந்தின் விலாசம், நச்சுப் பொய்கைச் சருக்கம், சுந்தரவிலாசம்,
இந்திராபுரி இரகசியம் (நாவல்)
33. வ. கணபதிப்பிள்ளை: ஊர் : புலோலியூர்
இயற்றிய நூல்கள்: வில்ஹனீயம், இரகுவமிச்ச்சருக்கம்,
வாதபுரேசர்கதை, ஆலாசியமான்மியம், வேதாரணியேசுவரர்
ஊஞ்சற் பதிகம், இந்திரசேனை நாடகம், மார்க்கண்டேய புராணம்,
பதப்பிரயோக விவரணம், தருக்க சாத்திர வினாவிடை.
34. கணபதிப்பிள்ளைப் புலவர்: ஊர்: மட்டக்களப்பு - செட்டிபாளையம்
இயற்றிய நூல்கள்: கதிர்காம சதகம், கதிர்காமத்தம்மாளை,
மாணிக்கங்கைக் காவியம்.
35. கணேச பண்டிதர்: ஊர் : வண்ணார்பண்ணை
இயற்றிய நூல்கள்: இளசைப் புராணம்.
36. மகாவித்துவான் சி. கணேசையர்:
இயற்றிய நூல்கள்: குமாரசுவாமிப்புலவர் சரித்திரம், குசேலர்
சரித்திரம், ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப் புலவர் சரித்திரம், இரகுவமிசம்
உரை, அகநானூறு உரை, வறுத்தலைவிளான் மருதடி விநாயகர்
இருபாஇருப.து, தொல்காப்பியம் எழுத்ததிகாரம், நச்சினார்க்கினியம்
உரை விளக்கம், தொல்காப்பியம் சொல்லதிகாரம், சேனாவரையம்
உரைவிளக்கம், தொல்காப்பியம் பொருளதிகாரம் (முன் ஐந்து
இயல்கள்), தொல்காப்பியம் உரைவிளக்கம் (பின் நான்கு இயல்கள்),
பேராசிரியர் உரைவிளக்கம், மேகதூதக் காரிகை உரை.
37. கதிரேசுப் புலவர்: ஊர் : அச்சுவேலி
இயற்றிய நூல்: பதுமபூரணி நாடகம்.
38. கதிரவேற்பிள்ளை கு. உவைமன்: ஊர் : உடுப்பிட்டி
இயற்றிய நூல்கள்: அகராதி - தருக்க வருக்கம் வரை ஆக்கினார்,
தர்க்க பரிபாஷை என்னும் நூல் பரிசோதிக்கப்பட்டு அச்சிடப்பெற்றது.
39. கதிரவேற்பிள்ளை ஊர் : தம்பலகாமம்
இயற்றிய நூல்: கோணேசர் பதிகம்.
40. தா. ஏகாம்பரம்: ஊர் : வல்வெட்டித்துறை
இருபாலைச் சேனாதிராய முதலியாரிடம் கற்றவர். கந்தர்
அந்தாதிக்கு உரை எழுதினார்.

41. ஓசிந்ரன் பண்டிதர்:
தத்துவக் கட்டளை, சிவஞானபோதம், சிவப்பிரகாசம் முதலிய நூல்களை ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்துள்ளார்.
42. சு. ஏகாம்பரையர் (1847-1914) ஊர் : மாதகல்
இயற்றிய நூல்கள்: நீதிசாரம், சேதுபுராண வசனம், கனாநூல், சூரனுடைய முற்பிறப்பு வரலாறு, சிரார்த்த விதி, ஆசௌசதீபிகை, மிருகாவதி விலாசம்(நாடகம்), மனுநீதிகண்ட சோழன் சரித்திரம் (நாடகம்), சிவபெருமான் ஊஞ்சல், வைரவர் ஊஞ்சல்.
43. கணபதி ஐயர்: ஊர் : வட்டுக்கோட்டை
இயற்றிய நூல்கள்: வண்ணை வைத்தியலிங்கர் குறவஞ்சி, மலையகந்தினி (நாடகம்), அலங்கார ரூப நாடகம், அதிருபவதி நாடகம்.
44. நா. கதிரவேற்பிள்ளை: ஊர் : புலோலியூர்
இயற்றிய நூல்கள்: கூர்ம புராணம், பழனித்தல புராண உரை, சைவசித்தாந்தச் சுருக்கம், சிவாலய மகோற்சவ விளக்கம், சுப்பிரமணிய பராக்கிரமம், கருவூர் மன்மியம், தமிழ்ப் பேரகராதி.
45. ப. கந்தப்பிள்ளை: ஊர் : நல்லூர்
இயற்றிய நூல்கள்: இராம விலாசம், ஏரோது நாடகம், கண்டி நாடகம், சந்திரகாச நாடகம், நிக்கிலாஸ் நாடகம், இரத்தினவல்லி விலாசம், நல்லைநகர்க் குறவஞ்சி.
46. வி. கந்தப்பிள்ளை: ஊர் : வேலணை
வேலணை மகா கணபதிப்பிள்ளையார் திருவூஞ்சல், சைவ சூக்குமார்த்த போதினி என்னும் ஒரு பத்திரிகையை மாதந்தோறும் வெளியிட்டார். தனிப்பாடல்கள் பல பாடியுள்ளார்.
47. பண்டிதர் கந்தையப்பிள்ளை: ஊர் : கோப்பாய்
இயற்றிய நூல்கள்: உண்மை முத்தி நிலை ஆராய்ச்சி, திருவாசக உண்மை, வித்தகம் என்னும் சிறந்த வாரப்பத்திரிகையினைப் பல ஆண்டுகளாக நடாத்தி வந்தார்.
48. வி. கனகசபைப்பிள்ளை: ஊர் : மல்லாகம்
இயற்றிய நூல்கள்: ஆயிரத்து எண்ணூறு ஆண்டுகளுக்கு முற்பட்ட தமிழகம். இது முதலில் வெளிவந்த தமிழர் வரலாற்று நூல். இவர் ஆங்கிலத்திலே பல நூல்களை எழுதி வெளியிட்டார்.
49. வே. கனகசபைப்புலவர்: ஊர் : அளவெட்டி
இயற்றிய நூல்கள்: திருவாக்குப் புராணம், அழகர் சாமி மடல், ஒருசொற் பல பொருட் தொகுதியான ஒரு நிகண்டு.

50. தி. த. கனகசுந்தரம்பிள்ளை: ஊர் : திருகோணமலை
வான்மீகி இராமாயணத்துச் சந்தர காண்டத்தை மொழிபெயர்த்தார்.
நம்பியகப் பொருளுக்கு உரை எழுதினார். இலக்கண நூல்கள்
பலவும் தமிழ் நாவலர் சரிதையும் இவரால் பதிப்பிக்கப்பட்டன.
51. சைமன் காசிச் செட்டி: ஊர் : கற்பிட்டி
இயற்றிய நூல்கள்: தமிழர் சாதிப் பகுப்பு முறை, புத்தளப்பகுதி
முக்குவர் வரலாறு, தமிழர் சடங்கு முறைகள், இலங்கைச் சோனகரின்
பழக்கவழக்கங்கள், இலங்கைச் சரித்திர சூசனம் (1836), யோசெப்பு
வாஸ் முனிவர் சரித்திரம் (1848), இலங்கையில் கத்தோலிக்க சமய
அபிவிருத்தி, பழைய ஏற்பாட்டின் ஆதியாகமம், தமிழ்ப் புலவர்
வரலாறு.
52. காசிநாதப் புலவர்: ஊர் : அச்சவேலி
இயற்றிய நூல்: தலபுராணம்.
53. காசீம் ஆலிம் பாவலர்: ஊர் : மட்டக்களப்பு
இயற்றிய நூல்: இலக்கண விளக்கக் குறிப்புக்கள்.
54. கார்த்திகேயப் புலவர்: ஊர் : காரைநகர்
சிதம்பரத்துச் சபாநாதர் பல்சந்தமாலை நூலையும் பல
செய்யுள்களையும் பாடியுள்ளார்.
55. கிங்ஸ்பரித் தேசிகர்: ஊர் : யாழ்ப்பாணம்
இயற்றிய நூல்கள்: ஏசு வரலாறு, இராமன் கதை, பாண்டவர் கதை,
சந்திரகாசம் வசன நாடகம், கடவுள் வாழ்த்துப்பா, அகப்பொருட்
குறள்.
56. கீத்தாம்பிள்ளைப் புலவர்: ஊர் : மாதோட்டம்
இயற்றிய நூல்கள்: எருமை நாடகம், நொண்டி நாடகம், எம்பிரதோர்
நாடகம், புரிசீனக்கன்னி நாடகம்.
57. குஞ்சித்தம்பிப் பண்டிதர்: ஊர் : தம்பிலுவில்
இயற்றிய நூல்கள்: திருக்கோயிற் சிவசுப்பிரமணியர் வருக்கமாலை,
கண்ணகையம்மன் பசனாமிர்தம்.
58. எஸ். யே. குணசேகரம்: ஊர் : செல்வாக்கு,
இயற்றிய நூல்கள்: தென்கிழக்காசியாவில் தமிழர் செல்வாக்கு,
மன்னன் விசயன் பற்றிய மரபுரைகள்.
59. அ. குமாரசுவாமிப்புலவர்: ஊர் : சுன்னாகம்
இயற்றிய நூல்கள்: தமிழ்ப் புலவர் சரிதம், வினைப்பகுபத விளக்கம்,
இலக்கண சந்திரிகை, சிசுபால சரித்திரம், இதோபதேசம்,
இலக்கியச் சொல்லகராதி, சிவதோத்திரக் கவித்திரட்டு, இரகுவமிச

சரிதாமிர்தம், மாவைப்பதிகம், இலக்கண சந்திரிகை, கைலைச்சிலேடை வெண்பா அரும்பாவுரை, கம்பராமாயணம்-பாலகாண்டம், அரும்பதவுரை, நீதி நெறி விளக்கம்- உரை, தண்டியலங்காரம் - உரை, யாப்பருங்கலக் காரிகை-உரை, சாணக்கிய நீதி வெண்பா, மேகதூதக் காரிகை, இராமோதந்தம்.

60. வ. குமாரசுவாமிப்புலவர்: ஊர் : புலோலியூர்
நன்னூற் காண்டிகையுரை விளக்கம், பாரதத்திலே சில பகுதிகளுக்கு உரை எழுதியுள்ளார்.
61. குமாரசுவாமி முதலியார்: ஊர் : உடுப்பிட்டி
இயற்றிய நூல்கள்: கந்தவன நாதர் ஊஞ்சல், மூளாய்ச் சித்தி விநாயகர் ஊஞ்சல், அருளம்பலக்கோவை, சுருவிற் சுப்பிரமணியர் பதிகம், நல்லைக் கலித்துறை, இந்திரகுமார் நாடகம்.
62. கூழங்கைத் தம்பிரான்:
காஞ்சிபுரத்தில் பிறந்து வண்ணார்பண்ணையில் வாழ்ந்தார். இயற்றிய நூல்கள்: தேவப்பிரசையின் திருக்கதை, யோசேப்புப் புராணம், நல்லைக் கலிவெண்பா, கூழங்கையர் வண்ணம், நன்னூல் விருத்தியுரை
63. சிற். கைலாசபிள்ளை: ஊர் : நல்லூர்
இயற்றிய நூல்கள்: வட திருமுல்லைவாயில் மும்மணிக்கோவை, அரசினர் கட்டளைச் சட்டங்களைத் தமிழில் மொழிபெயர்த்தார்.
64. த. கைலாசபிள்ளை: ஊர் : நல்லூர்
ஆறுமுகநாவலர் சரித்திரம் என்னும் நூலை எழுதி வெளியிட்டார்.
65. கொஸ்தான்: ஊர் : மாந்தை
இயற்றிய நூல்: பூதத்தம்பி விலாசம்:
66. சங்கர பண்டிதர்: ஊர் : சுன்னாகம்
இயற்றிய நூல்கள்: சிவபூசையந்தாதியுரை, கிறிஸ்துமதக் கண்டனம், சிவதூடண கண்டனம், அனுட்டான விதி.
67. யோன் சங்கரப்பிள்ளை: ஊர் : மானிப்பாய்
எழுதிய நூல்: யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம்.
68. வ. சண்முகச்சட்டபியார்: ஊர் : கோட்டைமுனை
நைடதத்துக்கும் கந்தபுராணத்துக்கும் உரை வகுத்தெழுதினார்.
69. முகாந்திரம் தி. சதாசிவ ஐயர்: ஊர் : சுன்னாகம்
இயற்றிய நூல்கள்: தேவி தோத்திர மஞ்சரி, இருதுசங்கார காவியம், தேவி மானச பூசை அந்தாதி, பெருமாக்கடவைப் பிள்ளையார் இரட்டைமணிமாலை, தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு

- பயிற்சியும் தேர்ச்சியும். வெளியிட்ட பிற நூல்கள்: கரவை வேலன் கோவை, வசந்தன் கவித்திரட்டு, ஐங்குறுநூறு.
70. சதாசிவபண்டிதர்: ஊர் : வண்ணார்பண்ணை
இயற்றிய நூல்கள்: வண்ணையந்தாதி, வண்ணை நகருஞ்சல், சிங்கை நகரந்தாதி.
71. ஆனல்ட் சதாசிவம் பிள்ளை: ஊர் : மானிப்பாய்
இயற்றிய நூல்கள்: இரட்சகர் திருச்சதகம், மெய்வேத சாரம், நன்னெறிக் கொத்து, இல்லற நொண்டி, கீர்த்தனா சங்கிரகம், வான சாத்திரம், பாவலர் சரித்திர தீபகம், ஞான வெண்பா.
72. பண்டிதர் அ. சந்திரசேகர்: ஊர் : உடுவில்
யாழ்ப்பாண அராதி எனப்படும் மானிப்பாய் அகராதியை வெளியிட்டார்.
73. பண்டிதர் நா. சந்திரசேகரர்: ஊர் : நல்லூர்
இயற்றிய நூல்: கிள்ளை விடு தூது.
74. சபாபதி நாவலர்: ஊர் : கோப்பாய்
இயற்றிய நூல்கள்: இயேசுமத சங்கற்ப நிராகரணம், சிதம்பர சபாநாத புராணம், சிவகர்ணாமிர்தம், பாரத தாற்பரிய சங்கிரகம், சதுர்வேத தாற்பரிய சங்கிரகம், திருச்சிற்றம்பல யமகவந்தாதி, திருவிடை மருதூர் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, மாவையந்தாதி, நல்லைச் சுப்பிரமணியப் பதிகம், திராவிடப் பிரகாசிகை, இலக்கண விளக்கப் பதிப்புரை மறுப்பு, சித்தாந்த மரபு கண்டன கண்டனம்.
75. சபாரத்தின முதலியார்: ஊர் : கொக்குவில்
இயற்றிய நூல்கள்: சீவான்ம பேதம், ஈச்சுர நிச்சயம், பிரபஞ்ச விசாரம், நல்லை நான்மணிமாலை.
76. அ. சரவணமுத்துப்பிள்ளை ஊர் : மட்டக்களப்பு
இயற்றிய நூல்கள்: மாமாங்கப் பிள்ளையார் பதிகம் (1915), கதிர்காம வேலவர் தோத்திரமாலை, சனிவெண்பா, இலங்கா தகனம் நாடகம், பாதுகா பட்டாபிஷேக நாடகம்.
77. சு. சரவணமுத்துப்பிள்ளை: ஊர் : ஊரெழு
இராமநாதபுரம் பாஸ்கர சேதுபதி மீது ஒரு பிரபந்தம் பாடி அதற்காகப் பரிசிலும் பெற்றார்.
78. தி. த. சரவணமுத்துப்பிள்ளை: ஊர் : திருக்கோணமலை
இயற்றிய நூல்கள்: தத்தைவிடு தூது, முத்துக்குமாரசுவாமி இரட்டை மணிமாலை, மோகனாங்கி (நாவல்).
79. ம. சரவணமுத்துப்புலவர்: ஊர் : நல்லூர்
இயற்றிய நூல்கள்: வேதாந்த சுயஞ்சோதி, ஆத்துமப்போதப் பிரகாசிகை, நல்லை வேலவருலா.

80. சுவந்தரநாயகம்பிள்ளை: ஊர் : வட்டுக்கோட்டை
இயற்றிய நூல்கள்: நன்னூற் சுருக்கம், தெலுங்கு இலக்கணம், மெய்ஞ்ஞானக் கீர்த்தி.
81. சாங்கோபாக்கர்:
இயற்றிய நூல்கள்: சுகிர்த தர்ப்பணம், அற்புத வரலாறு, தர்ம உத்தியானம், ஞானவுணர்ச்சி, புராந்திம பச்சிம காண்டம்.
82. உவில்லியம் நெவின்ஸ் சிதம்பரப்பிள்ளை: ஊர் : சங்குவேலி
இயற்றிய நூல்கள்: இலக்கிய சங்கிரகம், தமிழ் வியாகரணம், நியாய இலக்கணம்.
83. வே. சிதம்பரப்பிள்ளை: ஊர் : மேலைப் புலோலியூர்
கந்தபுராணத்துச் சூரபன்மன் வதைப் படலத்துக்கும் தெய்வயானை திருமணப் படலத்துக்கும் திருவானைக்காப் புராணத்துக்கும் இவர் உரை எழுதியுள்ளார்.
84. சிவசம்புப் புலவர்: ஊர் : உடுப்பிட்டி
இயற்றிய நூல்கள்: மறைசையந்தாதி உரை, யாப்பருங்கலக் காரிகை உரை, வள்ளியம்மை திருமணப்படலம் உரை, பாற்கர சேதுபதி கல்லாடக் கலித்துறை, பாஸ்கர சேதுபதி நான்மணிமாலை, பாற்கர சேதுபதி இரட்டை மணிமாலை, பாண்டித்துரைத் தேவர் நான்மணிமாலை, கந்தவனநாதர் பதிகம், வல்லிபுரநாதர் பதிகம், செந்தில் யமகவந்தாதி, திருவேரக அந்தாதி, எட்டுக்குடிப் பிரபந்தம், புலோலி நான்மணிமாலை, திருச்செந்திற் திருவந்தாதி.
85. சிவசுப்பிரமணியக் குருக்கள்: ஊர் : வட்டுக்கோட்டை
எழுதிய நூல்: இலங்கை மான்மியம்.
86. வித்துவான் சிவானந்தையர்: ஊர் : பன்னாலை
இயற்றிய நூல்கள்: புலியூர்ப் புராணம், புலியூரந்தாதி, சனிதுதி, அகப்பொருள் விளக்கம் உரை.
87. சின்னக்குட்டிப் புலவர்: ஊர் : தெல்லிப்பளை
தண்டிகை கனகராயன் பள்ளு.
88. தா. சின்னத்தம்பி உபாத்தியாயர்: ஊர் : உடுப்பிட்டி
இயற்றிய நூல்கள்: நிலஅளவைச் சூத்திரம், சோதிடச் சுருக்கம், மதனவல்லி விலாசம், இராம விலாசம், சிவதோத்திரக் கீர்த்தனை, புதுச்சந்தி முருகன் பதிகம், வீரபத்திரர் ஊஞ்சல், வீரமாகாளியம்மன் பதிகம், வீரபத்திரர் சதகம், வீரபத்திரர் பதிகம்.
89. சி. சின்னத்தம்பிப் புலவர்: ஊர் : இணுவில்
இயற்றிய நூல்கள்: பஞ்சவர்ணத் தூது, நொண்டி நாடகம், அனுருத்திர

நாடகம், கோவலன் நாடகம், இணுவில் சிவகாமியம் மை பிள்ளைத்தமிழ்.

90. வி. சின்னத்தம்பிப் புலவர்: ஊர் : நல்லூர்
இயற்றிய நூல்கள்: மறைசையந்தாதி, கல்வளையந்தாதி, கரவை வேலன் கோவை, பறாளை விநாயகர் பள்ளு. யாழ்ப்பாணத் தேசவழமைச் சட்டத்தினைத் திருத்தி அமைத்தவர்களுள்ளே இவரும் ஒருவர்.
91. சி. வை. சின்னப்பிள்ளை: ஊர் : சிறுப்பிட்டி
இயற்றிய நூல்கள்: வீரசிங்கன் கதை, இரத்தின பவானி (நாவல்).
92. சின்னவப் புலவர்: ஊர் : செட்டிப்பாளையம்
மழை வேண்டிப் பாடிய பாடல், காவடிப்பாட்டு, இலங்கைச் சரித்திரம்.
93. சுப்பிரமணிய சாத்திரிகள்: ஊர் : புலோலி
இயற்றிய நூல்கள்: கந்தபுராணம் உரை, நீதிவெண்பா விரிவுரை, கந்தரனுபூதியுரை, ஏகாதசிப்புராணக் குறிப்பு, சொற்பொருள் விளக்கம், தமிழ் அகராதி.
94. சுப்பையர்: ஊர் : காரைதீவு
நூல்கள்: நல்லைநாயக நான்மணிமாலை, காரைக் குறவஞ்சி.
95. சுப்பையனார்: ஊர் : வண்ணார்பண்ணை
இயற்றிய நூல்: கனகி புராணம்.
96. சுவாமிப்பிள்ளைப் புலவர்: ஊர் : விளான்
இயற்றிய நூல்கள்: கடவுண் மணிமாலை, வெல்லை மணிமாலை, கணக்கதிகாரம்.
97. பண்டிதர் சி. சுவாமிநாதர்: ஊர் : வண்ணார்பண்ணை
மூவர் தேவாரத்தைச் சிறந்த முறையில் ஒப்புநோக்கி வெளியிட்டார், சிவஞானபாடியத்தின் பல பாகங்களை அச்சிட்டு வெளிப்படுத்தினார்.
98. அ. சுவாமிநாதர்: ஊர் : மானிப்பாய்
இயற்றிய நூல்கள்: இராம நாடகம், தருமபுத்திர நாடகம்.
99. காசிவாசி செந்திநாதையர்: ஊர் : ஏழாலை
இயற்றிய நூல்கள்: கந்தபுராண நவநீதம், ஞானத்தினாவளி, சைவ வேதாந்தம், தேவாரம் வேதசாரம், தத்துவ விளக்கம் மூலமும் உரையும், சிவஞான போத வசனாலங்காதிபம், வச்சிரதாண்டம், சத்திரியப் பிரசண்ட மாருதம், ஞானபோத விளக்கச் சூறாவளி, வீரபத்திர சாத்திரம், விவிலிய குற்சிதக் குறிப்பு, தாந்திரிக துண்ட கண்டன கண்டனம், மகாவுக்கிர வீரபத்திர சாத்திரம், வைதிக சுத்தாத்வித சைவசித்தாந்த தத்துவப்பாட வினாவிடை, நீலகண்டபாடியத் தமிழ் மொழிபெயர்ப்பு.

100. செப்பறைச் சிதம்பர சுவாமிகள்: ஊர் : யாழ்ப்பாணம்
இயற்றிய நூல்கள்: தொல்காப்பியச் சண்முக விருத்தி மறுப்பு, அப்பர் சுவாமிகள் திருவிருத்தத்துக்கும் சிவப்பிரகாசத்துக்கும் உரை.
101. நெ. வை. செல்லையா: ஊர் : வண்ணார்பண்ணை
இயற்றிய நூல்கள்: அரிநாம தோத்திரம், ஆத்மாநுபவ தீபிகை, இரமண மகரிஷி பஞ்சரத்தினம், ஈப்போ தண்ணீர்மலை வடிவேலர் மும்மணிக்கோவை, ஊஞ்சல் பதிகம், பாலர் பாடல், காந்தி இயன் மொழி வாழ்த்து, கதிரை நான்மணிமாலை, திருமால் அவதார நாமாவளி, நல்லைச் சண்முக மாலை, நல்லைச் சுப் பிரமணியர் திருவிருத்தம், நாவலர் பதிகம், மதுவிலக்குப்பாட்டு, வடிவேலர் திருவிருத்தம், வண்ணைத் திருமகள் பதிகம், வண்ணை வேங்கடேசப் பெருமாள் ஊஞ்சல்.
102. மு. செல்லையா: ஊர் : அல்வாய்
இயற்றிய நூல்கள்: வளர்பிறை, குமாரவேள் பதிகம், புதிய வண்டுவிடு தூது.
103. செவ்வந்திநாத தேசிகர்: ஊர் : கரணவாய்
இயற்றிய நூல்கள்: மாவைக் கந்தசுவாமி மும்மணிமாலை, நல்லூர்க் கந்தசுவாமிக் கோவை, தமிழ் மொழியாராய்ச்சி.
104. சேகும்தாறு சாகிப்புலவர்: ஊர் : அக்கரைப்பற்று
இயற்றிய நூல்கள்: இறைவன் பேரில் வேண்டுகல், முகையிதீன் ஆண்டகை மீது வேண்டுகல், நாசூர் சாகுல் ஹமீது ஆண்டகை ஒருபா வொருப. து, பிள்ளைக் காவியம்.
105. சேனாதிராய முதலியார்: ஊர் : இருபாலை
இயற்றிய நூல்கள்: நல்லை வெண்பா, நல்லையந்தாதி, நல்லைக் குறவஞ்சி, நீராவிப் பிள்ளையார் கலிவெண்பா, மாவிட்டபுரம் சுப்பிரமணியர் ஊஞ்சல் பதிகம்.
106. க. சோமசுந்தரப் புலவர்: ஊர் : நவாலியூர்
இயற்றிய நூல்கள்: உயிரிளங்குமரன் (நாடகம்), இலங்கை வளம், தாலவிவாசம், சிறுவர் செந்தமிழ். கத்தரி வெருளி, ஆடிப்பிறப்பு, ஆடு கதறியது ஆகிய தனிப்பாடல்கள் பல.
107. ஞானப்பிரகாசர். வண. சுவாமி: ஊர் : மானிப்பாய்
இயற்றிய நூல்கள்: ஆண்டவர் சரித்திரம், கத்தோலிக்க திருச்சபையும் அதன் போதகங்களும், கிறிஸ்துநாதர் சரித்திர ஆராய்ச்சி, தமிழ் அமைப்புற்ற வரலாறு, தருக்க சாத்திரச் சுருக்கம், தமிழரின் பூர்வ சரித்திரம், திருச்சபைச் சரித்திரம், துறவி, ஞானம், யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம், பண்டைய இந்திய சரிதை.

108. எஸ். தம்பிமுத்துப்பிள்ளைப் புலவர்: ஊர் : அச்சவேலி
 இயற்றிய நூல்கள்: அழகவல்லி, சுந்தரன் செய்த தந்திரம், எஸ்தாக்கியர் நாடகம், பாலியக் கும்மி, பழமொழிப் போதனை.
109. வித்துவான் சி. தாமோதரம்பிள்ளை: ஊர் : வண்ணார்பண்ணை
 இயற்றிய நூல்கள்: சந்தியாவந்தன இரகசியம், சைவ சிரார்த்த இரகசியம், சிவஞான சித்தியார் உரை, கதிர்காமப் புராண வசனம், சைவசித்தாந்த சாரம், தலமான்மியங்கள்.
110. இராவ்பகதூர் சி.வை. தாமோதரம்பிள்ளை: ஊர்: சிறுப்பிட்டி
 இயற்றிய நூல்கள்: கட்டளைக் கலித்துறை, சைவமகத்துவம், நட்சத்திரமாலை, சூளாமணி வசனம். பதிப்பித்த நூல்கள்: வீரசோழியம் (1881), இறையனாரகப் பொருள் (1883), தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம் (1885), தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம் (1900), இலக்கண விளக்கம் (1900), சூளாமணி (1883), கலித்தொகை (1883), தணிகைப் புராணம் (1883), நீதிநெறி விளக்கம் (1853). பழைய ஏட்டு வடிவ நூல்களை அச்ச வடிவ நூல்கள் ஆக்குவதில் இவர் பெரும் பணி செய்துள்ளார்.
111. திருஞானசம்பந்த உபாத்தியாயர்: ஊர் : சுழிபுரம்
 இயற்றிய நூல்கள்: மாணிக்கப் பிள்ளையார் திருவருட்பா, கதிர்காம வேலவர் திருவருட்பா, பல தனிநிலைக் கவிகள்.
112. திருஞானசம்பந்தப்பிள்ளை: ஊர் : நல்லூர்
 இயற்றிய நூல்கள்: அரிகரதாரதம்மியம், தர்க்காமிர்தம், நாராயண பரத்துவ நிர்சனம், வேதாகம வாத தீபிகை.
113. ம.க.வே. திருஞானசம்பந்தர்:
 இயற்றிய நூல்கள்: கோபால - நேசரத்தினம், காசிநாதன் - நேசமலர் ஆகிய நாவல்கள்.
114. திருவிளங்கம்: ஊர் : மானிப்பாய்
 இயற்றிய நூல்கள்: சிவஞான சித்தியார், சிவப்பிரகாசம், கந்தரலங்காரம், திருப்புகழ்த் திரட்டு முதலியவற்றுக்கு உரை எழுதியுள்ளார்.
115. ம. தில்லைநாத நாவலர்: ஊர் : தென்புலோலியூர்
 இயற்றிய நூல்கள்: திருவள்ளுவர் சமணர் என்னும் கொள்கை மறுப்பு, திருவிளையாடற் புராணம் வேதப் பொருளருளிச் செய்த படலத்துக்கு அகலவுரை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.
116. நாகேச ஐயர்: ஊர் : வட்டுக்கோட்டை
 இயற்றிய நூல்கள்: நாணிக்கண் புதைத்தல், அமுத நுணுக்கம்.

117. பிரான்சீசுப்பிள்ளை: ஊர் : மயிலிட்டி - வயாவிளான்
 இயற்றிய நூல்கள்: மூவிராசர் வாசகப்பா, தசவாக்கிய விளக்கப் பதிகம், இரட்சகப் பதிகம், கீர்த்தனத் திரட்டு.
118. பிலிப்பு தெமெல்லோ: இயற்றிய நூல்கள்: சத்தியத்தின் செபம், புதிய ஏற்பாடு, ஒல்லாந்தர் இறப்பிறமாதுச் சபையின் சரித்திரம், இறப்பிறமாதுச் சபைச் செபங்கள், மருதப்பக் குறவஞ்சி.
119. பீதாம்பரப் புலவர்: ஊர் : நீர்வேலி
 இயற்றிய நூல்கள்: மறைசைக் கலம்பகம், மறைசைத் திருப்புகழ், நீர்வை வெண்பா, வல்லிபுரநாதர் பதிகம்.
120. வித்துவான் பூபாலபிள்ளை: ஊர் : மட்டக்களப்பு
 இயற்றிய நூல்கள்: திருமுருகர் பதிகம், சீமந்தனி புராணம், விநாயகர் மான்மியம், ஆனைப்பந்தி விக்னேசுவரர் பதிகம், சிவதோத்திரம், முப்பொருளாராய்ச்சிக் கட்டுரை, அரசடி கணேசர் அகவல், கணேசர் கலிவெண்பா, தமிழ் வரலாறு.
121. பூலோகசிங்க முதலியார்: ஊர் : காரைநகர்
 இயற்றிய நூல்கள்: திருச்செல்வராசர் காவியம்.
122. பேரம்பலப்புலவர்: ஊர் : வேலணை
 இயற்றிய நூல்கள்: வண்ணைச் சிலேடை வெண்பா, வேலணை இலந்தைக் காட்டுச் சித்திவிநாயகர் இரட்டை மணிமாலை, கடம்பரந்தாதி.
123. ச. பொன்னம்பலப்பிள்ளை: ஊர் : சாவகச்சேரி
 இயற்றிய நூல்கள்: இராமநாத மான்மியம், அருணாசல மான்மியம், இலங்கை மான்மியம், பன்றிக்கிரி அரசன் கோவை, கந்தபுராணம் மார்க்கண்டேயப் படல விருத்தியுரை.
124. தா. பொன்னம்பலப்பிள்ளை: ஊர் : யாழ்ப்பாணம்
 இயற்றிய நூல்கள்: வஞ்சிமாநகர், கட்டுரைகள், மாணிக்கவாசகரும் பூர்வீக மலையாளக் கிறிஸ்தவர்களும், கொடுங்கோளூர்க் கோயிலின் தோற்ற வரலாறு, நாஞ்சில் நாடு, செங்கோடு ஆகியனவற்றின் பண்டைப் பெருமை.
125. ந.ச. பொன்னம்பலப்பிள்ளை: ஊர் : நல்லூர்
 பாரதத்திலே சில பருவங்களுக்கும் மயூரகிரிப் புராணத்துக்கும் விரிவான உரை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.
126. பொன்னுத்துரை ஐயர்: ஊர் : வண்ணார்பண்ணை
 இயற்றிய நூல்: நல்லூர் நிரோட்டக யமகவந்தாதி.

127. பண்டிதர் மகாலிங்கசிவம்: இயற்றிய நூல்: பழனிப் பதிகம்.
128. மயில்வாகனப் புலவர்: ஊர் : மாதகல்
இயற்றிய நூல்கள்: யாழ்ப்பாண வைபவமாலை, புலியூர் யமகவந்தாதி, காசியாத்திரை விளக்கம், ஞானாலங்காரரூப நாடகம்.
129. க. மயில்வாகனப் புலவர்: ஊர் : தெல்லிப்பளை
இயற்றிய நூல்கள்: இணுவைப் பதிற்றுப்பத்தந்தாதி, மயிலை மும்மணிமாலை, விநாயகரகவல், மயிலைச் சுப்பிரமணியர் விருத்தம், ஊஞ்சல், வைரவர் தோத்திரம், மாவைப்பதிகம், துணைவைப்பதிகம், கீரிமலை நகுலேசுவரர் விநோத சித்திரக் கவிப்பூங்கொத்து, திருநீலகண்டநாயனார் சரித்திரம் (நாடகம்).
130. மன்னம்பாடியார்: ஊர் : மட்டக்களப்பு
இயற்றிய நூல்கள்: கதிரைமலை அந்தாதி, தோன்றிச் சிலேடை வெண்பா, தோன்றித்தல புராணம், மட்டுநகர்ப்புதுமை.
131. மாப்பாண முதலியார்: ஊர் : எழுதுமட்டுவாள்
இயற்றிய நூல்கள்: சோமகேசரி நாடகம், பரிமளகாச நாடகம், குறவஞ்சி, விரத நிச்சயம், ஆசௌசவிதி, திருச்செந்தூர்ப்புராண விரிவுரை.
132. முத்துக்குமார கவிராசர்: ஊர் : உடுவில்
இயற்றிய நூல்கள்: யேசுமத பரிகாரம், ஞானக்கும்மி, சுன்னாகம் அரிகர புத்திரனார் ஊஞ்சல், நடராசர் பதிகம், சகத்திரானீக நாடகம்.
133. முத்துக்குமாரர்: ஊர் : வட்டுக்கோட்டை
இயற்றிய நூல்கள்: கஞ்சன் காவியம், வலைவீசு புராணம்.
134. ஆ. முத்துத்தம்பிப்பிள்ளை: ஊர் : மானிப்பாய்
இயற்றிய நூல்கள்: இலங்கைச் சரித்திர சூசனம், காளிதாச சரித்திரம், அபிதான கோசம், பாரதச் சுருக்கம், நன்னூல் இலகு போதம், ஆங்கில தமிழ் அகராதி, கைலாயமாலை - ஆங்கில மொழி பெயர்ப்பு, தமிழ் இலக்கணம், யாழ்ப்பாணச் சரித்திரம், நன்னூல் உதாரண விளக்கம், தென்மொழி வரலாறு. அபிதான கோசம். இது தமிழில் முதலில் வெளிவந்த கலைக்களஞ்சியம். நாவலர் வாழ்ந்த இல்லத்தில் நாவலர் அச்சகம் நிறுவிப் பணிபுரிந்தார்.
135. பூ. முருகேச பண்டிதர்: ஊர் : சுன்னாகம்
இயற்றிய நூல்கள்: மயிலணிச் சிலேடைவெண்பா, ஊஞ்சற் பதிகம்,

சந்திரசேகர விநாயகருஞ்சல், குடந்தை வெண்பா, நீதிநூறு, பதார்த்த தீபிகை.

136. முருகேசையர்: ஊர் : காரைதீவு
இயற்றிய நூல்கள்: தன்னை நாயகருஞ்சல், குருசேத்திர நாடகம்.
137. வல்லை. ச. வயித்தியலிங்கபிள்ளை: ஊர் : வல்வெட்டித்துறை
இயற்றிய நூல்கள்: சைவ மகத்துவதிக்கார நிக்கரகம், சிந்தாமணி நிகண்டு, செல்வச் சந்நதி முறை, வல்லை வயித்தியேசர் பதிகம், சாதிநிர்ணய புராணம், கந்தபுராணம் - அந்தகோசப்படலவுரை, கந்தபுராணம் - தெய்வயானை திருமணப்படலவுரை, கந்தரலங்காரவுரை. பதித்து வெளியிட்ட நூல்கள்: நாற்கவிராச நம்பியகப் பொருளுரை, சிவராத்திரி புராணம், சூடாமணி நிகண்டு.
138. வரதபண்டிதர்: ஊர் : சன்னாகம்
இயற்றிய நூல்கள்: சிவராத்திரி புராணம், ஏகாதசிப் புராணம், பிள்ளையார் கதை, கிள்ளை விடுதூது, அமுதாகரம்.
139. விசுவநாத சாத்திரிகள்: ஊர் : அராலி
இயற்றிய நூல்கள்: வண்ணைக் குறவஞ்சி, நகுலமலைக் குறவஞ்சி, வாக்கிய கரண கிரகணம்.
140. கறல் விசுவநாதபிள்ளை: ஊர் : சுதுமலை
இயற்றிய நூல்கள்: ஆங்கில-தமிழ் அகராதி, வீச கணிதம், சுப்பிரதீபம், தமிழ்ப் பஞ்சாங்கம், காலதீபிகை.
141. விநாயகர் புலவர்: ஊர் : சுதுமலை
இயற்றிய நூல்கள்: கதிர்மலைக் குறவஞ்சி, குருக்கள் கோடரி.
142. விபுலாநந்த அடிகள்: ஊர் : மட்டக்களப்பு - காரைதீவு
மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பண்டிதத் தேர்வில் சித்தி பெற்றவர். மேற்றிசை விஞ்ஞானப் பட்டதாரி. ஆசிரியர் பயிற்சி பெற்றவர். பல கல்லூரிகளில் ஆசிரியராக இருந்தவர். அண்ணாமலை, பேராதனைப் பல்கலைக்கழகங்களில் முதற் தமிழ்த்துறைத் தலைவர், இராமகிருஷ்ண மிஷன் துறவி. யா.ஆ.தி.பா. சங்க வளர்ச்சிக்கு உதவினார். தமிழிலும் ஆங்கிலத்திலும் பல கட்டுரைகளை எழுதியவர். பிரபுத்த பாரத ஆங்கில சஞ்சிகை ஆசிரியராக இருந்தவர். இலங்கையில் இராமகிருஷ்ண மிஷன் கல்வி வளர்ச்சிக்கு உதவினார். உலகில் மிகப் புகழ் பெற்ற பேரறிஞர். பண்டைய இசைத் துறையை ஆராய்ந்து யாழ்நூல் என்னும் நூலை ஆக்கினார். மாதங்க சூளாமணி முதலிய நூல்களை எழுதினார்.

143. வில்லவராய முதலியார்: ஊர் : நல்லூர்
தேசவழமைச் சட்டத்தைத் திருத்தியமைக்க உதவினார். சிறந்த தமிழ்ப் புலமையாளன்.
144. வ. வினாசித்தம்பிப்புலவர்: ஊர்: மட்டக்களப்பு - தில்லைமண்டுர்
இயற்றிய நூல்கள்: மண்டுர் முருகன் காவடிப் பாட்டு, மண்டுர் வடிவேலவர் குறும், கதிர்காமத்தந்தாதி, திருச்செந்தூர் முருகன் பதிகம். தில்லை நடராசர் பதிகம்.
145. ஆசுகவி க. வேலுப்பிள்ளை: ஊர் : வயாவிளான்
இயற்றிய நூல்கள்: யாழ்ப்பாண வைபவ கௌமுதி, சுதேச நாட்டியம் என்னும் பத்திரிகையை நடத்தினார்.
146. உரையாசிரியர் ம. க. வேற்பிள்ளை: ஊர் : மட்டுவில்
இயற்றிய நூல்கள்: திருவாதவூரர் புராண விருத்தியுரை, புலியூரந்தாதியுரை, அபிராமி அந்தாதியுரை, கெவுளி நூல் விளக்கவுரை, ஈழமண்டல சதகம், புலோலிப் பர்வதவர்த்தினியம்மை தோத்திரம், வைரவக் கடவுள் தோத்திரம், ஆருயிர்க் கண்மணி மாலை.
147. வைத்தியநாதத் தம்பிரான்: ஊர் : அளவெட்டி
சமஸ்கிருதத்திலுள்ள வியாக்கிரபாத முனிவர் சரித்திரத்தினை தமிழிற் புராணமாகப் பாடியுள்ளார். கண்டி முத்துக்குமாரசுவாமி மன்னன் மீது ஒரு பிரபந்தம் பாடிப் பரிசிலும் பெற்றார்.
148. பண்டிதமணி சோ. இளமுருகனார்:
நவாலியூர் சோமசுந்தரப்புலவரின் மகன். இலக் கண இலக்கியங்களை நன்கு கற்றவர். அரசினர் ஆசிரிய கலாசாலைத் தமிழ் ஆசிரியராக இருந்தவர். ஈழத்துச் சிதம்பர புராணம் என்னும் பெருங்காப்பிய நூலை எழுதியவர். வேறு சிறு நூல்களையும் எழுதியவர்.
149. பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை: ஊர் : மட்டுவில்
நாவலர் நிறுவிய கல்வி நிலையத்தில் தமிழ், சமய நூல்களைக் கற்றவர். நாவலர் வழி நின்று தமிழும் சைவமும் வளர்த்தவர். திருநெல்வேலி சைவ ஆசிரியர் கலாசாலைத் தமிழ்த்துறை ஆசிரியர். சைவத்தமிழ் உலகில் பெரும் புகழ் பெற்றவர். இயற்றிய நூல்கள்: கந்தபுராணக் கலாசாரம், சமயக் கட்டுரைகள், இலக்கியவழி, தட்சகாண்ட உரை, சிந்தனைக் களஞ்சியம், அன்பினைந்திணை, செந்தமிழ்க் களஞ்சியம், அத்தைத சிந்தனை.
150. கலாநிதி அல்ஹாஜ் எம். எம். உவைஸ் ஊர்: பாணந்துறை
பேராதனைப் பல்கலைக்கழகத்தில் பெரும் அறிஞர்களிடம் தமிழ்

கற்றவர். வித்தியோதய பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளராக இருந்தவர். பல தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாடுகளில் பங்குபற்றியவர். மதுரைக் காமராசர் பல்கலைக்கழகத்தில் பேராசிரியராகக் கடமையாற்றியவர். பல தமிழ் நூல்களை எழுதியவர். இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு என்னும் நூலை எழுதினார். இதனை இப்பல்கலைக்கழகம் ஆறு பாகங்களாக வெளியிட்டது. வேறு நூல்களையும் செய்யுள் நூல்களையும் ஆக்கியுள்ளார்.

151. பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை: ஊர் : இளவாலை
தெல்லிப்பளை மகாசனக் கல்லூரியை நிறுவியவர். பெரும் மறுமலர்ச்சியாளர். கல்விமான். சிந்தனைச்சோலை என்னும் கவிதை நூல் இவருக்குப் பெரும் புகழ் பெற்றுத் தந்தது.

152. யோகர் சுவாமிகள்:
இவர் இளமையில் தமிழும் ஆங்கிலமும் நன்கு கற்றவர். சில ஆண்டுகள் அரச சேவையில் இருந்தவர். பின்பு அதனின் நீங்கி ஞான யோகத்தில் ஈடுபட்டவர். பல ஆண்டுகள் கடுந்தவம் செய்து அருள் ஞானம் பெற்றவர். கொழும்புத்துறையைத் தமக்கு இருப்பிடமாகக் கொண்டார். இவர் அருளிய அரிய பாடல்கள் நற்சிந்தனை என்னும் நூலாக வெளிவந்துள்ளது.

153. ந. சி. கந்தையாபிள்ளை: ஊர் : நவாலி
இவர் இந்நாட்டிற் தோன்றிய தமிழ் அறிஞர்களுள் ஒருவர். யாழ். நவாலியூரிற் பிறந்தவர். கந்தரோடையில் ஆசிரியராக இருந்தவர். பின்பு தமிழ்நாடு சென்று தமிழ் மொழி வரலாறு சைவசமயம் ஆகியவற்றின் ஆராய்ச்சியில் ஈடுபட்டு சிறந்த பல நூல்களை எழுதியுள்ளார். எழுதிய நூல்கள்: காலக்குறிப்பு அகராதி, செந்தமிழ் அகராதி, தமிழ் இந்தியா, திராவிட நாகரிகம், தமிழர் வரலாறு, நமது மொழி, நமது நாடு, நீதிநெறி விளக்கம் உரை, பரிபாடல் வசனம், பதிற்றுப்பத்து வசனம்.

154. கலாநிதி க. செ. நடராசா: ஊர் : நாவற்குழி
நாவற்குழியூர் நடராசர் எனவும் பெயர் பெற்றார். தமிழ் இலக்கியங்களை நன்கு கற்று தமிழ் நிகழ்ச்சி அதிகாரியாகப் பல ஆண்டுகள் பணியாற்றினார். வையாபாடல் என்னும் நூலை ஆராய்ந்து பதிப்பித்தார். ஈழத்துத் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு என்னும் நூலை வெளியிட்டார். பல ஆய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதியவர். சிலம்பொலி, கவிக்கற்பரசி, உள்ளதான ஓவியம் ஆகிய சிறந்த கவிதை நூல்களையும் வெளியிட்டார். கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவராய் இருந்தவர்.

155. கலாநிதி பண்டிதர் மு. கந்தையா: ஊர் : ஏழாலை
மகாவித்துவான் சி. கணேசையர் அவர்களிடம் தமிழும், சைவ சித்தாந்தம் ஐ. பொன்னையா அவர்களிடமும் கற்றார். ஆங்கிலம் சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகளிலும் பெரும் தேர்ச்சி பெற்றார். மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பண்டிதத் தேர்வில் சித்தி பெற்றார். நாவலர் வழி நின்று பணிபுரிந்தார். புகழ் பெற்ற பல அமைப்புகளில் இணைந்து அவைகளின் பணிகளுக்கு உதவினார். எழுதிய நூல்கள்: மாவைப் பிள்ளைத்தமிழ், நாவலர் பிள்ளைத்தமிழ், வல்லிபுர மாயவன் பிள்ளைத்தமிழ், மாவைப் பள்ளு, திருக்கேதீச்சர மான்மியம், சித்தாந்தச் செழும்புதையல், சித்தாந்த வழியில் சைவக் கிரியைகள், குழந்தைவேற் சுவாமி குரு பரம்பரை, பெரியபுராண சூசனம் பிற்பகுதி, சிவஞானசித்தித் திறவுகோல், வயிரவ வழிபாடு. யாழ். பல்கலைக் கழகம் இவருக்கு இலக்கிய கலாநிதி விருது வழங்கிக் கௌவித்தது.
156. வித்துவான் நா. சிவபாதசுந்தரனார்: ஊர் : தொல்புரம்
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ் கற்று வித்துவான் பட்டம் பெற்றவர். தமிழ், சமயம் ஆகிய இரு துறைகளிலும் நுண்மாண் நுழைபுலம் உள்ளவர். இவர் எழுதிய புறப்பொருள் வெண்பாமாலை ஆராய்ச்சி என்னும் நூல் தமிழுலகில் மிகச் சிறந்த ஆக்கம் ஆகும். சாகித்திய மண்டல விருதும் பெற்றவர்.
157. பண்டிதர் சு. அருளம்பலனார்: ஊர் : காரைநகர்
தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களையும் சமய இலக்கியங்களையும் நன்கு கற்றவர். சங்க இலக்கியங்களில் மிக ஈடுபாடு உள்ளவர். பதிற்றுப்பத்து என்னும் பழைய சங்க இலக்கிய நூலுக்கு அரிய ஆராய்ச்சியுரை எழுதியுள்ளார். திருவாசக ஆராய்ச்சியரை செய்தவர். சாகித்திய மண்டல விருது பெற்றவர்.
158. புலவர்மணி ஆ. மு. செரிபுதீன்: ஊர் : மருதமுனை
விபுலாநந்த அடிகளிடம் தமிழ் கற்றவர். மரபுக் கவிதையில் மிகப் பற்றுள்ளவர். ஆசிரியராக 42 ஆண்டுகள் இருந்தவர். கல்வி அதிகாரியாகவும் இருந்தவர். தமிழ்ப் பணிகளோடு சமூக, சமயப் பணிகளும் செய்தவர். இசுலாமிய தமிழ் இலக்கிய நூல்களுக்கு உரை எழுதியவர். நபிமணிகள் நாற்பது என்னும் அரிய நூலை எழுதியவர். விருதுகள் பல பெற்றவர். புலவர்மணி என அனைவராலும் போற்றப் பெறுபவர்.
159. புலவர் கந்த முருகேசனார்: ஊர் : புலோலி
பகுத்தறிவு உணர்வினர். தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களில் மிக வல்லவர். தம்மை நாடி வந்தவர்களுக்குத் தமிழ் கற்பிப்பதைத்

தொழிலாகக் கொண்டிருந்தவர். இதனால் தமிழ் வலய ஒரு மாணவர் பரம்பரையை உருவாக்கினார். இதனால் தமிழ் பேரறிஞர்களின் பெருமதிப்புக்கு உரியவராய் விளங்கினார். நாவலன்கோவை என்னும் அரிய நூலை எழுதியுள்ளார். இவரது காலம் 27-4-1992 - 14-6-1965.

170. தொம்பு பிலிப்பு: ஊர் : யாழ்ப்பாணம் - தெல்லிப்பளை
இயற்றிய நூல்: ஞானானந்த புராணம்.
171. நடராசையர்: ஊர் : யாழ்ப்பாணம் - இணுவில்
சிவஞானசித்தியார் - சுபக்கம், ஞானப்பிரகாசர் உரையினை இவர் ஆராய்ந்து அச்சிற் பதிப்பித்து வெளியிட்டுள்ளார்.
172. நடேசபிள்ளை. சு. ஊர் : மருதனார்மடம்
சிறந்த தமிழறிஞர். சைவப்பற்றுள்ளவர். இயற்றிய நூல்: சகுந்தலை வெண்பா. கலைக்களஞ்சியத்திலும் சில கட்டுரைகள் இவரால் எழுதப்பட்டுள்ளன. இலங்கை அரசில் அமைச்சராகவும் இருந்தவர்.
173. முதுதமிழ்ப் புலவர் மு. நல்லதம்பி: ஊர் : வட்டுக்கோட்டை
இயற்றிய நூல்கள்: மணித்தாய் நாடும் மரதனோட்டமும், இளைஞர் விருந்து (பாடல் தொகுப்பு), ஈழவாசகம் (பாடநூல்). தேசிய கவிதைப் பரிசில் பெற்றவர்.
174. சு. நவநீதகிருஷ்ண பாரதியார்:
தஞ்சாவூரில் பிறந்த இவர் மாவட்டபுரத்தில் வாழ்ந்தவர். இயற்றிய நூல்கள்: உலகியல் விளக்கம், பறம்புமலைப் பாரி (நாடகநூல்), பாரதியம் (சிறுவர் இலக்கண நூல்), திருவாசகப் பேருரை.
175. கலைப்புலவர் க. நவரத்தினம்: ஊர் : வண்ணார்பண்ணை
இயற்றிய நூல்கள்: தென்னிந்திய சிற்ப வடிவங்கள், இலங்கையிற் கலை வளர்ச்சி.
176. நாகமணிப் புலவர்: ஊர் : நயினாதீவு
இயற்றிய நூல்கள்: நயினை நீரோட்டக யமகவந்தாதி, நயினை மான்மியம்.
177. வித்துவான் சி. நாகலிங்கம்பிள்ளை: ஊர் : வண்ணார்பண்ணை
இயற்றிய நூல்கள்: திருநெல்வாயிற் புராணம், தட்சிண கைலாச புராணம், கதிர்காம புராணம், திருவைகற் புராணம், திருத்தில்லைப் புராணம். பதிப்பித்த நூல்கள்: நாலு மந்திரிக் கும்மி, கரவை வேலன் கோவை உரை, சி. தாமோதரம்பிள்ளை சரித்திரம், நல்லை வெண்பா, தஞ்சைவாணன் கோவை, சொக்கப்ப நாவலர் உரை, சந்தியாவந்தன இரகசியம்.

இந்திய சாகித்ய அகாதமி விருதுபெற்ற தமிழ்நூல்கள்

ஆண்டு	நூல்	ஆசிரியர்
1955	தமிழ் இன்பம் (கட்டுரை)	ஆர்.பி.சேதுப்பிள்ளை
1956	அலைஓசை (நாவல்)	கல்கி (கிருஷ்ணமூர்த்தி)
1957	விருதுகள் வழங்கப்படவில்லை	
1958	சக்கரவர்த்தி திருமகன் (உரைநடை)சி. ராஜகோபாலாச்சாரி	
1959	விருதுகள் வழங்கப்படவில்லை	
1960	விருதுகள் வழங்கப்படவில்லை	
1961	அகல்விளக்கு (நாவல்)	மு. வரதராஜன்
1962	அக்கரைச் சீமையில் (பயணக் கட்டுரை)	சோமு (மீ.பா.சோமசுந்தரம்)
1963	வேங்கையின் மைந்தன் (நாவல்)	அகிலன் (பி.வி. அகிலாண்டம்)
1964	விருதுகள் வழங்கப்படவில்லை	
1965	ஸ்ரீராமானுஜர் (வாழ்க்கை வரலாறு)	பி.ஸ்ரீ.ஆச்சார்யா
1966	வள்ளலார் கண்ட ஒருமைப்பாடு (வாழ்க்கை வரலாறு)	எம்.பி.சிவஞானம் (ம.பொ.சி)
1967	வீரர் உலகம் (இலக்கிய விமர்சனம்)	கே.வி.ஐகன்னாதன் (கி.வா.ஐ)
1968	வெள்ளைப்பறவை (கவிதை)	ஏ.ஸ்ரீனிவாச ராகவன்
1969	பிசிராந்தையார் (நாடகம்)	பாரதிதாசன்
1970	அன்பளிப்பு (சிறுகதைகள்)	கு. அழகிரிசாமி
1971	சமுதாயவீதி (நாவல்)	நா. பார்த்தசாரதி
1972	சில நேரங்களில் சில மனிதர்கள் (நாவல்)	த. ஜெயகாந்தன்
1973	வேருக்கு நீர் (நாவல்)	ராஜம் கிருஷ்ணன்
1974	திருக்குறள் நீதி இலக்கியம் (இலக்கிய விமரிசனம்)	கே.டி. திருநாவுக்கரசு
1975	தற்காலத் தமிழ் இலக்கியம் (இலக்கிய விமரிசனம்)	ஆர். தண்டாயுதம்
1976	விருதுகள் வழங்கப்படவில்லை	
1977	குருதிப்புனல் (நாவல்)	இந்திரா பார்த்தசாரதி
1978	புதுக் கவிதையின் தோற்றமும் வளர்ச்சியும் (திறனாய்வு)	வல்லிக்கண்ணன்

1979 சக்தி வைத்தியம் (சிறுகதைகள்)	தி. ஜானகிராமன்
1980 சேரமான் காதலி (நாவல்)	கண்ணதாசன்
1981 புதிய உரைநடை (திறனாய்வு)	மு. ராமலிங்கம்
1982 மணிக்கொடிக்காலம் (இலக்கிய வரலாறு)	பி.எஸ். ராமையா
1983 பாரதி:காலமும் கருத்தும் (இலக்கியத் திறனாய்வு)	தொ.மு.சி.ரகுநாதன்
1984 ஒரு காவிரியைப் போலே (நாவல்)	திரிபுரசுந்தரி (லெட்சுமி)
1985 கம்பன்: புதிய பார்வை (இலக்கியத் திறனாய்வு)	ஏ.எஸ்.ஞானசம்பந்தன்
1986 இலக்கியத்துக்கு ஒரு இயக்கம் (இலக்கியத் திறனாய்வு)	கா.நா. சுப்பிரமணியம்
1987 முதலில் இரவு வரும் (சிறுகதைகள்)	ஆதவன் சுந்தரம்
1988 வாழும் வள்ளுவம் (இலக்கியத் திறனாய்வு)	வி.சி. குழந்தைசாமி
1989 சிந்தநாடி (வாழ்க்கை வரலாற்றுக் கட்டுரைகள்)	லா.ச. ராமாமிருதம்
1990 வேரில் பழுத்த பலா (நாவல்)	சு. சமுத்திரம்
1991 கோபல்லபுரத்து மக்கள் (நாவல்)	கி. ராஜநாராயணன்
1992 குற்றாலக்குறிஞ்சி (சரித்திர நாவல்)	கோவி. மணிசேகரன்
1993 காதுகள் (நாவல்)	எம்.வி. வெங்கட்ராமன்
1994 புதிய தரிசனங்கள் (நாவல்)	பொன்னீலன்
1995 வானம் வசப்படும் (நாவல்)	பிரபஞ்சன்
1996 அப்பாவின் சினேகிதர் (சிறுகதைகள்)	அசோகமித்திரன்
1997 சாய்வு நாற்காலி (நாவல்)	தோப்பில் முகமது மீரான்
1998 விசாரணைக் கமிஷன் (நாவல்)	சா. கந்தசாமி
1999 ஆலாபனை (கவிதை)	எஸ்.அப்துல் ரஹ்மான்
2000 விமர்சனங்கள், மதிப்புரைகள், பேட்டிகள் (திறனாய்வு)	தி.க. சிவசங்கரன்
2001 சுதந்திர தாகம் (நாவல்)	சி.சு. செல்லப்பா
2002 ஒரு கிராமத்து நதி (கவிதைகள்)	சிற்பி பாலசுப்பிரமணியம்
2003 கள்ளிக்காட்டு இதிகாசம் (நாவல்)	ஆர். வைரமுத்து
2004	தமிழன்பன்
2005 கல் மரம் (நாவல்)	திலகவதி

தமிழில் இணைய இதழ்கள்

இணைய இதழாக மட்டும்:

அப்புசாமி	அம்பலம்	ஐனியர்விகடன்
அலைகள்	ஆறாம் திணை	இணைய வணிகம்
உலகத்தமிழ்	எக்சிலிவர்	ஒளியோவியம்
கவின்	கனடாமுரசு	கும்மாளம்
குவியம்	சிஸ் இந்தியா	சுடர்ஒளி
சுதந்திரன்	தட்ஸ் தமிழ்	தமிழ்
தமிழ் ஆன்லைன்	தமிழ் காஸ்மோஸ்	தமிழ் சி.பி
தமிழ் சினிமா	தமிழ்திரை	தமிழ்நாடு ஆன்லைன்
தமிழ்வலை	தமிழோவியம்	திசைகள்
திண்ணை	தினக்குரல்	நார்தமிழ்
நிலாச்சாரல்	நுட்பம்	நூலகம்
பதிவுகள்	பனித்துளி	புதுக்குரல்
பூக்கோலம்	மானசரோவர்	முல்லை
வானவில்	விண்ணோசை	வெப்பஉலகம்

இணையத்திலும் அச்சிலும்:

அவள் விகடன்	அன்பு வணக்கம்	அன்னை தமிழ்
ஆனந்த விகடன்	ஈழமுரசு	உண்மை
உதயன்	எரிமலை	கல்கி
கணையாழி	காலச்சுவடு	குமுதம்
குமுதம் பக்தி	குமுதம் ரிப்போட்டர்	குமுதம் ஐங்ஷன்
குமுதம் ஜோதிடம்	குமுதம் ஹெல்த்	சினேகிதி
சினிமா எக்ஸ்பிரஸ்	சுட்டிவிகடன்	தமிழ் முரசு
தமிழன் எக்ஸ்பிரஸ்	தினகரன்	தினத்தந்தி
தினபூமி	தினமணி	தினமலர்
தீராநதி	துளிர்	மங்கையர்மலர்
மலேசியநண்பன்	மாலைமதி	மாலைமலர்
முழுக்கம்	யாழ்மணம்	விடுதலை
விகடன் ஆன்லைன்	வீரகேசரி	ஐனியர்விகடன்

- நன்றி: 'மனோரமா' year book 2005

இலங்கைப் பேச்சு வழக்குச் சொற்களும் அவற்றின் பொருளும்

அ

அங்காலை	- அந்தப்பக்கம்
அங்குரார்ப்பணம்	- ஆரம்பம்
அடிப்படலை	- அருகாமை
அடுக்கு	- ஏற்பாடு
அத்தறி பாஞ்சுறு	- சீறிப் பாய்தல், கோபித்தல்
அப்பு	- தந்தை, அப்பா
அப்புக்காத்து	- வக்கீல், சட்டத்தரணி
அப்போதிக்கரி	- உதவி மருத்துவர்
அமசடக்கு	- வெளிப்படையாகப் பேசாது விடயங்களை மனதுக்குள் அடக்கி வைத்திருப்பவர்.
அரிவு வெட்டு	- அறுவடை
அடுக்குப் பண்ணுதல்	- ஆயத்தம் செய்தல்
அடுப்படி	- சமையல் அறை, அடுப்பங்கரை
அணியம்	- தோணியின் முன்பக்கம்
அம்பாரம்	- அதிகம்
அயலட்டை	- அக்கம் பக்கம்
அறுதோசி	- ஒன்றுக்கும் உதவாதவன்

ஆ

ஆட்டத்திவசம்	- இறந்து ஒருவருட முடிவில் கொண்டாப்பும் கிருத்திகை நாள்.
ஆணம்	- ஆணவம், கறிக் குழம்பு
ஆமான	- உருப்படியான
ஆவரஞ்சிக்கற்கள்	- மாடு உரசி சொறிந்து கொள்வதற்கான நீளமான கற்கள்
ஆனைப் புரளி	- மிகப்பெரும் குழம்பம்
ஆய்க்கினை	- தொந்தரவு

ஆமத்துறு	- பெளத்த பிக்கு
ஆவலாதி	- பேராசை
ஆடுகல்	- துலாவின் இருபுறமும் அதனைத் தாங்கி நிற்கும் மரம்
ஆட்டக்காரி	- நடத்தை கெட்டவள்

இ

இஞ்சாரன், இஞ்சேர்	- மனைவி கணவனை இங்கே பார் என்று விளித்தல்.
இஞ்சை	- இங்கே
இயனக்கூடு	- இடுப்பில் கட்டிக் கொண்டு கள் இறக்க உதவும் கூடு.
இராச நோக்காடு	- பிரசவ வலியின் உச்சம்
இட்டுமுட்டு	- கஷ்டம்
இடக்கு மடக்காக	- முன்னுக்குப் பின் முரணாக
இணல்	- நிழல்
இரணை	- இருவர், இரட்டைப் பிள்ளைகள்
இருளி	- மலடி
இழக்காரம், இளக்காரம்	- அதிகமாக இடங்கொடுத்தல், கேலி
ஈ	
ஈசமாறல்	- போக்குக் காட்டல்
ஈர்வாணி	- பனை ஈர்க்கினால் பின்னப்படும் கொடி
ஈச்சப்பி	- ஈயாதவன், உலோபி
உ	
உங்காலை	- இந்தப்பக்கம் (முன்னிலைச்சுட்டு)

உரும்பிராயன்	- உரும்பிராய் என்னும் ஊரில் காய்ச்சப்படும் வடிசாராயம்
உப்பட்டி	- அறுவடை செய்து வைக்கப்படும் நெற்கதிர்களின் சிறுகுவியல்
உடைச்சி	- உயர்சாதிப் பெண்களைக் குடிமக்கள் அழைக்கும் முறை.
உபாதை	- நோயினால் ஏற்படும் வேதனை.
உலாந்தா	- நில அளவையாளர்

உள

ஊத்தை	- அழுக்கு
ஊர்வாய்	- ஊர்மக்களின் பேச்சு
ஊர்க்குருவி	- ஊரில் உள்ள புதினங்களைத் தெரிந்து கூறுபவர்

எ

எச்சந்தாங்கிச் சீலை	- பிணத்திற்கு நேர்மேலாகக் கட்டப்படும் வெள்ளை
எப்பன்	- கொஞ்சம், சொற்பம்
எழுப்பம்	- பெருமை, இறுமாப்பு
எங்கை	- எங்கே
எடுப்புச்சாய்ப்பு	- ஆடம்பரம், பகட்டு
எழுவான் கரை	- கிழக்குக்கரை

ஏ

ஏண்டாப்பில	- கவனமில்லாமல்
ஏப்பை	- அகப்பை
ஏமஞ்சாமம்	- நேரமில்லா நேரம்
ஏலாமை	- இயலாமை
ஏறுபெட்டி	- மரமேறும் தொழிலாளர் ஆயுதம் வைப்பதற்கு அரையிற்கட்டப்படும் பெட்டி.

ஒ

ஒக்கலிப்பு	- ஒன்றிப்போதல்
ஒட்டறை	- ஓலைக் குடிசையில் படிந்திருக்கும் புகைக்கசடு.
ஒண்டுபாதி	- நடுச் சாமத்திற்கு மேல்
ஒம்பிப்பன்	- நிருபிப்பேன்
ஒழுங்கை	- சந்து (பெரிய பாதையில் இருந்து பிரியும் சிறிய பாதை)
ஒத்திப்போடுதல்	- பின்போடுதல்
ஒப்பேற்றுதல்	- நிறைவேற்றுதல்
ஒறுப்பு	- தண்டனை, வெறுப்பு, குறைவு, கடிந்து பேசுதல்
ஒற்றி	- அடைமானம்

ஓ

ஓங்காளம்	- வாந்தி
ஓசி	- இலவசம்
ஓச்சம்	- உயர்வு, புகழ்
ஓடுகாலி	- முறை கேடாக வீட்டினை விட்டுச் செல்லும் பெண்.
ஓட்டைவாயன்	- உளறுவாயன்
ஓய்ச்சல்	- தளர்ச்சி

ஔ

கடகம்	- பெரிய பனையோலைப் பெட்டி
கட்டாடி	- வண்ணான்
கடப்பழி	- கீழோன், கருமி
கடுக்கண்டு	- விபரம் தெரிந்து (வாலிபம் புரிந்து)
கண்டாயம்	- வேலி இடையே உள்ள பாதை
கதிரை	- நாற்காலி
கமக்காரன்	- அதிக நிலச் சொந்தக்காரன். (வேளாள குலத்தவர்)

கவுண்மேந்து	- அரசு
கள்ளத்தீன்	- கள்ளத்தனமாக உடல் இன்பம், உணவின் பம்பெறுதல்.
கறுப்பு, கறுப்பன்	- சாராயம்
கத்தை	- வைக்கோலைக் கட்டி வைப்பது.
கடுகடுப்பு	- வெறுப்பு, குத்து, வலி
கணக்கன்	- நெல்லை அளவிடும் மரைக்கால்
களம்	- குடு மிதிக்கும் இடம்
கடுதாசி	- காகிதம்
கசவாரம்	- உலோபி
கசுமாரி	- சண்டைக்காரி, வாய்காட்டுபவள்
கதிகால்	- கதியால் நடக்கூடிய மரக்கிளை
கதிர்ப்பாய்	- களப்பாய், நெற்கதிர்களைப் போட்டு குடு மிதிப்பதற்குப் பயன்படுத்தப்படும் நீண்ட பாய்.
கந்தறுந்தவன்	- கட்டுப்பாட்டிலிருந்து விலகியவன்.
கப்பாத்து, கவ்வாத்து	- செடிகளை அளவுடன் கத்தரித்தல், தேயிலைத் தோட்டங்களில் நடைபெறும் வேலைகளுள் ஒன்று.
களரி	- கூத்து பயிலுமிடம்
கதகதப்பு	- மிதமான வெப்பம்
கரண்டகம்	- சுண்ணாம்புச் செப்பு
கடை கட்டல்	- செயலை நிறுத்துதல், கடையை மூடுதல்.
கணை	- ஒரு நோய், அம்பு
கண்ணராவி	- துன்பநிலை
கண்ணூறு	- திருஷ்டி
கண்பூத்தல்	- கண்பார்வை மங்குதல்

கா

காளாஞ்சி	- கோயில் திருவிழாவில் உபயகாரருக்கு ஐயர் வழங்குவது. முதல் மரியாதை.
காப்பிலை	- சுருட்டின் மேற்பக்கத்தில் சுற்றியுள்ள புகையிலை
காரியமில்லை	- பரவாயில்லை
கால்கட்டு கைகட்டு	- அசைய முடியாத நிலை, எதுவும் செய்ய முடியாத நிலை.
காக்கா பிடித்தல்	- வால் பிடித்தல், தன்காரியத்துக்காக ஒருவரை அவருக்கு வேண்டியவற்றைச் செய்து மகிழ்வித்தல்.
காதுகுத்தல்	- வஞ்சித்தல்

கி

கிடுகு	- தென்னோலைப் பின்னல், கீற்று
கிலிசுகேடு	- வரைமுறை தொரியமை, ஒழுங்கற்றது
கிறுதி	- மயக்கம், தலைச் சுற்று ஏற்படுத்தல்
கிஞ்சித்தும்	- சிறிதும்
கிறு	- செருக்கு
கிராணம்	- கிரகணம்
கிலிகோலம்	- சீர்கேடு, அலங்கோலம்
கிறுக்கன்	- பைத்தியக்காரன், விசித்திரமாக நடந்து கொள்பவன்.

கீ

கீளிதின்னி	- கீளி, பேத்தை போன்ற தரம் குறைந்த மீன்களைத் தின்பவன்.
------------	---

கு

- குஞ்சியப்பு - சிறிய தந்தை, சித்தப்பா
- கும்மாளம் - மகிழ்ச்சி நிறைந்த ஆரவாரம்
- கடமுதல் - சுவத்துக்கு முன்னால் மாராய சாதிப் பெண்கள் புதுக்குடங்களில் ஓசை எழுப்பிச் செல்லுதல்.
- குலைப்பன் - நடுக்கம்
- குறிச்சியாப்போதல் - நித்திரை கொள்ளுதல்
- குஞ்சாத்தை - சிறியதாய்
- குண்டான் - பெரிய மட்பாத்திரம்
- குத்து மிதி - கூத்தாட்டத்தில் ஒரு கலை
- குமுதம் குத்துதல் - பெரும் சத்தமிட்டு விளையாடுதல்
- குளுமாடு - பழுக்கப்படாத மாடு

கூ

- கூழாம்பாணி - சிக்கல்
- கூழைக்கையன் - சொத்திக் கையன்
- கூக்காட்டுதல் - கேலி செய்தல், தூரத்தில் செல்பவரை அழைப்பதற்கு எழுப்பும் குரல் ஒலி

கெ

- கெறு - தியிர், கர்வம்
- கெறுவம் - கர்வம்
- கெடிக்கலக்கம் - பேரச்சம்

கே

- கேட்டுப் போச்சு - உடல் நலம் கெட்டுப் போதல்
- கேற்று - வாயிலுக்குப் போடும் இரும்புக் கதவு

கை

- கைமண்டை - இரு கைகளையும் ஏந்தி அதில் தண்ணீர் பெற்றுப் பருகுதல்
- கைமுறிதல் - ஏற்ற துணை இல்லாது போதல்.

கொ

- கொட்டில் - சிறு குடிசை
- கொடுப்பு - பல்வரிசையின் கடைசிப் பகுதி
- கொண்டு போடல் - கொலை செய்தல்.
- கொர்ணர் - திடீர் மரண விசாரணை அதிகாரி
- கொளுப்புடுதல் - சண்டையில் மாட்டுதல்
- கொண்டோடி - புதினங்களக் கொண்டு திரிந்து பரப்புவன்
- கொத்தான் - உன் அத்தான்
- கொக்கரை - பனையின் காய்ந்த பாளை

கோ

- கோசு - முந்திய தடவை, பிந்திய தடவை
- கோதாரி - 'கோதாரி' என்ற நோயால் அழிவாய் எனச் சபித்தல்
- கோர்க்காலி - பனந்தழுகளாலான ஒருவகைக் கட்டில்
- கோறனமேந்து - அரசு (கவர்ண்மென்ட்)
- கோவியன் - பஞ்சமருக்கு அப்பாற்பட்ட பஞ்சமரின் நிலையில் உள்ள ஒரு சாதி
- கோள்முட்டி - கோள் சொல்லுவன்

சு

- சங்கடப்படலை - உறுதியான சிறுமண்டபத்துடன் கூடிய வெளிப்படலை

சட்டம்பியார் - ஆசிரியர்
 சமசியம் - சந்தேகம்
 சங்கேனம், சங்கேணம்- மரியாதைக்கேடு,
 வெட்கம்
 சடைதல் - சமாளித்தல்
 சவட்டுதல் - வளைத்தல்
 சந்தி சிரித்தல் - மானம் கெடுதல்.

சா

சாக்கொண்டது - கொலை செய்தது
 சாண்டார் - எள் எண்ணெயைத்
 தயாரிக்கும் ஒருவகை
 சாதியினர்
 சாரத்தியம் - வாகனங்களை ஓட்டிச்
 செல்லுதல்.
 சாய்ப்பு - கடை
 சாமான் சக்கட்டு - பொருட்கள் ஆதியன
 சால் - உழவுசால்

சி

சிண் - நேர்முக உதவியாளர்
 சிலமன் - ஆளரவம்
 சிறாப்பர் - திறைசேரி உத்தியோ
 கத்தர், நிதி சம்பந்தப்
 பட்ட அதிகாரி
 சிறைக்குட்டி - அடிமை
 சிப்பி - பணிகாரவகை
 சிப்பிலியாட்டுதல் - பொருந்தொல்லை
 க்கு உள்ளாக்குதல்
 சில்லெடுப்பு - மிகக் கஷ்டமான
 வேலை

சீ

சீனியாச்சி - சிறிய தாயார்
 சீத்துவப் பிழை - அதிகபட்ச உரிமை
 யைத் தவாறகக்
 கொடுத்தல்
 சீலம் பாய் - கிழிந்த பாய், ஒழுங்
 கற்றது
 சீனட்டி - நெல்வகை
 சீனியப்பா - தந்தையின் தம்பி

சு

சுட்டிப்பாக - மிக நுட்பமாக
 சுணை கெடுதல் - நாணம், பயிர்ப்புக்
 கெடுதல்
 சுத்துமாத்து - ஏமாற்று
 சுள்ளாணி - கலப்பையுடன் நுகத்
 தடியை இணைப்ப
 தற்குப் பயன்படுத்தப்
 படும் மரக்குச்சி
 சுளித்தல் - ஒரு கருமத்தைத்
 தந்திரமாகச் செய்தல்
 சுவட்டிக்கொண்டு - மோப்பம் பிடித்துக்
 கொண்டு

சூ

சூட்டுமிதி - வைக்கோல் அடித்தல்
 சூளுக்குப் போதல் - மீன்பிடிப்போர் சூள்
 கொண்டு கடலுக்குப்
 போதல்.
 சூடு சொரணை - மானம், உரோசம்
 உள்ள உணர்வு

செ

செக்கல் - மாலை நேரம்
 செய்கைக்கள்ளு - செயற்கைக் கள்
 செத்தை - கிடுகுகள், தடிகள்
 கொண்டு அமைக்கப்
 படும் குடிசைச் சுவர்.
 செம்பாடு - மாம்பழ வகை,
 செம்மண் நிலம்.
 செத்தவீடு - மரணவீடு
 செடில் நாற்றம் - கெட்ட மணம்
 செலவு சித்தாயம் - வரவு செலவு

சே

சேங்கு - அழகில், பண்பில்
 குறைந்தவர்
 சேவயர் - நிலஅளவையாளர்

சொ

சொண்டு - உதடு
 சொத்துப்பத்து - சொத்து, தோட்டம்

சொக்கை - கன்னம்

சோ

சோட்டை - மிகஆவல்
சோப்பிளாங்கி - சோம்பேறி
சோத்தி - வைரமில்லாதது

த

தட்டுமறிக்க - ஒருவரையொருவர்
ஏமாற்றிக்கொள்ளும்
விதத்தில் தந்திரமா
கப் பேசுதல்.
தட்டிச்சுற்றுதல் - ஏமாற்றிப் பணம்
பறித்தல்.
தட்டுவம் - பனை ஓலையால்
பின்னப்பட்ட சாதம்
உண்ணும் ஒரு
வகைப் பாத்திரம்.
தட்டலாக - ஆடம்பரமாக, வெகு
விமரிசையாக.
தண்ணீர் வார்த்தல் - பருவமடைந்த
பெண்ணுக்குத் தலை
முழுக்காட்டல்.
தரவளி - தரத்தின் அளவு
தவனம் - தாகம், தவிப்பு
தம்பட்டமடித்தல் - ஒருவர் தனது பெரு
மையைப்பலருக்கும்
சுறித் திரிதல், தமக்
குத் தெரிந்த விடயங்
களை எல்லோரிட
மும் சுறித் திரிதல்.

து

துடக்குக் கழிவு - தீட்டுக் கழித்தல்.
துண்டு - ஒட்டுச்சீட்டு, வாக்குச்
சீட்டு.
துந்துமி - தூறல்
துவக்கு - துப்பாக்கி
துலைக்கே? - எங்கே போகிறீர்
என்பதற்குப் பதிலா
கப் பயன்படுத்தப்
படும் சொல்.

தெ

தெறிப்பு - முறிவு.
தென்மோடி - கூத்து வகை.

தே

தேத்தண்ணி - தேநீர்.

தோ

தோதுப்படும் - பொருந்தும்.
தோய வார்த்தல் - பருவமடைந்த பெண்
னுக்குச் செய்யும்
நீர்ச்சடங்கு.

ந

நயினார் - மிக உயர்ந்த குலத்
தைச் சேர்ந்தவர்.

நா

நாக்கு வளைத்தல் - மறைமுகமாகக்
கேலி செய்தல்.
நாசமறுப்பு - உருப்படி இல்லாத.
நாச்சியார் - மிக உயர்ந்த குலத்
தைச் சேர்ந்த பெண்.
நாசிசந்துநோ - இடுப்புவலி.
நாவூறு - திருஷ்டி, நாத்திட்டி.

நீ

நீத்துப்பெட்டி - பிட்டு அவிக்க உப
யோகிக்கப்படும் ஒரு
வகைப் பெட்டி.

ப

படுவான் பொழுது - மாலை வேளை.
பரவணி - சந்ததி.
பனாட்டுத்தட்டு - பனம் பழத் தில்
தயாரிக் கப்படும்
ஒருவகை உணவு.
பறைதல் - பேசுதல்.
பனை கொடியேறுதல் - கள் இறக்கும்
காலம்தொடங்குதல்.

பி

- பிரசித்தம் - பறையறைந்து
செய்தி பரப்புதல்.
பிளா - பனையோயையில்
தயாரிக்கப்பட்டு கள்
குடிக்க உபயோகிக்
கும் பாத்திரம்.

பு

- புலுடா - ஏமாற்றுதல்.

பெ

- பெண்டில், பொண்டில் - மனைவி.
பெத்தாச்சி - பாட்டி.
பெறாமகள் - சகோதரரின் மகள்.

பே

- பேய்க்காட்டல் - ஏமாற்றுதல்.
பேயன் - மடையன்.
பேந்து - பிறகு.

பை

- பைம்மல் - கலகலப்பு.

பொ

- பொச்சு மட்டை - தேங்காய் மட்டை.
பொட்டுக் கேடு - உள்ளுக்குள் உள்ள
அசின்கமான
விடயங்கள்.
பொரிப் பெட்டி - பிரேத ஊர்வலத்தின்
பின் அம்பட்டனால்
எடுத்துச் செல்லப்
படும்பொரி நிறைந்த
பெட்டி.
பொல்லு - குறுகிய தடி.

போ

- போட்டுது - போய் விட்டது.
போடியார் - வயல் நிலங்களின்
உரிமையாளர்.
போமதி - கொடுக்குமதி.

ம

- மங்களம் - ஒருவகை வக்கணை
தூற்றல்.

மா

- மாராப்பு - சீலைப்பொதி.

மை

- மையம் - பிணம்.

மொ

- மொக்கன் - புத்திக் கூர்மை
அற்றவன்.
மொங்குதல் - ஓங்கிக் குத்துதல்.
மொந்துதல் - அடித்தல்.

மோ

- மோட்டுக்கதை - மடத்தனமான கதை.
மோனை - பிள்ளையை
அழைத்தல்.

தமிழ் இலக்கியக் களஞ்சியம்

சங்க காலம் முதல் இக்காலம் வரையிலான இலக்கியங்கள், இலக்கியப் படைப்பாளிகள், தமிழ் அறிஞர்கள், மறைந்த தமிழ் நூல்கள் பற்றிய பல்வகையான தகவல்களைக் கொண்டதாக இந்நூல் அமைந்துள்ளது. சமூக அறிவியல், இயற்கை அறிவியல், தகவல் தொழில்நுட்பவியல் சார்ந்த அறிவு எவ்வாறு வாழ்க்கைப் பயனுடையதோ அவ்வாறே மனிதப் பண்பியல் (Humanities) துறைசார்ந்த இந்நூல் பண்பாட்டுப் பயனுள்ளது.

இந்நூல் அகர வரிசையில் அமைந்திருப்பதும் தகவல்கள் சுருக்கமாகவும் கச்சிதமாகவும் தரப்பட்டிருப்பதும் சரிய சிறப்பம்சங்களாகும். புதிய தலைமுறையினர் மட்டுமன்றி மூத்த தலைமுறையினரும் தமது கலை, இலக்கிய, பண்பாட்டு வேர்கள் பற்றிய தகவல்களைத் தெரிந்து கொள்ள இந்நூல் பெரிதும் பயன்படும். தேடற்கரிய தகவல்கள் பலவற்றைத் தேடித் திரட்டித் தந்துள்ள கவிஞர் துரைசிங்கம் அவர்களுக்குத் தமிழ் கூறும் நல்லுலகம் என்றென்றும் கடமைப்பட்டுள்ளது.

பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன்

கவிஞர் த. துரைசிங்கம் சமீபத் தமிழர்களிடையே நன்கு அறியப்பட்ட புலமையாளர். ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பத்திரிகைத் துறையுள் ஈடுபாடு கொண்டவர். சிறந்த எழுத்தாளர். நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நூல்களின் ஆசிரியர். ஆசிரியராக, அதிபராக, கோட்டக் கல்வி அலுவலராக, மாவட்டக் கல்விப் பணிப்பாளராகப் பணியாற்றிய பல்துறை அனுபவசாலி. சிறுவர் இலக்கியத்

துறைக்கான தேசிய இலக்கிய (சாகித்திய) விருதினை நான்கு முறை பெற்ற பெருமைக்குரியவர்.

இத்தனைக்கும் மேலாக எழுத்துப் பணியில் இடைவிடாது உழைத்துக் கொண்டிருக்கும் தமிழறிஞர். அவர் தொகுத்தளித்துள்ள தமிழ் இலக்கியக் களஞ்சியம் என்னும் இந்நூலைப் பாட சாலை மாணவர் முதல் படைப்பிலக்கியக்காரர் வரை துணைக் கொள்ள முடியும். வெளிநாடுகளில் பல்வேறு மொழிகளின் ஆளுமைகள் மத்தியில் வாழுகின்ற தமிழ் மக்களுக்குத் தங்களது தாய்மொழியில் கற்கவும் சிந்திக்கவும் திரு. த. துரைசிங்கம் அவர்களது இந்நூல் அரியதொரு பொக்கிஷமாகும்.

காலமறிந்து கூவிய சேவலின் பணியினைப் போன்று இந்நூலும் காலத்தை வென்று நின்று பயன் விளைக்குமென நம்புகிறேன். இதற்காக அரும்பாடுபட்ட கல்வியியலாளரும் கவிஞருமாகிய துரைசிங்கம் அவர்களது பணி என்றும் நினைவு கூரத்தக்கது.

கலாநிதி, பண்டிதர் செ. திருநாவுக்கரசு

ISBN 955-1162-01-3

9 789551 162016

விலை : 400/-

Digitized by Noolaham Foundation.
noolaham.org | aavanaham.org